TRAGICORVM GRAECORVM

FRAGMENTA

TRAGICORVM GRAECORVM

FRAGMENTA

RECENSVIT

AVGVSTVS NAVCK

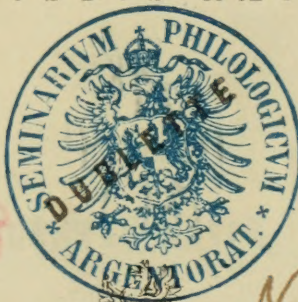

LIPSIAE
SVMPTIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI
A. MDCCCLVI.

AVGVSTO MEINEKIO

COMITI HVIVS OPERIS BENEVOLO

S. D.

AVGVSTVS NAVCK

PRAEFATIO

In adornandis his tragoediae Graecae reliquiis nihil antiquius habui quam ut verba poetarum ad codicum fidem revocata, quantum liceret sine audaciae et temeritatis crimine, emendarem. Brevitati et simplicitati ubique operam dedi: itaque in librorum lectione indicanda eum modum tenui, ut potiora quaeque afferrem, missas plerumque facerem deteriorum librorum scripturas et interpolationes sive librariorum sive editorum, quae recto iudicio officerent magis quam prodessent. Emendationum auctores indagare studui, subscriptorum nomina fere ubique omisi: in levioribus vitiis simpliciter traditam lectionem indicavi. Coniecturas doctorum hominum paucas attuli maximeque probabiles; commenta temeraria aut vitiosa silentio premere malui quam operose refutare, nec mecum benignius quam cum aliis egisse mihi videor. Testes singulorum locorum diligenter conquisivi neque imitationes certas et indubias neglegendas putavi: sed Apostolium et Arsenium iis tantum locis memoravi ubi lectionem notatu dignam praeberent; Maximi Confessoris eclogas, quarum accuratam recensionem desiderarem, semel attuli in Eur. fr. 1027. Draconem de metris et Philemonis lexicon ideo toleravi, quod perpaucis locis eorum mentio facienda esset; personato Plutarcho *ὑπὲρ εὐγενείας* cur eandem veniam impertire noluerim, docebit Fr. Dübnerus in Plutarchi edit. Didot. vol. 5 p. x. De argumentis singularum fabularum quae nossem veterum testimonia pleraque apposui, alia significavi; item si quid probabili coniectura indagari posset, paucis adumbrare conatus sum: oeconomiam vero dramatum nobis ereptorum e laceris frustulis instaurare irrita fuerit contentio; in aliquot Euripideis fabulis, quibus benignior

sors obtigit, non verbosa disputatione, sed probabili locorum dispositione iis qui actionis decursum rimarentur viam indicare temptavi. Qui vero ingeniosam illam somniandi id quod voluerint artem profitentur, ὀνειροκρίτας suos alibi quaerant. Vituperandi doctos indoctosve homines occasionem non captavi sed anxie fugi. Rationes quas aut in lectione constituenda aut in dispositione locorum secutus essem, fere nusquam indicavi, quod delictum ii qui μέγα βιβλίον μέγα κακὸν iudicarint facile excusabunt, praesertim cum eruditis, non discipulis aut tironibus inservire voluerim.

Habes consilium huius libri et rationem. Si quaeris, quid praestitisse mihi videar, ingenue equidem fateor in elaborando hoc opere vix ullam fuisse paginam quin difficultatem materiae ineluctabilem ac mearum virium imbecillitatem persentiscerem. Sed si quis candidus iudex diligenti comparatione instituta, quid nostra sylloge a prioribus editionibus differat, investigandum sibi sumpserit, haud pauca suppleta, satis multa emendatius scripta inveniet. Atque ingenii aciem et emendandi facultatem si spectes, non obstabo quominus alii mihi longe praeferantur: studii diligentiae fidei laudem prorsus denegatum mihi iri non opinor. Maximo autem emolumento mihi fuit benevolentia eius viri, cuius unius sagacitati et doctrinae plurimum haec fragmenta iam dudum debebant, AVGVSTI MEINEKII. Laudare virum laudatissimum non est aut personae meae aut huius loci: sed gratissima memoria horas illas recolo, quibus obortas de his fragmentis vel dubitationes vel suspiciones familiari colloquio expendimus, et fateor me nunquam a Meinekio discessisse quin aliquid didicissem aut quin viri egregie cordati virtutes et ingenium magis diligerem et venerarer. Quis inde ad meas res fructus redundarit, tum ex ipso opere tum ex supplementis praefationi subiectis facile patebit. Per eundem Meinekium accepi THEODORI BERGKII complures emendationes egregias, quibus auctor ingenii laude florentissimus maxime sibi me devinxit. De Stobaei Florilegio fonte nostrae sylloges primario et longe uberrimo FRIDERICVS DVEBNERVS ultro mecum communicavit lectiones codicis optimi, dico Mendozae librum Escorialensem, cui et Sophocleorum auctarium

debemus (fr. 868[a]) et luculentas aliquot traditae scripturae emendationes: multo maiorem inde utilitatem cepissemus, nisi Vindobonensis libri lectiones haberemus per Gaisfordum publici iuris factas*. De Erotiani locis quibusdam Parisinos codices mea causa inspexit DAREMBERGIVS medicorum *φιλολογώτατος*. In Euripideis fr. 775 et 781 emendandis IMMANVELIS BEKKERI schedis non sine fructu usus sum. Denique MARTINVS HERTZIVS ea quam multi experti sunt humanitate e Prisciani apparatu quae desiderassem liberalissime mihi concessit. His viris, quibus maxime obstrictum me sentio, velim opera mea ne improbetur. De specimine, quod anno superiore edidi (Observationes crit. de tragicorum Gr. fragm., Berol. 1855. 58 pagg. formae quadr.), admodum benevole iudicavit MAVRICIVS SCHMIDTIVS, cuius censuram editam in Mützellii viri clarissimi *Zeitschr. f. d. Gymnasialw.* IX p. 932—937 postea nactus sum quam mea fragmentorum sylloge typis descripta est.

Pauca addo de iis locis quos admittendos non putarim. Neminem fugit saepissime veteres scriptores, ut fallax est in his rebus memoria, poetarum nomina confudisse: istud errorum genus enarrare infinitae fuerit operae; sed cum G. Dindorfii Poetae scenici Lipsiae a. 1830 editi in plerorumque manibus sint, huius libri rationem habuisse mihi sufficiet. Itaque ab *Aeschyleis* fragmentis exclusi locum Athenaei X p. 573 B: *καταλέξω δέ σοι — Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλον* (Dind. fr. 311), de quo v. Meinek. Exerc. in Ath. spec. 2 p. 29; deinde Platonis Reip. VIII p. 550 C: *τὸ τοῦ Αἰσχύλου λέγωμεν ʻἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον'* (Dind. fr. 327) propter Aesch. Sept. 451 et 570; tum Poll. 2, 125 (Dind. fr. 340), ubi recte nunc legitur *καὶ ʻἀπεριλάλητος Αἰσχύλος'*, quae Aristophanis sunt verba; porro Etym. M. p. 674, 20: *πλάστιγξ, ἡ μάστιξ ἀπὸ τοῦ πλήσσειν*

* Codex Escorialensis, quem littera M significavi, omittit titulos 118—121, item quod annotasse haud inutile erit, hos locos: Flor. 2, 7. 8. 3, 3. 14. 15. 18. 4, 19. 30. 31. 37. 38. 5, 2—8. 17—22. 7, 2. 9. 8, 12. 9, 5. 13. 23. 12, 2. 3. 13, 7. 16, 5. 17, 5—7. 20, 18. 25—27. 32—34. 38—40. 22, 7. 8. 32. 24, 6. 29, 13. 15. 16. 37. 44. 56. 30, 1. 39, 1—5. 43, 12. 13. 16. 46, 13. 14. 98, 22. 44. 46. 108, 23. 111, 3. 116, 31.

παρ' Αἰσχύλῳ (Dind. fr. 356), quae ad Choeph. 290 spectant; tum Schol. Ar. Ran. 886 (Dind. fr. 382), ubi verba ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου a libris aut omnibus aut plerisque et optimis absunt; denique Phot. Lex. p. 246, 23 (Dind. fr. 387) *Μαραθώνιον ποίημα Αἰσχύλος*, ubi *Αἰσχύλου* legendum esse vidit, nisi fallor, Bergkius; postremo Anecd. Bekk. p. 363, 17: *αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν* (Dind. fr. 413), quoniam haec forma Choeph. 350 nunc restituta est. *Sophocli* ademi duos hexametros ex Schol. Soph. Oed. C. 378 susceptos (Dind. fr. 230):

ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον
Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ,

de quibus versibus dictum in Soph. fr. 222 p. 145. Iambus *χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη* (Schol. Od. *T*, 471 et Eust. Od. p. 1872 f. sive fr. 786 D.) non Sophoclis est, sed Aeschyli; Suidae v. *καταινέσαντος* (fr. 893 Dind.) cur non receperim, ex ipso Suidae loco disces. In corrupto *ὀστιβογμεύς* (Gramm. Coisl. p. 237 sive fr. 917 D.) latere Philoctetae verba *στίβον ὀγμεύει* intellexit Meinekius. Denique Photius Lex. p. 359, 8 (fr. 924 D.) verba *οὐκ ἐκφρῶσιν* non debebat Sophocli tribuere, Euripidea esse agnovit ipse Dindorfius P. Scen. p. XXIX. Accedo ad *Euripidea*. Anecd. Bekk. p. 78, 21: *αἰσχροκερδής· Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ* (fr. 36), fabulae nomen dudum correctum est ex Andromach. 451. Iambus Euripidis Archelao (fr. 35) olim adscriptus, *τὸ συνεχὲς ἔργον παντὸς εὑρίσκει τέλος* (Stob. Flor. 29, 12), Anaxandridis est Com. 3 p. 199, id quod codices Stobaei docent. Hippolyto vel. fr. 5 non recte adscribuntur verba Aristophanis *μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ*: quod Schol. Ar. Vesp. 751 habent *ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου*, referendum ad verba *κείνων ἔραμαι κεῖθι γενοίμαν*, quibus simillimi sunt superstitis Hippolyti versus 219 et 230. Versum *ἔχει τελευτὴν ἥσπερ οὕνεκ' ἐγένετο* (fr. inc. 69) unus prodidit Aristoteles Phys. auscult. 2, 2 p. 194 a 31, ubi *Εὐριπίδης ὁ ποιητής* praebet codex F, simpliciter *ὁ ποιητὴς* ceteri: comoediae probabiliter adscripsit Meinekius Com. 5 p. 123. De fr. inc. 155: *ἢ φρονεῖν ἐλάσσονα ἢ δύνασθαι δεῖ σε μείζον'*, dixi Observ. crit. p. 55. Ex Antiphane (Com. 3 p. 119 sq.)

Athenaei X p. 446 A apparet vinum *ἀρκεσίγυιον* dictum esse non ab Euripide, sed Philoxeno: fallitur igitur Dindorfius, qui hinc fr. inc. 161 repetiit, cum Eustathio, de cuius loco in Aesch. fr. p. 12* dixi. Libanii locus Decl. vol. 4 p. 861: Euripides *διαρρήδην φησίν ‘οὐ πλοῦτος οὐ τυραννὶς τοῦδε βέλτιον’* (fr. inc. 176) referendus est ad Orest. 1155 sq. Quae Stobaeus Flor. 84, 2 habet, *τὸν τῇ φύσει οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ* (fr. inc. 178), comico deberi olim coniecit Meinekius, Menandrea esse docuit codex Vindob. Choeroboscus in Theod. p. 124, 16 (Anecd. Bekk. p. 1187) non Euripidis (fr. inc. 193), sed Eupolidis servavit verba, *ταὐτὸν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζελὰ* (fort. *τῷ ζειλὰ*) *συγκεραννύς*: scripturam *παρ' Εὐπόλιδι* debemus codici Marciano. Iohannes Lydus de mens. 4, 44 p. 78, 4: *Εὐριπίδης δὲ Ἀφροδίτην αὐτὴν ἀξιοῖ ὀνομασθῆναι ἐκ τοῦ ἄφρονας τοὺς ἐρῶντας ἀποτελεῖν* (fr. inc. 206), superstitis dramatis locum respicit Tro. 990, sicut quae in Etym. M. p. 52, 46 ex Euripide afferuntur (fr. inc. 207) *μόσχον ὑπερήκριζον*, e Bacch. 678 repetita sunt. Denique non ausus sum fr. inc. 163 propagare, quod e Maxim. Conf. vol. 2 p. 684 ed. Combefis. viri docti arripuerunt:

βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ γένει·
βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

Diphilo hos versus tribuit Stobaeus Flor. 105, 47: in duo fragmenta recte locum dispescuit Meinekius Com. 4 p. 424, quare de alterius versus auctore ampliandum.

Minoribus tragicis quos locos Wagnerus non recte obtruserit, nolo persequi. Vnum commemoratione dignum iudico, iambum quem Phrynicho tribuit Zonaras Lex. v. *ἐξ ὀφθαλμῶν* p. 757, *ἐγὼ δέ, μισεῖ γάρ μ', ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων*, non tragici videri esse, sed comici. Nam illud quod Etym. M. p. 755, 24 Etym. Gud. p. 216, 11 et partim Anecd. Oxon. vol. 2 p. 347, 25 legitur, *σειραῖς ἀφύκτοις ὃν διαρθροῖ δακτύλοις*, iam alii indicarunt unde depromptum sit; est enim Iohannis Damasceni, de cuius hymnis nuper disputavi *Zeitschr. f. d. Alterth.-Wissensch.* 1855 p. 19—22.

Longe maximis difficultatibus extremum huius operis caput obstructum fuit, illud quo adespota fragmenta complexus

sum. Moliminis ipsius ea est natura, in quo nemo facile aut aliis aut sibi satis facturus sit. Nam quo intentiore studio rem administraris, eo proclivius errabis, et quidquid egeris, utique plurimi erunt loci quos alii additos, exclusos alii optarint. Diserta testimonia aliquoties a me spreta fateor. Veluti exclusi locum codicis Vossiani in Gaisf. Etym. M. p. 2103 F: *καὶ τὶς τῶν τραγικῶν φησίν 'ἑκατογκεφάλα Τυφῶ'*. Non mirer si quis haec Sophocli vindicarit, a quo genetivum *Τυφῶ* usurpatum tradit Hesychius. Cum tamen verba *ἑκατογκεφάλα Τυφῶ* in Aristoph. Nub. 336 legantur, probabilius puto grammaticum errasse quam, quod suspicari licuerit, tragici poetae verba ab Aristophane esse expressa. Nec recipiendum duxi Hesych. 2 p. 693: *νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες· τοῦτο φασὶν ἐξόδιον εἶναι τραγῳδῶν 'νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοι ἔστησαν'*: nam pro *τραγῳδῶν* scribendum *ῥαψῳδῶν* ex Eustathii loco, quem attulit Meinekius Com. 2 p. 230. Singula poeseos genera nusquam gentium tam certis notis quam apud Graecos signata esse constat: nihilominus Apollinea arte opus fuerit, ut ubique dignoscas, quid tragoediae debeatur, quid comici sit generis, quid aliunde repetitum. Nam et tragoedia aliquando remissior est, et comicus lusus ut plurimos delibat aliorum poetarum flosculos, ita haud raro ampullas tragicas imitatione felicissima affectat. Atque in hac quam omnes admiramur Grai ingenii indole ne vulgus quidem Musarum et Gratiarum expers fuit, et proverbia innumera per quotidianae vitae strepitum prognata cum praestantissimis poeseos exemplis certant. Quid? quod etiam noviciorum poetarum quaedam carmina orationis suavitate et numerorum elegantia mirifice aures nostras demulcent et fallunt perversumque agunt iudicium. Hinc excusationem petierim, si quando excesserim iustos fines aut nimis cautus quaedam omiserim. Versus a Zenobio 3, 23 allatos:

μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις,

tragoediae adscribere quis dubitarit? At Palladae tribuuntur in Anthol. Palat. 10, 95. Adespoton Platonis q. d. de iusto p. 374 A et Macar. 6, 72: *οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ*, cuius poetae sit, coniectura nemo augurabitur: Epi-

charmeum esse versum probavit Schneidewinus Philol. vol. 8 p. 651. Quae Suidas v. *ζυγῶσαι* apposuit, *ἥρως ζυγώσας εὐσθενεστάτῳ θράσει ταύρους*, fuerunt qui Aeschylo vindicarent; equidem Byzantinae aetati haec deberi suspicor, neque aliter statuo de versibus ab eodem Suida v. *σφαδᾴζειν* proditis: *σφαδᾴζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις ὥσπερ τις ἀσκὸς δέσμιος γλεύκους ζέων*. At etiam imprudentibus scriptoribus saepe integri versus ac nonnunquam complures deinceps excidunt. Compares verbi causa Aristaeneti qui vulgo appellatur Epist. 2, 14: *χθὲς ἐπὶ τὸ σὸν | δωμάτιον εἰσιοῦσα θᾶττον ἢ βάδην | ἔκλαον ὑφ' ἡδονῆς*, et mox ibidem: *ὅτι δὴ πάλιν ἑξῆς ἀνανεοῦνται τὸν πόθον· | μᾶλλον δὲ νῦν χαριεστέρου καὶ μείζονος*, in quibus poetae membra latere nemo contenderit, vel Georg. Pachym. ed. Boiss. p. 27: *τέλος ἐγύμνου τὸ ξίφος· | ἐγὼ δ' ὑπεῖχον τὸν τράχηλον εἰς σφαγήν*, vel quae Socrati tribuit Stobaeus Flor. 3, 72: *ὥσπερ εἰς κενὸν σκάφος τὸ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἕρμα δεῖ προσεμβάλλειν*, ubi si *προσεμβαλεῖν* scripseris, tres habebis dimetros trochaicos. Vnde magnopere vereor ne idem mihi quod aliis acciderit, ut fortuitis numeris passim deceptus sim. Quam facilis sit error, discas, ne plura afferam, ex Schol. Aristot. p. 100 a 31 ed. Brandis.: *ἄλλη γὰρ ἄλλῳ γλῶσσα, φησὶν ἡ ποίησις*, nimirum Homerus in verbis notissimis, *ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων* Il. *B*, 804.

Sed iam vela contraho. Restant plurima in hoc libro quae aliorum opem efflagitent. Dies multa nos docebit, et gaudebo equidem, si qui doctrina instructiores vel ingenii acumine vel novis usi subsidiis obscura illustrarint, corrupta expedierint, manca suppleverint: at lubrica est via quam ingrediuntur qui poetarum reliquiis operam navarint, neque aliis potius quam sibi quemque par est diffidere.

Scribebam Berolini mense Februario a. MDCCCLVI.

ADDENDA

Aeschyli fr. 25 *ὕδατι συζῶν* in *συζῶν ὕδει* mutandum olim suspicabar, idemque coniecit Meinekius. At *ὕδει* unus, quantum scimus, dixit Hesiodus Op. 61. Facilius igitur crediderim *ἀνθρωποειδοῦς θηρὸς ὕδατι συννόμου* vel simile quid poetam dixisse.

fr. 43, 3 *εὐνάοντος* defendit Meinekius in Theocr. p. 425.

fr. 50. Verba '*καὶ τὰ ἑψητά Αἰσχύλος τροφοῖς*' loco suo mota et cum praecedente glossa *ἑψητοί* iungenda esse ci. M. Schmidtius.

fr. 70 *πήσομαι* codex M, unde *τλήσομαι* suspicari licuerit.

fr. 145. Photio *διαπέπλακε* (pro *διαπέπλευκε*) restituit Cobetus V. L. p. 121, recte, nisi quod *ἀναπέπλακε* praetulerim.

fr. 176, 3 *τρίτα* in Schol. Od. habet codex D.

fr. 269, 2 *νηδύος χυλώμασιν* ci. Meinekius.

fr. 308, 2 *τέκνωμα* alibi non legitur: fortasse corrigendum *σήκωμα*, de quo nomine dixit Lennepius in Phalar. Ep. 57.

fr. 332 nunc *ὁ Βακχᾶς* malim, qua forma Sophocles fr. 608 usus est.

fr. 346 *Εὐβοικὸν ξίφος* mihi suspectum: certe *Εὐβοικός* dubito num trisyllabum sit. Cur *Εὐβοΐδα* in Aeschyli fr. 29 Eur. fr. 659 Ion. fr. 18 retinuerim, quod nunc Seidlero auctore *Εὐβοῖδα* scribi solet, hanc causam habui, quod *Εὐβοῖδα* similisve forma in trimetro iambico nusquam, semel fortasse (Eur. Heracl. 84) in dochmio requiritur.

fr. 348 *γέρων δὲ γραμματεὺς [πέφυ]κεν οὐ σαφής* ci. Meinekius.

fr. 365 *δυσέκδυτον* conieci, quod probat Meinekius, qui *τεύχημα* in *τύκημα* mutandum iudicat.

fr. 370, 1 *πυρὸν γέρας* Schol. Od. codex E, *πυρὸς σέλας* D.

fr. 381. Cum codice A consentit M.

Sophoclis fr. 20 *Ταύρειον στόμα* proposuit M. Schmidtius.

fr. 21, 2 *ἠλοῆσαι* in *ὗν ἠλόησα* mutandum esse ci. M. Schmidtius.

fr. 24, 3 *κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει πτερόν* ci. Dindorfius.

fr. 61, 2 *τεκόντας κἀναθρέψαντας* ci. Meinekius.

fr. 86, 5 *οἵ τ' ἔχοντες ἀρνοῦνται στυγεῖν* ci. Meinekius. Idem vs. 10 *γλώσσῃ σοφὸν* interpolatoris esse iudicat, Sophoclem *γῆρας νέον* scripsisse arbitratur, sicut *δυσώνυμον γῆρας* dixit Eur. fr. 579.

fr. 104 Euripidis esse iam F. Guil. Schmidtius de ubertate Sophoclis Magdeburg. 1855 p. 9* coniecit.

fr. 154, 1 *ἐφήμερον* in *ἀνήμερον* mutarim, cf. Mosch. Id. 1, 10.

fr. 235, 3 *λιβρῶς ἔω* suasit M. Schmidtius: cf. *λιβρὸν σέλας* adesp. fr. 181.

fr. 237 *ἅψεται* debetur Valckenario in Eur. Hipp. 604.

fr. 338, 1 *θεοὶ γὰρ* etiam codex Voss. ΛΕΓΕΝ (pro *λέγειν*) codices Paris. et Voss. vs. 3 ΞΥΝΑΙΝΕϹΟΤΑΤΑΥΤΑ iidem, ΞΙΝΑΙΝΕϹΟΤΑΤΑΥΤΑ Monac.

fr. 343, 4 fortasse *καλεῖ δὲ* corrigendum.

fr. 396, 9 *πιστὰ* Wagneri est coniectura, *στιλπνὰ* mavult M. Schmidtius.

fr. 435, 3 *μετὰ κόπον* recte Brunckius.

fr. 465 *οἶδά πω μύσαν* ci. Meinekius, et *πω* praeivit Dindorfius.

fr. 501 initium redintegrare temptavit Meinekius hunc in modum: *οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς ἐφύτην, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος ἐκ Νεαίρας βλαστάνεσκε.*

fr. 521, 5 *ἁγνοίᾳ* scribendum cum Brunckio.

fr. 537 *σὺ δ' ἐν φρενὸς* ci. Meinekius.

fr. 592, 2 *καὶ φονῶσ' ἀγώνυμος* proposuit M. Schmidtius coll. Hesych. vv. *ἀγώνυμος* et *γώνυμος*.

fr. 630 in Prisciani loco *βαρύνομαι τούτου* (deleto *καὶ*) e codicibus legendum est. Sophocleo in versu *ὀσμῆς* ΙΔΟΥ *ὅπως* temptabam. Codices Paris. et Voss. ΟΙΤΩC pro *ὅπως* praebent.

fr. 638 in Hesychii loco *τὰ φρύγια πυρεῖα* scribendum.

fr. 682 *θεοῖσι ῥέξ' ἐπακτίοις* ci. Meinekius.

fr. 728 Sophocli versum vindicavit non Bergkius, sed Buttmannus; *διαπατᾷ* pro *διασπᾶται* iam Heindorfius restituit.

fr. 734 *ἐπὶ γῆς* in Hesychii loco corrigit Meinekius.

fr. 736, 12 *κἀποληροῦντος πατρός* optime restituit M. Schmidtius.

fr. 742 Meinekius corrigit: *ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν.*

fr. 810 *ἔργα θ' οἷς λέγεις ἴσα* (vel *ἴσος*) ci. Meinekius.

fr. 821 *ἔχει γὰρ ἕδραν* ci. Brunckius.

fr. 833, 2 *χρημοσύνᾳ* aut *τλημοσύνᾳ* ci. Ellendtius.

fr. 856, 8 *ψυχή*] *πνοή* ci. Meinekius. mox *οὐχὶ* Grotius, *οὔτι* libri.

fr. 875, 1 *ἥλιος ἐποικτείρειέ με* ci. Wagner.

Euripidis fr. 162, 2 *ἀφύλακος* et vs. 4 *ἣν δ' ἂν προσῆται κύπριν* ci. Meinekius.

fr. 194, 2 *πόλει τ' ἀρεστός* corrigendum suspicor.

fr. 230 cf. Theophyl. Simoc. Hist. 7, 17 p. 304: *Ἀναξαγόρας δὲ ὁ προσαγορευόμενος φυσικὸς τὴν τηκομένην κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν χιόνα τῆς τοῦ ποταμοῦ πληρώσεως ὑπάρχειν αἰτίαν ἐδόξασεν· ᾧ καὶ ὁ τραγῳδοποιὸς Εὐριπίδης πειθόμενος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ποιήμασι τοῦτο συντέταχε.*

fr. 265 *ἔστι τι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον* | *ἡδὺ — οἴκῳ* ci. Meinekius.

fr. 345, 2 fortasse respicit Aristoteles qui dicitur *περὶ εὐγενείας* in Stob. Flor. 88, 13: *ὥσπερ φησὶ καὶ Εὐριπίδης, οὐχὶ τῶν ἔκπαλαι σπουδαίων εὐγένειαν φάμενος εἶναι, ἀλλ' ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἁπλῶς.*

fr. 362, 11 *οἰκήσῃ* verissime corrigit Meinekius.

fr. 372, 2 *δῆλον οἷ πορεύομαι* ci. Erfurdtius.

fr. 406, 2 *ὅπως πλείστας* Erfurdtius. vs. 3 fortasse *εἴπερ δώμασιν τροφὴ παρῆν* leg.

fr. 417, 2 respicit anonymus Anth. Pal. 14, 10: *σιγῶσ' ὅταν δεῖ καὶ λαλοῦσ' ὅταν δέοι.*

fr. 441 corrigendum videtur *πλοῦτος, οὐ φειδὼ βίον.*

fr. 571, 2 *γνώμας σκοπῶν ὡσείτε* ci. Meinekius.

fr. 574 ἀκρίζων ποσίν poetam dixisse ci. Meinekius.

fr. 575, 8 τὼ φύσαντε non probabile est, cf. Valck. in Eur. Phoen. 34.

fr. 596, 5 respicere videtur Perictyone Stobaei Flor. 79, 50: ἄστρων, τὰ οὐρανὸς ἐναψάμενος (οὐρανὸν συναψάμενα ci. Meinekius) ἀμφιχορεύει.

fr. 597, 1 ἀκάμας τε πέριξ χρόνος ἀενάῳ ci. Meinekius.

fr. 620, 2 οὐ χῶμα γαίας scribendum cum Meinekio.

fr. 707 ἀλλὰ τί χρέος εἴπατε suadet Meinekius.

fr. 739, 2 ὅσην ἔχει δόκησιν ἀξιώματος cum Meinekio scripserim.

fr. 839. In Menandri mon. 117 ἢ κακήγορος editio Aldina.

fr. 848, 3—5 a praegressis dirimit Meinekius, qui vs. 3 τὸν φύσαντα praefert et vs. 4 μήτε συνθύτης ποτέ (deleto θεοῖς) scribendum conicit.

fr. 902, 7 καὶ ὅπου καὶ ὅπως ci. Meinekius: an καὶ ὅτῳ καὶ ὅπως leg.? vs. 4 πράξιας vel πρηξίας Themistius.

fr. 993 ἐμός] ΕΜΟΙC codices Mon. et Par.

fr. 1039, 4 ὅ τ' ὄλβος ὡς ἔξωθέν ἐστι πραγμάτων ci. Halmius.

fr. 1074, 2 πολλὰς λαβὰς δίδωσιν ci. Meinekius.

Critiae fr. 1, 35 p. 598 ἀστέρος] διάπυρος ci. Herwerden.

Dicaeogenis fr. 3, 2 p. 602 σωφρονοῦντα κεὐποροῦντ' ἰδεῖν idem.

Chaeremonis fr. 12 p. 609. 'Nunc scribendum suspicor:

πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν
ἁβραῖσι περκάζουσιν οἰνάνθαις ὁμοῦ.

Hoc dicit, multas adfuisse puellas adultas simul cum aliis ad maturitatem succrescentibus. Περκάζουσιν οἰνάνθαις dixit poeta ut Pindarus Ol. 6, 15 πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων, Aeschylus Ag. 562 δρόσοι — τιθέντες ἔνθηρον τρίχα, Theocritus Id. 15, 119 σκιάδες μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθῳ. Nomen ὀπώρα nisi de nubilibus puellis dici non potuit, nec περκάζειν nisi de maturescentibus.' MEINEKIVS.

adesp. fr. 11 σωτῆρες ἐσθλοὶ ci. Rud. Hercher.

CORRIGENDA

In textu Aeschyli fr. 164, 2 scribe Λητῴας *fr. 189, 4* συστρέψας *Soph. fr. 532, 1* ποτ' *fr. 682* ἐπακτίοις *Aristarchi fr. 1, 5 p. 564* ἄλλος, *Neophr. fr. 2, 14 p. 566* τάλαινα

In annotatione ad Aesch. fr. 55 scribe ἀλφάνουσα *fr. 150* Priscianus Inst. p. 562, 16 *fr. 212* π. μον. λέξ. p. 36, 22 *Soph. fr. 65* Ἀκρισίῳ *fr. 108* ὁ δειπνοσοφιστής *fr. 189* ἀπ' ἀγῶνός *ibidem* παρ' αὐτῇ *fr. 309* ὠράζει. De verbo ὠράζεσθαι *fr. 404* Hesych. I p. 339, v. *fr. 439* Ath. XI *Eur. fr. 7* βαθυσπόρου *fr. 371* Etym. M. p. 153, 32: *fr. 968* Plut. Mor. p. 539 B: *fr. 1014* Anecd. Boiss. vol. 1 p. 155 *Agath. fr. 3, 3 p. 592* δ' οὖν ci. *fr. 6 p. 593* τέχνην'. τὸν εὐτυχοῦντα δὲ καὶ φρονεῖν φασί (Eur. fr. 1006). *adesp. fr. 9* Plut. Mor. p. 789 A

Praeterea p. 563 ΠΕΡΣΑΙ *in* ΠΕΡΣΕΥΣ *mutandum est.*

AESCHYLVS

ΑΘΑΜΑΣ

Huic dramati probabiliter adesp. fr. 1 adscribitur.

1

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης
ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν

Ath. II p. 37 F (Eust. Il. p. 740, 10): *ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους, ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος· Αἰσχύλος 'τὸν μὲν — στάσιν'· ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος.* cf. Ath. VII p. 316 B: *καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Ἀθάμαντι.* Eust. Od. p. 1541, 29: *καὶ τὸν τρίπουν λέβητα παρ' Αἰσχύλῳ.*

2

ἀήτους

Hesych. I p. 122: *ἀήτους· μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι* (*ἀθάμαντας* cod.).

3

ἀπαρτί

Hesych. I p. 427: *ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως* (*ἀπαρτιᾶ ἀπαρτισμένος* cod.), *ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι.* cf. Anecd. Bekk. p. 418, 12: *ἀπηρτισμένως· ἀκριβῶς.* ubi leg.: *ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς.*

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

4

Ζαγρεύς

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 443, 12 sive Etym. Gud. p. 227, 41: *τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἅιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ —. ἐν δὲ Αἰγυπτίοις* (*αἰγυπτί* vel *αἰγύπτῳ* libri, corr. Larcher) *οὕτως* (*ὅν τε* codex Paris.) *αὐτὸν διὰ* (verba *οὕτως αὐτὸν διὰ* om. cod. Ox.) *τὸν Πλούτωνα καλεῖ, τὸν ἀγραῖον τὸν πολυξενώτατον διὰ τῶν κεκμηκότων.* Extrema verba ex Suppl. 156 — 58 repetita esse vidit Larcher. Hermannus coniecit: *ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν*

τὸν Πλούτωνα καλεῖ· ἐν δὲ Ἱκέτισι τὸν Δία τὸν γάιον τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων.

ΑΙΤΝΑΙΑΙ

Vita Aeschyli p. 4, 15 (Westerm. *Βιογρ.* p. 120, 52): *ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας οἰωνιζόμενος ἐντεῦθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν.* Scripta igitur fabula est circa olymp. 76, 1. Chori partes Aetnaeae mulieres egerunt. *Αἰτναῖαι γνήσιοι* et *Αἰτναῖαι νόθοι* memorantur in dramatum Aeschyleorum catalogo.

5

τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;
σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.
ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις;
πάλιν γὰρ ἵκουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος.

Macrob. Sat. 5, 19, 17: *di Palici in Sicilia coluntur, quos primus omnium Aeschylus tragicus, vir utique Siculus, in litteras dedit. interpretationem quoque nominis eorum — expressit versibus suis.* ibid. § 24: *Aeschyli tragoedia est quae inscribitur Aetna. in hac cum de Palicis loqueretur, sic ait 'τί δῆτ' — εἰς φάος'.* vs. 3 *μένει* ante Schneidewinum. vs. 4 ΙΙΚΟΥCΕΚCΤΟΥC codex Paris., *ἵκουσ' ἐκ σκότου* editores.

6

Stephanus Byz. p. 496, 9: *Παλική, πόλις Σικελίας — πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἳ εἰσι δαίμονές τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἴτναις γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφαίστου.*

7

ποταμοὺς πολυηλακάτους

Schol. Il. *Π*, 183: *τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βελῶν τινὲς ἠλακάτην φασί. καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἴτναις τοὺς ποταμοὺς πολυηλακάτους φησί.*

8

αἱμοί

Hesych. I p. 160: *αἱμοί· δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις* (*αἰτιναίαις* codex). Similiter dramatis nomine omisso Anecd. Bekk. p. 360, 30 Eust. Od. p. 1851, 27 Zon. Lex. p. 69. Pro *αἱμοὺς τοὺς δρυμούς* vitiose Eust. *αἵμους τοὺς δρόμους*, Zon. *αἵμους τοὺς δρόσους.*

9

ἀναξίαν

Hesych. I p. 333: *ἀναξίαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις* (*λιανοίαις* codex).

10

κρείσσονας

Hesych. 2 p. 343: *κρείττονας· τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. δοκοῦσι δὲ κακωτικοί τινες εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα σιγὴν ἔχουσι, μή τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δέ· Αἰσχύλος Αἰτναίαις* (*αἰτναίας* codex). Editur *κακότυχοί τινες*: scripsi cum Hermanno *κακωτικοί τινες* ex Phot. Lex. p. 177, 8.

11

Iohannes Lydus de mens. p. 274 ed. Has. (p. 116, 6 Bekk.) de Saturno: *καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία παραδίδωσιν, ὡς ἔμπροσθεν ἀφηγησάμην, κατά τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν [οἰκίσαι τε τοὺς τό]πους καὶ [πόλιν] κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τὴ[ν τότε μὲν λεγ]ομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς [Ἰ]σίγον[ος περὶ Ἑλλη-ν]ικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ* (*ετνη* cod.) *π[αραδιδόασιν]*. Ita lacunas explevit Hasius.

ΑΛΚΜΗΝΗ

Non memoratur in dramatum Aeschyleorum catalogo, et fortasse in Hesychii loco (fr. 12) *καὶ Ἀμυμώνῃ* legendum cum Butlero.

12

ἀποστάς

Hesych. 1 p. 486: *ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ.*

ΑΜΥΜΩΝΗ

Apollod. 2, 1, 4: *ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας* (Argos dicit) *ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν διότι τὴν χώραν Ἥρας ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἔπεμψε* (Danaus). *μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἔλαφον καὶ κοιμωμένου σατύρου τυγχάνει, κἀκεῖνος περιαναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος ο σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.* Hyginus fab. 169: *Neptunus dicitur fuscina percussisse terram, et inde aquam profluxisse, qui Lernaeus fons dictus est, et Amymonium flumen.* Satyricum drama fuit.

13

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί.

Ammonius Valck. p. 37 *γῆμαι* et *γήμασθαι* quomodo differant exponens: *καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ 'σοὶ — γαμεῖν δὲ μή'*. cf. Herodianus *περὶ ἀκυρολ.* in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 263 et Etym. Gud. p. 125, 7. Fabulae nomen om. grammaticus Anecd. Bachm. vol. 2 p. 375. *γαμεῖν δὲ μή* Ammon., *γαμεῖν δ' ἐμοί* Anecd. Bachm., *ἐμοὶ δὲ γαμεῖν* Herod., *γαμεῖν δόμος* Etym. Gud.

14

κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα

Ath. XV p. 690 C: καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἡ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ ἀντιδιαστέλλων φησί 'κἄγωγε — μύρα'.

15

θρώσκων κνώδαλα

Hesych. 1 p. 1738: θρώσκων κνώδαλα· ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ.

ΑΡΓΕΙΟΙ

16

καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών

Harpocr. v. χλῆδος p. 184, 22: Αἰσχύλος Ἀργείοις (ἀργείαις vel ἀργίαις libri) 'καὶ παλτὰ — βαλών'. πάλτ' ἀναγκύλητα ci. Salmasius.

17

Καπανεύς μου καταλείπεται
λοιποῖς ἀκέραυνος ἀρούρων
ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν

Etym. M. p. 341, 5: ἐνηλύσια· εὐκίνητα. καὶ ἤλυσιν τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις 'Καπανεύς — ἀπέλιπεν'. οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εὗρον· ἐνηλύσια λέγεται εἰς ἃ κεραυνὸς εἰσβέβηκεν (an ἐνέσκηψεν?), ἃ καὶ ἀνατίθεται Διὶ καταιβάτῃ καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ ἄβατα. vs. 2 ἀρούρων] ἀρόρων DP. vs. 3 ἐνηλυσίων Stanleius. Locus corruptissimus. Hesychius 1 p. 1237: ἐνηλύσιος· ἐμβρόντητος, κεραυνόβλητος. et ἐνηλύσια· τὰ κατασκηφθέντα χωρία ἐνηλύσια λέγονται. ἔνιοι δὲ εὐκίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν.

18

ἀπόσκημμα

Hesych. 1 p. 483: ἀπόσκημμα· ἀπέρεισμα (ἀπέρισμα cod.). Αἰσχύλος Ἀργείοις (ἀργίας cod.).

19

ἐμμέλεια

Hesych. 1 p. 1194: ἐμμέλεια· εἶδος ὀρχήσεως — τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. Ἀργυρίοις δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἥ ἐστι σίκιννις (σικήνης codex). Pro ἀργυρίοις Meursius et alii Ἀργείοις scripserunt, contra ἀκύρως δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τῆς σατυρικῆς Bothius. Hermannus proposuit τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. Αἰσχύλος Ἀργείοις. ἦν δὲ καὶ σατυρική, ἥ ἐστι σίκινις.

ΑΡΓΩ

Dramatum Aeschyleorum catalogus praebet titulum Ἀργὼ ἢ κωπαστής. Satyricam fuisse fabulam ci. Dindorfius.

20

ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν, αὔδασον, ξύλον;

Philo Iud. vol. 2 p. 468: οὐδ' ἡ Ἀργὼ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκέταις μεμοιραμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὖσα φιλελεύθερος· ὅθεν καὶ Αἰσχύλος ἐπ' αὐτῆς εἶπε 'ποῦ — ξύλον'. 'αὔδασον non est in αὔδησον mutandum: videtur enim verbum ex genere eorum esse de quibus Lobeckius in Phryn. p. 204 sq. egoque in Thesauro vol. 6 p. 1500 diximus'. DINDORFIVS.

21

Hyginus Poet. Astr. 2, 37 p. 490 de loco ubi Argo navis facta sit: *Homerus hunc eundem locum in Thessaliae finibus esse demonstrat. Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam.* cf. Apollod. 1, 9, 16: κατὰ δὲ τὴν πρῷραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον.

22

Schol. Apoll. Rhod. 1, 105: Φερεκύδης δὲ Ποτνιέα (sic Schneider, ποντε˜ L) ἱστορεῖ τὸν Τῖφυν, ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐν τῇ Ἀργοῖ τὸν Τῖφυν Ἶφυν (^{μαρ}ιφυν L) καλεῖ.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ ET ΒΑΚΧΑΙ

Vide dramatum Aeschyleorum catalogum.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ

Βασσάραι dramatum catalogus et Hesychius v. εἰλλόμενον. Fuit tetralogiae Lycurgeae fabula secunda, cf. Schol. Ar. Thesm. 135 in fr. 59 allatum. Eratosth. Catast. 24 de Orpheo: τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεγειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινὴν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε (ἐπέπεμψε Valck.) τὰς Βασσαρίδας, ὥς φησιν Αἰσχύλος ὁ ποιητής, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συνήγαγον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. Schol. lat. Arati p. 67: (Orpheus) *cum Apollinem maximum deum honoraret, Liberum autem patrem, a quo fuerat glorificatus, minime glorificaret, sedens in Pangaeo monte et expectans solis ortum, Liber indignatus misit Bacchas, ut Aeschylus scribit, quae eum membratim discerperent, collectisque membris eius sepelierunt cum in Lesbiis montibus.* Cf. Hermannus Opusc. vol. 5 p. 19 sq.

23

κάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ

Schol. Nic. Ther. 288: *ψολόεις*] *σημαίνει δ' ἡ λέξις τρία· ἔστι γὰρ ψόλον* (*ψολόεν* Hermannus) *τὸ μέλαν, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρόν. καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι* (*βακκαρίσι* libri) '*κάρφει — ψόλῳ*'. *σκάρφει* codex Paris. 2403.

24

εἰλλόμενον

Hesych. 1 p. 1108: *εἰλλόμενον· εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσάραις* (*βάσσαρες* codex). Simplicius in Aristot. de caelo fol. 125 b (p. 505 b 19 ed. Brandis.): *τὸ δὲ ἰλλομένην εἴτε διὰ τοῦ Ι γράφεται τὸ δεδεμένην δηλοῖ — εἴτε διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου γράφοιτο* (*γράφεται* ed. Ald.) *καὶ οὕτως εἰργομένην δηλοῖ, ὡς καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσάραις* (*καὶ οὕτω τὴν κωλυομένην σημαίνει, ὡς Αἰσχύλος ἐν Βαττάροις* ed. Ald.).

ΓΛΑΥΚΟΙ

Duo fuerunt huius tituli dramata, de quibus disputavit Hermannus Opusc. vol. 2 p. 59—75. Non satis apparet de utra fabula intellegendum sit Argum. Aesch. Pers.: *ἐπὶ Μένωνος* (olymp. 76, 4) *τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ* (*ποτνιεῖ* add. Schol. rec.), *Προμηθεῖ.*

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ

Pausanias 9, 22, 7: *τούτων τε δὴ ἔστι τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν ἁλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προλέγειν οἵ τε ἄλλοι πιστὰ ἥγηνται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾆσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσεν.* Pontium Glaucum Cicero adolescentulus scripsit teste Plut. V. Cic. c. 2: *καί τι καὶ ποιημάτιον ἔτι παιδὸς αὐτοῦ διασώζεται, Πόντιος Γλαῦκος, ἐν τετραμέτρῳ πεποιημένον.* Hermannus huc refert fr. 39 et 393.

25

ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν

Phryn. Bekk. p. 5, 21: '*ἀνθρωποειδὲς — συζῶν*' *ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης. Αἰσχύλος.* Poetae verba parum accurate reddita videntur.

26

δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν

Etym. M. p. 250, 4: *Δαυλίς — εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος*

ἔχειν· δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος ‘*δαῦλος — πυθμήν*’. ubi *δ'* om. libri. Eust. Il. p. 274, 24: *δαῦλον τὸ δασύ, ἡ προτέρα περισπᾶται· Αἰσχύλος* ‘*δαῦλος δ' ὑπήνη*’. Pausan. 10, 4, 7: *τοῖς δέ ἐστιν εἰρημένον ὡς τὸ χωρίον ἔνθα ἡ πόλις* (Daulis) *ᾠκίσθη, παρείχετο συνεχῆ δένδρα. καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τὰ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεια ὑπήνην ὠνομακέναι δαῦλον.*

27

ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών ;

Anecd. Bekk. p. 347, 24: *ἀπὸ τῆς ζῶς εὐθείας — γίνεται ἡ αἰτιατικὴ ζῶν, καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀείζων. ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποντίῳ* ‘*ὁ τὴν — φαγών*’.

28

καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας

Anecd. Bekk. p. 347, 29: (*τῆς ζωός δισυλλάβου εὐθείας*) *ἡ γενικὴ ζωοῦ, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπών* ‘*καὶ — πόας*’.

29

Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
ἀκτήν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Strab. X p. 447: *ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν ἡ Εὔβοια εὔσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία —. ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ ποντίῳ Γλαύκῳ* ‘*Εὐβοΐδα — Λίχα*’. vs. 1 *καμπὴν*] *καμπτὴν* *Bkl.*, *κάμπτων* ci. Meinekius Vind. Strab. p. 166. vs. 2 *αὐτὸν*] *αὐτὴν* *CDhis.*

30

κἄπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν

Vit. Arat. vol. 2 p. 430 (Westerm. *Βιογρ.* p. 53, 26): *Ἀθῆναι μὲν εἰσὶ τῆς Ἀττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι αἱ Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποντίῳ Αἰσχύλος* ‘*κἄπειτ' — Περσῶν*’. Petavius edidit *εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθηναίων Δαΐδαις μέμνηται*, quae correxit Valck. *Διάδας*] *Δαΐδας* ante Valck. *παρ' ἐκ Περσῶν* ante Scaligerum. Cum fr. 29 hunc versum iungendum esse ci. Meinekius.

31

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλέλουμαι δέμας
εἰς ὑψίκρημνον Ἱμέραν δ' ἀφικόμην.

Schol. Pind. Pyth. 1, 152: *Ἱμέρας ποταμὸς Σικελίας. περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ* ‘*καλοῖσι — ἀφικόμην*’. vs. 1 *ἐκλελουμένος δέμας* ci. Heynius, qui vs. 2 *δ'* delet: neutra coniectura multum proficimus. Pontio Glauco locum adscripsit Hermannus.

32

κόγχοι μύες κὤστρεια

Ath. III p. 87 A: *τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὑρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. — ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν ποντίῳ Γλαύκῳ ‛κόγχοι μύες κ' ὄστρεα'.* Formam *ὄστρεια* testatur Ath. III p. 92 E: *ὄστρεια δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.*

33

Schol. Theocr. 4, 62: *τοὺς σατύρους* (*ἀκρατεῖς* ex alio scholio addit Casaub.) *οἱ πλείονές φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ.* Glaucum pontium intellegit Hermannus.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ

In dramatum catalogo non memoratur. De argumento cf. Probus in Verg. Georg. 3, 267 p. 62 ed. Keil.: *Potnia urbs est Boeotiae, ubi Glaucus Sisyphi filius et Meropes, ut Asclepiades in Τραγῳδουμένων libro primo ait, habuit equas, quas adsueverat humana carne alere, quo cupidius in hostem irruerent et perniciosius. ipsum autem, cum alimenta defecissent, devoraverunt in ludis funebribus Peliae.* Huius dramatis Hermannus suspicatur esse fr. 318.

34

εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν

Ar. Ran. 1528: *πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας.* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Αἰσχύλου ‛εὐοδίαν — χέομεν'. πρῶτον* codex Ven., *πρῶτα* ceteri.

35

ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

Schol. Plat. p. 904 b 36: *ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. — Αἰσχύλος δέ φησι Γλαύκῳ Ποτνιεῖ ‛ἀγὼν — λελειμμένους'.*

36

ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

Schol. Eur. Phoen. 1194: *ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι*] *καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ ‛ἐφ' — ἐκπεφυγμένοι'.* vs. 1 *ἅρματος*] *ἅρματι* cod. Aug. *νεκρῶν νεκροί* Vat. et Aug., *νεκρῷ νεκρός* tuetur Aristophanes qui Ran. 1403 priore versu utitur, ubi Schol. cod. Rav.: *ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου.* vs. 2 *ἐκπεφυγμένοι* Vat., *ἐκπεφ..μένοι* Ven., *ἐμπεφυγμένοι* Aug., *ἐμπεφυρμένοι* Valckenarius.

37

εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλόοι
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

Schol. BLV Il. *N*, 198: *ἑκατέρου τὴν ἄγραν εἰς ἑαυτὸν μετάγοντος, ὡς καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου 'εἶλκον — μασχάλαις'*. cf. Eust. Il. p. 927, 39: *Αἰσχύλος δέ, φασί, μιμησάμενος ἔφη που 'εἶλκον — φέρουσι'*. vs. 1 δ' addidit Hermannus, qui Potniensi Glauco locum vindicavit. vs. 2 extrema duo verba om. Eust.

38

εὐφήμοις γόοις

Hesych. 1 p. 1536: *εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ* (*γλαυκοποτνί..* codex).

39

Ξιφίρου λιμήν

Hesych. 2 p. 704: *Ξιφίρου λιμήν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. ὁ πορθμός· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὡρείων*. Lemma scribendum esse *Ξιφωνίου λιμήν* ci. Bernhardy: *λιμένα Ξιφωνεῖον* memorat Scylax ed. Müll. p. 21. Mox *Γλαύκῳ ποντίῳ* Hermannus. In extremis verbis *τῶν περὶ Ῥήγιον ὁρίων* ci. Valesius, *νεωρίων* Albertius.

40

ἀμφίσωπον

Hesych. 1 p. 309: *ἀμφίσωπον· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ*. Etym. M. p. 91, 12: *ἀμφίσωπον· περίβλεπτον.*

41

ἴτηλον

Hesych. 2 p. 82: *ἴτηλον· τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ*. Phot. Lex. p. 118, 3: *ἴτηλον· τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος.*

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

Disputavit de hoc dramate Hermannus Opusc. vol. 2 p. 319—336, qui huc referenda esse coniecit fr. 363 et 370.

42

κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις

Schol. Pind. Pyth. 3, 27: *τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπευφημιζομένους λέγειν σὺν κόροις* (*κούροις* ed.) *τε καὶ κόραις. Αἰσχύλος Δαναΐσι 'κἄπειτα — κόραις'*. vs. 1 *κἄπειτ'*

ἄνεισι Toupius. vs. 2 (ubi ἕως τ' ἐγείρει ci. Toupius) et vs. 3 interpretandi machinas eludunt; medelam desidero. De extremis verbis cf. Hesych. 2 p. 333: κουριζόμενος· ὑμεναιούμενος. διὰ τὸ γαμουμέναις λέγειν 'σὺν κόροις τε καὶ κόραις'. ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν λέγεται. ita enim hic locus scribendus.

43

ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

Ath. XIII p. 600 B: καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν 'ἐρᾷ μὲν — παραίτιος'. Hinc sua petiit Eust. Il. p. 978, 25: καί τις Αἰσχύλος, οὐχ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλ' Ἀλεξανδρεύς *), ὡς ἡ κατὰ τὸν Ἀθήναιον ἱστορία δηλοῖ, φησίν 'ἐρᾷ μὲν — Δημήτριον' (vs. 1—5). vs. 1 τρῶσαι corruptum: χρῶσαι ci. Heathius, πλῆσαι Meinekius, equidem στρῶσαι temptabam. vs. 3 εὐνάεντος (ο supra α) C, unde εὐνάοντος Eust., εὐνασθέντος ci. Flor. Lobeckius, latet aliud quid. vs. 6 et 7 om. C et Eust. vs. 6 δένδρων τις AB, δενδρῶτις Hermannus. vs. 7 fortasse τῶνδ' praeferendum.

44

καθαίρομαι γῆρας

Hesych. 2 p. 100: καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι. Αἰσχύλος Δαναΐσι (δαίσι codex).

45

Strab. V p. 221 de Pelasgis: Αἰσχύλος δ' ἐκ τοῦ περὶ Μυκήνας Ἄργους φησὶν ἐν Ἱκέτισιν ἢ Δαναΐσι (Ἱκέτισι καὶ Δαναΐσι ci. Hermannus) τὸ γένος αὐτῶν.

---

*) Merus error, cuius ansam praebuit Aeschyli 'Alexandrini locus paulo ante (p. 599 E) ab Athenaeo allatus. Similiter falsum est quod habet Eust. Od. p. 1389, 8: παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ 'χρυσώπιδες ἐλλοὶ νήχοντο', quem locum qui Sophocleis fragmentis inserendum putarunt, negligere non debebant verba ὀψοφαγίστατος καὶ βλακίστατος ab Eust. Il. p. 867, 61 ex Sophocle prolata: errorem Eustathii arguit Athenaeus VII p. 277 D. Euripidem dixisse vinum ἀρκεσίγυον idem narrat Eust. Od. p. 1910, 48 et fidem invenit: nos fidem habebimus Antiphani Com. 3 p. 119 sq.

ΔΙΚΤΥΟΥΛΚΟΙ

Δικτυουλκούς Hermannus dici suspicatur piscatores Seriphios, in quorum retia inciderit Danae cum Perseo exposita. Persei fabulam in *Φορκίσιν* Aeschylus attigit. *Δικτυουργοί* vitiose scriptum in dramatum catalogo.

46

δικτύου δ' εὐήτρια

Pollux 7, 35: *τὸ δὲ εὐήτριον Αἰσχύλος ἐν Δικτυουλκοῖς εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε 'δικτύου δ' εὐήτρια'. δικτύου*] *κερκίου* cod. A, quia statim *κερκίς* a Polluce subicitur.

47

ὄβρια

Aelianus N. A. 7, 47: *τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔκγονα ὄβρια* (adde *καὶ ὀβρίκαλα*) *καλεῖται· καὶ μέμνηται δὲ Εὐριπίδης ἐν Πελιάσι τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς.* Agam. 143 *θηρῶν ὀβρικάλοισι* poeta dixit, in *Δικτυουλκοῖς* igitur *ὄβρια* dixisse videtur. Photius Lex. p. 314, 23: *ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα· τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς* (*δικτυουλικοις* pr. m. cod.).

48

θῶσθαι

Hesych. 1 p. 1756: *θῶσθαι· δαίνυσθαι* (*δύνασθαι* cod.), *θωνᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς.* Lemma corruptum videtur: pro *θωνᾶσθαι* Salmasius *θοινᾶσθαι* scribendum coniecit, *θωρᾶσθαι* ex Etym. Parisino Bastius in Greg. Cor. p. 358.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ

Bacchi nutrices quas finxerit Aeschylus, ignoramus *). Grammatici simpliciter *τροφούς* dicere solent. Satyricum fuisse drama ci. Böttiger, trilogiae eiusdem fuerit ac *Σεμέλη*.

49

Argum. Eur. Med.: *Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα* (*ἀφεψήσασα* ci. Elmsleius) *ἐνεοποίησε.* Schol. Ar. Eq. 1321: *ὥσπερ*

---

*) *Διωνύσοιο τιθήνας* iam Homerus Il. Z, 132 memorat nomina non addens. Hyadas dixit Pherecydes in Mülleri Fragm. Hist. vol. 1 p. 84. *Τέρπανδρός γε μὴν ὁ Λέσβιος Νύσσαν λέγει τιθηνηκέναι τὸν Διόνυσον* teste Lydo de mens. 4, 38. cf. Diod. Sic. 3, 70. *Ἐρίφην* commemorat poeta in Etym. M. p. 372, 4, *Θεσκέραν* Theognostus p. 106, 31.

ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφοὺς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν.

50

βιοτὴν αὔξιμον ἐψιοῦσα

Phot. Lex. p. 47, 11: ἐψιοῦσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρον καὶ τὰ ἐψητά. Αἰσχύλος τροφοῖς 'βιοτὴν — ἐψιοῦσα'. Ἱππῶναξ. Lemma vitiosum: ἐμψιοῦσα recte L. Dindorfius (cf. Hesych. 1 p. 1209: ἐμψιοῦσα· ἐρέγματα διδοῦσα), vel potius ἐμψίουσα cum Lobeckio Rhemat. p. 154 et Bergkio Lyr. p. 596. Videtur ἐμψίουσα Hipponactea esse glossa, cui explicandae admotus fuerit Aeschyli locus fortasse sic scribendus, βιοτὴν αὔξιμον ἕψουσ', i. e. ἕψουσα. nam grammaticus ἐμψιοῦσα per ἐψητά interpretari non dubitavit.

51

δίκρα ὄψις

Hesych. 1 p. 996: δίκρα ὄψις· ἡ (ἢ cod.) διπλῆ. Αἰσχύλος τροφοῖς. Fortasse δίκρανος ὄψις legendum est.

52

πεδοίκου χελιδόνος

Hesych. 2 p. 898: πεδοίκου χελιδόνος· συνοίκου. Αἰσχύλος τροφοῖς (αἰσχυλοτρόφοις codex). cf. Phot. Lex. p. 403, 24: πεδοικούσης· μετοικούσης. ubi πεδοίκου corrigendum videtur.

ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ v. ΦΡΥΓΕΣ

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ

Plut. V. Thesei c. 29: συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ πεσόντων, οὐχ ὡς Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν τραγῳδίᾳ, μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλεῖστοι λέγουσι. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως γενέσθαι πρώτας ἐκείνας. ὅτι δ' Ἡρακλῆς πρῶτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους γέγραπται. ταφαὶ δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δείκνυνται, τῶν δ' ἡγεμόνων περὶ Ἐλευσῖνα, καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστῳ χαρισαμένου. καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἱκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς καὶ (καὶ post Ἱκετίδων transponit Sintenis) ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποίηται.

53

ἀοζήσω

Hesych. 1 p. 414: ἀοζήσω (ἀοξήσω cod.)· διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίοις (ἐλευσινίαις cod.).

ΕΠΙΓΟΝΟΙ

54

λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου

Ἥρας τε . . . .
τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω
. . . .
τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

Schol. Pind. Isthm. 6, 10: *τὸν μὲν γὰρ πρῶτον* (sc. *κρατῆρα*) *Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνοις* '*λοιβὰς — τε*' (vs. 1 et 2), *εἶτα* '*τὴν — νέμω*' (vs. 3), *εἶτα* '*τρίτον — λίβα*' (vs. 4). vs. 3 *γε* libri, *δὲ* Schützius.

55

τιμαλφής

Hesych. 2 p. 1388: *τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφαίνουσα — Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.*

ΕΥΡΩΠΗ v. ΚΑΡΕΣ

ΗΔΩΝΟΙ

Prima tetralogiae Lycurgeae fabula: vide fr. 59. De mytho cf. Apollod. 3, 5, 1 et Hygin. fab. 132. Hermannus huc referenda suspicatur fr. 333 et 438.

56

σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι᾽ ἔχοντες,
. . . .
ὁ μὲν ἐν χερσὶν
βόμβυκας ἔχων, τόρνου κάματον,
δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν,
ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ
. . . .
. . *ψαλμὸς δ᾽ ἀλαλάζει·*
ταυρόφθογγοι δ᾽ ὑπομυκῶνταί
ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι,
τυπάνου δ᾽ εἰκὼν ὥσθ᾽ ὑπογαίου
βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

Strabo X p. 470 sq.: *τῆς μὲν οὖν Κότυος τῆς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς* (*ἡδωνοῖς D*, sicut mox *Ch*) *Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων* (*καὶ τῶν — ὀργ.* om. *Bklno*). *εἰπὼν γὰρ* '*σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς* (*Αἰσχύλος μέμνηται* addunt *CDhi*), *ὄρια δ᾽ ὄργαν᾽ ἔχοντες* (*ἔχοντας Dhinop*)' *τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον εὐθέως ἐπιφέρει* '*ὁ μὲν — ὀτοβεῖ*' (vs. 2—6) *καὶ πάλιν* '*ψαλμὸς — βαρυταρβής*' (vs. 7—11). *ταῦτα γὰρ ἔοικε τοῖς Φρυγίοις· καὶ οὐκ ἀπεικός γε, ὥσπερ αὐτοὶ οἱ*

Φρύγες Θρᾳκῶν ἄποικοί εἰσιν, οὕτω καὶ τὰ ἱερὰ ἐκεῖθεν μετενηνέχθαι. καὶ τὸν Διόνυσον δὲ καὶ τὸν Ἠδωνὸν Λυκοῦργον συνάγοντες εἰς ἓν τὴν ὁμοιοτροπίαν τῶν ἱερῶν αἰνίττονται. Ath. XI p. 479 B: *καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς* (*ἡδωνοῖς* libri) *κοτύλας εἴρηκεν* '*ὁ δὲ — ὀτοβεῖ*' (vs. 6). Schol. BV Il. *Ψ*, 34: *κοτύλας — Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς* (*ἡδωνοῖς* libri) *τὰ κύμβαλα* '*ὁ δὲ — στοβεῖ*' (vs. 6). Eust. Il. p. 1282, 60: *Αἰσχύλος καὶ τὰ κύμβαλα κοτύλας φησίν, οἷον* '*χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ*'. vs. 1 *Κότυς*] *κόπτουσ' Dh*, *κόπτους C*, *Κοτυτοῦς* scripsi. verba *ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς* librariorum errore hic iterata sunt. *ὅρια* et *ὄργανα* dittographiae sunt oblitterati vocabuli *ὄργια*. itaque *σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες* restitui. vs. 3 *βομβήκας Bkoxy*. vs. 4 *δακτυλόδεικτον* libri, *δακτυλόδικτον* Pauwius. cf. Hesych. 1 p. 880: *δακτυλόδικτον· δακτυλωτὸν ἔκπωμα κτλ.*, ubi prioris glossae huc referendae interpretatio excidit, altera glossa Ionis locum spectat (fr. 1). vs. 6 *χαλκοθέοις* Strabonis libri. *ὀτοβεῖ*] *στοβεῖ* Schol. Il. cod. V, *ἠχεῖ B*, *ὀττόβει* Strabonis cod. *D*, *ὀτόβει Ch*. vs. 8 *ὑπομηκῶνται Bkno*. vs. 9 *φοβεροὶ E*, *φομέριοι B* (ex corr.) *Ck*, *φοβέριοι Dhilnox*. vs. 10 *τυμπάνου* codices. *εἰχὼν B* (ex corr.) *lx*, *ἠχὼ kno*. *ὑπογέου CDhims*, *ὑπογείου Bk*.

57

ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη

Longinus de subl. c. 15, 6: *καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται,* '*ἐνθουσιᾷ — στέγη*'. Versum huc rettulit Welcker.

58

τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄλλο ἀβρατεὺς ὃν σθένει

Ar. Av. 276: *τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐξ Ἠδωνῶν* (*ἡδόνων* V) *Αἰσχύλου* '*τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλλο ἀβρατεὺς ὃν σθένει*'. Suidas v. *μουσόμαντις*: *παρὰ τὸ ἐξ Ἠδωνῶν* (*ἡδονῶν* ABE, *ἡδωνῶν* cett.) *Αἰσχύλου* '*τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλαλος ἀβρατεύς*'. Locus *μουσόμαντιν* suum nondum nactus est; equidem temptabam *τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις; ἀλλὰ βᾶτε σὺν σθένει.* quae Lycurgi verba esse poterant suos hortantis ut Bacchum invaderent.

59

ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

Ar. Thesm. 135: *καί σ' ὦ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς Λυκουργίας ἐρέσθαι βούλομαι* '*ποδαπὸς — στολή;*' ubi Schol.: *τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν· Ἠδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ* (Lycurgus) *ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον* '*ποδαπὸς ὁ γύννις;*' Integrum versum ex Aeschylo repetitum esse probabiliter ci. Böttiger: maiora molitur Fritzschius in Ar. Thesm. p. 44—47.

60

μακροσκελὴς μὲν ἄραμα χλούνης τις ἢ

Schol. B Il. *I*, 539: *χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον· ἄλλοι δὲ κακοῦργον· καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναι ʻἀνὴρ ὅδ' ἑσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην'* (Meinek. Choliamb. p. 121 sq.)· *Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλούνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἠδωνοῖς ʻμακροσκελὴς — ἢ'*. Eust. Il. p. 772, 53: *ὅτι δὲ καὶ ἐκτομίαν ὁ χλούνης δηλοῖ. οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας.* Versum quomodo corrigam non habeo, nec probabilis videtur Hermanni suspicio Opusc. vol. 5 p. 13 exposita.

61

ἄδασμος

Hesych. 1 p. 85: *ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν* (*δεσμὸν* cod.) *ἐκτελοῦσα, οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς* (*ἡδονήν* codex). Phot. Lex. p. 8, 4: *ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος.*

62

αἰγίς

Hesych. 1 p. 138 et Suidas: *αἰγίζειν· διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς — ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς* (*ἡδονῇ* Hesychii codex) *καὶ τὰς νεβρίδας* (*νευρίδας* Hesychii cod.) *οὕτω λέγει* (*καλεῖ* Suid.). Verba extrema, *Αἰσχύλος — καλεῖ*, in Suidae v. *Ἠδωνίς* ineptissime repetuntur tanquam *Ἠδωνοί* nominis exemplum.

63

ἀμφίδρομος

Hesych. 1 p. 298: *ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα*
η
καὶ (*καινὸν* Mus.) *περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ᾠδει* (*ὡς εἰ* Mus.) *ἔλεγες τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον ἢ προηγούμενον ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς* (*ἡδωνές* cod.). Videntur duae glossae coaluisse.

64

ἄσσιστα

Hesych. 1 p. 580: *ἄσσιστα· ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς* (*ἡδωνῶν* codex).

65

ἴκταρ

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 192: *ἴκταρ· ἐγγύς, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς Αἰσχύλος — μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἠδωνοῖς.*

ΗΛΙΑΔΕΣ

Argumentum fuisse Phaethontis temeritatem luctumque sororum ei. Hermannus (vide Opusc. vol. 3 p. 130—141). Plinius H. N. 37, 11: *Phaethontis fulmine icti sorores luctu mutatas in arbores populos lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocavimus, electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit* ἠλέκτωρ. *plurimi poetae dixere primique, ut arbitror, Aeschylus Philoxenus Euripides Satyrus Nicander.* mox ibid.: *quod Aeschylus in Iberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dixit eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Adriatico litore confluere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati succini in tanta orbis ignorantia.* Fortasse Aeschyleae fabulae summa traditur in Schol. Od. *P*, 208: Ἥλιος Ῥόδῃ μιχθεὶς τῇ Ἀσωποῦ παῖδας ἴσχει Φαέθοντα καὶ Λαμπετίην καὶ Αἴγλην καὶ Φαέθουσαν. ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Φαέθων ἤρετο τὴν μητέρα τίνος εἴη πατρός. πυθόμενος δὲ ὡς Ἡλίου, παρεγένετο ἐπὶ τὰς τοῦ πατρὸς ἀνατολάς. γνωρισθεὶς δὲ οὕτως ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρῆσαι τὸ ἅρμα καὶ τοὺς ῥυτῆρας, ὅπως κατοπτεύσειε τὸν κόσμον. ὁ δὲ Ἥλιος ἀκούσας παραυτὰ μὲν ἀντέλεγεν εἰδὼς ἃ πείσεται, σφόδρα δὲ αὐτῷ ἐγκειμένῳ συγχωρεῖ διδάξας ὅ τι τὸ μεταίχμιον. ἐπιβὰς δὲ ἐκεῖνος τοῦ ἅρματος ατάκτως ἐφέρετο, ὥστε πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς φρύγειν. καὶ δὴ τῆς ἀφροσύνης ἐπισχεῖν αὐτὸν κεραυνῷ τὸν Δία. καταπεσόντος δὲ αὐτοῦ μετὰ τῆς θείας φλογὸς ἐπὶ τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν καὶ φθαρέντος αἱ ἀδελφαὶ παραγενόμεναι κατὰ τὸν τόπον τοῦ Κελτικοῦ πελάγους ἐθρήνουν ἡμέρας ἀδιαλείπτως καὶ νυκτός. ὅθεν κατελεήσας ὁ Ζεὺς ταύταις ἀνάμνησιν ἐνεποίησε τῶν κακῶν μεταβάλλων αὐτὰς εἰς αἰγείρους, αἵπερ εἰσὶ δένδρα. λέγεται δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀπυγεννᾶσθαι τὸν ἤλεκτρον. τῆς ἀρχαίας οἰμωγῆς ἀποδακρύοντα τοῦτον καρπὸν ἀπὸ τοῦ δένδρου. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Certe ab Euripidis Phaethonte haec narratio discrepat. Butlerus huc referendum suspicatus est fr. 305.

66

Ῥῖπαι μὲν δὴ πατρός

Schol. Soph. Oed. C. 1248: τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησὶ τῶν προσαγορευομένων Ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι Ῥιπαῖα ὄρη. λέγουσι δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ — ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλος „Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός".

67

. . . ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου
πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς
δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον οὐθεὶς
μελανίππου προφυγὼν
ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Ath. XI p. 469 F: *ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν — καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν* ‘*ἔνθ — ἀμολγόν*’. vs. 1 *δυσμαῖς ἴσου*] *δυσμαῖσι τεοῦ* Hermannus. vs. 2 ‘*Ηφαιστοτευχὲς* libri, ‘*Ηφαιστοτυκὲς* Hermann. vs. 4 corruptissimus. *πολὺν οἰδματόεντ᾽ ἀμφίδρομον πόρον εἰς* lusit Hermannus. *οὐθεὶς* B, *οὐδεὶς* P, *οὐδ᾽ εἰς* VL. vs. 6 *ἱερᾶς* AC, *ἱμερᾶς* B, *ἱμερτᾶς* PVL.

68

Ἀδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων

Anecd. Bekk. p. 346, 10: *Ἀδριαναὶ γυναῖκες. Αἰσχύλος Ἡλιάσιν* (*ἰλιάσιν* cod.) ‘*Ἀδριαναί — γόων*’. Aeschylum *Ἀδριηναί* scripsisse ci. Hermannus.

69

ἀφθονέστερον λίβα

Ath. X p. 424 D: *τούτῳ* (formae *ἀκρατέστερος*) *ὅμοιόν ἐστι τὸ ἀνιηρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου* ‘*ἀφθονέστερον λίβα*’. *ἀφθονέστερον* C, *ἀφθονέστερα* BPV. cf. Eust. Il. p. 746, 45: *καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἀφθονέστερον.*

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

70

οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

Stob. Flor. 122, 2: *Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν.* ‘*οὐ — πείσομαι*’.

71

ἀμφιμήτορες

Hesych. I p. 304: *ἀμφιμήτορες· οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις* (*ἡρακλίδ..* codex). Suidas: *ἀμφιμήτωρ· ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος.*

72

ἐπιγλωσσῶ

Hesych. I p. 1346: *ἐπιγλωσσῶ* (*ἐπιγλώσσω* codex)· *ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις* (*ἡρακλίδες* codex). Eadem forma usus est Choeph. 1045.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ

Ἱκέτιδας, Θαλαμοποιούς, Δαναΐδας trilogiam effecisse ci. Hermannus, qui de *Θαλαμοποιῶν* argumento haec disputat: ‘*Aegyptus schickt seine Söhne nach Argos, mit dem Befehl den Danaus umzubringen oder ihm nicht mehr vor Augen zu kommen. Die Aegyptiaden bekriegen den Danaus in Argos, der zu schwach um Widerstand zu leisten ihnen die Töchter verspricht, wenn sie vom Krieg abstehen wollen. Sie nehmen das an: er aber, ihnen misstrauend, befiehlt seinen Töchtern*

ihre Männer in der Hochzeitsnacht zu ermorden: alle vollziehen den Befehl, die einzige Hypermnestra ausgenommen.' Cf. Hygin. fab. 168.

73

. . ἀλλ' ὁ μέν τις Λέσβιον φατνώματι
κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς

Pollux 7, 122: καὶ ἐκφάτνωμα (φάτνωμα Hermannus) δὲ καὶ κῦμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς 'ἀλλ' — ῥυθμοῖς'. vs. 1 φάτνωμά τι ante Bekkerum edebatur. initio ἀλλ' ἄγεθ'. ὁ μέν τις temptare possis. vs. 2 ἐμπεραινέτω libri, ἐκπεραινέτω Toupius.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ

74

καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων

Ath. XIV p. 629 F: σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός — σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκὼψ τῶν ἀποσκοπούντων τι σχῆμα, ἄκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς 'καὶ — σκωπευμάτων'. cf. Hesych. 2 p. 1228: σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης ὥσπερ ἀποσκοπούντων. Phot. Lex. p. 527, 7: σκώπευμα· σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπος (l. ὁ σκώψ aut cum Hermanno ὁ σκοπός). οὕτως Αἰσχύλος. Adde fr. 330.

75

ἀποστάς

Hesych. 1 p. 486: ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς (ἰσθάσταις cod.) καὶ Ἀλκμήνῃ.

76

ἰαμβίς

Hesych. 2 p. 7: ἰαμβίς. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῄει, καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγοντο παριαμβίδες.

77

ψό

Phot. Lex. p. 655, 12: ψό· ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος. ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης 'πλέω γράσου καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου'. Αἰσχύλος Θεωροῖς. Aeschyli unum videtur ψό afferri, quo vocabulo Sophocles quoque fr. 476 usus est. ita Dobraeus locum intellexit. Aristophanis quae praecedunt, fortasse sic scribenda: 'πλέω ψοθοίου καὶ γράσου' καί 'ῥύπου τε καὶ ψόθου'.

ΘΡΗΙΣΣΑΙ

Argumentum idem fere fuit quod Sophocleae Αἴαντος μαστιγοφόρου. Schol. Soph. Ai. 815: φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις τὴν ἀναί-

ρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας. Chorus fuit captivarum mulierum, cf. Schol. Soph. Ai. 134: τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μέν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον. Süvernius et alii huc referunt adesp. Clementis Alex. Strom. II p. 462.

78

. . . τόξον ὥς τις ἐντείνων . .

Schol. Soph. Ai. 833: κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο. φησὶν δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμοῦ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ. τόξον ὥς τις ἐντείνων, πρὶν δή τις, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. Ex his Hermannus verba Aeschyli eruere conatus est haec: ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος, | πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως | ἔδειξεν αὐτῷ. Cf. Schol. Il. Ξ, 404 (similiter Eust. Il. p. 995, 1): τρωτὸς δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχύλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην.

79

τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι

Ar. Ran. 1294: ‘τὸ — Αἴαντι’. ubi Schol.: Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δέ φησιν ἐκ Θρῃσσῶν αὐτὸ εἶναι. Hermannus Aeschylum scripsisse coniecit τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι ξίφος. τ' libri nonnulli omittunt.

80

ἄγαις

Hesych. 1 p. 31: ἀγαῖς (ἄγαις Favorinus)· ζηλώσεσιν. Αἰσχύλος Θρῄσσαις.

ΙΕΡΕΙΑΙ

In dramatum catalogo non commemoratur. Aristot. Eth. Nicom. 3, 2 p. 1111 a 10: ὃ δὲ πράττει ἀγνοήσειεν ἄν τις, οἷον λέγοντές φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοῖς ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά. ubi Schol. fol. 40 a: δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἔν τε ταῖς Τοξότισι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων (μυστικῶν ci. Schneidewinus) περιεργότερον ἅπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ καὶ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὁμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν προφέρειν (περιφέρειν ante Herm.) τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν. Aelianus V. H. 5, 19: Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπί τινι δράματι. ἑτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος

τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός· ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα. Clemens Alex. Strom. II p. 461: Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξειπὼν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς οὕτως ἀφείθη ἐπιδείξας αὑτὸν μὴ μεμυημένον. Vide quae hac de re disputavit Lobeckius Aglaoph. p. 77 sqq. Fortasse huius dramatis sunt verba ἔργων μυστικῶν προφάντιδες, quae sine auctoris nomine Pollux 1, 14 profert.

81

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα.

Macrob. Sat. 5, 22, 13: *adfirmo doctissimum vatem* (Vergilium dicit) *etiam in hoc Aeschylum eminentissimum tragoediarum scriptorem secutum, qui in fabula quae Latina lingua Sacerdotes inscribitur, sic ait* 'στέλλειν — θεσπίσματα'. Schol. Soph. Oed. C. 793: δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ φησί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις 'στέλλειν — Λοξίᾳ'. vs. 2 ἐγκαθιεῖ Schol. Soph., ubi θεσπίσματα om.

82

εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν

Ar. Ran. 1274: 'εὐφαμεῖτε — οἴγειν'. ubi Schol. RV: εὐφημεῖτε μελισσονόμοι· ἐξ Ἱερειῶν Αἰσχύλου.

83

Κασωλάβα

Hesych. 2 p. 162: Κασωλάβα· οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις.

ΙΞΙΩΝ

Περραιβίδας et *Ἰξίονα* eiusdem trilogiae fuisse ci. Od. Müller. Diod. Sic. 4, 69: Ἀντίων — ἐγέννησεν Ἰξίονα. οὗτος δ', ὥς φασίν, ὑποσχόμενος ἕδνα πολλὰ δώσειν Ἠιονεῖ ἔγημε τὴν Ἠιονέως θυγατέρα Δῖαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν. ἔπειθ' ὁ μὲν Ἰξίων οὐκ ἀπέδωκε τὰ ἕδνα τῇ γυναικί, ὁ δ' Ἠιονεὺς τὰς ἵππους ἀντὶ τούτων ἠνεχύρασεν. ὁ δ' Ἰξίων τὸν Ἠιονέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι, καὶ τὸν Ἠιονέα παραγενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθᾶραι τὸν φόνον· τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς μύθους ἁγνισθεὶς ἠράσθη μὲν τῆς Ἥρας καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνουσίας λόγους ποιεῖσθαι. ἔπειτα τὸν μὲν Δία εἴδωλον ποιήσαντα τῆς Ἥρας νεφέλην ἐξαποστεῖλαι, τὸν δὲ Ἰξίονα τῇ νεφέλῃ μιγόντα γεννῆσαι τοὺς ὀνομαζομένους Κενταύρους ἀνθρωποφυεῖς. τέλος δὲ μυθολογοῦσι τὸν Ἰξίονα — ὑπὸ Διὸς εἰς τροχὸν ἐνδεθῆναι καὶ τελευτήσαντα τὴν τιμωρίαν ἔχειν αἰώνιον. Welckerus Aeschylo vindicandum suspicatur Sophoclis fr. 274.

84

Schol. Pind. Pyth. 2, 39: *τὸν δὲ Ἰξίονα οἱ μὲν Ἀντίονος* (*Ἀντίωνος* al.) *γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος, Φερεκύδης δὲ Πεισίωνος, ἔνιοι δὲ Ἄρεος, οἱ δὲ Φλεγύα.* cf. Schol. Apoll. Rhod. 3, 62: *Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων —, Φερεκύδης δὲ Αἴτωνος.* ubi *Φερεκύδης δὲ Πείσωνος, Αἰσχύλος Ἀντίωνος* scribendum esse ci. Wesselingius.

85

βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

Stob. Flor. 121, 16: *Αἰσχύλου Ἰξίωνος* (sic A). '*βίου — εὐκλεέστερος*'. cf. fr. 392.

86

τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσω
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Ath. IV p. 182 C: *εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι* (sc. *οἱ ἡμίοποι*) *ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι* '*τὸν δ' — καταπίνει*'. Pollux 6, 161: *ἡμίοπον αὐλὸν Αἰσχύλος.* Hesych. 1 p. 1635: *ἡμίοπος αὐλός· ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ. μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπος θράσος* (?). vs. 1 *καὶ τὸν ἐλάσσονα* libri, *καὶ τὸν ἐλάσσω* Porsonus, delet haec verba Bothius.

87

πρευμενὴς ἀλάστορος

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 62, 13: *παρὰ δὲ τὸ ἀλαστῶ ῥῆμα ἀλάστωρ — παρηκτικὴ δὲ ἡ εὐθεῖα παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικήν· Αἰσχύλος Ἰξίονι* '*πρευμενὴς ἀλάστορος*', *καὶ Φερεκύδης* '*ὁ Ζεὺς δὲ ἱκέσιος καὶ ἀλάστορος καλεῖται*'. Suspicabar *Αἰσχύλος Ἰξίονι* ['*μέγαν ἀλάστορον*' *καὶ ἀλλαχοῦ*] '*πρευμενῶς ἀλάστορον*'. cf. Aesch. Eum. 236: *δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα*, et fr. 286.

88

ἱερεῖτιν

Hesych. 2 p. 25: *ἱερείτην· καθαρμοῦ δεομένην, ἱκέτιν. Αἰσχύλος Ἰξίονι.* ubi *ἱερεῖτιν* correxit Musurus. cf. Lobeck. Pathol. Prol. p. 387 et C. Keilii Sched. epigr. (Numburgi 1855) p. 19.

ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ v. ΘΕΩΡΟΙ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Vide Schol. Aristot. locum p. 21 allatum. Aristophanis Ran. 1270 ex hoc dramate sumptum esse putavit Asclepiades (vide fr. 234).

89

οὔτοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;

Schol. Soph. Ai. 722: *κυδάζεται, λοιδορεῖται, ὑβρίζεται — Αἰσχύ-*

λος ἐν Ἰφιγενείᾳ ‘οὔτοι — γάρ;’ cf. Suid. v. κυδάζεται, ubi δεῖ et τί γάρ om.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ

Schol. Pind. Pyth. 4, 303: πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῷον εἰσελθόντας σκάφος καὶ Αἰσχύλος Καβείροις (κιβήραις libri, correxit Meursius). Ath. X p. 428 F: τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος, καὶ οὐχ ὥς ἔνιοί φασιν Εὐριπίδης, παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγῳδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις (καβίροις AB) εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. Ex his probabile est quod Welcker coniecit, Cabiros eiusdem fuisse trilogiae atque Ὑψιπύλην et Ἀργώ. Fortasse huic dramati tribuendum est Achaei fr. 37.

90

ὄρνιθα δ᾽ οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Ath. IX p. 373 D: ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. — Αἰσχύλος Καβείροις ‘ὄρνιθα — ὁδοῦ’.

91

μήτε κρωσσοὺς
μήτ᾽ οἰνηροὺς μήθ᾽ ὑδατηροὺς
λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν

Pollux 6, 23: οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι — καὶ Αἰσχύλος ‘μήτε — δόμοισιν’. Antiatt. p. 115, 3: ὑδρηροὺς πίθους καὶ οἰνηρούς. Αἰσχύλος Καβείροις (καιείροις codex). vs. 1 μήτ᾽ αὖ (vel μηδ᾽ αὖ) κρωσσοὺς Blomfieldius. vs. 3 λιπεῖν] λείπειν Blomfieldius, λείβειν Coningtonus: latet aliud quid.

92

Plut. Mor. p. 632 F: ποιεῖ δ᾽ εὔχαρι σκῶμμα καὶ μέμψις ἐμφαίνουσα χάριν — εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῷτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπείλησαν. ‘Aeschylus Cabiros cum Argonautis comiter conversantes largumque vini proventum gratiose minitantes induxit.’ LOBECKIVS Aglaoph. p. 1207. Verba ὄξους σπανίζειν δῶμα probabile est ex Aeschylo esse repetita.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ

93

Πανίας βήσσας

Hesych. 2 p. 852: Πανίας βήσσας· ὡς ἀπὸ (ἐπὶ codex) τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ. Phot. Lex. p. 377, 17: Πανιὰς αἶσα· ἀπὸ τοῦ Πανός.

ΚΑΡΕΣ Η ΕΥΡΩΠΗ

94

ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ
ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ.

Stob. Flor. 51, 26: *Αἰσχύλου Καρῶν.* 'ἀλλ' — στρατοῦ'. vs. 2 *πάντα τ' ἀνθρώπων* ed. Gaisf., *πάντα τὰνων* Vind., *πάντ' ἀπανθίζειν* ci. Conington. Valckenarius temptabat *ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀμᾶν στρατοῦ*. similiter Dobraeus, qui *πάντ' ἀμῶν* proposuit coll. Ar. Plut. 645: *φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.*

95

τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὤλενον

Steph. Byz. p. 707, 13: *Ὤλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος Καρσίν* 'τὴν — Ὤλενον'. ubi *γραύσιον* Rehd. Par., *τραύσιον* cod. Voss., *Καρσίν* Meinekius. *πεινὴν* Voss. *ζαθέαν τ'* Paris.

96

Μύλασος

Stephanus Byz. p. 461, 16: *Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσάορος τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλασος* (sic Rehd., *Μύλας* Voss.), *ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσὶν ἢ Εὐρώπῃ.*

ΚΕΡΚΥΩΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

97

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας

Pollux 10, 175: *εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου* 'ἀμφωτίδες — πέλας'. cf. Hesych. 1 p. 312: *ἀμφώτιδες· ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν.* Eust. Il. p. 1324, 38: *ἀμφώτιδες κατὰ Παυσανίαν ἃς οἱ παλαισταὶ παρὰ* (l. *περὶ*) *τοῖς ὠσὶν εἶχον.*

98

ἄμβωνες

Hesych. 1 p. 268: *ἄμβωνες· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύονι* (*κερκύονι* corr. ω cod.) *καὶ Σισύφῳ.* Erotian. Gloss. Hippocr. p. 86: *οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις· μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι.*

99

ἀπεψύχη

Hesych. 1 p. 447: *ἀπεψύχη* (*ἀπεψύχει* codex)· *ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκυόνι* (*κερκυόνη* cod.) *σατυρικῷ.*

100

ἀτίσεις

Hesych. 1 p. 602: *ἀτίσεις· ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύωνι.*

101

εὐληματεῖ

Hesych. 1 p. 1512: *εὐληματεῖ* (*εὐλήματι* cod.)· *λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκυόνι* (*κερκυόνῃ* cod.) *σατυρικῷ*. Photius Lex. p. 35, 4: *εὐλημματεῖ· εὖ ἔχει λήμματος καὶ ἀνδρείας.*

102

ὄρον

Harpocr. p. 139, 24: *ὄρον σκεῦός τι γεωργικόν — μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκυόνι* (*κεραυνῶνι* libri) *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β΄ Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν*. Fere eadem om. fabulae nomine Photius Lex. p. 349, 18 et Suidas v. *ὄρον*.

ΚΗΡΥΚΕΣ ΣΑΤΥΡΟΙ

103

στενόστομον τὸ τεῦχος

Pollux 10, 68: *εἴρηται δὲ τοὔνομα* (sc. *στενόστομος*) *ἐπὶ ἀμφορέως ἐν σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου 'στενόστομον τὸ τεῦχος'*.

104

κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας

Pollux 10, 186: *φαίης δ' ἂν καὶ σίσυρναν. Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος 'κατὰ — λεοντέας'. Σοφοκλέους δ' ἐν Μυσοῖς —*. Toupius *τῆς λεοντείας δορᾶς* proposuit coll. Hesych. 2 p. 449: *λεόντειος δορά· τὸ δέρμα αὐτοῦ.*

105

πυρσοκόρσου λέοντος

Photius Lex. p. 477, 11: *πυρσοκόρσου λέοντος. Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι* (*κάρυξι* cod.) *σατύροις*. Hesych. 2 p. 1089: *πυρσοκόρσου λέοντος· πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου.*

106

κακοποιεῖν

Antiatt. p. 102, 14: *κακοποιεῖν. Αἰσχύλος Κήρυξιν.*

107

λογγάσω

Pollux 9, 136: *φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου*. Photius Lex. p. 228, 22: *λογγάσω· στραγγεύσομαι. ὃ*

ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν· Αἰσχύλος. Quae Photius subicit, δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια, e glossa λογγῶνες huc irrepsisse vidit Dindorfius.

108

νοσσόν

Antiatt. p. 109, 22: *νόσσον. χωρὶς τοῦ Ε. Αἰσχύλος Κήρυξιν.* Scripsi *νοσσόν* cum Lobeckio.

ΚΙΡΚΗ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

109

αὐτόφορβος

Hesych. 1 p. 630: *αὐτόφορβος· αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκῃ.* An *ἀρτοφόρβος· ἀρτοφάγος* legendum?

110

ζυγώσω

Hesych. 1 p. 1589: *ζυγώσω· δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκῃ σατυρικῇ.* Photius Lex. p. 55, 8: *ζυγώσω· καθέξω, δαμάσω.*

ΚΡΗΣΣΑΙ

Dramatis argumentum fuisse id quod Sophoclis *Μάντεων* Od. Müller et alii e fr. 111 coniecerunt.

111

λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου.

Ath. II p. 51 D: *μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξίν — ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάτου 'λευκοῖς — χρόνου'.* Eust. Il. p. 1254, 25: *Αἰσχύλος* (immo Eur. Phoen. 372) *'πέπλους μελαγχίμους' φησίν· ἕτερος δέ τις μελάγχιμα συκάμινα ἐν τῷ 'λευκοῖς — μελαγχίμοις', ὅπερ ἐστὶ μέλασι, 'καὶ μιλτοπρέπτοις' ἤγουν ἐρυθροῖς 'βρίθεται ταὐτοῦ χροιᾷ'.* Pollux 6, 46: *συκάμινα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμακεν, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου.* vs. 2 *χροιᾷ* Eust., *χρόνου* Athenaei L, *χρυσίου* V.

112

. . . . . *αὐτορέγμονος πότμου*

Hesych. 1 p. 629: *αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος Κρήσσαις* (*κρή* codex). Hermannus scribendum ci. *οἷον ἑαυτοῦ 'ὀρέξεται κατευθὺς αὐτορέγμονος | πότμου'.* probabilius videtur quod L. Dindorfius proposuit, *ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατέθυσε. αὐτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα.* nam duas grammaticus proposuit etymologias, alteram qua ducatur ab verbo *ῥέξειν*, alteram qua ab *ὀρέ-*

γειν. hinc vero apparet requiri ἢ *αὐτορέγμονος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα.*

113

. . . . . . *πισσοκωνήτῳ πυρί*

Phot. Lex. p. 430, 24: *πισσοκωνήτῳ πυρί· τῷ εὐκαύτῳ, ἐπεὶ τὰ καιόμενα πυρὶ χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.* Hesych. 2 p. 965: *πισσοκωνήτῳ* (*πισσοκονήτω* cod.) *πυρί· πίσσῃ χρίουσιν, ἵνα τάχιον καταχαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν.* ibid. p. 399: *κωνῆσαι* (*κωνεῖσαι* cod.)· *πισσοκοπῆσαι καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον* (*πισσοκόνιτον* cod.) *μόρον λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος* (*αἰσχύλος καὶ κρατῖνος κρήσαις* codex).

114

ἀτόπαστον

Hesych. 1 p. 603: *ἀτόπαστον* (*ἀτόπλαστον* cod.)· *ἀνείκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν, καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι* (*ὑπὸ τὸ πονῆσαι* cod.) *δὲ ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.*

115

ἐπιξενοῦσθαι

Hesych. 1 p. 1371: *ἐπιξενοῦσθαι· μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις* (*κρήσαις* cod.).

ΚΥΚΝΟΣ (?)

Cycni partes fuisse in Aeschyleo dramate docet Aristophanis locus Ran. 963 infra p. 30 allatus. Huius nomine drama inscriptum fuisse non licet affirmare.

ΛΑΙΟΣ

Aeschylus vicit hoc dramate olymp. 78, 1. Argum. Aesch. Sept.: *ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγενίδου* (*θεαγένους* codex, corr. Franzius) *ὀλυμπιάδι οη΄. ἐνίκα Λαΐῳ, Οἰδίποδι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας* (*ἀριστίων* codex) *Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράδμων* (*πολυφράσμων* cod.) *Λυκουργίᾳ τετραλογίᾳ.*

116

. . . *κεκμῆτι μαλκιῶν ποδί*

Harpocr. p. 123, 12: *μαλακίζομεν* (*μαλακίομεν* CGN, *μαλκίομεν* ci. Bekk.) *Δημοσθένης θ΄ Φιλιππικῶν φησί 'μένομεν καὶ μαλακιζόμεθα'. ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον* (sic N, *ὄρον* B, *ὅρον* AC) *φρίττειν. Αἰσχύλος ἐν Λαΐῳ* (*αἰσχύλος ἐλαδίω* A, *αἰσχ. ἐλλαδίῳ* ceteri, correxit Gronovius) *'κεκμῆτι μαλκίων ποδί'.*

κεκμηῶτι scripserim. μαλκίων] μαλακίων BCN. ποδί] ἤτοι πορεία addit N.

117

ἀράχνου

Hesych. I p. 512: ἀράχνου, ἀπ' εὐθείας ὁ ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαΐῳ.

118

χυτρίζειν

Schol. Ven. Ar. Vesp. 289: ἐγχυτριεῖς· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ καὶ Αἰσχύλος Λαΐῳ (λαξω codex).

ΛΕΩΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

119

ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων

Stephanus Byz. p. 699, 13: χώρα — ὅθεν τὸ χωρίτης — Αἰσχύλος ἐν Λέοντι σατυρικῷ (σατυρικήν vel σατυρικόν libri) ‘ὁδοιπορῶν — δράκων’. ὁδοιπόρων Iacobsius.

ΛΗΜΝΙΟΙ

Memoratur in dramatum catalogo.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Tetralogiae fuit Lycurgiae, de qua cf. Schol. Ar. Thesm. 135 allatum fr. 59. Aristarcheum ὑπόμνημα huius dramatis memoratur in Schol. Theocr. 10, 18: Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην, εἰ προσβλέψει τινὶ τῶν ζῴων, ἐκείνῳ κακὸν γίνεσθαι.

120

κἀκ τῶνδ' ἔπινες βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ
καὶ σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Ath. X p. 447 C: τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν — μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ‘κἀκ — στέγῃ’. vs. 1 τῶν δ' libri, τῶνδ' Dindorfius. ἔπινες] ἔπεινε B, ἔπινε Dindorfius. vs. 2 καὶ σεμνοκόπτει libri, σεμνοκομπεῖν requiri iudicat Lobeckius, unde κἀσεμνοκόμπει Dindorfius. mihi locus obscurus.

121

καὶ τούσδε κημοὺς στόματος

Schol. Ar. Eq. 1150: Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων ‘καὶ — στόματος’.

122

ἄκουε δ' ἀν' οὖς ἔχων

Schol. Soph. Oed. C. 674: ἀνέχουσα· ἄνω ἔχουσα, ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος 'ἄκουε — ἔχων' ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. cf. Suidas: ἀν' οὖς ἔχων· ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Hesychius I p. 390: ἄνους· ἀξύνετος. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Λυκούργῳ. ubi leg.: ἄνους· ἀξύνετος. [ἀν' οὖς ἔχων· ἄνω τὸ οὖς ἔχων.] Αἰσχύλος Λυκούργῳ. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός.

ΛΥΤΡΑ v. ΦΡΥΓΕΣ

ΜΕΜΝΩΝ

Pollux 4, 110: ὁπότε μὴν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾠδῇ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτής τι παραφθέγξαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπρᾶχθαί φασιν αὐτὸ ἐν Μέμνονι (al. ἐν Ἀγαμέμνονι) Αἰσχύλου. verba ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου delenda esse iudicat G. Dindorfius. Respicit hoc drama Ar. Ran. 963, ubi Euripidem haec dicentem facit: οὐδ' ἐξέπλησσον αὐτούς, Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους. De argumento cf. Procli Chrestom. p. 478: Μέμνων δὲ ὁ Ἠοῦς υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγίνεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων, καὶ Θέτις τῷ παιδὶ τὰ κατὰ τὸν Μέμνονα προλέγει, καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μέμνονος ἀναιρεῖται· ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μέμνονα κτείνει. καὶ τούτῳ μὲν Ἠὼς παρὰ Διὸς αἰτησαμένη ἀθανασίαν δίδωσι. De morte Memnonis egisse Ψυχοστασίαν Aeschyli ci. Hermannus, qui huc referenda suspicatur fr. 293 321 396.

123

καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴ
ἄρκειος ὣς ναύταισιν ἀσκεύοις μολών

Eust. Il. p. 1156, 18: τὴν ἐκεῖθεν πνοὴν ἄρκιον, εἰς ὃ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ταύτην 'καὶ μὴν — μολών'. Anecd. Bekk. p. 445, 18: καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον 'καὶ μὴν — πνοὴ ἄρκιος'. Aeschylo locum vindicavit Bergkius coll. Hesych. I p. 572: ἀσκεύοις· ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, ubi Αἰσχύλος Μέμνονι correxit. vs. 2 ἄρκιος libri, ἄρκειος Lobeckius. ὡς ναύτῃσιν Eust., ὣς ναύταισιν scripsi, et ὣς praeivit Bergkius.

124

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ

Anecd. Bekk. p. 353, 11: ἀθηρής· ἴσως μὲν ὁ ἀτειρὴς (ἀτηρὴς cod.) ἢ ὁ ἀντερειστικός. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (Μέμνονι Wellauer) 'χαλκὸν — ὑπερτενῆ'. ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος· ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα· ἢ ὁ ὀξύς, παρὰ

τοὺς ἀθέρας. cf. Hesych. I p. 126: ἀθερής· ὁ σίδηρος, ἀτειρής (ἀτηρής cod.), ὅταν θερίζῃ· ἢ θεριστικός. ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ὀξύς. ἢ ἀσταχύων. Aeschylea verba certam medelam non admittunt: *ἀθέριστον ἀσπίδων* ci. Blomfield.

125

σὺν δόρει στρατόν

Anecd. Oxon. vol. I p. 122, 17: *δουρί· πέντε ἔχει δοτικάς. — ἡ δόρει παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι* (*Μέμνονι* Lehrsius) '*σὺν δόρει στρατόν*'.

126

γονίας

Hesych. I p. 850: *γονίας· εὐχερής. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι* (*Μέμνονι* ci. Wagner).

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ

Myrmidones, Nereides, Phryges eiusdem trilogiae fuisse probabiliter statuunt Welckerus et alii. 'In Myrmidonibus, quantum colligi potest, Achilles, quum precibus et necessitate victus tandem Patroclum in proelium ire passus esset, isque esset ab Hectore occisus, mortuum deflebat. Nereides pugnam Achillis, qui nova a matre arma accepisset, necemque Hectoris videntur continuisse. In Phrygibus Priamus corpus filii ab Achille redemit.' HERMANNVS Opusc. V p. 136. Aeschylum secutus est Attius in Myrmidonibus (Ribbeckii Trag. Lat. p. 115 sq.). Achillem etiam in Myrmidonibus taciturnum fuisse tradit Schol. Ar. Ran. 911 vix recte. Quem Strabo ex huius dramatis prologo versum affert, *ἰὼ Κάικε κτἑ.*, auctore Pauwio ad *Μυσούς* rettulimus. Euripideum illud *βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα* Myrmidonibus adscribitur in Scholio recenti Ar. Ran. 1400, cui loco fortasse ne hoc quidem tribuendum, ut talorum ludum in Myrmidonibus memoratum credamus.

127

τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους
οὓς . . . εἴσω κλισίας

Harpocr. p. 159, 8: *προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. — ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος* (*αἰσχύλου* AB) '*τάδε — κλισίας*'. Ar. Ran. 992: '*τάδε — Ἀχιλλεῦ*' (vs. 1). ubi Schol.: *ἔστι δὲ ἀρχὴ αὕτη Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.* vs. 3 *οὓς σὺ προπίνεις εἴσω κλισίας* ci. Blomfieldius, *οὓς προπεπωκὼς εἴσω κλισίας* Heathius.

128

Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάικτον ἀκούων
ἰὴ κόπον, οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Ar. Ran. 1264: 'Φθιῶτ' — ἀρωγάν;' ubi Schol.: ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Scholion recens: τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβεων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν· ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. Versum alterum repetit Aristophanes Ran. 1267 1271 1275 1277. cf. Schol. (cod. Barocc.) vs. 1267: ἰστέον ὅτι τὸ 'ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν' παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἰαμβείων ὄν, τοῦ 'Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ'. Schol. vs. 1275 (similiter Suidas v. ἰή): ὡς ἐφυμνίῳ δὲ κέχρηται τῷ 'ἰήκοπον οὐ πελάθεις' (ἐπ' ἀρωγάν addit Suidas). Verba Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ ad Cinesiam irridendum detorsit Strattis (Com. 2 p. 769) teste Athenaeo XII p. 551 D, qui causam addit parum probabilem, διὰ τὸ ἐν τῇ αὑτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ 'Φθιῶτα' λέγειν. vs. 1 Ἀχιλλεῦ] Ἀχιλεῦ Aristophanis libri deteriores. vs. 2 ἰήκοπον libri, ἰὴ κόπον Heathius.

129

δεκέμβολος

Schol. Ar. Av. 1256 τριέμβολον — μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. Similiter Suidas v. τριέμβολον.

130

ἐπ' ἀετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
στάζει . . θέντων φαρμάκων πολὺς πόνος

Ar. Pac. 1177: κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν τοὺς λόφους σείων. ubi Schol. cod. Ven.: τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ πολλάκις (l. ἐν Μυρμιδόσι) κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος, ὃν ἀεὶ κωμῳδοῦσι λεχθέντα ἐν Μυρμιδόσι (l. πολλάκις) μέμνηται. ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος 'ἀπὸ δ' αὖτε — πόνος'. Ar. Av. 800: εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει, κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών. ubi Schol. vs. 799: παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Ar. Ran. 932: ΔΙΟΝ. ἐγὼ γοῦν ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις. ΑΙΣΧ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὠμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο. ubi Schol.: προείρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρμιδόνων ἐστὶν ἐπὶ νεώς 'ἐπὶ — ἱππαλεκτρυών' (vs. 1). vs. 1 ἀπὸ δ' αὖτε Schol. Ar. Pac., ἐπὶ δ' αἰετὸς Schol. Ar. Ran., ἐπ' ἀετὸς δὲ scripsi. ἱππαλεκτρυόνας Aeschyleos commemorat etiam Ar. Ran. 937 (cf. fr. 434). vs. 2 στάζει κηρόθεν τῶν cod. Ven. secundum Dindorfium, στάζει κηρ. θέντων secundum Bekkerum, στάζει χριθέντων ci. Hermannus.

131

σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω,
ὦ δυσχάριστε, τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Ath. XIII p. 602 E de puerorum amore disserens: Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν, ὁ μὲν ἐν Μυρμιδόσι 'σέβας — φι-

λημάτων'. ὁ δ' ἐν Κολχίσι κτέ. Plut. Mor. p. 751 C: πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα 'σέβας — φιλημάτων'. vs. 2 sine p. et fab. nom. habet Plutarchus Mor. p. 61 A. Locum respicit Athenaeus XIII p. 601 A: καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγῳδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων. item Plat. Sympos. p. 180 A: Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἁπάντων καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολύ, ὥς φησιν Ὅμηρος. vs. 1 ἅγιον Ath., om. Plut., ἁγνὸν Canter. οὐκ ἐπηδέσω Athenaei L (ubi οὐκ ἐπιδέσω P), οὐ κατῃδέσω Plut. vs. 2 πυκνῶν] πικρῶν Plut. Mor. p. 751.

132

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία

Lucianus Amor. c. 54 vol. 2 p. 457: οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἠγαπᾶτο μέχρι τοῦ καταντικρὺ καθέξεσθαι — ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσῖτις ἡδονή· στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτῳ πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη, 'μηρῶν — ὁμιλία' κλαίων (καλλίω vel καλλίων libri, correxit Dobraeus). Aeschyli esse versum iudicavit Porsonus in Eur. Med. 750.

133

καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε

Anecd. Bekk. p. 321, 22 et Suidas: ἀβδέλυκτα — ἃ οὐκ ἄν τις βδελυχθείη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν (Μυρμ. om. Anecd. Bekk.) 'καὶ — τάδε'. Similiter Zon. Lex. p. 9, ubi poetae et fabulae nomen om., sicut in Anecd. Paris. vol. 4 p. 85, 23. φιλῶ γε κἀβδέλυκτ' Bekkerus. ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ] ἀβδέλυκτά μοι Anecd. Paris.

134

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τἀμὰ γὰρ διοίχεται.

Ar. Eccl. 392: Ἀντίλοχ' — διοίχεται. ubi Schol. (cf. Suid. v. ἀποίμωξόν με): παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων 'Ἀντίλοχ' — μᾶλλον'. Etiam verba τἀμὰ γὰρ διοίχεται ex Aeschylo repetita esse vidit Gataker. vs. 1 τοῦ τεθνηκότος] τοῦ τριωβόλου iocans sufficit Aristophanes. Verba sunt Achillis, cui Patrocli interfecti nuntium attulit Antilochus.

135

ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος,
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν

εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
ἁλισκόμεσθα.

Ar. Av. 808: *ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον· 'τάδ' — πτεροῖς'* (vs. 4). ubi Schol. vs. 807: *κατὰ τὸν Αἰσχύλον] ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν 'ὡς — ἁλισκόμεθα'. πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὑτῷ.* Schol. vs. 808: *ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.* Ex Scholiis haec repetit Suidas v. *ταυτὶ μέν* et (quo loco vs. 1 om.) v. *οὐχ ὑπ' ἄλλων.* Diogenianus praef. p. 180: *Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρῆσθαι λέγεται ἀπὸ Λίβυός τινος· οἱ δὲ Κύβισσαν εὑρετὴν γενέσθαι τοῦ εἴδους τούτου, ὡς Αἰσχύλος διασαφεῖ 'ὧδ' — κλέος'* (vs. 1). vs. 1 *ὧδ'* Diog., *ὡς δὲ* Schol. Ar., *ὅδ'* Suid. *Λιβυστικῶν] Λιβυκῶν τὸ* Diog. *κλέος] λόγος* Schol. Ar. et Suid. vs. 2 *αἰετὸν* libri. vs. 3 *μηχανὴν] τὴν μηχανὴν τοῦ* Suidas v. *οὐχ ὑπ' ἄλλων.* vs. 4 multi respiciunt. Ath. XI p. 494 B: *καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν θαυμάσιον Αἰσχύλον ἁλίσκῃ.* Aristides vol. 2 p. 17: *εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ τοῦ Αἰσχύλου, τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτοῦ πτεροῖς, ἃ θρυλεῖς ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις ἁλίσκῃ.* Dionysius Hal. de admir. vi Demosth. c. 7 vol. 6 p. 971: *τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόρρω διθυράμβων τινῶν φθέγγομαι· [τάδ' οὐχ ὑ]π' ἄλλων, [ἀλλὰ] τοῖς αὑτῶν λόγοις ἁλισκόμεθα [κατὰ τὴν τραγῳδί]αν, δαιμονιώτατε Πλάτων* (ita locum mutilum restituit Porsonus). Galenus vol. 5 p. 395 (vol. 1 p. 280 ed. Basil., vol. 5 p. 144 Chart.): *καὶ τάχ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα.* Philo Iud. vol. 2 p. 501: *τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμενα, φησὶν ὁ τραγικός.* Eust. Il. p. 632, 35: *καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτοῦ, τραγῳδικῶς εἰπεῖν, ἁλισκόμενον πτεροῖς.* cf. Suidas v. *πάγας* (Schol. Aesch. Ag. 822 p. 509 ed. Dind.): *καὶ τοῦτο δήπου τὸ Αἰσχύλου, τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις, ἃς ἄλλοις ὑφῆκε**). vs. 5 *ἁλισκόμεθα* plerique, *ἁλισκόμεσθα* Suidas v. *ταυτὶ μέν.*

---

*) Similiter alii locuti sunt, fortasse et ipsi Aeschyleorum verborum memores. *Ἠγνόουν ὁ δείλαιος τοῖς ἐμαυτοῦ πτεροῖς ἁλισκόμενος* Gregorius Nyss. Epist. 1 in Gallandi Bibl. Patr. vol. 6 p. 626 C. *τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς ἑάλως* Procopius Gaz. Epist. 62 in Maii Class. Auct. vol. 4 p. 246. *τοῖς οἰκείοις πτεροῖς καὶ λόγοις ἁλίσκῃ* Aristides vol. 2 p. 624. *τοῖς οἰκείοις γάρ, φησί* (sc. Iulianus), *πτεροῖς κατὰ τὴν παροιμίαν βαλλόμεθα* Theodoretus Hist. Eccl. 3, 4 vol. 3 p. 921. *τοῖς σοῖς ἁλίσκῃ πτεροῖς μὲν οὖν οὐκ ἂν εἴποιμι, τέως δὲ λόγοις* Pachym. p. 104. *τοῖς οἰκείοις ἁλώσῃ πτεροῖς* Schol. Luciani p. 118. *τοῖς ἰδίοις κατὰ τὴν παροιμίαν ἑάλωσαν πτεροῖς* Zacharias Mityl. p. 139. *τοῖς ἐμοῖς, τὸ τοῦ λόγου, κατ' ἐμοῦ κέχρηται πτεροῖς* Heliodorus 2, 33. *ἡττωμένους ἐν ἅπασι καὶ οἰκείοις, τὸ τοῦ λόγου, πτίλοις* (*πίλοις* ed.) *ἁλισκομένους* Vita Maximi Conf. vol. 1 p. XVIII.

136

ὅπλων ὅπλων δεῖ

Ar. Av. 1420: πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον. ubi Schol.: παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων 'ὅπλων ὅπλων δεῖ'.

137

ἄγρεμον

Hesych. 1 p. 65: ἄγρεμον· τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν (malim ἀγρεῖν) καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεύειν· ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν (μυρμή^{δ} cod.) ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον. 'Rectius fortasse scriptum est apud Favorinum Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσιν, nisi quod ἀγρέμονα, non ἄγρεμον, posuisse videtur Aeschylus. Tum nova glossa est ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον'. HERMANNVS.

138

ἐγκουράδι

Hesych. 1 p. 1072: ἐγκουράδες· τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες. ἔστι γὰρ κουρὰς ἡ κορυφὴ (ὀροφὴ Struvius) καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ. ἐγκουρὰς δὲ γεγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν. idem 2 p. 331: κουράς· ἡ ἐν τοῖς ὀροφήμασι γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει (ἀμφιβάλλεται Hermannus) ἐνκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουρὰς ὀροφικὸς πίναξ. 'Apparet dubitasse grammaticos, utrum ἐγκουράδι an ἐν κουράδι scripsisset Aeschylus'. HERMANNVS. Cf. Lobeckius Pathol. Prol. p. 451.

ΜΥΣΟΙ

De Aeschyleo dramate intellegunt locum Aristotelis Poet. c. 24 p. 1460 a 32: τούς τε λόγους μὴ συνίστασθαι (sc. δεῖ) ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λάιος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἥκων. ubi ὁ ἄφωνος dicitur Telephus, cf. Amphis Com. 3 p. 313: ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπῇ. καὶ δικαίως τοῦτό γε· ἅπαντες ἀνδροφόνοι γάρ εἰσιν ἑνὶ λόγῳ. Alexis Com. 3 p. 467: δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος νεύων μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι.

139

Ἰὼ Κάικε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί

Strab. XIII p. 616: ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάικον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δέχονταί τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου 'ἰὼ — ἐπιρροαί'. Macrobius Sat. 5, 20, 16: *uliginosa — universae Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus*, 'ἰὼ — ἐπιρροαί'. Poetae

et fab. n. om. Schol. Hephaest. p. 163. Strabonem aut scripsisse aut debuisse scribere *ἐν Μυσοῖς* vidit Pauwius.

140

ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών,
εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις

Phot. Lex. p. 344, 19 et Suid. v. *ὀργεῶνες: — ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν — ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων ‘ποταμοῦ — παιωνίαις’.* Harpocr. v. *ὀργεῶνας* p. 139, 4: *οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. ὡς Ἀντίμαχός τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς* (*μύσταις* BC). vs. 2 *σωίζοις* Phot., *σώσεις* (vel *δώσεις* et *δώσοις*) Suid. mox *παιωνίας* Suid.

141

Οἶος

Stephanus Byz. p. 487, 5: *Οἶος, πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς.*

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ

Tetralogiae Lycurgeae drama tertium, cf. fr. 59. *Νεανίσκους* Hermannus dici suspicatur iuvenes Edonos recepto novi dei cultu sacra Bacchica celebrantes.

142

σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις

Ath. XI p. 503 C: *Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαί φησι ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις ‘σαύρας — ψυκτηρίοις’. αὔρας* ci. Valck. *ὑποσκίοισιν* AC, *ὑπηκόοισιν* PVL.

143

ἀρείφατον λῆμα

Hesych. I p. 522: *ἀρείφατον λῆμα· ἰσχυρόν, ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἐοικός* (*ἀντιάρει ἐοικώς* codex). *Αἰσχύλος Νεανίσκοις.*

144

ἀφοίβατον

Hesych. I p. 646: *ἀφοίβατον· ἀκάθαρτον* (*ἀνακάθαρτον* codex). *Αἰσχύλος Νεανίσκοις.* Corrigunt *ἀφοίβαντον* sicut scribitur Eum. 237, quae forma mihi vitiosa videtur; fortasse *ἀφοίβαστον* legendum cum Salmasio.

145

Ὀκτώπας

Phot. Lex. p. 326, 15: *Ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. ὀκτώπας, ἤτοι ὁ σκορπίος. ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ*

ποδῶν. Praecedunt haec: *ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. Φιλήμων.* Hermannus locum sic voluit in ordinem redigi: *ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλήμων ὀκτάπουν, ‛ποταμὸν διαπέπλευκεν ὀκτάπους’. ἤτοι ὁ σκορπίος, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.* cui coniecturae non favet Hesychius 2 p. 739: *Ὀκτώπας ποταμός.*

ΝΕΜΕΑ

Respicitur hoc drama, cuius notitiam uni debemus fabularum catalogo in Schol. Pind. Nem. prol. p. 425: *τὰ Νέμεά φασιν ἄγεσθαι ἐπὶ Ὀφέλτῃ — ἄλλοι δέ, ὧν ἐστι καὶ Αἰσχύλος, ἐπ’ Ἀρχεμόρῳ τῷ Νεμέας παιδί.* Hermanno eiusdem trilogiae Nemea fuisse videtur atque Hypsipyle: cf. Apollod. 3, 6, 4.

ΝΗΡΕΙΔΕΣ

Vide quae de Myrmidonibus diximus p. 31.

146

δελφινηρὸν πεδίον πόντου
διαμειψάμεναι

Schol. Eur. Phoen. 209: *ἀκάρπιστα δὲ πεδία τὴν θάλασσαν φησίν — καὶ Αἰσχύλος Νηρεΐσι ‛δελφήνηρον — διαμειψάμεναι’.* vs. 1 *δελφήνηρον* Havn., *δελφινορὸν* vel *δελφίνορον* alii, *δελφινοφόρον* Barnesius, *δελφινηρὸν* Hermannus.

147

ἐναροκτάντας δὲ φθογγ . . . κότος ὕψου
τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει

Hesych. 1 p. 1214: *ἐναραφόρος· σκυλοφόρος. ‛ἐναροκτάντας — ἀπολέψει’. Αἰσχύλος ἐν Νηρεΐσιν. οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ ‛οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ’ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι’* (Od. *X*, 412), *ἵνα ᾖ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατον* (*θάνατος* Hermannus) *μὴ ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει.* Eust. Il. p. 437, 20: *ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος.* vs. 1 *ἐναροκτάντας δὲ φθόνος αὐχαῖς ἔγκοτος ὑψοῦ* ci. Hermannus. vs. 2 *ἀπολέψει* cod., *ἀπολείψει* Musurus. Aeschylum addidisse *ἥξει τ’ ἐχθρούς* ex Hesychii interpretatione *καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει* collegit Hermannus.

148

κάμακος εἶσιν κάμακος γλώσσημα διπλάσιον

Schol. Pind. Nem. 6, 85: *δίκρουν γὰρ ὥστε δύο ἀκμὰς* (*αἰχμὰς* Herm.) *ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ* [*ὥστε*] *δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρεΐσι ‛κάμακος — διπλάσιον’. κάμακος δ’ εἶσιν γλώσσημα διπλοῦν* (vel *δικροῦν*) ci. Hermannus, malim *εἶσιν κάμακος γλώσσημα διπλοῦν* cum Bothio.

149

ἀθήρ

Hesych. 1 p. 127: *ἀθήρ· ἐπιδορατίς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεῖσι* (*νηρεῖ* codex). Anecd. Bekk. p. 353, 17: *λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.*

ΝΙΟΒΗ

De mytho cf. Hyginus fab. 9 Apollod. 3, 5, 6 Schol. Il. *Ω*, 602 Ov. Met. 6, 146 sqq. Niobidarum numerum ex Aeschylo commemorat Scholion Eur. Phoen. 159: *περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησί ʽκαὶ δὶς ἑπτ᾽ αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασινʼ. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ ὁμοίως ζʹ αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.* Vita Aeschyli p. 3, 10 (Westerm. *Βιογρ.* p. 119, 35): *διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρ᾽ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβη* (*Νιόβη* addidit Bothius) *ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἔν τε τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα.* Ar. Ran. 911: *πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν᾽ ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλέα τιν᾽ ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.* Schol. Aesch. Prom. 436: *σιωπῶσι γὰρ παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι᾽ αὐθάδειαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ Σοφοκλέους*), ἢ διὰ συμφοράν, ὡς ἡ Νιόβη παρ᾽ Αἰσχύλῳ.* Eust. Od. p. 1941, 1: *καὶ γάρ τοι παρὰ Αἰσχύλῳ κάθηνταί που πρόσωπα σιωπῶντα ἐφ᾽ ἱκανὸν κατὰ σχῆμα ἢ πένθους ἢ θαυμασμοῦ ἤ τινος ἑτεροίου πάθους.* Eust. Il. p. 1343, 62: *ὁ Σικυώνιος Τιμάνθης* (*Σημάνθης* ed.) *τὴν ἐν Αὐλίδι γράφων σφαγὴν τῆς Ἰφιγενείας ἐκάλυψε τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος τήν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε.* Difficillimus et graviter corruptus est locus Aristotelis Poet. c. 18 p. 1456 a 17: *χρὴ δὲ — μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγῳδίαν· ἐποποιικὸν δὲ λέγω τὸ πολύμυθον, οἷον εἴ τις τὸν τῆς Ἰλιάδος ὅλον ποιοῖ μῦθον. ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ, ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται, ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνῳ.* Ar. Vesp. 579 ad Sophocleam *Νιόβην* rettulerim. Verba *ἔρχομαι, τί μ᾽ αὔεις* (Diog. L. 7, 28 Suid. v. *αὔεις* Stob. Flor. 7, 45) neque Aeschylo tribui debebant nec Sophocli; Timothei potius esse docet Macho Ath. VIII p. 341 C: *ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἐᾷ οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ, καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος.*

*) Immo *Aeschyli*, quod intellexit Menagius.

150

Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται

Hephaest. p. 7 etiam in media voce diphthongum nonnunquam corripi docens: *Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ* ʽ*Ἴστρος — λοχεύεται*ʼ. Priscianus Inst. p. 592, 16 (vol. I p. 47 Kr.): *oe quoque idem patitur* (corripitur) *apud Graecos. Aeschylus* ʽ*Ἴστρος — λοχεύεται*ʼ. Eust. Od. p. 1665, 38: *οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ* ʽ*Ἴστρος — μνηστεύεται*ʼ *ἡ δευτέρα χώρα βραχεῖαν ἔχει τὴν κατάρχουσαν λέξιν*. Gramm. fragm. post Prisciani Inst. lib. V (vol. I p. 192 ed. Hertz.): *oe autem diphthongus apud Graecos etiam in principio dictionis pro brevi accipitur*: ʽ*οἶστρος — λοχεύεται*ʼ. *Ἴστρος*] *οἶστρος* v. l. in Heph. et fragm. gramm. *τοιαύτης* v. l. in Heph., *τοιάσδε* fragm. gramm. *παρθένου* v. l. in Heph. *λοχεύεται*] *μνηστεύεται* Eust.

151

. . θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.

Plato Reip. II p. 380 A (quem locum repetit Eusebius Praep. Euang. p. 643 C): *οὐδ᾽ αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους, ὅτι* ʽ*θεὸς — θέλῃ*ʼ. Aeschylea verba om. p. et fab. n. afferunt Plut. Mor. p. 17 B 1065 E Stob. Flor. 2, 7.

152

ἐφημμένη
τάφον τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν

Hesych. I p. 1412: *ἐπώζειν· ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς. Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς* ʽ*ἐφημμένη — τεθνηκόσιν*ʼ. vs. 1 *ἐφιμένη* cod., *ἐφημμένη* Musurus. vs. 2 *τάφῳ* Musurus. *ἔπωζε* Hesychius, *ἐπῷζε* scripsi, quod derivandum ab verbo *ἐποίζω*. Vide quae de hoc loco dixi Aristoph. Byz. p. 162.

153

σπείρω δ᾽ ἄρουραν δώδεχ᾽ ἡμερῶν ὁδόν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ᾽ Ἀδραστείας ἕδος
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
πρέπουσι μήλων, πᾶν δ᾽ ἐρέχθει πέδον.

Strab. XII p. 580: *λέγεται δέ τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα, ὥσπερ οἱ Βερέκυντες. καὶ Ἀλκμὰν λέγει* ʽ*Φρύγιον ηὔλησε μέλος τὸ Κερβήσιον*ʼ. *καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς· ἀλλ᾽ οὗτός γε δείκνυται, οἱ δ᾽ ἄνθρωποι οὐκέθ᾽ οὕτω λέγονται. Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεται* (*μνησθήσεσθαι* Casaub.) *τῶν περὶ Τάνταλον* ʽ*οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστι*ʼ (fr. 157, 2 et 3). *καὶ πάλιν* ʽ*Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα*ʼ (fr. 158). *καὶ ὁ Τάνταλος λέγει* ʽ*σπείρω — πέ-*

δον'. Plut. Mor. p. 603 A: *τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγῳδίᾳ 'σπείρω — χῶρον'* (vs. 1 et 2), *εἶτα μετ' ὀλίγον λέγοντος 'θυμὸς — ἄγαν'* (fr. 154); Plut. Mor. p. 778 B sine poetae et fab. n.: *'σπείρω — χῶρον'*. vs. 2 *Βερέκυνθα* Plut. vs. 4 *ἕρπουσι* libri, *πρέπουσι* H. L. Ahrensius. *ἐρέχθει Cglrvw*, *ἐρέχθεον Dhi*, *ἐρέχθεται* ci. Meinekius Vind. Strab. p. 198 sq., nisi praeferendum sit *πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον*.

154

οὑμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει καί με προσφωνεῖ τάδε·
γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Plut. Mor. p. 603 A, quem locum in fr. 153 attulimus. vs. 1 *θυμὸς δέ ποθ' ἁμὸς* libri, *οὑμὸς δὲ πότμος* Porsonus.

155

καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς

Ar. Av. 1247: *ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα μέλαθρα μὲν αὐτοῦ 'καὶ δόμους — ἀετοῖς;'* ubi Schol.: *καὶ δόμους Ἀμφίονος] ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέρριπται* (*ἐνέρραπται* Herm.) *δὲ τὸ Ἀμφίονος* (*δέ τ' ἀμφίονος* cod.) *ἐκ μονῳδίας* (*παρῳδίας* Herm.). In his quid Aeschyleum sit, quid Aristophanes mutarit, parum certo constat.

156

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ,
οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις,
οὐδ' ἔστι βωμὸς οὐδὲ παιωνίζεται·
μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Stob. Flor. 118, 1: *Αἰσχύλου Νιόβης. 'μόνος — ἀποστατεῖ'*. Schol. Il. *I*, 158 (cf. Eust. Il. p. 744, 3): *ἐν οὐδεμιᾷ πόλει Ἅιδου βωμός ἐστιν. Αἰσχύλος φησίν 'μόνος — παιωνίζεται'* (vs. 1—3). Versum primum repetit Ar. Ran. 1392, ubi Scholion recens ad vs. 1386: *τὸ δ' ἑξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου.* eundem versum sine fab. n. afferunt Schol. Soph. El. 139 et Suidas v. *θανατῶν*, v. *μόνος θεῶν*, v. *πάγκοινος*, sine poetae et fab. n. Schol. Eur. Alc. 55. vs. 1 *θεῶν γὰρ*] *γὰρ θεῶν* Schol. Soph. et Schol. Eur., *θεῶν γε* Suidas v. *πάγκοινος*, *θεῶν* (*γὰρ* om.) Suidas v. *μόνος θεῶν* et Eust. vs. 2 *οὐδ' — οὐδ'* Schol. Il. et Eust., *οὔτ' — οὔτ'* Stob. *ναοῖς* Stob., *λάβοις* Schol. Il. et Eust., *ἄνοις* Dobraeus. huc rettulerim Anecd. Bekk. p. 406, 9: *ἄνοις· ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος* (grammaticus, nisi fallor). vs. 3 *οὐ βωμός ἐστιν* Stob., *οὐδ' ἔστι βωμὸς* Schol. Il. et Eust.

157

οἱ θεῶν ἀγχίσποροι
οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον
Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι,
κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Plat. Reip. III p. 391 E: πᾶς γὰρ ἑαυτῷ συγγνώμην ἕξει κακῷ ὄντι, πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσί τε καὶ ἔπραττον καὶ 'οἱ θεῶν — δαιμόνων'. Aeschyleae Niobae haec esse docet qui partem vs. 2 et 3 affert, Strabo XII p. 580 (vide fr. 153). vs. 1 et 2 respicit Lucianus Enc. Demosth. 13 vol. 3 p. 501: τῶν ψυχῶν ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός. Phot. Lex. p. 6, 7 sive Anecd. Bekk. p. 332, 25: ἀγχίσποροι· ἐγγὺς γένους ὄντες (ὄντες om. Phot.). Synesius Dion. p. 51 C: προέδοσαν γὰρ αὐτὰς ἄνδρες ἀγχίσποροι τῶν θεῶν. Damascius in Phot. Bibl. p. 336 b 19 (cf. p. 350 a 9): τὴν χρυσῆν γενεὰν ἢ το θεῶν ἀγχίσπορον γένος. idem in Phot. Bibl. p. 338 a 16 (Suid. vv. ἀγχίσπορος et πολυήκοος): γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου. vs. 2 ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον Plat., οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Strab.

158

Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ
χθόνα

Strab. XII p. 580, vide fr. 153. Σίπυλον Ἰδαίαν χθόνα ci. Bothius.

159

Philostr. V. Apoll. 4, 16 p. 71, 27 ed. Kays.: ἀλλὰ σύ, ἔφη (Achilles), Ἀπολλώνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια, τοῦ τε τάφου ἐπιμελήθητι καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμήδους ἀνάλαβε, φαύλως διερριμμένον. 'Senarius ex Aeschyli Nioba, σοφοῖς ἔστι γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια. prudentibus affinia inter se pleraque.' MORELLVS quo auctore nescimus. Aeschylum dixisse ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφοὺς | ἔστι κηδεία ci. Hermannus. Anecd. Barocc. in Musei philol. Cantabr. vol. 2 p. 114: κηδεία, ἡ ἐπιγάμβρευσις, παρ' Αἰσχύλῳ.

160

ἠμορίς

Hesych. 1 p. 1637: ἠμορίς· κενή, ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νιόβῃ. Dubitatur utrum ἠμορίς an ἤμορος (cf. Phot. Lex. p. 70, 11 et Hesychius: ἤμορος· ἄμοιρος) corrigendum sit.

161

κάκαλα

Hesych. 2 p. 111: κάκαλα· τείχη. Αἰσχύλος Νιόβῃ. cf. Phot. Lex. p. 125, 4: κάκαλον· τεῖχος.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ

Schol. Aesch. Eum. 26: νῦν φησιν ἐν Παρνασῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα, ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι. Elmsleius huc respexisse suspicatur Philostratum Imag. 1, 18 p. 394, 25 ed. Kays.: καὶ ἥδε σοι ἡ ἐλάτη χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα, πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισαμένη ταῖς βάκχαις ἐν εἴδει λέοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρός, αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης. Aliter statuit Fritzschius in Ar. Ran. p. 413—417.

162

ὀρεσσιγόνοισι
Νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις

Ar. Ran. 1344: Νύμφαι ὀρεσσίγονοι. ubi Schol.: ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου (ita RV, Εὐριπίδου ceteri), φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὗρε δὲ Ἀθήνησιν ἔν τινι τῶν διαθέντων (διαθέτων codex Θ, διασωθέντων αὐτογράφων Dobraeus, διασωθέντων Dindorfius) ‘Νύμφαι ὀρεσιγόνιαι (ὀρεσιγόνιοι V) θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου ὑπὸ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις’. Plat. Reip. II p. 381 D (quem locum repetit Eusebius Praep. Euang. p. 645 C): μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταψευδέσθω μηδείς μηδ' ἐν τραγῳδίαις μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω Ἥραν ἠλλοιωμένην ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν ‘Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις’. Diogenes Epist. 5 in *Notices et Extr.* X, 2 p. 241: τῶν τραγῳδοποιῶν οἵτινες Ἥραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἱέρειαν μεταμορφωθεῖσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν ‘Νύμφαις κρήναισιν κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείαις ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις’. Pausan. 8, 6, 6: ὁ δὲ Ἴναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὅρος τῆς χώρας· ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἴναχον ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον. vs. 1 et 2 ὀρεσσιγόνοισι Νύμφαις κρηνιάσιν Meinekius restituit, vs. 2 κυδραῖσι Dindorfius.

163

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα,
κέντημα λύσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Phot. Lex. p. 326, 22 et Suid. v. ὀκτώπουν: — παροιμία γὰρ ‘σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις’. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησί ‘ἐκ — λέγω’. vs. 3 γλώσσης libri, λύσσης Lobeckius.

164

ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται
οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης.

Galenus vol. 17, 1 p. 880 (vol. 5 p. 455 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): *ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις —. οὕτω καὶ Αἰσχύλος ἐν Ξαντρίαις* '*ἃς — κόρης*'. initio *ἐξ ἀντιαίαις* libri, *ἐν Ξαντρίαις ἃς* Bentleius. Photius Lex. p. 409, 10: *πέμφιξ· πνοή. Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.* vs. 2 *ἀστέρων στόμα* libri, *ἀστερωπὸν ὄμμα* Bentleius. Ceterum huic loco similia sunt quae in Prom. 796 dixit Aeschylus: *μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν οὔτε νύκτερος μήνη ποτέ.*

165

κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι

Pollux 10, 117: *τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος* '*κάμακες — πυρίφλεκτοι*'.

166

τῶνδε βούλευτις πόνων

Etym. M. p. 595, 40: *οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεται εἰς I παρώνυμον, οἷον πλανήτης πλάνητις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξυτόνου, οἷον βουλευτής βούλευτις, οἷον* '*τῶνδε βούλευτις πόνων*' *ἐν ταῖς Ξαντρίαις.* Dubitatur utrum Aeschyleum drama indicetur an comoedia Platonis, cf. Meinekius Com. 2 p. 646.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Tetralogiae Oedipodeae fabula secunda, cf. Argum. Aesch. Sept. supra p. 28 allatum. Hinc dubitari non potest quin argumentum id fuerit quod in Oedipo Rege tractavit Sophocles. Ceterum hoc drama iis accensetur in quibus mystica nonnulla Aeschylus evulgarit (vide p. 21).

167

ἐπῇμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν.

Schol. Soph. Oed. R. 733: *περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν· ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως* '*ἐπῇμεν — ἠμείβομεν*'. Oedipo hos versus adscripsit Valckenarius. vs. 1 *οὕτως* nescimus utrum grammatici sit an Aeschyli. *ἐπείημεν* cod., unde *ἔπειτ' ἐπῇμεν* ci. Schneidewin.

ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ

Aiacem et Vlixem de Achilli armis certantes proposuerunt inter Romanos poetas qui armorum iudicium scripserunt, Pacuvius,

Attius, Pomponius. Aeschyleas fabulas *Ὅπλων κρίσιν*, *Θρῄσσας*, *Σαλαμινίας* eiusdem trilogiae fuisse ci. Welcker. Fortasse huius dramatis est fr. 340.

168

δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορᾶν

Ar. Ach. 883: *πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κορᾶν.* ubi Schol.: *ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρεΐδας τις ἐξελθούσας κρῖναι πρὸς τὴν Θέτιν λέγων ʽδέσποινα—κορᾶν᾽. πρέσβειρα* verum videtur. *κορᾶν* R, *χορόν* Ald., unde *κορῶν* Bentleius, *χοροῦ* Valckenarius.

169

ἀλλ᾽ Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω τοι μητρός, ἥ σ᾽ ἐγείνατο.

Schol. Soph. Ai. 190: *τὸν δὲ Ὀδυσσέα Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ — καὶ Αἰσχύλος ἐν Ὅπλων κρίσει ʽἀλλ᾽ — ἐγείνατο᾽.* vs. 2 *λέγω τοι*] *λέγω 'γὼ* Hermannus.

170

ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη

Stob. Flor. 11, 8: *Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως. ʽἁπλᾶ — ἔπη᾽.* Cf. Euripideum illud *ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ* Phoen. 469.

171

τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὃς λύπας φέρει;

Stob. Flor. 121, 23: *Αἰσχύλος ἐν Ὅπλων κρίσει. ʽτί — φέρει;᾽ βίον ὃς*] *βίοτον ὃς* Stanleius, fortasse *ᾧ βίος* leg., cf. Men. mon. 291: *καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.*

172

κεχλιδότα

Etym. Gud. p. 567, 35: *χλίδοντα, χλίδην, σωρηδόν, δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος ὁ πλουκρίσει καὶ χεριδόντα, ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα.* Hermannus corrigit: *χλίδον καὶ χλῆδον, σωρόν. δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος Ὅπλων κρίσει ʽκεχληδότα᾽ ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα.* probabiliter; sed *κεχλιδότα* malui secundum Hesych. 2 p. 242: *κεχλιδότα· ἀνθοῦντα.*

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ

Photius Lex. p. 353, 15: *ὀστολόγος· παρ᾽ Ἐπιλύκῳ, καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι.* Drama fuit satyricum, trilogiae, ut videtur, eius in qua fuit *Πηνελόπη.*

173

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἡσσόνως
ὕβριζ᾽ ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί·

ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τοὐμὸν κάρα
τοῦ δ᾽ ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπὸς
ἐκτεμὼν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

Ath. XV p. 667 C: *καὶ Αἰσχύλος δ᾽ ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων ‘Εὐρύμαχος — ἐφίετο’.* cf. Ath. XI p. 782 E: *ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους.* Eust. Il. p. 344, 24: *οὓς δὴ κοτάβους ἀγκυλητοὺς Αἰσχύλος ἔφη.* Schol. Ar. Pac. 1244: *καὶ ἀγκυλητοὺς* (*ἀγκυληγοὺς* libri) *ἔλεγον κοττάβους.* vs. 1 *οὐκ ἄλλος*] *οὗτος ἄλλος* ci. Hermannus, fortasse *ὡς οὐκ ἄλλος* scribendum. mox *ἥσσον* A, *ἧσσον* BP, *ἥσσονας* VL, *ἡσσόνως* praetuli. vs. 2 *αἰνεσίους* PVL, *ἐναισίους* Porsonus, *ἀνασχετοὺς* Lobeckius. vs. 3 *ἦν μὲν* P, *γὰρ ἦν* B, *ἦν μὲν γὰρ* VL. *κότταβος ἀεὶ* libri, *σκοπὸς ἀεὶ* Dobraeus. *τοῦ μὲν* libri, *τοὐμὸν* Petitus. vs. 5 *χεῖρ᾽* PVL, *χεὶρ* Heathius. Dobraeus extremos versus hunc in modum refingere conatus est: *τοῖς δ᾽ ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα ὅσσων ἐμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.*

174

. . ὅδ᾽ ἐστὶν ὅς ποτ᾽ ἀμφ᾽ ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν οὐδ᾽ ἥμαρτε· περὶ δ᾽ ἐμῷ κάρᾳ
πληγεῖσ᾽ ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ᾽ ἐμοί.

Ath. I p. 17 C (cf. Eust. Od. p. 1828, 28): *Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. λέγει γοῦν ‘ὅδ᾽ ἐστὶν — πνέουσ᾽ ἐμοί’.* Tzetz. in Lycophr. 778: *παρ᾽ Αἰσχύλῳ φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ.* Ad *Ὀστολόγους* hos versus rettulit Welcker. vs. 2 *οὐράνην*] *οὐράνην ἤτοι ἀμίδα* Eust. Pollux 10, 44 (cf. Anecd. Paris. vol. 4 p. 12, 14 et Schol. Hermog. in Rhett. vol. 7 p. 735 sive Anecd. Oxon. vol. 4 p. 60): *ἀμίς, ἣν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρᾳ ἐνουρήθραν καλεῖ καὶ Αἰσχύλος οὐράνην.* Pollux 2, 223: *ἡ δὲ τραγῳδία τὴν ἀμίδα οὐράνην ἐκάλεσεν.* Eust. Opusc. p. 296, 51: *ὅσα καὶ οὐράναις, εἴποι ἂν ἡ τραγῳδία.* Verba *τὴν κάκοσμον — κάρᾳ* (vs. 2 et 3) recurrunt in Soph. fr. 141.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Non memoratur in dramatum indice. Schol. Aesch. Prom. 457 de Aeschyleis verbis *ἔς τε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα*, haec annotat: *τούτων τὴν εὕρεσιν καὶ Παλαμήδῃ προσῆψεν.*

175

τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ᾽ ἐμὸν βλάβης;

Schol. A Il. *Δ*, 319: *ἔκταν — ἐν χρήσει ὁρᾶται Ἀττικοῖς.* —

Αἰσχύλος δὲ Παλαμήδῃ ‘*τίνος — βλάβης;*’ Nauplii haec esse verba ci. Vater in Eur. Rhes. p. 233.

176

καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
ἔταξα, σῖτον δ᾽ εἰδέναι διώρισα,
ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ᾽ αἱρεῖσθαι τρίτα.

Ath. I p. 11 D: *Φιλήμων δὲ φησὶν ὅτι τροφαῖς τέτταρσιν ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. — ἔστι δ᾽ ἡ τάξις καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποίηται λέγων* ‘*καὶ ταξιάρχας — τρίτα*’. Similiter Eust. Od. p. 1791, 42 qui omisit verba *καὶ ταξιάρχας — ἔταξα* (vs. 1 et 2). Versum tertium ex Aeschylo afferunt Schol. Il. *B*, 308 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 7, 15 et p. 154, 6 Schol. Il. *B*, 381 Schol. Od. *B*, 20 Etym. Gud. p. 150, 19 Eust. Il. p. 242, 22 p. 1358, 4 Od. p. 1432, 5 p. 1833, 4. respicit Phrynichus Bekk. p. 23, 23: *ὁ δὲ Αἰσχύλος τρεῖς* (sc. *τροφάς*) *οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δειελινήν*. vs. 1 *καὶ ταξιάρχας χἀκατοντάρχας στρατῷ* ci. Porsonus. vs. 3 *θ᾽*] *δ᾽* Ath., om. Schol. Od. *B*, 20 et Etym. Gud. *τρίτα* om. Schol. Il. *B*, 381 Schol. Od. *B*, 20 Etym. Gud. Eust. p. 1833, *τρία* praebet Schol. Il. in Anecd. Paris. vol. 3 p. 7, 15 Eust. p. 1358 1432 1791, *τρία ἢ μάλιστα τρίτα* Eust. p. 242.

ΠΕΝΘΕΥΣ

Argum. Eur. Bacch.: *ἡ μυθοποιία κεῖται παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.*

177

μηδ᾽ αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς

Galenus vol. 17, 1 p. 880 (vol. 5 p. 455 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.) de nomine *πέμφιξ* disputans: *ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ — καὶ ἐν Πενθεῖ* ‘*μηδ᾽ — βάλῃς*’.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ

Περραιβίδας et *Ἰξίονα* eiusdem trilogiae fuisse ci. Od. Müllerus. Heckerus huc referri iussit fr. 277, Hermanus fr. 319.

178

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια,
ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Ath. XI p. 499 A: *Αἰσχύλος δ᾽ ἐν Περραιβίσι φησί* ‘*ποῦ μοι — σκυφώματα;*’ Eust. Od. p. 1775, 22: *Αἰσχύλος μὲν σεμνύνει τὸ σκεῦος ἐν τῷ* ‘*ποῦ χρυσότευκτα — σκυφώματα*’. Eionei, ut videtur, verba exigentis dona ab Ixione promissa.

179

ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις

Ath. XI p. 476 C: *Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι* (*Περραιβοῖς* libri) *τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων* '*ἀργυρηλάτοις — προσβεβλημένοις*'. Eundem locum Eust. Il. p. 917, 63 affert, qui fabulae nomen omittit. vs. 2 *προβεβλημένοις* Athenaei C et Eust.

180

τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλη

Eust. Il. p. 352, 34: *ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Αἰσχύλος* '*τέθνηκεν — ἀπαιόλη*'. Hesych. I p. 420: *ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περραιβίσιν* (*περρέβην* codex).

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

181

ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον

Etym. M. p. 31, 6: *αἰδοιέστατος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἷον* '*ἐγὼ — ἀρχέστατον*', *καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφθονέστατον ποιητικά εἰσι, κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. — ὤφειλον γὰρ τὰ προειρημένα δικαιότερος εἶναι καὶ ἀφθονώτερος καὶ ἀρχαιότερος* (l. *ἀρχότερος*). *οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν.* Superlativus *ἀρχέστατος* non ab *ἀρχαῖος*, sed ab *ἀρχός* formatus est, sicut *βασιλεύτατος* habes et similia. 'Sunt Vlixis verba cum coniuge colloquentis, cui cum primum in conspectum venisset se unum Cretae principum esse mentitus est Odyss. τ, 180.' LOBECKIVS Pathol. Elem. vol. 1 p. 337.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ

Memoratur in indice fabularum.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΣ

Vita Aeschyli p. 8, 1 (Westerm. *Βιογρ.* p. 122, 95): *ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγῳδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινὲς ἤδη τῶν τραγῳδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται τῶν θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς.* In dramatum indice tres Promethei commemorantur, *δεσμώτης, πυρφόρος, λυόμενος.* Quarum fabularum *δεσμώτην* et *λυόμενον* eiusdem trilogiae fuisse testatur Schol. Aesch. Prom. 511. Vix igitur dubitari potest quin primum huius trilogiae locum tenuerit *πυρφόρος*, medium *δεσμώτης*, tertium *λυόμενος.* Ex argumento Persarum constat olymp. 76, 4 Aeschylum vicisse *Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ, Προμηθεῖ.* Hic Pro-

metheus, cuius cognomen non additur, satyricus fuit: *πυρκαέα* dici e Polluce probabile est. Quamquam Canterus *πυρφόρον* et *πυρκαέα* eundem esse putavit, G. Dindorfius *πυρκαέα* mero errori Pollucis tribuit. Fragmenta ita digeremus ut primum afferamus quae nesciamus cuius Promethei sint, deinde *λυομένου*, *πυρκαέως*, *πυρφόρου* locos subiciamus. De mytho cf. Apollod. 1, 7, 1.

182

πολλοῖς γὰρ ἔστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν

Schol. Aristid. p. 501: *καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ* '*πολλοῖς — βροτῶν*'. In Prometheo superstite non legitur hic versus. Quem locum Galenus e Prometheo vincto affert, non dubitavimus ad *λυόμενον* referre, vide fr. 189.

183

χέρσα

Antiatt. p. 116, 7: *χέρσα· τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ.*

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Ο ΛΥΟΜΕΝΟΣ

Schol. Aesch. Prom. 511: *οὔπω μοι λυθῆναι μεμοίραται*] *ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύεται, ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος.*

184

ἥκομεν . . . .
τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ,
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι

Arrianus Peripl. Pont. Eux. p. 19 sq.: *καίτοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὅρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ· λέγουσι γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθέα ὅτι* '*ἥκομεν τοὺς σοὺς — ἐποψόμενοι*'. *εἶτα καταλέγουσιν ὅσην χώραν ἐπῆλθον* '*τῇ μὲν — Φᾶσιν*' (fr. 185). Eadem inde ab verbis *..σμοῦ τε πάθος* anonymi Peripl. Ponti Euxini et Maeotidis p. 1, ubi initium lacuna haustum est. vs. 1 et 2 *ἥκομεν ἄθλους* (deletis verbis *τοὺς σοὺς*) scripsit Bothius.

185

πῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν

Arrianus Peripl. Pont. Eux. p. 20 et anonymi Peripl. Ponti Eux. et Maeot. p. 1, quos locos in fr. 184 attulimus. Procopius Hist. Goth. 4, 6 vol. 2 p. 484, 16: *ἀλλὰ καὶ ὁ τραγῳδοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγῳδίας τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τε τῆς* (l. *τῆς τε*) *Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης*. vs. 1 *πῇ* libri, *τῇ* edd. vs. 2 *ἠδ'*] *ἢ δ'* Arrianus, *τῇ δ'* anon. *Φᾶσιν*] *ποταμόν* addit anon.

186

φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης,
χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ
λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων,
ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος ἀεὶ
χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων
θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

Strabo I p. 33: *φημὶ — τὰ μεσημβρινὰ πάντα Αἰθιοπίαν καλεῖσθαι τὰ πρὸς ὠκεανῷ. μαρτυρεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα. ὅ τε γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ φησὶν οὕτω 'φοινικόπεδόν — ἀναπαύει'.* vs. 3 *χιλιόκρουνόν τε* ci. Bothius, *χαλκομάραυγόν τε* Hermannus. vs. 4 *πάντων τροφὸν* Lobeckius. vs. 5 *παντεπόπτας* libri, *παντόπτας* Tyrwhittus. mox *αἰεὶ* libri. vs. 8 *προχοαῖς*] *τ'* addunt libri.

187

Cicero Tusc. 2, 10, 23—25: *veniat Aeschylus non poeta solum sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. quo modo fert apud eum Prometheus dolorem quem excipit ob furtum Lemnium? — affixus ad Caucasum haec dicit:*

Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
generata Caelo, adspicite religatum asperis
vinctumque saxis, navem ut horrisono freto
noctem paventes timidi adnectunt navitae.
Saturnius me sic infixit Iuppiter,
Iovisque numen Mulcibri adscivit manus.
hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
perrupit artus: qua miser sollertia
transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
iam tertio me quoque funesto die
tristi advolatu aduncis lacerans unguibus
Iovis satelles pastu dilaniat fero.
tum iecore opimo farta et satiata affatim
clangorem fundit vastum, et sublime avolans
pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
cum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
tum rursum tetros avida se ad pastus refert.
sic hunc custodem maesti cruciatus alo,
qui me perenni vivum foedat miseria.
namque, ut videtis, vinclis constrictus Iovis
arcere nequeo diram volucrem a pectore.
sic me ipse viduus pestes excipio anxias,

amore mortis terminum anquirens mali:
sed longe a leto numine aspellor Iovis.
atque haec vetusta saeclis glomerata horridis
luctifica clades nostro infixa est corpori,
e quo liquatae solis ardore excidunt
guttae, quae saxa assidue instillant Caucasi.

Ad vs. 11 Schützius refert Hesychii glossam εἰσαφάσματα (fr. 199). vs. 10 fortasse spectat glossa Photii Lex. p. 605, 24 et Suidae: τρίτῳ φάει· τρίτῃ ἡμέρᾳ.

188

ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα

Plut. Mor. p. 98 C: οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδ' αὐτομάτως περίεσμεν αὐτῶν (sc. τῶν θηρίων) καὶ κρατοῦμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεύς, τουτέστιν ὁ λογισμός, αἴτιος 'ἵππων — ἐκδέκτορα' κατ' Αἰσχύλον. Plut. Mor. p. 964 F: 'ἵππων — γονάς' (vs. 1), ὧν ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς δοῦναι ἡμῖν φησιν 'ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα'. Porphyrius de abst. 3, 18: 'ἵππων — γονάς' (vs. 1), ὥς Αἰσχύλος φησίν, 'ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα' χειρωσάμενοι καὶ καταζεύξαντες. vs. 1 ὀχεῖα] ὀχείας Plut. p. 964. vs. 2 ἀντίδουλα] ἀντίδωρα Plut. p. 98. ἐκδέκτορα] ἀνδέκτορα Plut. p. 964.

189

εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε· καὶ πρώτιστα μὲν
βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ
δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

Galenus vol. 17, 1 p. 879 sq. (vol. 5 p. 554 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν (sc. τὴν πέμφιγα) ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς — λέγειν —. Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ 'εὐθεῖαν — ἄνω'. vs. 1 ἑρπετὴν δὲ legebatur, vs. 2 πρὸς πνοαῖσιν εὐλαβοῦ, vs. 4 συστρέψας ἄνω: correxerunt Casaubonus et Bentleius. Τοῦ λυομένου Προμηθέως esse locum patet e fr. 190 et 193.

190

ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον
[βροτῶν] ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
Γαβίους, ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι
γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

Stephanus Byz. v. Ἄβιοι p. 7, 5: Αἰσχύλος τε Γαβίους διὰ τοῦ Γ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ 'ἔπειτα — βροτοῖς'. vs. 1 ἥξει libri, ἥξεις

Stanleius, *ἵξει* ci. Meinekius. vs. 2 *βροτῶν* addidit Hermannus. vs. 3 cf. Schol. Il. *N*, 6: *Ἀβίων — τούτους Αἰσχύλος Γαβίους φησί.* similiter Eust. Il. p. 916, 24. vs. 4 *δικέλλης* libri, *δίκελλ'* Holstenius. *αὐτόσποροι* R, *αὐτοσπόροι* ceteri. vs. 5 *γῦαι* R.

191

Schol. Apoll. Rhod. 4, 284: *τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο.* Non recte Schol. Dionys. Per. 10 de Tanai: *Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου διορίζεσθαί φησι τὰς ἠπείρους.*

192

ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι

Strab. VII p. 301: *καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν 'ἀλλ' — Σκύθαι'.*

193

ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν·
ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν
μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐνταῦθ'· ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον
ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός.
ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σε Ζεὺς οἰκτερεῖ,
νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων
ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
βαλὼν διώσει ῥᾳδίως Λίγυν στρατόν.

Strab. IV p. 183: *μεταξὺ γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδίον ἔστι τῆς θαλάσσης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερὲς τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ Λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωστιν, ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασίν εἰσιν. — τὸ μέντοι δυσαπολόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λαβὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ, καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Καυκάσου πρὸς τὰς Ἑσπερίδας 'ἥξεις — στρατόν'.* Dionys. Hal. Ant. Rom. 1, 41 vol. 1 p. 107: *δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. πεποίηται γὰρ αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τά τε ἄλλα προλέγων ὡς ἕκαστον αὐτῷ τι συμβήσεσθαι ἔμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν, καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Λιγυστικοῦ πολέμου, ὡς οὐ ῥᾴδιος ὁ ἀγὼν ἔσται διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὧδε ἔχει 'ἥξεις — λιπεῖν'* (vs. 1—3). Hyginus Poet. Astr. 2, 6 p. 437: *Aeschylus autem in fabula quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος Herculem ait*

esse non cum dracone sed cum Liguribus depugnantem. dicit enim quo tempore Hercules a Geryone boves abduxerit iter fecisse per Ligurum fines: quos conatos ab eo pecus abducere manus contulisse et complures eorum sagittis confixisse, sed postquam Herculem tela deficerent, multitudine barbarorum et inopia armorum defessum se ingeniculasse multis iam vulneribus acceptis. Iovem autem misertum filii curasse ut circa eum magna lapidum copia esset, quibus se Herculem defendisse et hostes fugasse. itaque Iovem similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Schol. Arat. 74: τοῦτον (Herculem) γὰρ *Λίβυσι* πολεμοῦντα, ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων ἐπὶ γόνυ πεσόντα λίθοις βάλλειν, οὓς αὐτῷ Ζεὺς ὗσεν εὐξαμένῳ. vs. 2 σάφ' οἶδα] εὖ οἶδα Dionys. θοῦρος] θυρος Strabonis codex *A*, θυρὸς *Cghi*, θηρὸς *Bl.* vs. 3 μέμψῃ vel πέμψῃ Strabonis libri. vs. 6 σ' ὁ Ζεὺς libri, σε Ζεὺς Meinekius. vs. 7 ὑπερσχὼν ci. Casaubonus. γογγύλων] στρογγύλων deteriores libri. vs. 8 sq. συμβαλὼν δηώσει libri, σὺ βαλὼν Salmasius, διώσεις Leopardus, διώσει Dobraeus.

194

Strabo I p. 43: *Ἡσιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους — οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους.* VII p. 299: *Ἡσίοδον μὲν Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους, — Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους* [*ἐν τῷ Προμηθεῖ φασι*] *καὶ ἄλλα μυρία.* ubi verba *ἐν τῷ Προμηθεῖ φασι* non Strabonis esse, sed docto lectori deberi vidit Heynius. *Στερνοφθάλμους* ex Aeschylo commemorat Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 370, 9.

195

Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος.

Plut. Mor. p. 757 *E*: *ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἴρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησίν,* '*Ἀγρεὺς — βέλος*'.

196

ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Plut. V. Pomp. c. 1: *πρὸς Πομπήιον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ λέγων* '*ἐχθροῦ — τέκνον*'. τοῦτο suspectum Hermanno.

197

Ath. XV p. 674 D: *Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ.* Hyginus Poet. Astr. 2, 15 p. 457: (Promethea) *nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se*

victorem impune peccasse diceret: itaque homines in maxima laetitia victoriisque coronas habere instituerunt: id in exercitationibus et conviviis perspicere licebit.

198

ἀρειθύσανοι

Eust. Il. p. 600, 43: *ἀρειθύσανοι κατὰ Παυσανίαν Ἄρεος θύσανοι, οἱονεὶ ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ.* Hesych. I p. 528: *ἀρθύσανοι* (*ἀρθρύσανοι*, quod litterarum ordini convenit, Favorinus)· *ἀποσχίσματα καὶ ἀποκλαστήματα* (*ἀποσχήματα καὶ ἀποβλαστήματα* cod.). ibid. p. 522: *ἀριθύσανοι* (*ἀρειθύσανοι* litterarum ordine requiritur)· *ἡνίοχοι.*

199

εἰσαφάσματα

Hesych. I p. 1117: *εἰσαφάσματα· εἰσπτήματα* (*εἰς ἀφάσματα, εἰς πτήματα* cod.) *ἀπὸ τοῦ εἰσαφιέναι, ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ.*

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Ο ΠΥΡΚΑΕΥΣ

In dramatum indice non memoratur. Pollux 9, 156: *ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθέα, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον.* Vide quae diximus p. 47 sq.

200

λινᾶ δέ, πίσσα κὠμολίνου μακροὶ τόνοι

Pollux 10, 64: *τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν — ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ ʻλίνα — τόνοιʼ. λινάδες* P, *λίνα δέ* ceteri, *λινᾶ δέ* Dindorfius.

201

ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα
πέμφιξ· πικρὰ γὰρ κοὐ διὰ ζόης ἀτμοί.

Galenus vol. 17, 1 p. 880 (vol. 5 p. 554 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.) de nomine *πέμφιξ* disputans: *ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός* (Aeschylus) *φησιν ἐν Προμηθεῖ ʻἐξευλαβοῦ — ἀτμοίʼ.* Huc rettulit Conington.

202

τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε.

Plut. Mor. p. 86 F: *τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν, ὁ Προμηθεύς ʻτράγος — σύ γεʼ.* Eust. Il. p. 415, 7: *Ἥλιος — ἀντὶ τοῦ ὦ ἥλιε, ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ ʻτράγος — σύ γεʼ, ἀντὶ τοῦ ὦ τράγε, πάνυ στερήσῃ γενείου, εἰ*

τὴν φλόγα φιλήσεις. Epiphanius Ancor. p. 109 A: Ζῆνες δὲ οὐχ εἷς ἢ δύο, ἀλλὰ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες γεγόνασι τὸν ἀριθμόν. ὁ μὲν γὰρ εἷς αὐτῶν Κρονίδης ὁ προειρημένος — ἄλλος δὲ ὁ τραγῳδὸς ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὢν ἐπελάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγῳ τῷ σατύρῳ εὑρόντι πρότερον (ὁρῶντι πρῶτον Meinekius) τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι (καὶ θέλοντι addit Meinekius) φιλῆσαι 'μὴ ἅψῃ, τράγε· ἁψάμενος γάρ μου (σου Meinekius) ἐμπρήσεις τὰ γένεια'. Aeschylo versum supra scriptum (in quo ἄρα pro ἆρα Plut. et Eust.) probabiliter vindicavit Stanleius.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Ο ΠΥΡΦΟΡΟΣ

203

Schol. Aesch. Prom. 94: τὸν μυριετῆ] πολυετῆ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. Hyginus Poet. Astr. 2, 15 p. 456: *Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem adligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.*

204

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια

Gellius 13, 19, 4: *id quoque animadvertimus, aput Aeschylum* ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ *et aput Euripidem in tragoedia quae inscripta est* Ἰνὼ *eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic* 'σιγῶν — καίρια', *Euripides ita* 'σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές'. Aeschyleus versus cum levi discrepantia recurrit in Choeph. 582: ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν, σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια, qui locus dubito num integer sit; fortasse legendum τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια (adesp. in Tzetz. Exeg. Il. p. 146, 22). Aeschylus Sept. 619: φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

Alciphr. 3, 48, 1: ἄφωνος εἴη Λικύμνιος ὁ τῆς τραγῳδίας ὑποκριτής. ὡς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἵππασον τὸν Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομποὺς τορῷ τινι καὶ γεγωνῷ τῷ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφὴς ἦγε συμπόσιον.

205

δίπολοι

Hesych. 1 p. 1008: δίπολοι· διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς (δίπολοι αἰσχύλος διπλαὶ πρόπόμποις codex). Aeschylum dixisse γύαι vel ἄρουραι δίπολοι ci. Hermannus.

ΠΡΩΤΕΥΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Argum. Aesch. Agam.: ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλο-

κλέους ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς. Schol. Ar. Ran. 1124: *τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλίαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι. χωρὶς τῶν σατυρικῶν* (imo *τοῦ σατυρικοῦ*).

206

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην

Ath. IX p. 394 A: *ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζῴων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει* (Aristoteles), *καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ* (l. *σατυρικῷ*) *Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος* '*σιτουμένην — πεπλεγμένην*'. vs. 2 *προσπτύοις* libri ut videtur, *πρὸς πτύοις* Casaubonus. *πεπληγμένην* Schweighäuser.

207

καὶ τὸν ἰχθύων γάρον

Herod. *π. μον. λέξ.* p. 35, 19: *γάρος. Αἰσχύλος Πρωτεῖ* (*πρῶτ' εἰ* cod.) *σατυρικῷ* '*καὶ — γάρον*'. Ath. II p. 67 C: *ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοὔνομα* (sc. *γάρος*) *Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπών* '*καὶ — γάρον*'. Herod. Philet. p. 437: *ὁ γάρος ἀρσενικῶς·* '*τὸν ἰχθύων γάρον*'.

208

Εἰδώ

Schol. Od. *Δ*, 366: *Εἰδοθέη, ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα· καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ.* Etym. Gud. p. 316, 30 e codice Parisino 2638 correctum: *κερδώ ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἡ Εἰδὼ καὶ Ὑψὼ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλη.* cf. Anecd. Bekk. p. 857, 9: *τῶν δὲ θηλυκῶν* (sc. *ὑποκοριστικῶν*) *τύποι τρεῖς, ὁ εἰς Ω, οἷον Ὑψὼ Ὑψιπύλη, Εἰδὼ Εἰδοθέα, καὶ Ἀφρὼ ἡ Ἀφροδίτη.* Schol. Ar. Eq. 1068: *κερδώ — ὡς Εἰδοθέα Εἰδὼ καὶ Ὑψιπύλη Ὑψώ.*

209

ἄελπτοι

Hesych. 1 p. 111: *ἄελπτοι· δεινοί, καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ.* Aeschylus aut *ἄεπτοι* aut *ἄαπτοι* dixisse videtur, atque quae ex Homerico *χεῖρας ἀάπτους* nota est scripturae varietas, fortasse similiter in Aeschyli Proteo extitit.

210

ἄμαλα

Hesych. 1 p. 258: *ἄμαλα· τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ.* Corruptum videtur quod extat in Etym. M. p. 75, 22: *ἁμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος.*

211

ἐπάσω

Hesych. 1 p. 1316: *ἐπάσω· ἐκτήσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ.*

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ

Σαλαμίνιοι scriptum in dramatum indice. Coniciunt *Ὅπλων κρίσιν, Θρῄσσας, Σαλαμινίας* trilogiam effecisse, et Salaminiarum argumentum fuisse Teucri infortunium, quem sine Aiace reversum Telamon Salamine expulerit. Fortasse huc respicit Ar. Ran. 1041, qui Aeschylum haec facit dicentem: *ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν, Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.*

212

εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ

Herod. *π. μον. λέξ.* p. 26, 22 de v. *φάρος* disputans: *οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι — τὸ Α καὶ συστέλλουσι, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμινίαις* (*σαλαμίναις* cod.) '*εἴ μοι — οὐρανῷ*'. Similiter Herod. *περὶ διχρόνων* in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 295, 15 Gramm. Herm. p. 444 Drac. p. 35, 12. *ἶσον ἐν οὐρανῷ* Herod. *π. μον. λέξ.*, *ἶσον οὐρανῷ* ceteri.

213

ἀναρροιβδεῖ

Hesych. 1 p. 339: *ἀναροιδοῖ· ἀναροφεῖ* (*ἀναρροιβδεῖ ἀναρροφεῖ* recte Favor.). *Αἰσχύλος Σαλαμινίαις* (*σαλαμῖνες* cod.), *ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν. Ὅμηρος δὲ ἀναπίνει καὶ ἀναροφήματα ποιοῦν ἦχον. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυσικᾷ* (*ἐν ναυσὶ καὶ* cod.) *ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτει.*

214

ἀνήρης

Hesych. 1 p. 376: *ἀνήρης· ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις* (*σαλαμι*^{ν} codex).

215

ἔκλογον

Hesych. 1 p. 1140: *ἔκλογον· διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις* (*ἀσαλαμηνίαις* codex).

216

κανθύλας

Hesych. 2 p. 137: *κανθύλας· τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.*

ΣΕΜΕΛΗ Η ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ

Σεμέλη ἢ Ὑδροφόρος dramatum index. Schol. Apoll. Rhod. 1,

636: τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Hinc patet argumentum dramatis fuisse fabulam notissimam quam tradunt Apollod. 3, 4, 3 et Hyginus fab. 179. Fortasse idem argumentum tractavit Sophocles in Ὑδροφόροις.

217

Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον

Schol. A Il. *Δ*, 319 de aoristo ἔκταν (cf. Aeschyli fr. 175): καὶ ἐν Σεμέλῃ ἢ Ὑδροφόροις 'Ζεὺς — τοῦτον'. Etym. Gud. p. 305, 31: τὸ τρίτον ἔκτα, οἷον 'Ζεὺς ὃς κατέκτα'.

218

Ἀμφίδρομος

Hesych. 1 p. 298: ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα ἢ καινὸν (καὶ cod.) περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡσεὶ (ὡδει codex) ἔλεγες τὸν Γενέθλιον.

219

ἀνταία

Hesych. 1 p. 391: ἀνταία· ἐναντία, ἱκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα· καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ Ἀνταίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. Scribendum suspicor ἀνταία ἢ ἀντία· ἱκέσιος. cf. Schol. V Il. *X*, 113: ἀντίος ἱκέτης, ὅθεν ἀνταῖος ἱκέσιος Ζεὺς παρὰ ἱπποβοτῶν (f. Ἱπποβότῳ).

220

ἄστεκτα

Hesych. 1 p. 582: ἄστερκτα· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. ubi ἄστεκτα Is. Vossius et al. cf. Anecd. Bekk. p. 456, 1: ἄστεκτα· ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ ET ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ

Σίσυφος δραπέτης memoratur in indice fabularum, de cuius dramatis satyrici, ut videtur, argumento cf. Pherecydes in Schol. Il. Z, 153. Σίσυφος πετροκυλιστής iis fabulis accensetur, quibus mysteriorum religionem poeta violarit (cf. Schol. Arist. locus supra p. 21 allatus): praeterea bis affertur (fr. 229 et 230), in plerisque fragmentis simpliciter Σίσυφος laudatur.

221

καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Pollux 10, 78: ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ᾽ Αἰσχύλον [που σκάφην] εἰπόντα ἐν Σισύφῳ ʻκαὶ νίπτρα — χαλκήλατος;᾽ Pollux 7, 40: τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπόνιπτρον. Cf. Horatius Sat. 2, 3, 21: *olim nam quaerere amabam, quo vafer ille pedes lavisset Sisyphus aere.*

222

σὺ δ᾽ ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει

Pollux 10, 20 de nomine σταθμοῦχος disputans: εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ ʻσὺ — ἄθρει᾽.

223

ἀλλ᾽ ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὧδ᾽ ὑπερφυής

Aelianus N. A. 12, 5: ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπερ οὖν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ ʻἀλλ᾽ — ὑπερφυής᾽. ὧδ᾽ Schneider, ὦδ᾽ c, ὥς δ᾽ vel ὡσδ᾽ alii. ἀρουραῖος τίς ἐστι —; ci. Hermannus.

224

Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ . .
χαίρειν

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 443, 11 sive Etym. Gud. p. 227, 40: τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἅιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (ἐν σκύφῳ Etym. Gud. et codex Paris., om. Anecd. Oxon.) ʻΖαγρεῖ — χαίρειν᾽. vs. 1 με] μοι Anecd. Ox. πολυξένῳ] πολυξαίνω codex Paris. ap. Larcherum in Etym. Or. p. 213. πατρὶ supplet Hermannus, Διί Schneidewinus.

225

. . καὶ θανόντων ἰσὶν οὐκ ἔνεστ᾽ ἰκμάς

Etym. Gud. p. 321, 58: κίκυς· ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ ʻκαὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμάσει, τὰ σοὶ δ᾽ οὐκ ἔνεστι κίκις οὐδ᾽ αἱμόρρυτοι φλέβες᾽. θανόντων φησὶν ἀψύχοις. Etym. in Anecd. Paris. vol. 4 p. 35, 22: κίκυς ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἐκμά — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ ʻκαὶ θανόντων εἰσιν οὐκέτι ἱμάσι τὰ σοὶ δ᾽ οὐκ ἔστι κίκυς οὐδὲ αἱμόρρυτοι φλέβες᾽. θανόντων φησὶν ἀψύχων. Boeckhius correxit: καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ ʻκαὶ θανόντων οἷσιν οὐκ ἔνεστ᾽ ἰκμάς᾽· εἶτα ʻσοὶ δ᾽ οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ᾽ αἱμόρρυτοι φλέβες θανόντι᾽· ὅν φησιν ἄψυχον. ego εἰσὶν in ἰσὶν mutavi.

226

σοὶ δ᾽ οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ᾽ αἱμόρρυτοι
φλέβες

Etym. Gud. p. 321, 58 et Anecd. Paris. vol. 4 p. 35, 22 vide fr. 225.

227

ἄμβωνες

Hesych. 1 p. 268, cf. fr. 98.

228

δίοπος

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 118: *διόπῳ· τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπτεύειν* (fort. *διέπειν*). *Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις κειμένη — παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἱππολύτῳ.* Eust. Od. p. 1705, 53: *διέπειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν καὶ δίοπος ὁ οἰκονόμος παρ᾽ Αἰσχύλῳ.*

229

Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πόνων

Schol. Ar. Pac. 73: *μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. — τρόπον δέ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ 'Αἰτναῖός — πόνων'.* *πονῶν* ci. Dindorfius.

230

θώψεις

Hesych. 1 p. 1758: *θώψεις· θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ* (*σεισύφῳ πετρακυλισθείς* cod.).

ΣΦΙΓΞ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Fabula acta est olymp. 78, 1. cf. Argum. Aesch. Sept. supra allatum p. 28.

231

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος·
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

Ath. XV p. 674 D: *Αἰσχύλος δ᾽ ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ —, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπὼν 'τῷ δὲ — λόγου'.* vs. 1 *στέφανος* Grotius, sed fortasse vs. 2 *ἄριστον* scribendum.

232

Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα

Ar. Ran. 1287: *Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα πέμπει.* ubi Schol. vs. 1286: *Σφίγγα δὲ δυσαμερίαν τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου.* nihil nisi *ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου* praebet codex Rav. *δυσαμεριᾶν* Bergkius.

233

κνοῦς

Hesych. 2 p. 287: *κνοῦς· ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος· λέγεται δὲ καὶ κνοή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί.*

ΤΗΛΕΦΟΣ

Schol. Ar. Ach. 332: ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγῳδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχῃ παρὰ τοῖς Ἕλλησι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβών. Vide quae de Euripidis Telepho dicentur.

234

κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.

Ar. Ran. 1270: 'κύδιστ' — παῖ'. ubi Schol. cod. Rav.: ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου. plura alii libri: Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας. Fortasse de sede Aeschylei versus coniecturam fecit Timachidas.

235

. . ἁπλῆ γὰρ οἶμος εἰς Ἅιδου φέρει.

Plat. Phaedon. p. 108 A (Stob. Ecl. 1, 41, 58 p. 450 ed. Gaisf.): ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἁπλῆν οἶμόν φησιν εἰς Ἅιδου φέρειν, ἡ δ' οὔτε ἁπλῆ οὔτε μία φαίνεταί μοι εἶναι. Dionys. Hal. Rhet. c. 6, 5 vol. 5 p. 265: μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος κατὰ τὸν Αἰσχύλον εἰς Ἅιδου φέρουσα. Clemens Alex. Strom. IV p. 583: οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύλου Τήλεφον νοεῖν ἁπλῆν οἶμον εἰς Ἅιδου φέρειν, ὁδοὶ δὲ πολλαὶ καὶ ἀπάγουσαι ἁμαρτίαι.

236

ἀμφιδεξίοις χερσί

Hesych. 1 p. 297: ἀμφιδεξίοις χερσί· ταῖς τῶν τοξοτῶν (τόξων codex), διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφῳ. Interpretatio falsa, ut opinor: cf. ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς Soph. Oed. R. 1243.

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ

Mysteria hoc dramate profanata esse proditur Schol. Aristot. loco supra allato p. 21. Argumentum fuisse Actaeonis mortem probabiliter statuit Hermannus, qui Τοξότιδας intellexit nymphas Dianae comites. De persona Actaeonis cf. Pollux 4, 141: τὰ δ' ἔκσκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἢ Φινεὺς τυφλὸς κτέ.

237

οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα
κενόν, πόνου πλουτοῦντ', ἔπεμψεν ἐς δόμους.

Anecd. Bekk. p. 351, 9: ἄθηρος ἡμέρα. — ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότισι (τοξότησι cod.). πρόσεστι δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος 'οὔ πώ τις — δόμους'. ἐγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρύνιχος.

238

ἅδων ταῖς ἁγναῖς παρθένοις γαμηλίων
λέκτρων αστει μη βλεμμάτων ῥέπει βολή.

Antigonus Caryst. c. 115: *τῶν δὲ θηλέων ζῴων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον —. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν ʻἅδων ταῖς — ῥεπιβουλη᾿. καὶ διαλιπὼν προσέθηκε ʻοὔ με — ἱππογνώμονα᾿* (fr. 239). vs. 2 *αστει μη*] *ἀπείροις* Heathius. *ῥεπιβουλη* cod., *ῥέπει βολή* Salmasius. cetera vitia nondum sanata. *ἁδών τις ἁγναῖς παρθένοις γαμηλίων λέκτρων, ἑτοίμη βλεμμάτων ῥέπει βολή* ci. Hermannus, mitto aliorum conatus etiam infeliciores. equidem temptabam *μῶν ταῖσιν ἁγναῖς — βολή;*

239

νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη·
ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα

Antigonus Caryst. c. 115 in fr. 238 allatus. Plut. Mor. p. 767 B: *καὶ γὰρ ὀρθῶς Αἰσχύλος ἐποίησε ʻνέας — γεγευμένη᾿* (vs. 1 et 2). idem p. 81 D (Anecd. Paris. vol. 1 p. 399, 24): *νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὥς Αἰσχύλος φησίν, οὐ λανθάνει φλέγων ʻὀφθαλμὸς — γεγευμένη᾿* (vs. 2). vs. 3 *ἔχω* Salmasius. verba *θυμὸν ἱππογνώμονα* sine poetae et fabulae nomine afferuntur in Etym. M. p. 209, 48 et 474, 45.

240

κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην

Schol. A Il. *I*, 593 de verbo *ἀμαθύνειν*: *ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθείρειν ψιλῶς τέταχε, περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων ʻκύνες — δεσπότην᾿.*

241

Pollux 5, 47: *τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίονος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν Κόραξ Ἅρπυια Χάρων Λυκόττας* (*Λυκιτᾶς* olim edebatur). Pro *ἅρπυια* codex A *ἀραία*.

242

πεξοφόροις ζώμασιν

Hesych. 2 p. 899: *πεξοφόροις ζώμασιν· Αἰσχύλος Τοξότισιν, ὥσπερ πέξαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· τινὲς δὲ ποδήρεσι.* Phot. Lex. p. 405, 15: *πεξοφοροῦσιν· ἤτοι πέξαν ἐχόντων τῶν χιτώνων, ἢ τοῖς ποδήρεσιν.* Pollux 7, 51: *τὸ δὲ ζῶμα ἔστι μὲν ἐπιτήδειον ἐνδῦναι, πέξας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ πεξοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν.*

ΤΡΟΦΟΙ v. ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ

ΥΨΙΠΥΛΗ

Schol. Apoll. Rhod. 1, 769: ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις. Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις ἀπείργειν, μέχρι λαβεῖν ὅρκον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας (ἀποβᾶσιν L) μιγήσεσθαι αὐταῖς. Drama eiusdem trilogiae fuisse videtur ac *Νεμέα*.

243

Ὑψώ

Vide fr. 208.

244

ἀποκορσωσαμέναις

Hesych. 1 p. 467: ἀποκορσωσαμέναις. ἀποκειραμέναις· κόρσας γὰρ τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ (ὑψηπούλη codex).

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Trium principum tragicorum Philoctetas inter se comparavit Dio Chrys. Orat. LII, unde haec apponimus. § 4: ἥ τε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ τὸ αὔθαδες τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγῳδίᾳ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἤθεσι τῶν ἡρώων· οὐδὲν ἐπιβεβουλευμένον οὐδὲ στωμύλον οὐδὲ ταπεινόν. § 5: ἐπεί τοι καὶ τὸν Ὀδυσσέα εἰσῆγε δριμὺν καὶ δόλιον ὡς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοηθείας, ὥστε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δόξαι παρὰ τοὺς νῦν ἁπλοῦς εἶναι βουλομένους καὶ μεγαλόφρονας. καὶ οὐδέν γε ἀλλαττούσης τῆς Ἀθηνᾶς προσεδεήθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅστις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου, καθάπερ Ὅμηρος κἀκείνῳ δὴ ἑπόμενος Εὐριπίδης ἐποίησεν· ὥστε τυχὸν ἄν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φιλούντων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλησεν ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐπιγιγνωσκόμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου. § 6: καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως, ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδεήθη. § 7: ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Λημνίων ἐποίησαν τὸν χορόν· ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ τοσούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτήτην οὔτε βοηθήσειαν οὐδὲν αὐτῷ· ὁ δ' Αἰσχύλος ἁπλῶς εἰσήγαγε τὸν χορόν, ὃ τῷ παντὶ τραγικώτερον καὶ ἁπλούστερον. § 9: οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνο δοκεῖ μοι δικαίως ἄν τις αἰτιάσασθαι, τὸ διηγεῖσθαι πρὸς τὸν χορὸν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ καθόλου συμβαίνοντα αὐτῷ. οἱ γὰρ δυστυχοῦντες ἄνθρωποι πολλάκις εἰώθασι μεμνῆσθαι τῶν συμφορῶν —. καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἡ τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τὸν Φιλοκτήτην καὶ οἱ λόγοι δι' ὧν προσηγάγετο αὐτόν, οὐ μόνον εὐσχημονέστεροι καὶ ἥρωι πρέποντες ἀλλ' οὐκ Εὐρυβάτῳ ἢ Παταικίωνι, ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκοῦσι καὶ πιθανώτεροι. § 11: τί γὰρ ἔδει ποικίλης τέχνης καὶ ἐπιβουλῆς πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα καὶ ταῦτα τοξότην, ᾧ εἴ τις μόνον ἐγγὺς παρέστη, ἀχρεῖος ἡ ἀλκὴ αὐτοῦ ἐγεγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφορὰς καὶ τὸν Ἀγα-

μέμνονα τεθνηκότα καὶ τὸν Ὀδυσσέα ἐπ᾽ αἰτίᾳ ὡς οἷόν τε ἦν αἰσχίστῃ καὶ καθόλου τὸ στράτευμα διεφθαρμένον, οὐ μόνον χρήσιμον ὥστε εὐφρᾶναι τὸν Φιλοκτήτην καὶ προσδέξασθαι μᾶλλον τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ὁμιλίαν. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἀπίθανα τρόπον τινὰ διὰ τὸ μῆκος, τῆς στρατείας καὶ διὰ τὰ συμβεβηκότα οὐ πάλαι κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅθ᾽ Ἕκτωρ παρὰ σμικρὸν ἦλθεν ἐμπρῆσαι τὸν ναύσταθμον. § 14: οὐ μόνον δὲ (Euripides) πεποίηκε τὸν Ὀδυσσέα παραγιγνόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους. Attius in Piloctetа quem maxime poetam secutus sit nescimus.

245

Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ᾽ ἐπιστροφαί

Ar. Ran. 1383: ΕΥΡ. εἴθ᾽ ὤφελ᾽ Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος. ΑΙΣΧ. ʻΣπερχειὲ — ἐπιστροφαίʼ. ubi Schol.: βούνομοι] ὑπὸ βοῶν καταστρεφόμεναι ἤγουν κατανεμόμεναι. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτήτου Αἰσχύλου.

246

ἔνθ᾽ οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐᾷ.

Suidas: ʻἔνθ᾽ οὔτε — ἐᾷʼ. ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ᾽ Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης. Versu proverbiali utitur Plut. Mor. p. 476 B, item Aristaenetus 1, 27 p. 121: ἔνθα, φησίν, ἄνεμος οὔτε μένειν οὔτε πλεῖν ἐᾷ. interpretantur paroemiographi (Diogenianus 4, 88 Greg. Cypr. 2, 47 Greg. Cypr. Leid. 2, 13 Greg. Cypr. Mosq. 3, 20). οὔτε πλεῖν] οὔτ᾽ ἐκπλεῖν Diogen. et Suid.

247

κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου

Schol. Od. Ξ, 12: ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάτων φυτῶν μελάνδρυόν φησι· ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτήτῃ ʻκρεμάσασα — μελανδρύουʼ. Eust. Od. p. 1748, 57: φέρεται δὲ καὶ Αἰσχύλου χρῆσις ἐν Φιλοκτήτῃ ʻκρεμάσας — μελανδρύουʼ. κρεμάσασα τόξον Schol. Od., κρεμάσας τόξον Eust., κρεμαστὰ τόξα Hermannus, fortasse κρεμάσας δὲ τόξον legendum vel cum Bothio κρεμάσας τὸ τόξον.

248

οὐ γὰρ δακὼν ἀνῆκεν, ἀλλ᾽ ἐνῴκισε
δεινὴν στομωτὸν ἔκφυσιν ποδὸς λαβών.

Plut. Mor. p. 1087 F: ἐκ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτήτης ἱκανός· ʻοὐ γὰρ ὁ δράκων᾽ φησίν ʻἀνῆκεν — λαβεῖνʼ. vs. 1 ὁ δράκων libri, δακὼν G. A. Hirschig. vs. 2 στομάτων libri, στομωτὸν Hermannus. λαβεῖν libri, λαβών Valck., βλάβην Schneidewinus.

249

φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός

Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 b 23: *τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε 'φαγέδαινα — ἐσθίει ποδός', ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκεν. φαγάδενα ἥ μου* libri, *φαγέδαιναν ἥ μου* corrigunt, mihi *φαγέδαιν' ἀεί μου* facilius visum est. Euripides, quod nemo non videt, *σάρκα* pro *σάρκας* substituit.

250

ὦ πούς, ἀφήσω σε . . . .
ὦ θάνατε Παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν·
μόνος [γὰρ] εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ἰατρός, ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ.

Maximus Tyr. XIII p. 241: *'ὦ πούς, ἀφήσω σε' ὁ Φιλοκτήτης λέγει. ἄνθρωπε, ἄφες καὶ μὴ βόα μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλτάτοις, μηδὲ ἐνόχλει τὴν Λημνίων γῆν. 'ὦ θάνατε Παιάν'. εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχομαι τῆς εὐχῆς κτέ.* Stob. Flor. 120, 12: *Αἰσχύλου. 'ὦ θάνατε — νεκροῦ'* (vs. 2—4). Theodorus Metoch. p. 347: *τὸ τοῦ Αἰσχύλου φθέγγεσθαι 'ὦ θάνατε Παιάν, ἰατρὸς μόλε'.* Plut. Mor. p. 106 D: *τοῦτον γὰρ ἀπεμιμήσατο καὶ ὁ εἰπὼν 'ὦ θάνατε Παιάν, ἰατρὸς μόλοις'.* cf. Eur. Hipp. 1373: *καί μοι θάνατος Παιὰν ἔλθοι.* vs. 3 *γὰρ* om. libri, ut videtur, praeter B. vs. 4 respicit Plut. Mor. p. 109 F, qui sine poetae nomine haec habet: *ἄλγος γὰρ ὄντως οὐθὲν ἅπτεται νεκροῦ.* Soph. Oed. C. 955: *θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.* Eur. Alc. 937: *τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἅψεταί ποτε.*

251

ὀκόρνους

Phot. Lex. p. 326, 9: *ὀκόρνους· τοὺς πάρνοπας. Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ. οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους.* Hesych. 2 p. 737: *ὀκορνούς· τοὺς ἀττελέβους. καὶ τὰ ἀκριώδη οὕτω λέγουσιν.*

252

φαβῶν

Ath. IX p. 394 A: *κἀν Φιλοκτήτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἴρηκεν* (Aeschylus).

ΦΙΝΕΥΣ

Non memoratur in dramatum catalogo. Fabula acta est olymp. 76, 4. cf. Argum. Aesch. Pers. allatum p. 8.

253

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ

Ath. X p. 421 F: ὁ δ' *Εὐριπίδης φησὶ* '*φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα*' — *Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ* '*καὶ — χαρᾷ*'. vs. 1 *μαργώσῃ γνάθῳ* aut *μαργώσαις γνάθοις* scripserim. vs. 2 *ἐρρυσίας οἷον* libri, *ἐρρυσίαζον* Lobeckius. *πρώτῃ*] *πρωτιο* libri.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ

Aristoteles Poet. 18 p. 1456 a 2: *τὸ δὲ τέταρτον* (sc. *τραγῳδίας εἶδος*). *οἷον αἵ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν Ἅιδου*. Phorcidas eiusdem fuisse trilogiae ac Polydecten coniecit Welcker. De mytho cf. Schol. Apoll. Rhod. 4, 1515.

254

ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς

Ath. IX p. 402 B: *οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάζων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συΐ φησιν* '*ἔδυ — ὥς*'. Similiter Eust. Od. p. 1872, 5, qui fabulae nomen om. Cf. Anecd. Bekk. p. 457, 21: *ἀσχέδωρος παρ' Αἰσχύλῳ*.

255

Eratosth. Catast. c. 22: *Περσεύς*. — *δοκεῖ δὲ καὶ ἅρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι* (*φορκύσι* libri) *φησίν, ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής, Φόρκυσιν* . . *ἃς εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες*. Hyginus Poet. Astr. 2, 12 p. 445: *sed ut ait Aeschylus tragoediarum scriptor in Phorcisi, Graeae fuerunt Gorgonum custodes*. Hinc in Catasterismis Hermannus scribendum ci.: *ἐξ ἀδάμαντος. ὡς δὲ Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής, Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες*.

ΦΡΥΓΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ

De trilogia cuius hoc drama fuisse videatur, cf. p. 31. Summa argumenti cognoscitur ex Schol. B Il. *X*, 351, ubi de verbis *οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι Δαρδανίδης Πρίαμος* haec annotantur: *ὑπερβολικῶς λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἕκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν*. (Aliud scholion codicis V: *ὁ μέντοι Αἰσχύλος Ἕκτορος λύτροις ἀληθὲς αὐτὸ ἐξεδέξατο.*) *Φρύγες* igitur Troiani dicuntur, cf. fr. 265 et 436. Athenaeus I p. 21 F: *Ἀριστοφάνης γοῦν, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις, ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα* (Com. 2 p. 1177) '*τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν*', *καὶ πάλιν* '*τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν, ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι* (sic VL, *συλλισσόμενοι* B, *συλλησόμενοι* CD) *τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα, πολλὰ*

τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας'. Achillem poeta diu prae dolore silentem fecit, cf. Vita Aeschyli p. 3, 11 (Westerm. *Βιογρ.* p. 119, 36) Ar. Ran. 911 Schol. Aesch. Prom. 436 Eust. Od. p. 1941, 1 Eust. Il. p. 1343, 62, quos locos attulimus p. 38. adde Schol. Ar. Ran. 911: *ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος λύτροις* (*λουτροῖς* RVΘ, *λύτροις* codex Θ in glossa). quibus subiciuntur recentiora haec, quae om. R: *ἄλλως· εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξὶν Ἀχιλλέα ἢ Ἕκτορος λύτροις· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται.* Hermannus huic fabulae adscribit fr. 289. In Stobaei Flor. 4, 21 versus *πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν* lemma habet *Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν*, errore manifesto: perturbatas illo in loco scriptorum notationes in ordinem redigere temptavit Hermannus Opusc. vol. 5 p. 159 sq., qui fortasse hac in re verum vidit, quod versum *οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν* Aeschyleum esse suspicatus est.

256

ἀλλὰ ναυβάτην
φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός

Pollux 7, 131: *τῷ μέντοι φορτηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξὶν ἢ λύτροις 'ἀλλὰ — χθονός'.*

257

ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων

Ath. II p. 51 C: *μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξὶν ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος 'ἀνὴρ — μόρων'.* Eust. Il. p. 211, 16: *πεπαίτερον, ὅπερ ἐστὶν ὡριμώτερον. Αἰσχύλος 'ἀνὴρ — μόρων'.* Phot. Lex. p. 275, 19: *μόρον· τὸ συκάμινον. Αἰσχύλος.*

258

διαπεφρούρηται βίος

Hesych. 1 p. 959: *διαπεφρούρηται βίος· Αἰσχύλος Φρυξίν. οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φρουρὰ* (*φθορὰ* codex) *συντετέλεσται, ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος.*

259

καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν
ὃ γοῦν κακουργεῖν ἀμφιδεξίως ἔχει
καὶ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι βροτούς.
ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα,
καὶ τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει τόκον.

Stob. Flor. 125, 7: *Αἰσχύλου Ἕκτορος. 'καὶ τοὺς — πράσσει κότον'.* vs. 1 *εἰ θέλεις* om. AB, habet M, qui statim *εὖ εὐεγετεῖν*

praebet. vs. 2 τὸ γοῦν] ὃ γοῦν ABMVind., εἴτ' οὖν Hermannus. malim τοὺς θανόντας οὔτ' ἔχεις εὐεργετεῖν οὔτ' οὖν κ. vs. 3 τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς ei. Hermannus. vs. 5 κότον libri, τόκον scripsi.

260

πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις

Pollux 7, 91: ἃ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πίλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φρυξὶν (sic Bekkerus, φρυνὶ A, φοινίσσαις vulgo) Αἰσχύλος 'πέλλυτρ' — ἀρβύλαις'. cf. Pollux 2, 196: ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πίλους Κριτίας, ἅπερ Αἰσχύλος πέλλυτρα καλεῖ. Pollux 10, 50: πέλλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ ποδεῖα Σοφοκλῆς (immo Αἰσχύλος) καλεῖ.

261

Ἀνδραίμονος γένεθλον . . Λυρνησίου,
ὅθεν περ Ἕκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην

Schol. Eur. Andr. 1: τὴν ἐν Ἀσίᾳ λέγει τὴν Ὑποπλάκιον Θήβην —. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Χρύσην καὶ τὴν Λυρνησσὸν ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσουσιν, ὡς ὁ Αἰσχύλος Λυρνησσίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν, ἔνθα καὶ ξένως ἱστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν λέγων 'Ἀνδραίμονος — φίλην'. vs. 1 γένεθλον ὦ Hermannus, γένεθλα τοῦ Bothius. vs. 2 περ Ἕκτωρ cod. Ven. 471, παρ' Ἕκτορος Gud. Taur., περ Ἕκτωρ σ' Hermannus.

262

ἀγαστά

Hesych. 1 p. 36: ἀγαστά· ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο, οἷον ἀρεστά. Αἰσχύλος Φρυξίν (φρά^ς codex). Albertius ἀγατά e litterarum ordine scribendum coniecit.

263

ἀδίοπον

Hesych. 1 p. 96: ἀδίοπον· ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυξί. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεὼς φύλακες. Eadem Anecd. Bekk. p. 344, 8 omissis verbis Αἰσχύλος Φρυξί. cf. Eust. Il. p. 203, 13: ἀδίοπος γάρ, φασίν, ὁ ἄναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ διέποντες. Aeschylus ἀδίοπον πέλαγος dixerit, cf. Hesych. 1 p. 95: ἀδίεπον· ἄναρχον, ἀνερεύνητον (l. ἄναρκτον) πέλαγος.

264

ἄροτον

Hesych. 1 p. 545: ἄροτον (ἀροτόν codex ut videtur)· τὸν ὁλκὸν τοῦ Ἕκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί (φρυξίς codex).

265

ἐπιστροφαί

Hesych. 1 p. 1391: *ἐπιστροφαί· διατριβαί, δίαιται. Αἰσχύλος Φρυξίν.* Bergkius probabiliter huc refert versum s. poetae n. ab Eust. Od. p. 1484, 49 traditum, *Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.* ac fortasse cum hoc versu iungendum est adespoton illud quod Strabo XII p. 572 aliique plurimi habent, ita ut scribamus:

χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα
Κίλιξ τε χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

266

τιτῆναι

Hesych. 2 p. 1394: *τιτῆναι· βασιλίδες* (*βασι* λδ′ codex). *ἢ Ἕκτορος λύτροις.* Post *βασιλίδες* excidisse *Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν* ci. Sopingius. Hesych. 2 p. 1386: *τιήνη· ἡ βασίλισσα.* p. 1393: *τίταξ· ἔντιμος ἢ δυνάστης, οἱ δὲ βασιλεύς.*

ΦΡΥΓΙΟΙ

Memoratur in dramatum catalogo.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ

Phryn. Bekk. p. 73, 13: *ψυχαγωγός· οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παίδων ἀνδραποδιστὴν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας* (l. *ἀνάγοντας*). *τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δρᾶμα Ψυχαγωγοί* (*ψυχαγωγός* cod.). Dramatis argumentum ex Homeri *Νεκυίᾳ* repetitum fuisse ci. Valckenarius Diatr. p. 286.

267

Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν

Ar. Ran. 1266: '*Ἑρμᾶν — λίμναν*'. ubi Schol.: *Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον· ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν.* Cf. Fritzschius in Ar. Ran. p. 381.

268

καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων

Pollux 10, 10: *αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα τῆς σκευοθήκης εὕροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς* '*καὶ — ἐρειπίων*'.

269

ἐρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος χειλώμασιν·
ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.

Schol. Od. *Λ*. 134: *οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως. ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει ʻἐρῳδιὸς — τριχορρυέςʼ.* vs. 1 *ἐρωδιὸς* libri, ut videtur. vs. 2 *ὅν θ' ὡς ἔπληξεν ἡ δ' υἱὸς* edebatur, *ὄνθῳ σε πλήξει* Valck., *νηδύος* Meursius. *χειλώμασιν*] fortasse *κενώμασιν* legendum. Tiresiae esse verba ci. Valck.

270

σταθεροῦ χεύματος

Phot. Lex. p. 534, 2: *σταθερόν — τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ʻσταθεροῦ χεύματοςʼ.* Eadem Suidas v. *σταθερόν*, ubi *χεύματος* A, *χρήματος* ceteri.

271

Δαῖρα

Schol. Apoll. Rhod. 3, 847: *ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν.*

272

δρώπτειν

Hesych. 1 p. 1039: *δρώπτειν· διακόπτειν ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς.*

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ

Plutarchus Mor. p. 17 A: *ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὁμήρου ʻἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο· ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ· ᾤχετο δ' εἰς Ἀίδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλωνʼ, τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκεν ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠώ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων.* Schol. A Il. *Θ*, 70 (cf. Eust. Il. p. 699, 31): *κῆρε — τὰς θανατηφόρους μοίρας λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχάς, ἐποίησε τὴν Ψυχοστασίαν, ἐν ᾗ ἔστιν ὁ Ζεὺς ἱστὰς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μέμνονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχήν.* Schol. B ibid.: *Πορφυρίου. πρὸς Αἰσχύλον Ψυχοστασίαν γράψαντα.* Schol. B Il. *Χ*, 209: *κῆρας τὰς μοίρας λέγει, οὐ τὰς ψυχάς, ὡς ἐξεδέξατο φαύλως Αἰσχύλος.* Eust. Il. p. 1266, 37: *φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πεπλάσθαι — τὴν Ψυχοστασίαν τῷ Αἰσχύλῳ κῆρε νοήσαντι τὰς ψυχάς, ὡς καθόλου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἱστῶντος.* Pollux 4, 130: *ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογείου ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχοστασίᾳ. ἡ δὲ γέρανος μηχάνημά ἐστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἁρπαγῇ σώματος, ᾧ κέχρηται Ἠὼς ἁρπάζουσα τὸ σῶμα τὸ* (l. *τοῦ*) *Μέμνονος.*

273

ἀνηκίδωτοι

Hesych. 1 p. 374: *ἀνηκίδοτοι· ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ.* Lemma corrigendum ex Anecd. Bekk. p. 402, 25: *ἀνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος.* Alia forma fuit *ἀνακίδωτος* (Arcad. p. 82, 24), quae reddenda videtur Hesychio 1 p. 192: *ἀκίδωτον βέλος· χω ... σιδήρου ἢ ὅρμον ἐπὶ τῆς κατασκευῆς.* ubi legendum suspicor: *ἀνακίδωτον βέλος· χωρὶς σιδήρου.* de extremis verbis *ἢ ὅρμον ἀπὸ* (ita enim leg.) *τῆς κατασκευῆς* cf. Anecd. Bekk. p. 371, 24.

274

αὖριβάτας

Hesych. 1 p. 619: *αὐριβάτας. Αἰσχύλος τὸ αὖρι* (*τὸ αὔριον* codex, correxit Pauwius) *ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίᾳ οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα, ταχυβήμων* (*ταχυβήλων* ante Salmasium). cf. Anecd. Bekk. p. 464, 9: *αὐρίβατον· τὸ αὖρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατά τινα βαρβαρικὴν λέξιν, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὔριον.*

ΩΡΕΙΘΥΙΑ

Non memoratur in dramatum catalogo.

275

. . καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος

Longinus de subl. c. 3, 1 post lacunam duorum foliorum: '*καὶ καμίνου — γενναῖον μέλος*'. *οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγῳδα, αἱ πλεκτάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἑξῆς· τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδείνωται.* vs. 1 *καὶ μὴ* ci. Tollius. vs. 2 *μόνον*] *δόμων* Dobraeus. Versuum auctorem prodit Iohannes Sicel. in Rhett. vol. 6 p. 225: *φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ* (Aeschyli) *μᾶλλον ἐν τῷ τῆς Ὠρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγόσι φυσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ ἰαμβεῖα ἐπιλαθόμενος· διὸ καὶ Σοφοκλῆς μιμεῖται* (fort. *μέμφεται*?). *λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κα´ τῶν Φιλολόγων.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

276

κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις

Ar. Ran. 1291: 'κυρεῖν — ἀεροφοίτοις'. Aeschylea esse verba docet loci nexus. Falsum est quod Scholia tradunt: *καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος*. Ex Sphinge versum repetitum esse ci. Fritzschius.

277

νηριτοτρόφοι

Ath. III p. 86 B: *καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτης. — Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τίς ἀνήρει τοὺς* (sic AP, *τὰς* BVL) *νήσους νηριτοτρόφους εἴρηκεν*. Verba corrupta *τίς ἀνήρει τοὺς νήσους* nondum emendata sunt, neque enim probabile est quod Dindorfius coniecit, *τινὰς νήσους*. In Persis nihil est quod huc faciat: itaque Blomfieldus in auctoris nomine erratum statuit, Alph. Heckerus *ἐν Περραιβίσιν* proposuit. Hermannus et *νηριτοτρόφος* et *ὑπόξυλος* (fr. 278) olim in Persis extitisse suspicatur.

278

ὑπόξυλος

Schol. Hermog. in Rhett. vol. 5 p. 486 (Anecd. Bekk. p. 1073): *ὑπόξυλος — ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις. μέμνηται καὶ Διογενιανὸς ἐν τῇ λέξει τούτου καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι* (l. *ὅτε*) *Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησίν 'οὐδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος'*.

279

ἀποφύλιοι ξένοι

Hesych. I p. 497: *ἀποφύλιοι ξένοι· οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος σατυρικῷ*. Vitiose Anecd. Bekk. p. 439, 12: *ἀποφώλιοι· ξένιοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος*. Similiter Suidas et Zon. Lex. p. 237, qui addunt: *ἢ ἀπαίδευτοι· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὥς φασὶν οἱ Ἴωνες* (*τὰ παιδευτήρια κατὰ Ἴωνας* Zon.).

280

δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Aelianus N. A. 12, 8: *μέμνηται δὲ αὐτοῦ* (sc. *τοῦ πυραύστου*) *καὶ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς λέγων* ‘*δέδοικα — μόρον*’. Similiter Zenobius 5, 79 et Suidas v. *πυραύστου*. Iacobsius attulit Manuelis Philae carmen 5, 464: *ἀλλὰ δεδοικὼς τῶν πυραυστῶν τὸν μόρον ὡς ἀφρόνων ἔλεγχον, ἐκ παροιμίας, τὸ φῶς ὁρῶ πῦρ καὶ παρευθὺς ἐκκλίνω.* Proverbium *πυραύστου μόρος* memorat Eust. Il. p. 1304, 8 Od. p. 1547 f. p. 1848, 37 et comm. in Iohannis Damasc. hymnum pentecost. Spicileg. Rom. vol. 5 p. 238. *μῶρον*] *μόρον* Suidas, *μωρὸν* ceteri.

281

βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν

Ammonius Valck. p. 69: *θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. — Αἰσχύλος* ‘*βοᾷς — ὤν*’. *βοᾷς*] *Θόας* ci. Valck., *ὁρᾷς* Conington.

282

φρὴν ἀγέλαστος

Anecd. Bekk. p. 337, 8: *ἀγέλαστος· ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος — Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ* ‘*φρὴν ἀγέλαστος*’.

283

θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον

Anecd. Bekk. p. 349, 7: *ἀηδόνειος θρῆνος. Αἰσχύλος* ‘*θρηνεῖ — ἀηδόνειον*’. *ἀηδόνειον* cod., *ἀηδόνιον* Blomfield.

284

ἀκνίσωτος οἶκος

Anecd. Bekk. p. 368, 29: *ἀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος.*

285

. . *ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς*

Anecd. Bekk. p. 372, 8: *ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς· ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος.* Similiter *ἄκουε νῦν καὶ τήνδε τὴν ἐπιστολήν* Cratinus Com. 2 p. 231.

286

μέγαν ἀλάστορον

Anecd. Bekk. p. 382, 30: *ἀλάστορον· ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. ὁ Αἰσχύλος* ‘*μέγαν ἀλάστορον*’ *εἶπεν.* Vide quae diximus in fr. 87.

287

ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν

Anecd. Bekk. p. 458, 18: *ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν· ὁ μὴ βρεχόμενος μηδὲ προσιέμενος παραμυθίαν. ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἡ* (*ἡ* cod.) *πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος διαβρέχεσθαι.* Aeschyleum esse versum docet Phryn. Bekk. p. 6, 13: *ἄτεγκτος παρηγορήμασιν· Αἰσχύλος. δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῷ ἐχρήσατο ἔθει.*

288

αὐτόκρανον λόγον

Anecd. Bekk. p. 467, 9: *αὐτόκρανον λόγον· τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος.*

289

πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἕκτορος τύχης διαί

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 119, 12 de *διά* praepositione: *παρὰ δὲ Ἀττικοῖς προσλαμβάνει* (*προλαμβάνει* ed.) *τὸ ἰῶτα καὶ γίνεται διαί, καὶ συντάσσεται γενικῇ καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἕνεκα· ‛πᾶσα — διαί' ἀντὶ τοῦ ἕνεκα Ἕκτορος· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι* (448) *‛ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός'.* Verba *πᾶσα γὰρ κτέ.* Aeschylea esse recte Cramer coniecit. *δέδουπεν* pro *δέδορκεν* voluit Bernhardy.

290

ἐν μανοστήμοις πέπλοις

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 288, 23: *μανόν, τὸ ἀραιόν· ὡς Αἰσχύλος ‛ἐν — πέπλοις'.* Fere eadem Etym. M. p. * 574, 51 sive p. 1630 ed. Gaisf. Etym. Gud. p. 378, 38 Zon. Lex. p. 1332. cf. Hesych. 2 p. 538: *μανοστήμοις· ἀραιοστήμοις.*

291

ἐτονθόρυζε ταῦρος ὡς νεοσφαγής

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 414, 13: *τονθωρύζω — Αἰσχύλος ‛ἐτονθώρυζε ταῦρος νεοσφαγής'. ἐτονθόρυζε* correxit et *ὡς* addidit Cramer.

292

οὔτοι μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσῳδίας

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 315, 28: *παρ' Αἰσχύλῳ τὴν προσῳδίαν εὑρίσκομεν κειμένην ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ' ὀργάνου φωνῆς, ‛οὔτι μ' — προσῳδίας'. οὔτοι] οὔτι* cod.

293

γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἑπτάρους

γαῖαν κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρίᾳ,
ἒν δ' ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονὶ
τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλὴς
Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη
φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

Anonymus de Nilo in Athenaei ed. Dind. p. 165: *καὶ Αἰσχύλος* '*γένος μὲν — στάχυν*'. Schol. Apoll. Rhod. 4, 269: *καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς ὑπὲρ* (*ὑπὸ L*, correxit H. Keilius) *τὴν Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι.* Seneca Nat. Quaest. IV, 2, 16 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 68 p. 96, 19): *Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque decurrere — hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt.* Aristides vol. 2 p. 443: *Αἰγυπτίων μὲν οἱ μὴ ἀποδημήσαντες οὐδὲ εἶδον χιόνα, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρου λέγοντος δύνανται μαθεῖν — οἱ δ' ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ χιόνος πλέον ἢ θέρμης ἔχουσι, καὶ τί γένοιτ' ἂν τούτου τραγικώτερον ψεῦσμα, ἄν τ' Εὐριπίδης ἄν τ' Αἰσχύλος αὐτὸ συνθῇ*; ibid. p. 460: *οὔτ' αὐτόθεν ὁ Νεῖλος ὁρμᾶται — οὔθ' ὑπὲρ τοὺς καταρράκτας δυνατὸν τὸ ὕδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ' Αἰσχύλον ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ κατάπαλτον φέρεσθαι θείη.* vs. 1 *ἐκλαθὼν* C, *καὶ μαθὼν* Steph., *ἐκμαθὼν* Schweigh. vs. 2 *ἐντάδε νεῖλος ἑπτάρρους* C, *ἔνθα νεῖλος ἑπάρρους* Steph. vs. 3 *γαῖαν*] *γάνος* Hermannus. *πνευμάτων*] *ῥευμάτων* Is. Vossius, cui Hermannus opponit Aristid. vol. 2 p. 450: *ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καί τις ἔφη τῶν παρόντων* '*ταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νείλου πνεύματα*'. *ἐπομβρίᾳ* C, *ἐπομβρίαις* Steph. vs. 4 *ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος* C, *ἐν ᾗ πυρωτὸν μηνὸς* Steph., *ἒν δ' ἥλιος πυρωπὸς* Hermannus. *ἐκλάμψας χθονὶ* C, *ἐκλάμψαν φλόγα* Steph. vs. 5 *πετραίην* Steph., qui hunc versum post vs. 6 collocatum exhibet. vs. 7 *ἀντέλλει* C, *ἀγγέλλει* Steph. Locum e Memnone aut Psychostasia petitum suspicantur.

294

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Anonymus diss. antiscept. in Orellii Opusc. sent. vol. 2 p. 222: *Αἰσχύλου δὲ ταῦτα* '*ἀπάτης — θεός*'. Eundem versum Aeschylo tribuunt Stob. Flor. 9, 23 Schol. Il. *B*, 114 Eust. Il. p. 188, 43: sine p. n. habet Eust. Il. p. 480, 43, ubi *ἀγαθῆς* pro *δικαίας* legitur.

295

ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

Anonymus diss. antiscept. in Orellii Opusc. sent. vol. 2 p. 222: *Αἰσχύλου δὲ ταῦτα* '*ἀπάτης — θεός*' (fr. 294). '*ψευδῶν — θεός*'. Non cohaerere hos versus vidit Galius. *ὅποι τιμῇ* cod.

296

μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ
μηδ' ἐγγὺς εἴη

Aristid. vol. 2 p. 379: μὴ μὲν οὖν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε παρασπιστὴς μήτ' ἐγγὺς εἴη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾷ τὰ πρέποντα. Aeschylea verba agnovit Hermannus.

297

τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν
πεποικίλωκε κἀποδηλώσας ἔχει
θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·
ὃς ἦρι μὲν φανέντι διαπάλλει πτερὸν
κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ
παιδός τε χαὐτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο·
νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς,
στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.
ἀεὶ δὲ μίσει τῶνδ' ἄπ' ἄλλον εἰς τόπον
δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ.

Aristot. H. A. 9, 49 p. 633 a 19: μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος ἐν τοῖσδε. 'τοῦτον δ' — ἀποικίσει'. Cf. Plinius H. N. 10, 44: *mutat et upupa, ut tradit Aeschylus poeta.* vs. 4 φαίνοντι vel φαίνοντα libri, φανέντι scripsi. vs. 6 καὐτοῦ libri. vs. 7 ἵνα καταξανθῇ libri, ἡνίκ' ἂν ξανθῇ Salmasius. vs. 9 μισεῖ libri. τῶνδ' ἀπαλλαγεὶς τόπων ci. Heathius. vs. 10 ἀποικίσει libri. Sophoclis esse locum e Tereo petitum ci. Welcker.

298

τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται

Ar. Rhet. 2, 10 p. 1388 a 7: τοῖς γὰρ ἐγγὺς καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ δόξῃ φθονοῦσιν. ὅθεν εἴρηται 'τὸ — ἐπίσταται'. ubi Schol. fol. 37 b 28: τοῦ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ ἐστὶ 'τὸ — ἐπίσταται'.

299

διαβρέχεις τἀρτύματα

Ath. II p. 67 F: ὅτι ἀρτύματα εὕρηται — παρ' Αἰσχύλῳ 'διαβρέχεις τἀρτύματα'.

300

σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους,
ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνείχετο
ἄναυδος

Ath. VII p. 303 C: *μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων ʽσφύρας — ἄναυδος'. καὶ ἀλλαχοῦ* (fr. 301) *ʽοὗτος καὶ ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην', ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν.* vs. 1 *κἀπιχαλκεύει λέγων μύδρους* libri, *καπιχαλκεύειν μύδρους* Iacobsius, *κἀπιχαλκεύειν μύδρος* Dobraeus. vs. 2 *ὢς* pro *ὡς* Dindorf. *ηὔχετο* libri, *ἠνέσχετο* Iacobsius, *ἠνείχετο* Hermannus. vs. 3 *ἂν λυδός* vel *ἄν λυδος* libri, *ἄναυδος* Aldina.

301

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην

Ath. VII p. 303 C, quem locum in fr. 300 attulimus. Plut. Mor. p. 979 E: *ἄκουσον ἤδη τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν* (sc. *τῶν θύννων*)· *πρότερον δὲ ναὶ μὰ Δία τὴν ὀπτικήν, ἧν ἔοικε μηδ' Αἰσχύλος ἀγνοῆσαι· λέγει γάρ που ʽτὸ σκαιὸν — δίκην'.* Aelianus N. A. 9, 42 de thynnis: *ὅτι δὲ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶσιν, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκέτι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ λέγων ʽτὸ σκαιὸν — δίκην'.* Eundem versum ex Aeschylo afferunt Schol. Oppian. Hal. 4, 504 525 Eust. Il. p. 994, 52. *τὸ σκαιὸν*] *οὗτος καὶ* Ath., om. Eust.

302

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

Ath. IX p. 375 E de nom. *χοῖρος*: *Αἰσχύλος δὲ φησί ʽἐγὼ δὲ — βέλτιον;' καὶ πάλιν* (fr. 303) *ʽλευκός — πυρί' καὶ ἔτι* (fr. 304) *ʽθύσας δὲ — κάτω'. ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου.* vs. 1 *εὐθηλούμενον*] *ἐνθηλούμενον* et *ὀνθυλούμενον* (i. e. *ὠνθυλευμένον*) in aliis libris esse dicit Casaubonus. vs. 2 *ἐν νοθοῦντι* PVL, *ἐννοτοῦντι* B, *νοθοῦντι* om. C, *ἐν ῥοθοῦντι* Dindorfius. *κριβάνῳ*] *κρυβάνῳ* P. vs. 3 *βέλτιον* libri, *βέλτερον* Burneius.

303

λευκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
ὁ χοῖρος. ἕψου, μηδὲ λυπηθῇς πυρί.

Ath. IX p. 375 E, vide fr. 302. vs. 1 partem affert Eust. Il. p. 1286, 21: *εὕρηται δὲ καὶ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ τοιούτου ῥήματος* (verbi *ἀφεύω*) *ἐν τῷ ʽλεπτὸς καὶ καλὸς ἠφευμένος'.*

304

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,
ἣ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακὰ
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Ath. IX p. 375 E, vide fr. 302. vs. 2 *γ'*] *μ'* Porsonus.

305

αἵ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ
κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

Ath. XI p. 491 A: *καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαίζων τῷ ὀνόματι* (Pleiades dicit) *κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν 'αἵ δ' ἑπτ' — Πελειάδες'. ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἴρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν.* Cf. Schol. Il. Σ, 486 p. 507 a 20: *τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναί φησιν Αἰσχύλος.* Eust. Od. p. 1713, 4: *καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐκφανέστερον προσπαίζων πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν ἀπτέρους Πελειάδας εἶπεν ἐν πτώσει ὀρθῇ.* vs. 2 *οὐρανός τε γῇ* libri, *οὐρανοστεγῆ* Dutheilius. Versus ex Heliadibus petitos esse ci. Butler.

306

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς·
ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν.

Ath. XII p. 528 C: *τοὺς δὲ Κουρῆτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἑνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας· 'χλιδῶν — ἤνεσαν'.* Eust. Il. p. 1292, 53: *Κουρῆτες δέ, περὶ ὧν εἰς πλάτος προγέγραπται, χλιδῶντα πλόκαμον τρέφοντες ὥστε παρθένου ἁβρᾶς, Κουρῆτες ἐκλήθησαν κουρᾶς ἕνεκεν.* vs. 1 *παρθένοις ἁβραῖς*] *παρθένου ἁβρᾶς* C et Eust. vs. 2 *λαὸν*] *λοιπὸν* C.

307

εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν

Ath. XIV p. 632 C: *πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ* (sc. *τῇ μουσικῇ*) *σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησεν 'εἴτ' — χέλυν'. κάρτα* pro *καλὰ* metri causa scribendum ci. Butler.

308

τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

Clemens Alex. Strom. IV p. 586 allato Pindari loco (fr. 250 Boeckh.) pergit: *ταύτης τῆς ἐννοίας καὶ Αἰσχύλος ἐπιλαβόμενός φησι 'τῷ — κλέος'.*

309

ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῇς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.

Clemens Alex. Strom. V p. 661: *ἔστι μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσας, ἡ ποιητική φησιν. ὅ τε Αἰσχύλος 'ἀλλ' — φύλαξ'.*

310

οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα
καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: *ἀκήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος* '*οἴκοι μένειν — τοῦτον μένειν*'. vs. 1 sine poetae nomine habet Diogenianus 7, 35. Sophocli (fr. 849) tribuit Stobaeus Flor. 39, 14, ubi *δεῖ* pro *χρὴ* legitur. Menander Com. 4 p. 111: *οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον, ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* Theopompus Com. 2 p. 806: *τἀλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* Cratinus iun. Com. 3 p. 375: *πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* Menander Com. 4 p. 250: *πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.* Aeschyleos versus sic scribendos esse suspicabar (Intelligenzbl. zur allg. Litt.-Zeit. 1847 p. 491): *Α. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Β. καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα; Α. καὶ τοῦτον μένειν.* Quae si vera est suspicio, videndum an vs. 2 comici sit poetae.

311

τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον

Etym. M. p. 149, 57: *ἄρταμος — παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὅ ἐστι μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Αἰσχύλος* '*τοσαῦτα — διάρτασον*'. Hesych. 1 p. 965: *διάρτασον· διάστειλον. κῆρυξ*] *κήρυξ* ed.

312

ἀσαλὴς μανία

Etym. M. p. 151, 49: *ἀσαλής· ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. ἀσαλής, ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος* '*ἀσαλὴς μανία*'. Similiter Anecd. Bekk. p. 450, 28: *ἀσαλὴς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος.* Hinc repetitum puto quod Photius Lex. p. 497, 14 habet: *σάλα· φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος.* cf. Hesych. 2 p. 1142: *σάλα· φροντίς, βλάβη.* Suidas: *σάλα· ἡ φροντίς.*

313

θινὸς ἐμβολὰς ἁλός

Etym. M. p. 450, 37: *θίς — ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ* '*θινὸς ἐμβολὰς ἁλός*'. Poetae verba corrupta sunt: *θινὸς ἐμβολάδος* temptavit Hermannus.

314

. . *κάπηλα προσφέρων τεχνήματα*

Etym. M. p. 490, 12: *ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα·* '*κάπηλα — τεχνήματα*'. Eadem Etym. Gud. p. 298, 9 Anecd. Oxon. vol. 2 p. 456, 6 Suidas v. *κάπηλος*. *προσφέρων* codex Paris. 2638, *προφέρων* vel *προσφέρονται* ceteri.

315

νεοκρᾶτας σπονδάς

Etym. M. p. 537, 46: κρῶ κρήνη· καὶ ‘νεοκράτας σπονδάς’ Αἰσχύλος τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Cf. Etym. M. p. 541, 31: κρωσσός — παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ κερῶ, ubi codices Havn. et Vossianus addunt: οἷον ‘κέρασσε δὲ νέκταρ’ ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν· οὐ γὰρ ὕδατι κιρνᾶται τὸ νέκταρ. καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ (καὶ Σοφοκλῆς Voss.) ‘νεοκραὶ (νεόκρας Voss.) αἱ σπονδαί’ λέγονται, τουτέστιν αἱ (αἱ om. Voss.) νεωστὶ ἐκχυθεῖσαι (χυθεῖσαι Voss.).

316

ἐν διρρυμίᾳ
πῶλοι

Eust. Il. p. 706, 50: εἴπερ ἦν τέθριππον, καὶ δύο ἂν εἶχε ῥυμούς, ὡς Αἰσχύλος φησίν ‘ἐν διρρυμίᾳ πῶλοι’.

317

μάχλον ἄμπελον

Eust. Il. p. 827, 31: οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασίν, ἄμπελον εἰπόντος τὴν ῥεομένην ἡ κωμῳδία μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ κατωφερείας δίυγρον. cf. Eust. Od. p. 1597, 32: καὶ Αἰσχύλος, φασί, τὴν ῥεομένην ἄμπελον μάχλον ἔφη.

318

ὃς εἶχε πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους
φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας

Eust. Il. p. 1157, 36: Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα, ἔνθα καὶ φιμοὺς λέγει αὐλωτοὺς διὰ τὸ κώδωνας, φησί, προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. γράφει οὖν οὕτως ‘ὃς εἶχε — ἐστομωμένας’. vs. 1 τέτταρας Eust. vs. 2 respicit Pollux 10, 56: ἐκαλοῦντο δέ τινες καὶ αὐλωτοὶ φιμοὶ διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν προσηρτημένους, οἷς ἐγχρεμετίζοντες οἱ ἵπποι ἦχον ἐποίουν προσόμοιον αὐλῷ. item Hesych. 1 p. 618: αὐλωτοὶ φιμοί (αὐλωτοίφιμοι cod.)· οἱ κημοί, διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. Glauci Potniensis esse locum coniecit Hermannus.

319

πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου
αὐτός σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χεροῖν.

Eust. Il. p. 1183, 18: ἐπιτήδειος ἐδόκει πρὸς καθαρμὸν ὁ σῦς, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ ‘πρὶν ἂν — χεροῖν’. vs. 1 παλαγμοῖς Eust., σταλαγμοῖς Pauwius. vs. 2 χρᾶναι] χράνῃ Porsonus. Perrhaebidum hos esse versus ci. Hermannus.

320

Αἰθίοπα φωνήν

Eust. Od. p. 1484, 48: τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοψ — ἡ ἐξ Αἰθιόπων. λέγεται δὲ καὶ ὁμοφώνως τῷ ἀρσενικῷ κατὰ τοὺς παλαιούς· Αἰθίοπα γοῦν, φασί, φωνὴν Αἰσχύλος λέγει καὶ (fr. 321) 'πότερα — φανήσεται;'

321

πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται;

Eust. Od. p. 1484, 48, vide fr. 320. Ad Memnonem haec referenda ci. Hermannus.

322

λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον

Eust. Od. p. 1625, 44: Σοφοκλῆς ἔφη γηγενῆ βούβαλιν καὶ Αἰσχύλος 'λεοντοχόρταν — νεαίτερον'. νεαίρετον ci. Dindorfius.

323

ὡς λέγει γέρον γράμμα

Eust. Od. p. 1923, 60 de σάκος γέρον disputans: λέγει δέ που, φασί, καὶ Αἰσχύλος οὕτω τὸ γράμμα, οἷον 'ὡς — γράμμα' τουτέστι λόγος. Catullus 68, 46: *charta loquatur anus.*

324

Herodot. 2, 156: Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὧρος, Δημήτηρ δὲ Ἶσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἥρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μοῦνος δὴ ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. Pausan. 8, 37, 6: Δήμητρος δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Λητοῦς, ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας.

325

ἄειλα πεδία

Hesych. I p. 106: ἄειλα πεδία· ἀνήλια (ἀειλαπεδίας· ἀνήδια codex). εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. Aeschylea haec esse docuit Bergkius ex Anecd. Bekk. p. 347, 32: ἄειλα· τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἕλης. οὕτως Αἰσχύλος.

326

ἄνω ποταμῶν

Hesych. I p. 411: ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηνται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης. Euripides Med. 410: *ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί.*

327

ἄχνη πυρός

Hesych. 1 p. 661: ἄχνη πυρός· ὁ καπνός. καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 92) οὕτως ἄχνην ὕπνου. Etym. M. p. 182, 56: ἄχνη — Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν, καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνη ὕπνου. Suidas: ἄχναι, λεπτὰ ἄχυρα — καὶ 'ἄχνη πυρός', ὁ καπνός. Proverb. append. 1, 44: ἄχνη πυρός, καπνός.

328

ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων

Hesych. 2 p. 797: ὀστράκων. 'ἀπτὴν — ὀστράκων', ἀντὶ τοῦ ὠῶν· τινὲς δὲ κελύφων. ἀπτὴν ἄτυτθον cod., ἀπτῆνα τυτθόν Guyetus et alii. Aeschyleum esse versum docet Phot. Lex. p. 353, 17: ὀστράκων· τῶν τοῦ ὠοῦ. Αἰσχύλος.

329

ὀπισθοβριθὲς ἔγχος

Hesych. 2 p. 1160: σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος 'ὀπισθοβριθὲς ἔγχος' ἔφη.

330

ὑπόσκοπον χέρα

Hesych. 2 p. 1475: ὑπόσκοπον χέρα (ὑποσκεπόνχερα cod.). Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός. Cf. fr. 74.

331

Libanius Epist. 175: ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίκτεσθαι ἀρετὰς βροτοῖς. idem Epist. 611: εἰ δ' οὖν καὶ πονοῦντα δεήσει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθείσθω τὰς ἀρετὰς ἐκ πόνων τίκτεσθαι λέγων. idem Epist. 351: εἰ δ' οἴει δεῖν ἃ φαμὲν ποιεῖν, μὴ μέλλε πειθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ. Aeschyli quae verba fuerint ignoro: neque enim credibile est fr. 308 respici.

332

ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Βακχεῖος, ὁ μάντις

Macrob. Sat. 1, 18, 6: *Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit* 'δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιὰν Ἄπολλον εὔλυρε'. *ad eandem sententiam Aeschylus* 'ὁ κισσεὺς — μάντις'. Βακχεῖος] fortasse Βακχεύς legendum.

333

δέσποινα νύμφη, δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ

Orion Etym. p. 26, 5: τὰ δὲ εἰς Ξ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται

καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. *Αἰσχύλος* ‘*δέσποινα — ἄναξ*’. *δυσχίμων ὀρῶν*] *δυσχείμων ὁρῶν* cod. Suidas: *ἄναξ θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος.* Edonis haec adscribit Hermannus.

334

Pausan. 2, 24, 4: *Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσσῃ.* Aeschylo fuisse *Δία ἐνάλιον* ci. Hermannus coll. Proclo in Plat. Cratyl. c. 147 p. 88: *ὁ δὲ δεύτερος δυαδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν.*

335

Philo Iud. de provid. II p. 52 Aucher. (vol. 8 p. 50 Richt.): *si, ut Aeschylus dicit,* ‘*Iovem ex sceleratorum genere eximit et ab iniustis lex*’, *oporteret contrarium esse illum ex iniustis; non ita tamen res se habet.* Schneidewinus Philol. vol. 6 p. 610 Aeschylea verba hunc in modum temptavit restituere: *τόν τοι Δία | ἐκ τῶν ἀνάγνων ἐξαφαιρεῖται νόμος | κἀκ τῶν ἀλιτρῶν.*

336

Philo Iud. de provid. II p. 102 Aucher. (vol. 8 p. 88 Richt.): *alias civitates pestilentiae — vacuas ab hominibus reddidere. — quod plenius Aeschylus asserit dicens* ‘*dira lues vacuam maxillam voracem in populos circumferens adimplet mortuorum corpora sepeliendo*’. Poetae verba haec fere nobis videmur agnoscere: *λοιμὸς ἄγριος κενὴν γνάθον μαργῶσαν εἰς λαοὺς πέριξ φέρων ἔπλησε, σώματ᾽ εὐνάζων νεκρῶν.* Paulo aliter Meinekius: *δεινὸς δὲ λοιμὸς . . . γνάθον κενὴν μαργῶσαν ἐν λαοῖσιν ἐνδατούμενος πίμπλησι θνητῶν σώματ᾽ ἐγκρύπτων ταφαῖς.*

337

ζεῦγος τεθρίππων

Phot. Lex. p. 52, 20: *ζεῦγος· τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης* ‘*τέθριππον ζεῦγος*’ *εἶπεν καὶ Αἰσχύλος* ‘*ζεῦγος τεθρίππων*’. Fere eadem Etym. M. p. 409, 48, ubi Aeschylea verba omittuntur.

338

ναρᾶς τε Δίρκης

Phot. Lex. p. 286, 8: *ναρᾶς τὲ Δίρκης· ῥευστικῆς. Αἰσχύλος.*

339

μὴ κακοῖς ἰῶ κακά.

Phryn. Bekk. p. 48, 22: *κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι· τὸ ἀποκρύπτειν τὰ φθάσαντα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς. Αἰσχύλος* ‘*μὴ — κακά*’. Fortasse huc spectat Hesych. 2 p. 92: *ἰῶ· θεράπευε, ἰάτρευε*

340

ὁ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἑὰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου,
ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
παιᾶν' ἐπευφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ.
κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ·
ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν
τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

Plat. Reip. II p. 383 B (quem locum repetiit Eusebius P. E. p. 647 A): πολλὰ ἄρα Ὁμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Αἰσχύλου ὅταν φῇ ἡ Θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὑτῆς γάμοις ᾄδοντα ἐνδατεῖσθαι 'τὰς ἑὰς — τὸν ἐμόν'. vs. 5—9 attulit Athenagoras Legat. pro Christ. c. 17 p. 80. vs. 7 et 8 Sophocli tribuit Phoebamm. in Rhett. vol. 8 p. 518, eosdem sine poetae nomine habet Plut. Mor. p. 16 E. Latine extremos versus 7—9 reddidit incertus auctor de figuris a Schneidewino editus 33 sq.: *ipse epulans, ipse exponens laeta omnia nuptae, ipse patrem prolemque canens, idem ipse peremit.* vs. 1 ἐνδαιτεῖσθαι Eusebius. ὁ δ' ἐνδατεῖται Hermannus. ἑας] ἐμὰς Grotius. vs. 2 μακραίωνας βίους Plat., μακραίωνος βίου Euseb., scripsi μακραίωνας βίου cum Bothio. vs. 4 παιᾶν'] παιῶν' vel παιὼν v. l. in Plat., παιὼν Eusebius. vs. 5 τὸ Φοίβου] τοι φοῖβον Athenag. vs. 7 ὁ δ'] ὃν Plut. θοίνῃ] διαίτῃ vel δαιτὶ (id est δαίτῃ) Plut., γάμοις Phoebammon. Ὅπλων κρίσει locum adscribit Ern. Schneiderus, quem secutus est Hermannus.

341

. . . . . ὅ τι νυν ἦλθ' ἐπὶ στόμα

Plat. Reip. VIII p. 563 C: οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα; Plut. Mor. p. 763 B: ὃ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ νῦν, ἐπεί γ' οὖν ἦλθεν ἐπὶ τὸ στόμα, κατ' Αἰσχύλον, ἄρρητον ἐάσειν μοι δοκῶ. Themistius Orat. IV p. 52 B: ἐπειδὴ κατ' Αἰσχύλον νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα. Pro νῦν scripsi νυν.

342

θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

Plut. Mor. p. 36 B: ἐπιρρητέον δὲ καὶ τῷ Αἰσχύλῳ (Αἰσχύλου Mezir.) 'θάρσει — χρόνον', ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ παρ' Ἐπικούρῳ θρυλλούμενον ἀεὶ καὶ θαυμαζόμενον, ὡς οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν.

343

ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,
ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

Plut. Mor. p. 106 C: *ὁ δ' Αἰσχύλος καλῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομίζουσι τὸν θάνατον εἶναι κακόν, λέγων ὧδε 'ὡς οὐ — κακῶν'.* vs. 1 *ἔχθονται* libri ut videtur, *ἔχθουσιν* nescio quis. vs. 2 *ὅπερ* legendum suspicor. *ἴαμα* olim legebatur, *ῥῦμα* meliores libri.

344

ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.

Plut. Mor. p. 358 E: *εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως — λέγουσιν, 'ἀποπτύσαι — στόμα' κατ' Αἰσχύλον. στόμα]* *τὸ στόμα* libri. cf. Etym. M. p. 118, 31: *ἦν γάρ τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. — ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυον, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ.*

345

. . *μιξοβόαν πρέπει*
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγκοινον Διονύσῳ.

Plut. Mor. p. 389 A: *ᾄδουσι τῷ μὲν διθυραμβικὰ μέλη παθῶν μεστὰ καὶ μεταβολῆς, πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἐχούσης· μιξοβόαν γάρ, Αἰσχύλος φησί, 'πρέπει — Διονύσῳ'· τῷ δὲ παιᾶνα.* vs. 3 *σύγκοινον] σύγκωμον* Porsonus.

346

λαβὼν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοικὸν ξίφος

Plut. Mor. p. 434 A: *τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἴρηκε 'λαβὼν — ξίφος'.* *αὐτόθακτον* corruptum, *αὐτόθηκτον* Xylander, *αὐόθηκτον* ci. Hermannus, fortasse *αὐτὸς θηκτὸν* leg.

347

ὑψηλὸν ἠβάσασα τεκτόνων πόνον

Plut. Mor. p. 454 E: *τὴν φλόγα θριξὶ λαγῴαις ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ συρφετῷ ῥᾴδιόν ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν 'ὑψηλὸν — πόνον', ὥς φησιν Αἰσχύλος. ἡ βάσασα* libri, *ἡβήσασα* Heathius, *ἀμφιβᾶσα* Paley.

348

οὐδὲ ἀπὸ αὐτὸν
οὐ γὰρ ἐγγύθεν· γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

Plut. Mor. p. 625 D: *οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθεν δὲ οὐ δύνανται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησίν* '*οὐδὲ ἀπο αὐτὸν οὐ γὰρ — σαφής*'. vs. 1 *ἰδοῦ δ' ἀποσταδόν* ci. Hermannus.

349

σύ τοί με φυσᾷς, σύ με καταίθειν δοκεῖς.

Plut. Mor. p. 827 C: *ἀναγκαζόμενον τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ᾧ πρὸς τὴν τύχην ἐχρῆτο Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν* '*σύ τοί — δοκεῖς*'. Plut. V. Demetr. c. 35: *καὶ φασὶν αὐτὸν ἐν ταῖς χείροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθέγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον* '*σύ τοί — δοκεῖς*'. *με φυσᾷς*] *μ' ἔφυσας* olim in Vit. Dem. *με καταίθειν*] *μοι καταίθειν* Vit. codices BC et pr. m. A, *με καταίθειν μοι* codex 1679, *με κατανοεῖν* vel *με κατανοεῖν* ci. Hermannus. Heathius coniecit *σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταφθιεῖν δοκεῖς.*

350

παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός

Plut. Mor. p. 950 E: *ὑπὸ τοὐναντίου φθείρεται τῶν ἀπολλυμένων ἕκαστον ὥσπερ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τὸν ἀέρα. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος, εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε* '*παῦε — πυρός*'.

351

ἐξ ὀσφυαλγοῦς κὠδυνοσπάδος λυγροῦ
γέροντος

Plut. Mor. p. 1057 F: *γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ ὠχροῦ καὶ κατ' Αἰσχύλον* '*ἐξ — γέροντος*' *εὐπρεπής, θεοειδής, καλλίμορφος.* vs. 1 *καὶ ὀδυνοσπάδος* libri.

352

ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν
θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου,
οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ
φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

Plut. de vita et poesi Hom. c. 157 vol. 5 p. 1196: *Αἰσχύλος μὲν δεύτερος* (*ἐμμέτρως* Wyttenb., quia *ἐν δὲ πεζῇ λέξει Δημοσθένης* sequitur) *λέγων οὕτως ἔφη* '*ἀλλ' οὔτε — μόρον*'.

353

ὀξυγλύκειάν τἆρα κοκκιεῖς ῥόαν.

Pollux 6, 80: *εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥόαν κατὰ Ἀριστοφάνην* (Com. 2 p. 1184) '*ὀξυγλύκειάν τἆρα κοκκιεῖς ῥόαν*'. *τουτὶ δὲ τὸ ἰαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὂν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.*

354

Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών

Pollux 7, 60: *ἡ δὲ μανδύη ὅμοιόν τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ· τίνων δέ ἐστιν, ὡς μὴ περιερχώμεθα Κρῆτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἐρεῖ* ‘*Λιβυρνικῆς — χιτών*’. *Λιβυρνικῆς*] *λιβυκῆς* C. Stephanus Byz. v. *Λιβυρνοί* p. 415, 10: *εὕρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη καὶ* ‘*Λιβυρνικὴ μανδύη*’ *εἶδος ἐσθῆτος.*

355

σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασιν

Pollux 7, 78: *ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο, Αἰσχύλος διδάσκει φήσας* ‘*σὺ δὲ — ὑφάσμασιν*’. cf. Pollux 7, 36: *σπάθη, ὅθεν καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ ἀσπάθητος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ* ‘*σπαθητοῖς ὑφάσμασιν*’. Hesych. 2 p. 1416: *τριμίτινα ὑφάσματα· τρίμιτα.*

356

ἀλλ᾽ ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων

Pollux 7, 167: *προσήκοι δ᾽ ἂν βαλανείῳ λουτρὸν καὶ λοῦσθαι·* ‘*λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὖ τὸ δεύτερον*’. *καὶ λουτρῶνες, ὡς Ξενοφῶν. καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ λούτριον —. Αἰσχύλος δ᾽ ἂν ἐοίκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν·* ‘*ἀλλ᾽ ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.*’ Ita hic locus scribendus est: versus nescio cuius poetae comici *λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον* (ita libri, *αὖ τὸ* Bekkerus) post *λουτήρια λέγειν* vulgo collocatur. Pollux 10, 46: *λουτηρίου τινός, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοὔνομα ἐπὶ — τῶν λουτρῶν Αἰσχύλος εἴρηκεν.*

357

ὀστέων στέγαστρον

Pollux 10, 180: *καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν, ᾗπερ ἡ πολλὴ χρῆσις, τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα. καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα* ‘*ὀστέων στέγαστρον*’.

358

Probus in Vergil. Georg. 3, 34 p. 57, 22: *Erichthonius ex Electra et Iove nascitur, ut Scilos scriptor tragicus sentit. scilos*] *soilos* P, *Aeschylus* recte Schneidewinus.

359

τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή

Proclus in Hesiod. Op. 156: *τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον* ‘*τοῦ — γυνή*’.

360

μελανστέρφων γένος

Schol. Apoll. Rhod. 4, 1348: *στέρφεσι, τοῖς δέρμασιν. — ὅθεν*

καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν '*μελαστέρφων γένος*'. *οὐχ ὥς τινες μελανοστέρνων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν. ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. μελαστέρφων L. μελανοστέρφων* apographa. *μελανστέρφων* scripsi.

361

ὦ Κραναὰ πόλις

Schol. Ar. Ach. 75: *ὦ Κραναὰ πόλις*] *τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν· καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει*. Fortasse respicitur Aesch. Eum. 1011: *πολισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ*.

362

ἀφρὸς
βορᾶς βροτείας ἐρρύη κατὰ στόμα.

Schol. Ar. Lys. 1257: *παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ* '*πολὺς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα*'. — *Αἰσχύλος δὲ* '*ἀφρὸς — στόμα*'. vs. 2 *βορρᾶς* Put., *βορῆς* K. *ἐρρυηκότα* libri, *ἐρρύη κατὰ* Porsonus.

363

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Schol. Ar. Nub. 1130: *ἐλέγετο γὰρ λῃστεύεσθαι ἡ Αἴγυπτος. Αἰσχύλος* '*δεινοὶ — Αἰγύπτιοι*'. Schol. Theocr. 15, 48: *ὡς λέγει ὁ Αἰσχύλος* '*δεινοὶ — Αἰγύπτιοι*'. Eundem versum s. p. nom. habent Stephanus Byz. v. *Αἴγυπτος* Zenob. 3, 37 Diogenian. 4, 35 Gregorius Cypr. cod. Leid. 1, 88 cod. Mosq. 2, 84 Macar. 3, 21 Schol. Aristid. p. 553 Suidas v. *δεινοὶ πλέκειν* Eust. Dionys. P. 232 Eust. Od. p. 1494, 10. *τοι*] om. Greg. Leid., *γε* codex Mosq. Danaidum esse versum ci. Hermannus.

364

οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια

Schol. Ar. Nub. 1364: *ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τι μοι*] *παρὰ τὰ Αἰσχύλου* '*οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια*'. Verba corruptissima non expedio.

365

ἀμήχανον τεύχημα καὶ δυσέκλυτον

Schol. Eur. Or. 25: *ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔκδυσιν ἔχοντα —. Αἰσχύλος δὲ φησίν* '*ἀμήχανον — δυσέκλυτον*'. Fortasse *τέχνημα* legendum, nec *δυσέκλυτον* sanum puto.

366

Schol. Eur. Phoen. 942: *οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησίν, ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ καὶ*

Ἐχίων. Haec nomina in aliis libris scribuntur: *Οὐδαῖος*, *Ὑπερήνωρ*, *Ἀγόνωρ* (vel *Ἀγήνωρ*), *Ἐχίων*, *Χθόνιος*.

367

Schol. Eur. Rhes. 36: *Αἰσχύλος δὲ .....ν πάνοις τὸν μὲν Διός, ὃν καὶ δίδυμον, τὸν δὲ Κρόνου.* Scribendum videtur *Αἰσχύλος δὲ δύο λέγει* (vel *φησὶν*) *Πᾶνας* cum Kampmanno.

368

οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ

Schol. A Il. *Z*, 239 de nomine *ἔτης*, quod spiritu leni dicendum sit: *παρὰ γοῦν Αἰσχύλῳ οὕτως εὕρομεν* '*οὔτε — ἀνήρ*'. Similiter Eust. Il. p. 641, 58.

369

σπίδιον μῆκος ὁδοῦ

Schol. A Il. *Λ*, 754 (cf. Etym. M. p. 271, 19): *οἱ δὲ φασὶν ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποδιδόασι πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσαν τίθησιν, ὅταν λέγῃ* '*σπίδιον μῆκος ὁδοῦ*'. Etym. cod. Voss.: *οἱ δὲ φασὶ σπιδέος πολλοῦ καὶ μακροῦ· σπίζω γὰρ τὸ ἐκτείνω, ὡς καὶ Αἰσχύλος* '*σπίδιον μῆκος ὁδοῦ*'. Eust. Il. p. 882, 58: *συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ* '*σπίδιον πεδίον*'.

370

ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι
εὔξασθε

Schol. B Il. *Ξ*, 200 p. 392 b 26: *ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλῳ ἑστώσας ἐν ἀπείρονι σχήματί φησιν ἵστασθαι* '*ὑμεῖς — εὔξασθε*'. Eadem Schol. E Od. *Α*, 98. vs. 1 *πυρὸν γέρας* Schol. Od. vs. 2 *παρίστατε* Schol. Il., *περίστατε* Schol. Od., *περίστητ'* Hermannus, qui e Danaidibus locum depromptum esse suspicatur.

371

Schol. V Il. *Π*, 380: *Αἰσχύλος δὲ Ἀχιλλέα σὺν τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὄπισθεν ὁρμήσαντα πηδῆσαι τὴν τάφρον μὴ δείξαντα τὰ νῶτα τοῖς ἐχθροῖς.* cf. Ar. Ran. 928: *σαφὲς δ' ἂν εἶπεν* (Aeschylus) *οὐδὲ ἓν — ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαέτους χαλκηλάτους.*

372

ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα;

Schol. Il. *Π*, 542: *δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ] ταῦτα γὰρ σώζει —*

Αἰσχύλος '*ὅπου* — *καρτερωτέρα*;' vs. 1 *δίκαι* codex Voss. in Valck. Opusc. 2 p. 134. vs. 2 *τῶνδε*] *τῆσδε* scribendum suspicor, sicut edidit Grotius.

373

Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ

Schol. Pind. Nem. 10, 31: *λέγει δὲ μητέρα τελείαν τὴν Ἥραν. καὶ Αἰσχύλος* '*Ἥρα* — *δάμαρ*'.

374

ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ

Schol. Pind. Pyth. 2, 18: *ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησίν* '*ἐναγώνιε* — *Ἑρμᾶ*'.

375

οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα

Schol. Soph. El. 286: *ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. Αἰσχύλος* '*οἵ τε* — *ἐρείσματα*'. Schol. V Il. Ψ, 10: *Αἰσχύλος* '*οἵ τοι* — *ἰάματα*'. *οἵ τε*] *οἱ γὰρ* Schol. Soph. codex Vrbinas, *οἱ δὲ* Florentinus G, *οἵ τοι* Schol. Il. *ἐρείσματα* Schol. Soph., *ἰάματα* Schol. Il., *ἐρύσματα* ci. Hermannus, mihi *κουφίσματα* scribendum videtur, sicut *ἰάματα* et *κουφίσματα* v. l. habes in Men. Com. 4 p. 240.

376

λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει

Schol. Soph. Oed. C. 1047: *τὰ περὶ Ἐλευσῖνα τέλη φησί, καὶ εἴη λαμπάσιν ἀκταῖς ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δαδουχουμέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δᾴδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος φησίν* '*λαμπραῖσιν* — *σθένει*'. *ἀστραπαῖσιν* codex L.

377

ἔφριξ' ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους

Schol. Soph. Oed. C. 1049: *τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος* '*ἔφριξ'* — *τέλους*'. *ἔρως δὲ*] *ἔρωτι* Iacobsius, *ἐρῶ δὲ* Dindorfius.

378

δέσποιν' Ἑκάτη
τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων

Schol. Theocr. 2, 36: *ἱδρύοντο δὲ αὐτὴν* (sc. *τὴν Ἑκάτην*) *καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησὶν Αἰσχύλος* '*δέσποιν'* — *μελάθρων*'. *πρόδρομος* libri fere omnes. cf. Aristid. vol. 1 p. 27: *ἀλλ' ὦ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλῳ χορὸς ᾖσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ πατρῴων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων.*

379

τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς
κατ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Stob. Ecl. 1, 3, 26 et 27 p. 118: *Αἰσχύλου* (*Εὐριπίδου* '*Αντιόπη* A). '*τῷ τοι — θέμιν*'. Theophilus ad Autol. 2, 54 p. 256: *ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβάνειν, καὶ τοῦτο Αἰσχύλος ἐσήμανε λέγων* '*τὸ — θέμιν*'. Recte coniungunt hos versus Stobaei codex A et Theophilus. vs. 1 τό] *τῷ* Stob. *τοι* om. Theoph. vs. 2 *καὶ τἀμπλάκημα* Stob., *καὶ τὰ ἀμπλάκημα* Theoph., *κατ' ἀμπλάκημα* Hermannus. Praemittit Stobaeus Euripideae Antiopae locum, cuius lemma in codice A huc translatum est. Non cohaerent cum versibus allatis quae Stob. Ecl. 1, 3, 28 p. 120 subicit lemmate non adscripto, *ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην κτέ.*: eadem cum Aeschyleis iungit Theophilus, usus nimirum hoc florilegio, cuius nunc auctor perhibetur Stobaeus.

380

κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

Stob. Ecl. 2, 7, 10 p. 340: *Αἰσχύλου.* '*κοινὸν — κεκτημένων*'. Idem versus est in Men. mon. 679.

381

ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

Stob. Flor. 3, 1: *Αἰσχύλου.* '*ὁ χρήσιμ' — σοφός*'. Sic A; editur cum Trinc.: *Αἰσχύλου. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς. ὁ χρήσιμ' — σοφός.* Quorum versuum prior cuius sit poetae nescimus.

382

ἁμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

Stob. Flor. 3, 10: *Αἰσχύλου* (*τοῦ αὐτοῦ* A, ubi praecedit fr. 381). '*ἁμαρτάνει — σοφώτερος*'. *τοι* A, *τι* M, *τε* al.

383

ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Stob. Flor. 4, 16: *Αἰσχύλου.* '*ἦ — ἄφρων*'. Hermannus Aeschylo hunc versum denegat, suspicatur autem Aeschyli esse verba (Stob. Flor. 4, 15)

οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.

384

κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Stob. Flor. 18, 13: *Αἰσχύλου.* '*κάτοπτρον — νοῦ*'. Omittit poetae nomen Ath. X p. 427 F.

385

οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.

Stob. Flor. 27, 2: Αἰσχύλου (Ἀλέξιδος Arsenius p. 579, 25 et Trinc.). 'οὐκ — ἀνήρ'. πίστις] πίστεις MVind. Arsen.

386

φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Stob. Flor. 29, 21: Αἰσχύλου (Εὐριπίδου Arsenius p. 712, 13 et Trinc.). 'φιλεῖ — θεός'. φιλεῖ δὲ τῷ] φιλεῖ (φιλοῖ pr. m.) δέ τοι, δαιμόνιε, τῷ M fortasse recte. mox θεοῖς M.

387

καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά.

Stob. Flor. 29, 24: Αἰσχύλου. 'καλὸν — σοφά'. γέροντα Stob., γέροντι Men. mon. 297.

388

πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

Stob. Flor. 34, 5: Αἰσχύλου. 'πρὸ — στόμα'.

389

κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

Stob. Flor. 45, 14: Αἰσχύλου. 'κακοὶ — ἀνασχετοί'.

390

τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ,
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

Stob. Flor. 98, 49: Αἰσχύλου. 'τὸ γὰρ — σκιά'. vs. 1 ἐφήμερα AB, ἐφημέρια Vind. et Apostol. p. 686, 3, ἐφ' ἡμέρᾳ ci. Lobeckius in Soph. Ai. p. 444, ἐφ' ημέραν Dindorfius.

391

γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

Stob. Flor. 115, 10: Αἰσχύλου. 'γῆρας — ἐνδικώτερον'.

392

ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος·
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα.

Stob. Flor. 121, 17: Αἰσχύλου. 'ζωῆς — πάσχοντα'. vs. 1 εὐπορώτερος Stob., αἱρετώτερος Men. mon. 193, cf. Xenoph. Reip. Laced. 9, 1: αἱρετώτερον εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου. Simillimum huic versui est fr. 85. vs. 2 ἐστὶ μᾶλλον ἢ libri, ἐστὶν ἢ Grotius. vs. 3 κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα addit A, ceteri videntur omittere. πάσχοντα] fortasse πράσσοντα leg.

393

ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται

Strab. VI p. 258: *ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον, εἴθ' ὥς φησιν Αἰσχύλος, διὰ τὸ συμβὰν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν ὑπὸ σεισμῶν ἄλλοι τε κἀκεῖνος εἴρηκεν, 'ἀφ' οὗ — κικλήσκεται'.* Glauco pontio hunc locum adscribit Hermannus.

394

Βοῦραν καθ' ἱερὰν καὶ κεραυνίας Ῥύπας

Strab. VIII p. 387: *τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγιεῖς καὶ Φαριεῖς· καὶ Αἰσχύλος δὲ λέγει που 'Βοῦραν — Ῥύπας'. θ' ἱερὰν* libri, *καθ' ἱερὰν* Meinekius Vind. Strab. p. 127. Photius Lex. p. 492, 10: *Ῥύπες (ῥύπαις* cod.)*· πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως Αἰσχύλος.* Hesych. 2 p. 1127: *Ῥύπας· τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιούς.*

395

Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

Strab. IX p. 393: (Salamis) *ἔχει δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν ἔρημον πρὸς Αἴγιναν τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Αἰσχύλος εἴρηκεν 'Αἴγινα — πνοάς', τὴν δὲ νῦν ἐν κόλπῳ κειμένην.*

396

Strab. XV p. 728: *φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν.* 'Videtur hoc fecisse aut in Psychostasia aut in Memnone'. HERMANNVS.

397

πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε

Tzetz. in Lycophr. 1247: *Θέοινος ὁ αὐτός* (sc. Bacchus), *ὡς θεὸς οἴνου εὑρετής· καὶ Αἰσχύλος φησί 'πάτερ — ζευκτήριε'.* cf. Harpocr. v. *Θεοίνια* p. 95, 12: *τὸν γὰρ Διόνυσον Θέοινον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἴστρος ἐν α' Συναγωγῶν.*

398

ἀγησίλαος

Ath. III p. 99 B: *Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία καὶ Αἰσχύλος τὸν Ἅιδην ἀγησίλαον.*

399

αἰγίζειν

Hesych. 1 p. 138 et Suidas: *αἰγίζειν· διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι (καὶ αἰκίζεσθαι* Hesych.) *ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος.*

400

Αἴνηθος

Steph. Byz. p. 51, 1: *Αἴνηθος. ὄρος. Αἰσχύλος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος. Αἰσχύλου* codex *Π*, *ὄρος Αἰγύπτου* ci. I. Gronovius.

401

ἀλαβαστροφόρος

Pollux 7, 177: *καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἀλαβαστροφόρον.*

402

ἀλεός

Hesych. I p. 217: *ἀλαιός· ὁ παλαιός. ἄφρων. Αἰσχύλος.* Dindorfius recte *ἀλεός* scripsit, cf. Herod. *π. μον. λέξ.* p. 4, 19 Schol. Ar. Lys. 988 Etym. M. p. 59, 45.

403

ἀλκαθεῖν

Anecd. Bekk. p. 383, 31: *ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν. Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.*

404

Ἄμφις

Etym. M. p. 93, 51 (cf. Zon. Lex. p. 165): *Ἄμφις. τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραος Ἄμφις, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ.* ibid. p. 159, 31: *καὶ Ἀμφιάραος Ἄμφις.*

405

ἀναγκόδακρυς

Phryn. Bekk. p. 20, 13: *ἀναγκόδακρυς· ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος.*

406

ἀπαίρειν

Phryn. Bekk. p. 6, 16: *ἀπαίρειν· τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασι, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας, ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης.*

407

ἀπέλλητοι

Anecd. Bekk. p. 421, 5: *ἀπέλλητοι· ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος.* Glossa corrupta.

408

ἀρχῆθεν

Anecd. Bekk. p. 450, 4: *ἀρχῆθεν· οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς*

πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἴωσιν. Sophocles quoque fr. 122 hoc adverbio usus putatur.

409

ἆσαι

Anecd. Bekk. p. 450, 30: *ἆσαι· βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος.*

410

ἀσχαδές

Etym. M. p. 161, 15: *ἀσχαδές· ἀκατάστατον. Αἰσχύλος.* cf. Hesych. 1 p. 593: *ἀσχαδές· ἀμετάσχετον.* Fortasse utroque loco *ἀκατάσχετον* leg.

411

αὐλών

Eust. Il. p. 1157, 36: *Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα.* Hesych. 1 p. 617: *αὐλῶνες· οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι. Αἰσχύλος καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν.* Cf. fr. 318.

412

αὖρι

Hesych. v. *αὐριβάτας*, quem locum attulimus in fr. 274.

413

βοῦ

Choerob. in Theod. p. 237, 8 (Anecd. Bekk. p. 1196): *εὑρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.*

414

γρυπάετος

Ar. Ran. 929: *σαφὲς δ' ἂν εἶπεν* (Aeschylus) *οὐδὲ ἓν — ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαέτους χαλκηλάτους.*

415

ἐδανοῖς

Hesych. 1 p. 1080: *ἐδανοῖς· βρωσίμοις. Αἰσχύλος.*

416

εἰλαπίναι

Ath. VIII p. 362 F: *τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι.*

417

ἐξαυστήρ

Etym. M. p. 346, 56: *ἐξαυστήρ· σημαίνει σκεῦός τι. παρὰ τὸ αὔω*

αὔσω, αὐστήρ, καὶ ἐξαυστήρ. Αἰσχύλος (Αἰσχύλος om. V). Hesych. 1 p. 1277: ἐξαυστήρ· κρεάγρα.

418

ἠριγένεια

Hesych. 1 p. 1653: ἠριγένεια — παρ' Αἰσχύλῳ ἡ λέαινα (ἠλέ.να cod.) ἠριγένεια, ἢ ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι.

419

ἴττυγα

Hesych. 2 p. 83: ἴττυγα· ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος. Glossa corrupta.

420

καταφαγάς

Pollux 6, 40: παμπόνηρον δὲ καὶ τὸ παρὰ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγάς, κἂν Αἰσχύλος αὐτὸ ᾖ προειρηκώς.

421

κεχρηματίσθαι

Hesych. 2 p. 242: κεχρηματεῖσθαι· πεφρύχθαι. Αἰσχύλος. Musurus cum Favor. κεχρηματίσθαι scripsit, κεχρωματίσθαι ci. Dindorfius.

422

κραταίπιλος

Choerob. in Anecd. Oxon. vol. 2 p. 318, 6 (Anecd. Bekk. p. 1391): τὰ παρὰ τὸ κρᾶτα διὰ τοῦ ΑΙ γράφεται, οἷον κραταίβιος· κραταίπιλος, ὁ ἰσχυρὸν πίλιον ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ.

423

κυντερώτατα

Phot. Lex. p. 188, 20: κυντερώτατα καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὔβουλος Παρμενίσκῳ 'ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα'. Φερεκράτης Λήροις 'ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιοῦντα πολλὰ κυντερώτερα'. καὶ Αἰσχύλος. Quid Aeschylus dixerit parum constat: fortasse significatur μειζονώτερος (fr. 425).

424

λάμπουρις

Phot. Lex. p. 206, 18: λαμπουρίς· ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ. Scripsi λάμπουρις secundum Etym. M. p. 474, 4 sive Etym. Gud. p. 281, 57. atque ita olim edebatur in Hesych. 2 p. 423, ubi de codicis lectione non constat. λαμπουρίδος Lycophr. 344 et 1393.

425

μειζονώτερος

Maximus Planudes in Anecd. Bachm. vol. 2 p. 75, 14: καὶ τὸ

μεῖζον μειζότερον καὶ μειζονώτερον Αἰσχύλος. Anecd. Barocc. in Museo philol. Cantabr. vol. 2 p. 114: βαρεώτερος. ἀπὸ τῆς γενικῆς εἶπον βαρέως. βαρεώτερος, σπανίως μέντοι. καὶ ἔτι Αἰσχύλος μειζονώτερος· ὑπερτερώτερός τε καὶ χερειότερος καὶ ῥηίτερος καὶ πλειότερος.

426

ὀμίχματα

Phot. Lex. p. 331, 2: ὀμαμαιτα· τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος. Lemma correctum ex Hesych. 2 p. 751: ὀμίχματα· οὐρήματα.

427

οὐρανιζέτω

Phot. Lex. p. 361, 11: οὐρανιζέτω· πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνείσθω. Αἰσχύλος. Anecd. Bachm. vol. 1 p. 322, 19 et Hesych. 2 p. 818: οὐρανίζετο (οὐρανιζεν τὸ cod. Bachm.) πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνεῖτο. Αἰσχύλος (Αἰσχ. om. Hesych.).

428

πάλμυδος

Choerob. in Theod. p. 232, 4 (Anecd. Bekk. p. 1408): πάλμυς πάλμυος· τὸ γὰρ πάλμυδος διὰ τοῦ ΔΟΣ κλιθὲν παρὰ Αἰσχύλῳ ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον (fort. Φρύγιον) βασιλέως. Editur πάλαμυς παλάμυος — παλάμυδος: veram scripturam praebet codex Marcianus. Forma πάλμυδος si non Aeschylus, certe Hipponax usus est.

429

πεφρασμένος

Phot. Lex. p. 427, 9: πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος. Similiter omisso poetae nomine Hesychius 2 p. 952.

430

πρέψαι

Phot. Lex. p. 447, 14: πρέψαι· τὸ ὁμοιῶσαι (fort. ὡμοιῶσθαι). Αἰσχύλος.

431

στέμβω

Etym. Gud. p. 85, 45 (cf. Anecd. Paris. vol. 4 p. 61, 18 et Bastii Comm. pal. p. 828 sq.): ἀστεμβής — παρὰ τὸ στέμβω, ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὗ μέμνηται Αἰσχύλος.

432

στόμις

Eust. Od. p. 1538, 50: στόμις παρ' Αἰσχύλῳ ὁ ὥσπερ στόματι ἀντερείδων χαλινοῖς. Pollux 2, 100: στόμα δὲ εἶπεν Αἰσχύλος τὸν τρα-

χύν (sic Bekkerus edidit, olim *ἄστομον δὲ ἵππον Αἰσχύλος εἴρηκε τὸν τραχύν* legebatur: *στόμα* in *στόμιν* mutandum esse dixi in Diario Halensi mens. Mart. p. 505 a. 1848. cf. Phryn. Bekk. p. 64, 14: *στόμις* (*στόμης* cod.) *καὶ βίαιος ἵππος· ὁ μὴ πειθόμενος τῷ χαλινῷ.* Phot. Lex. p. 540, 16 et Suidas: *στόμις* (*στομίας* Suid.) *ἵππος· ἀπειθὴς καὶ βίαιος.* Hesych. 2 p. 1274: *στομίας* (*στομίς* cod.)*· ὁ ἀπειθής, μέγα στόμα ἔχων· καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς.*

433

σχελίδες

Schol. Ar. Eq. 362: *σχελίδας· βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευρικὰ τῶν βοῶν, ὡς Αἰσχύλος.*

434

τραγέλαφος

Ar. Ran. 937: ΑΙΣΧ. *σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις;* ΕΥΡ. *οὐχ ἱππαλεκτρυόνας* (cf. supra fr. 130) *μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ, ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.*

435

τρισοίζυος

Etym. M. p. 279, 17: *τρισόζυος* (sic P, *τρισοζῦ* D. *τρισόζωος* M) *παρὰ Αἰσχύλῳ.* Etym. Gud. p. 585, 14: *δίς καὶ τρίς ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλουσι τὸ Σ, οἷον δίμηνος δίπηχυς τρίπηχυς· σεσημείωται τὸ δισθανέες καὶ τὸ τρίσφυλλον παρὰ Νικάνδρῳ — καὶ τρισόζυος παρ' Αἰσχύλῳ.* Probabiliter *τρισοίζυος* corrigit Lobeckius Paral. p. 253, *τρίσοιζυς* ci. Dindorfius.

436

Φρυγία

Schol. Il. *Β*, 862: *Φρύγας· ἡ διπλῆ, ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως· Αἰσχύλος δὲ συνέχεεν.* Similiter Eust. Il. p. 364, 42. Probabile est ad Phryges haec referenda esse, ubi cf. fr. 265.

437

φυξίμηλον

Plut. Mor. p. 293 A: *τί τὸ φυξίμηλον; τῶν μικρῶν ἐστι καὶ χαμαιζήλων φυτῶν. ὧν ἐπιόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολούει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὔξησιν. ὅταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγεθος λάβῃ καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιγενομένων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλου.*

438

χαλιμάδες

Schol. Apoll. Rhod. 1, 473: *χαλίκρητον· τὸν ἄκρατον, τὸν χα-*

λῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλιμίας φησὶ λέγεσθαι. Etym. M. p. 805, 10: καὶ τὰς Βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν. Hesych. 2 p. 1537: χαλιμάδες· ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι. Suidas: χαλίμα· ἡ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ (immo ὑπὸ) μέθης η μανίας. Errare videtur Eust. Od. p. 1471, 2: εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίκρητοι, ζητητέον· τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονυσίῳ κραθεῖσαι· χάλις γάρ, φασίν, ὁ Διονύσιος· ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος. ὅθεν καὶ χαλιμὰς γυνὴ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα. Ad Edonos haec refert Hermannus.

439

χειμάμυνα

Pollux 7, 61: τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χείμαστρον ἂν λέγοις, καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμάμυναν μὲν Αἰσχύλος, Ὅμηρος δὲ ἀλεξάνεμον κέκληκεν. Sophocles (fr. 1005) huius nominis auctor perhibetur in Anecd. Bachm. vol. 1 p. 415, 5.

440

χελιδονίζειν

Schol. Ar. Av. 1680: καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησί. cf. Aesch. Ag. 1050: χελιδόνος δίκην ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

441

ψιλῆτος

Schol. A Il. *E*, 9: περὶ δὲ τοῦ ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τοῦ 'Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο' καὶ τοῦ κριτής ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. cf. Eust. Il. p. 515, 10: τὸ ψιλής ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ.

FRAGMENTA DVBIA ET SPVRIA

442

οὐκέτ' ἀκταίνω

Phryn. Bekk. p. 23, 12: ἀκταινῶσαι — Αἰσχύλος 'οὐκέτ' ἀκταίνω' φησί, βαρυτόνως, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτήν. Ruhnkenius respici suspicatus est Eum. 36: ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν.

443

ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.

Stob. Flor. 20, 13: Αἰσχύλου. 'ὀργῆς — λόγοι'. Probabiliter coniecerunt dici versum Prom. 378: ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λό-

γοι. ubi scripserunt ψυχῆς νοσούσης e Plut. et aliis, quibus adde Georg. Pachym. ed. Boiss. p. 222. cf. Men. mon. 550: ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.

444

δράσαντι γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Stob. Ecl. 1, 3, 24 p. 118: Αἰσχύλου. 'δράσαντι — ὀφείλεται'. Theophilus ad Autol. 2, 53 p. 252: Αἰσχύλος ἔφη 'δράσαντι — ὀφείλεται'. γάρ τοι] γάρ τι Stobaei codex A, ubi hic versus cum praecedenti Euripidis loco coniungitur. Aeschyli nomen fortasse errori debetur: certe simillimum est Sophoclis fr. 210.

445

Schol. Eur. Phoen. 175: Ἡσίοδος φησὶν ἀδελφὴν Ἡλίου εἶναι τὴν Σελήνην —, Αἰσχύλος δὲ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα. Non Αἰσχύλος voluisse videtur grammaticus, sed Εὐριπίδης.

446

Eust. Opusc. p. 335, 28: ἐν μετοπώρῳ γὰρ οὐ μόνον καινὸν ἐάν, ὡς ἡ παροιμία, ἄνθος ἀναφυῇ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν κατ' Αἰσχύλον ἀρτίδροπος ὀπώρα νεάζουσα τρυγηθῇ. Aeschyleum in his unum videtur ἀρτίδροπος petitum ex Sept. 333, ut recte iudicat Schneidewinus Philol. vol. 5 p. 367. Proverbium ἄνθος ἐν μετοπώρῳ memorat Eust. Opusc. p. 308, 63.

447

ἰροπῶτις

Schol. BV Il. T, 87: ἠεροφοῖτις — οἷον ἐρεβοφοῖτις. ἔνιοι δὲ ἰροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον, παρὰ τὸ εἰς ἔριν νεύειν. Non credo ἰροπῶτις ab Aeschylo dictum esse.

448

μάντις

Eust. Il. p. 48, 37: καὶ Αἰσχύλος δέ που, φασί, τὸν ἰατρὸν μάντιν ὀνομάζει. Fortasse Eustathius ἰατρόμαντιν voluit, quo nomine saepius Aeschylus usus est.

449

μυχθίζειν

Eust. Il. p. 440, 25: τὸ μυχθίζειν παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις. Similiter idem Od. p. 1965, 49. Respicere videtur Prom. 743: σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει.

450

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

Ar. Ran. 704: τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. ubi Schol.: Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ 'ψυχὰς — ἀγκάλαις'.

451

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον

Strab. VIII p. 341: *ποιητικῷ δέ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασὶ τὸν Ὅμηρον — καὶ Ἀλκμὰν δέ ‘ Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύταν’, καὶ Αἰσχύλος ‘ Κύπρου — κλῆρον’.* Quae repetiit Eust. Il. p. 305, 34. *Ἀρχίλοχος* pro *Αἰσχύλος* scribendum esse admodum probabiliter ci. Meinekius Vindic. Strab. p. 103.

452

χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει
ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεστάναι.
οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται
ἄπλατος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος·
καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής,
ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κἀστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ.
ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι
καὶ πᾶσα πηγὴ χὕδατος συστήματα·
τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
βυθὸς θαλάσσης κὠρέων ὕψος μέγα,
ἐπὰν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου.
πάντα δύναται γάρ· δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ.

Clemens Alex. Strom. V p. 727 (Euseb. Pr. E. p. 689 B): *Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγῳδοποιὸς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ παρατιθέμενος οὐκ ὀκνεῖ καὶ ὕψιστον αὐτὸν προσαγορεύειν διὰ τούτων ‘ χώριζε — θεοῦ’.* Eundem locum Aeschylo tribuit Iustinus Martyr vol. 1 p. 112. vs. 2 *ὅμοιον αὐτῷ*] *ὅμοιον σαυτῷ* vel *σαυτῷ ὅμοιον* Euseb. vs. 3 *οἶσθα δ'*] *οἶσθά γ'* vel *οἶσθας* (sic CFG) Eus., *οἶσθας* Iust. vs. 4 *ὁρμῇ*] *ὁρμῇ* Eus. *ποτὲ γνόφος* Iust. Eus. vs. 5 *αὐτὸς* libri. vs. 10 *ὕψος ἐπὶ μέγα* Eus. vs. 11 *ἐπὰν*] *ὅταν* Iust. vs. 12 *δυνατὴ* Eus. *δ'* om. Eus. Falsarii hos esse versus dudum intellexerunt.

SOPHOCLES

ΑΘΑΜΑΣ Α ET Β

Phrixo et Hellae Athamantis et Nephelae liberis insidias struit noverca Ino; Phrixus aureo ariete vectus Colchidem pervenit, Athamas morti destinatus servatur per Herculem. Hoc fere Athamantis prioris argumentum fuerit. Altera fabula ostendisse videtur Athamantem *καὶ τῶν ἐξ Ἰνοῦς στερηθέντα παίδων* (cf. Apollod. 1, 9, 2). Aristoph. Nub. 257: ΣΩ. *τουτονὶ τοίνυν λαβὲ τὸν στέφανον.* ΣΤΡ. *ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες, ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.* ubi Scholia: *Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσαχθεὶς οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγησόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. ἄλλως. ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλέους ὑπόκειται Ἀθάμας στεφανηφορῶν ὥσπερ ἱερεῖον, δίκας εἰσπραττόμενος περὶ Φρύξου. ἄλλως. τοῦτο πρὸς τὸν ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει. ὁ γάρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς ὡς σφαγιασθησόμενον, μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτὸν παραγενόμενον Ἡρακλέα καὶ τοῦτον θανάτου ῥυόμενον.* — Quae Schol. Pind. Pyth. 4, 288 traduntur: *ταύτην* (sc. Phrixi novercam) *δὲ ὁ Πίνδαρος ἐν ὕμνοις Δημοδίκην φησίν, Ἱππίας δὲ Γοργῶπιν, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι Νεφέλην,* erroris haud immunia sunt.

1

καταγνῶναι

Hesych. 2 p. 164: *καταγνῶναι· ἐπιγνῶναι, μέμψασθαι. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι α'.*

2

ἕρκεσι

Hesych. 1 p. 1436: *ἕρκεσι· δικτύοις. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι β'.*

3

ἑψία

Hesych. 1 p. 1567: *ἑψία — ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι· ὁμιλία. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι δευτέρῳ.*

4

ὡς ὢν ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος

Choerob. in Theod. p. 307, 15 (Anecd. Bekk. p. 1304): *ἀγύναιξ — οἷον 'ὡς ὢν — καὶ ἀνέστιος' παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθάμαντι.*

5

λευκὴν ἡμέραν

Antiatt. p. 106, 33: *λευκὴν ἡμέραν· τὴν ἀγαθήν. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.*

6

ἀγχήρης

Hesych. 1 p. 74: *ἀγχήρης* (*ἀγχηρήνης* cod.)· *ὁ ἐγγύς. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.* Etym. M. p. 15, 33: *ἀγχήρις· ἐγγύς.*

7

ἔπιπλα

Harpocr. v. *ἔπιπλον* p. 82, 12: *τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη ἔπιπλα λέγουσι — Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι* (*ἀκάμαντι* libri).

8

ἐπισίγματα

Hesych. 1 p. 1390: *ἐπιστήγματα· ἐπικελεύσματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.* Recte *ἐπισίγματα* Salmasius, quamquam Hesychius *ἐπιστίγματα* scripsit, quae forma ab Sophoclis aetate aliena est.

9

ἐχρωματίσθη

Hesych. 1 p. 1565: *ἐχρωματίσθη· συνεχρωίσθη. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.* cf. Suid.: *ἐχρωματίσθη· χρῶμα ἐδέξατο.*

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ

Fortasse hanc tragoediam spectat Lucianus de saltat. 46 vol. 2 p. 295: *καθ' ἕκαστον γοῦν τῶν ἐκεῖ* (sc. Troiae) *πεσόντων δρᾶμα τῇ σκηνῇ πρόκειται — ἡ κατὰ Παλαμήδους ἐπιβουλὴ καὶ ἡ Ναυπλίου ὀργὴ καὶ ἡ Αἴαντος μανία καὶ ἡ θατέρου ἐν ταῖς πέτραις ἀπώλεια.* Welckerus dramatis argumentum repetit e Procli Chrestom. p. 484: *Κασσάνδραν δὲ Αἴας Ὀιλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον· ἐφ' ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βούλονται τὸν Αἴαντα· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ διασώζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.*

10

καταστίκτου κυνὸς
σπολὰς Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος.

Schol. Ar. Av. 933 (cf. Suid. v. *σπολάς*): *Σοφοκλῆς Αἴαντι Λο-*

κρῷ ‘*καταστίκτου — δέρος*’. mox in Scholiis subiciuntur haec (quae Suidas omittit): *τὸ δὲ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ.* vs. 2 om. fab. nomine habet Pollux 7, 70. De pelle illa cf. Strab. XIII p. 608, quem locum ad Soph. *Ἀντηνορίδας* afferemus.

11

τὸ χρύσεον δὲ τᾶς Δίκας δέδορκεν
ὄμμα, τὸν δ’ ἄδικον ἀμείβεται.

Stob. Ecl. 1, 3, 37 p. 124: *Σοφοκλῆς Αἴαντι.* ‘*τὸ χρύσεον — ἀμείβεται*’. vs. 1 *τὰς Δίκας* cod. A, *τῆς Δίκης* ut videtur ceteri. Ath. XII p. 546 B: *καί πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο* ‘*Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον*’ (Eur. Melanipp.) *καὶ πάλιν* ‘*τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς* (*τὰς* ed.) *Δίκας*’.

12

ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον.

Stob. Flor. 98, 48: *Σοφοκλῆς Αἴαντι.* ‘*ἄνθρωπός — μόνον*’.

13

σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ

Plat. Theag. p. 125 B: *Εὐριπίδης γάρ πού φησι* ‘*σοφοὶ — συνουσίᾳ*’. Respicit eundem versum Euripidis nomen apponens Plat. Reip. VIII p. 568 A et facit cum Platone Stob. Flor. 48, 5: *Εὐριπίδου.* ‘*σοφοὶ — συνουσίᾳ*’. dubitat Themistius p. 72 C: *Εὐριπίδης μὲν γὰρ ἢ ὅστις δήποτέ ἐστιν ὁ ποιήσας* ‘*σοφοὶ — συνουσίᾳ*’, *οὐκ ἦν οἶμαί που πυκνῆς διανοίας.* Omittunt auctoris nomen Demetrius Cydon. Epist. 10 in Boissonadii Anecd. nov. p. 280 Proverb. append. 4, 76 Suid. v. *σοφοί* Macarius 7, 76 p. 209, 6. Sophocli tribuit Libanius Epist. 33; item qui fabulae nomine addito Platonem erroris arguunt, Gellius 13, 19, 1 Aristid. vol. 2 p. 373 (cuius locum descripsit Photius Bibl. p. 437 a 12) Zenobius 5, 98 Schol. Ar. Thesm. 21 Schol. Plat. p. 936 a 36. *τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ*] *τῇ σοφῶν μετουσίᾳ* Demetrius Cydon.

14

τί σοι ὁ Ἀπόλλων τεθρίακεν;

Zenobius 6, 14: ‘*τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;*’ *τὸ* ‘*κεκιθάρικεν*’ *οἷον ἐμαντεύσατο· ὥς φησὶν Αἰσχύλος* (immo, quod Dindorfius vidit, *Σοφοκλῆς*) *ἐν Αἴαντι Λοκρῷ.* Suidas (cf. Plut. Prov. 1, 7 et Macar. 8, 37): ‘*τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;*’ *ἀντὶ τοῦ τί σοι ἐμαντεύσατο; τί σοι*] *τίσιν* Macar. *τί σοι δ’ Ἀπόλλων* scripserim. *κεκιθάρικεν*] *ἐκιθάρισεν* Plut., *τεθρίακεν* correxit Meinekius; sed fortasse *ἐντεθρίακεν* praeferendum coll. Hesych. v. *ἐντεθρείωκεν.*

15

καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά

Schol. Eur. Alc. 460: *οὐρείαν χέλυν*] — *μετὰ λύρας. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι Λοκρῷ* ‘*καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά*’.

16

Ἑλλάς

Antiatt. p. 97, 4: *Ἑλλάς· ὁ ἀνήρ. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ.* Cf. *οὔθ’ Ἑλλὰς οὔτ’ ἄγλωσσος* Soph. Trach. 1060. *τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος* Eur. Phoen. 1519. *δῆμον ἔναιεν Ἑλλάδα* Orac. Phlegontis in Mülleri Fragm. Hist. vol. 3 p. 603 sq.

17

δατούμενος

Schol. Aeschin. F. Leg. p. 65, 7: *διαιρούμενος — ὑπομερίζων καὶ διαβάλλων* (f. *διαλαμβάνων*), *ὡς Σοφοκλῆς Αἴαντι φάσκει δατούμενος· τὸ γὰρ αὐτὸ δύναται.* Cf. Schneidewin. Coni. crit. p. 102.

18

εἰ δείν’ ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.

Stob. Ecl. 1, 3, 48 p. 130: *Σοφοκλῆς Αἴαντι.* ‘*εἰ — δεῖ. Δίκας δ’ ἐξέλαμψεν ὅσιον φάος*’. *Αἴαντι* teste Gaisfordo Canterus tantum habet, neque addit fabulae nomen qui eundem versum laudat Theophilus ad Autol. 2, 54 p. 258. Itaque de sede huius fragm. dubitandum erit. Verba *Δίκας δ’ ἐξ. κτέ.* cum praegressis non cohaerere vidit Blomfield. Poetae nomen om. Schol. Dionys. Thr. p. 965, 28: ‘*εἰ δεινὰ δέδρακας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ*’ *ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ δεινὰ δέδρακας.*

ΑΙΓΕΥΣ

Fortasse huic dramati adscribendum est fr. 659.

19

ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ
ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς . . . .
πρεσβεῖα νείμας· εἶτα . . . Λύκῳ
τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει·
Νίσῳ δὲ τὴν ὅμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα
Σκείρωνος ἀκτῆς· τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον
ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων
εἴληχε Πάλλας.

Strab. IX p. 392: *τὴν δ’ εἰς τέτταρα μέρη διανομὴν ἄλλων ἄλλως εἰρηκότων ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ Σοφοκλέους λαβεῖν· φησὶ δ’ ὁ Αἰγεὺς*

ὅτι ὁ πατὴρ ὥρισεν ἐμοὶ μὲν ἀ[πελθεῖ]ν εἰς ἀκτὰς τῆσδε γῆς πρεσβεῖα νείμας· [εἶτ]α Λύκῳ 'τὸν ἀντίπλευρον — Πάλλας' (vs. 4—8). Primos tres versus exhibui sicut Meinekius Vindic. Strab. p. 129 sq., qui vs. 2 προσεσπέρους et vs. 3 δευτέρῳ proposuit. Brunckio placuit: πατὴρ δ' ἀπελθεῖν ὥρισ' εἰς Ἀκτὴν ἐμοὶ πρεσβεῖα νείμας τῆσδε γῆς· τῷ δ' αὖ Λύκῳ κτἑ. vs. 4 νέμων edebatur, μων in cod. A manu secunda suppletum est, νέμει Coraes. vs. 5 ὅμαυλον] ὅμαυδον et ὅμαλον al.

20

Ταύρειον πῶμα

Ath. III p. 122 F: τὸ δὲ Ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν — Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ (ἐν γαι libri) ἀπὸ τοῦ περὶ Τροιζῆνα ποταμοῦ Ταύρου, παρ' ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται. Similiter om. fab. nom. Eust. Il. p. 881, 22. cf. Hesychius 2 p. 1352: Ταύρειον πόμα· ἀπὸ αἰγειταύτου ποταμοῦ Σοφοκλῆς Τροιζῆνα πάρα καὶ κτήνη Ὑόεσσα. quae Athenaei ope correxit Casaubonus, Ταύρειον πόμα· Σοφοκλῆς Αἰγεῖ, ἀπὸ Ταύρου ποταμοῦ περὶ Τροιζῆνα, παρ' ᾧ καὶ κρήνη Ὑόεσσα. Supererat ut πῶμα scriberetur.

21

κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν
ἠλοῆσαι πλεῖον

Pollux 10, 160: καὶ κέστρα δὲ σφύρας τι εἶδος σιδηρᾶς, ὡς ἐν Αἰγεῖ Σοφοκλῆς 'κέστρᾳ — πλεῖον'. vs. 1 respicit Hesychius 2 p. 239: κεστρίαι σιδηραῖ, ubi interpretatio excidit. vs. 2 ἠλοῆσαι πλεῖον] ἤλαυνε παίων Casaubonus atque ita edidit Bekker libris opinor invitis et coniectura parum probabili, fortasse κατηλόησε (vel κατηλόκισται) πλεῖον.

22

κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ

Steph. Byz. v. χώρα p. 699, 11: χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕδρα ἑδρίτης, ἑσπέρα ἑσπερίτης. Σοφοκλῆς Αἰγεῖ 'ἐκλύωμεν οὐκ ἔγωγε χωρίτην γ' ὁρῶ'. Ita codex Rehdig., correxit Meinekius.

23

πῶς δῆθ' ὁδουρὸν ὅμοιος ἐξέβης λαθών;

Schol. Pind. Pyth. 2, 54: πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδουροὺς αὐτοὺς λέγουσιν Εὐριπίδης — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ 'πῶς — λαθών;' ubi ὁδουρῶν cod. Gotting. ὅμοιος] οἷος Valckenarius parum probabiliter. fortasse ὁδουρῶν σμῆνος leg.

24

ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς,

κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα
κινηθὲν αὔραις ἀνακουφίζει πτερόν

Schol. Od. *H*, 106: *τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου — εὐκίνητα ῥαδίως καὶ ὑπὸ τυχούσης αὔρας, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ* (*ἐναργῶς* vel *ἐν Ἄργει* libri, corr. Heathius) '*ὥσπερ — πτερόν*'. vs. 1 *ἐν φύλλοισιν* codex Marc., *εὐφύλλοισιν* ceteri. vs. 2 *τοὐκείνης*] *τῆς κείνης* codex Marc. vs. 3 *κινήσης* libri, *κινηθὲν* scripsi. alterum vitium quomodo tollam non habeo; temptabam *κινηθὲν αὔραις ἀγανὰ* (vel *βαιὰ*) *κουφίζει πτερόν*. Hesychius 2 p. 334: *κουφίζει· μετεωρίζει.*

ΑΙΘΙΟΠΕΣ

Memnonem, quae fabula in Arg. Soph. Ai. commemoratur, ab Aethiopibus non differre coniecit Heynius.

25

τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ
λέγω· σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν
δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου.

Ath. III p. 122 C: *εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἓν ἢ δύο γοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ — Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίοψιν εἰρημένον* '*τοιαῦτά — ἔχου*'. vs. 2 sq. Eust. Il. p. 752, 31: *ἔτι δὲ καὶ Σοφοκλῆς γνωματεύσας τὸ* '*σὺ δ' αὐτὸς — ἔχου*'.

26

τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασι
σφηκοὶ κελαινόρινες

Phot. Lex. p. 22, 15: *ἐσφηκωμένον· ἐσφιγμένον, ἀπὸ τῶν σφηκῶν — Σοφοκλῆς Αἰθίοψι τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας τῇ σαρκώσει·* '*τετράπτεροι — κελαινόρινες*'. Eadem omisso fabulae nomine Etym. M. p. 385, 3, ubi vs. 2 *μελαινόρινες* edebatur, sed *κελαινόρινες* D.

27

ἄναρκτον

Hesych. 1 p. 339: *ἄναρκτον· ἀνυπότακτον,* [*οὗ*] *οὐδεὶς ἦρξε* (*ἦρξαι* codex). *Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.*

28

ἀνθοβοσκόν

Hesych. 1 p. 381: *ἀνθοβόσκον· ἀνθοτρόφον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.*

29

ἀπιστεῖ

Hesych. 1 p. 453: *ἀπιστεῖ· ἀπειθεῖ. Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν.*

30

ὀρθόπτερον

Phot. Lex. p. 346, 19: *ὀρθόπτερον· Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν· ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνούς· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ τὰ περίστωα.* cf. Hesychius 2 p. 780: *ὀρθόπτερος· μεγαλώ. ους ἔχουσα. πτερὰ γὰρ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα. ἢ μεγάλας ἔχουσα πσταοὺς οἰκοδομάς.* Non expedio.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ

Argum. Soph. Ai.: *τὸ δρᾶμα τῆς Τρωικῆς ἐστι πραγματείας ὥσπερ οἱ Ἀντηνορίδαι καὶ Αἰχμαλώτιδες καὶ Ἑλένης ἁρπαγὴ καὶ Μέμνων* (*Ἀγαμέμνων* codex Paris. 2884). Chorum e Troianis mulieribus constitisse probabiliter coniecit Brunckius. Repetitam Chryseidem dramatis argumentum fuisse suspicatur Bergkius Ind. lect. hib. Marburg. a. 1843 p. IV.

31

στρατοῦ καθαρτὴς κἀπομαγμάτων ἴδρις

Harpocr. p. 28, 13: *ἀπομάττων — Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτισι 'στρατοῦ — ἴδρις' καὶ πάλιν 'δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν'.* Alterum versum non Sophoclis esse puto, sed comici poetae.

32

ἀσπὶς μὲν ἡμὴ λίγδος ὢς πυκνομματεῖ

Pollux 10, 190: *αὐτὸ δὲ τὸ πήλινον, ὃ περιείληφε τὰ πλασθέντα κήρινα, ἃ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς προσφορὰν τήκεται καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα ἐναπολείπεται, λίγδος* (*μίλιγδος* libri) *καλεῖται· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλώτοις 'ἀσπὶς — πυκνώματι'. ἡμίλιγδος* libri, *ἡμῖν λίγδος* Leopardus, praetuli *ἡμὴ λίγδος*. *πυκνώματι AB, πυκνὸν πατεῖ C, πυκνομματεῖ* Bentleius. Huc spectat Hesychius 1 p. 837: *γλίδου χοάναι· εἰς οὓς τύπους κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ διὰ τῶν κεντημάτων. ἦσαν δὲ πήλινοι. Σοφοκλῆς.* cf. 2 p. 475: *λιγδοῦ χοάνη.*

33

ὑφῃρέθη σοι κάλαμος ὡσπερεὶ λύρας

Schol. Ar. Ran. 231: *κάλαμον καλοῦσι τὸ κέρας, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτισι* (*αἰχμαλώτοις* cod. V), *'ὑφῃρέθη — λύρας'.* Pollux 4, 62: *καὶ δόνακα δέ τινα ὑπολύριον οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζον ὡς πάλαι ἀντὶ κεράτων ὑποτιθέμενον ταῖς λύραις· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς εἴρηκεν 'ὑφῃρέθη — λύρας'. σοι* schol. Ar., *σου* Poll. *ὡσπερεὶ* Poll., *ὡς περὶ* Schol. Ar.

34

ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.

Schol. Nic. Ther. 18: ὑποκάτω τῶν λίθων οἱ σκορπίοι κρύπτονται, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτοις ‘ἐν — λίθῳ’. γάρ τε libri, γάρ τοι Brunckius.

35

καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας λαβὼν . .

Stephanus Byz. p. 191, 8: Βωμοί — καὶ βωμός ὁ τόπος τῶν θυσιῶν, ὁ πρὸς τὴν ἐσχάραν διάφορος· ὁ μὲν γὰρ οἰκοδομητός, ἡ δὲ σκαπτή. τὸ τοπικὸν βώμιος καὶ κατὰ παραγωγὴν βωμιαῖος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισι ‘καὶ — λαβών’. ἐς χέρας ci. Vater. λίθον in fine versus addit Meinekius.

36

καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας

Stephanus Byz. p. 287, 10: Εὐρώπη, ἡ χώρα — λέγεται καὶ Εὐρώπεια καὶ διὰ τοῦ Ι Εὐρωπία παρὰ Σοφοκλεῖ Αἰχμαλώτισι ‘καὶ — Εὐρωπίας’. μακρὰς] μακρὰν ci. Brunckius, μακρᾶς Ellendtius.

37

ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην . .

Stephanus Byz. p. 697, 1: Χρύση, βαρυτόνως, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σοφοκλῆς Λημνίαις — καὶ ἐν Αἰχμαλώτισι ‘ταύτην — Χρύσην’. νέμω probabiliter supplet Meinekius, cui Apollinis esse verba videntur.

38

εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω

Phot. Lex. p. 643, 8: φαῦλον — τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν ‘εἰ — ἔχω’. Eadem Etym. M. p. 789, 43 et Suidas v. φαῦλον. Interpretatio grammaticorum vix recta.

39

ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα

Schol. Soph. Oed. R. 750 e codice Flor. G a Dindorfio p. 42 editum: βαιός ἰδίως ἀντὶ τοῦ ἐν Αἰχμαλώτισιν ‘ἔσπεισα — δεύτερα’. Eadem paulo emendatiora Suidas v. βαιαί — βαιός ἰδίως ἀντὶ τοῦ εἷς, Σοφοκλῆς — καὶ ἐν Αἰχμαλώτισιν ‘ἔσπεισα — δεύτερα’. Utroque loco Αἰχμαλωτίσιν editur. Verba ὥστε δεύτερα in ὥστε δευτέραν [σπονδήν] mutat Bergkius. Obscurissimus est qui huc spectare videtur locus Hesychii I p. 678: βαιών· ἐκβαλών. καὶ ἐν Αἰχμαλώτησι βαῖον ἐν βαρκάθοις ὄχλος Λιβυκός. ubi extrema verba e Βαρκαίοις ὄχοις, Λιβυκοῖς corrupta alienam sedem occuparunt.

40

Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε

Schol. Il. O, 302: τὸ γοῦν Μύνης ὁ μὲν ποιητὴς περιττοσυλλά-

βως ἔκλινεν —. *ὁ δὲ Σοφοκλῆς* ‘*Μύνου τ’ Ἐπιστρόφου γε*’. Similiter omissis poetae verbis Eust. Il. p. 1017, 10. Fabulae nomen prodidit Choerob. in Theodos. p. 140, 5 (Anecd. Bekk. p. 1399): *Μύνης Μύνου καὶ Μύνητος· ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μύνου ἔκλινεν Αἰχμαλώτησιν εἰπὼν* ‘*Μύνου τί Ἐπιστρέφου γε*’, *ὁ δὲ ποιητὴς ἀναλόγως Μύνητος.*

41

πατὴρ δὲ χρυσδὺς ἀμφίλινα κρούπαλα

Hesych. 1 p. 302: *ἀμφίλινα κρούπαλα. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησι* ‘*πατὴρ* — *κρούπαλα*’. Ita codex, cuius aenigma nondum solutum. *Χρυσηίδος* pro *χρυσδὺς* proposuit Bergkius. *Κρούπανα* (i. e. *κρούπαλα*) *ξύλινα ὑποδήματα* idem Hesychius 2 p. 355.

42

Σαρπηδὼν ἀκτή

Herodianus *π. μον. λέξ.* p. 9, 10: *Σαρπηδών Σαρπηδόνος, εἴτε ὁ ἥρως, εἴτε ἡ πέτρα, εἴτε ἡ ἀκτή, εἴτε ἡ νῆσος· ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτῆσιν εἴρηται Σαρπηδὼν ἀκτή.* cf. Hesych. 2 p. 1156: *Σαρπηδὼν ἀκτή· ἀντὶ τοῦ Σαρπηδονία. τόπος δὲ οὗτος Θράκης ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν Ποσειδῶνος.* Phot. Lex. p. 502, 3: *Σαρπηδὼν ἀκτή· ἄκρα τῆς Θράκης.*

43

αἰχμόδετος

Hesych. 1 p. 178: *αἰχμόδετος· αἰχμάλωτος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.* Fortasse legendum *αἰχμόλετος*, cf. Etym. M. p. 41, 3: *λέγεται καὶ αἰχμάλωτος καὶ αἰχμόλετος.*

44

ἀλιτρία

Hesych. 1 p. 236: *ἀλιτροσύνη· ἁμαρτία. καὶ ἀλιτρία Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν λέγει.*

45

ἀνηκές

Hesych. 1 p. 374: *ἀνηκές· ἀνήκεστον* (*ἀηκές· ἆηκον* codex, ubi *ἀνηκές* Musurus, *ἀνήκεστον* Ellendtius). *Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.*

46

ἀπειθής

Hesych. 1 p. 432: *ἀπειθής· ἀνυπότακτος, ἄπιστος* (l. *ἄπειστος*). *Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.*

47

ἀρτάνη

Anecd. Bekk. p. 447, 7: *ἀρτάνη κυρίως μὲν ἡ* (*διά* addit El-

lendtius) τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλώτισιν (editur Αἰχμαλωτίσιν) ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.

48

ἄσεπτον

Hesych. 1 p. 568: ἄσεπτον· ἀσεβές. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις.

49

ἄχνην Λυδῆς κερκίδος

Hesych. 1 p. 661: ἄχνην Λυδῆς (λυδὶς cod.) κερκίδος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις. ἄχνην τὸ ἄκρον κατὰ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχον. ἢ ἀπὸ (ἐπὶ cod.) τῆς θαλασσίας ἄχνης· ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανής. γράφεται δὲ καὶ ἴχνη. Lemma corruptum arbitror: genuinam scripturam esse puto ἄχημα Λυδῆς κερκίδος. In fine gl. γράφεται δὲ καὶ ἠχήν corrigo. Nihil iuvat Proverb. append. 1, 44: ἄχνη Λυδῆς κερκίδος· τὸ ἄκρον, ἀπὸ τοῦ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχειν, ἢ ἀπὸ τῆς θαλαττίας ἄχνης. Cf. Observ. crit. p. 13.

50

ἐμπλεύρου

Hesych. 1 p. 1203: ἐμπλεύρου· ἐνάλλου εἰς (ἐναλούεις cod.) τὰς πλευράς. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.

51

ἐνόπαις

Hesych. 1 p. 1268: ἐνώταις· ἐνωτίοις. τῇ προσῳδίᾳ, ὡς φιλόπαις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν. Etym. M. p. 344, 47: ἐνοπαῖς· τοῖς ἐνωτίοις· ἀπὸ τοῦ [ἐν] ταῖς τῶν ὤτων ὀπαῖς κεῖσθαι. Σοφοκλῆς.

52

ἐπιμάσσεται

Hesych. 1 p. 1367: ἐπιμάσσεται· ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον. ἀπὸ τοῦ μάσσονος, ὅ ἐστι μακροτέρου. οἱ δὲ ἐφάψεται, ψηλαφήσει. ἢ οἷον οὐ λιμώσσει, ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσσεται πλείω. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.

53

Ἴαννα

Hesych. 2 p. 8: Ἴαννα· ἐν μὲν Αἰχμαλώτησι Σοφοκλέους ἀπέδοσαν Ἑλληνική· ἐπεὶ (ἐπὶ cod.) Ἴαννας (Ἰάονας Casaub.) λέγουσιν. ἐν δὲ Τριπτολέμῳ ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ ἐν Ποιμέσι. τινὲς δὲ τὴν Ἑλένην. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας Ἴωνας λέγουσιν (λέγουσι μὲν codex). καὶ ἐν Τρωίλῳ βάρβαρον θρήνημα τὸ ἰαί. ἢ ὄνομα γυναικός.

54

ἱερόλας

Hesych. 2 p. 26: ἱερόλας· ἴσισυς (ἱερεύς Heringa). Σοφοκλῆς

Αἰχμαλώτοις. ως καὶ τὸν γέροντα γεροιδὰν (*γηρόλαν* ci. Dindorfius) *ἢ γεροῦντος* (*ἢ γεροντίαν* Heringa) *λέγει. ἱεροίτας* et *γεροίταν* suasit Lobeckius Pathol. Proleg. p. 387.

55

ἱκτορεύσομεν

Hesych. 2 p. 37: *ἱκετορεύσομεν· ἱκετεύσομεν.* ibid. p. 40: *ἱκτερεύσομεν· ἱκετεύσομεν. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις. ἱκτορεύσομεν* correxit Is. Vossius.

56

στερνόμαντις

Pollux 2, 162: *καὶ στερνόμαντιν Σοφοκλῆς τὸν καλούμενον ἐγγαστρίμυθον.* Similiter Schol. Plat. p. 902 b 27: *ἐγγαστρίμυθος δέ ἐστιν ὁ ἐν γαστρὶ μαντευόμενος· τοῦτον καὶ ἐγγαστρίμαντιν,* (adde *ὃν*) *νῦν τινὲς Πύθωνά φασι. Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν.* Suidas: *ἐγγαστρίμυθος· ἐγγαστρίμαντις, ὃν νῦν τινες Πύθωνα, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν.* Fabulae nomen prodit Hesychius 1 p. 1258: *ἐνστερνομαντίαις· ἐγγαστριμύθοις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.* Vbi suspicabar *στερνομάντιες· ἐγγαστρίμυθοι.*

ΑΚΡΙΣΙΟΣ

Hanc fabulam alii *Ἀκρίσιος ἢ Λαρισσαῖοι*, alii *Ἀκρίσιος ἢ Δανάη* inscriptam fuisse coniecerunt. Si quid e fragmentis potest colligi, Danaen in exilium missam proposuisse poetam crediderim cum Iacobsio.

57

ὡς ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν . .

Hesych. 1 p. 726: *βίδην· εἶδος κρούματος* (*κροῦμα* cod.). *Σοφοκλῆς Ἀκρ.... ὡς ἐπιψα*$^{\lambda\lambda}$ *βίδηνται καὶ ξυναυλίαν. ἄλλοι βίθυν* (fortasse *βύδην* leg.). *ἐπιψάλλειν* Musurus, *βίδην τε* Maussacus. Nisi fallor huc referendus est locus Hesych. 1 p. 778: *βυδοί· οἱ μουσικοὶ ἢ κροῦμά τι. σοφῶς κρησίν* (fort. *Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ*).

58

βοᾷ τις, ὦ·
ἀκούετ᾽; ἢ μάτην ἀλυκτῶ;
ἅπαντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.

Stob. Flor. 8, 2: *Σοφοκλέους Ἀκρισίῳ. ʻβοᾷ — ψοφεῖ.ʼ* Chori notam apponit codex Vindob. Vs. 2 *ὑλακτῶ* libri, scripsi *ἀλυκτῶ*. vs. 3 *πάντα* AMVindob. fortasse recte, modo versum dividas: *πάντα γάρ τοι | τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.*

59

ἀλλ᾽ οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνου.

Stob. Flor. 12, 2: *Σοφοκλέους Ἀκρισί* (ita cod. Vindob., *Σοφοκλέους Ἀλευάδαις* B). '*ἀλλ' — χρόνου.*'

60

δῆλον γάρ· ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ
κῶλον. ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει.

Stob. Flor. 62, 30: *Σοφοκλέους Ἀκρισίῳ.* '*δῆλον — λέγει.*' vs. 1 *δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι* ed., *δοῦλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι* Grotius; malui interpunctionem mutare.

61

ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα
πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει
ἄλλως τε καὶ κόρῃ τε κἀργείᾳ γένος,
αἷς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη.

Stob. Flor. 79, 24: *Σοφοκλέους Ἀκρισίῳ.* '*ῥῆσις — πρέπει*' (vs. 1 et 2). Stob. Flor. 74, 28: *Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.* '*ἄλλως — ἔπη*' (vs. 3 et 4). Coniunxit hos locos Meinekius et vs. 3 *κόρῃ* et *κἀργείᾳ* pro *κόρη* et *κἀργεία* restituit. vs. 4 *ἡ σιγή τε*] *σεσίγηται* AM m. pr.

62

θάρσει, γύναι· τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ
πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται.

Stob. Flor. 108, 56: *Σοφοκλέους Ἀκρισίῳ.* '*θάρσει — μαλάσσεται.*'

63

τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

Stob. Flor. 119, 7: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. Sophoclis) *Ἀκρισίῳ.* '*τοῦ — ἐρᾷ.*' cf. Stob. Flor. 115, 9 ubi Cratetis fragmento (Com. 2 p. 247) hic versus adhaesit, et Stob. Fl. 116, 39: *Σοφοκλῆς.* '*ζῆν γὰρ — ἐρᾷ.*'

64

τὸ ζῆν γάρ, ὦ παῖ, παντὸς ἥδιστον γέρας·
θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δίς.

Stob. Flor. 119, 12: *Σοφοκλέους Ἀκρισίου.* '*τὸ ζῆν — δίς.*' vs. 1 *ἥδιον* Meinekius; vide quae dixi in Observ. crit. p. 15.

65

ἄδοξα

Hesych. I p. 97: *ἄδοξα· παράδοξα καὶ [ἃ] οὐκ ἄν τις ἐδόξασεν. Σοφοκλῆς Ἀκρισῳ* (*ἄκρισιν* cod.)

66

Ἀκτίτης λίθος

Hesych. 1 p. 212: *ἀκτίτης* (*ἀκτήτις* cod.) *λίθος· ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀκτῆς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.* cf. Harpocr. p. 10, 5 Anecd. Bekk. p. 370, 9 Suid.: *Ἀκτή· ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, ὅθεν καὶ 'Ἀκτίτης λίθος'.*

67

Μαριεὺς ἀλοιμός

Etym. M. p. 69, 42: *ἀλοιμός· τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Σοφοκλῆς 'Μαριεὺς ἀλοιμός'.* Hesych. 1 p. 246: *ἀλοιμός* (*ἄλοιμα* codex)*·*
οί
χρῖσμα τειχων (fortasse *τυχόν*). *Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.*

68

ἀνταίαν

Hesych. 1 p. 391: *ἀνταίαν· ἔκτοπον, χαλεπήν. Σοφοκλῆς τισίω* (*Ἀκρισίῳ* Musurus).

69

ἀπόδρομον

Hesych. 1 p. 460: *ἀπόδρομον· ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις, ἢ παλίνδρομον, ἢ μετ' ἐπάνοδον. ἀκρησίῳ.* Recte *Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ* Musurus.

70

ἀποφανθείς

Hesych. 1 p. 495: *ἀποφανθείς· ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.*

71

ἀρώματα

Hesych. 1 p. 565: *ἀρόματα· ἀροτριάματα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγεται. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ* (*ἄκρισι* codex).

72

ἄστομος

Hesych. 1 p. 584: *ἄστομος· ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.*

73

ἰλλάδας γονάς

Hesych. 2 p. 44: *ἰλλάδας· γονὰς ἀγελαίας* (*ἀγελειάς* cod.) *καὶ τὰς συστροφάς. Εὐριπίδης Φρίξῳ καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.* Boves aratores dici a Sophocle *ἰλλάδας γονάς* coniecit L. Dindorfius, verba *καὶ τὰς συστροφάς* delens.

ΑΛΕΑΔΑΙ

Cf. Fr. Vater die Aleaden des Sophokles. Berol. 1835. Qui mythum dramatis recte agnovisse videtur. Alcidamas Vlixe p. 185: *Ἄλεῳ γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο. ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως — καθίστησι τὴν θυγατέρα ἱέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς εἰπών. εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφικνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' Αὐγέαν εἰς Ἦλιν. καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ κύουσαν αὐτὴν ᾔσθετο ὁ πατὴρ Ἄλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου* (Palamedis) *πατέρα —. ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν αὐτῷ τὴν παῖδα καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἦγεν αὐτήν· καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκτει Τήλεφον. ἀμελήσας δὲ ὧν ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύθραντι τῷ βασιλεῖ κτέ.*

75

ἐνταῦθα μέντοι πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ,
κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά.

Stob. Flor. 4, 37: *Σοφοκλέους* (*Ἀλεάδαις* addit codex Schow.). '*ἐνταῦθα — κακά.*'

76

τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον.

Stob. Flor. 9, 4: *Σοφοκλέους* (*Εὐριπίδου* A) *Ἀλεάδαι* (*ἀλαιάδαι* M, *ἀλωάδαι* A). '*τοῖς — ῥᾴδιον.*'

77

κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς.

Stob. Flor. 12, 3: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. Sophoclis) *Ἀλεάδς* (ita codex Vindob.). '*κακὸν — εὐγενοῦς.*' *κοὐ*] *καὶ* libri plerique.

78

καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα.

Stob. Flor. 13, 6: *Σοφοκλέους Ἀλεάδαι.* '*καὶ γὰρ — μέγα.*'

79

ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά.

Stob. Flor. 33, 3: *Σοφοκλέους Ἀλεάδαις* (*Ἀλεάσι* editur, et *αἰλέασι* praebet M). '*ὦ — καλά*'. Om. poetae nom. Plut. Mor. p. 502 E: *εἴπωμεν πρὸς τὸν ἀδόλεσχον* '*ὦ — καλά*'. *σιγὴ* Plut., *σιωπὴ* Stob. Menandro versum tribuit Meinekius Com. 4 p. 280, num recte dubito.

80

τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ᾽ ἔστι σοι;
τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπήρ᾽ ἔπη.

Stob. Flor. 36, 11: Σοφοκλέους Ἀλεάδαις (ἀλεά^{εν}δαις A). ‘τί — ἔπη.’ vs. 1 ἔτ᾽ ἐστί ed., ἔτι ἔστι M. vs. 2 λυπαρὰ M.

81

μὴ πάντ᾽ ἐρεύνα· πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν.

Stob. Flor. 41, 4: τοῦ αὐτοῦ (sc. Sophoclis) Ἀλεάδαις. ‘μὴ — καὶ λαλεῖν κακόν (κακά B).’ Correxit Blomfieldus.

82

κοὐκ οἶδ᾽ ὅ τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν,
ὅταν οἵ τ᾽ ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν
κατανικῶνται·
ποία πόλις ἂν τάδ᾽ ἐνέγκοι;

Stob. Flor. 43, 6: Σοφοκλέους Ἀλεάδαι. ‘κοὐκ — ἐνέγκοι;’ vs. 2 πρὸ M. ἀγεννῶν libri, ἀγενῶν Grotius.

83

δοκῶ μέν, οὐδείς· ἀλλ᾽ ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ
καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν
ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν.

Stob. Flor. 54, 21: Σοφοκλέους Ἀλαιάδων (Ἀλευάδων B). ‘δοκῶ — κλύειν.’

84

παῦσαι. καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός,
εἴπερ πέφυκά γ᾽· εἰ δὲ μή, μείων βλάβη.
τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ.

Stob. Flor. 76, 9: Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις. ‘παῦσαι — κρατεῖ.’ vs. 2 μείζων] μεῖζον M, μείων B.

85

ὁ δ᾽ εἰ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει·
ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν.

Stob. Flor. 77, 9: Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις. ‘ὁ δ᾽ — φύσιν.’ vs. 1 ὁ δ᾽ εἰ] ὁ δὴ editur libris invitis. mox τις scripsi, τις τοῖς AB, τοῖς Vindob. σθένοι AB. vs. 2 γνησίαν Stob., τὴν ἴσην Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Σοφοκλέους δὲ ἐξ Ἀλευάδων ‘ἅπαν τὸ χρηστὸν τὴν ἴσην ἔχει φύσιν’. Dixi de hoc loco Observ. crit. p. 15 sq. et p. 58, scribendum puto:

A. *οὐ δὴ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει;*
B. *ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν.*

86

τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους,
αὖθις δὲ τιμάς, εἶτα τῆς ὑπερτάτης
τυραννίδος θακοῦσιν αἰσχίστην ἕδραν.
ἔπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται
πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν.
δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα
καὶ πρὸς τὰ βατά, χὠπόθεν πένης ἀνὴρ
μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν.
καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον
γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν.
μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία
πάρεστιν αὐτῷ κἀπικρύψασθαι κακά.

Stob. Flor. 91, 27: *Σοφοκλέους Ἀλεάδαι.* '*τὰ χρήματ' — κακά.*' vs. 1 legitur in Men. mon. 500, eundem ex Sophocle om. fabulae nomine affert Stob. Flor. 94, 8. cf. Plut. Mor. p. 497 B: *τὸ δὲ ὑπὸ Εὐριπίδου λεγόμενον, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ευρίσκειν φίλους δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχειν.* qui hunc locum et Eur. Phoen. 439 confudit. Plut. Mor. p. 21 B: *ἐκεῖνα περὶ τοῦ πλούτου* '*δεινὸς — ἰδεῖν*' (vs. 6—10). vs. 2 *αὖθις*] *εὐθὺς* malim. vs. 3 *τ' ἄγουσιν* AB, *ἄκουσιν* M m. pr. et Vindob., *θακοῦσιν* Salmasius, *θάκησιν* Vater, *ταγοῦσιν* Bothius. ibid. *ἀγχίστην* edebatur, *αἰσχίστην* A, *ἡδίστην* B. vs. 4 *ἔπειτα*] *κἄπειτα* B. vs. 4 sqq. nostris subsidiis nemo expedierit. vs. 6 *ξένος* Stob., ubi *ξενὸς* M, *δεινὸς* Plut. *ἔς τε*] *πρός τε* Plut., *ἔσται* Stobaei codd. AMVindob. *τἄβατα*] *τὰ βατά* Stobaei codd. vs. 7 *τὰ βατὰ*] *βέβηλα* Vater. vs. 8 *μὴ δ' εὐτυχὼν* Stob., *οὐδ' ἐντυχὼν* Plut. vs. 9 *σῶμα καὶ*] *καὶ σῶμα* Stobaei codex A. vs. 11 *κοὐ νοσεῖν ἐξουσία* ci. Ellendtius, *κἂν νόσων ξυνουσίᾳ* Meinekius. vs. 12 *καπικρύψεσθαι* A, *κἀποκρύψασθαι* B. Ceterum hunc locum significare videtur Dio Chrysost. 7, 102: *ὃν οὐδεὶς ἐμοὶ δοκεῖν φαίη ποτὲ φιλονεικοῦντα τούτοις τε ἀντειρηκέναι καὶ τοῖς ὑπὸ Σοφοκλέους εἰς τὸν πλοῦτον εἰρημένοις· ἐκείνοις μὲν ἐπ' ὀλίγον, τοῖς δὲ τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ πλέον.*

87

νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων
καθεῖρπεν ἔλαφος . . . .
. . . .
ἄρασα μύξας . . *καὶ κερασφόρους*
στόρθυγγας εἰρφ' ἔκηλος

Aelianus N. A. 7, 39: ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας· Σοφοκλέα μὲν εἰπόντα 'νομὰς — ἔλαφος', καὶ πάλιν 'ἄρασα — ἔκηλος'. καὶ ταῦτα μὲν ὁ τοῦ Σοφίλλου ἐν τοῖς Ἀλεάδαις. vs. 1 cf. Etym. Gud. p. 317, 12 et Zon. Lex. v. κερόεις p. 1186: κεροῦσσα, οἷον 'νόμος δέ τι κεροῦσα'. Pollux 5, 76: καὶ Ἀνακρέων μὲν σφάλλεται κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών, καὶ Σοφοκλῆς κεροῦσσαν τὴν Τηλέφου τροφόν. vs. 3 cf. Pollux 2, 72: παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ καὶ μύξαι οἱ μυκτῆρες κέκληνται.

88

ἐφυμνεῖς

Hesych. 1 p. 1557: ἐφυμνεῖς· ἐπᾴδεις. Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις.

89

φρονεῖν

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 210: κατεφρόνεε· κατενόει. φρονεῖν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν. — μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀλεάδαις (ἀχαιάδι libri) καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

De mytho vide Euripidis fabulam cognominem.

90

οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει

Stephanus Byz. p. 139, 19: ἄστυ — ὁ πολίτης ἀστός καὶ ἀστή, καὶ ἀστόν. ἀπὸ τοῦ ἀστός τὸ ἀστίτης. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ 'οὐ γάρ — πρέπει' καὶ (fr. 91) 'βοτῆρα — γάρ;'

91

βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας. τί γάρ;

Stephanus Byz. vide fr. 90.

92

στείχων δ' ἀγρώστην ὄχλον

Schol. Il. *E*, 158 (cf. Eust. Il. p. 533, 40): τὸ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀλεξάνδρῳ (Ἀλεξάνδρᾳ Eust.) 'στείχων δ' ἀγρώστην ὄχλον' παρώρυμον. στείχων δ' Schol., στείχων Eust., fortasse στείχοντ' leg.

93

δύσαυλος

Hesych. 1 p. 1043: δύσαυλος· δυσαύλιστος. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ (ἀλεξαν$^{\delta}$ codex).

94

Ἐφέσεια

Stephanus Byz. p. 289, 19: *Ἔφεσος — τὸ ἐθνικὸν Ἐφέσιος. εὕρηται καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγγου. οὕτω γὰρ ἐν Ἀλεξάνδρῳ Σοφοκλῆς.* Eandem formam praebent passim tituli, cf. C. I. 2228, 4 et quae dixit Boeckhius vol. 2 p. 778 et 1001.

95

θηλάστρια

Hesych. 1 p. 1711: *θηλάστρια· τροφός. ἔστι δὲ Ἰακόν. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ.*

96

μαιεύτριαν

Antiatt. p. 108, 31: *μαιεύτριαν· ἀντὶ τοῦ μαῖαν. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ.*

97

μνείαν

Antiatt. p. 107, 25: *μνείαν· τὴν μνήνην. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ.* Fabulae nomen om. Phot. Lex. p. 272, 17 et Suid. v. *μνείαν*. Fortasse *Ἀλεξάνδρῳ* corruptum est ex *Ἠλέκτρᾳ*, cuius cf. vs. 392: *βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;*

ΑΛΗΤΗΣ

Notitia fabulae, cuius argumentum ex Hygini fab. 122 adumbrare conatus est Welckerus, uni debetur Stobaeo, ubi constanter *Ἀλείτης* scribitur.

98

ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον
κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς.

Stob. Flor. 3, 8: *Σοφοκλῆς Ἀλείτῃ.* '*ψυχὴ — εὑρετίς.*' vs. 2 *κρεῖττον* A.

99

βραχεῖ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκειται σοφά.

Stob. Flor. 35, 4: *Σοφοκλῆς Ἀλείτῃ.* '*βραχεῖ — σοφά.*'

100

ἀνὴρ γὰρ ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί,
λέληθεν αὑτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς.

Stob. Flor. 36, 16: *Σοφοκλῆς Ἀλείτῃ.* '*ἀνὴρ — βαρύς.*' vs. 1 *λέγων*] *λέγειν* cod. Vindob.

101

ἀλλ' εἴπερ εἶ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις,
σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν· τὸ γὰρ καλῶς
πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος.

Stob. Flor. 88, 11: *Σοφοκλῆς Ἀλείτῃ.* '*ἀλλ' — λόγος.*' vs. 2 *χὠπόθεν* B, *ὁπόθεν* AM Vindob., *καὶ πόθεν* cett.

102

ἀλλ' ἀξίως ἔλεξας οὐδὲ μὲν πικρῶς·
γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν
εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον.

Stob. Flor. 89, 8: *Σοφοκλῆς Ἀλείτῃ. ἀλλ' — ψόγον.*' vs. 1 *ἔλεξας*] *ἤλεγξας* ci. Bergkius. *οὐδὲ* (*οὐδὲν* B) *μὲν* libri, *οὐδ' ἐμοὶ* Pors., *οὐδὲ μὴν* Brunckius, fort. *οὐδ' ἡμῖν* leg.

103

τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν
ἢ σμικρὸν ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον;
οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.

Stob. Flor. 105, 42: *Σοφοκλέους Ἀλείτης.* '*τίς — μένει.*' vs. 1 *βροτῶν* A, *βροτοῦ* cett. vs. 2 *μικρὸν* B. *ἢ τὸν*] *ἤτοι* Heathius recte opinor.

104

δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν τ' ἄπο
βλαστόντας εἶτα τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς,
τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα
γεγῶτας εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι.
οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι
πράσσειν· ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν
ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα,
τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τοὺς δὲ τὴν ἐναντίαν
δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν·
κοὐδεὶς ἂν οὕτως εὐτύχει κακὸς γεγώς.

Stob. Flor. 106, 11: *Σοφοκλέους Ἀλείτης.* '*δεινόν — γεγώς.*' vs. 1 *γε*] *μὲν* A, *δὲ* B, om. Vindob. *τ'* addidit Bergkius. vs. 5 *χρῆ τὰ δ' οὕτως* M. vs. 8 *τῶνδε*] *τοῖς δὲ* A, *τούσδε* Vindob., *τοὺς δὲ* M. vs. 10 *εὐτυχεῖ* Vindob., *εὐτυχῇ* A, *εὐτυχῇ εἰ* M. Euripideum esse hunc locum ci. Meinekius.

ΑΛΚΜΕΩΝ

Errore constanti scribitur *Ἀλκμαίων*: restituendum esse *Ἀλκμέων* docent grammatici, cf. Euripidis fabulam cognominem.

105

εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν
ἐπήβολον καλῶν σε.

Porphyr. Q. Hom. 1: *τὸ δὲ ἐπήβολος σημαίνει τὸν ἐπιτυχῆ καὶ ἐγκρατῆ ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν — Σοφοκλῆς Ἀλκμαίωνι 'εἴθ' — σε'*. Eust. Od. p. 1448, 6: *ἐπήβολος δὲ οὐ ποιητικὴ λέξις, ἀλλὰ Ἀττικὴ κατὰ τοὺς παλαιούς, οἳ καὶ προφέρουσι. Σοφοκλῆς 'εἴθ' — σε'*. cf. Eust. Il. p. 605, 38: *οὕτω δὲ καὶ 'φρενῶν ἐπήβολος'*. vs. 1 *φρονήσαντ'*] f. *φρενώσαντ'* leg. *εἰσίδοιμί πως*] *ἐσίδοιμι* Eust.

106

αἰνῶ

Hesych. 1 p. 164: *αἰνῶ· παρίημι, παραιτοῦμαι. καὶ ἐπαινῶ. Σοφοκλῆς Ἀλκμαίωνι* (*ἀλμαίωνι* cod.). Anecd. Bekk. p. 358, 28 et Suidas: *αἰνῶ· παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἐπαινῶ.*

107

ἀραίας

Hesych. 1 p. 509: *ἀραίας· βλαβεράς. Σοφοκλῆς Ἀλκμαίωνι* (*ἀλκμαί* with *ω* above codex).

ΑΜΥΚΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De Amyco Bebryciorum rege cf. Apollod. 1, 9, 20 et Hygin. fab. 17.

108

γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί

Ath. IX p. 400 B: *τῇ δὲ τὸν λαγόν ἑνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική· 'γέρανοι — λαγοί'*. ubi *ἰκτῖνοι* C, *ἴκτινοι* PVL. cf. Eust. Od. p. 1534, 15: *ἐκτίθεται δὲ ὁ δειπνοσοφιστὴς καὶ πληθυντικὸν Σοφόκλειον τὸ λαγοί, οἷον 'γλαῦκες, ἰκτῖνες, λαγοί'*. Gramm. Herm. p. 320 sive Anecd. Paris. vol. 4 p. 245, 24: *τὸ μὲν λαγός — εὕρηται παρὰ Σοφοκλεῖ 'γλαῦκες, ἰκτῖνοι καὶ* (*ἰκτὶς καὶ* Anecd. Paris.) *λαγοί'*. Ath. IX p. 400 C: *λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός, ὡς Σοφοκλῆς 'γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, λαγοί* (*ἴκτινοι, λαγοί* PVL)'.

109

σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι

Ath. III p. 94 E: *σιαγόνος δὲ Κρατῖνος — καὶ Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ 'σιαγόνας — τίθησι'*. *δή* post *τίθησι* collocari iussit Porsonus.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

110

ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χορός

Schol. Ar. Vesp. 1510: *πιννοτήρης — καρκίνιόν τί ἐστι σύννομον καὶ ἀεὶ ταύτῃ προσδεχόμενον* (l. *προσεχόμενον*). *Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ* '*ὁ π. — χοροῦ*'. *χορός* pro *χοροῦ* Meinekius.

111

ἔνθ' οὔτε πελλῆς οἰὸς ἄγραυλος βότος

Anecd. Oxon. vol. I p. 344, 8: *πολιοῖο· οὐκ ἀγνοοῦμεν τὴν ἀκριβῆ γραφὴν* '*πελιοῖο*'. — *πελιοῦ οὖν παρὰ τὸ πέλλω* (*πελλός* Schneidewin.)· '*ἔνθ' οὔτε πέλλεις οἶ ἄγραυλος βότος*' *Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ*. *πελλῆς* pro *πέλλεις* scripsi cum Schneidewino, *οἶ* mutavi in *οἰός*. corruptum *βότος*, cuius loco *βοτήρ* ei. Cramer. Erotiani locum quo *πελλός* ex hac fabula memoratur, afferemus fr. 466.

112

ἔτ' αὖ . . . . ὥσπερ ἁλιεὺς πληγεὶς . . . . ενων διδάσκαλος

Schol. Plat. p. 961 a 25 de proverbio *ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει* (vel *οἴσει*): *κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ λέγων* '*ἔτ' αὖ .... ὥσπερ ἁλιεὺς πληγεὶς .... ενων διδάσκαλος*'. cf. Zenobius 2, 14: *ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει — μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς*. In verbis Sophoclis *ενων* esse *φρενῶν* ei. Ahrensius.

113

ἁγνίσαι

Hesych. I p. 56: *ἁγνίσαι* (*ἀγνῆσαι* cod.)· *ἀποθῦσαι. Βουσίριδι. καὶ διαφθεῖραι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ*. Anecd. Bekk. p. 339, 8: *ἁγνίσαι· τὸ θῦσαι. διαφθεῖραι, κατ' ἀντίφρασιν. οὕτω Σοφοκλῆς*.

114

ἀλεξαίθριον

Hesych. I p. 224: *ἀλεξαίθριον· θερμὸν σκέπασμα. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ*.

115

τρασιά

Zon. Lex. p. 1742: *τρασίαι· ὁ τόπος ἔνθα τὰ σῦκα ξηραίνεται, παρὰ τὸ τερσαίνειν τὸ ξηραίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῷ σατυρικῷ* (*ἑτέρῳ* cod.) *Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τῆς ἅλω τέθεικε τὴν λέξιν*. Eadem Schol. Aeliani N. A. 3, 10. ubi rectius *τρασιά*, male *παρὰ τοῦ τρασαίνειν* scribitur et verba *τῷ σατυρικῷ* omittuntur.

116

φρονεῖν

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 210, quem locum attulimus fr. 89.

117

ὡρακιᾶσαι

Schol. Ar. Ran. 481: *ὡρακιᾶσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριᾶσαι· ἀπὸ τοῦ τὴν ὥραν αἰκίζειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ.* Sophoclem dixisse *ὡρακίζειν* ci. Fritzschius in Ar. Ran. p. 210.

118

Ath. X p. 454 F postquam poetarum quorundam locos attulit, quibus homines *ἀγράμματοι* litterarum quas viderint formas describunt, haec addit: *καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀρχούμενον.*

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ

Sophoclis vestigia legisse coniciunt Attium.

119

ἐπεὶ δὲ βλάστοι, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν
εὔσοιαν ἀρκεῖ.

Schol. Soph. Oed. C. 390: *εὔσοιαν δὲ φασὶ τὴν εὐθένειαν, καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρύωνι 'ἐπεὶ — ἀρκεῖ'.*

120

ἀμφιτερμόνως

Hesych. 1 p. 308: *ἀμφιτέρμως· ἀποτετερματισμένως* (*ἀποτερματισμένως* cod.). *Σοφοκλῆς Ἀμφιτρύωνι.* Scripsi *ἀμφιτερμόνως.*

121

ἄτμητον

Hesych. 1 p. 603: *ἀτραυμάτιστον. Σοφοκλῆς Ἀμφιτρύωνι. ἄτμητον· ἀμέριστον.* Probabiliter Salmasius: *ἄτμητον· ἀμέριστον, ἀτραυμάτιστον. Σ. Ἀμφ.*, certe *ἀτραυμάτιστον* litterarum ordini repugnat. An *Σοφ. Ἀμφ.* ad gl. *ἀτμησίφρων· οὐδεμιᾶς τόλμης ἔννοιαν ἔχων*, referendum est?

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

Eratosth. Catast. 16 (cf. Schol. lat. Arati p. 57): *Κασσιέπεια. ταύτην ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς ἐν Ἀνδρομέδᾳ ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς Νηρηίσιν εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπτωμα, καὶ Ποσειδῶνα διαφθεῖραι τὴν χώραν κῆτος ἐπιπέμψαντα.* ibid. c. 36: *Κῆτος. τοῦτό ἐστιν ὃ Ποσειδῶν ἔπεμψε Κηφεῖ διὰ τὸ Κασσιέπειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς Νηρηίσιν. Περσεὺς δ' αὐτὸ ἀνεῖλε, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἄστρα ἐτέθη ὑπόμνημα τῆς πράξεως αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σοφοκλῆς ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ.* Hygin. Poet. Astron. 2, 10 p. 443: *Cassiepeia. de hac Euripides et Sophocles et alii complures dixerunt, ut gloriata sit se forma Nereidas praestare, pro quo facto inter sidera sedens in siliquastro constituta est, quae propter inpietatem vertente se mundo resupinato capite ferri videtur.*

122

ἡμιουτὸν κούρειον ἡρέθη πόλει·
νόμος γάρ ἐστι βαρβάροις θυηπολεῖν
βρότειον ἀρχῆθεν γέρος τῷ Κρόνῳ.

Hesych. 2 p. 333: *κουρίον. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ* '*ἡμιουτὸν — Κρόνῳ*'. vs. 1 *κόριον* codex. *κούρειον* Mus. initio *αἱμόρρυτον* Scaliger parum probabiliter, *ἱερόθυτον* Maur. Schmidtius in Didym. p. 87. vs. 2 *τοῖς βαρβάροις* codex, articulum delevi. vs. 3 *γέρος*] *γένος* Scaliger, *γέρας* Buttmannus; latet aliud quid.

123

ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;

Ath. XI p. 482 E: *ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἡ κύμβη, Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ φησίν* '*ἵπποισιν — χθόνα;*' Eust. Il. p. 1205, 56: *τοιοῦτον καὶ Σοφοκλέους τὸ* '*ἵπποισιν — χθόνα*', *τουτέστιν ἱππότης ἥκεις ἢ διὰ πλοίου.* cf. Phot. Lex. p. 187, 3: *κύνβη· πλοίου εἶδος. Σοφοκλῆς.*

124

μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς

Phryn. Epit. p. 374: *πρόσφατον — εὑρίσκετο δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ τιθεὶς οὕτω* '*μηδὲν — ἐπιστολάς*'.

125

ἰδοὺ δὲ φοίνιον
μάσθλητα δίγονον

Etym. M. p. 272, 5: *δίγονος μάσθλης, διπλοῦς ἱμάς. — Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ* '*ἰδοὺ — δίγονον*'. vs. 1 *φοινὸν* libri, *φοίνιον* Brunckius. Hesych. 2 p. 544: *μάσθλης· δέρμα καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν. καὶ ἡνία. διφθέρα. μάσθλη τὰς* (corrigunt *μάσθλητας*) *τομουτὰς ἡνίας καὶ γὰρ ἡ μάσθλη. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ καὶ Συνδείπνοις.* id. 1 p. 977: *δίγονος μάσθλης· ὁ διπλοῦς, ἢ δυσὶ χρώμασι κεχρημένος.*

126

αὐτοχείλεσι ληκύθοις

Pollux 10, 120: *Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀνδρομέδᾳ αὐτοχείλεσι ληκύθοις* (*λίθοις* codex *C*) *ἔφη, δηλῶν ἀλαβάστους μονολίθους.*

127

ἀμβλύσκει

Hesych. 1 p. 267: *ἀμβλύσκει· ἐξαπλοῖ. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου. καὶ ἐκτιτρώσκει. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ* ($\overset{\text{μδ}}{\text{ἀνδρο}}$ codex).

128

ἀμφίπρυμνον πλοῖον

Hesych. 1 p. 306: *ἀμφίπρυμνον πλοῖον· ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ* (*ἀνδρο* with *μδ* above, codex).

129

ζευξίλεως

Hesych. 1 p. 1583: *ζευξιλέως· ζευκτὸς λαός* (*ζευκτὴς λαοῦ* ci. Ellendtius), *ἢ ᾧ υπεζευγμένοι εἰσὶ λαοί. Σοφοκλῆς* (*σοφῶς* cod.) *Ἀνδρομέδᾳ.* cf. Phot. Lex. p. 53, 8 (Suid. v. *ζευξίλεως*): *ζευξίλεως· ᾧ ὑπεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί.* Eust. Il. p. 401, 11: *ζευξίλεως εἴρηται παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ὁ βασιλεύς.*

130

οἰήτας

Phot. Lex. p. 317, 7: *οἰήτας· τοὺς κωμήτας. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ.*

131

παρασάγγης

Etym. M. p. 652, 13: *παρασάγγαι· τὰ τριάκοντα στάδια παρὰ Πέρσαις· παρ' Αἰγυπτίοις δ' ἑξήκοντα. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ* (l. *Ἀνδρομέδᾳ*) *ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἴρηται.* Eadem fere Etym. Gud. p. 452, 31.

132

σαλητόν

Hesych. 2 p. 1143: *σαλητόν· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ. ἀντὶ πατρός* (*σαράπιδος* Valesius et al.). *ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναί φασι.* ibid. p. 1154: *σάρητον· σάραπις, καὶ εἶδος χιτῶνος.*

133

Schol. Theocr. 4, 62: *τοὺς σατύρους* (*ἀκρατεῖς* ex alio Scholio addit Casaub.) *οἱ πλείονες φασίν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ.*

ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ

Argum. Soph. Ai.: *τὸ δρᾶμα τῆς Τρωικῆς πραγματείας ὥσπερ οἱ Ἀντηνορίδαι καὶ Αἰχμαλώτιδες καὶ Ἑλένης ἁρπαγὴ καὶ Μέμνων.* Probabiliter huc refertur locus Strabonis XIII p. 608 (cf. Eust. Il. p. 405, 30): *Σοφοκλῆς γοῦν ἐν τῇ ἁλώσει τοῦ Ἰλίου παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀντήνορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐαθῆναι τὴν οἰκίαν· τὸν δὲ ἅμα παισὶ μετὰ τῶν περιγενομένων Ἐνετῶν εἰς Θρᾴκην περισωθῆναι κἀκεῖθεν διεκπεσεῖν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ Ἐνετικήν.* cf. Polyb. 2, 17, 6: *προσαγορεύονται δὲ Οὐένετοι — περὶ ὧν*

οἱ τραγῳδιογράφοι πολύν τινα πεποίηνται λόγον καὶ πολλὴν διατίθενται τερατείαν. Attium in Antenoridis Sophocleo dramate usum esse probabile est.

134

ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον

Ath. IX p. 373 D: *ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. — καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις* ‘*ὄρνιθα — διάκονον*’.

135

ἀφεψιασάμην

Hesych. I p. 640: *ἀφεψιασσάμην· ἀφωμίλησα. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις* (*ἀντινορίδαις* codex). Anecd. Bekk. p. 470, 13: *ἀφεψιαίμην· ἀφωμίλησα. οὕτω Σοφοκλῆς.*

136

ἐκβαβάξαι

Hesych. I p. 1127: *ἐκβαβάξαι· ἐκσαλεῦσαι. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις* (*ἐν τῇ νορίδες* codex).

ΑΤΡΕΥΣ Η ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ

Schol. Eur. Or. 800: *Ἀτρεὺς — δυσχεραίνων ὅτι ἀδίκως ἐστέρηται τῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ τε τὴν γυναῖκα Ἀερόπην τιμωρεῖται — ῥίψας αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ὥς φησὶ Σοφοκλῆς, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Θυέστου, Ἀγλαὸν Ὀρχομενὸν καὶ Κάλεον, ἀποκτείνας παρέθηκεν εἰς τράπεζαν τῷ πατρὶ καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν.*

137

μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ᾗ βόσκεται,
θῆλυς μὲν αὐτός, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων.

Schol. Eur. Hipp. 306: *εἰώθασιν οἱ εἰρωνευόμενοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὀμνύναι, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μυκηναίαις* (ita codex Ven. 471, *Μυκήναις* al.) ‘*μὰ — ἔχων*’. vs. 2 *ἄρρενας* libri.

138

ἐπισπάσει

Hesych. I p. 1386: *ἐπισπάσει· ἐπιτεύξεται. Σοφοκλῆς Ἀτρεῖ ἢ Μυκήναις. ἐπὶ* (f. *ἀπὸ*) *τῶν τοῖς λίνοις λαμβανόντων.*

ΑΧΑΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΙ

Drama satyricum. De argumento cf. Proclus Chrestom. p. 475 ed. Gaisf.: *ἔπειτα καταπλέουσιν εἰς Τένεδον· καὶ εὐωχουμένων αὐτῶν Φιλοκτήτης ὑφ' ὕδρου πληγεὶς διὰ τὴν δυσοσμίαν ἐν Λήμνῳ κατελείφθη· καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερος κληθεὶς διαφέρεται πρὸς Ἀγαμέμνονα.*

Anonymus περὶ ὀργῆς in Volum. Hercul. 1 p. 51: [π]αραπεμφθέντες ὑπό τινος ἑστιῶντος ὥσπερ [ὁ] Σοφοκλέους Ἀχιλλεὺς [ἢ] κατά τι τοιοῦτο παρο[λ]ιγωρηθέντες, οὔπω [γ]ὰρ ἀδικηθέντες λέγω. Aristot. Rhet. 2, 24 p. 1401 b 17: ἢ εἴ τις φαίη τὸ ἐπὶ δεῖπνον κληθῆναι τιμιώτατον· διὰ γὰρ τὸ μὴ κληθῆναι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐμήνισε τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τενέδῳ. Hos locos ad Ἀχαιῶν σύλλογον spectare omnes consentiunt; quo magis mirum est extitisse nuper qui Συνδείπνους (vel Σύνδειπνον) ab Ἀχαιῶν συλλόγῳ diversam esse statuerent. Athenaeus VIII p. 365 B: σύνδειπνον εἴρηκεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας — διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ τὸ οὐδέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσι ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΝ. Cicero Epist. ad Quintum fr. 2, 16, 3: Συνδείπνους Σοφοκλέους, *quamquam a te actam fabellam video esse festive, nullo modo probavi.* Vbi σύνδειπνοι dicuntur qui comissatorum Sophocleorum licentiam imitati fuerint. Huic dramati adscripserim versum ἤτοι στρατεύσεις κτἑ. in Apollon. Lex. Hom. v. ἤτοι servatum.

139

φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν
κρατῆρ'· ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς
ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται.

Ath. XV p. 686 A: τοῖς παισὶ παρακελεύομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα ὃς ἐν Συνδείπνοις φησί 'φορεῖτε — ἐργάζεται'. vs. 2 κρητῆρα· ὅδ' ἀνὴρ libri.

140

οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς
φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν
γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.

Ath. XV p. 679 A: καὶ Σοφοκλῆς Συνδείπνοις φησίν — 'οὔτοι — παρόν'. vs. 1 διήλειφες A, διηλιφὲς Casaub.

141

ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον·
ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

Ath. I p. 17 D: τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὑτοὺς πολυτελείας καὶ ῥᾳθυμίας ἀνέπεμπον ὡς οὔσας καὶ κατὰ τὰ Τρωικά. Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας — καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ 'ἀλλ' — ὕπο'. Quibus subicit p. 17 F: ἀλλ' οὐδ' ὅτε μνηστῆρας εἰσάγει (sc. Homerus) μεθύοντας, οὐδὲ τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν ὡς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν. Eust. Od. p. 1828, 30: καὶ Σοφοκλῆς δέ που, ὡς ὁ Ἀθήναιος καὶ αὐτὸ ἱστορεῖ, φησίν 'ἀλλ' — ὕπο'. vs. 1 et 2 verba τὴν κάκοσμον

— κάρα supra in Aesch. fr. 174 legimus. vs. 3 πνέον] πλέον Eust. vs. 4 ὀσμῆς] ὀδμῆς Eust. ἐδειματούμην suspectum.

142

ΟΔ. ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἑδώλια
δέδοικας . . . .
ΑΧ. . . . .
ΟΔ. ἐγῷδ' ὃ φεύγεις· οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς,
ἀλλ' ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστί· θυμαίνειν καλόν.

Plut. Mor. p. 74 A: *ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸν Ἀχιλλέα παροξύνων Ὀδυσσεὺς οὔ φησιν ὀργίζεσθαι διὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλ' 'ἤδη' φησί 'τὰ Τροίας — δέδοικας'. καὶ πρὸς ταῦτα πάλιν τοῦ Ἀχιλλέως διαγανακτοῦντος καὶ ἀποπλεῖν λέγοντος· 'ἐγῷδ' — καλόν'.* vs. 4 *οὐ μένειν* editur, *θυμαίνειν* vel *θυκαίνειν* vel *οὐ καίνειν* v. l.

143

ὦ πάντα πράσσων, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς
ἔνδηλος ἐν σοὶ πάντα χὡ μητρὸς πατήρ.

Schol. Soph. Ai. 190: *τὸν δὲ Ὀδυσσέα Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ 'ὦ πάντα — πατήρ'.* vs. 2 *πανταχοῦ* libri, *πάντα χὡ* Fr. Vater.

144

ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας
πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν.

Pollux 10, 133: *ναυτικὰ δὲ σκεύη κάλοι — πηδάλια πλῆκτρα. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ 'ὡς — τρόπιν'.*

145

σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων
νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς ξυνώμοσε.

Schol. Pind. Isthm. 2, 68: *ἀπόνειμον ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ 'σὺ δ' — ξυνώμοσε'.* vs. 1 *θρήνοισι* libri, *θρόνοισι* Toupius. mox *πτύχας* libri, *πτυχὰς* Boeckhius. vs. 2 *ἀπόνειμον νέμει τίς οὐ πάρεστι τίς ξυνώμοσε* libri, correxit Bergkius, a quo non multum discessit Madvicus in Philol. vol. 1 p. 671.

146

Λάθα Πιερίδων στυγερὰ
καὶ ἀνάρατος ὠδυνάσεις
θνατοῖς εὐποτμότατε μελέων,
ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἴσθμόν.

Stob. Flor. 26, 1: *Σοφοκλέους ἐκ Συνδείπνων. ʽΛάθα — ἰσθμόν'*. vs. 2 *καὶ ἀνάρατος* AM, *καὶ ἀνάρεστος* Voss. et Arsen., *καὶ ἀνάρετος* cett. vs. 3 *θανάτοις* libri, *θνατοῖς* Brunck. Schneidewinus proposuit: *Λάθα δὲ Πιερίδων στυγερὰ κἀνάρατος, ἃ δὲ μνᾶστις | θνατοῖς εὐποτμοτάτα μελέων*. Bergkius Lyr. p. 674 verba *Λάθα Πιερίδων στυγερὰ καὶ ἀνάρσιος* Sapphus esse coniecit et ab iis quae sequuntur dirimi voluit.

147

Ἀξειῶται

Hesych. 1 p. 117: *Ἀξειῶται· ἔθνος τῆς Τρῳάδος. Σοφοκλῆς Συνδείπνῳ* (*σὺν δείπν* ω codex).

148

βέβηλος

Schol. Soph. Oed. C. 10: *Σοφοκλῆς δὲ ἐν Συνδείπνῳ βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί*. Consentit Etym. M. p. 194, 5, ubi *ἐν Οἰδίποδι* edebatur, sed *ἐν Συνδείπνῳ* codd. DPM. Eadem potestate *βέβηλος* dixisse suspicor Dionysium Com. 3 p. 548 (v. 28): *μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε, ἃ τῶν βεβήλων* (*βιαίων* vulgo, *ἰδιωτῶν* ci. Meinek.) *ἔσθ' ἕνεκα γεγραμμένα*.

149

ἐκκεκώπηται

Hesych. 1 p. 1135: *ἐκκεκόπηται· ἐξήρτηται* (*ἐκκεκώπηται· ἐξήρτυται* Is. Vossius). *Σοφοκλῆς Συλλόγῳ*.

150

ἐπιξενοῦσθαι

Hesych. 1 p. 1371: *ἐπιξενοῦσθαι· μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις*.

151

ἐπισειούσης

Hesych. 1 p. 1382: *ἐπισειούσης· ἐπικελευομένης. ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλώντων* (*ἐπιχαλέντων* cod.). *Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ*.

152

μάσθλη

Hesych. 2 p. 544, quem locum attulimus fr. 125.

153

ξυμβόλους

Hesych. 2 p. 706: *ξυμβόλους· διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. — τινὲς δὲ τὰς διὰ τῆς φήμης γινομένας μαντείας — Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ* (*σύλλογον* codex).

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΕΡΑΣΤΑΙ

Respexit hanc fabulam, satyricam ut videtur, Ovidius Trist. 2, 409—412: *est et in obscaenos deflexa tragoedia risus multaque praeteriti verba pudoris habet, nec nocet auctori, mollem qui fecit Achillem, infregisse suis fortia facta modis.*

154

τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' ἐφήμερον κακόν·
ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι.
ὅταν πάγου φανέντος αἰθρίου χεροῖν
κρύσταλλον ἁρπάσωσι παιδιαῖς ἄγῃ,
τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους·
τέλος δ' ὁ χυμὸς οὔθ' ὅπως ἀφῇ θέλει
οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν.
οὕτω δὲ τοὺς ἐρῶντας αὑτὸς ἵμερος
δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται.

Stob. Flor. 64, 13: *Σοφοκλέους ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς. ' ἔρωτος γὰρ — προΐεται'.* vs. 1 *ἔρωτος γὰρ νόσημα* libri moliores, *νόσημ' ἔρωτος* codex B, scripsi *το γὰρ νόσημα* cum Dobraeo. *ἐφίμερον* ed., *ἐφήμερον* libri plerique. vs. 2 asyndeton vix tolerabile; fort. *ἔχοιν δ' ἂν αὐτὸ* legendum. vs. 3 *χεροῖν* B, *χερσὶ* vel *χερσὶν* ceteri codd. vs. 4 *παιδιαῖς ἄγῃ*] *παῖδες ἀσταγῆ* Salmasius. vs. 5 *ποταινίους* B, *ποτ' ἐνίους* ceteri codd. vs. 6 *κρυμὸς* pro *χυμὸς* probabiliter ci. Meinekius. *ὅτως* M. vs. 7 *κτῆμ' ἀσύμφορον* M. vs. 8 *οὔτε* libri, *οὕτω γε* Scaliger, *οὕτω δὲ* Meinekius. vs. 9 *καὶ τὸ*] *καί τι* Meinekius, an *κᾆτα* leg.? *προΐεται* libri, *προσίεται* Meinekius. Respicit h. l. Zenobius 5, 58: *ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων ἡ παροιμία εἴρηται. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς.*

155

τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει;
λέων δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ.

Schol. Pind. Nem. 3, 60: *διωκομένη γὰρ ὑπ' αὐτοῦ* (sc. Thetis a Peleo) *μετέβαλλε τὰς μορφὰς ὁτὲ μὲν εἰς πῦρ, ὁτὲ δὲ εἰς θηρία· ὁ δὲ καρτερήσας περιγέγονε. περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν Τρωίλῳ — καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ' τίς γάρ — ὕδωρ'.* vs. 1 *ἐπεστάτει*] *ἐπεστρατεύετο* scribendum suspicor.

156

Schol. Ap. Rh. 4, 816: *Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησιν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν.*

157

[ἢ δορὸς διχόστομον πλᾶκτρον·
δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρικον
Ἀχιλληίου δόρατος.]

Schol. Pind. Nem. 6, 85: ζάκοτον εἶπε τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως — ὅτι ἰδιώτερον παρὰ τὰ ἄλλα κατεσκεύαστο. δίκρουν γὰρ ὥστε δύο αἰχμὰς ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ [ὥστε] δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς 'καὶ δορὸς — δόρατος'. Sophocli locum abiudicat Dobraeus.

158

παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας.

Phot. Lex. p. 369, 10: παιδικά — καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως (i. e. ἐπὶ ἀρρένων) ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν φησὶν ὁ Φοῖνιξ 'παπαῖ — ἀπώλεσας'. Eadem Anecd. Bachm. vol. 1 p. 324, 16 Anecd. Paris. vol. 4 p. 173, 9 Suidas v. παιδικά. ὁρᾷς] ὁρῶ σ' Anecd. Bachm., ὁρῶσ' Anecd. Paris. ἀπώλεσας] ἀπώλεσαν Anecd. Bachm.

159

σὺ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος

Ath. IX p. 401 D: Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς ἔταξε τοὔνομα (sc. σύαγρος) ἀπὸ τοῦ σῦς ἀγρεύειν, λέγων 'σὺ δ' — τρέφος'. Eust. Od. p. 1872, 12: Σοφοκλῆς 'σὺ δ' — βρέφος (ut Athenaei cod. C)'. Nomen σύαγρος ex Sophocle memoratur a Gramm. Herm. p. 320 et Anecd. Paris. vol. 4 p. 245, 20. cf. Nicephorus Gregoras in Matthaei Gloss. min. p. 3. Σύαγρος h. l. nomen proprium esse recte iudicavit Heathius.

160

γλώσσης μελίσσης τῷ κατερρυηκότι

Schol. Soph. Oed. C. 481: ὕδατος, μελίσσης] ὕδατος καὶ μέλιτος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον. καὶ ἐν ἐρασταῖς 'γλώσσης — κατερρυηκότι'. Versus corruptus.

161

ὁ δ' ἔνθ' ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τέχνῃ

Choerob. in Theodos. p. 463, 29 (Anecd. Bekk. p. 1267. cf. Anecd. Paris. vol. 1 p. 396, 28): αἱ μέντοι μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ πληθυντικαὶ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν — ὑπεσταλμένου τοῦ ἀρῶξιν, ὥσπερ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς 'ὁ δὲ ἔνθ' — τεχνίτου'. τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρρήκτοις γενόμενον — προπερισπᾶται. ἔνθ'] ἐν θ' Ellendtius. ἀρῶξιν Choerob., ἀρρῶξιν Lo-

beckius. τεχνίτου in τέχνῃ mutavit Dindorfius. Verba ὅπλοις ἄρρωξιν om. p. nom. affert Choerob. in Theod. p. 367, 32: ἐπὶ τοῦ 'ἄρωξιν ὅπλοις' τὸ ἄρωξιν ἀρσενικὸν ὂν τῷ ὅπλοις τῷ οὐδετέρῳ συνετάγη.

162

ὀμμάτων ἄπο
λόγχας ἵησιν.

Hesych. 2 p. 751: ὀμμάτειος πόθος· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι. 'ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν'. καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς 'ὀμματοπάλογχα φησίν'. ubi ὀμμάτων ἄπο λόγχας Casaubonus, ἵησιν ego restituimus. Ipsa verba ὀμμάτειος πόθος Sophoclis esse vidit Ellendtius.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

163

τεκτόναρχος Μοῦσα

Pollux 7, 117: ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς οἰκοδόμους τέκτονας Ὅμηρος καλεῖ. καὶ ἀρχιτέκτων εἴρηται παρὰ Πλάτωνι· βιαία γὰρ ἡ ἐν τῷ Σοφοκλέους Δαιδάλῳ 'τεκτόναρχος Μοῦσα'. Fortasse τεκτονουργὸς legendum, cf. Hesych. 2 p. 1359: τεκτονουργός· ἀρχιτέκτων.

164

Schol. Plat. p. 926 a 31 de risu Sardanio: Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλω τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἥφαιστος ἐδημιούργησε Μίνῳ φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι, ἔμψυχον ὄντα, τοὺς πελάζοντας φησὶ κατακαίοντα ἀναιρεῖν. ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησὶ λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ.

165

Schol. Ap. Rh. 4, 1638: ὁ Τάλως ἐπὶ τοῦ σφυροῦ σύριγγα εἶχεν ὑμένι περιεχομένην. — ὅτι δὲ εἵμαρτο αὐτῷ τελευτῆσαι (intellege ῥαγείσης τῆς σύριγγος) λέγει Σοφοκλῆς ἐν Τάλῳ (ἐν Δαιδάλῳ Brunckius).

166

ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως

Schol. Ar. Pac. 73: μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. Ἐπίχαρμος — τρόπον δέ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος —. Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ 'ἀλλ' οὐ (οὐδὲ V) μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως'. λέγει δὲ πάντως εἰκάζων εἰς μέγαν. Num Sophoclis haec sint, dubito.

167

Γοργάδων

Hesych. 1 p. 851: *γοργάδων· ἁλιάδων. Δαιδάλῳ Σοφοκλῆς.* ibidem: *Γοργίδες· αἱ Ὠκεανίδες.* cf. Zon. Lex. p. 448: *γοργάδες· αἱ δέσποιναι.*

168

ἐσέφθην

Hesych. 1 p. 1456: *ἐσέφθην· ἐσεβάσθην, ἡσύχασα, ᾐσχύνθην. Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ* (*παιδάλῳ* codex). Phot. Lex. p. 19, 7: *ἐσέφθην· τὸ ἐσεβάσθην. Σοφοκλῆς.* Choerob. in Theod. p. 489, 21 (Anecd. Bekk. p. 1418): *σημειούμεθα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ παρὰ Πλάτωνι τὸ ἐσέφθην καὶ τὸ σεφθῆναι* (*σεφθεῖσα* ed. Bekker, atque ita Plato Phaedr. p. 254 B). Idem vitiose *ἐσέβδην* scriptum ex Sophocle affertur Anecd. Oxon. vol. 4 p. 338, 17.

ΔΑΝΑΗ

Vide quae de Acrisio diximus p. 113.

169

οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν· ἓν δ' ἐπίσταμαι,
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

Schol. Soph. Ai. 1: *πεῖρα γὰρ ἡ βλάβη, ὡς καὶ ἐν Δανάῃ* '*οὐκ — διόλλυμαι*'. Eadem fere Suidas v. *πεῖρα.* vs. 1 *ἓν δ'*] *οὐδ'* Suid.

170

γόνον τε μήλων κἀφροδισίαν ἄγραν

Hesych. 1 p. 649: *ἀφροδισία ἄγρα. Σοφοκλῆς Δανάῃ* '*γόνοιον* (*γόνον τε* Musurus) *μήλων — ἄγραν*'. *οἱ μὲν τοὺς πέρδικας, οἳ δὴ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσιν, τῇ δὲ θηλείᾳ παλεύοντες αἱροῦσιν αὐτούς. κακῶς δέ· χοίρῳ γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ, ἀλλ' οὐ πέρδικι. λέγει οὖν τὴν τῶν συῶν — δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν γονὴν δηλοῦν.* cf. Anecd. Bekk. p. 472, 22: *ἀφροδισία ἄγρα· οἱ πέρδικες, διὰ τὸ τοὺς θηρῶντας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἱρεῖν αὐτούς.* Eust. Il. p. 1183, 19: *λέγεται δέ, φασί, καὶ ἀφροδισία ἄγρα καθὰ πέρδιξ, οὕτω καὶ σῦς· καὶ γὰρ καὶ ὁ χοῖρος κατωφερὴς εἰς ἀφροδίσια.* Macarius 2, 70: *ἀφροδισία ἄγρα· ἐπὶ τῶν ἔρωτι ἁλισκομένων.*

171

ζῆ, πῖνε, φέρβου.

Antiatt. p. 97, 32: *ζῆ ἀντὶ τοῦ ζῆθι — Σοφοκλῆς Δανάῃ* '*ζῆ, πῖνε, φέρβου*'. cf. Eust. Il. p. 157, 18: *κατὰ τὸ ζῆ προστακτικὸν τὸ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.*

172

αὐθημερόν

Hesych. I p. 380: *ἀνθήμερον· σήμερον ἡμέρα. Σοφοκλῆς Δανάῃ*
ἡ
(*δανὰ* codex). ubi *αὐθήμερον* proposuit Schrevelius, *αὐθημερόν* Brunckius.

173

βράχιστον

Antiatt. p. 85, 18: *βράχιστον· βραχύτατον. Σοφοκλῆς Δανάῃ.*

174

δεδαιμονισμένον

Antiatt. p. 90, 31: *δαιμονίζεσθαι. Σοφοκλῆς Δανάῃ δεδαιμονισμένον ἀντὶ τοῦ τεθεωμένον.*

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De vini inventione drama egisse et titulus docet et fragmenta quamvis exilia.

175

πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε
ηὗρον ἄνθος ἀνίας;

Anecd. Bekk. p. 385, 23: *ἄλυπον ἄνθος ἀνίας· εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπί* (l. *περί*) *τινος πράγματος ὃ λύπης ἀπαλλάττει, οὕτως ἂν χρήσαιο ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Διονυσιακῷ σατυρικῷ ἐπὶ οἴνου πρῶτον γευσαμένων τῶν κατὰ τὸν χορὸν σατύρων* '*πόθεν — ἀνίας;*' *ὅλον δὲ τὸ μελύδριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε· μετὰ γὰρ τῆς ἄλλης ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἑρμηνείαν καὶ μεθύουσιν ἁρμόττουσαν.*

176

θωχθείς

Hesych. I p. 1758: *θωχθείς· θωρηχθείς, μεθυσθείς. Σοφοκλῆς Διονυσιακῷ.* cf. Phot. Lex. p. 99, 13: *θωχθείς· θωραχθείς.*

ΔΟΛΟΠΕΣ

177

εὐναῖος εἴη δραπέτιν στέγην ἔχων

Phot. Lex. p. 36, 12: *εὐναῖος· ἐγκεκρυμμένος. Σοφοκλῆς Δόλοψιν* '*εὐναῖος — ἔχων*'. Eadem Etym. M. p. 393, 44, ubi *δραπέτιν* D, *δραπέτην* al. cf. Hesych. I p. 1515: *εὐναῖος* (*εὔναιος* cod.)· *λαγώς. Σοφοκλῆς Δόλοψι. καπτηχής* (f. *κατεπτηχώς*).

178

χαμεύνη

Cyrilli Lex. ap. Schow. in Hesych. p. 781: *χαμευνά· ἡ ἐπὶ γῆς κατάκλισις. καὶ τὸ ταπεινὸν κλινίδιον χαμεύνη. Σοφοκλῆς Δόλοψι.*

ΕΛΕΝΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ

Dramatis argumentum contineri videtur narratione Schol. Il. *Γ*, 206: *πρὸ τοῦ στρατεῦσαι τοὺς Ἕλληνας εἰς Τροίαν ἦλθον πρέσβεις Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος ἀπαιτοῦντες Ἑλένην, ἐν οἷς* (l. *ᾧ*) *τῶν ἄλλων αὐτοὺς μεθ' ὕβρεως διωξάντων μόνος Ἀντήνωρ ξενίζει φιλοφρόνως.* cf. Ovid. Met. 13, 200—203: *praedamque Helenamque reposco et moveo Priamum Priamoque Antenora iunctum. at Paris et fratres et qui rapuere sub illo, vix tenuere manus, scis hoc, Menelae, nefandas.* Hoc drama significari videtur in Argum. Soph. Ai. (vide supra p. 109), ubi *Ἑλένης ἁρπαγή* dicitur, falso opinor: erroris ansam dederit Alexidis comoedia, de qua Meinekius Hist. crit. p. 391 et Com. 3 p. 412.

179

καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με
παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου.

Schol. Eur. Phoen. 301: *εἰ γὰρ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλουν* (sc. *αἱ Φοίνισσαι*), *ἀλλ' οὖν γε τὴν πάτριον ἀπήχησιν ἔσωζον τῆς φωνῆς. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει ʻκαὶ γὰρ — λόγου'.* vs. 1 *αὔτος* libri, *αὐτὸς* Hermannus. extrema verba nondum expedita. vs. 2 *προσηγορεῖ* et *ὁρμᾶσθαι* codex Taur.

180

γυναῖκα δ' ἐξελόντες ἢ θράσσει γέννυν
τε ὡς τοῦ μὲν ἑῶλον γραφίοις ἐνημμένοις.

Erotian. Gl. Hippocr. p. 180: *θράσσει — ὀχλεῖ. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει φησί ʻγυναῖκα — ἐνημμένοις'.* vs. 2 *ἕωλον*] *ἑῶλον* codex Paris. 2651, *αἰῶλον* codex Paris. 2614. *γραβίοις* probabiliter Schneiderus: de ceteris non liquet.

181

ἀναχαιτίζειν

Hesych. 1 p. 348: *ἀναχαιτίζειν· ἀπειθεῖν* (*ἀναπίθειν* cod.), *ἀναχαλινοῦν. ἀνακρούεται· ἀναποδίζει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων. Σοφοκλῆς Ἑλένης ἀπαιτήσει.* Suidas: *ἀναχαιτίζει — ἀναχαιτίζειν Σοφοκλῆς τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντιτείνειν.*

182

Strab. XIV p. 643: *λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς* (Calchanti vati) *εἱμαρμένον εἴη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχῃ· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν* (Calchantis et Mopsi) *καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος.* cf. ibid. p. 675: *ἤρισαν περὶ τῆς μαντικῆς ὅ τε Κάλχας καὶ ὁ Μόψος· ταύτην τε γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν,*

καλέσας ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς. καθάπερ καὶ τὴν Λυκίαν Καρίαν καὶ τὴν Τροίαν καὶ Λυδίαν Φρυγίαν. καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν ἄλλοι τε καὶ Σοφοκλῆς.

ΕΛΕΝΗΣ ΓΑΜΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Aristid. vol. 2 p. 399 (quae repetit Photius Bibl. p. 438 a 6): *αὐτὴν μὲν γὰρ ἐὰν ἴδωσι τὴν Ἑλένην. Ἑλένην λέγω; θεράπαιναν μὲν οὖν ὁποίαν ἐποίησε Μένανδρος τὴν Φρυγίαν. τῷ ὄντι παιδιὰν ἀποφαίνουσι τοὺς σατύρους τοῦ Σοφοκλέους.* Satyri igitur huius dramatis cum Helenam conspexerunt, turpi libidine inflammantur.

183

πέπων ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν
ἐς βρῶσιν ἄλλους ἐξερινάξεις λόγῳ.

Ath. III p. 76 D: *Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἑλένης γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δένδρου* (sc. *ἐρινοῦ*) *ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπών* '*πέπων — λόγῳ*'. *πέπων δ' ἐρινός εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ πέπον ἐρινόν.* cf. Eust. Il. p. 1205, 3: *ῥῆμα ἐρινάζειν παρὰ Σοφοκλεῖ. ἔνθα τὸν καρπὸν τῷ τοῦ δένδρου ἐκάλεσεν ὀνόματι εἰπών* '*πέπων — λόγῳ*'. vs. 1 *πέπων ἐρινὸς ὡς ἀχρεῖος αὐτὸς ὢν* supplet Porsonus. malim *ἀχρεῖος* deleri cum Cobeto Var. Lect. p. 289. *πέπων* Athenaei codd. AC et Eustathius, *πέπων δ'* Athenaei PVL. *ἐρινὸς* Eust., *ἔρινος* Ath. vs. 2 *ἐς* Ath., *εἰς* Eust.

184

νένωται

Etym. M. p. 601, 23: *νῶ ῥῆμα τρίτης συζυγίας, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, οἷον Ἑλένης γάμῳ νένωται* (*νένοται* M). Hesych. 2 p. 667: *νένωται· ἐν νῷ ἔχει.*

185

ὀροσάγγαι

Lex. rhet. post Phot. v. *ὀροσάγγης* p. 674, 21: *ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες, ως Ἑλένη[ς] γάμῳ καὶ Τρωίλῳ.*

186

πανόν

Phot. Lex. p. 377, 22: *πανόν· ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ Φ. Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμῳ.* Fortasse haec supplenda sunt ex Eust. Il. p. 1189, 24: *ὁ δ' αὐτὸς* (sc. *φανός*) *καὶ πανός, ἀπὸ τοῦ φαίνειν σχηματισθείς, φασί, κατὰ μεταβολὴν τοῦ Φ, οἷον* '*πανοῦχον ἅψαντες φλόγα*'. V. Meinekium Com. vol. 4 p. 378.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ

Cic. de opt. gen. or. c. 6, 18: *nec Andromacham aut Antiopam aut Epigonos Latinos recipiant: sed tamen Ennium et Pacuvium et Attium*

potius quam Euripidem et Sophoclem legunt. Epigonos et Eriphylen idem drama fuisse ci. Welckerus Trag. p. 269 sqq.

187

φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις
νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον.

Stob. Flor. 38, 27: τοῦ αὐτοῦ (sc. Σοφοκλέους) Ἐπίγονοι (ἐπίπονοι codex A). 'φιλεῖ — πλέον'. vs. 2 'πὶ] ᵀπὸ A in textu.

188

ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι,
κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ
γυναικός, εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς.

Stob. Flor. 73, 51: Σοφοκλέους Ἐπίγονοι. 'ὦ πᾶν — βροτοῖς'. vs. 1 γύναι] γυνή ABM. vs. 3 εἴ τι] ἢ εἴ (ἥει M) τι libri. γίνεται A.

189

ὀλόμενε παίδων, ποῖον εἴρηκας λόγον;

Ath. XIII p. 584 D: Ἀνδρονίκου δὲ τοῦ τραγῳδοῦ ἀπ' ἀγῶνό τινος, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῇς (sc. Γναθαίνῃ) καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προαναλῶσαι, 'ὀλόμενε παίδων' ἔφη 'ποῖον — λόγον;' Sophoclis Epigonos dici ci. Brunckius.

ΕΡΙΣ

190

ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω.

Ath. XIV p. 646 D: ἴτριον πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον. μνημονεύει αὐτοῦ — Σοφοκλῆς Ἔριδι (sic AB, ἴριδι P) 'ἐγὼ — βλέπω'.

191

εὔωρος γάμου

Hesych. 1 p. 1540: εὔωρος γάμος. Σοφοκλῆς Ἔριδι. ἤτοι ὡραῖος (ὥριος vulgo) ἢ ὀλίγωρος· οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίαις χρῆται τῷ εὐωριάζειν. Pro γάμος legendum esse γάμου docet interpretatio ὀλίγωρος ceterum falsa.

192

μίαν μίαν

Antiatt. p. 108, 9: μίαν μίαν· ἀντὶ τοῦ κατὰ μίαν. Σοφοκλῆς Ἔριδι.

ΕΡΙΦΥΛΗ

Eriphyle Welckero idem drama est atque Epigoni.

193

[ὦ] γλῶσσ᾽, ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις,
ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον.

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 699, 3: Σοφοκλέους Ἐριφύλῃ. 'γλῶσσ' — πλέον'. vs. 1 ὦ addidit Dindorfius, qui ἐν οἵοις coniecit. γλῶσσ' ὡς κενοῖς ἐν ci. Schneidewin, γλῶσσ' ἐν κενοῖσιν et ἔχει Iacobs.

194

ὅπου δὲ μὴ τἄριστ᾽ ἐλευθέρως λέγειν
ἔξεστι, νικᾷ δ᾽ ἐν πόλει τὰ χείρονα,
ἁμαρτίαις σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν.

Stob. Flor. 43, 7: τοῦ αὐτοῦ (Sophoclis) Ἐριφύλῃ. 'ὅπου — σωτηρίαν'. vs. 1. τὰ ῥᾷστ' libri, τἄριστ' Wyttenbach. vs. 2 imitatur poeta Hom. Il. *Α*, 576: ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. cf. Boissonad. Anecd. nov. p. 68. vs. 3 ἁμαρτίαι ed., ἁμαρτίαις AM.

195

γήρᾳ πρεπόντως σῶζε τὴν εὐφημίαν.

Stob. Flor. 117, 3: Σοφοκλέους Ἐριφύλῃ. 'γήρᾳ — εὐφημίαν'. προσόντος editur, προσηκόντως AB, προσόντως M., πρεπόντως scripsi.

196

ἀρετῆς βέβαιαι δ᾽ εἰσὶν αἱ κτήσεις μόναι.

Stob. Flor. 1, 1: Σοφοκλέους Ἐριφύλης. 'ἀρετῆς — μόναι'.

197

ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται.

Stob. Flor. 7, 7: Σοφοκλῆς Ἐριφύλῃ. 'ἀνδρῶν — μαλάσσεται'. cf. Men. mon. 31: ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται.

198

πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ;
ὅπου τὸ δεινόν, ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ.

Stob. Flor. 99, 20: Σοφοκλέους Ἐριφύλῃ. 'πῶς — ὠφελεῖ'. interpungebatur πῶς — τύχῃ, ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ;

199

ἄπελθ᾽ ἐκείνης ὕπνον ἰατρὸν νόσου.

Clemens Alex. Strom. VI p. 741: *λάβοις δ' ἂν ἐκ παραλλήλου — Εὐριπίδου μὲν ἐκ τοῦ Ὀρέστου 'ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου', Σοφοκλέους δὲ ἐκ τῆς Ἐριφύλης 'ἄπελθ' — νόσου'.* Valckenarius ci.: *ἄπελθ'· ἐκείνης ὕπνος ἰατρὸς νόσου.* Fortasse *ἄπελθε· κινεῖς ὕπνον ἰ. ν.* legendum, cui haud dissimile est *ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας* Eur. Bacch. 690.

200

καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ

Proverb. append. 3, 35: *καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρᾷς· αὕτη Σοφόκλειος. πεποίηται γὰρ Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα 'καὶ — ὁρῶ'. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτενῶς πρὸς ὁτιοῦν βλεπόντων καὶ καταπληκτικόν τι δοκούντων ὁρᾶν. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων· κωμῳδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.*

ΕΡΜΙΟΝΗ

Eust. Od. p. 1479, 10: *Σοφοκλῆς δέ, φασίν, ἐν Ἑρμιόνῃ ἱστορεῖ ἐν Τροίᾳ ὄντος ἔτι Μενελάου ἐκδοθῆναι τὴν Ἑρμιόνην ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω τῷ Ὀρέστῃ· εἶτα ὕστερον ἀφαιρεθεῖσαν αὐτοῦ ἐκδοθῆναι τῷ Νεοπτολέμῳ κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ὑπόσχεσιν· αὐτοῦ δὲ Πυθοῖ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Μαχαιρέως, ὅτε τὸν Ἀπόλλω τινύμενος τὸν τοῦ πατρὸς ἐξεδίκει φόνον, ἀποκαταστῆναι αὖθις αὐτὴν τῷ Ὀρέστῃ· ἐξ ὧν γενέσθαι τὸν Τισαμενὸν φερωνύμως οὕτω κληθέντα παρὰ τὴν μετὰ μένους τίσιν, ἐπεὶ ὁ πατὴρ Ὀρέστης ἐτίσατο τοὺς φονεῖς τοῦ Ἀγαμέμνονος.* Eadem brevius Schol. Od. *Δ*, 4. cf. Schol. Eur. Or. 1649, ubi Neoptolemi mors ex Euripide et Pherecyde narratur et haec adduntur: *ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς.*

201

ἀλλ' ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον

Stephanus Byz. p. 23, 4: *ἀγυιά — τὸ τοπικὸν ἀγυιαῖος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνῃ 'ἀλλ' — πέδον'. ἀγυιαῖον* ci. Meinekius.

202

γνωστός

Antiatt. p. 87, 25: *γνωστός· ἀντὶ τοῦ γνώριμος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνῃ.*

ΕΥΜΗΛΟΣ

Εὐμήλῳ Harp., *ἀμήλῳ* Hesychii codex: alios dramatis testes non habemus, neque de argumento titulus coniecturam aperit. Blomfieldius *Ἀμύκῳ* scribendum esse coniecit.

203

ἀσάμινθος

Hesych. I p. 159: *αἵματος ἆσαι Ἄρηα* (*αἱματώσασαι ἄρηας* cod.)· *αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό. ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία, ὅθεν καὶ ἀσάμινθος* (*ἀσάμεθα* cod.), *ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντες* (*μηνύθοντε* cod.) *ἐνεορεῖ* (*ἐλούοντο* corrigunt). *Σοφοκλῆς Εὐμήλῳ* (*ἀμήλῳ* codex).

204

καθελών

Harpocr. p. 104, 18: *καθελών — ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλιοπερσίδι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλῳ.* cf. Phot. Lex. p. 122, 1 (Suid. v. *καθελών* et Zon. Lex. v. *καθελών* p. 1165): *καθελών· Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἤτοι ἀποκτείνας. καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς.*

ΕΥΡΥΑΛΟΣ

Parthenius Erot. c. 3: *Περὶ Εὐίππης. ἱστορεῖ Σοφοκλῆς Εὐρυάλῳ. Οὐ μόνον δὲ Ὀδυσσεὺς περὶ Αἴολον ἐξήμαρτεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἄλην, ὡς τοὺς μνηστῆρας ἐφόνευσεν, εἰς Ἤπειρον ἐλθὼν χρηστηρίων τινῶν ἕνεκα τὴν Τυρίμμα θυγατέρα ἔφθειρεν Εὐίππην, ὃς αὐτὸν οἰκείως τε ὑπεδέξατο καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ἐξένιζε. παῖς δὲ αὐτῷ γίνεται ἐκ ταύτης Εὐρύαλος. τοῦτον ἡ μήτηρ, ἐπεὶ εἰς ἥβην ἦλθεν, ἀποπέμπεται εἰς Ἰθάκην συμβόλαιά τινα δοῦσα ἐν δέλτῳ κατεσφραγισμένα. τοῦ δὲ Ὀδυσσέως κατὰ τύχην τότε μὴ παρόντος Πηνελόπη καταμαθοῦσα ταῦτα καὶ ἄλλως δὲ προπεπυσμένη τὸν τῆς Εὐίππης ἔρωτα, πείθει τὸν Ὀδυσσέα παραγενόμενον, πρὶν ἢ γνῶναί τι τούτων ὡς ἔχει, κατακτεῖναι τὸν Εὐρύαλον ὡς ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ. καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν διὰ τὸ μὴ ἐγκρατὴς φῦναι μηδὲ ἄλλως ἐπιεικὴς αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς ἐγένετο, καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον ἢ τόδε ἀπειργάσθαι πρὸς τῆς αὐτὸς αὐτοῦ γενεᾶς τρωθεὶς ἀκάνθῃ θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν.* cf. Eust. Od. p. 1796, 52: *Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς* (sc. ex Euippa) *Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος.* In Parthenii verbis extremis senarium Sophocleum

τρωθεὶς ἀκάνθῃ τρυγόνος θαλασσίας

agnoscere sibi visus est Meinekius.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ

Eiusdem tituli tragoediam composuit L. Attius fortasse Sophoclem imitatus.

205

ἀδόξαστον

Hesych. I p. 97: *ἀδόξαστον· ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς Εὐρυσάκῃ* (*εὐρησά* codex, with *κ* written above). Fabulae nomine omisso eadem Anecd. Bekk. p. 344, 28.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

E titulis qui citantur, *Ἡρακλῆς*, *Ἡρακλῆς σατυρικός*, *Ἡρακλεΐσκος*, *ἐπὶ Ταινάρῳ σάτυροι*, *ἐπὶ Ταιναρίοις*, probabile est huic dramati inscriptum fuisse *Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ*. 'Hercules in Taenaro ad inferos descendit ad Cerberum in lucem educendum: hinc fabulae satyricae nomen et argumentum.' TOVPIVS. Chori partes Helotibus mandatas fuisse indicat Eust. Il. p. 297, 37: *ἐν γοῦν τοῖς Ἡρῳδιανοῦ εὕρηται, ὅτι Εἵλωτες οἱ ἐπὶ Ταινάρῳ σάτυροι.*

206

. . συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαυμάτων
μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν

Pollux 10, 110: *προσθετέον δὲ τῷ μαγείρῳ καὶ ξύλα καύσιμα καὶ κληματίδας καὶ ἐκκαύματα, εἰπόντος Σοφοκλέους ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ 'συνέλεγον — προσδεήσειεν'.* ubi *ἐκκαύματα* legitur; *ἐκκαυμάτων* idem 7, 110: *φιτροὺς δὲ τούτους λέγει ἡ ποιητικὴ φωνή· ἐκκαύματα δὲ Σοφοκλῆς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ 'συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι δεήσειεν'.*

207

τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν.

Stephanus Byz. p. 699, 12: *χώρα — ὅθεν τὸ χωρίτης — Σοφοκλῆς Αἰγεῖ — καὶ ἐν Ἡρακλεῖ 'στρέφουσι κρήνης φύλλα καὶ χωρίτην ὄφιν'.* Ita libri; *ἐν Ἡρακλεῖ σ.* (i. e. *σατυρικῷ*) *'τρέφουσι κρήνης φύλακα χ. ὄφιν'* Iacobsius.

208

Κυκλώπιον τροχόν

Hesych. 2 p. 372: *κύκλους καὶ τροχούς· τὰ τείχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς Σοφοκλῆς Ἡρακλεῖ* (*ἡρακλέα* codex) *'κυκλώπιον τροχόν'.*

209

κρεῖσσον θεοῖς γὰρ ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν.

Orion Flor. 5, 9 p. 47, 24: *ἐκ τοῦ Ἡρακλεΐσκου σατουρίκης. 'κρεῖσσον — φέρειν'.* Eundem versum om. poetae et fabulae nomine habet Florileg. Leid. 98 in Philol. vol. 6 p. 587.

210

τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Orion Flor. 6, 6 p. 49, 13: *ἐκ τοῦ Ἡρακλεΐσκου Σοφοκλέους. 'τὸν δρῶντα — ὀφείλεται'.* Om. poetae nom. Schol. Pind. Nem. 4, 51: *παρὰ τοῦτο ὁ τραγικός 'τὸν δρῶντά πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται'.* Arrian. Exp. Alex. 6, 13, 5: *καί τι καὶ ἰαμβεῖον ἐπειπεῖν· τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ ἰαμβείου, ὅτι τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ἐστιν ὀφειλόμε-*

νον. Pro *τὸν δρῶντα* (vel *τῷ δρῶντι*) Stobaeus et Theophilus *δράσαντι* praebent: vide Aeschyli fr. 444.

211

τοιγὰρ ἰώδη φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων.

Ath. IX p. 375 D: *χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν. ὡς Ἱππῶναξ — καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταιναρίοις ʻτοιγαριώδη φυλάξαι χοῖρος ὥς τε δεσμίωνʼ*. Ita libri, a quorum scriptura non ausus sum multum discedere. *τὸν γὰρ ἰώδη* (Cerberum intellegi iubens) suasit Bergkius. *χοῖρον ὥστε δεσμίαν* Casaubonus.

212

ἀλαλίαν

Hesych. I p. 217: *ἀλαλίαν· πονηρίαν, ἀταξίαν. Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταιναρίοις* (*ἐπὶ παιενάροις* codex).

213

ἀργέμων

Hesych. I p. 515: *ἀργέμων· τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων· οἱ δὲ ὀφθαλμιῶν* (*ὀφθαλμῶν* codex). *Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ σατυρικῷ.*

214

οὐ κωφεῖ

Phot. Lex. p. 359, 25: *οὐκ ὤφιξεν· οὐ βλάπτει. Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ Ταινάρῳ* (*τεράρωι* cod.) *σατύροις*. At Hesychius 2 p. 812: *οὐ κωφεῖ· οὐ βλάπτει, οὐ πηροῖ.* ibid. p. 403: *κωφεῖ· κακουργεῖ, βλάπτει, κωλύει, πηροῖ.* et *κωφητέος· βλαπτέος.*

ΗΡΙΓΟΝΗ

Eiusdem tituli tragoediam L. Attius composuit.

215

ἃ δὲ
δόξῃ τοπάζω, ταῦτ᾽ ἰδεῖν σαφῶς θέλω.

Phot. Lex. p. 595, 9: *τοπάζειν· οἷον στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν — καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ ʻἃ δὲ — θέλωʼ*. Fere eadem Etym. M. p. 762, 13 et Suid. v. *τοπάζειν*.

216

νῦν δ᾽ εἰρὴ ὕποφρος ἐξ αὐτῶν ἕως
ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἐξαπώλετο.

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 374: *ὕποφρον· κρυφαῖον, ὡς φησὶν ὁ Ταραντῖνος. μαρτυρεῖ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σμηριγόνῃ λέγων ʻνῦν δ᾽ — ἐξαπώλετοʼ. μέμνηται ὁ αὐτὸς καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ. καὶ ὁ Ἱππο-*

κράτης δὲ σαφὲς ποιεῖ λέγων ‘*οὐθὲν ὅττι καὶ ὕποφρον καὶ ἔχον περὶ αὐτὸ θαλάμας*’. Hippocratis libri (*περὶ τέχνης* c. 10 vol. 6 p. 18 Littr.) praebent *ὕπαφρον*, quod per *ὕπουλον*, *μὴ φανερόν* interpretantur lexicographi (Phot. Hesych.). De Sophoclis fragmento, ubi *ὑπορφνος* proposuit Ellendtius, nil affirmo. vs. 2 *ἀπώλεσέ τε καὶ αὐτὸς ἐξαπώλετο* editur.

ΘΑΜΥΡΑΣ

Atticam nominis formam testatur Cyrillus Anecd. Paris. vol. 4 p. 183, 14: *Θάμυρις κιθαρ[ῳδ]ὸς Θρᾳ[κι]κὸς δύσφημος· Ἀττικοὶ δὲ ὁ Θαμύρας* (*θάμυράς* cod.). Quam formam Plato et alii tuentur. Dramatis argumentum fuit certamen Thamyrae cum Musis initum, quae *χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν* (Il. *B*, 599 sq.). Ath. I p. 20 F: *Σοφοκλῆς — τὸν Θάμυριν διδάσκων αὐτὸς ἐκιθάρισεν.* Vita Soph. p. 127, 26 Westerm.: *φασὶ δ' ὅτι καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ* (*μονῳδῷ* ci. Welckerus de Trag. p. 425) *Θαμύριδί ποτε ἐκιθάρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ μετὰ κιθάρας αὐτὸν γεγράφθαι.* De persona Thamyrae cf. Pollux 4, 141: *τὰ δ' ἔκσκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἢ Φινεὺς τυφλός, ἢ Θάμυρις τὸν μὲν ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμόν, τὸν δὲ μέλανα.*

217

Θρῇσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου

Eust. Il. p. 358, 40: *ὅτι δὲ Θρᾳκικὸς καὶ ὁ Ἄθως — δηλοῖ, φασί, Σοφοκλῆς ἐν Θαμύριδι Θρήισσαν εἰπὼν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου.*

218

πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἕλλησι ξόαν' ἡδυμελῆ

Ath. XIV p. 637 A de v. *μάγαδις* disputans: *Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμύρᾳ* ‘*πηκταὶ — ἡδυμελῆ*’. Photius Lex. p. 239, 15: *μάγαδις· ψαλτικὸν ὄργανον. οὕτω Σοφοκλῆς.* vs. 1 *πηκταί*] *πυκταὶ* BP. *καὶ μαγαδῖδες* scribit Meinekius Com. 3 p. 179.

219

τρίγωνος

Ath. IV p. 183 E: *μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς ἐν μὲν Μυσοῖς — καὶ ἐν Θαμύρᾳ.*

220

πρόποδα μέλεα τάδ' ὅσα κλύομεν
τρόχιμα βάσιμα χερσὶ πόδεσσιν.

Gramm. cod. Bodl. in Anecd. Paris. vol. 4 p. 183 not.: *Σοφο-*

κλῆς ἐν τῷ Θαμύριδι φησί '*πρόποδα — πόδεσι*'. Anecd. Ambros. in H. Keilii Anal. gramm. (Halis 1848) p. 8, 10: *κέκληται ὡς ἀπὸ τῶν χορῶν χορεῖος παραγωγῶς* (*παραγώνως* cod.). *ὁ γοῦν Σοφοκλῆς ἐν Θαμύρᾳ φησί* (*σοφοκλῆς τὰ θάμυρά φησι* codex) '*πρόσωδα — πόδεσσιν*'. vs. 1 *πρόποδα μέλεα τὰ δ' ὅσα κλύομεν* cod. Bodl., *πρόσωδα μέλεα τάδε σε κλαίομαι* cod. Ambr. Fortasse *πρόσοδα μέλεα* Sophocles dixit quae vulgo *προσόδια* appellantur. vs. 2 *χερσὶ πόδεσσιν*] *χέρεσι πόδεσι* cod. Bodl.

221

οἴχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη
λύρα μοναύλοις τε χειμωντεως
ναος στέρημα κωμασάσης.

Ath. IV p. 175 F: *τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ οὕτως* '*οἴχωκε — κωμασάσης*'. *Ἀραρὼς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς κτέ.* vs. 2 cf. Pollux 4, 75: *μόναυλος· μέμνηται μὲν αὐτοῦ Σοφοκλῆς ἐν Θαμύριδι. τὸ δὲ εὕρημά ἐστιν Αἰγυπτίων.* Temptabam *λύρα μόναυλοί θ' οἷς ἐχαίρομεν τέως.* quae suspicio si vera sit, huc referendum fuerit fr. 993. vs. 3 *ναός τ' ἔρημος* ci. Wagner.

222

τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι

Schol. Soph. Oed. C. 378: *πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλον φασί, καθάπερ καὶ ἐν Ἐπιγόνοις* '*τὸ κοῖλον — ἔτι*' *καὶ ἐν Θαμύρᾳ* (*Θαμυρία* libri) '*ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον πολέων κτεάνων σίνιν Ἀργεΐ κοίλῳ*'. *Ἐπιγόνοις* et *Θαμύρᾳ* transponenda esse vidit Kirchhoffius. Epigonos concedes dici cyclicum carmen.

223

κάνναβις

Antiatt. p. 105, 27: *κάνναβις. Σοφοκλῆς Θαμύρᾳ. Ἡρόδοτος τετάρτῳ.*

224

ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας,
ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας

Plut. Mor. p. 455 D: *ὀργιζόμεθα καὶ πολεμίοις καὶ φίλοις καὶ τέκνοις καὶ γονεῦσι καὶ θεοῖς νὴ Δία καὶ θηρίοις καὶ ἀψύχοις σκεύεσιν, ὡς ὁ Θάμυρις* '*ῥηγνὺς χρ. — λύρας*'. Sophocli locum vindicavit Brunckius.

225.

μουσομανεῖ δ' ἐλάμφθην δακέτῳ, ποτὶ δειρὰν
ἔρχομαι δ' ἔκ τε λύρας, ἔκ τε νόμων,
οὓς Θαμύρας περίαλλα μουσοποιεῖ.

Plut. Mor. p. 1093 D: τὰ Σοφοκλέους περίεισιν ᾄδων ʻμουσομανεῖ — μουσοποιεῖʼ. καὶ νὴ Δία Εὔδοξος καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Ἀρχιμήδης. vs. 1 ἐλάμφθην] ἐθάλφθην ci. Brunck. δ' ἂν καὶ τῷ] δ' ἂν καὶ τὸ cod. Harl., δακέτῳ Brunck. vs. 3 οὐ Θ. περὶ ἄλλα libri, οὓς Θ. περίαλλα Porsonus. Locus nondum emendatus.

ΘΗΣΕΥΣ

Hanc fabulam alii ab Aegeo, alii a Phaedra diversam fuisse negant.

226

ὀμπνίου νέφους

Phot. Lex. p. 342, 11 et Suidas: ὄμπνιον (ὄπνιον Phot.) νέφος· μέγα, πολύ, ηὐξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. Phot. Lex. p. 335, 9: ὀμπνίου νέφους· μεγίστου. Hesych. 2 p. 757: ὀμπνείου νέφους· μεγάλου, πολλοῦ, ηὐξημένου.

ΘΥΕΣΤΗΣ ΕΝ ΣΙΚΥΩΝΙ ET ΘΥΕΣΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ʻPrioris dramatis actio transigebatur Sicyone, posterioris Argis. Utriusque argumentum colligi potest ex Hygini fab. 88.ʼ BRVNCKIVS. Cf. Dio Chrysost. 66, 6: ὅτι μὲν γὰρ διὰ χρυσοῦν πρόβατον ἀνάστατον συνέβη γενέσθαι τηλικαύτην οἰκίαν τὴν Πέλοπος, οἱ τραγῳδοὶ φασίν. καὶ κατεκόπη μὲν τὰ τοῦ Θυέστου τέκνα, τῇ Πελοπίᾳ δὲ ὁ πατὴρ ἐμίχθη καὶ τὸν Αἴγισθον ἔσπειρεν· οὗτος δ' ἀπέκτεινε μετὰ τῆς Κλυταιμνήστρας τὸν Ἀγαμέμνονα — τούτοις δὲ οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν, ἃ γέγραπται μὲν οὐχ ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν, Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους, λέγεται δὲ ἐν μέσοις τοῖς θεάτροις.

227

σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός.
ἀλλ' εἰς θεοὺς ὁρῶντα, κἂν ἔξω δίκης
χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών·
αἰσχρὸν γὰρ οὐδὲν ὧν ὑφηγοῦνται θεοί.

Orion Flor. 5, 10 p. 47, 26: ἐκ τοῦ α' Θυέστου. ʻσοφὸς — θεοίʼ. vs. 1 om. poetae et fab. nom. habet Floril. Leid. 99 in Philol. vol. 6 p. 587, ubi pro τιμᾷ legitur τιμήσῃ.

228

ἀμόρφωτον

Hesych. 1 p. 282: ἀμόρφωτον· ἀδιατύπωτον. Σοφοκλῆς Θυέστῃ τῷ ἐν Σικυῶνι.

229

ἀποπλήκτῳ ποδί

Hesych. I p. 477: ἀποπλήκτῳ ποδί· μανιώδει. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ.

230

αὐτόμοιρος

Hesych. I p. 627: αὐτόμοιρος (αὐρόμαρος cod.)· μονόμοιρος. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ (σικυωνία cod.).

231

αὐτόφορτοι

Hesych. I p. 630: αὐτόφορτοι· αὐτοδιάκονοι, κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ (σικυωνία cod.).

232

ἐπαίνους

Hesych. I p. 1306: ἐπαίνους· τὰς κρίσεις, καὶ τὰς συμβουλίας, καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας (ἀρχεσίας cod.). Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ (σικυννίω cod.). καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαινήταισιν (ita cod.).

233

ἀφωσιωμέναι

Hesych. I p. 648: ἀφοσιωμέναι· ἀνόσιαι, ἄποθεν τοῦ ὁσίου γεγενημέναι. Σοφοκλῆς Θυέστῃ β΄. cf. p. 654: ἀφωσιωμένε· ἄποθεν τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένε.

234

ἠγόμην

Hesych. I p. 1601: ἠγόμην· διῆγον. Σοφοκλῆς Θυέστῃ δευτέρῳ.

235

ἔστι γάρ τις ἐναλία
Εὐβοιὶς αἶα· τῇδε βάκχειος βότρυς
ἐπ' ἦμαρ ἕρπει. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω
κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας·
εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον,
γλυκαίνεταί τε κἀποπερκοῦται βότρυς·
δείλῃ δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη
[καλῶς] ὀπώρα κἀνακίρναται ποτόν.

Schol. Eur. Phoen. 227: Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστῃ ἱστορεῖ καὶ παρ' Εὐβοεῦσιν ὁμοίαν ἄμπελον εἶναι τῆς ἐν Παρνασῷ, λέγων οὕτως 'ἔστι — ποτόν'. vs. 2 εὐβοήσασα libri, Εὐβοιὶς αἶα Cobetus. vs. 3 λαβραδέω codex Ven. 471, λαβράσως Vat. 909, λαμπρᾶς ἕω Valck. vs. 4 χῶρον εὐανθὲς libri, χλωρὸν Bergkius, οἰνάνθης Barnesius. vs. 5

ἄξει μέσον vel ἄξει μ̈ libri opt. vs. 6 καὶ κλίνεταί γε libri, γλυκαίνεταί τε Meinekius; mihi πεπαίνεταί τε scribendum videbatur. κἀποπερκοῦται] fort. κἀπιπερκοῦται leg. vs. 7 βλαστουμένη nihili est. vs. 8 ὀπώρα καλῶς libri, καλῶς ὀπώρα Valck. ipsum καλῶς displicet et fortasse a librario ad lacunam resarciendam additum est; quodsi traditum fuit τέμνεται βλαστου...... ὀπώρα κἄνακ. π., rectius suppleveris τέμνεται κλάστου [χερὶ μέλαιν'] ὀπώρα. ubi κλάστου χερί Meinekius coniecit. Compares Schol. Soph. Ant. 1133: ἢ τὸ ἐν Εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος ἢ τὸ ἐν Παρνασῷ· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τόποις ἡ ἄμπελος ἢ καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ μὲν τὴν ἕω βότρυας φέρει, περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ὄμφακας, ἐτρυγᾶτο δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἑσπέραν. Steph. Byz. p. 479: Νῦσαι — δεκάτη ἐν Εὐβοίᾳ, ἔνθα διὰ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἄμπελον φασὶν ἀνθεῖν καὶ τὸν βότρυν πεπαίνεσθαι. Schol. V Il. N, 21: ἐν Αἰγαῖς τῆς Εὐβοίας παράδοξα πολλὰ γίνεται. κατὰ γὰρ τὰς ἐτησίους τοῦ Διονύσου τελετὰς ὀργιαζουσῶν τῶν μυστίδων γυναικῶν βλαστάνουσιν αἱ καλούμεναι ἐφήμεροι ἄμπελοι, αἵτινες ἕωθεν μὲν τὰς τῶν καρπῶν ἐκβολὰς ποιοῦνται, εἶτ' αὖ πάλιν βότρυας κτἑ.

236

πρὸς τὴν Ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.

Stob. Ecl. 1, 4, 5 p. 156: Σοφοκλῆς Θυέστῃ. 'πρὸς — ἀνθίσταται'. Fortasse respicit hunc versum Plato Sympos. p. 196 D (quae repetit Stob. Flor. 63, 36): καὶ μὴν εἴς γε ἀνδρίαν Ἔρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται.

237

ὡς νῦν τάχος στείχωμεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε.

Stob. Flor. 29, 1: Σοφοκλέους Θυέστῃ. 'ὡς — ποτε'. vs. 2 ἅπτεταί ποτε ante Brunckium.

238

ἔχει μὲν ἀλγείν', οἶδα· πειρᾶσθαι δὲ χρὴ
[ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν]
ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν.

Stob. Flor. 108, 21: Σοφοκλῆς Θυέστῃ. 'ἔχει — λαβεῖν'. vs. 1 ἔχεις editur, ἔχει ABM. mox ἀλγεῖν ἃ οἶδα· σύμφορον δέ σοι A (?). vs. 2 huc relatum ex Stob. Flor. 108, 22 (ubi Eur. Hel. 253 sq. affertur) recte delet Badhamus, qui vs. 3 δή pro χρή scribendum suspicatur. vs. 3 χρὴ τὴν ἴασιν M.

239

ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή,
λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν.

Stob. Flor. 113, 12: Σοφοκλέους Θυέστῃ. 'ἔνεστι — κακῶν'.

240

καίπερ γέρων ὤν· ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ
χὼ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ.

Stob. Flor. 115, 16: *Σοφοκλέους Θυέστῃ.* '*καίπερ — δεῖ*'.

241

ἀκήρυκτον

Hesych. 1 p. 191: *ἀκήρυκτον· ἄγνωστον. ἀφανὲς δὲ Σοφοκλῆς Θυέστῃ.*

242

ἄλογα

Hesych. 1 p. 245: *ἄλογα· ἄρρητα. Σοφοκλῆς Θυέστῃ.* Anecd. Bekk. p. 385, 16: *ἄλογα· ἄρρητα. Σοφοκλῆς.*

243

ἀλωπός

Hesych. 1 p. 256: *ἀλωπός· ἀλωπεκώδης. πανοῦργος. Σοφοκλῆς Θυέστῃ* [*καὶ*] *Ἰνάχῳ. οἱ δὲ ἀφανὴς* (*ἀφανεῖς* cod.) *καὶ κατὰ τὴν πρόσοψιν* (*πρόσωψιν* cod.).

244

ἀνταίρουσιν

Hesych. 1 p. 391: *ἀντεροῦσιν· ἀντιλέγουσιν. Σοφοκλῆς Θυέστῃ.* *ἀνταίρουσιν* Is. Vossius ex litterarum ordine correxit.

245

ἀπείρονας

Hesych. 1 p. 433: *ἀπείρονας· ἀπειράτους. Σοφοκλῆς Θυέστῃ.*

246

ἀπόθεα

Hesych. 1 p. 462: *ἀπόθεα· ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σοφοκλῆς Θυέστῃ.*

247

ἀτελῆ

Hesych. 1 p. 598: *ἀτελῆ· ἀδάπανα, οὐκ ἔχοντα τελέσματα. Σοφοκλῆς Θυέστῃ.*

248

ἐντέλλω

Antiatt. p. 94, 8: *ἐντέλλω· ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. Σοφοκλῆς Θυέστῃ.*

ΙΝΑΧΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De argumento dramatis cf. Apollod. 2, 1, 3: *πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν —. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχου-*

σαν Ζεὺς ἔφθειρε· φωραθεὶς ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἁψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκήν — Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην κτἑ. Satyricum drama fuisse intellexit Hemsterh. in Ar. Plut. p. 248.

249

Ἴναχε γεννᾶτορ, παῖ τοῦ κρηνῶν
πατρὸς Ὠκεανοῦ, μέγα πρεσβεύων
Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις
καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς.

Dionys. Hal. 1, 25 de Pelasgis et Tyrrhenis: *Σοφοκλεῖ δ' ἐν Ἰνάχῳ δράματι ἀνάπαιστον ὑπὸ τοῦ χοροῦ πεποίηται ὧδε 'Ἴναχε — Πελασγοῖς'.* vs. 1 *τοῦ* e codd. addidit Ambroschius, *γεννᾶτορ* igitur corruptum. vs. 4 *Τυρρηνοῖσι* Dionys. Hal. libri, *Τυρσηνοῖσι* Schol. Ap. Rh. 1, 580: *ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησί 'καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς'.*

250

. . . . ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας
Πίνδου Λάκμου τ' ἀπὸ Περραιβῶν
εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας,
μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου
. . . .
ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν
ἥκει δῆμον τὸν Λυρκείου.

Strab. VI p. 271: *καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἰνάχου μύθῳ παραπλήσια· 'ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου' φησὶν ὁ Σοφοκλῆς 'Λάκμου τ' — Ἀχελῴου', καὶ ὑποβάς 'ἔνθεν — Λυρκείου'. — βελτίων δ' Ἑκαταῖος ὃς φησὶ τὸν ἐν τοῖς Ἀμφιλόχοις Ἴναχον ἐκ τοῦ Λάκμου ῥέοντα — ἕτερον εἶναι τοῦ Ἀργολικοῦ.* vs. 5 *ἐνθένδ' εἰς* (vel *ἐς*) *Ἄργος* codd. vs. 6 *ἥκει δῆμον*] *ἴκου δῆμον* vel *δημωνίκου* nonnulli libri. mox *Λυρκείου* Tyrwhittus, *Λυρκίου* codd. Strabonis et Hesychius 2 p. 511: *Λυρκίου δῆμον· τὸ Ἄργος, ἀπὸ Λυρκίου τοῦ Λυγκέως· ἔστι δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλις.*

251

γυνὴ τίς ἥδε συληνᾶς Ἀρκάδος κυνῆ

Schol. Ar. Av. 1203: *κυνῆ δὲ ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος ὢν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ τῆς Ἴριδος 'γυνὴ — κυνῆ'. συληνᾶς* RV, *κυληνᾶς* Ald. E Toupii coniectura vulgo scribitur *γυνὴ τίς ἥδε; κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς.* Latet aliud quid. Hesych. 1 p. 537: *Ἀρκὰς κυνῆ· Ἀρκαδικὸς πῖλος* (*ἀρκασκύνη· ἀρκαδικὸς πινός* cod.). *Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ.* unde corrigas p. 511: *ἀρασύνη· πύελος.* Eust. Il. p. 302, 26: *ἐν τοῖς Παυσανίου φέρεται ὅτι*

τε Ἀρκὰς κυνῆ ἐλέγετό τις ἤτοι Ἀρκαδικὸς πῖλος — καὶ ὅτι φιλλός τις ἐφέρετο Ἀρκάς.

252

Πλούτωνος ἥδ᾽ ἐπείσοδος

Schol. Ar. Plut. 727: τὸν Πλοῦτον Πλούτωνα εἶπε παίζων ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλεσεν (f. ἐκάλουν) ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ 'Πλούτωνος δ᾽ (ἥδ᾽ Porsonus) ἐπείσοδος'. καὶ πάλιν 'τοιόνδ᾽ ἐμὸν — χάριν' (fr. 263).

253

πανδόκος ξενόστασις

Pollux 9, 50: μέρη δὲ πόλεως καὶ πανδοκεῖον καὶ ξενὼν καὶ ὡς ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλῆς, πανδόκος ξενόστασις.

254

Ar. Plut. 806: ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων, οἱ δ᾽ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου κτἑ. ubi Scholia vs. 807: σιπύη ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους, ὅτι τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο.

255

σιροὶ κριθῶν

Schol. Demosth. p. 73 a 37: σιροῖς] τὰ κατάγεια, Θεόπομπος καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ 'σιροί κριθῶν'.

256

κημός

Schol. Ar. Eq. 1150: κημὸς — παρόμοιος χώνῃ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ.

257

ξανθὴ δ᾽ Ἀφροδισία λάταξ
πᾶσιν ἐπεκτύπει δόμοις

Ath. XV p. 668 B: διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ Ἀφροδισίαν εἴρηκε τὴν λάταγα 'ξανθὴ — δόμοις'. vs. 2 παισὶν libri, ἅπασι νῦν Toupius, πᾶσιν Heathius. ἐπεκύπτει ABP, ἐπεγκύπτει V, ἐπεισκύπτει L et recentiores edd., scripsi ἐπεκτύπει.

258

εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας
ἀφθίτου λαχόντες θείου

Schol. Ar. Pac. 531: Σοφοκλέους μελῶν] ὅτι ἡδέα τὰ μέλη Σοφοκλέους. περιέργως δὲ τινὲς εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰνάχῳ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ τῆς εὐδαιμονίας· 'εὐδαίμονες — θείου'. vs. 1 γενεᾶς libri, γέν-

νας Bergkius. vs. 2 *ἀφθίτου θείας λαχόντες* ci. Bergkius, malim *ἀφθίτου λαχόντες ἰσοθέου.*

259

τραχὺς χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 200: *κερχνώδη — τὰ τραχείας ἀνωμαλίας ἔχοντα. ὡς καὶ Σοφοκλῆς περὶ τῆς ἀποταυρουμένης φησὶν Ἰοῦς* (*ἰχθύς* ante Elmsleium) '*τραχὺς — ἐξανίσταται*'. *τραχὺς ᾧ* vulgo, *τραχὺς* Elmsleius. *χελώνης* corruptum.

260

βοῦ

Antiatt. p. 84, 18: *βοῦ· ἀντὶ τοῦ βοός. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ.* Choerob. in Theod. p. 237, 8 (Anecd. Bekk. p. 1196): *εὑρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.*

261

Schol. Ar. Eccl. 80: *τοῦ πανόπτου*] *τοῦ τὴν Ἰὼ φυλάττοντος. αἰνίττεται δὲ ὡς ὄντος αὐτοῦ δεσμοφύλακος. ἀναφέρει δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ Ἄργον.* mox de vs. 81: *βουκολεῖν δὲ ὡς τὴν Ἰὼ ὁ Ἄργος ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους.* Schol. Aesch. Prom. 574: *Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ᾄδοντα αὐτὸν* (Argum) *εἰσάγει.*

262

ἐπῄνεσ'· ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.

Stob. Flor. 46, 13: *Σοφοκλέους* (*ἐν* addit Vindob.) *Ἰνάχῳ.* '*ἐπῄνεσ' — ἀνήρ.*'

263

τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν

Schol. Ar. Plut. 727, quem locum attulimus fr. 252. *ἐμὸν*] *ἐμοὶ* ci. Hemsterhusius, *ἔχω* Fritzschius. *τοιάνδ' ἐμοὶ Πλούτων ἀμεμφίας χάριν* probabiliter suasit Bergkius.

264

πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος
τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων.

Hesych. I p. 402: *ἀντίπλαστον. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ* '*πατὴρ — κεκμηκότων*'. *ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον.* vs. 2 *ἔχει νόμον* codex, *νομὸν ἔχει* Ellendtius.

265

Herod. π. μον. λέξ. p. 35, 11: *τὰ γὰρ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα τῷ Α παραληγόμενα ὀξυνόμενα μὲν ἔχει ἐκτεινόμενον τὸ Α, ψαρός, λαρός·*

ἔνθεν θηλυκὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ· καὶ σασχυτρίνων λαρὸς εὔτατ' ἐπὶ κῦμα ἐκροὰς ἐπώμοσα λαρὸς ἀνήρ. ἔνθεν τὸ οὐδέτερον 'λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον' (Od. *M*. 283). Non λαρός, sed ναρός adiectivi Sophoclem auctorem afferri statuit Lehrsius; ipsa poetae verba nondum emendata.

266

πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει

Anecd. Bekk. p. 442, 5 et Suidas: *ἀράχνης· καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ καλλίοις* (*παρὰ Καλλίᾳ* Suidas, debebat *παρὰ ἄλλοις*). — *θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ 'πάντα — βρίθει'*.

267

ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας

Hesych. 1 p. 1362: *ἐπίκρουμα· ἐπίπληγμα ἢ ἐπιχάραγμα διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ ἔργῳ* (*τῷ Ἄργῳ* ci. Toupius)· *'ἐπίκρουμα — Ἀργείας' Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ*.

268

κυαμοβόλως δικαστήν

Hesych. 2 p. 362: *κυάμῳ πατρίῳ. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ· ὡς καὶ τῶν Αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμευόντων. διεκλήρουν* (*διεκλήρου* cod.) *δὲ αὐτὰς κυάμῳ καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν ἐλάγχανεν. ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους, ὡς καὶ ἐν Ἰνάχῳ 'κυαμοβόλως δικιστήν'. κυαμοβόλον δικαστήν* Musurus, *κυαμοβόλῳ δικαστῇ* Schowius, an *κυαμοβολῶ σε δικαστήν*?

269

χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ

Harpocr. p. 143, 9: *παλίνσκιον — Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ 'χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ', ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ*. cf. Phot. Lex. p. 374, 11 et Suidas: *παλίνσκιον — καὶ Σοφοκλῆς 'χειμῶνι παλινσκίῳ'*. Phot. Lex. p. 373, 25 et Suidas: *παλινσκίῳ· σκοτεινῷ*.

270

ἀελλόθριξ

Hesych. 1 p. 110: *ἀελλόθριξ· ποικιλόθριξ· ἢ πυρεωροὺς* (?) *καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἄελλαν. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ*.

271

ἀλωπός

Hesych. 1 p. 256, quem locum attulimus supra fr. 243.

272

ἀναιδείας φάρος

Hesych. 1 p. 324: *ἀναιδείας φάρος· χιτών* (*πίων* cod.). *Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ· παρὰ τὸ ʻχλαῖνάν τʼ ἠδὲ χιτῶνα τά τʼ αἰδῶ ἀμφικαλύπτειʼ* (Il. *B*, 262).

273

ἄναντα

Hesych. 1 p. 333: *ἄναντα· ἀνωφερῆ — Σοφοκλῆς δὲ Ἰνάχῳ τὰ μὴ κεκωλυμένα* (*κεκομμένα* Salmasius), *παρὰ τὸ αἴνειν* (*αἰνεῖν* cod.), *ὅ ἐστι κατακόπτοντα πτίσσειν* (*πῆσιν* cod.).

ΙΞΙΩΝ

Fortasse grammatici Sophoclem cum Aeschylo confuderunt, quae Welckeri de Trag. p. 402 fuit suspicio.

274

δίψιον

Schol. Ap. Rh. 4, 14: *παρὰ τὸ ἴψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον.* cf. Schol. Il. *Δ*, 171 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 162, 25: *ἢ βλαβερὸν ἀπὸ τοῦ ἴψιον ἢ παρὰ τὸ ἴψαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι* (*ἐν ἱερίονι* codex Paris.) *δίψιον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Δ. δίψιον ἄτησι βεβολημένον.* ubi extrema verba (*δίψιον ἄτησιν βεβολημένον*) epici esse poetae videntur.

ΙΟΒΑΤΗΣ

Fortasse Sophoclei dramatis argumentum proditur in Schol. Il. Z, 155: *Ἄντεια δὲ ἡ Προίτου γυνὴ ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου ἐδεῖτο ὅπως αὐτῇ συνευνασθῇ· ὁ δὲ δεξιούμενος τὸ ὅσιον ἀντέλεγεν. ἡ δὲ Ἄντεια δείσασα μὴ τῷ Προίτῳ προλαβὼν ἐξείποι τοὺς αὐτῆς ἔρωτας, ἔφθασε τὸν Βελλεροφόντην κατειποῦσα ὡς ἄρα εἴη βεβιασμένη πρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ Προῖτος αὐτόχειρ μὲν οὐκ ἠβουλήθη τὸν Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκήτως καθʼ ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. ὁ δὲ πολλοῖς αὐτὸν ἐγγυμνάσας ἄθλοις, ὡς οὐχ ἑώρα φθειρόμενον, ὑπετόπησε τὴν κατʼ αὐτοῦ στρατηγηθεῖσαν δεινὴν καταβουλήν —, ἔδωκε δὲ αὐτῷ πρὸς γάμον τὴν ἰδίαν θυγατέρα Κασάνδραν καὶ τῆς βασιλείας μοῖράν τινα. — ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν Τραγῳδουμένοις.*

275

τὸν Ἀίδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν.

Stob. Flor. 119, 6: *Σοφοκλέους Ἰοβάτου. ʻτὸν — φιλεῖν.ʼ*

276

ἀφύλλωτον πέτραν

Hesych. 1 p. 653: *ἀφύλλωτον πέτραν· ἄπορον, ἄδενδρον, οἷον λεωπετρίαν. Σοφοκλῆς Ἰοβάτῃ.*

ΙΟΚΛΗΣ

Brunckio Ἰφικλῆς vel Οἰκλῆς scribendum videbatur: de argumento dramatis nihil scimus.

277

ἀλλὰ καὶ λινορραφῆ
τυλεῖα

Pollux 10, 39: *καὶ τύλη δὲ παρ' Εὐπόλιδι ἔστιν ἰάζοντι ἐν τοῖς Κόλαξιν. ἀλλὰ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ Ἰοκλεῖ λέγοντι* ʻ*ἀλλὰ — τυλεῖα*ʼ. cf. Pollux 7, 191: *Σοφοκλῆς δ' ἔφη* ʻ*κλινορραφὴς τυλία*ʼ.

278

ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν

Ar. Eq. 498: ʻ*ἀλλ' ἴθι — ἐμόν*ʼ. ubi Schol.: *παρὰ τὸ Σοφόκλειον ἐξ Ἰοκλέους* (ita cod. Ven., *ἐν Ἰολάου* al.). Verba *ἀλλ' ἴθι χαίρων* repetit Aristophanes Nub. 510 et Pac. 729, manifesto hunc locum respicit Eq. 548: *ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων, κατὰ νοῦν πράξας, φαιδρὸς λάμποντι προσώπῳ.*

ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ v. ΟΙΝΟΜΑΟΣ

ΙΠΠΟΝΟΥΣ

Pollux 4, 11: *τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν* (sc. *ἡ παράβασις*)· *ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μέν γε τῇ Δανάῃ τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρᾴδειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἁμίλλης ποιεῖ σπανιάκις, ὥσπερ ἐν Ἱππόνῳ.* Parabasin quae proprie dicitur a tragoedia alienam fuisse certissimum videtur: mulieres de se dicentes masculino genere nonnunquam uti multa docent exempla (nonnulla attulit Dindorfius in Eur. Hipp. 1105); idem hoc in dramate factum fuisse Pollucis locus indicat. Chorus igitur e mulieribus constitit. De Hipponoo cf. Apollod. 1, 8, 4.

279

ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι

Stephanus Byz. p. 707, 14: *Ὤλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας θηλυκῶς λεγομένη. — Σοφοκλῆς ἐν Ἱππόνῳ* (ita Meursius, libri *ἰπόνῳ* vel *ἰπύνῳ* vel *ἱππῶνι*) ʻ*ἐξ — κομίζομαι*ʼ.

280

πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδέν, ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν
καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.

Clemens Alex. Str. VI p. 742: *Σοφοκλέους δὲ ἐξ Ἱππόνου* ʻ*πρὸς*

— χρόνος.' Gellius N. A. 12, 11, 6: *propterea versus istos Sophocli prudentissimi poetarum in ore habendos esse dicebat* 'πρὸς — χρόνος'. Eundem locum sine lemmate habet Stob. Ecl. 1, 8, 17 p. 230. vs. 1 ὁ πάνθ'] ἅπανθ' Gellius.

281

σωτηρίας γὰρ φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ
βλέψαι πάρεστιν, ἐν δὲ τῇ προμηθίᾳ.

Orion Flor. 4, 2 p. 46, 10: ἐκ τοῦ Ἱππόνου Σοφοκλέους. 'σωτηρίας — τῇ προμηθείᾳ.'

282

ἀπαλέξασθαι

Hesych. 1 p. 421: ἀπαλέξασθαι· ἀποφυλάξασθαι. Σοφοκλῆς Ἱππόνῳ.

283

ἀπαρθένευτος

Hesych. 1 p. 426: ἀπαρθένευτος (ἀπαρθίνευτος cod.)· ἀκέραιος, καθαρά. Σοφοκλῆς Ἱππόνῳ. cf. Anecd. Bekk. p. 418, 11: ἀπαρθένευτος· ἀκέραιος, καθαρός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Sophoclis vestigia fortasse legit Hyginus fab. 98.

284

σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν

Phot. Lex. p. 410, 13 et Suidas: πενθερά· τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερός, ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει —. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεὺς φησὶ πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως 'σὺ δ' — πενθερῶν'. ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν. cf. Anecd. Bekk. p. 229, 1 et Etym. M. p. 220, 40: Σοφοκλῆς δὲ τὸν πενθερὸν ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ τέθεικεν (λέγει Etym. M.).

285

ὀξηρὸν ἄγγος οὐ μελισσοῦσθαι πρέπει.

Proverb. append. 4, 27: 'ὀξηρὸν — πρέπει'. ἐπὶ τοῦ ἀναξίου. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ. ubi μελιττοῦσθαι editur.

286

νόει πρὸς ἀνδρί, σῶμα πουλύπους ὅπως
πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.

Ath. XII p. 513 D: ὁμοίως φησὶ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ 'νόει — φρονήματος'. καὶ ὁ Θέογνις 'πουλύποδος νόον ἴσχε πολυπλόκου'.

vs. 1 νόει] νοῦν δεῖ ci. Porsonus. alii aliter locum temptarunt, non emendarunt. χρῶμα pro σῶμα requirit Bergkius, recte opinor.

287

τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή.

Stob. Flor. 30, 6: *Σοφοκλέους Ἰφιγενείας.* '*τίκτει — σχολή.*' *θεὸς δὲ* (*θεὸς γὰρ* A) *τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.* versus alter cum priore non cohaerens recurrit in Men. mon. 242 (ubi *τοῖς ἀργοῖσιν* legitur); Menandro tribuere videtur teste Gaisfordo codex Vindob.

288

ἀκρουχεῖ

Hesych. 1 p. 207: *ἀκρουχεῖ· ἄκρον ἔχει. Ἄκρον δὲ ὄρος* (*ὄρους* cod.) *τῆς Ἀργείας, ἐφ' ου Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο Μελάμπους καθάρας τὰς Προιτίδας, ἤγουν ταῖς Χάρισιν. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ.*

289

βασίλη

Hesych. 1 p. 700: *βασίλη· βασίλεια* (*βασιλ, ἡ βασίλεια* cod.). *Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ.*

290

πύνδαξ

Hesych. 1 p. 504: *ἀπυνδακῶτος· ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ πύνδακα* (*πενδάκα* cod.) *τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη.* Eust. Il. p. 870, 28: *Σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν, ὡς φησὶ Παυσανίας.*

291

ὕποφρον

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 374, quem locum attulimus fr. 216.

292

Schol. Soph. Oed. C. 793: *δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ τοῦ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ* (*Ἰφιγενείᾳ* ci. Guil. Schneider) *φησὶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις —.*

ΙΧΝΕΥΤΑΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

293

ἐνήλατα ξύλα
τρίγομφα διατορεῦσαί σε δεῖται

Pollux 10, 34: *μέρη δὲ κλίνης ἐνήλατα καὶ ἐπίκλιντρον, τὸ μέν γε ἐπίκλιντρον ὑπὸ Ἀριστοφάνους εἰρημένον· Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχνευταῖς σατύροις ἔφη* '*ἐνήλατα — δεῖται*'. De loco corruptissimo cf. Lobeckius in Phryn. p. 178.

294

κἀξορμενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται
βλάστη

Ath. II p. 62 F: Ἀττικοὶ δ᾽ εἰσὶν οἵ λέγοντες ὅρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκότα. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς ‘κἀξορμενίζει — βλάστη’. Fabulae nomen om. Eust. Il. p. 899, 17. vs. 1 κἀξορμενίζειν οὐκ Eust.

295

ῥικνοῦσθαι

Phot. Lex. p. 489, 1 et Suidas: ῥικνοῦσθαι· τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ᾽ εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι (ῥιγνοῦσθαι Phot.) τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς. cf. Hesych. 2 p. 1114: ῥικνοῦσθαι· τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαφέρεσθαι κατ᾽ εἶδος. p. 1117: ῥιχνοῦσθαι· κινεῖσθαι ἀσχημόνως. Pollux 4, 99: εἴδη δὲ ὀρχημάτων — ῥικνοῦσθαι, ὅπερ ἦν τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν.

ΙΩΝ

Ionem et Creusam eandem dici fabulam coniecerunt Schoellius et Welckerus.

296

πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν.

Orion Flor. 7, 10 p. 51, 29: Σοφοκλέους Ἴωνος. ‘πρὸς — φέρειν’. Choricius Gaz. p. 17: ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρός, ἡ τραγῳδία φησίν, ἅπαντα φέρειν καλῶς. Sophoclem imitatus videtur Menander: καὶ τἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίοντα γενναίως φέρειν Com. 4 p. 264. ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν Com. 4 p. 293. Menandri vestigia legerunt multi: χρὴ γὰρ τὰ συμπίπτοντα γενναίως φέρειν Nicetas Eugen. 9, 139. τὰ δὲ συμβαίνοντα ἀνδρὶ γενναίως δεῖ φέρειν Vita Aesopi p. 46, 10. τὰ προσπίπτοντα — γενναίως φέροντες Dicaearchus fr. 59, 30 in Mülleri Fragm. Hist. vol. 2 p. 261. γενναίως φέροντες τὰ προσπίπτοντα Hipparch. Stob. Flor. 108, 81 p. 391. εἰδείην γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα Euseb. Stob. Flor. 1, 85 p. 51. ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα Stob. Flor. 108 inscr. ἐπειρᾶτο μὲν φέρειν τὰ συμβαίνοντα γενναίως Charit. 5, 9 p. 125, 16.

297

ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους

Stob. Flor. 103, 10: Σοφοκλέους Ἴωνος. ‘ἐν — ὄλβους’. μόνον] μοῦνον A.

298

ἄλυτον

Hesych. 1 p. 252: ἄλυτον· ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Σοφοκλῆς ἰνεῖ. Corruptum dramatis nomen: Ἰνοῖ scripsit Musurus, Οἰνεῖ Dindorfius, mihi Ἴωνι probabilius videtur.

299

ἀξέστους

Hesych. 1 p. 412: ἀξέστους· τραχείας. Σοφοκλῆς σιών (η) (Ἴωνι ci. Schowius, Σίνωνι Musurus).

300

Hesych. 2 p. 1550: χερσεύει (οι ει). Σοφοκλῆς ἴονι. κείμενος μὲν βουστάδας αὐλὰς ἐπὶ χέρσου. ἢ διὰ χειρῶν ἔχει ἢ οὕτως ἐμβατεύει. ubi Σοφοκλῆς Ἴωνι Musurus.

ΚΑΜΙΚΙΟΙ

Argumentum erat, ut Brunckius intellexit, mors Minois a Cocali filiabus interempti: cf. Schol. Il. *B*, 145 Diod. Sic. 4, 79 Hygin. fab. 44 al. Fortasse huc spectat Libanius Decl. vol. 3 p. 64: οὐχ ὁρᾶτε τὸν Μίνω δεινὰ πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς; Eidem fabulae Μίνως inscriptum fuisse viri docti coniecerunt e Clementis Alex. Strom. VI p. 741 (fr. 371).

301

ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος
πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

Ath. IX p. 388 F: τοῦ δὲ ὀνόματος (sc. πέρδιξ) αὐτῶν ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβήν — πολὺ δὲ ἔστι τὸ ἐκτεινόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικοῖς 'ὄρνιθος — πάγοις'. Cf. Phot. Lex. p. 413, 15 (Suid. v. Πέρδικος ἱερόν): Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικίοις (κωμικοῖς libri) τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοὔνομα.

302

ἁλίας στραβήλου τῆσδε, τέκνον, εἴ τινα
δυναίμεθ' εὑρεῖν

Ath. III p. 86 D: τῶν στραβήλων (concharum) μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Καμικοῖς οὕτως 'ἁλίας — εὑρεῖν'. Quo spectarit στραβήλου mentio indicat Zenobius 4, 92 p. 112, 20: ὁ Μίνως οὖν ἐδίωκε Δαίδαλον καὶ καθ' ἑκάστην χώραν ἐρευνῶν ἐκόμιζε κόχλον καὶ πολὺν ὑπισχνεῖτο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίνον διείραντι (διείξαντι ante Valck.), διὰ τούτου νομίζων εὑρήσειν Δαίδαλον κτἑ. hinc suspicor vs. 2 supplendum esse ὃς διείρειεν λίνον.

303

πιστοί με κωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας

Hesych. 2 p. 404: *κωχεύουσιν· ὀχοῦσι, μετεωρίζουσι. πιστοί με Σοφοκλῆς καμίκην κωχεύουσιν ἐμφοραιδέσμας.* Anecd. Paris. vol. 4 p. 52, 20: *κωχεύουσιν· ὀχοῦσι, μετεωρίζουσι. Σοφοκλῆς κωμικοῖς ‛πιστοί με κωχεύουσιν ἐνφοραὶ δέμας'. ἐν φορᾷ* Dindorfius, *ἀμφορεῖ* Ruhnkenius.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Eust. Il. p. 987, 8: *ὅτε Κρόνος ἐταρταρώθη, ἐξεδόθη τῷ Διὶ παρὰ Τηθύος καὶ Ὠκεανοῦ ἡ Ἥρα, ἐγκύμων μὲν οὖσα, ὡς παρθένος δὲ ὑπονοουμένη. τεκοῦσα δὲ τὸν Ἥφαιστον προσεποιήσατο δίχα μίξεως τεκεῖν καὶ Κηδαλίωνι τῷ Ναξίῳ ἐκεῖνον παρέδωκε διδάξαι χαλκευτικήν.* Lucianus de domo c. 28 vol. 3 p. 206: *Ὠρίων φέρει τὸν Κηδαλίωνα τυφλὸς ὤν, ὁ δ' αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδὸν ἐποχούμενος, καὶ ὁ Ἥλιος φανεὶς ἰᾶται τὴν πήρωσιν.* quicum cf. Hygin. Poet. Astr. 2, 34 p. 486 et al.

304

καὶ δή τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων
ὑπὸ τοῦ δέατος

Herod. *π. μον. λέξ.* p. 30, 28: *ὅ τε Σοφοκλῆς ἐν Κηδεμόνι σατυρικῷ φησί ‛καὶ δή τι — δέατος', ἀντὶ τοῦ δέους.* Hesych. 1 p. 896: *δέατος· δέους. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι* (*κιδαλίῳ* codex). vs. 1 *τῷ ἀρτυμάτῳ* ante Dindorfium.

305

μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι

Ath. IV p. 164 A: *κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδαλίωνα ἐστὲ ‛μαστιγίαι κ. ἀλλ.'* cf. Eust. Od. p. 1404, 13: *καὶ τὸ ‛μαστιγίαι κ. ἀλλ.', ὃ δὴ ἐκ τῶν τοῦ Σοφοκλέους εἶναι λέγεται.*

306

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

Schol. Plat. p. 920 b 38: *λευκὴ στάθμη· ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων —. ἡ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκὴ οὐδὲν δύναται δεικνύναι —. ὡς Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι ‛τοῖς μὲν — στάθμη'.* Fere eadem Gregorius Cypr. cod. Leid. 2, 67 Phot. Lex. p. 217, 11 et Suidas v. *λευκὴ στάθμη.* omisso poetae nomine locum affert Eust. Il. p. 1023, 2. De proverbio *ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη* cf. Hesych. v. *λευκὴ στάθμη* vol. 2 p. 456 et Zenob. 4, 89. vs. 1 *μὲν* om. Eust. vs. 2 *λευκὴν στάθμην* Eust.

307

ὅ τι ἄν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά.

Phot. Lex. p. 338, 16 et Suidas: *ὄνου σκιά* — *Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι* '*ὅτι ἂν* — *σκιά*'. *γίγνηται*] *γίνηται* vel *γίνεται* libri. Fortasse leg. *ὅταν τι γίγνηταί γ', ἅπαντ' ὄνου σκιά.* Dobraeus proposuit: *ὅταν γένηται ταῦτα, πάντ' ὄνου σκιά.*

308

αὐτοκτίτους δόμους

Hesych. 1 p. 625: *αὐτοκτίστους δόμους· οὐ κατεσκευασμένους, ἀλλ' ἐκ ταὐτομάτου γεγενημένους· ἢ τοὺς οἰκουμένους. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι.* ubi *αὐτοκτίτους* Salmasius; probabile est *δόμους αὐτοκτίτους* scripsisse poetam.

309

τερθρία πνοή

Etym. M. p. 753, 7: *τερθρεία — παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρευόμενος. Φερεκράτης. τερθρία πνοή.* Vbi Gaisfordus: '*παρὰ τὸ — Φερεκράτης*] *π κεῦ ἑώρ*3 D. *τερθρία πνοή*] *ἀγροῖς τερθρία μέντοι πνοὴ διὰ τοῦ ϊ ἡ ὀπισθία* V. *ἀγροῖς τερθρι μέντοι πνοὴ διὰ τοῦ ι ἡ ὀπισθία σοφοκλῆς κή κενὸν ἑώρα*3 M. Locus videtur sumptus ex Cedalione, sed verba non extrico'. Pro *ἀγροῖς* idem *Ἀγρίοις* restituit. Sophoclis verba fuisse *τερθρία πνοή* agnovit Dindorf. Pherecratem dixisse suspicor *τερθρευόμενος κενὸν ὡράζει.* De verbo *ὡράζεσθαι* dixit Meinekius Com. 2 p. 557. Cf. Observ. crit. p. 20.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Hanc tragoediam ab Iphigenia non diversam esse statuit Welckerus.

310

τὸν δὲ ἀνταῖον περιδινέοντα οὐχ ὁρᾶτε
καὶ δεῖμα προσπαίοντα ἀνταίας θεοῦ

Erotian. Gl. Hippocr. p. 62: *ἀνταῖον θεόν* (*ἀντεόνθεον* ed.)· *τὸν βλάβης ὑπονοούμενον αἴτιον ἔσεσθαι ἄνθρωπον* (fort. *ἀνθρώπῳ*). *ἀνταῖον δ' ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν σώφρονα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κλυταιμνήστρᾳ λέγων* '*τὸν δὲ — ἀνταίας θεοῦ*'. vs. 2 *προσπνέοντα*] *προσπαίοντα* codex Cantabr., *προσπέοντα* codices Parisini 2151 2614 2651. *ἀνταίας*] *ἀντέας* vel *ἀντίας* libri. Bergkius coniecit '*τὸν δ' ἀνταῖον περιδηνεύοντά θ' ὁρᾶτε*'. *καὶ* '*δεῖμα προσπνέοντα τἀνταίας θεοῦ*' et alterum locum e Polyido (fr. 367) desumptum esse probabiliter statuit; *προσπαίοντα* in *προστρόπαιον* mutandum suspicor. Lobeckius proposuit: *τὴν ἄγχιμον δὲ πῦρ δονοῦσαν οὐχ ὁρᾷς καὶ δεῖμα προσπνέουσαν ἀνταίας θεοῦ.*

ΚΟΛΧΙΔΕΣ

Agebat fabula de Iasone Medeae ope arietis aurei vellus repetente, quam rem narrat Apollodorus 1, 9, 23 sqq. Cf. Schol. Ap. Rh. 3, 1040: *Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Κολχίσιν εἰσάγει τὴν Μήδειαν ὑποτιθεμένην τῷ Ἰάσονι περὶ τοῦ ἄθλου δι' ἀμοιβαίων.*

311

χαλκοσκελεῖς γὰρ . . . .
. . . ἐκπνέουσι πνευμόνων ἄπο·
φλέγει δὲ μυκτὴρ ὡς . . . . .

Schol. Pind. Pyth. 4, 398: *τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ Ἡφαιστοτεύκτους λέγει. καὶ Σοφοκλῆς δὲ χαλκοῦς* (*Σοφοκλῆς δ' ἐν Κολχίσι* ci. Bothius) *βοῦς ἀδερμάτους φησίν* '*χαλκοσκελεῖς γὰρ ἐκπνέουσι πνευμάτων* (*πνευμόνων* Bergk.) *ἄπο· φλέγει δὲ μυκτὴρ ὡς* . . .' Bergkius supplet vs. 1 et 2 *καὶ τὸ πᾶν ἀδέρματοι πυρὸς φλόγ' ἐκπνέουσι*, vs. 3 *ὡς ἰπνὸς σελασφόρος*.

312

ἀπῆξε πέμφιξ ὡς ἰπνοῦ σελασφόρου

Galenus vol. 17, 1 p. 879 (vol. 5 p. 454 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): *νυνὶ δ' ἀρκέσει τοῖς γραμματικοῖς ἀκολουθήσαντα κατὰ τὴν ἐκείνων διάταξιν εἰπεῖν τι περὶ τῶν κατὰ τὴν πέμφιγα σημαινομένων. δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις λέγειν* '*ἀπῆξε πέμφιξιν οὐ πέλας φόρου*'. Locum correxit Hermannus Opusc. vol. 4 p. 277.

313

κἂν ἐθαύμασας
τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών

Galenus vol. 17, 1 p. 880 (vol. 5 p. 455 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): *ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις κατὰ τάδε τὰ ἔπη* '*κἂν — ἰδών*'. vs. 1 *ἐθαύμασα* ante Hermannum. vs. 2 *τῇδε σκοπῶν* ed., *τηλέσκοπον* Bentleius.

314

ἦ φῂς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν;

Anecd. Bekk. p. 404, 21 et Suidas: *ἀνθυπουργῆσαι· τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφοκλῆς Κολχίσιν* '*ἦ φῂς — χάριν*'.

315

ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ᾖστε τὸν Προμηθέα

Etym. M. p. 439, 2: *καὶ Σοφοκλῆς Κόλχοις* '*ὑμεῖς — Προμηθέα*', *ἀντὶ τοῦ ᾔδειτε.* cf. Arg. Aesch. Prom.: *κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν*

παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις. Promethei unguenti (de quo Ap. Rh. 3, 843 sqq.) mentionem huius *παρεκβάσεως* ansam fuisse recte iudicat Welckerus.

316

ΑΙ. *ἦ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν οὑπιχώριος;*
ΑΓΓ. *καὶ κρᾶτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι*
χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδυ.

Schol. Ap. Rh. 3, 1372: *Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι πεποίηκε τὸν ἄγγελον τοῦ Αἰήτου πυθομένου* (*πυθόμενον* cod.) *περὶ τῶν προειρημένων* '*ἦ — οὑπιχώριος;*' (vs. 1) *λέγοντα* '*καὶ κάρτα — μὴ προσεξέδυ*' (vs. 2 et 3). Itaque vs. 1 est Aeetae, nuntii vs. 2 et 3. vs. 2 *καὶ κάρτα φρίξας τῶν εὐλόφω σφηκώμενα* cod., *κρᾶτα* Bergkius, *φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι* Valckenarius ex Hesych. 2 p. 1525: *φρίξας εὐλόφῳ σηκώματι· ἀντὶ* [*τοῦ*] *ἀναφὺς ἄρτιος.* vs. 3 *μὴ προσεξέδυ* cod., *μητρὸς ἐξέδυ* Rutgersius.

317

[*ἔχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας*]

Pollux 7, 68: *ἁρμόττοι δ' ἂν ταῖς ζώναις ταύταις — καὶ ἡ ἐν ταῖς Σοφοκλέους Κολχίσιν* (ita Bekkeri codex *A*, *ζωστῆρσιν* ceteri) *ἐπιζώστρα· λέγει γοῦν* '*ἔχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας*'. Vbi quae tanquam Sophoclea afferuntur, quamvis corrupta videantur (certe *ἔχοντες* expectamus), Sophoclis non sunt.

318

Schol. Ap. Rh. 4, 228: *Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι φησὶ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα* (sc. *Ἄψυρτον*) *σφαγῆναι.* item Eur. Med. 1334: *κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον τὸ καλλίπρῳρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.*

319

μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα

Ath. XIII p. 602 E: *ὁ δὲ* (sc. Sophocles) *ἐν Κολχίσι περὶ Γανυμήδους τινὰ λόγον ποιούμενος* '*μηροῖς — τυραννίδα*'.

320

καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα.

Stob. Flor. 22, 23: *Σοφοκλέους Κολχίδες.* '*καλὸν — ἴσα*'.

321

ἐπαλλαχθεῖσα

Hesych. 1 p. 1309: *ἐπαλλαχθεῖσα· ἐπαλλάξασα. Σοφοκλῆς Κολχίσιν.*

322

κυνάρα

Ath. II p. 70 A: κινάρα· ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι (κοχλίσι VL) κυνάραν καλεῖ.

ΚΡΕΟΥΣΑ

Ab hac fabula non diversam fuisse Ionem coniecerunt.

323

ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς
αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων.

Stob. Flor. 4, 38: τοῦ αὐτοῦ (Κρεούσᾳ addidit Schowius e codd., praecedit Soph. fr. 75). 'ταῦτ' — φέρων'. vs. 1 ἣν] ἂν libri. vs. 2 αὐτῷ libri. φέρων] fort. θέλων.

324

ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται,
ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς.

Stob. Flor. 7, 8: Σοφοκλῆς Κρεούσᾳ. 'ὅστις — νοῦς'. vs. 1 τόλμης Elmsleius in Eur. Med. 388.

325

καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν·
ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἁλήθει' ἄγει,
συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν.

Stob. Flor. 12, 4: Σοφοκλέους Κρεούσᾳ. 'καλὸν — καλόν'. vs. 2 ἁλήθει'] ἡ ἀλήθει' libri. vs. 3 σύγγνωστον M.

326

οὔτε γὰρ γάμον, ὦ φίλαι,
οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον
ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν·
φθονεραὶ γὰρ ὁδοί.

Stob. Flor. 38, 26: Σοφοκλέους Κρέουσα. 'οὔτε — ὁδοί'. vs. 1 φίλαι AM, φίλε alii. ὦ delendum suspicor. vs. 3 εὔξαιμ' ἂν libri, εὐξαίμαν Seidler.

327

καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους, ἄναξ,
ὧδ' ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μακρὸν βίον
θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως
ἀπρὶξ ἔχονται, κἄστι πρὸς τὰ χρήματα

θνητοῖσι τἄλλα δεύτερ᾽· εἰσὶ δ᾽ οἵτινες
αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ᾽· ἐμοὶ δ᾽ οὐδεὶς δοκεῖ
εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ᾽ ἀεὶ νοσεῖν.

Stob. Flor. 91, 28: *Σοφοκλέους Κρεούσα.* '*καὶ μή — νοσεῖν*'. vs. 4 *ἁπρὶξ* M. vs. 6 *αἴνουσιν ἄνοσον ἄνδ᾽* M. Euripidis hos esse versus et Sophoclis locum excidisse ci. Meinekius.

328

κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι,
λῷστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον, ἥδιστον δ᾽ ὅτῳ
πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ᾽ ἡμέραν.

Stob. Flor. 103, 15: *Σοφοκλέους Κρεούσης.* '*κάλλιστον — ἡμέραν*'. 'vs. 2 *λώιστον δὲ*] *λῷστον δὲ τὸ* B'. ita Gaisfordus; itaque malim *λῷστον δ᾽ ἀεὶ ζῆν ἄνοσον.* Ceterum cf. Theogn. 255 sq.: *κάλλιστον τὸ δικαιότατον, λῷστον δ᾽ ὑγιαίνειν, πρῆγμα δὲ τερπνότατον τοῦ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν.* ubi versus alterius initium alii aliud prodiderunt.

329

ἄπελθ᾽ ἄπελθε, παῖ· τάδ᾽ οὐκ ἀκούσιμα.

Anecd. Bekk. p. 373, 6: *ἀκουστά· ὡς ἐν τῇ* (*τῷ* cod.) *Κρεούσῃ* '*ἄπελθ᾽ — οὐκ ἀκουστά*'. *καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλάκις· ὁ μέντοι Σοφοκλῆς ἀκούσιμα φησί.* Verba *ἐν τῇ Κρεούσῃ — ἀκουστά* loco suo mota post *Σοφοκλῆς ἀκούσιμα φησί* transponenda esse et pro *τάδ᾽ οὐκ ἀκουστά* scribendum esse *τάδ᾽ οὐκ ἀκούσιμα* vidit Bergkius.

330

ἀνέκτημαι

Hesych. 1 p. 361: *ἀνέκτημαι· ἀνείληφα. Σοφοκλῆς Κρεούσῃ* (*κρεοῦσιν* cod.).

331

ἰσοθάνατον

Pollux 6, 174: *ἐκ δὲ τοῦ ΙΣΟ ἰσονόμος ἰσοτελής —. τὸ δ᾽ ἰσοθάνατον Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Κρεούσῃ οὐ πάνυ ἀνεκτόν.*

ΚΡΙΣΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Videtur Paridis iudicium intellegendum esse. Sed fides tituli uno nititur fr. 332; nam Athenaei libri (fr. 333) *Κρησί* praebent, sicut *Σοφοκλῆς Κρησίν* laudatur apud Hesych. v. *βυδοί*, quem locum ad Acrisium rettulimus (fr. 57).

332

καὶ δὴ φάρει τῷδ᾽ ὡς ἐμῷ καλύπτομαι.

Herod. *περὶ διχρ.* in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 295, 10: *τὸ φάρος συστέλλων τὸ Α, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει σατυρικῇ 'καὶ — καλύπτομαι'.* Eadem fere grammaticus Herm. p. 444 et Drac. p. 35, 7. Fabulae titulus lacuna interceptus est in Herod. *π. μον. λέξ.* p. 36, 24: *κατὰ συστολὴν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τηρεῖ 'σπεύδουσαν αὐτήν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι'.*

333

Ath. XV p. 687 C: *Σοφοκλῆς δ' ὁ ποιητὴς ἐν Κρησὶ* (*Κρίσει* Tyrwhittus) *τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφροδίτην ἡδονήν* (l. *ἡδονικήν*) *τινα οὖσαν δαίμονα μύρῳ τε ἀλειφομένην παράγει καὶ κατοπτριζομένην, τὴν δ' Ἀθηνᾶν φρόνησιν οὖσαν καὶ νοῦν, ἔτι δ' ἀρετὴν ἐλαίῳ χρωμένην* (f. *χριομένην*) *καὶ γυμναζομένην.*

ΚΩΦΟΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

334

Schol. Nic. Ther. 343: *Προμηθέα τὸ πῦρ κλέψαντα καὶ τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενον οἱ λαβόντες ἐμήνυσαν οὐ καλὴν τῆς χάριτος τίνοντες ἀμοιβήν. ἐφ' οἷς τὸν Δία φασὶν ἐπαινέσαντα φάρμακον αὐτοῖς ἀγηρασίας δοῦναι, τοὺς δὲ λαβόντας ἀποφέρειν τὸ δωρηθὲν ἐπ' ὄνου, τὸν δὲ δίψει τειρόμενον ἐλθεῖν εἰς κρήνην ἣν ἐφύλασσεν ὄφις, καὶ τοῦ ποτοῦ ὀρεγόμενος ἀπέδοτο τοῦ γήρως τὸ φάρμακον. διὸ πάντας μὲν τοὺς ὄφεις καθ' ἕκαστον νεάζειν ἐνιαυτὸν ἀποδυομένους τὸ γῆρας, τὸν δ' ὄφιν τὸν τῆς κρήνης φύλακα καταλαβεῖν τὸ δίψος, ὅθεν τοῖς δηχθεῖσιν ἐμποιεῖν δίψαν. ἔστι δ' ὁ μῦθος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς.* Eandem fabulam refert Aelianus N. A. 6, 51 haec addens: *τί οὖν; ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητής; ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποιμι· ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς καὶ Δεινόλοχος ὁ ἀνταγωνιστὴς Ἐπιχάρμου καὶ Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος καὶ Ἀριστέας καὶ Ἀπολλοφάνης ποιηταὶ κωμῳδίας ᾄδουσιν αὐτόν.*

335

. . *κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος*

Schol. Ap. Rhod. 1, 972: *λέγεται δὲ ἴουλος καὶ ζῷόν τι, θηρίδιον πολύπουν — Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις 'κυλισθεὶς — ἰσόσπριος'.* cf. Hesych. 2 p. 763: *ὄνοσις ὅσπριον* (*ὄνος ἰσόσπριος* Salmasius)· *ἔστι δὲ ζῷον πολύπουν ὀσπρίῳ ὅμοιον, ὃ καὶ ἴουλόν τινές φασιν.* Phot. Lex. p. 337, 17: *ὄνος ἰσόσπριος* (*ὄνοσις ὅσπριος* cod.)· *ζῷον πολύπουν σκωληκῶδες, ὃ συνειληθὲν ὅμοιον κυάμῳ φαίνεται.*

336

Schol. Ap. Rhod. 1, 1126: *Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς* (Idaeos Dacty-

los) *Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις.* Zenob. 4, 80: *Κέλμις ἐν σιδήρῳ· αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν σφόδρα ἑαυτοῖς πιστευσάντων —. Κέλμις γὰρ εἷς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων τὴν μητέρα Ῥέαν ὑβρίσας καὶ μὴ ὑποδεξάμενος ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν εὐμενῶς ἐν τῇ Ἴδῃ, ἀφ' οὗ ὁ στερεώτατος ἐγένετο σίδηρος. μέμνηται τῆς ἱστορίας Σοφοκλῆς ἐν* (adde *Κωφοῖς*) *σατύροις.* ubi verba *ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν — σίδηρος* corrupta sunt aut lacunosa. Strab. X p. 473: *Δακτύλους δ' Ἰδαίους φασί τινες κεκλῆσθαι τοὺς πρώτους οἰκήτορας τῆς κατὰ τὴν Ἴδην ὑπωρείας· — Σοφοκλῆς δὲ οἴεται πέντε τοὺς πρώτους ἄρσενας γενέσθαι, οἳ σίδηρόν τε ἐξεῦρον καὶ εἰργάσαντο πρῶτοι καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων, πέντε δὲ καὶ ἀδελφὰς τούτων, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ Δακτύλους κληθῆναι. ἄλλοι δ' ἄλλως μυθεύουσιν —. πάντες δὲ καὶ γόητας ὑπειλήφασι καὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν καὶ ἐν Φρυγίᾳ ᾠκηκότας περὶ τὴν Ἴδην, Φρυγίαν τὴν Τρῳάδα καλοῦντες.*

ΛΑΚΑΙΝΑΙ

Argumentum fabulae e parva Iliade ductum testatur Aristot. Poet. 23 p. 1459 b 6: *τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαί, καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες.* Lacaenas mulieres, quae chorum effecerint, probabiliter intellegunt Helenae comites. Videtur dramate propositus fuisse raptus Palladii ab Vlixe et Diomede perpetratus, de quo cf. Procl. Chrestom. ed. Gaisf. p. 482 Schol. Il. Z, 311 al.

337

στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα κοὐκ ἀβόρβορον.

Pollux 9, 49: *ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς εἶδος οἰκοδομήματος, ᾗ που καὶ Σοφοκλῆς ἐν Λακαίναις λέγει ʻστενὴν — ἀβάρβαρονʼ. ἀβόρβορον* pro *ἀβάρβαρον* Blomfieldus, cf. Servius in Verg. A. 2, 166: *Diomedes et Vlixes, ut alii dicunt cuniculis, ut alii cloacis ascenderunt arcem.*

338

θεοὶ γὰρ οὔποτ', εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν,
ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν
ξυναινέσονται· ταῦτα μὴ μάχου βίᾳ.

Priscianus p. 1177, 40 (vol. 2 p. 197 Kr.): *Attici ἄρχω τοῦδε καὶ τόδε, ἀντὶ τοῦ κατάρχω. Sophocles Λακαίναις ʻθεοὶ — βίᾳʼ.* vs. 1 *θεοῖς ἄρ'* editur, *θεοὶ γὰρ* cod. Paris. vs. 2 *Ἀργείους* vulgo, scripsi *Ἀργείων.* vs. 3 *ξυναινέσω τὰ ταῦτα* codex Paris., *ξυναινέσονται ταῦτα* Madvicus Philol. 1 p. 671 sq.

339

ἐν ᾗ παύσεται ἁμερίων μόχθων τε καὶ δανοτῆτος

Herod. π. μον. λέξ. p. 40, 12: τὸ μέντοι παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Λακαίναις δανοτής εἰρημένον, 'ἐν ᾗ — δανοτῆτος', ὑγιῶς ἂν ἔχοι εἰ παρ' ὄνομα σχηματισθείη. Verba ἐν ᾗ mihi suspecta sunt. παύσετ' codex, παύσεται Bergkius. δανοτῆτος] ἀδρανότητος Bergkius.

ΛΑΟΚΟΩΝ

De argumento cf. Hygin. fab. 135 et Serv. in Verg. A. 2, 201.

340

λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ
σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας.

Harpocr. p. 5, 1: ἀγυιᾶς — εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὡς φασὶ Κρατῖνος καὶ Μένανδρος. καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκόωντι (libri λακώων vel λακόων vel λακώνων, λαοκόωντι ut videtur Palat.) μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθη εἰς Τροίαν, φησί 'λάμπει — εὐοσμίας'. Similiter Anecd. Bekk. p. 332, 6 Suidas v. ἀγυιαί Zon. Lex. v. ἀγυιᾶς p. 20, qui fabulae nomen omittunt. vs. 2 σταλαγμοῖς βαρβάρους Harpocrationis libri fere omnes.

341

Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις
πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις
εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων.

Ar. Ran. 665: ΔΙΟΝ. Πόσειδον. ΞΑΝΘ. ἤλγησέν τις. ΔΙΟΝ. ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις ἁλὸς ἐν βένθεσιν. ubi Scholia: παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Λαοκόωντος 'Πόσειδον — στομάτων'. vs. 1 ὃς Αἰγαίους ἔχεις Bergkius, ὃς Αἰγαίου νέμεις Fritzschius Ar. Ran. p. 259. vs. 2 γλυκᾶς Ven. μεδέεις Ven. et Θ. vs. 3 εὐανέμους V. σπιλάδεσι VΘ. στομάτων corruptum.

342

Servius in Verg. A. 2, 204 de anguibus qui Laocoontem petunt: *horum sane draconum nomina Sophocles in Laocoonte dicit.* Quae nomina Sophocles dixerit nescimus, fortasse Πόρκης et Χαρίβοια (cf. C. Keilii Anal. epigr. p. 191 n.).

343

νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ
πάρεστ', ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων κεραυνίου
νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος.

κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν·
συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖς,
οἳ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν.

Dionys. Hal. 1, 48 p. 121: *Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγῳδοποιὸς ἐν Λαοκόωντι δράματι μελλούσης ἁλίσκεσθαι τῆς πόλεως πεποίηκε τὸν Αἰνείαν ἀνασκευαζόμενον εἰς τὴν Ἴδην, κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου κατὰ τὴν μνήμην ὧν Ἀφροδίτη ἐπέσκηψε, καὶ ἀπὸ τῶν νεωστὶ γενομένων περὶ τοὺς Λαοκοωντίδας σημείων τὸν μέλλοντα ὄλεθρον τῆς πόλεως συντεκμηράμενον. ἔχει δὲ αὐτῷ τὰ ἰαμβεῖα ἐν ἄλλῳ προσώπῳ λεγόμενα ὧδε* '*νῦν δ'* — *Φρυγῶν*'. cf. Procl. Chrestom. ed. Gaisf. p. 483: *δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τὸν Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθοροῦσιν· ἐπὶ δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν ὑπεξῆλθον εἰς τὴν Ἴδην.* vs. 1 *Αἰνείας* libri. vs. 3 om. p. et fab. nom. affert Plut. Mor. p. 100 D: *τοῦ δὲ Ἀγχίσου τὸ σῶμα ἰχῶρα πονηρὸν ἐξεδίδου* '*μοτοῦ* (sic) *καταστάζοντα βύσσινον φάρος*'. vs. 4 *παμπληθίαν*] *παγκληρίαν* ci. Bergkius, ego *παμπησίαν* malim. vs. 5 *συνοπάζεται*] *συμπάζεται* et *συμπλάζεται* nonnulli libri. vs. 5 sq. *δοκεῖ σοι* libri, *δοκεῖς οἳ* Reiskius.

344

πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.

Stob. Flor. 29, 38: *Σοφοκλέους Λαοκόωντος* (sic A). '*πόνου* — *γλυκεῖς*'.

345

μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.

Stob. Flor. 29, 37: *Σοφοκλέους* (sic Trinc., locum om. codd. AM, Laocoonti inseruit Brunckius auctoritate nixus cod. Vindob., quem omittere *Σοφοκλέους* ait dubitanter Gaisf. Stob. Ecl. 868). '*μόχθου* — *λόγος.*'

346

καταρράκτης

Hesych. 2 p. 182: *καταράκτης* (*καταρράκτης* Musurus)· *ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός. Σοφοκλῆς Λαοκόωντι* (*λαοκόοντι* cod.). *καὶ τὰς Ἁρπυίας ἐν Φινεῖ* (*καὶ ταρπυίας ἐν φίνῃ* cod.).

ΛΑΡΙΣΑΙΟΙ

De argumento cf. Schol. Ap. Rh. 4, 1091: *αὐτὸς δὲ* (Perseus) *ἔβη εἰς Λάρισσαν καὶ ἀφικόμενος Ἀκρίσιον ἀναγνωρίζει καὶ σὺν αὐτῷ ἕπεσθαι εἰς Ἄργος πείθει. καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσσῃ, καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει. — ὁ δὲ δίσκος τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρισίου τιτρώσκει αὐτόν· καμὼν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρίσιος ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσῃ καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεὺς καὶ οἱ*

Λαρισσαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρῷον οἱ ἐπιχώριοι. Similiter Apollod. 2, 4, 4. Ceterum cf. quae de Acrisio annotavimus p. 113.

347

πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται,
χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δίς.

Ath. X p. 466 B: *ὁ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τοῖς Λαρισαίοις Ἀκρίσιος καὶ αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὥς φησιν ὁ τραγικός* '*πολὺν δ' — δίς*'. vs. 1 *πάγξενα κηρύσσεται* libri, *πάγξεν' ἀνακηρύσσεται* Bothius, *πάγξενον κ.* ego.

348

καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ
ἀγχοῦ προσῆψεν Ἔλατος ἐν δισκήματι.

Stephanus Byz. p. 257, 4: *Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας — ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφοκλῆς Λαρισαίοις* '*καί μοι — δισκήματι*'. vs. 2 *ἐλα.ος* codex extrita littera quae Montefalconio *τ* videbatur, *ἐλαφρὸς* olim editiones, *Ἔλατος* restituit Bergkius.

349

Κρανειάτης

Stephanus Byz. p. 381, 14: *Κράνεια, χωρίον Ἀμβρακιωτῶν — τὸ ἐθνικὸν Κρανειάτης ὡς Μαλειάτης* (*μαρειάτης* libri), *ὡς φησὶ Σοφοκλῆς Λαρισαίοις* (*λαρισαῖος* libri).

350

μηδὲ τῷ τεθνηκότι
τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον

Stob. Flor. 125, 11: *Σοφοκλέους Λαρισσαίων.* '*μηδὲ — θανούμενον*'. vs. 1 *μηδὲ*] *χρὴ δὲ* Gesner.

351

ὡς καὶ τύραννον πᾶς ἐπεύξεται φυγεῖν.

Hesych. 2 p. 1603: *ὡς — Σοφοκλῆς δὲ Λαρισσαίοις ἀντὶ τοῦ λίαν.* '*ὡς καὶ τύραννι πᾶς ἐγγίζεται φυγεῖν.*' Ita editur, de codicis scriptura non constat. *τύραννον* Brunckius. *ἐγγίζεται*] *ἐφίεται* Grotius, *ἐπεύξεται* ego temptavi.

ΛΗΜΝΙΑΙ

Lemniae mulieres ab virorum caede recentes Argonautarum adventu sollicitantur, quos primum armorum vi arcere student, deinde

hospitio excipiunt. Schol. Ap. Rhod. 1, 769: ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. — Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Λημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτοὺς συνάψαι φησίν. Drama bis doctum fuisse indicat Stephanus Byz. v. Δώτιον (fr. 353).

352

ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι

Stephanus Byz. p. 696, 16: Χρύση, βαρυτόνως, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σοφοκλῆς Λημνίαις ʻὦ — πάγοιʼ. Χρύσης] Χρύσις codex Rehdig.

353

Φερητίδης τ' Ἄδμητος ἠδ' ὁ Δωτιεὺς
Λαπίθης Κόρωνος

Stephanus Byz. p. 257, 5: Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας — ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφοκλῆς Λαρισαίοις — καὶ ἐν Λημνίαις προτέραις ʻΦερητίδης — Κόρωνοςʼ. Verba petita sunt ex recensu Argonautarum, cf. Schol. Pind. Pyth. 4, 303: πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῷον εἰσελθόντας σκάφος καὶ Αἰσχύλος ἐν Καβείροις.

354

ἀπέλαστον ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην

Anecd. Bekk. p. 413, 14 et Etym. M. codex Voss. p. 327 C Gaisf.: ἀξύμβλητον· ὥστε μηδενὶ ἀπαντῆσαι. Σοφοκλῆς ʻἄπλαστον ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην (ἐξεθρ. om. Etym. Voss.)ʼ. Fere eadem Eust. Od. p. 1405, 58. Fabulam indicat Hesych. 1 p. 414: ἀξύμβλητον (ἀξύβλητον cod.)· ὁ μηδενὶ ἀπαντᾶν (ἀπαντᾷ ἢ cod.) δυνατόν, ἢ ἀσυνάντητον. Σοφοκλῆς Λημνίαις. Pro ἄπλαστον Bergkius ἄπλατον proposuit, ἀπέλαστον Meinekius.

355

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον, ὡς ἐγὼ σαφῶς

Schol. Plat. p. 965 b 14: παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γενέσθαι. — μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Λημνίαις οὕτως ʻταχὺ — σαφῶςʼ. τάχ' αὐτὸ — ὡς δοκῶ, σαφῶς ci. Meinekius.

356

ἀσάλπιγκτον ὥραν

Hesych. 1 p. 566: ἀσάλπικτον ὥραν· τὸ μεσονύκτιον. ἑσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σοφοκλῆς Λημνίαις. Anecd. Bekk. p. 450, 26: ἀσάλπιγκτον ὥραν· τὸ μεσονύκτιον. οὕτω Σοφοκλῆς.

ΜΑΝΤΕΙΣ Η ΠΟΛΥΙΔΟΣ

De Polyido fabulam egisse docent fr. 357 et 358. Hinc μάντεις

et *Πολύιδος* titulis idem drama significari statuit Brunckius, quod eo probabilius est, cum fr. 362 a Bergkio huc relatum Polyidi historiam ab Sophocle tractatam demonstret. Argumentum igitur dramatis fuerit Glaucus a Polyido in vitam revocatus (cf. Hygin. fab. 136, quem locum in Eurip. Polyido afferemus).

357

ὁρῶ πρόχειρον Πολυίδου τοῦ μάντεως

Etym. Paris. in annot. ad Etym. Gud. p. 1011 et Cyrill. in Anecd. Paris. vol. 4 p. 188, 29: *Πολύιδος οὕτω καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται παρὰ Ἀριστοφάνει* (*ὑπὸ Ἀριστοφάνους* Anecd. Paris.)· *μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φιλόξενος. καὶ Συφοκλῆς δ' ἐν Μάντεσι συνέστειλεν* ʻ*ὁρῶ — μάντεως*ʼ, *καὶ πάλιν* ʻ*οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ Κοιράνου*ʼ. cf. Etym. M. p. 681, 25: *Πολύειδος — ἐν ἄλλοις δὲ διὰ τοῦ Ι συνεσταλμένου, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ* ʻ*ὁρῶ — μάντεως*ʼ, *καὶ πάλιν ὁ αὐτός* ʻ*οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ κοιράνῳ*ʼ. Etym. Gud. p. 474, 27: *Πολύιδος — καὶ Σοφοκλῆς δῶ μάντεσι συνεστίων*, ʻ*ὅ ρα πρόχειρον καὶ πολυίδου τοῦ μάντεως*ʼ *καὶ πάλιν* ʻ*οὐκ ἔστιν εἰ μὴ πολυίδην τῷ τυράννῳ*ʼ. *πρόχειρον*] *πρὸ χειρῶν* Etym. M., ubi tamen *προχείρων* M. *Πολυίδου*] *πολυίδ*^{os} M.

358

οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ Κοιράνου

Etym. Paris. ceterique grammatici, quos fr. 357 attulimus. *Πολυίδῳ*] *πολυίδων* Cyrill., *πολυίδην* Etym. Gud. et Paris. *τῷ κοιράνῳ* Etym. Paris., quae verba ceteris locis varias corruptelas subierunt, *τῷ Κοιράνου* Bergkius, quam suspicionem confirmat scriptura codicum quorundam in Etym. ed. Gaisf. *τῶ κοινϊνάχου* vel *τ̃ κοιϊνάνου*.

359

ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλημένην πύλην

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 226, 8: *κλείω, ὅπερ οἱ Ἴωνες κλήω διὰ τοῦ Η καὶ Θουκυδίδης καὶ τραγικοί. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι* ʻ*ψυχῆς — πύλην*ʼ. *οἱ κωμικοὶ δὲ διὰ διφθόγγου. κεκλισμένην* codex, *κεκλημένην* Schneidewin.

360

ξουθὸς Φαμενὸς Τειρεσίου παῖς

Herod. *π. μον. λέξ.* p. 8, 35 de nominibus in *ΝΟΣ* oxytonis: *Φαμενός. Σοφοκλῆς Μάντεσι* (*μάντεσσι* codex) ʻ*ξουθὸς — παῖς*ʼ. Corruptum *ξουθός*, cuius loco *ξανθός* suasit Bergkius de Com. antiq. p. 129, *ξυνετάς* Lehrsius.

361

τὰς μαλλοδέτας κύστεις

Schol. Eur. Phoen. 1256: τῆς κύστεως τὸ στόμα ἐρίῳ δεσμοῦντες ἐπετίθεσαν τῷ πυρὶ καὶ ἐτήρουν πῶς ῥαγήσεται —. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι 'τὰς μ. κ.' μαλλοδετεῖς edebatur, μαλλοδέτας codd. Ven. 471 et Vat. 909.

362

πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον,
ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.

Anecd. Bekk. p. 361, 20: Αἰγύπτιον γῆρας· 'πρῶτον — Αἰγύπτιον'. Σοφοκλῆς. Ath. II p. 51 D: μόρα δὲ τὰ συκάμινα — Σοφοκλῆς 'πρῶτον — μόρον' (vs. 1 et 2). cf. Eust. Il. p. 835, 9: διγενὲς καὶ τὸ μόρον. καὶ ἀρσενικὸν μὲν αὐτοῦ ἐν τῷ 'πρῶτον — μόρον', ὃ δηλοῖ συκαμίνου καρπόν. vs. 1 μὲν om. Anecd. Bekk. ἀνθοῦντα om. Eust. vs. 2 γογγύλων Anecd. Bekk., στρογγύλον Eust. vs. 3 ἔπειτα suspectum, fortasse τέλος δὲ legendum. Locum huc rettulit Bergkius coll. Hygin. fab. 136: *Polyidus Coerani filius Bizanti* (*Abantidae* ci. Friebelius) *monstrum demonstravit; eum arbori moro similem esse; nam primum album est, deinde rubrum, cum permaturuit nigrum.*

363

τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβάν

Schol. Ar. Ran. 588: γλάμων] — ἄλλοι δὲ τὸν λημῶντα καὶ δίυγρον τοὺς ὀφθαλμούς. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν (μάντεσσιν Rav.) ἐπί τινων ὀρνέων 'τοὺς — φορβάν'. κατὰ φορβάν] καταφορβᾶν Rav. et Reg. cf. Suidas (quicum fere consentit Zon. Lex. p. 438): γλάμων· ὁ ἀκάθαρτος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ ὀρνέου 'τοὺς — φορβάν'.

364

οὔτοι ποθ' ἄψει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου.

Stob. Flor. 29, 25: Σοφοκλέους Μάντεων. 'οὔτοι — πόνου.' ἥξει libri, ἕξει Reisigius, ἅψει Otto Schneider. Qui in Stobaeo accedit versus, μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν, Euripidis est e Telepho petitus (fr. 719).

365

ἦν μὲν γὰρ οἰὸς μαλλός, ἦν δὲ κἀμπέλου
σπονδή τε καὶ ῥὰξ εὖ τεθησαυρισμένη·
ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγὴς ὀλαῖς
λῖπός τ' ἐλαίας καὶ τὸ ποικιλώτατον
ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον.

Clemens Alex. Strom. IV p. 565: κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἀπηνθισμένην προσφοράν, περὶ ἧς ὁ Σοφοκλῆς γράφει 'ἦν — ὄργανον'. Porphyr. de Abst. 2, 19: καὶ Σοφοκλῆς διαγράφων τὴν θεο-

φιλῇ θυσίαν φησὶν ἐν τῷ Πολυείδῳ ‘ἦν μὲν — ὄργανον’. Schol. Eur. Phoen. 115: ὀργάνοις δὲ τοῖς ἔργοις — Σοφοκλῆς ‘ξουθοῦ — ὄργανόν’ (vs. 3). vs. 1 ἦν δ' ἀμπέλου Porph., ἦν δ' ἀμπέλων ut videtur libri Clem. vs. 3 παγκαρπία Clementis libri quidam. ὄλαις vel ὅλαις libri. quod in Clemente edebatur ἐνῆν δὲ συμμιγὴς ὀλαῖς παγκαρπία, dubito num e codicibus petitum sit. vs. 4 ἐλαίου Clem. vs. 5 ξουθῆς] ξανθῆς Clem., ξουθοῦ Schol. Eur.

366

ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς.

Hesych. 1 p. 509: *ἀραῖον* (*ἀραιόν* cod.)· *κατάρατον, ὡς* (*ἢ* cod.) ‘*ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἠνάραιός μοι νέκυς*’. *οἷον ἀρὰν προσετρίβετο καὶ κατευχήν* (*καὶ κατ' εὐχῆς* vulgo). *Σοφοκλῆς Πολυείδῳ.*

367

ἀνταίας

Hesych. 1 p. 391: *ἀνταίας· πολεμίας, ἐχθρᾶς. Σοφοκλῆς Πολυείδῳ.* Cf. fr. 310.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Plinius H. N. 37, 11 de electro: *Sophocles tragicus poeta — ultra Indiam fieri dixit e lacrimis meleagridum avium Meleagrum deflentium.* Schol. A. Il. *I*, 575: *ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς ἐν τῷ Μελεάγρῳ τὸν χορὸν ἀπὸ ἱερέων παρήγαγεν.* Brunckius huic dramati adscribit fr. 1003.

368

ἀντίβοιον

Hesych. 1 p. 397: *ἀντίβοιον· ἰσόβοιον, ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ.*

369

ἰξοφόρους δρύας

Hesych. 2 p. 51: *ἰξοφόρους δρύας· τὰς ἰξὸν φερούσας. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ.*

370

κυάμῳ πατρίῳ

Hesych. 2 p. 362, quem locum attulimus fr. 268.

ΜΕΜΝΩΝ v. ΑΙΘΙΟΠΕΣ

ΜΙΝΩΣ

Fabulam ab uno Clemente Alexandrino laudatam coniecerunt eandem esse atque Camicios; probabiliter, nisi Clementis locus vitium traxit.

371

οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη.

Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Σοφοκλέους δὲ ἐν Μίνῳ 'οὐκ — τύχη'. Fortasse ἐν Ἀμύκῳ leg.

ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ v. ΑΤΡΕΥΣ

ΜΥΣΟΙ

De Teuthrante Mysiae rege et Telepho (cf. Hygin. fab. 100) drama egisse ci. Welcker, qui idem drama ab Hesychio Τήλεφον dici arbitratur.

372

ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ καὶ βραχὺν
χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν.

Stob. Flor. 26, 4: τοῦ αὐτοῦ (Sophoclis) Μυσῶν. 'ὡς — κακῶν.' vs. 2 χρόνων A.

373

ἄμοχθος γὰρ οὐδείς· ὁ δ' ἥκιστ'
ἔχων μακάρτατος.

Stob. Flor. 98, 23: Σοφοκλέους Μυσῶν. 'ἄμοχθος — μακάρτατος.'

374

Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται, ξένε,
πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος.

Strab. VIII p. 356 docens πόλις de terra a poetis dici: Σοφοκλῆς δ' ἐν Μυσοῖς 'Ἀσία — προσήγορος'. vs. 1 ξένε] ξεῖνε libri fere omnes.

375

πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε
Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία.

Ath. IV p. 183 E: μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως 'πολὺς — συγχορδία', καὶ ἐν Θαμύρᾳ. Ath. XIV p. 635 C: Σοφοκλῆς ἐν Μυσοῖς 'πολὺς — συγχορδία'. vs. 1 τε om. altero loco ABP. vs. 2 Λύδης priore loco, αὐδῆς altero loco libri. ἐφύμνει altero loco.

376

ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνώδη στολήν

Pollux 10, 186: φαίης δ' ἂν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος —, Σοφοκλέους δ' ἐν Μυσοῖς 'ψαλίδας — στολήν'. ψέλλια, τιάρας ci. Bergkius. Respicit hunc versum Hesych. 2 p. 1194: σισυρνώδης στολή (l. σισυρνώδη στολήν)· τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν.

377

ἄβολον ἵππον

Antiatt. p. 83, 22: ἄβολον ἵππον. Σοφοκλῆς Μυσοῖς (μούσαις cod.).

378

ἀποβάθρα

Hesych. 1 p. 455: ἀποβάθρα· ἀποβατηρία, ἢ κλῖμαξ νεώς. Σοφοκλῆς Μυσοῖς. Anecd. Bekk. p. 426, 18: ἀποβάθρα· ἀποβατήρια. οὕτω Σοφοκλῆς.

379

ἀποσύρει

Hesych. 1 p. 489: ἀποσύρει· ἀποσπᾷ. Σοφοκλῆς Μυσοῖς.

380

ἀπύρου

Hesych. 1 p. 504: ἀπύρου· ἀθύτου. Σοφοκλῆς Μυσοῖς.

381

ἀστραφής

Hesych. 1 p. 586: ἀστραφής· σκληρός. Σοφοκλῆς Μυσῶν.

382

ἀφθίτους γνώμας

Hesych. 1 p. 642: ἀφθίτους γνώμας· ἀμετατρέπτους. Σοφοκλῆς Μυσοῖς.

ΜΩΜΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Sophoclis et Achaei *Μῶμον* confudit Choeroboscus in Theodos. p. 376, 18.

383

ἀλωπεκίαι

Hesych. 1 p. 256: ἀλώπηξ· ὄρχησίς τις. καὶ ἀλωπεκίαι, ὡς Σοφοκλῆς Μώμῳ (μώμων ὡς Σοφοκλῆς cod.), ὅπερ ἐστὶ ἐν σώματι πάθος γενόμενον.

384

ἄμφιον

Hesych. 1 p. 305: ἀμφίον· ἔνδυμα. Σοφοκλῆς Μώμῳ. Sophoclem dixisse *χρυσευπήνητον ἄμφιον* ci. Bergkius *Jahrb. f. Philol. u. Paedag.* vol. 61 p. 250 ex Eust. Od. p. 1421 extr.: πηνίον δέ ἐστιν ὁ μίτος, ἐξ οὗ καὶ ‘χρυσεοπήνιτον ἄμφιον’.

385

ἀναστῦψαι

Hesych. I p. 344: ἀναστῦψαι· ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον, ἢ στυγνάσαι. Σοφοκλῆς Μώμῳ (μωμῷ cod.). E comicis poetis ἀναστῦψαι memorat Pollux 2, 176.

386

ἄνθρωσκε

Hesych. I p. 382: ἄνθρωσκε· ἄνω θρῶσκε, ὀρχοῦ (ὀρχούς cod.). Σοφοκλῆς Μώμῳ (κώμῳ cod.).

387

ἀποσκόλυπτε

Hesych. I p. 484: ἀποσκόλυπτε· ἀπολέπιζε (ἀπολέπιζον cod.) καὶ ἀποκόλουε. φασὶ καὶ τὸν περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀπεσκολυμμένον (ἀπεσκολυμένον cod.). Σοφοκλῆς Μώμῳ. Anecd. Bekk. p. 435, 25: ἀποσκολύψαι· ἀφελεῖν τὸ δέρμα, ἢ ἀπογυμνῶσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάῳ (Σοφοκλῆς δὲ ἀποσκόλυπτε τὸ ἀποκόλουε ἐν Μώμῳ corr. Ellendtius).

388

ἅρπην

Anecd. Bekk. p. 446, 12: ἅρπην· δρέπανον. Σοφοκλῆς Μώμῳ (νόμῳ cod.) σατυρικῷ.

ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ ET ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ

Nauplium καταπλέοντα memorant Scholia Plat., Hesychius, Stephanus Byzantius (fr. 389—392). Argumenti summam repetiverim ex verbis Schol. Eur. Or. 422: λίθοις φονεύεται ὁ Παλαμήδης· Ναύπλιος δὲ ἀκούσας ἦλθεν εἰς Ἴλιον δικάσαι τὸν φόνον τοῦ παιδός. Huic dramati adscripserim fr. 396 et 397. Πυρκαέως Nauplii argumentum cognoscitur ex Hygini fab. 116: *Ilio capto et divisa praeda Danai cum domum redirent, — ad saxa Capharea naufragium fecerunt. — noctu cum fidem deorum inplorarent, Nauplius — tanquam auxilium eis adferret, facem ardentem eo loco extulit quo saxa acuta et locus periculosissimus erat. illi — naves eo deduxerunt, quo facto plurimae eorum confractae sunt militesque plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt membraque eorum cum visceribus ad saxa inlisa sunt: si qui autem potuerunt ad terram natare, a Nauplio interficiebantur.* cf. Schol. Eur. Or. 422 et al. Ex hoc dramate petita suspicor fr. 399 et 401. Titulum praeter Herodianum et Hesychium (fr. 393—395) commemorat Pollux 9, 156: ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο, κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθέα, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον.

389

Ζεῦ πανσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου
σπονδὴ τρίτου κρατῆρος

Schol. Pind. Isthm. 6, 10: τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτῆρος ἔλεγον, καθὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ 'Ζεῦ — κρατῆρος'. Schol. Plat. p. 921 b 21: τρίτον τῷ Διὶ σπένδεταί τε καὶ ὁ κρατὴρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ 'Ζεῦ — κρατῆρος'. cf. Schol. Plat. p. 916 a 22: τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι] ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ (malim ἐκ τοῦ) ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. Hesych. 2 p. 1421: τρίτος κρατήρ. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι.

390

ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον

Stephanus Byz. p. 135, 5: Ἀσπίς — τὸ δὲ ἀσπιδίτης καὶ ἀσπιδοῦχος Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι 'ἀλλ' — πεφραγμένον' [καὶ] 'ὡς — τοξεύμασι' (fr. 391). quo loco καὶ addidit Meinekius.

391

ὡς ἀσπιδοῦχος ἢ Σκύθης τοξεύμασι

Stephanus Byz. v. fr. 390.

392

ἐπίκοτα

Hesych. 1 p. 1360: ἐπίκοτα· ἐπίμομφα (ἐπίμορφα cod.), ἃ πᾶς ἄν τις (απασαν τίς cod.) μέμψαιτο. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι (ναυκλίω καὶ πλέοντι cod.).

393

καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα καὶ κύβων βολάς

Pollux 9, 97: ἐπειδὴ δὲ ψῆφοι μέν εἰσιν οἱ πεττοί, πέντε δ' ἑκάτερος τῶν παιζόντων εἶχεν ἐπὶ πέντε γραμμῶν, εἰκότως εἴρηται Σοφοκλεῖ 'καὶ πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί'. Eust. Od. p. 1397, 29: Σοφοκλῆς 'καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα καὶ κύβων βολαί'. Verba καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα ex Sophocle affert Orion Etym. p. 127, 1: eadem om. poetae nomine Etym. M. p. 666, 18 et Eust. Od. p. 1396, 60. Fabulae nomen servavit Hesych. 2 p. 945: πεσσὰ πέντε γράμματα καὶ κύβων βολάς. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ πυρκαεῖ. παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον.

394

ναύκληρον πλάτην

Hesych. 2 p. 657: ναύκληρον πλάτην· ναυτικήν. Ναυπλίῳ πυρκαεῖ.

395

κάτω κρέμανται σπίζα τέως ἐν ἕρκεσι

Herod. π. μον. λέξ. p. 31, 23: τὰ εἰς ΖΑ λήγοντα θηλυκά, εἰ ἔχοι

πρὸ τέλους δίχρονον. συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει, ὡς τὸ ῥίζα, σχίζα, σπίζα· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ (ἀύπνῳ cod.) πυρκαεῖ 'κάτω — ἔρκεσι'. κάτω] ἄκατοι Bergkius. mox σπίζ' ὅπως Dindorfius.

396

οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ,
σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα
τάξεις τε ταύτας οὐράνιά τε σήματα.
κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα
κἀκ τῶν δέκ' αὖθις εὗρε πεντηκοντάδας
ὃς χίλι' εὐθὺς ὃς στρατοῦ φρυκτωρίαν
ἔδειξε κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα.
ἐφεῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς
ὕπνου φυλάξεις στιθόα σημαντήρια
νεῶν τε ποιμαντῆρσιν ἐνθαλασσίοις
Ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν

Achilles Tatius Isag. ad Phaen. in Petavii Vranol. p. 122 B: *Σοφοκλῆς δὲ Παλαμήδει ἀνατίθησιν· λέγοντα γὰρ Ναύπλιον εἰσάγει 'οὗτος — δύσιν'*. Codicis Vaticani 191 lectiones indicavit H. Keilius Philol. vol. 1 p. 157 sq., codicem Laur. 28, 44 secutus est Victorius (nisi quod vs. 9 *σημάντρια* edidit), Victorii exemplar repetiit Petavius. vs. 2 *σταθμ ἀριθμῶν* cod. Vat., *στάθμη δ' ἀριθμῶν* cod. Laur., *σταθμῶν ἀρ.* Salmasius. cf. Philostr. Heroic. p. 308, 26: *πρὸ γὰρ δὴ Παλαμήδους — οὐδὲ νόμισμα ἦν οὐδὲ σταθμὰ καὶ μέτρα οὐδὲ ἀριθμεῖν* (*ἀριθμοί* E). vs. 3 post vs. 8 transponendum esse coniecit Scaliger. vs. 6 *ὃς χίλια εὐθὺς* Vat. 191. temptabam *καὶ χιλιοστῦς*. Keilius post *εὐθύς* versum excidisse coniecit. *στρατοῦ* Vat. 191, *στρατῷ* Laur. vs. 7 et 8 verba *ἔδειξε* et *ἐφεῦρε* fortasse sedem mutare debent. vs. 9 *φυλάξεις στιθόα* Laur., *φυλαξ οα* Vat., *φύλαξιν ἐσθλὰ* ci. Keilius, *φύλαξι πιστὰ* ego. vs. 10 *ναῶν* libri, *νεῶν* Blomf. *πυμαντῆρσιν* Vat., *πημαντῆρσιν* Laur., *ποιμαντῆρσιν* Heathius. vs. 11 *στροφάς τε καὶ* Laur., *στροφ καὶ* Vat.

397

ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι

Phot. Lex. p. 150, 9: *κατουλάδα. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ 'ἐπεύχομαι — κατουλάδι'. τὴν κατίλλουσαν καὶ κατείργουσαν. — οἱ δὲ τῇ πανωλέθρῳ ἐσομένῃ τοῖς Ἕλλησιν — ἢ ζοφώδη.* Schol. Ap. Rhod. 4, 1695: *ἡ σκοτεινὴ νὺξ κατουλάς* (*κατουλάξ L*) *καλεῖται — παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ναυπλίῳ 'νυκτὶ* (adde *τῇ*) *κατουλάδι'*.

398

τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία
νύξ ἐστιν εὖ παθόντα εἶθ' ἑτέρα θανεῖν.

Stob. Flor. 104, 3: *Σοφοκλέους Ναυπλίου.* '*τῷ — θανεῖν.*' vs. 2 *εἶθ' ἑτέρα* AB, *ἡτέρα* M. Non expedio.

399

πάγας ὑποπύρους

Aristid. vol. 1 p. 421: *ποίας Ναυπλίου πάγας ὑποπύρους, ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, ἄξιον τῇ πυρκαϊᾷ ταύτῃ παραβαλεῖν;*

400

ἀνόρεος πόλεμος

Hesych. 1 p. 389: *ἀνόρεος πόλεμος· ἀνδρεῖος, ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ.*

401

νυμφικὸν Ἐλύμνιον

Schol. Ar. Pac. 1126: *Καλλίστρατος φησὶ τόπον Εὐβοίας τὸ Ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ ναὸν φησὶν εἶναι πλησίον Εὐβοίας. νυμφικὸν δέ τινες αὐτὸ φασίν, ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς 'πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις', καὶ ἐν Ναυπλίῳ 'νυμφικὸν Ἐλύμνιον'.* Suspicor verba *πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις* ac fortasse haec sola ex Sophoclis Nauplio petita esse.

402

ὁλκία

Pollux 10, 134: *καὶ ὁλκία δὲ τὰ πηδάλια ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμασε* (Sophocles) *παρὰ τὸ Ὁμήρου 'ξεστὸν ἐφόλκαιον'. ὁλκεῖα* ci. Dindorfius.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ Η ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ

Ath. I p. 20 F: *ἄκρως δὲ ἐσφαίρισεν* (Sophocles), *ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε.* Eust. Il. p. 381, 10: *Σοφοκλῆς περιάδεται — δεινὸς εἶναι σφαιρίσαι, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἐδήλωσε δραματικὴ Ναυσικάα.* Eust. Od. p. 1553 sq.: *ἐπεμελήθησαν ὕστερον σφαιριστικῆς. πόλεων μὲν κοινῇ Λακεδαιμόνιοι — ἰδιωτῶν δὲ Σοφοκλῆς ὁ τραγικός, ὃς καὶ ὅτε, φασί, τὰς Πλυντρίας ἐδίδασκε, τὸ τῆς Ναυσικάας πρόσωπον σφαίρᾳ παιζούσης ὑποκρινόμενος, ἰσχυρῶς εὐδοκίμησεν.* Argumentum dramatis ex Odysseae libro sexto repetitum est. Probabiliter huc referunt fr. 708.

403

πέπλους τε νῆσαι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας

Pollux 7, 45: *ἐπενδύτης — ληπτέον αὐτὸ ἐκ τῶν Σοφοκλέους Πλυντριῶν 'πέπλους — ἐπενδύτας'.*

404

ἀναρροιβδεῖ

Hesych. 1 p. 339 H, v. Aeschyli fr. 213.

405

λαμπήνη

Pollux 10, 52: *ἔστι δὲ τοὔνομα ἡ λαμπήνη ἐν τῇ Σοφοκλέους Ναυσικᾷ.* cf. Hesych. 2 p. 422: *λαμπήνη· εἶδος ἁμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. ἔνιοι ἀπήνη. ἢ ἁρμαμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς.*

ΝΙΟΒΗ

Eust. Il. p. 1367, 22: *ἡ συμφορὰ δὲ αὐτῆς* (sc. *Νιόβης*) *κατὰ μὲν τινας ἐν Λυδίᾳ, κατὰ δέ τινας ἐν Θήβαις γενέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν παῖδας αὐτῇ ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι φησίν, αὐτὴν δὲ εἰς Λυδίαν ἐλθεῖν.* Lutat. in Stat. Theb. 6, 124 p. 203: *Niobe secundum Homerum duodecim filios habuit, Sophocles autem dicit eam quatuordecim habuisse.* Schol. Eur. Phoen. 159: *Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ ἑπτὰ φησὶν αὐτὰς εἶναι* (sc. filias Niobes) *καὶ τοὺς ἄρσενας.* Sophocleam fabulam respicere videtur Ar. Vesp. 579: *κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.* ubi Scholia: *τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἴαγρος —. καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου.* Valckenarius huc rettulit versus adespotos Plutarchi Mor. p. 691 D.

406

ἦ γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου

Schol. Il. *E*, 533 et Schol. Od. *Θ*, 186 de forma *ἦ* *eram* ab veteribus Atticis usurpata: *καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ* '*ἦ γὰρ — προφερτέρου*'.

407

ὦ ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι

Plut. Mor. p. 760 D: *τῶν μὲν γὰρ τοῦ Σοφοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνησκόντων ἀνακαλεῖταί τις οὐδένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον ἢ τὸν ἐραστήν* '*ὦ ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι*'. *Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴστε δήπουθεν ἐξ ἧς αἰτίας ἐτελεύτησεν κτἑ.* Poeta quid scripserit, ex huius loci corruptela non licet assequi, sed videtur haud fortuitum esse quod verba

οὐδένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον

trimetrum efficiunt. Nomen *βοηθός* rarum Atticis poetis, non inauditum. Ceterum huc spectat Ath. XIII p. 601 A: *Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγῳδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων.*

408

δερμηστής

Harpocr. p. 54, 25: δερμιστής — Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὸν σκώληκα οὕτω λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ, ἐν ζ΄ τῆς ἀπορουμένης λέξεως. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφόκλειον ἐξηγούμενος τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μᾶλλον ἂν εἴη ὅστις τὰ δέρματα ἐσθίει. Hesych. 1 p. 918: δερμηστής· ὁ σκώληξ ἢ ὁ σής (ἢ ὁσκὺς cod.) ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων. Ἀρίσταρχος ὄφιν.

409

ἔλυμοι

Ath. IV p. 176 F: τοὺς γὰρ ἐλύμους αὐλούς, ὧν μνημονεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ τε κἀν Τυμπανισταῖς, οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους.

410

κρόκος

Schol. Soph. Oed. C. 684: κἀν τῇ Νιόβῃ ὁ Σοφοκλῆς τὸν κρόκον ἄντικρυς τῇ Δήμητρι ἀνατίθεται.

ΝΙΠΤΡΑ v. ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΚΑΝΘΟΠΛΗΞ

ΞΟΑΝΗΦΟΡΟΙ

Titulus suspectus est.

411

Schol. Aesch. Sept. 304: εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἁλίσκεται. Haec e Laocoonte repetita esse credibile est, vide fr. 343.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΚΑΝΘΟΠΛΗΞ Η ΝΙΠΤΡΑ

Sophoclis vestigia legit Pacuvius in Niptris. Cicero Tusc. 2, 21, 49: *non nimis in Niptris ille sapientissimus Graeciae saucius lamentatur vel modice potius: pedetentim, inquit, et sedato nisu, ne succussu arripiat maior dolor. Pacuvius hoc melius quam Sophocles: apud illum enim perquam flebiliter Vlixes lamentatur in vulnere.* Hinc intellegitur Photii et Suidae Νίπτρα (fr. 420) indicare drama quod ceteris dicitur Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλήξ, cuius argumentum fuit Vlixes ἀκάνθῃ τρυγόνος θαλασσίας a Telegono filio vulneratus et occisus. Qua de re alii alia tradunt, cf. Eust. Od. p. 1676, 44 Hygin. fab. 127 Argum. Odyss. in Schol. ed. Buttm. p. 5 sq. Huic dramati Brunckius adscripsit fr. 776 et 877. Eodem auctore huc rettulerim locum Aristotelis Poet. 14 p. 1453 b 23: ἔστι δὲ πρᾶξαι μέν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ᾽ ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, οἷον ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους. τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος· ἐν δ᾽ αὐτῇ τῇ τρα-

γῳδίᾳ, οἷος ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ.

412

νῦν δ' οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν
γυ... τις ἂν πείσειεν

Stephanus Byz. p. 247 sq.: *Δωδώνη — λέγεται καὶ Δωδών, ἧς τὴν γενικὴν Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι 'νῦν — πείσειεν', καὶ δοτικὴν 'Δωδῶνι — βροτῶν'* (fr. 413). vs. 1 *εἰς* codex, *ἐκ* Meinekius, qui vs. 2 proposuit *γῆρυς τις ἂν πείσειεν ἐξ ἑδωλίων* vel *προφῆτις ἂν πείσειεν ἐκ δόμων φάτις.* Fortasse *γυ[άλων] τις ἂν πείσειεν* legendum.

413

Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμίος βροτῶν

Stephanus Byz. p. 248, 2 allatus ad fr. 412. *ὁμίος*] *ὁμέστιος* Tunnelius parum probabiliter.

414

τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερίας Δωδωνίδας

Stephanus Byz. p. 248, 21: *Δωδώνη — τῆς μέντοι Δωδώνης Δωδωναῖος — τὸ θηλυκὸν Δωδωνίς ἀπὸ τοῦ Δωδώνη, ὡς Παλλήνη Παλληνίς. — Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι 'τὰς — Δωδωνίδας'. ἱερέας* cod., *ἱερίας* Dindorfius.

415

καὶ τὸν ἐν Δωδῶνι παῦσον δαίμον' εὐλογούμενον

Iohannes Alex. de acc. p. 12, 3: *Δωδώνη Δωδῶνι· ὁ* (l. *ὡς*) *Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι 'καὶ τὸν — δαίμον συλογούμενον'.* ubi *δαίμον' εὐλογούμενον* correxit Blochius, *παῦσον* in *πᾶσι* mutandum suspicor.

416

εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε.

Schol. Il. *Α*, 137 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 5, 3 et p. 274, 31: *Σοφοκλῆς ἐν Ἀκανθοπλῆγι 'εἰ μέν — λέγε'.* Eust. Il. p. 66, 34: *καὶ Σοφοκλῆς 'εἰ μέν — λέγε'.*

417

ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων
ὤμοις;

Schol. Dionys. Thr. p. 872, 21 et Anecd. Oxon. vol. 4 p. 330, 8: *Σοφοκλῆς οὖν* (*οὖν* om. ed. Bekk.) *ἐν Ὀδυσσεῖ Ἀκανθοπλῆγι τῷ* (*δὲ* addit ed. Bekk.) *ποδαπός ἀντὶ τοῦ ποῖος χρησάμενος ἀκυρολογεῖ* (*ἀκριβολογεῖ* male ed. Bekk.) *'ποδαπὸν — ὤμοις'.*

418

ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων

Schol. Od. Λ, 128: ἀθηρηλοιγόν — Σοφοκλῆς ἀπεδέξατο τῆς ἀθήρης κίνηθρον, λέγων οὕτως ʽ ὤμοις — φέρων ʼ. Eust. Od. p. 1675, 52: Σοφοκλῆς δέ, φασί, παραφράζων τὸ Ὁμηρικὸν φησίν ʽ ὤμοις — φέρων ʼ. Fabulam prodit Hesych. 1 p. 128: ἀθηρόβρωτον ὄργανον· τὴν τορύνην ἢ τὴν ἀθήραν (ἀ.θηρὰν codex) ἀνακινοῦσι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι (ἀκανθοπλήγει cod.).

419

ἐλαιάεσσα νηδύς

Hesych. 1 p. 1160: ἐλαιάεσσα νηδύς (ἐλαιάδεσσαν ἡδύς cod.). Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι. ἤτοι λαιάεσσα, ἀντὶ τοῦ σκαιά, ἀγρία (σκαιάγρια cod.)· ἢ ἀπὸ τοῦ ληίζεσθαι, πάντα ληιζομένη καὶ κατεσθίουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, λιπαρά (λιπρά cod.). Phot. Lex. p. 298, 1: νηδὺς ἐλαιάεσσα (νηδύς· ἐλαῖα ἔσσα cod.)· ἐπὶ Κύκλωπος· Σικελή· ἀπὸ Ὕβλης τῆς ἐλαιηρᾶς. Hesych. 2 p. 675: νηδὺς ἐλαιάεσσα (ἐλαιάσεσα cod.)· ἀπὸ μέρους μιᾶς πόλεως τῆς ἐλαιηρᾶς Ὕβλης.

420

τὴν παρουσίαν
τῶν ἐγγὺς ὄντων

Phot. Lex. p. 400, 6 et Suidas: παρουσία — καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους ʽ τὴν — ὄντων ʼ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

ʽ Argumentum fuit Vlixes furorem simulans, ne ad Troiam navigare cogeretur, et a Palamede fraudis convictus ʼ. BRVNCKIVS. Cf. praeter alios Hygin. fab. 95.

421

πάντ᾽ οἶσθα, πάντ᾽ ἔλεξα τἀντεταλμένα·
μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς.

Schol. Pind. Isthm. 6, 87: σύντομοι δὲ οὐ μόνον Λάκωνες, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ ʽ πάντ᾽ — βραχύς ʼ.

422

ἐμπερής

Hesych. 1 p. 1200: ἐμπερής (ἐμπέραμος cd.)· ἔμπειρος. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.

423

ἠμάλαψε

Hesych. 1 p. 1628: ἠμαλάψαι· κρύψαι, ἀφανίσαι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. Scribendum ἠμάλαψεν· ἔκρυψεν, ἠφάνισε. cf. Phot. Lex. p. 68, 3: ἠμάλαπτεν· ἔκρυπτεν, ἠφάνιζεν.

424

θρεκτοῖσι νόμοις

Hesych. 1 p. 1730: θρεκτοῖσι νόμοις· ἀντὶ τοῦ τροχαίοις (τροχαῖος cod.). Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ἔνιοι δὲ κρεκτοῖσι (κρεκτοῖς cod.). Nisi fallor, κρεκτοῖσι vera erat lectio.

425

θριάζειν

Hesych. 1 p. 1732: θριάζειν· φυλλολογεῖν, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.

426

μάγνον

Phot. Lex. p. 240, 10: μάγνον. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· [τὸν μέγαν,] τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα. Verba τὸν μέγαν delet Ellendtius, alii τὸν μαγέα vel τὸν μάγον scribendum coniciunt. Vter Vlixes dicatur incertum est.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ

Hippodamiam a Stobaeo laudatum (fr. 428) non diversam esse ab Oenomao vidit Brunckius. De argumento fabulae cf. Hygin. fab. 84 Schol. Il. *B*, 104 al. Attius in Oenomao nescimus utrum Sophoclis an Euripidis vestigia presserit. Sophocleo in dramate Oenomai personam egit Aeschines orator, unde dictus est a Demosthene de Cor. § 242: αὐτοτραγικὸς πίθηκος, ἀρουραῖος Οἰνόμαος. cf. Hesych. 1 p. 546: ἀρουραῖος Οἰνόμαος· Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον. Similiter Anecd. Bekk. p. 184, 3 p. 211, 32. Plura hac de re Vitae Aeschinis in Βιογρ. p. 266, 19 et inprimis p. 269, 26: Δημοχάρης δ' ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους — φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγῳδοποιοῦ (τραγῳδοῦ recte Wagner) τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα αἰσχρῶς πεσεῖν καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου — καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλᾶσθαι κατ' ἀγρούς. Adde Demosth. de Cor. § 180, quo de loco Hermogenes Rhett. vol. 3 p. 350 cum scholiis Maximi Plan. vol. 5 p. 541 sq.

427

ἡ μὲν ὡς ἵ θάσσον', ἡ δ' ὡς ἵ τέκοι παῖδα.

Apollonius de Pronom. p. 70 B de forma ἵ disputans: ἀξιοπιστότερός τε ὁ Σοφοκλῆς μάρτυς χρησάμενος ἐν Οἰνομάῳ 'ει μεν ωσει

θασσονα ειδωσ ειτεκοι παιδα'. Schol. Il. X, 410: τινὲς τὸ ὡσεὶ διὰ τοῦ I γράφουσι καὶ δασύνουσιν, ἀντωνυμίαν ἐκδεχόμενοι τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ ὡς αὐτή. ἀλλ' οὐ χρῆται αὐτῇ ὁ ποιητής. Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ 'ἡ μὲν ὡσεὶ θάσσο. ἡ δὲ ὡσιτέξου παῖδα'. ἔστιν οὖν δφί (διφορούμενον Il. Iacobi). Poetae verba restituit Dindorfius addens: 'loquitur de duabus matribus, quarum sui utraque filii celeritatem praedicabat'. παῖδ' ἡ μὲν — τέκοι ci. Bergkius.

428

ὅρκου δὲ προστεθέντος ἐπιμελεστέρα
ψυχὴ κατέστη· δισσὰ γὰρ φυλάσσεται,
φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν.

Stob. Flor. 27, 6: Σοφοκλέους Ἱπποδαμείας. 'ὅρκου — ἁμαρτάνειν'. vs. 1 προτεθέντος AMVindob. vs. 3 καὶ εἰς M.

429

Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος

Ath. IX p. 410 C: χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ — Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ 'Σκυθιστὶ — ἐκκεκαρμένος'. Hesych. 2 p. 1222: Σκυθιστὶ χειρόμακτρον (Σκυθὶς τίχειρόμακτρον cod.). οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολλοῖς ὧν (τῶν λαμβ. ἐν πολέμοις ἀνθρώπων ci. Lennep.) τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἦσαν (ἐκδ. τοῖς δέρμασιν ci. Lennep.) ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. cf. Schol. Pind. Isthm. 4, 92: τὸν Ἀνταῖον φησὶ τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θρᾷκα Διομήδην ποιεῖν — οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς.

430

τοιάνδ' ἐν ὄψει λίγγα θηρατηρίαν
ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει·
ἐκθάλπεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ,
ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών.

Ath. XIII p. 564 B: Σοφοκλῆς δέ που περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἱπποδάμειαν φησί 'τοιάνδ' — κανών'. vs. 1 λύγγα ABV, λύγκα C, ἴυγγα PL, λίγγα Erfurdtius recte, quamquam Hesychius 2 p. 503: λύγξ — τόξον. vs. 3 εἶθ' ἅλλεται PVL, ἥ θ' ἅλλεται B, ἐνθάλπεται Ruhnkenius coll. Phryn. Bekk. p. 40, 20: ἐνθάλπεσθαι ἔρωτι· οἷον καίεσθαι ὑπὸ ἔρωτος. quo loco Bekkerus ἐκθάλπεσθαι edidit, quod verbum h. l. restituit Ellendtius. mox δέ με libri, δ' ἐμέ Brunck. vs. 4 μετρῶν Valck., μέτρων PVL, μέτρον B. ὥστε A, ὡς PVL.

431

διὰ ψήκτρας σ᾽ ὁρῶ
ξανθὴν καθαίρονθ᾽ ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός.

Pollux 10, 55: τὴν δὲ ψήκτραν — Σοφοκλῆς ἐν Οἰνομάῳ ‘διὰ — τριχός’.

432

γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου
γλαυκᾶς ἐπ᾽ οἶδμα λίμνας.

Ar. Av. 1337: ‘γενοίμαν — λίμνας’. ubi Scholia: γενοίμαν αἰετός] — ἐν τοῖς Καλλιστράτου· ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους.

433

πλήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι
θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.

Diog. L. 4, 35 (cf. Suid. v. διέξοδοι et Zon. Lex. v. διέξοδος p. 517): πρὸς δὲ τὸν δανειστικὸν καὶ φιλόλογον εἰπόντα τι ἀγνοεῖν ἔφη (Arcesilaus) ‘λήθουσι γάρ — παρῇ’. ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους. Eosdem versus om. p. et fab. n. habet Plut. Mor. p. 718 A. vs. 1 πλήθουσι Plut., λήθουσι substituit Arcesilaus. vs. 2 τόκος παρῇ] παρῇ τόκος Plut.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

De argumento cf. Hygin. fab. 105, quem locum afferemus in Euripidis Palamede.

434

εὔφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη

Ammon. de diff. vocab. p. 76: ἴσθι καὶ γίνωσκε διαφέρει. — τάσσουσι δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου (γίνου Valck.) τὸ ἴσθι. Σοφοκλῆς ἐν Παλαμήδῃ ‘εὔφημος — ἐξορμωμένη’. ἀντὶ τοῦ γίνου. Verba Σοφοκλῆς ἐν Παλαμήδῃ vulgo omissa addit codex Musei Britannici.

435

οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ᾽ ἀπῶσε, σὺν θεῷ
εἰπεῖν, χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας
ἐφεῦρε φλοίσβου μετὰ κοπὴν καθημένοις,
πεσσοὺς κύβους τε τερπνὸν ἀργίας ἄκος;

Eust. Il. p. 228, 6: Παλαμήδους ἐπινοησαμένου κυβείαν καὶ πεττείαν ἐν Ἰλίῳ εἰς παραμύθιον λιμοῦ κατασχόντος τὴν στρατιὰν λίθος ἐκεῖ ἐδείκνυτο, καθὰ Πολέμων ἱστορεῖ, ἐφ᾽ οὗ ἐπέσσευον. τῆς δὲ τοιαύτης ἐπινοίας τοῦ Παλαμήδους καὶ τῆς εὑρέσεως δὲ τοῦ χρόνου, ἣν

καὶ αὐτὴν ἐκεῖνος ἐσοφίσατο, μάρτυρα παράγουσι Σοφοκλῆν, ὃς ἐν δράματι ὁμωνύμῳ τῷ εὑρετῇ Παλαμήδῃ φησίν· 'οὐ λιμὸν — ἄκος;' vs. 1 τόνδ' Eust., τῶνδ' Scaliger. vs. 4 iterum Eust. Od. p. 1397, 9: ὁ δὲ τὰ περὶ Ἑλληνικῆς παιδιᾶς γράψας διαφορὰν καὶ αὐτὸς εἰδὼς κύβων καὶ πεσσῶν — παράγει Σοφοκλέους μὲν ἐκ Παλαμήδους — τὸ 'ἐκεῖνος ἐφεῦρε πεσσοὺς — ἄκος'. Ad Nauplium hos versus rettulit Brunckius propter fr. 396, quod Palamedi adscribit Fr. Vater de Soph. Alead. p. 27 sq.

436

ἄκεστρον

Hesych. 1 p. 189: ἀκεστρόν· φάρμακον. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ.

437

δροπά

Hesych. 1 p. 1035: δροπά· δρεπτά. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ (παλαμήδι cod.). cf. Suidas: δρωπακίζω — δρωπτὰ γὰρ τὰ δρεπτά. ubi nonnulli libri cum Zon. Lex. p. 572 δρωπά.

ΠΑΝΔΩΡΑ Η ΣΦΥΡΟΚΟΠΟΙ

Duplicem dramatis, ut videtur, satyrici titulum prodidit Hesychius (fr. 442). De argumento cf. Hygin. fab. 142. Probabiliter Hermannus huc refert fr. 759.

438

καὶ πρῶτον ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν

Schol. codicis E in Hippocr. vol. 5 p. 480 ed. Littr.: ὀργασμός, μαλαγμός. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρᾳ (πανδάρω cod.) λέγων 'καὶ — χεροῖν'. ἄρχου codex E, ἄρχον olim edebatur. πῖλον codex E. Phryn. Bekk. p. 53, 31: ὀργάζειν πηλόν· τὸ διαβρέχειν. οὕτω γὰρ τὸ ὑγραίνειν οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Pollux 7, 165: λέγεται δὲ καὶ πηλὸν ὀργάζειν. Cf. fr. 714.

439

καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας
τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης.

Ath. IX p. 476 C: καὶ τῶν ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι — καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρᾳ 'καὶ πλῆρες — ὠλένης'. Versus vario modo temptati certam medelam non admittunt.

440

βλιμάζειν

Schol. Hippocr. (vol. 5 p. 204 Littr.) in Darembergii Notices et Extr. des Manuscr. méd. 1 p. 214: ἐβλιμάσθη — παρὰ τὸ βλίσσειν, ὅ ἐστι μαλάττειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι φησίν 'εἶτα λαβόντες πω-

λοῦσ' ἀώρους, ἐπ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες' (Av. 530). ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς μέμνηται τῆς λέξεως ἐν Πανδώρᾳ. Schneidewinus suspicatur Sophoclem citari de verbo βλίσσειν (fr. 705).

441

ἐνουρήθρα

Pollux 10, 44: ἀμίς, ἣν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρᾳ ἐνουρήθραν καλεῖ. Fere eadem Anecd. Paris. vol. 4 p. 12, 13 et Schol. Hermog. vol. 7 p. 735 (Anecd. Oxon. vol. 4 p. 60). ἐνουρήθραν Pollux et Schol. Hermog., ἐνουρῆθρον Anecd. Paris.

442

χήλευμα

Hesych. 2 p. 241: κεχήλωμαι· πόδας δέδεμαι — καὶ χήλευμα (χήλωμα Brunckius) τὸ σπαρτίον (σπήτιον cod.). Σοφοκλῆς Πανδώρᾳ ἢ Σφυροκόποις.

ΠΕΛΙΑΣ

Πελίαν eandem esse fabulam ac Ῥιζοτόμους coniecit Boettigerus: Hermannus titulum corruptum existimans ἐν Πηλεῖ pro ἐν Πελίᾳ scribendum esse suspicatus est.

443

λευκὸν αὐτὴν ὧδ' ἐπαίδευσεν γάλα

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 304: παιδικὸν πάθος] παιδείαν νῦν τὴν παιδοτροφίαν. ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πελίᾳ φησί 'λευκὸν — γάλα'. λευκὸν] λουκὸν codex Paris. 2614, οὐ λευκὸν Welcker, ego λύκειον malim. ὅδ' ἐπαίδευσε libri, ὧδ' ἐπαίδευσεν Welcker.

ΠΗΛΕΥΣ

Argumentum videtur fuisse Peleus ab Archandro et Architele Acasti filiis pulsus. Schol. (cod. Vat. 909) Eur. Tro. 1118: ὁ μὲν Εὐριπίδης ὑπὸ Ἀκάστου φησὶν ἐκβεβλῆσθαι τὸν Πηλέα· εἰσὶ δὲ οἵ φασιν ὑπὸ τῶν δύο αὐτοῦ παίδων Ἀρχάνδρου καὶ Ἀρχιτέλους κατὰ τὸν καιρὸν ὃν ἔμελλον Ἕλληνες ἐξ Ἰλίου ἐπανιέναι, ἐξεληλάσθαι. Horatius Epist. 2, 3, 95: *et tragicus plerumque dolet sermone pedestri Telephus et Peleus, cum pauper et exul uterque proicit ampullas et sesquipedalia verba.* Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 2: τραγῳδίας δὲ εἴδη εἰσὶ τέτταρα· τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη. ἡ μὲν πεπλεγμένη — ἡ δὲ παθητική — ἡ δὲ ἠθική, οἷον αἵ τε Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς.

444

Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνη
γεροντάγωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν·
πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ.

Clemens Alex. Strom. VI p. 748: *Σοφοκλέους ἐν τῷ Πηλεῖ* '*Πηλέα — ἀνήρ*'. Schol. Ar. Nub. 1417: *Σοφοκλῆς Πηλεῖ* '*Πηλέα — ἀνήρ*'. vs. 2 expressit Ar. Eq. 1099: *καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.* ubi Scholia: *ὅλον δὲ τὸ ἰαμβικὸν παρῴδησεν ἀπὸ τοῦ Πηλέως Σοφοκλέους.* Trypho Rhett. vol. 8 p. 741 (cf. Moschop. Opusc. p. 78): *ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ* '*γεροντ-αγωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν*'. Cocondrius Rhett. vol. 8 p. 784: *καὶ Σοφοκλῆς ἀπὸ τοῦ παιδαγωγῶ γερονταγωγῶ.* cf. Com. anon. vol. 4 p. 674: *γερονταγωγῶν κἀναμισθαρνεῖν διδούς.*

445

τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

Stob. Flor. 121, 9: *Σοφοκλέους Πηλέως.* '*τὸ μὴ — κακῶς*'. Similiter in Pirithoo fr. 599 Euripides: *οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;*

446

ὁμορροθῶ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω

Ar. Av. 851: '*ὁμορροθῶ — ἔχω*', *προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν· ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκεν προβάτιόν τι θύειν.* ubi Scholia: *ὁμορροθῶ*] *Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως· ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτὸ φρονῶ.* Quid Sophocles dixerit parum constat.

447

ἴτω δὲ Πυθιὰς βοά.

Ar. Av. 857: *ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιὰς βοά.* ubi Scholia: *Πυθιὰς βοά*] — *καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως.* Sophoclis Peleum dici docet annotatio vs. 851.

448

βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον

Ar. Nub. 1154: *βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. ἰώ, κλάετ' ὦβολοστάται κτλ.* ubi Scholia: *παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου* (*Σοφοκλέους* V). Eadem verba Phrynichus Com. vol. 2 p. 598 expressisse traditur.

449

βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος

Stephanus Byz. p. 257, 9: *Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας — ὁ πολίτης Δωτιεύς — τὸ θηλυκὸν — Δωτιάς, ὡς Ἰλιάς τοῦ Ἰλιεύς. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ* '*βασιλεὺς — Δωτιάδος*'.

450

μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός.

Ar. Thesm. 870: *μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.* ubi Scholia: *σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος 'οἶσθ' ὃ ποίησον'. Σοφοκλῆς Πηλεῖ 'μὴ ψεῦσον — δορός'.* Respicit Antiatt. p. 107, 30, vide fr. 454. Sophoclis et Aristophanis versus confudit Suidas v. *ψεῦσον*.

451

καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν

Harpocr. p. 134, 5: *ξηραλοιφεῖν — τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι — Σοφοκλῆς Πηλεῖ* (*πῆλε* AB) *'καὶ — πτυχῶν'*.

452

Κυκνῖτις

Stephanus Byz. p. 392, 5: *Κυκνῖτις* (*χώρα Θεσσαλίας* addi iubet Meinekius), *ἧς ὁ Κύκνος ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ.*

453

λιποψυχεῖν

Antiatt. p. 106, 13: *λιποψυχεῖν· Σοφοκλῆς Πηλεῖ.*

454

μὴ νόμισον

Antiatt. p. 107, 30: *μὴ νόμισον· ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. Σοφοκλῆς Πηλεῖ. καὶ 'μὴ ψεῦσον'* (fr. 450).

ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ v. ΝΑΥΣΙΚΑΑ

ΠΟΙΜΕΝΕΣ

Summam argumenti indicare videtur Proclus Chrestom. ed. Gaisf. p. 475: *ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον εἴργουσιν οἱ Τρῶες, καὶ θνήσκει Πρωτεσίλαος ὑφ' Ἕκτορος. ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς τρέπεται ἀνελὼν Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος.* Probabiliter Welcker huic dramati adscripsit fr. 720 et 743. 'Fabula ex illo genere fuit, quod satyrorum locum tenebat'. HERMANNVS Philol. vol. 2 p. 135.

455

Tzetzes Lycophr. 530: *ἱστορεῖ δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον.*

456

ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα.

Phot. Lex. p. 307, 18 et Suidas: *ξανῶ· κοπιάσω. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν· Ἕκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησίν 'ἡδὺ — χέρα'.* cf. Hesych. 2 p. 699: *ξανῆσαι· κοπιάσαι.*

457

βοὴν Κυκνῖτιν

Stephanus Byz. p. 392, 6: *Κυκνῖτις* — *Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ. καὶ ἐν Ποιμέσι* '*βοὴν Κυκνῖτιν*'. *βοὴν* corruptum videtur.

458

καὶ μὴ ὑβρίζων αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἕλω
ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός

Hesych. 2 p. 1129: *ῥυτῆρι κρούων. ὁ Κύκνος λέγει* '*καὶ μὴ* — *ὑπτίου πόλος*'. *ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ Κύκνου ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον, φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἰδίους γλουτοὺς ποιήσω τύπτειν.* Sophoclis nomen servavit Photius Lex. p. 493, 13: *ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός. Σοφοκλῆς.* vs. 1 *καὶ μὴν* — *σ' ἕλω* Brunckius. vs. 2 *γλουτὸν* om. Hesychius. *πόλος* Hesychius, *ποδός* Phot. *Ποιμέσι* fragmentum adscripsit Welckerus.

459

ἑωθινὸς γάρ, πρίν τιν' αὐλιτῶν ὁρᾶν,
θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα
εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν πέτραν.

Harpocr. p. 130, 16: *Νάννιον* — *Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν Αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν* (*πύλεσιν* AC, *πύλαισιν* B) '*ἑωθινὸς* — *πέτραν*'. Ath. XIII p. 587 A: *ὅ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν ὅτι θαλλοφαγεῖ τὸ ζῷον φησὶν οὕτως* '*ἑωθινὸς* — *ἄκραν*'. vs. 1 *αὐλητῶν* Harp. et Ath., *αὐλήτην* (*τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων*) Hesychius 1 p. 616, *αὐλιτῶν* ci. Bekker, cf. Meinekius in Steph. Byz. vol. 1 p. 146. vs. 2 *χιμαίρᾳ* Ath., *χίλια* vel *χιλίαις* Harp. codd. mox *νεόπαιδα* Harp. codd., *νεὸς* (vel *νέος*) *παῖδα* Ath., *νεοσπάδα* Casaubonus. vs. 3 *εἶδον*] *ἴδον* Ath. *παρ' ἁλίαν* Athenaei PVL et Harpocrationis C. *πέτραν* Harp., *ἄκραν* Ath.

460

ἔνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται,
πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὡραία θέρους
τῷ Βοσπορίτῃ· τῷδε γὰρ θαμίζεται.

Ath. VII p. 319 B: *πηλαμύς* — *μνημονεύει αὐτῶν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν* '*ἔνθ'* — *θαμίζεται*'. vs. 1 *ἔνθ'* BC, *εἶθ'* PVL. respicit Hesych. 2 p. 955: *πηλαμύς, διὰ τοῦ Υ, ἰχθὺς ἐν Πόντῳ.* vs. 2 *πάροικος* Ath., *πάραυλος* restituit Bergkius ex Hesych. 2 p. 872: *πάραυλος.* '*πάραυλος Ἑλλησπόντου ὥρα θέρους*'. *ἡ κατὰ τὸ θέρος*

ἀκμάζουσα. vs. 3 τῷδε] τῇδε legendum videtur. Hesychius I p. 1677: θαμίζεται· ὁμιλεῖ.

461

κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθείρει γένος

Schol. Ar. Eq. 1150: κημός — πλέγμα τι ἐκ σχοινίων γινόμενον ὅμοιον ἠθμῷ, ᾧ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν —. ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ. ὥς φησὶν Ἡρωδιανὸς παρατιθέμενος τὰ Σοφοκλέους ἐκ Ποιμένων 'κημοῖσι — γένος'. cf. Hesych. v. κημός.

462

τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν,
καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν.

Plut. V. Agidis c. 1: οἱ Σοφοκλέους βοτῆρες ἐπὶ τῶν ποιμνίων λέγουσιν 'τούτοις — κλύειν'. Ad Ποιμένας locum rettulit Brunckius.

463

τοίχων καὶ δὴ τοὺς Ποσιδείους
. . θριγκοὺς ἀποσεισαμένη

Herod. π. μον. λέξ. p. 11, 4: ὁμοίως δὲ καὶ ἀρσενικῶς κτητικῶς Ποσίδειος (ποσείδιος cod.) ὡς Ἡράκλειος (ἡράκλιος cod.) ἆθλος. Σοφοκλῆς Ποιμέσι 'τυχῶν — ἀποσεισαμένη'. vs. 1 τυχῶν cod., τειχέων Dindorfius, praetuli τοίχων. mox ποσειδίους cod. vs. 2 initio mutilus videtur, nisi cum Lehrsio ἀποσεισαμένη θριγκούς scribendum.

464

κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου

Suidas: ἀμφήμερον· τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν. Σοφοκλῆς Ποιμέσι 'κρυμὸν — ἀμφημέρου'.

465

λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶδά που τυχεῖν

Schol. Soph. Ai. 581 (e cod. Flor. G editum a Dindorfio p. 90): οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ ἐπῳδαῖς χρῆσθαι τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου. καὶ ἐν Ποιμέσι 'λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶ π τυχεῖν'. Eadem Suidas v. θρηνεῖν ἐπῳδάς, ubi Sophoclis versus sic scribitur: λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οἶδά που χανόν, sententia perversa. Legendum videtur οἶδ' ἄκους τυχεῖν (vel τυχόν).

466

. . κυνὸς πέλλης τε μηκάδος βοὸς
ῥινόν

Erotian. Gl. Hippocr. 306: πέλον] ὑπόφαιον. ἀγνοοῦντες δέ τινες

γράφουσι πέλιον ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσι καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ φησί ‘κυνὸς πέλλης τετμηκάδος βοὸς ῥινέων (*ῥηνέων* ms. D). Ex Amphiarai fragmento aliunde noto (vide fr. 111) patet verba *κυνὸς κτἑ.* esse *Ποιμέσιν* adscribenda.

467

Ἴδης δήποτε μηλοτρόφω
αγενναι τὴ ει τὴν τῆς Ἴδης
τριολύμπιον ἅρμα

Schol. Eur. Andr. 276 e codice Ven. 471 a Cobeto editum: *ὁ Μαίας τε καὶ Διὸς τόκος] ὁ Ἑρμῆς. μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας ἐκείνης ἔνθα περὶ τοῦ μήλου ἦλθον κριθησόμεναι Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφροδίτη παρὰ τῷ Πάριδι. τοιαῦτά ἐστι καὶ τὰ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν ‘Ἴδης — ἅρμα’.* De verbis extremis cf. Hesych. 2 p. 1417: *τριολύμπιον ἅρμα· τὸ ἐκ τριῶν Ὀλυμπιάδων ἐξευγμένον.* Cetera obscura et incerta.

468

Βερέκυντα βρόμον

Hesych. 1 p. 720: *Βερέκυντα βρόμον* (*βερεκύντα βόμον* cod.)· *Φρύγιον αὐλόν. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν.*

469

Φοινικίοις γράμμασι

Hesych. 2 p. 1517: *Φοινικίοις γράμμασι. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν. ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης* (*ἐν φοίνικος* ante Gronovium) *κεκομικέναι.*

470

ἀναλῶσαι

Hesych. 1 p. 331: *ἀναλῶσαι· ἀφανίσαι. ποιμένεσιν.* Ita codex: *Σοφοκλῆς Ποιμέσιν* corr. Sopingius et alii.

471

βαρίβας

Antiatt. p. 84, 11: *βᾶρις· κατ᾽ οἰκίας καὶ πλοίου. Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσι βαρίβαν λέγει τὸν ναύτην ἢ τὸν τῆς βάρεως ἐπιβεβηκότα.*

472

ἰὼ βαλλήν

Sextus Empir. p. 672, 26: *οἱ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμένες ‘ἰὼ βαλλήν’ λέγοντες ἰὼ βασιλεῦ λέγουσι Φρυγιστί.* Hesych. 1 p. 685: *βαλλήν· βασιλεύς, Φρυγιστί.*

473

Γραῖκες

Stephanus Byz. p. 212, 20: *Γραικός, ὁ Ἕλλην — Γραῖκες δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν.*

474

Ἴαννα

Hesych. 2 p. 8, quem locum attulimus fr. 53.

475

παρασάγγαι

Lex. rhet. post Phot. p. 674, 27: *σαγγάνδαι* (l. *ἀστάνδαι*) *δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν.* Fortasse Sophoclea verba servavit Hesych. 2 p. 868: *παρασαγγιλόγῳ· οἱ Πέρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι.* ubi *παρασάγγῃ λόγῳ* scribendum suspicor.

476

ψό

Herod. *π. μον. λέξ.* p. 46, 18: *παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν εἴρηται τὸ ψό.* Etym. M. p. 405, 32: *τὸ ψό ἐν Ποιμέσι Σοφοκλέους ἐπίφθεγμα.* Anecd. Oxon. vol. I p. 118, 14: *τὸ γὰρ ψό παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα.* ibid. p. 343, 24: *τὸ ψό ἐπίφθεγμα παρὰ Σοφοκλεῖ.*

ΠΟΛΥΙΔΟΣ v. ΜΑΝΤΕΙΣ

ΠΟΛΥΞΕΝΗ

Schol. Eur. Hec. 1 e cod. Ven. 471 a Cobeto ed.: *τὰ περὶ τὴν [Πολυ]ξένην ἔστι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ εὑρεῖν.* Hanc fabulam Ruhnkenio iudice respexit Longinus de Subl. c. 15, 7: *ἄκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίπου — πεφάντασται καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου.* 'Inducebatur Achillis umbra, quodque apud Euripidem narratur initio Hecubae, id Sophocles spectatorum subiecerat oculis'. BRVNCKIVS. Cf. Hygin. fab. 110. Aristotelem ubi inter tragoedias e parva Iliade derivatas *Ἀπόπλουν* commemorat de hoc dramate cogitasse suspicatur Welcker; locus exstat Poet. 23 p. 1459 b 7: *ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες.*

477

σὺ δ' αὖθι μίμνων που κατ' Ἰδαίαν χθόνα
ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει.

Strab. X p. 470: *ὁ δ' οὖν Σοφοκλῆς ποιήσας τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας ἀπαίρειν σπεύδοντα ἐν τῇ Πολυξένῃ, τὸν δ' Ἀγαμέμνονα μικρὸν ὑπολειφθῆναι βουλόμενον τοῦ ἐξιλάσασθαι τὴν Ἀθηνᾶν χάριν,*

εἰσάγει λέγοντα τὸν Μενέλαον 'σὺ — θυηπόλει'. vs. 1 σὺ] σοῦ *CDh*. mox τοῦ *CDhl*, τὴν *Bkno*, που Xylander.

478

ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιποῦσα λίμνης ἦλθον, ἄρσενας χοὰς
Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἠχούσας γόους.

Porphyrius in Stob. Ecl. 1, 41, 50 p. 1008: Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταὐτόν, ὡς ὁ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν (τοῦ codd.) Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν 'ὦ τὰς — χοάς'. [ἀκ]τὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶν' οὐκ ἐχούσας, ἄρσενας δὲ [χοὰς] τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας. vs. 1 ὦ τὰς libri, ἀκτὰς Iacobsius et Heynius. vs. 2 et 3 λιποῦσα λίμνης Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἠχοῦσα (ἐχούσας A) γόους ἦλθον ἄρσενας χοάς libri, verborum ordinem restituit Heynius.

479

οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳρατὴς στρατοῦ
τοῖς πᾶσι δεῖξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν·
ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι
οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος·
βροτοῖς δ' ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι.
πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν θνητὸς ὢν θνητῆς τε φὺς
Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος;

Stob. Flor. 49, 13: τοῦ αὐτοῦ (Sophoclis) Πολυξένῃ. 'οὐ γάρ — σοφώτερος;' vs. 4 ἐξ ἐπόμβρων vel ἐξ ἐπομβρῶν libri: verbo ἐξεπομβρῶν Tzetzam Chil. 3, 59 uti annotat Dindorfius. vs. 5 δ' addidit Bergkius. ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων (λόγους B) libri, ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην Dobraeus. ὄφλαι libri, ὄφλοι Brunckius. vs. 6 ἐγὼ θνητός γ' ὢν ἐκ A, ἐγὼ θνητός γ' ἂν ἐκ ceteri, ἔγωγ' ἂν θνητὸς ὢν Meinekius. vs. 7 εὐφρονεῖν Vind.

480

ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου νέφους

Schol. Ap. Rhod. 2, 1121: νύχθ' ὑπὸ λυγαίην] τὴν σκοτεινήν —. Σοφοκλῆς Πολυξένῃ 'ἀπ' — νέφους'. κνέφους ci. Meinekius.

481

χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν

Etym. M. p. 120, 48: ἄπειρος — λέγει δὲ Ὧρος ὅτι σημαίνει χιτῶνα διέξοδον μὴ ἔχοντα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξένῃ 'χιτών — κακῶν'.

482

παράρυμα ποδός

Hesych. 2 p. 868: *παραρύμα. Σοφοκλῆς Πολυξένῃ ʻπαράρυμα ποδόςʼ. ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ἅρματος* (*εἵματος* ci. Tollius) *πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν· οἱ δὲ ὑπόδημα.* Phot. Lex. p. 389, 1: *παράρυμμα ποδός· τὰ ὑποδήματα τὰ ῥυόμενα τοὺς πόδας.*

483

Harpocr. p. 92, 23: *ἠκρωτηριασμένοι — ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοί τισιν εἰώθασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα. ὡς καὶ Σοφοκλῆς Πολυξένῃ.*

ΠΡΙΑΜΟΣ

484

γλαρίδες

Pollux 7, 118: *καὶ λατύπους δὲ Σοφοκλῆς, ὅπου καὶ ἐργαλεῖα τῶν λατύπων ὀνομάζει λείας καὶ γλαρίδας.* Pollux 10, 147: *οἰκοδόμου σκεύη λεῖαι, γλαρίδες, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Πριάμῳ.*

485

λατύποι

Pollux 7, 118. vide fr. 484.

486

λεῖαι

Pollux 7, 118 et 10, 147. vide fr. 484.

487

χυτρίζειν

Schol. Ar. Vesp. 289: *ἐγχυτριεῖς, ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ.*

ΠΡΟΚΡΙΣ

De mytho cf. Pherecydes in Schol. Od. *Λ*, 321 et Hygin. fab. 189.

488

. . *κολασταὶ κἀπιτιμηταὶ κακῶν*

Pollux 9, 140: *τὰ μὲν σκληρὰ τὰ δὲ μᾶλλον πρὸς ἕτερα πλὴν τοῦ ἐπιτιμητοῦ. ᾧ κέχρηται Σοφοκλῆς εἰπὼν ἐν τῇ Πρόκριδι ʻκολασταὶ — κακῶνʼ.* Eadem nomina coniunxit Eur. Suppl. 255: *τούτων κολαστὴν κἀπιτιμητήν, ἄναξ.*

ΡΙΖΟΤΟΜΟΙ

Argumenti indicium praebent Macrobii verba fr. 489 allata, unde videtur Medea proposita fuisse *κτανεῖν πείθουσα Πελιάδας κόρας πα-*

τέρα. Qua de re v. Apollod. 1, 9, 27 Hygin. fab. 24 al. Fortasse huc referenda sunt fr. 443 et 746.

489

ἡ δ' ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσ'
ὀπὸν ἀργινεφῆ στάζουσα τομῆς
χαλκέοισι κάδοις δέχεται . .
. . . .
. . . . αἱ δὲ καλύπτραι
κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς,
ἃς ἥδε βοῶσ' ἀλαλαζομένη
γυμνὴ χαλκέοις ἤμα δρεπάνοις

Macrobius Sat. 5, 19, 9: *haec res nonne quaestione digna est, unde Virgilio aeneae falces in mentem venerint? ponam itaque Virgilianos versus, mox et inde Sophoclis quos Maro aemulatus est. 'Falcibus et messae ad lunam quaeruntur aenis pubentes herbae nigri cum lacte veneni'. Sophoclis autem tragoedia id de quo quaerimus etiam titulo praefert; inscribitur enim* Ῥιζοτόμοι, *in qua Medeam describit maleficas herbas secantem, sed aversam, ne vi noxii odoris ipsa interficeretur, et sucum quidem herbarum in cados aeneos refundentem, ipsas autem herbas aeneis falcibus execantem. Sophoclis versus hi sunt* 'ἡ δ' ἐξοπίσω — δέχεται' (vs. 1—3) *et paulo post* 'αἱ δὲ — δρεπάνοις' (vs. 4—7). vs. 4 καλυπτραὶ libri. vs. 5 τομάς h. l. omittit cod. Paris. 6371. vs. 6 ὀλολυζομένη ci. Ellendt. vs. 7 δρεπάνοις τομάς libri, τομάς delevit Valck.

490

Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν,
τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος,
τὸ δι' Οὐλύμπου πωλοῦσα φέρει
καὶ γῆς ναίουσ' ἱερὰς τριόδους,
στεφανωσαμένη δρυῒ καὶ πλεκταῖς
ὠμῶν σπείραισι δρακόντων.

Schol. Ap. Rhod. 3, 1214: ὅτι δράκουσι καὶ δρυΐνῳ κλάδῳ στέφεται ἡ Ἑκάτη καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ῥιζοτόμοις τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα 'Ἥλιε — δρακόντων'. vs. 2 ἐνοδίας *L*. vs. 3 Ὀλύμπου *L*, Οὐλύμπου Valck. πολοῦσα *L*, πωλοῦσα H. Keilius, πάλλουσα Dobraeus. vs. 5 δρυσὶ *L*, δρυῒ Ellendtius. πλείστους *L*, πλεκτοῖς Valck. vs. 6 ὦμοι σπείρουσι δράκοντας *L*, ὠμῶν σπείρῃσι δρακόντων Valck.

491

κόρον αἰστώσας πυρί

Hesych. 1 p. 174: *αἰστώσας· διαχέας καὶ τήξας. Σοφοκλῆς Ῥιζοτόμοις 'κόρον αἰστώσας* (*ἱστώσας* cod.) *πῦρ'*. ubi *κηρὸν αἰστώσας πυρί* ei. Küster, qui *αἰστώσας* scribere poterat.

ΣΑΛΜΩΝΕΥΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De argumento dramatis cf. Apollod. 1, 9, 7 et Hygin. fab. 61.

492

τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,
τῷ καλλικοσσαβοῦντι νικητήρια
τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

Ath. XI p. 487 D: *καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκός, ἐφ' οὗ* (*ἀφ' οὗ* ante Bentl.) *τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον· ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ* (*σαλμωνι* A) *χάλκειον* (*χαλκεῖον* ante Dindorfium) *ἔφη κάρα λέγων οὕτως 'τάδ' — κάρα'*. vs. 2 *καλλικοτταβοῦντι* libri. vs. 3 *χαλκεῖον* ante Dindorfium.

493

καὶ τάχ' ἂν κεραυνία
πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμίας λάβοι

Galenus vol. 17, 1 p. 879 (vol. 5 p. 454 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): *καὶ ὁ αὐτὸς* (Sophocles, cuius allatum fuit fr. 312) *ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις 'καὶ τάχ' ἂν — λάβοι'*. vs. 1 sq. *κεραύνια πέμφιξι* libri, *κεραυνία πέμφιξ σε* Dobraeus. vs. 2 *δυσοσμία* Madvicus, an *δυσομβρίας*? *λάβοι*] *βάλοι* probabiliter Brunckius.

494

πέμφιγι πᾶσαν ὄψιν ἀγγέλῳ πυρός

Galenus vol. 17, 1 p. 881 (vol. 5 p. 455 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.), ubi de nomine *πέμφιξ* disputatur: *ἐπὶ δὲ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι κατὰ τόδε τὸ ἔπος ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις παρὰ Σοφοκλεῖ 'πέμφιγι — πυρός'*. *πᾶσαν*] *πλήσας* Hermannus. *ὀψιαγέλων* ed., *ὄψιν ἀγγέλῳ* Bentleius.

495

θῆμα

Hesych. 1 p. 1712: *θῆμα· θήκη, τάφος, ἀνάθημα* (*ἄνθημα* cod.) *Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ* (*σαλμονεῖ* cod.).

496

Καρικοὶ τράγοι

Hesych. 2 p. 149: *Καρικοὶ τράγοι· ὡς εὐτελῶν ὄντων. Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ. εἰ μὴ ἄρα ὑποσυγχέων τοὺς Κιλικίους.*

ΣΙΝΩΝ

De Sinonis dolo quo Troianos fefellerit, omnia nota sunt: cf. Verg. Aen. 2, 57—198 et 233—265 Hygin. fab. 108 al. Sophoclei dramatis notitiam unus servavit Hesychius, cuius glossam fortasse huc referendam exhibuimus fr. 299.

497

αἰθύσσειν

Hesych. 1 p. 155: *αἰθύσσειν· ἀνασείειν. Σίνωνι Σοφοκλῆς.* ibid. p. 324: *ἀναιθύσσω* (*ἀναιθύσω* cod.) *· ἀνασείω. Σοφοκλῆς Σίνωνι* (*σινώμη* cod.).

498

ἄρρητον

Hesych. 1 p. 551: *ἄρρητον· ἄφραστον, ἀνιστόρητον, ἀπόρρητον, ἄφωνον, αἰσχρόν. Σοφοκλῆς Σίνωνι* (*σίννωνι* cod.). cf. ibid. p. 526: *ἄρητον· βλαβερόν, πολυχρόνιον. Σοφοκλῆς συνώνυμον ὕστερος.*

499

ἐνθριάκτος

Hesych. 1 p. 1240: *ἐνθριάκτος· ἐνθουσιῶν καὶ ἐνθέακτος. Σοφοκλῆς Σίνωνι. ἐνθέακτος* suspectum.

ΣΙΣΥΦΟΣ

Sophoclis Sisyphum errori deberi ci. Welcker Trag. p. 402.

500

Χαρίτων τριζύγων

Hesych. 1 p. 1582: *ζεῦγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ ʻ Χαρίτων ζυγῶν'. Ἀριστοφάνης Ὥραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν* (*ἐπὶ τὸ γ* cod.) *τὸ ζεῦγος ἔθηκε ʻ ζεῦγος τρίδουλον'* (*τριδούλων* cod.). Editur *Χαρίτων τριζύγων* ac *τριζυγέες Χάριτες* Macedonius Anth. Pal. 11, 27 dixit, *τριζύγοις θεαῖσι* Eur. Hel. 357: sed haud scio an *Χαρίτων ζυγίων* sufficiat.

ΣΚΥΘΑΙ

Ex Argonautarum fabula dramatis argumentum petitum esse docent reliquiae; nihil docet quem Welcker huc rettulit locus Servii artis gramm. p. 487 Lindem.: ʻ*aliam scripsit Medeam Sophocles idem in alio furoris actu, aliam Euripides, aliam diversi scriptores*'. Sophocleam Medeam ipse grammaticus videtur finxisse.

501

οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος
τέκνον ἄρτι βλάστεσκεν, ἣν Ἰδυῖα πρίν ποτε
Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν

Schol. Ap. Rhod. 4, 223: *ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις ὁ Σοφοκλῆς ἑτερομήτορα τῆς Μηδείας τὸν Ἄψυρτον λέγει* '*οὐ γὰρ — τίκτεν*'. Locum corruptissimum non expedio. vs. 1 *κοίτης* delendum ci. Valck. vs. 2 *Εἰδυῖα L*, *Ἰδυῖα* Valckenarius Diatr. p. 224, qui tetrametros trochaicos recte videtur agnovisse. Idyiam Medeae matrem facit Hesiodus Theog. 958—62; quicum consentiret Sophocles, si cum *ἣν τὴν δ᾽* (pro *ἦν*) legendum esset. Schol. Ap. Rhod. 3, 242: *Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος* (sc. *λέγει*) *Ἑκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης, ὡς προείρηται. Σοφοκλῆς Νέαιραν μίαν τῶν Νηρηίδων, Ἡσίοδος δὲ Ἰδυῖαν.* Quae dubitari potest utrum de Apsyrti an Medeae matre intellegenda sint.

502

Schol. Ap. Rhod. 4, 284: *Ἑκαταῖος δὲ — ἱστορεῖ μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδὲ διὰ Ταναΐδος ἔπλευσαν* (*ἐκπλεῦσαι* ci. H. Keilius), *ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ᾽ ὃν καὶ πρότερον, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ.* Schol. Dionys. Per. 10 p. 323, 23: *Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου* (sc. *Ταναΐδος*) *διορίζεσθαί φησι τὰς ἠπείρους.*

503

κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἠδ᾽ ἐπακτίας
αὐλῶνας

Ath. V p. 189 D: *καλοῦσι δ᾽ ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας — οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. — Σοφοκλῆς Σκύθαις* '*κρημνοὺς — αὐλῶνας*'.

504

Ἀχιλλείων

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 96: *Ἀχιλληίδες· κριθῶν εἶδος, ὧν μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς.* Hesych. 1 p. 660: *Ἀχίλλειον πλάκα· τὴν Ἀχιλλέως νῆσον τὴν Λευκὴν λεγομένην. Ἀχιλλείων* (*ἀχιλλίων* cod.) *Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνης* (vs. 819) *καὶ Σοφοκλῆς Σκύθαις Ἀχιλλείων* (*ἀχιλλίων* cod.). *εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον.* Duae glossae hic coniunctae sunt: verba *Ἀχίλλειον πλάκα* videntur et ipsa tragici esse poetae.

505

οὐκ ἀψάλακτος

Hesych. 1 p. 665: *ἀψάλακτος· ἀκίνητος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. Σκύθαις* (*σκύθαν* cod.) *Σοφοκλῆς.* Phot. Lex. p. 359, 5: *οὐκ ἀποψάλακτος· οὐκ ἀκρότητος οὐδὲ ἀρράπιστος.* Hesych. 2 p. 1573: *ψαλακτόν· οὐκ ἀνεύρητον.* Anecd. Bekk. p. 475, 31: *ἀψάλλακτον· ἀψηλάφητον.*

ΣΚΥΡΙΟΙ

Σκύριοι plerique testes, *Σκύριαι* bis Hesychius. De argumento

dramatis cf. Hygin. fab. 96 et Philostr. iun. p. 6 ed. Kayser. Brunckius probabiliter Sophocli adscripsit versus sine poetae nomine a Plut. Mor. p. 34 D et p. 72 E ex Scyriis allatos.

506

ἀνεμώδεα (Σκῦρον)

Philostr. iun. p. 6, 4: Σκῦρος — ἣν ὁ θεῖος Σοφοκλῆς ἀνεμώδεα καλεῖ.

507

φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους.

Stob. Flor. 51, 24: Σοφοκλῆς Σκυρίοις ‘φιλεῖ — νέους’.

508

ἢ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων
πλούτου ποτ᾽ ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν.
λεπταῖς ἐπὶ ῥιπῖσιν ἐμπολὰς μακρὰς
ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολύφθοροι
ἢ ῎σωσαν ἢ ᾽κέρδαναν ἢ διώλεσαν.

Stob. Flor. 59, 3: Σοφοκλέους Σκυρίων. ‘ἦ ποντοναῦται — διώλεσαν’. vs. 1 ἦ om. A, οἱ praebet B, ἢ M. φεῦ, ποντοναυτῶν ὡς ταλαίπωρον γένος ci. Meinekius. vs. 2 θεῶν νέμων] βροτῶν γέμων ci. Meinekius. vs. 3 πλοῦτον suasit Heathius. νείμειαν codd. vs. 4 ἐπιρροπῇσιν M Vind., ἐπὶ ῥοπῇσιν AB, ἐπὶ ῥιπῖσιν Meinekius*). vs. 6 ἴσως ἂν B, ἧς ὡς ἂν ceteri libri, ἢ ῎σωσαν Porsonus. mox κέρδαναν AM.

509

οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ζόη.

Stob. Flor. 116, 28: Σοφοκλέους Σκυρίων. ‘οὐδὲν — ζωή’. ζόη Porsonus.

510

ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακὰ
καὶ τὸν θανόντα δακρύοις ἀνιστάναι,
ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν·
νῦν δ᾽, ὦ γεραιέ, ταῦτ᾽ ἀνηνύτως ἔχει

---

*) De mensura nominis cf. Herodianus π. διχρόνων Anecd. Oxon. vol. 3 p. 299, 10 (p. 371 Lehrs.): τὸ μέντοι καρίς καὶ ῥιπίς ἡ μὲν κοινὴ συνήθεια ἐκτείνει, ἡ δὲ τῶν Ἀθηναίων διάλεκτος συστέλλει. Hoc est, καρίδος et ῥιπίδος Atticae linguae proprium est, καρῖδος et ῥιπῖδος eidem non negatum. De καρῖδος res notissima, de ῥιπῖδος hoc loco docemur.

τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν·
κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν
ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς.

Stob. Flor. 124, 17: *Σοφοκλέους Σκυρίων* (*σκυρίωνι* M). '*ἀλλ' εἰ — εἰς φῶς*'. vs. 3 *ἧττον* libri. vs. 5 *τὸ μὲν* A, *τὸν μὲν* ceteri codd., *τὸν ἐν* scripsi cum Bergkio. vs. 6 *καί μοι* libri. *πατήρ γε* B, *πατήρ τε* ceteri libri.

511

ἀποστιβής

Hesych. 1 p. 487: *ἀποστιβής* (*ἀποστίβ··* cod.)· *ἀποπεφοιτηκώς, οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν. Σοφοκλῆς Σκυρίαις* (*κυρίαις* cod.).

512

αὐτόσσυτον

Hesych. 1 p. 629: *αὐτόσυτον· αὐτοκέλευστον. Σοφοκλῆς Σκυρίοις* (*ἀκυρίοις* cod.). Anecd. Bekk. p. 467, 31: *αὐτόσσυτον· αὐτοκέλευστον. οὕτω Σοφοκλῆς.*

513

ἀχρήματον

Hesych. 1 p. 663: *ἀχρήματον* (*ἀχρήματα* cod.)· *ἀδάπανον. Σοφοκλῆς Σκυρίοις.*

514

εὐωριάζειν

Hesych. 1 p. 1540: *εὔωρος γάμος — ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίαις χρῆται τῷ εὐωριάζειν.* Vide fr. 191.

ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΙ v. ΑΧΑΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΣΦΥΡΟΚΟΠΟΙ v. ΠΑΝΔΩΡΑ

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

515

βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς,
κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται θνητὸς
τὸν ἅπαντα χρόνον.

Stob. Flor. 121, 3: *Σοφοκ ταντᾶ* (ita codex Vindob., *Σιμωνίδου* Trinc., locum om. A). '*βιοτῆς — χρόνον*'. vs. 2 *κρυφθεὶς δ'*] *κρυφθεῖσα* Vindob.

ΤΕΥΚΡΟΣ

Argumentum fabulae dubium esse vix potest. Velleius Pat. 1, 1: *Teucer non receptus a patre Telamone ob segnitiam non vindicatae*

fratris iniuriae Cyprum appulsus cognominem patriae suae Salamina constituit. Romanos inter poetas qui hanc materiam tractavit Pacuvius, fortasse Sophoclis vestigia pressit. Welckerus huc refert fr. 662, alii Cic. Tusc. 5, 37, 108. Obscura sunt quae Aristoteles habet Rhet. 2, 23 p. 1398 a 4: *διαφέρει δὲ ὁ τρόπος, οἷον ἐν τῷ Τεύκρῳ· ᾧ ἐχρήσατο Ἰφικράτης πρὸς Ἀριστοφῶντα, ἐπερόμενος εἰ προδοίη ἂν τὰς ναῦς ἐπὶ χρήμασιν· οὐ φάσκοντος δέ, εἶτα, εἶπεν, σὺ μὲν ὢν Ἀριστοφῶν οὐκ ἂν προδοίης, ἐγὼ δ' ὢν Ἰφικράτης;* et 3, 15 p. 1416 b 1: *κοινὸς δ' ἀμφοῖν ὁ τόπος τὰ σύμβολα λέγειν, οἷον ἐν τῷ Τεύκρῳ ὁ Ὀδυσσεὺς ὅτι οἰκεῖος τῷ Πριάμῳ· ἡ γὰρ Ἡσιόνη ἀδελφή· ὁ δὲ ὅτι ὁ πατὴρ ἐχθρὸς τῷ Πριάμῳ, ὁ Τελαμών, καὶ ὅτι οὐ κατεῖπε τῶν κατασκόπων.*

516

ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν
ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου
ὡς ζῶντος· ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με
ἔσαιν' Ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον.

Stob. Flor. 122, 10: *Σοφοκλέους Τεύκρου.* '*ὡς ἄρ' — ἐψευσμένον*'. vs. 1 *ὦ*] *αὖ* A. vs. 4 *ἔσαιν'*] *ἔσσεν* A, *ἔσεν'* M. *ἐρινὺς* M, *ἐρινῦς* Vindob. Voss., *ἐριννὺς* ceteri libri.

517

οὐρανοῦ δ' ἄπο
ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.

Ar. Nub. 583: *κἀποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.* ubi Scholia: *παρὰ τὰ ἐν Τεύκρῳ Σοφοκλέους* (*παρὰ τῷ ἐν Σοφοκλέους Τεύκρῳ* V) '*οὐρανοῦ — ἀστραπῆς*'. vs. 1 sq. *οὐρανοῦ ἀπήστραψε* V.

518

Κυχρεῖος πάγος

Stephanus Byz. p. 399, 20: *Κυχρεῖος πάγος* (*πόλις* codex Rehd.), *περὶ Σαλαμῖνα. Σοφοκλῆς Τεύκρῳ.*

ΤΗΛΕΦΟΣ

Compares quae supra de Mysis diximus p. 175.

519

ἀειφόρος

Hesych. 1 p. 109: *ἀειφόρος· ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ.* Albertius hinc correxit quae leguntur p. 177: *αἴφρουρος· αἰθάλη. Σοφοκλῆς.*

ΤΗΡΕΥΣ

Terei fabula omnibus nota: vide inprimis Ov. Met. 6, 411—676 Conon. Narrat. 31, adde Tzetz. in Hes. Op. 566, qui subicit: *γρά-*

φει δὲ περὶ τούτου Σοφοκλῆς ἐν τῷ Τηρεῖ δράματι. Primus Sophoclei dramatis meminit Ar. Av. 100: ΠΕΙΣΘ. *τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γελοῖον φαίνεται.* ΕΠΟΨ. *τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.* ubi Scholia: *ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρνιθωμένον καὶ τὴν Πρόκνην.* Nec dubito quin eodem respiciat Libanius Decl. vol. 4 p. 369 sq.: *καλῶς ἄρα οἱ τραγῳδοὶ ταῦτα ἐδίδασκον, τὸν Τηρέα, τὴν Πρόκνην.* Inter Romanos poetas tragicos Terea scripserunt Livius et Attius, inter Graecos primus Sophocles, deinde Philocles (cf. Schol. Ar. Av. 281: *ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν, εἶτα Φιλοκλῆς*), item Carcinus, quibus adde comicos poetas Cantharum Anaxandridem Philetaerum. Welckerus coniecit, verba *τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα κτἑ.* (supra p. 75) non Aeschyli esse, sed ex Sophoclis Tereo repetita.

520

Ἥλιε, φιλίπποις Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας

Schol. Il. Ο, 705: *φίλιππος μὲν τῆς μέσης δασυνομένης τὸ προσηγορικόν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγινώσκομεν 'ἥλιε — σέλας'. Φίλιππος δὲ ψιλῶς ὁ Μακεδών. σέλας*] *σέβας* probabiliter Bothius.

521

νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρίς. ἀλλὰ πολλάκις
ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὡς οὐδέν ἐσμεν. αἳ νέαι μὲν γὰρ πατρὸς
ἥδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον·
τερπνῶς γὰρ ἀεὶ πάντας ἁνοία τρέφει.
ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' ἔμφρονες,
ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα
θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο·
αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους,
αἱ δ' εἰς ἀληθῆ δώμαθ', αἱ δ' ἐπίρροθα.
καὶ ταῦτ', ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία,
χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

Stob. Flor. 68, 19: *Σοφοκλέους Τηρεῖ. 'νῦν δ' — ἔχειν'.* vs. 2 *ταύτῃ* Vindob., *ταύτην* AB. vs. 3 *αἳ*] *αἱ* libri. *γὰρ πατρὸς* non sana, *γὰρ πάρος* ci. Scaliger, *ἐν πατρὸς* Valckenarius duce codice B, ubi *γὰρ ἐν πατρὸς* legitur. vs. 4 *ἥδιστον ἀεὶ* et vs. 5 *τερπνῶς γὰρ οἶμαι* ci. Meinekius. vs. 5 *ἁνοία*] *ἡ ἄνοια* libri. vs. 6 *δ'* om. M. *εὔφρονες* libri, *ἔμφρονες* Dobraeus. vs. 7 *διεμπολούμεθα* ante Valck. vs. 10 *ἀλυθῆ* A teste Schneidewino Philol. 2 p. 755, *ἀληθῆ* MVindob., *ἀήθη* B. *ἀλιτρὰ δώματ' ἠδ' ἐπίρροθα* ci. Schneidewinus; latet aliud quid.

Ceterum cf. Hesych. 1 p. 1381: *ἐπιρρόθητα· ἐπίψογα.* ubi legendum *ἐπίρροθα· τὰ ἐπίψογα.*

522

πολλά σε ζηλῶ βίου,
μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης.

Stob. Flor. 39, 12: *Σοφοκλέους Τηρέως. 'πολλά — ξένης.'* vs. 2 *κάλλιστα* libri, *μάλιστα* Brunck.

523

ἀλγεινά, Πρόκνη, δῆλον· ἀλλ' ὅμως χρεὼν
τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν.

Stob. Flor. 108, 58: *Σοφοκλέους Τηρεῖ 'ἀλγεινά — φέρειν.'*

524

σπεύδουσαν αὐτήν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει

Herod. *π. μον. λέξ.* p. 36, 23: (*φάρος*) *κατὰ συστολὴν* (*κατὰ στολὴν ἐν* cod.) *παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τηρεῖ* (*ἐντείνει* cod.) *'σπεύδουσαν — ποικίλῳ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι'.* ubi extrema verba *τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι* alius loci sunt (fr. 332). cf. Herod. *π. διχρ.* in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 295, 12: *τὸ φάρος συστέλλον τὸ Α, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει σατυρικῇ — καὶ ἐν Τηρεῖ 'σπεύδουσαν — φάρει'.* Similiter Draco p. 35, 9. Fabulae nomen et verba *σπεύδουσαν αὐτήν* om. Grammaticus Herm. p. 444.

525

φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

Stob. Flor. 10, 25: *Συφοκλέους Τηρεῖ. 'φιλάργυρον — γένος'.*

526

θάρσει· λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλεῖ ποτε.

Stob. Flor. 13, 5: *Σοφοκλέους Τηρεῖ* (*Εὐρι*[π] *Τηρεῖ* Vind.). *'θάρσει — ποτέ'. σφαλῇ* vel *σφάλλῃ* libri.

527

ἄνους ἐκεῖνος· αἱ δ' ἀνουστέρως ἔτι
ἐκεῖνον ἠμύναντο καρτερόν.
ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν
μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον,
ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν.

Stob. Flor. 20, 32 et 33: *Σοφοκλέους Τηρεῖ. 'ἄνους — κακῶν'.* 'In Regio cod. lemma adscriptum primo versui *Σοφ.* et tertio *τοῦ*

αὐτοῦ Τηρεῖ. Hoc statim primo versui appositum in Vind. continuatis una serie quinque versibus.' BRVNCK. vs. 1 ἀνούστερ' ἔτι libri, ἀνούστεραι πολύ ci. Gaisf., ἀνουστέρως ἔτι Cobetus. vs. 2 καρτερόν] καρτερώτερον Grotius, κατὰ τὸ καρτερόν Porsonus, πρὸς τὸ καρτερόν Bamberger. an ἠμύνοντο κοὐκ ἐκαρτέρουν legendum?

528

θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητὴν φύσιν,
τοῦτο κατειδότας ὡς οὐκ ἔστιν
πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων
ταμίας ὅ τι χρὴ τετελέσθαι.

Stob. Flor. 22, 22: τοῦ αὐτοῦ (sc. Sophoclis) Τηρεῖ (ἀγήρει AM, ἀγηρεῖ Vind.). 'θνητὰ — τετελέσθαι'. vs. 1 χρὴ τὴν] τὴν om. AM Vind. θνητὴν φύσιν] θνητοὺς φύντας probabiliter Meinekius.

529

ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς στρ.
καὶ ματρὸς ἡμέας ἁμέρα τοὺς πάντας· οὐδεὶς
ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου.
βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, ἀντ.
τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν, τοὺς δὲ δουλείας ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκης.

Stob. Flor. 86, 12: Σοφοκλῆς Τηρεῖ. 'ἐν φύλῳ — ἀνάγκης'. Strophae et antistrophae notas vs. 1 et 4 addidi. vs. 1 ἐν φυλων Vind., ἐν φύλων BM, ἐν φύλῳ ceteri libri, ἓν φῦλον Bergkius. vs. 2 ματρὸς BM, μητρὸς ceteri libri. vs. 5 et 6 lacunam indicavi, fortasse ἐν αὐλαῖς ἀλλοτρίαις addendum. vs. 6 ἔσχεν ἀνάγκης libri, metri caussa scripsi ἔσχ' et malim quod alii suaserunt ἀνάγκας.

530 531

τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν στρ.
ποικιλομήτιδες ἆται
πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις.

ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν ἀντ.
τίς χάρις, εἰ κακόβουλος
φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον;

Stob. Flor. 98, 45: Σοφοκλέους Τηρεῖ. 'τὰν — ὥραις' (vs. 1—3). vs. 1 τὰν δ' ἀνθρώπου ζωὰν libri, τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν Bergkius. vs. 4—6 om. fabulae nomine servavit Plut. Mor. p. 21 B: ἀντιπαραθήσει πολλὰ τῶν Σοφοκλέους, ὧν καὶ ταῦτά ἐστι 'γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ' (fr. 751) καὶ 'οὐδὲν κακίων πτωχός. εἰ

καλῶς φρονοῖ' (fr. 752) *καὶ 'ἀλλὰ — πλοῦτον'*. Locum huc rettulit Bergkius metri indicio nixus. vs. 6 *φροντὶς ἐκστρέψει* ci. Bergkius.

532 533

οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀπο- *στρ*
βλέψαι· τανυφλοίου γὰρ ἰσαμέριός τις
– ⏑ αἰγείρου βιοτὰν ἀποβάλλει.

ζώοι τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως *ἀντ.*
ἥδιστα πορσύνων· τὸ δ' ἐς αὔριον ἀεὶ
τυφλὸν ἕρπει – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Porphyr. in Stob. Flor. 105, 57: *ἥ τε γὰρ αἴγειρος, ὥς φασιν ἄλλοι τε καὶ Πλούταρχος, φιλοπενθὴς καὶ ἀτελὴς πρὸς καρπογονίαν. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἔν τισι* (f. *ἐν Τηρεῖ*) *φησίν 'οὐ χρή — ἀποβάλλει'* (vs. 1—3). vs. 2 *ἰσαμέριος ὅστις* libri, *ἰσαμέριός τις* Bergkius. vs. 3 duarum syllabarum lacunam indicavi. vs. 4—6 Stob. Flor. 98, 46: *ἐν ταὐτῷ* (sic Vindob., praecedit fr. 530) *'ζώοι — ἕρπει'*. Eiusdem cantici hos locos esse vidit Bergkius.

534

αἴγλη

Hesych. I p. 140: *αἴγλη· χλίδων* (*αἰγληχίδων* ante Scaligerum). *Σοφοκλῆς Τηρεῖ. χιτών· καὶ πέδη παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις.*

535

Aristot. Poet. c. 16 p. 1454 b 36: *εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνοτάτη — ἡ διὰ τῶν σημείων — δεύτεραι δὲ αἱ πεποιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, διὸ ἄτεχνοι· οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισε τὴν ἀδελφὴν ἀναγνωρισθεὶς ὑπ' ἐκείνης — καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή.*

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ

Triptolemus curru a draconibus vecto orbem terrarum emetiens Cereris dona hominibus impertit et Eleusinia sacra instituit. Qua de re vide inprimis Hygin. fab. 147 Apollod. 1, 5, 2 Serv. Verg. Georg. 1, 19. Sophocleam fabulam obiter commemorat Strabo I p. 27, ubi dicit Homerum in rebus geographicis diligentiorem esse quam posteriores poetas: *τόν γε Τριπτόλεμον τὸν Σοφοκλέους ἢ τὸν ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου πρόλογον ἐπελθόντα καὶ παραβαλόντα τὴν Ὁμήρου περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμέλειαν, ῥᾷον ἦν αἰσθέσθαι τὴν ὑπερβολὴν ἢ τὴν διαφοράν. — ὁ μὲν τὸν Διόνυσον ἐπιόντα τὰ ἔθνη φράζων, ὁ δὲ τὸν Τριπτόλεμον τὴν κατασπειρομένην γῆν, τὰ μὲν πολὺ διεστῶτα συνάπτουσιν ἐγγύς, τὰ δὲ συνεχῆ διασπῶσι.* Fabulam ol. 77, 4 actam esse e Plinii loco (v. fr. 540) coniecit Lessingius.

Ceterum Welckerus praeter alios locos huc referri voluit fr. 753 871 981.

536

δράκοντε θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότε

Etym. M. p. 395, 13: *πλίγμα τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ ʻ δράκοντα δʼ αἶρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότες* (*εἰληφότε* DV)ʼ. Rufus Ephes. de partibus hom. p. 31: *τὸ μεταξὺ ὀσχέου καὶ ὑποστήματος καὶ μηροῦ πληχάδα* (sc. *Ἀθηναῖοι καλοῦσι*), *καὶ τὸ διαβαίνειν διαπλήσσειν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλήξ. Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἐπὶ δρακόντων ἐποίησε ʻ θαιρὸν ἀμφιπλὴξ εἰληφότεʼ, ὥσπερ ἂν εἰ ἔφη περιβεβηκότε* (*περιβεβληκότε* ed.) *τὸν θαιρόν*. Cum Rufo fere consentit Pollux 2, 172, ubi *ἀμφιπλὶξ εἰληφότα* legitur. Hesychius 1 p. 1671: *θαιρός — ἄξων. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ*. Eust. Il. p. 914, 34: *θαιρός ὁ ἄξων παρὰ Σοφοκλεῖ*. Schol. Ar. Ach. 217 (cf. Greg. Cor. de Dial. p. 548 Suid. v. *ἀπεπλίξατο* et *πλίξ*): *τὸ περιβάδην ἀμφιπλίξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ*.

537

θὲς δʼ ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους.

Schol. Pind. Ol. 11, 1: *καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ ʻ θὲς δʼ ἐν — λόγουςʼ. θὲς δʼ ἐν*] *οὐδʼ αἰ* Vrat. A, fortasse *θοῦ δʼ ἐν* leg.

538

τὰ δʼ ἐξόπισθε χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ
Οἰνωτρία τε πᾶσα καὶ Τυρσηνικὸς
κόλπος Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται.

Dionys. Hal. Antiq. 1, 12 vol. 1 p. 34: *μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγῳδοποιὸς ἐν Τριπτολέμῳ δράματι. πεποίηται γὰρ αὐτῷ Δημήτηρ διδάσκουσα Τριπτόλεμον, ὅσην χώραν ἀναγκασθήσεται σπείρων τοῖς δοθεῖσιν ὑπʼ αὐτῆς καρποῖς διεξελθεῖν. μνησθεῖσα δὲ τῆς ἑῴου πρῶτον Ἰταλίας, ἥ ἐστιν ἀπὸ ἄκρας Ἰαπυγίας μέχρι πορθμοῦ Σικελικοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο τῆς ἀντικρὺ ἁψαμένη Σικελίας ἐπὶ τὴν ἑσπέριον Ἰταλίαν αὖθις ἀναστρέφει καὶ τὰ μέγιστα τῶν οἰκούντων τὴν παράλιον ταύτην ἐθνῶν διεξέρχεται, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Οἰνωτρῶν οἰκήσεως ποιησαμένη. ἀπόχρη δὲ ταῦτα μόνα λεχθέντα τῶν ἰαμβείων, ἐν οἷς φησί ʻ τὰ δʼ ἐξόπισθε — δέξεταιʼ*. vs. 2 *Τυρρηνικὸς* libri.

539

χρῆσται δέ σʼ ἐνθένδʼ αὖθις

Schol. Soph. Oed. C. 504: *χρῄσται μʼ ἐφευρεῖν*] *χρείη ἔσται κατὰ συναλιφὴν χρῆσται —. καὶ ἐν Τριπτολέμῳ ʻ χρῆσται δέ σʼ ἐνθένδʼ αὖτιςʼ*. Vide Observ. crit. p. 23 sq.

540

Plinius H. N. 18, 12: *hac fuere sententiae Alexandro magno regnante, cum clarissima fuit Graecia atque in toto orbe terrarum potentissima, ita tamen ut ante mortem eius annis fere CXLV Sophocles poeta in fabula Triptolemo frumentum Italicum ante cuncta laudaverit, ad verbum translata sententia 'et fortunatam Italiam frumento canere candido'.*

541

Ἰλλυρὶς γονή

Hesych. 2 p. 41: Ἰλλυρὶς γονή· ἀντὶ τοῦ Ἰλλυρὶς γενεά. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Καλλίστρατος γύη ἀντὶ τοῦ γῆ· χρῶνται γὰρ οὕτως. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Tragicos non τὴν γύην, sed τὸν γύην dicere docuit Elmsleius in Eur. Heracl. 839.

542

Καρχηδόνος δὲ κράσπεδ . . . ἀσπάζομαι

Schol. Eur. Troad. 220: τινὲς φασὶ καὶ τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Καρχηδόνα ἐπὶ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος κτισθῆναι. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τῶν καιρῶν Τριπτολέμου οἰκισθῆναι τὴν Καρχηδόνα, ἐν οἷς φησί 'Καρχηδόνος — ἀσπάζομαι'. κράσπεδ ... codex Vat. 909, κράσπεδες Neap., κράσπεδ' ἦν Bergkius.

543

καὶ Χαρναβῶντος ὃς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν

Herod. π. μον. λέξ. p. 9, 30: Χαρναβῶν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ 'καὶ Χαρναβῶντος ὅτι τῶν ὅς γε ἄρχει τὰ νῦν'. Correxerunt Od. Müller et Lobeckius. Hyginus Poet. Astr. 2, 14: *Hunc* (Ophiuchum) *complures Carnabonta dixerunt nomine Getarum regem, qui sunt in Mysia regione, fuisse: qui eodem tempore regno est potitus quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cum sua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum — iussit omnium nationum agros circumeuntem semina partiri —, qui cum pervenisset ad eum quem supra diximus Getarum regem, ab eo primum hospitaliter acceptus, deinde — insidiis captus — pene perdidit vitam. Carnabontis enim iussu cum draco unus eorum esset interfectus, — Ceres eo venisse et ereptum adolescenti currum dracone altero subiecto reddidisse, regem — poena non mediocri affecisse narratur.*

544

ἦλθεν δὲ δαὶς θάλεια, πρεσβίστη θεῶν.

Hesych. 1 p. 877: δαίς· Σοφοκλῆς 'ἦλθε δὲ δαὶς θηλει.. πρέσβις τῆ θεῶν'. ἡ δι' ἐράνων εὐωχία. ἔνιοι δὲ τὰς Μούσας. Τριπτολέμῳ. In Sophoclis versu θάλεια Küster, πρεσβίστη Musurus restituerunt.

545

οὐδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου

Pollux 6, 65: *γάρος. ὡς Σοφοκλῆς* '*οὐδ' ἡ — γάρου*'. Herod. Philetaer. p. 437: *ὁ γάρος ἀρσενικῶς* '*τὸν ἰχθύων γάρον*' (Aesch. fr. 208) *καὶ γάρον τὸν ἰχθύειον Σοφοκλῆς*. Fabulae nomen prodit Ath. II p. 67 C: *Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ* '*τοῦ ταριχηροῦ γάρου*'. *οὐδὲν ἡ τάλαινα δοῦσα τοῦ ταριχηροῦ γάρου* ci. Meinekius, *σὺ δ' ἡ τάλαινα δὸς ταριχηροῦ γάρου* Bergkius.

546

ἄμαλλα

Hesych. 1 p. 259: *ἄμαλλα· δράγματα. δέσμη* (*δέσμει* cod.) *τῶν ἀσταχύων. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.*

547

κνήμη μελίνης

Harpocr. p. 125, 26: *μελίνη — ὀσπρίου ἐστὶ σπέρμα, καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι· θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ* (*τριπτολέμου* vel *τριπολέμου* libri Bekkeri) '*κνήμη* (*μνήμου* al.) *μελίνης*'. Phot. Lex. p. 255, 25 et Suid. v. *μελίνη*: *Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον μελίνη* (*μελίνην* nonnulli Suidae codd.). Corruptum *κνήμη*: temptabam *κνήκου*. Certe Hesychius 2 p. 285: *κνῆκος — εἶδός τι σπέρματος· καὶ πυρός.*

548

ὀρίνδην ἄρτον

Ath. III p. 110 E: *ὀρίνδου* (*ὀρνίδου* ante Casaub.) *δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ, ἤτοι τοῦ ἐξ ὀρύζης γενομένου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπίᾳ γινομένου σπέρματος, ὅ ἐστιν ὅμοιον σησάμῳ.* Hesych. 2 p. 781: *ὀρίνδην· ἄρτον παρὰ Αἰθίοψι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμη* (*σισάμη* cod.).

549

βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν

Ath. X p. 447 B: *τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον* (*βρύτον* libri hic et infra) *τινὲς καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ* '*βρῦτον — δυεῖν*'. *καὶ Ἀρχίλοχος κτέ.* Verba *χερσαῖον οὐ δυεῖν* manifesto corrupta.

550

ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ.

Pollux 10, 79: *τὴν δ' ἀπύθμενον κύλικα ἐν Τριπτολέμῳ Σοφοκλῆς ἀπυνδάκωτον ὠνόμασεν·* '*ἀπυνδάκωτος — κύλιξ*'. Hesych. 1 p. 504: *ἀπυνδάκωτος* (*ἀπυνδακῶτος* cod.)· *ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.* Schol. Il. *Λ*, 634 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 16, 11: *πυθμὴν*

λέγεται καὶ πύνδαξ, ὅθεν καὶ παροιμία παρὰ Σωκράτει (*Σοφοκλεῖ* Cramer) '*ἀπυνδάκωτος — κύλιξ*'. Sine poetae nomine eundem versum attulerunt Theophrastus Demetrii de Eloc. 114 Etym. M. p. 133, 50 Eust. Il. p. 870, 27.

551

εἰς ὀρθὸν φρονεῖν

Antiatt. p. 92, 1: *εἰς ὀρθὸν φρονεῖν· ἀντὶ τοῦ καλῶς φρονεῖν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.*

552

ἀφράσμων

Hesych. 1 p. 649: *ἀφράδμων· ἀσύνετος, ἀμαθής. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.* Pro *ἀφράδμων*, quod litterarum ordini repugnat, legendum *ἀφράσμων*. Cf. Anecd. Bekk. p. 472, 13: *ἀφράσμων· ἀσύνετος. Σοφοκλῆς.*

553

ἕλκη

Hesych. 1 p. 1179: *ἕλκη· λῦπαι. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.*

554

ζευγηλάτης

Antiatt. p. 97, 33: *ζευγηλάτης. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.* Cf. fr. 792.

555

Ἴαννα

Hesych. 2 p. 8, quem locum attulimus fr. 53.

ΤΡΩΙΛΟΣ

Schol. A Il. Ω, 257: *ἐκ τοῦ εἰρῆσθαι ἱππιοχάρμην τὸν Τρωίλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππου διωκόμενον ὑποτίθενται.* V: *ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ φησὶν αὐτὸν ὀχευθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως ἵππους γυμνάζοντα παρὰ τὸ Θυμβραῖον καὶ ἀποθανεῖν.* Vbi *ὀχευθῆναι* in *λογχευθῆναι* mutat Welcker coll. Eust. Il. p. 1348, 23: *Τρωίλον ἱππιοχάρμην, ὃν φασὶν ἵππους ἐν τῷ Θυμβραίῳ γυμνάζοντα λόγχῃ πεσεῖν ὑπ' Ἀχιλλέως.* Inter comicos poetas Troilum composuit Strattis, qua comoedia Sophocleum drama lusisse videtur; cf. Meinekius Hist. crit. p. 233, qui suspicatur versum Strattidis (Com. 2 p. 778)

ἦ μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλῃς

ex Sophocle ductum esse.

556

ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους
τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε.

Schol. Pind. Nem. 3, 60: *περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς* (Thetidis) *καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν Τρωίλῳ 'ἔγημεν ὡς — ποτε'.* vs. 2 *παντομόρφῳ* libri, *παντομόρφῳ* tacite Heathius. mox legendum suspicor *συμπλακεὶς πατήρ.*

557

τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα

Schol. Pind. Pyth. 2, 121: *ὑπὲρ τὴν νεότητα βουλεύῃ. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ Τρωίλου 'τὸν — ἀπώλεσα', παῖδα μὲν τῇ ἡλικίᾳ, ἄνδρα δὲ τῷ φρονήματι. δεσπότην* ci. Blomfield. Hesychius 1 p. 354: *ἀνδρόπαις· ἀνδρούμενος ἤδη πως ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων παῖς* (*φρόνησιν ἔχοντες* cod.). *Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.*

'558

σκάλμῃ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἐμούς

Pollux 10, 165: *ξίφους δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρβαρικὸν ἡ σκαλμή, Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Τρωίλῳ 'σκαλμῇ — ἐμούς'. σκάλμῃ* cum Arcad. p. 110, 2 Dindorfius, *σκαλμῇ* Bergkius.

559

πρὸς ναρὰ καὶ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά.

Etym. M. p. 597, 45: *ναρόν, τὸ ὑγρόν — Σοφοκλῆς* (*Τρωίλῳ* addunt codices DM, item Paris. 2630 et 2638 Etym. Gud. Orion) *'πρὸς — ποτά'.* cf. Etym. Gud. p. 409, 1 Orionis Etym. p. 110, 2. *ναρὰ δὲ* libri plerique, *ναρὰ καὶ* codex M.

560

καταρβύλοις χλαίναις

Hesych. 2 p. 182: *καταρβύλοις χλαίναις* (*καταρβύλοι χλαίνας* cod., correxit Mus.) *· ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.* cf. p. 101: *καθάρβυλος· χλανὶς ποδήρης ἕως τῶν ἀρβυλῶν* (*ἀβύλων* cod.).

561

. . . *πλήρη μασχαλισμάτων*

Suid. v. *ἐμασχαλίσθη: Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἴρηκε τὸν μασχαλισμὸν καὶ ἐν Ἠλέκτρᾳ ἐμασχαλίσθη.* Verba multis et violentis coniecturis temptata: sufficit *καὶ* post *εἴρηκε* suppleri, ut *πλήρη μασχαλισμάτων* et *τὸν μασχαλισμόν* e Troilo afferantur. *ἐμασχαλίσθη* legitur El. 445. Ex schedis Siebenkeesii Harlesius in Fabric. Bibl. Gr. vol. 2 p. XVI haec protulit 'Electra et Troilus citantur in Msc. Angelicae Bibliothecae, *μασχαλισθήσῃ ποτέ*'. Fortasse locus a Siebenkeesio indicatus nil differt ab Apostol. 11, 4.

562

ἀμάσεται

Hesych. 1 p. 265: *ἀμάσεται· ἀπὸ τῆς ἀμήσεως* (f. *ἄμης*), *οἱονεὶ σφάξει* (*σφάξαι* cod.). *Σοφοκλῆς Τρωίλῳ* (*τροίλῳ* cod.).

563

ἀπέσκη

Hesych. 1 p. 441: *ἀπέσκη· τόξον ἀπέσκη. ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκης* (*θήκαις* cod.) *τόξα. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ* (*τρώλῳ* cod.). cf. Anecd. Bekk. p. 422, 33: *ἀπέσκη· γυμνὰ θήκης τόξα.*

564

ἄπιστος

Hesych. 1 p. 453: *ἄπιστος· ἀπαράπιστος, ἀπειθής. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.* Rectius scripseris *ἄπειστος· ἀπαράπειστος.* cf. Lobeckius in Soph. Ai. p. 139 sq.

565

ἄσας

Hesych. 1 p. 566: *ἄσας· βλάψας, ἔβλαψας. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.* Fortasse *ἔβλαψας* delendum.

566

ἀσόλοικον

Hesych. 1 p. 575: *ἀσόλοικον* (*ἀσόλυκον* cod.) · *ἥμερον, προσηνές, οὐ βάρβαρον. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.*

567

ἐλαιοῦται θρίξ

Hesych. 1 p. 1160: *ἐλαιοῦται θρίξ. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. Ἀρίσταρχος ῥυπαίνεται· βέλτιον δὲ λαμπρύνεται.*

568

ἕρκη

Hesych. 1 p. 1436: *ἕρκη· ὅπλα. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.*

569

ἰαί

Hesych. 2 p. 8 v. *Ἴαννα*, quem locum attulimus fr. 53.

570

ἰήιος

Hesych. 2 p. 31: *ἰήιος — καὶ θρῆνον σημαίνει, ὡς Σοφοκλῆς Τρωίλῳ καὶ Ἴων Εὐρυτίδαις* (*εὐρύτιδες* cod.), *ὡς αἴλινον, ἰάλεμος* (*αἰλίνων ἰάλεως* cod.).

571

μένει

Plat. Reip. VIII p. 566 D: *τί δ' οὐ μέλλει;* ubi Schol. p. 936 a 31: *μέλλει· ἔοικε. φαίνεται, δοκεῖ. ὡς νῦν· παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ Τρωίλῳ μένει.* Hesych. 2 p. 568: *μέλλει· φαίνεται. ἔοικε, δοκεῖ. ἢ μένει.*

572

ὀροσάγγαι

Lex. rhet. post Phot. p. 674, 21: *ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες, ὡς Ἑλένη[ς] γάμῳ καὶ Τρωίλῳ.*

573

σακκοδερμηστής

Phot. Lex. p. 497, 3 et Anecd. Bachm. vol. 1 p. 361, 9: *σακοδερμήτης* (*σακοδερμίτης* Phot.). *Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. οἱ μὲν τὸν ὄφιν, οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα, παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα.* Similiter omissa Sophoclis mentione Hesych. v. *σακκοδερμιστής* 2 p. 1141.

ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ

Eiusdem tituli comoediam scripsit Autocrates, v. Meinek. Com. vol. 1 p. 270 vol. 2 p. 891. De argumento non constat. Fuerunt qui huc referrent glossam Hesych. 2 p. 309: *κομίζεται· νομίζεται, λέγεται. ὅπερ ἔστιν ἐν* (*ἢ* cod.) *Τυμπανιστρίαις.*

574

φεῦ φεῦ, τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις
τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα κᾆθ' ὑπὸ στέγῃ
πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὑδούσῃ φρενί;

Stob. Flor. 59, 12: *Σοφοκλέους Τυμπανιστῶν.* '*τί τούτου — φρενί*'. vs. 1 sine poetae et fab. n. affert Plut. V. Aemilii Pauli c. 1 (vol. 1 p. 468 ed. Sint.), vs. 2 et 3 Cicero ad Att. 2, 7, 4: *cupio istorum naufragia ex terra intueri; cupio, ut ait tuus amicus Sophocles* '*κἂν ὑπὸ — φρενί*'. vs. 1 *φεῦ φεῦ* om. Stob. *λάβοις*] *λάβοις ποτέ* Stob. vs. 2 *καὶ* Stob., *κἂν* Cic., *κᾆθ'* Meinekius.

575

ἡμεῖς δ' ἐν ἄντροις, ἔνθα Σαρπηδὼν πέτρα

Herod. π. μον. λέξ. p. 9, 11: *Σαρπηδών Σαρπηδόνος, εἴτε ὁ ἥρως, εἴτε ἡ πέτρα, εἴτε ἡ ἀκτή, εἴτε ἡ νῆσος· ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ — ἐν Τυμπανισταῖς* '*ἡμεῖς — πέτρα*'. *ἄστροις* codex, *ἄντροις* Bergkius.

576

Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος

Stephanus Byz. p. 680, 14: *Χαλδαῖοι — εἰσὶ δὲ καὶ Χαλδαῖοι ἔθνος πλησίον τῆς Κολχίδος. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς* ‘*Κόλχος — ἔθνος*’.

577

ἄδημον

Hesych. 1 p. 90: *ἄδημον· οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς.*

578

ἀνετῶς

Hesych. 1 p. 371: *ἀνετῶς· ἀνατεταμένως* (*ἀνατεταλμένως* cod.). *Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς.*

579

ἀντιστρέφω

Hesych. 1 p. 403: *ἀντιστρέφω· ἀνταξιῶ. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς.*

580

δράκαυλος

Etym. M. p. 287, 14 et Suidas: *δράκαυλος. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ᾽ αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν· ἢ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἰκὸς Κέκροπι ὄντι διφυεῖ· ἢ ὅτι συναυλίζεται μία τῷ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ.* Similiter Hesychius v. *δράκαυλος* 1 p. 1029.
καυ
Pro *δράκαυλος* Etym. M. *δραύκαλος*, ubi *δραυκαλ*° D.

581

ἔλυμοι

Ath. IV p. 176 F, cuius locum attulimus fr. 409.

582

Schol. Soph. Ant. 980 de Phineo: *μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπέγημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, κατὰ δέ τινας Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφήν, ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανισταῖς.*

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ

583

οὐ χρή ποτ᾽ εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας
ἀνδρός, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος
διεκπερανθῇ καὶ τελευτήσῃ βίον.
ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ
πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις,
ὅταν μεταστῇ καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε.

Stob. Flor. 105, 3: *Σοφοκλέους Τυνδάρεως*. '*οὐ χρή — τάδε*'. vs. 2 *βίος*] *χρόνος* ci. Blomfield. vs. 4 *κὠλίγῳ*] *κἂν ὀλίγῳ* A, *καὶ ὀλίγῳ* M, *κὀλίγῳ* Vindob., *κοὐ μακρῷ* ci. Bergk. vs. 5 *πᾶν πλοῦτον* libri, *πάμπλουτον* Gesner. vs. 6 *δοκεῖ*] *δοκῇ* Voss.

ΤΥΡΩ Α ET Β

Duas huius tituli fabulas Sophocles docuit, quarum differentiam rimari nunc non licet. Argumentum aut utriusque aut alterius dramatis adumbrat Apollod. 1, 9, 8: *Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεῖ συγκατεκλίθη αὐτῇ* (sc. *Τυροῖ*), *ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. — ἱπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε καὶ τὸν μὲν — Πελίαν ἐκάλεσε. τὸν δὲ ἕτερον Νηλέα. τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα καὶ τὴν μητρυιὰν ἀπέκτειναν Σιδηρώ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν, ἡ δὲ φθάσασα εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε.* Cf. Schol. Eur. Or. 1686: *ἐν Τυροῖ* (*τύροις* codd. Vat. et Ven.) *Σοφοκλέους ἀναγνωρισμὸς κατὰ τὸ τέλος γίνεται.* Aristot. Poet. c. 16 p. 1454 b 25: *ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης* (sc. *ἡ ἀναγνώρισις γίγνεται*). Hanc *σκάφην* ridet Aristophanes (v. Soph. fr. 591). Personam quam Tyro in scena habuerit memorat Pollux 4, 141: *τὰ δ' ἔκσκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος — ἡ Τυρὼ πελιδνὴ τὰς παρειὰς παρὰ Σοφοκλεῖ· τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς Σιδηροῦς πληγαῖς πέπονθεν.*

584

ἔχθιμα

Hesych. 1 p. 1562: *ἔχθιμα· μισήματα. Σοφοκλῆς τυράννοις* (*Τυροῖ* Piersonus, debebat *Τυροῖ α'*).

585

θεανὴ νόσος

Hesych. 1 p. 1685: *θεανὴ νῆσος· ἡ ἐκ θεοῦ, θεία. Σοφοκλῆς τυροία ροιτοῦ* (i. e. *Σοφοκλῆς Τυροῖ α'*). Pro *νῆσος* recte *νόσος* ci. Sopingius, *θεία νόσος* voluit Dindorfius.

586

καρπομανής

Hesych. 2 p. 153: *καρπομανής· εἰς κόρον ἐξυβρίζουσα. Σοφοκλῆς τυριλάω* (i. e. *Τυροῖ α'*).

587

μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα·
σιγώμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων.

Stob. Flor. 109, 2: *Σοφοκλέους Τυροῦς β'*. '*μὴ σπεῖρε — πρέπων*'. vs. 2 *πρέπων* B, *πλέον* Trinc., *πρέπον* ceteri.

588

ἀρχή· τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων;

Ar. Av. 275: *νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.* ubi Scholia: *ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχή* (*ἐκ τοῦ Σοφοκλέους ἀρχή* V) '*τίς ὄρνις — ἔχων;*' Errant qui *τίς ὄρνις οὗτος κτἑ.* Sophoclei dramatis initium fuisse tradunt: *ὄρνις* delendum puto; *ἀρχή* corruptum, fortasse ex *ἄθρει.* Nihil iuvat Herodiani Philetaer. p. 435: *ἔξεδρος .... καὶ μὴ ἔστω πῶς ὢν εἰς ἡμᾶς ἔξεδρον χώραν .... ἐν Σατύροις.* ubi extrema verba scribenda suspicor: *ἔξεδρον χώραν ἔχων· Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ.*

589

ἐρημοβοσκός

Phot. Lex. p. 17, 7: *ἐρρηνοβοσκός· ὁ προβατοβοσκός, ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρήν.* Etym. M. p. 377, 22: *ἐρρηνοβοσκός· ὁ προβατοβοσκός, ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλῆς.* Hesych. 1 p. 525: *ἀρηνοβοσκός· προβατοβοσκός. Σοφοκλῆς Τυροῖ. καὶ γράφεται δὲ ἐρρηνοβοσκός.* cf. Eust. Il. p. 799, 36: *ἀρηνοβοσκός, ὁ προβατοβοσκὸς κατὰ Παυσανίαν —, ἐν δὲ ἀνωνύμῳ ῥητορικῷ λεξικῷ καὶ ἐρενοβοσκός ὁ αὐτὸς φέρεται διὰ τοῦ Ε.* Scripsi *ἐρημοβοσκός*: nam *ἔρημα* i. q. *ὄιες*, cf. Schol. A Il. *E*, 140 Etym. M. p. 487, 14 Suid. v. *ἐρήματα.* Sed fortasse praeferendum *ἐρεμμοβοσκός*, cf. quae dixi Philol. vol. 6 p. 389.

590

Schol. Aesch. Prom. 128: *μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις*] *ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. — ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῖ β'* (sic cod. Med., *τηροῖ* RV omisso *β'*, ex quo Stephanus *Τηρεῖ* fecit).

591

Ar. Lysistr. 138: *οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγῳδίαι; οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.* ubi Scholia (v. 138): *εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρὼ ταῦτα συντείνει ἐκθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφη* (l. *ἐν σκάφῃ*), et mox (v. 139) *οὐδὲν ἐσμὲν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.* Sophocleum drama respici verissime intellexerunt grammatici, ipsum locum Sophoclis ignorarunt. Quem fortasse servavit Stobaeus Flor. 98, 1: *ὡς οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες* (fr. 860).

592

αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς κεχρημένη
σαφῶς σιδήρῳ καὶ φοροῦσα τοὔνομα.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1400 b 17: *ἄλλος* (sc. *τόπος*) *ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. οἷον ὡς ὁ Σοφοκλῆς* '*σαφῶς — τοὔνομα*' (vs. 2). ubi Schol. fol. 47 a 16: *ἃ φησὶν ὁ βιάζων πρὸς τὴν Σιδηρώ* '*αὕτη — τοὔνομα*'. Eust. Il. p. 158, 24: *κατὰ τὴν παροιμιαζομένην Σιδηρὼ θρασεῖαν ἐκείνην γυναῖκα φορεῖν τὸ οἰκεῖον ὄνομα.* vs. 2 *Σιδηρὼ* Aristot., *σιδήρῳ* Schol. *φοροῦσα*] *φέρουσα* Schol. Locum huc rettulit Brunckius.

593

κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην,
ἥτις συναρπασθεῖσα βουκόλων ὕπο
μάνδραις ἐν ἱππείαισιν ἀγρίᾳ χερὶ
θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο,
σπάσουσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν
ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον αὐγασθεῖσ' ὑπὸ
κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης.
φεῦ, κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτείρειέ νιν
πτήσσουσαν αἰσχύναισιν οἷα μαίνεται
πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην.

Aelianus N. A. 11, 18: *θήλειαν δὲ ἵππον εἰς ἀφροδίσια λυττήσασαν πάνυ σφόδρα παῦσαι ῥαδίως ἔστιν, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, εἴ τις αὐτῆς ἀποκείρει τὰς κατὰ τοῦ τένοντος τρίχας· αἰδεῖται γὰρ — κατηφήσασα ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ. τοῦτό τοι καὶ Σοφοκλῆς αἰνίττεται ἐν τῇ Τυροῖ τῷ δράματι· πεποίηται δέ οἱ αὕτη λέγουσα καὶ ἃ λέγει ταῦτά ἐστιν* '*κόμης δὲ — πάρος φόβην*'. cf. 2, 10: *οἱ βουλόμενοι ἡμιόνους σφίσι γενέσθαι ἀποθρίσαντες τῆς ἵππου τὴν χαίτην — τοὺς ὄνους ἐπάγουσιν· ἡ δὲ ὑπομένει τὸν ἄδοξον ἤδη γαμέτην πρῶτον αἰδουμένη. καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἔοικε μεμνῆσθαι τοῦ πάθους.* vs. 3 *μάνδραισιν* libri, *μάνδραις ἐν* Brunck. vs. 5 *σπασθεῖσα* libri, *σπάσουσα* Hermannus. vs. 6 *αὐγασθεῖσά που* Meinekius. vs. 7 *διατετιλμένη φόβην* ci. Ellendt. vs. 8 sq. in libris graviter corrupti. vs. 9 *αἰσχύνῃσιν* ut videtur libri.

594

προστῆναι μέσην
τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια

Ath. XI p. 475 A de nomine *καρχήσιον*: *Σοφοκλῆς δὲ Τυροῖ* (*Τηρεῖ* margo P) '*προστῆναι μέσην — καρχήσια*', *πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς δράκοντας καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ καρχήσια.* Macrobius Saturn. 5, 21, 6: *Sophocles in fabula quae inscribitur Tyro* '*πρὸς* ΓΗΝΔΕΙΜΙ ΤΡΑΠΕΖΑ *ἀμφὶ — καρχήσια*'. vs. 1 *προσπτῆναι* probabiliter Bergkius. vs. 2 *σίτια τὰ* Athenaei codex A, *σῖτα* Macrobius.

595

πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ.

Stob. Flor. 20, 29: *Σοφοκλῆς ἐν τυρ̃* (sic Vind., *ἐν τύρῳ* A). '*πόλλ' — ὁρᾷ*'.

596

μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.

Stob. Flor. 105, 21: *Σοφοκλῆς Τυροῖ* (sic Par. A teste Schneidewino Philol. vol. 3 p. 168 aliique libri, *ἐν τυροῖ* M, *Τηρεῖ* ed.). '*μήπω —ἴδῃς*'. Eundem versum sine poetae et fabulae nomine habent Cic. ad Att. 4, 8a, 1 Schol. Il. Θ, 5 p. 217 b 49 Iohannes Chumnus Epist. 5 in Boissonadii Anecd. nov. p. 215. adde parodiam Eumenis, de qua Plut. Mor. p. 184 B: *ὁ δὲ Εὐμένης φιλοφρόνως ἀσπασάμενος αὐτὸν* (Attalum fratrem) *καὶ πρὸς τὸ οὖς εἰπών* '*μὴ σπεῦδε γῆμαι, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς*', *οὐδὲν ἄλλο — οὔτ' εἶπεν ὕποπτον οὔτε ἐποίησεν.* Fortasse eundem versum respexit Gregorius Naz. vol. 2 p. 157 D: *μηδὲν μέγ' εἴπῃς εὔπλοων πρὸ πείσματος.* et p. 6 B: *μηδὲν μέγ' εἴπῃς συντόμως ἄνθρωπος ὤν.* *μέγ'*] *μέγαν* Stobaeus et nonnulli Cic. libri.

597

τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι.

Stob. Flor. 99, 19: *Σοφοκλέους Τυροῦς.* '*τίκτουσι — δυσθυμίαι*'. Antiatt. p. 89, 19: *δυσθυμία. Σοφοκλῆς Τυροῖ.*

598

γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή.

Stob. Flor. 115, 8: *Σοφοκλέους Τυροῦς.* '*γῆρας — τριβή*'.

599

ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔτις ἀνθρώπων κακός.

Stob. Flor. 46, 6: *Σοφοκλέους Τυροῖ* (sic A, *τυρώ* Vindob.). '*ἄκων — κακός*'.

600

σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν.

Ath. III p. 99 F de verbo *χορτάζειν*: *Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ* '*σίτοισι — ἐξενίζομεν*'. *σίτοισι* Porsonus, *οἵ τοῖσι* VL, *οἱ τοῖσι* P.

601

πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται
οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων
τὸ λίαν κακός· βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν.

Stob. Flor. 87, 3: *Σοφοκλῆς Τυρῷ.* '*πολλῶν — οὐδέν*'. Verba corruptissima. vs. 2 sq. *ἀχρείων τὸ*] *ἀχρείων ἄπο* ci. Iacobs.

602

Διονύσου τοῦ ταυροφάγου

Ar. Ran. 357: *μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη*, ubi Schol. (Suid. v. *ταυροφάγου*): *εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς ' Διονύσου τοῦ ταυροφάγου '*. cf. Phot. Lex. p. 571, 13 (Etym. M. p. 747, 49 Suid.): *ταυροφάγον· τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ*. Hesych. 2 p. 1353: *ταυροφάγος· ὁ Διόνυσος*.

603

ἤνεγκον

Antiatt. p. 98, 11: *ἤνεγκον· ἐπὶ πρώτου προσώπου. Σοφοκλῆς Τυροῖ, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριάις*.

ΥΒΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

604

λήθην τε τὴν ἅπαντ' ἀπεστερημένην
κωφὴν ἄναυδον

Stob. Flor. 26, 3: *Σοφοκλέους Ὕβρεως σατύρου. ' λήθην — ἄναυδον '*. vs. 1 *καὶ τὴν πάντ'* editur, *καὶ* om. AMVind. Trinc., itaque *τὴν ἅπαντ'* scripsi e coniectura Wagneri.

605

ἐσθίειν ἐθέλων τὸν δέλφακα

Ath. XIV p. 657 A: *δέλφακα δὲ ἀρσενικῶς εἴρηκε — Σοφοκλῆς Ὕβρει ' ἐσθίειν — δέλφακα '*. *ἐθέλων* AB, *ἐθέλω* PVL. Fortasse *ἐθέλων ἐσθίειν τὸν δ.*

ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ

Vide Aeschyli fr. p. 57.

606

ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβὼς πόδα

Phot. Lex. p. 366, 14: *ὄχος Ἀκεσσαῖος· ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἄκεσσα Σικελικὴ πόλις. Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις*. Versus Sophocleus alienam sedem occupavit, cf. p. 365, 1 (quae descripsit Suidas): *ὄχανον· ὅθεν ἡ ἀσπὶς κρατεῖται τῇ χειρί. ' ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβαὼς* (*ἐμβεβὼς* Suidae cod. A, ubi *ἐμβαὼς* et *ἐμβεβαὼς* al.) *πόδα '*. Hesych. 1 p. 188: *Ἀκεσταῖοι ὄχοι· Σικελικὰ ὀχήματα*. p. 189: *ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν — λέγεται δὲ καὶ ὀχήματα Σικελικά, ἀπὸ πόλεως Σικελίας*. 2 p. 830: *ὄχος Ἀκεσταῖος* (*ἀκέσταις* cod.)*· ἐπεὶ αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι σπουδαῖοι. ἦν δὲ Ἄκεστος Σικελίας*. Stephanus Byz. p. 59, 10: *Ἀκέστη, πόλις Σικελίας — τὸ ἐθνικὸν Ἀκεσταῖος*.

607

πολύκοινον Ἀμφιτρίταν

Schol. Soph. Ant. 1: τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν, οἷον καὶ ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχεν ʻπολύκοινον Ἀμφιτρίταν' ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον. Hesych. 2 p. 295: κοινός — ἀδελφός. Σοφοκλῆς Ἀντιγόνῃ — καὶ ἐν Ὑδροφόροις (ὑδροφό..οις cod.) ʻπολύκοινον (πολύκωμον cod.) Ἀμφιτρίτην'.

608

Βακχᾶς

Schol. Soph. Phil. 1199: ἔστι μέντοι λαβεῖν καὶ βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βροντήσας (fort. βροντητής), καθάπερ καὶ ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπε Βακχᾶν ἀντὶ τοῦ Βακχευτάν.

ΦΑΙΑΚΕΣ

Welckerus huc referenda suspicatur fr. 776 et 877.

609

καὶ βορᾶς ἀρτύματα

Ath. II p. 67 F: ὅτι ἀρτύματα εὕρηται παρὰ Σοφοκλεῖ ʻκαὶ βορᾶς ἀρτύματα'. Locus huc relatus propter Antiatt. p. 82, 32: ἀρτύματα· οὐχ ἡδύσματα. Σοφοκλῆς Φαίαξιν. Eodem nomine usus est Sophocles fr. 304 et 637.

610

ἀποσημῆναι

Antiatt. p. 83, 21: ἀποσημῆναι· ἀντὶ τοῦ δηλῶσαι. Σοφοκλῆς Φαίαξιν.

ΦΑΙΔΡΑ

Argumentum notum ex Euripidis Hippolyto. Welckerus huic dramati adscribit fr. 226. Quinque versus a Stobaeo (Flor. 63, 25) allatos rectius Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. VI p. 745 (cf. Eur. fr. 434).

611

περιώσι' ἄφυκτά τε
μήδεα παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναις
ὑφαίνεται κερκίσιν αἶσα.

Stob. Ecl. 1, 5, 11 p. 172: Σοφοκλέους ἐκ Φαίδρας. ʻπεριώσι' — αἶσα'. vs. 1 περὶ ὅσια φυκτά A. vs. 2 παντοδαπὰν βουλὰν A. De Stob. Ecl. 1, 5, 13 p. 174 quem locum vulgo huc referunt, vide adespota.

612

οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας
τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται.

Stob. Flor. 17, 2: *Σοφοκλέους Φαίδρα.* '*οὐ — τέρψεται*'. Eundem locum cum lemmate *ἐκ τῆς Φαίδρας* servavit Orion Flor. 6, 7 p. 49, 15. vs. 2 *ὅπου μὴ καὶ* Stob., *ὅπου γε* Orion, *ὅπου γε μὴ* Schneidewin. *τέρψεται*] *τέρπεται* Orion. Hippolyti sunt verba.

613

ἀπέπτυσεν λόγους

Hesych. 1 p. 438: *ἀπέπτυσε λόγους· ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ.* Phryn. Bekk. p. 28, 8: *ἀποπτύσαι λόγους· ἀπορρῖψαι καὶ μὴ προσέσθαι.*

614

σύγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι· τὸ γὰρ
γυναιξὶν αἰσχρὸν εὖ γυναῖκα δεῖ στέγειν.

Stob. Flor. 74, 16: *Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ.* '*σύγγνωτε — στέγειν*'. vs. 2 *ἐν γυναικὶ* MVindob., *σὺν γυναικὶ* AB, scripsi *εὖ γυναῖκα. δεῖ* AB, *χρῆ* M.

615

αἴσχη μέν, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ἂν εἷς φύγοι
βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά·
νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν.

Stob. Flor. 108, 53: *Σοφοκλέους Φαίδρα.* '*αἴσχη — φέρειν*'. vs. 2 *ᾧ κε*] *ᾧ καὶ* AM, *ᾧ γε* Brunck. *ἐφορμήσοι* A, *ἐφορμήσῃ* ceteri.

616

τὸ δ' εὐτυχοῦν ἅπαν ἀριθμήσας βροτῶν
οὐκ ἔστιν ὄντως ὅντιν' εὑρήσεις ἕνα.

Stob. Flor. 105, 39: *Σοφοκλέους Φαίδρα.* '*τὸ δ' εὐτυχοῦν — ἕνα*'. vs. 1 *τὸ δ' εὐτυχοῦντα*] *τὸ δ' εὐτυχοῦν* AB. *πάντ' ἀριθμῆσαι* libri, *ἀριθμήσας* Grotius, *ἅπαν* ego: sed fortasse *πᾶν ἐξαριθμήσας* praeferendum. vs. 2 *ὄντως*] *οὗτος* ABM.

617

οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν
κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν οὐδὲ σώφρονος
κρεῖσσον· παθὼν δ' ἕκαστος ὧν τύχῃ λέγει.

Stob. Flor. 69, 14: *Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ.* '*οὕτω — λέγει*'. vs. 2 *κτήσαιτ' ἂν*] fortasse *λήσαιτ' ἂν* leg., cf. Hesiodi Op. 702 et Simonidis Amorg. fr. 6 p. 578.

618

οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις,
ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα
λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν
πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν.

Stob. Flor. 43, 5: Σοφοκλέους Φαίδρα. 'οὐ γάρ — πόλιν'. Schol. Lucian. p. 154: λὰξ πατήσας — ὡς καὶ ἐν τραγῳδίᾳ Σοφοκλῆς 'οὐ γάρ — πόλιν'. vs. 1 γένοιτ' ἂν] ἂν om. Stobaei cod. A. πόλεις M. cf. Eur. Suppl. 447: πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις. Ar. Av. 829: καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις. vs. 4 χερσὶν Schol. Luc., χεροῖν Stobaei MVindob., χειροῖν ceteri. κέντρα] ἔργα Schol. Luc.

619

ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου

Anecd. Bekk. p. 338, 16: ἄγκυραι· ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς 'ἀλλ' — βίου'. Hesych. 1 p. 52: ἄγκυραι· μεταφορικῶς αἱ ἀσφάλειαι. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ (φαῖδραι cod.). Suidas v. χαλάσω: ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν ἡ ἀσφάλεια, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ.

620

ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων κάτω.

Hesych. 2 p. 374: κυλλαίνων (κυλαίνων cod.) κάτω. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ. τὰ ὦτα καταβαλών, ᾗπερ (ἅπερ cod.) οἱ σαίνοντες (κύνες add. Hemsterh.) ποιοῦσιν. 'ἔσται ἐπουρανῶτικυθλάννων καὶ τό'. Fortasse ὦτε praeferendum.

621

ἀελλάδες φωναί

Etym. M. p. 19, 53: ἄελλα· συστροφὴ ἀνέμου — καὶ ἄελλαι (ἀελλάδες codex Leidensis) φωναί, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρᾳ.

622

ἄγος

Hesych. 1 p. 63: ἄγος· ἅγνισμα (ἄγνισμα ut videtur cod.) θυσίας. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ.

623

ἄκλεπτοι

Hesych. 1 p. 194: ἄκλεπτοι· οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ (φαίδραις cod.).

624

αὐτομόλως

Hesych. 1 p. 627: αὐτομόλως· προδοτικῶς. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ.

625

ἀψεφές

Hesych. 1 p. 666: *ἀψεφές· ἀφρόντιστον. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ.* Anecd. Bekk. p. 476, 1: *ἀψεφές· ἀφρόντιστον. οὕτω Σοφοκλῆς.*

626

μεμωλυσμένη

Hesych. 2 p. 646: *μῶλυς· ὁ ἀμαθής. Σοφοκλῆς δὲ Φαίδρᾳ μεμωλυσμένη, παρειμένη.*

ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ

Ethicae tragoediae Phthiotidas adscribit Aristoteles Poet. c. 18, quem locum attulimus p. 189. Elmsleius huc referri voluit fr. 1002.

627

νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ
καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. ed. Gaisf. p. 727, 3: *Σοφοκλέους Φθιωτίδων* (φοιωτ^δ cod.). 'νέος — μακρά'. vs. 1 cf. Men. mon. 373: *νέος πεφυκὼς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε.* Qui accedit in Ioh. Dam. versus, *ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν*, a praegressis separandus est.

628

γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.

Gellius N. A. 13, 19, 3: *sed etiam ille versus non minus notus* '*γέρων — ἐγώ*' *et in tragoedia Sophocli scriptus est cui titulus est* *Φθιώτιδες* (φυλετίδες ante Casaub.) *et in Bacchis Euripidi* (vs. 193).

629

ἡ πατροκτόνος δίκη
κέκλητ' ἂν αὐτῷ

Anecd. Bekk. p. 128, 5: *ὁ ἂν σύνδεσμος συντάσσεται — παρακειμένοις καὶ ὑπερσυντελικοῖς. Σοφοκλῆς Φθιώτισιν* '*ἡ — αὐτῷ*'.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ Ο ΕΝ ΤΡΟΙΑΙ

De mytho cf. Procl. Chrestom. p. 481: *Ὀδυσσεὺς λοχήσας Ἕλενον λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἁλώσεως τούτου, Διομήδης ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτην ἀνάγει· ἰαθεὶς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχήσας Ἀλεξάνδρῳ κτείνει.*

630

ὀσμῆς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου

Priscianus p. 1169, 11 (vol. 2 p. 180 Kr.): *βαρύνομαι καὶ τούτου*

καὶ ὑπὸ τούτου καὶ τοῦτο. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ '*ὀσμῆς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου*', *ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ὀσμῆς.* Ita fere codex Monacensis teste Spengelio in Varron. p. 615. Putschius edidit *ὀσμῆς μόνον ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου.* Hinc *ὀσμῆς μόνον ὅπως* ci. Spengelius.

631

ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λῷστος ἰατρὸς νόσων.

Stob. Flor. 120, 7: *Σοφοκλέους Φιλοκτήτου.* '*ἀλλ'. — νόσων*'. *λοῖσθος* libri, *λῷστος* scripsi.

632

μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια

Hesych. 2 p. 1100: *ῥακτηρίοις κέντροισιν· ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις, διὰ τὸ ἀράττεσθαι. καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ* '*μέλη — ῥακτήρια*', *ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη. ἄναυδα* vulgo, *ἄναυλα* Bergkius. Verba *ῥακτηρίοις κέντροισιν* et ipsa, nisi fallor, Sophoclea sunt, sed ex alio dramate petita.

633

δράκοντα

Hesych. 1 p. 1030: *δράκοντα· τὸ κηρύκιον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ.*

634

δρυοπαγῆ στόλον

Hesych. 1 p. 1037: *δρυοπαγῆ στόλον* (*δρυοπαγήστολον* cod.)· *τὸν πάσσαλον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ.*

635

ζηλῶ

Hesych. 1 p. 1584: *ζηλῶ· μακαρίζω. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ ἐν Τροίᾳ.*

ΦΙΝΕΥΣ Α ET Β

Idotheam Phinidarum novercam in Tympanistis Sophocles commemoravit (fr. 582) sicut Phinidas a noverca oculis privatos Antig. 970. De duplicis Phinei argumento nil constat, sed probabiliter huc referunt Schol. Apoll. Rhod. 2. 178: *πηρωθῆναι δὲ λέγουσι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἡλίου, ὅτι πολυχρόνιος εἵλετο μᾶλλον εἶναι ἢ βλέπειν. — Σοφοκλῆς δὲ ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν Ὄαρθον* (*ἐτύφλωσε Παρθένιον* H. Keilius) *καὶ Κράμβον, πεισθεὶς διαβολαῖς Ἰδαίας τῆς αὐτῶν μητρυιᾶς.*

636

οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ

Stephanus Byz. p. 179, 7: *Βόσπορος — τὸ ἐθνικὸν Βοσπόριος — Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεῖ πρώτῳ διὰ διφθόγγου τὴν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κτητικόν* (*κύριον* ante Gavelium) '*οὐδ' ἂν — ὕδωρ*'. cf. Etym. M. cod. Voss. p. 590 E Gaisf., ubi fabulae nomen om.

637

ἀρτύμασι

Hesych. 1 p. 560: *ἀρτύμασι· τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Σοφοκλῆς* $\overset{ω}{φιμεί}$. Ita codex: *Φινεῖ* β^{ω} (i. e. *δευτέρῳ*) ci. Schowius.

638

ἀχάλκευτα τρύπανα

Hesych. 1 p. 655: *ἀχάλκευτα τρύπανα· τὰ Φρύγια πυρεῖα. Σοφοκλῆς Φινεῖ δευτέρῳ* (*φηνεῖ βω* cod.).

639

Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών

Ar. Plut. 635: *ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας*. ubi Scholia librorum deteriorum: *ἐκ Φινέως Σοφοκλέους ὁ στίχος*. Sed in codice Veneto ad v. 636 '*Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών*' adscriptum: *ἀντὶ τοῦ εὐμενεστάτου. ταῦτα δὲ ἐκ τοῦ Φινέως Σοφοκλέους ἔλαβεν*. Quae sine dubio vera est lectio.

640

βλέφαρα κέκληταί γ' ὡς [καπηλείου θύραι]

Pollux 7, 193: *τὸ δὲ τῶν καπήλων ἐργαστήριον καπηλεῖον εἰρήκασιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμῳδούμενον ἐν Σοφοκλέους Φινεῖ* '*βλέφαρα — θύραι*'. *γ'*] *δ'* A. Verba *ὡς καπηλείου θύραι* comici poetae esse suspicor. Sophocles quid dixisse videatur, sagaciores velim exquirant.

641

νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος

Ath. III p. 119 C de v. *τάριχος*: *Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ* '*νεκρὸς — Αἰγύπτιος*'.

642

ἀπενώτισαν

Hesych. 1 p. 437: *ἀπενώτισαν· ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα. Σοφοκλῆς Φινεῖ* (*φι*$^{\tilde{ν}}$ cod.).

643

καταρράκται

Hesych. 2 p. 182: *καταράκτης· ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός. Σοφοκλῆς Λαοκόωντι* (*λαοκόοντι* cod.). *καὶ τὰς Ἁρπυίας* (*καὶ ταρπυίας* cod.) *ἐν Φινεῖ* (*φίνη* cod.).

644

κηρίωμα

Hesych. 2 p. 250: *κηρίομα* (*κηρίωμα* Salm.)· *ὁμίλημα* (*λήμη* ci. Dindorfius). *ἔστι γὰρ τὸ κηρίον, ᾧ* (*ὃν* cod.) *προσεικάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Φινειδῶν* (*φινιδῶν* cod.). Huc rettulit Perger.

645

μάστακας

Eust. Od. p. 1496, 53: *ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηνται καὶ μάστακες αἱ ἀκρίδες, καὶ λέγεται κεῖσθαι τοῦτο παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φινεῖ.* Phot. Lex. p. 248, 18: *μάστακας· τὰς ἀκρίδας. Σοφοκλῆς.*

ΦΟΙΝΙΞ

646

κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην

Ath. II p. 70 A: *κινάρα. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι κύναρον 'κύναρος — γύην'.* Eust. Od. p. 1822, 17: *ἀπὸ κυνὸς λέγεται συντεθεῖσθαι παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ ἡ κύναρος ἄκανθα, ἡ καὶ κυνάρα.* Ath. II p. 70 C: *Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα 'μήποτε' φησί 'τὴν κυνόσβατον λέγει δια τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν'.*

647

ὑπόστασις

Socrates Hist. Eccl. 3, 7 p. 144 D: *Εἰρηναῖος δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ κατὰ στοιχεῖον Ἀττικιστῇ καὶ βάρβαρον ἀποκαλεῖ λέξιν* (sc. *ὑπόστασιν*) — *παρὰ μὲν γὰρ Σοφοκλεῖ ἐν Φοίνικι ἐνέδραν σημαίνειν τὴν ὑπόστασιν, παρὰ δὲ Μενάνδρῳ τὰ καρυκεύματα.* His usus est Iul. Pollux Hist. phys. p. 376: *τὸ δὲ τῆς ὑποστάσεως σπανίως μὲν ηὕρηται, ἐπὶ δὲ τοῦ νῦν σημαινομένου οὐχ εὕρηται ὅλως παρά τινι· παρὰ γὰρ μὲν Σοφοκλέους, φασίν, ἐπὶ τῆς ἐνέδρας εἴρηται.*

648

φορβὰς γυνή

Eust. Il. p. 1088, 35: *φορβὰς γυνή, παρὰ Σοφοκλεῖ, φασίν, ἐν Φοίνικι ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν.*

ΦΡΙΞΟΣ

Mythum in Hygini Poet. Astr. 2, 20 p. 466 repperisse sibi visus est Welckerus.

649

ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας

Stephanus Byz. p. 140, 1: *ἄστυ — προαστία γῆ ἐν Φρίξῳ Σοφοκλέους* ʻ*ὅρια — προαστίας*ʼ.

650

κυνηδὸν ἐξέπραξαν κνυζούμενον

Etym. Gud. p. 330, 43: *κνυζῶ — ἐξ οὗ καὶ τὸ κνυζηθμός — καὶ πάλιν Σοφοκλῆς Φρίξῳ* (ita cod. Paris. 2636 in Anecd. Paris. vol. 4 p. 73, 32, *φρίζω* cod. Gud.) ʻ*κυνηδὸν ἐξέπραξαν κνυζόμενον* (*κνιζούμενον* cod. Paris.)ʼ. *κυνηδὸν ἐσπάραξαν* ci. Dobr., *κυνηδὸν ἐξέκραξαν ὡς κνυζώμενοι* Blomfield. Phot. Lex. p. 187, 3 et 4: *κύνβη· πλοίου εἶδος. Σοφοκλῆς. κυνηδόν· ὡς κύων.* Vbi *κύμβη· πλοίου εἶδος. κυνηδόν· ὡς κύων. Σοφοκλῆς.* suasit Blomfield.

651

ἀφελής

Antiatt. p. 83, 23: *ἀφελής. Σοφοκλῆς Φρίξῳ.*

ΦΡΥΓΕΣ

De Schol. Aesch. Prom. 436 vide Aeschyl. fr. p. 38.

652

τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ
Ἄρης ἐναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς
φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν·
Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται.

Stob. Flor. 8, 5: *Σοφοκλέους Φρυγῶν.* ʻ*τοὺς εὐγενεῖς — κακῶν λογίζεται*ʼ. Schol. BL Il. *B*, 833: *φθισήνορα*] *Ἄρης — ληΐζεται* (vs. 4). vs. 2 *συναίρειν*] *ἐναίρειν* B m. sec. et codd. Schowii. vs. 4 *οὐδένα* Schol. Il. *ληΐζεται* Schol. Il., *λογίζεται* Stob., *λωτίζεται* C. Keilius et Conington.

ΧΡΥΣΗΣ

Sophoclis vestigia legisse videtur Pacuvius in Chryse, cuius dramatis argumentum Naekius Opusc. vol. 1 p. 91 coniecit ab Hygino fab. 121 traditum esse. Fortasse huc referendum est fr. 664.

653

ὦ πρῷρα λοιβῆς Ἑστία, κλύεις τάδε;

Schol. cod. Ven. Ar. Vesp. 846: *τῇ γὰρ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ* ʻ*ὦ πρῷρα — τάδε;*ʼ *ἐστι* (pro *Ἑστία*) cod. Ven. Verba prima sine fabulae nomine afferuntur in Schol. Pind. Nem. 11, 5: *καὶ Σοφοκλῆς* ʻ*ὦ πρώρα λοιβῆς Ἑστία*ʼ.

654

. . *μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ*

Schol. Ar. Av. 1240: *τοῦτο φησὶ παρὰ τὸ Σοφόκλειον ἐν Χρύσῃ* (*Σοφόκλειον χρυσῇ* libri, correxit Fritzschius) '*μακέλλῃ — ἐξαναστραφῇ*'. Aristophanis verba haec sunt: *ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη.*

655

τοιοῦτος ὢν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως

Schol. Ar. Ran. 191: *κρεῶν — Ἀρίσταρχος φησὶν ἐπὶ τῶν σωμάτων λαμβάνεσθαι πολλάκις, καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῃ* '*τοιοῦτος — κρέως*'. *ἄρξειε* cod. Laur., *ἄρξει* RV, *ἄρξεις* Ald.

656

ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα

Apoll. Lex. Hom. p. 365: *ἰονθάδος — τὰς γὰρ τῶν τριχῶν ῥίζας ἰόνθους λέγει Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ* '*ἐγὼ — τρίχα*' (*τρίχας* ante Villois.). cf. Hesych. I p. 1295: *ἐξιονθίζω* [*ἐξιονδίζω*] *τρίχα· ἐκδίδωμι. ἔστι γὰρ ἴονθος ῥίζα τριχῶν η ὑπερέχον* (*ὑπερέχων* ante H. Stephanum).

657

ἐσχάρα

Ammon. Valck. p. 34: *παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ.* Eust. Od. p. 1564, 32: *Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἐσχάραν.*

ΩΡΕΙΘΥΙΑ

Obiter huius dramatis meminit Iohannes Sicel., v. Aesch. fr. 275.

658

ὑπέρ τε πόντον πάντ᾽ ἐπ᾽ ἔσχατα χθονὸς
νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ᾽ ἀναπτυχὰς
Φοίβου παλαιὸν κῆπον

Strab. VII p. 295: *οὐδὲ γὰρ εἴ τινα Σοφοκλῆς τραγῳδεῖ περὶ τῆς Ὠρειθυίας λέγων ὡς ἀναρπαγεῖσα ὑπὸ Βορέου κομισθείη* '*ὑπέρ τε — κῆπον*'. vs. 3 *Φοίβου τε* libri, *Φοίβου* Hermannus.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

659

ἀρύθμων

θω

Hesych. I p. 561: ἀρύθμων· ἀσυμφώνων. Σοφοκλῆς αἰγί . Sic codex; Musurus Αἰγίσθῳ, Dindorfius aut Αἰγεῖ aut Αἰθίοψι scribendum suspicatur, Αἴθωνι proposuit Bergkius.

660

ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν
καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας.

Ar. Eq. 83: βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν. ubi Schol. vs. 84: ἔστι γοῦν ἀπὸ Σοφοκλέους Ἑλένης 'ἐμοὶ — δυσφημίας'. vs. 1 affert Suidas v. νῶιν: περὶ Θεμιστοκλέους ουν Σοφοκλῆς φησίν 'ἐμοὶ — πιεῖν'. ταύρου γ' ἐκπιεῖν Schol. Ar., ταύρειον πιεῖν Suidas et Ar. vs. 2 μήτε cod. Θ, μή γε ceteri libri, μή τι Dindorfius. mox πλεῖον cod. Θ, πλείω ceteri. Correctio admodum incerta. Videtur locus ad Ἑλένης ἀπαίτησιν referendus esse.

661

φενακίζειν

Gramm. cod. Darmstad. in Act. Monac. vol. 2 p. 515: ἔστι δὲ τὸ φενακίζειν εἰπεῖν καὶ περὶ τοὺς φήληκας· Σοφοκλῆς ἐν Ἰάμβῃ· καὶ φήληκας δὲ φαμὲν πλανῶντας (πλανῶνας cod., correxit Werfer) τὴν ὄψιν ὡς πεπείρους. Titulus dramatis corruptus: ἐν Νιόβῃ ci. Hermannus, mihi ἐν Ἀμύκῳ videtur legendum.

662

τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ
τοιούσδ' ἴδοις ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε,
καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι·

ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν
μάστιγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον,
τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα.

Stob. Flor. 114, 6: *Σοφοκλέους Οἰδίποδι* (οι^δ Vindob.). 'τοὺς δ' — εἰρημένα'. vs. 1 ἂν libri plerique, αὖ B. vs. 4 δὲ] δ' ὁ B. vs. 5 πλάστιγγ' probabiliter ci. Ellendt. Latine locum interpretatus est Cicero Tusc. 3, 29, 71: *itaque Oileus ille apud Sophoclem, qui Telamonem antea de Aiacis morte consolatus esset, is cum audisset de sui, fractus est. de cuius commutata mente sic dicitur:*

nec vero tanta praeditus sapientia
quisquam est, qui aliorum aerumnam dictis allevans
non idem, cum fortuna mutata impetum
convertat, clade subita frangatur sua;
ut illa ad alios dicta et praecepta excidant.

Hinc in Stobaeo *Οἰλεῖ* pro *Οἰδίποδι* ci. Grotius. Welckerus ad Teucrum versus rettulit.

663

ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

Schol. Aristid. p. 85: *Σοφοκλέους ὂν ἐν Οἰδίποδι τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐπεκράτησε τὸ 'φίλου κακῶς πράξαντος ἐκποδὼν φίλοι'.* ibid. p. 681: *ὥσπερ καὶ τὸ 'φίλου — φίλοι' Σοφοκλέους ὂν παροιμιῶδες γέγονε.* Hanc scripturam praeivit Aristides vol. 1 p. 180: *οὐ γὰρ ἐκποδὼν εἶναι κατέδειξε φίλου κακῶς πράξαντος.* ibid. p. 436: *τὸ παλαιὸν ῥῆμα ἐξηλέγχθη ψευδῶς ἔχον, τὸ κακῶς πραξάντων λήθην εἶναι παρὰ τοῖς φίλοις.* Ceteri quotquot omisso poetae et fabulae nomine versum afferunt, *ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος* scribunt: vide Schol. Soph. El. 188 (cf. Suid. vv. *οἰκονομῶ* et *ὑπερίσταται*) Schol. Eur. Phoen. 403 Zenob. 1, 90 Diogenian. 1, 79 (cod. Vind. 1, 45) Greg. Cypr. 1, 60 (cod. Mosq. 1, 57) Macar. 2, 6 Men. mon. 32 Suid. vv. *ἀνδρὸς γέροντος* et *ἐκποδών.* Ex Euripidis Oedipo versum petitum esse ci. Vnger Parad. Theb. p. 374.

664

τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων

Pollux 6, 83: *ἔστι μέντοι καὶ τὸ τῆς μαγίδος ὄνομα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν χρήσει 'τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων'.* cf. 10, 81: *ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εἴρηται 'τὰς — δόρπων'.* Helladius in Phot. Bibl. p. 533 b 10: *ἡ μαγίς ἀντὶ τῆς τραπέζης Αἰγύπτιον δόξει καὶ παντελῶς ἔκθεσμον· Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Δωριεὺς καὶ Κερκίδας ὁ μελοποιὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας ἐχρήσαντο τῇ λέξει, καὶ μὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Σοφοκλῆς.* In Pollucis loco *χρήσει* corruptum videtur, *Κρίσει* Brunckius, *Χρύσῃ* Dindorfius.

665

τὸ πρὸς βίαν
πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ.

Ath. X p. 428 A: καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν * * σατυρικῷ φησὶν ὡς ἄρα 'τὸ πρὸς — βίᾳ'. ἐν σατυρικῷ AB, ἐν . . . σατυρικῷ P. vs. 2 ἴσον κακὸν libri, κακὸν delevi cum Bothio. pro βίᾳ suspicabar ἄγαν legendum esse, κακόν praefert Meinekius.

666

ἀρραγὲς ὄμμα

Hesych. 1 p. 549: ἀρραγὲς ὄμμα· οὐ δακρῦον. ᾧ τρόπῳ φαμέν 'κατερράγη μου δάκρυον'. Σοφοκλῆς σατυρικῷ (σατυρίκῳ codex).

667

μισῶ μὲν ὅστις τἀφανῆ περισκοπεῖ

Achilles Tat. Isag. ad Phaen. in Petavii Vranol. p. 121 A: 'Μισῶ — περισκοπεῖ', φησὶν ὁ Σοφοκλῆς. Sententia loci quae fuerit divinare licet ex Ennio p. 35 ed. Ribb.: *quot est ante pedes nemo spectat, caeli scrutantur plagas.* cf. Eupolis Com. 2 p. 490: ἀλαζονεύεται μὲν ἁλιτήριος περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει. Aristoph. Com. 2 p. 1190: ὃς τὰ μὲν ἀφανῆ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει. Plat. Theaet. p. 174 A: ὥσπερ καὶ Θαλῆν ἀστρονομοῦντα, ὦ Θεόδωρε, καὶ ἄνω βλέποντα, πεσόντα εἰς φρέαρ Θρᾷττά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀποσκῶψαι λέγεται, ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο εἰδέναι, τὰ δ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνοι αὐτόν. Antipater Sidon. Anth. Pal. 7, 172: τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσων τοὺν ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

668

πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου

Achilles Tat. Isag. ad Phaen. in Petavii Vranol. p. 122 E: Σοφοκλῆς δὲ εἰς Ἀτρέα τὴν εὕρεσιν ἀναφέρει λέγων 'πᾶς — ἡλίου'. Ex Atreo dramate versum petitum esse coniecerunt.

669

πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ
θάνοιμ' ἄν;

Anecd. Bekk. p. 128, 28: καὶ δὶς καὶ τρὶς χρῶνται αὐτῷ (sc. τῷ ἄν) ἐν μιᾷ συντάξει, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εὕρηται 'πῶς ἂν — θάνοιμ' ἄν;'

670

ἀείζως γενεά

Anecd. Bekk. p. 347, 25: ἀείζων — Σοφοκλῆς δὲ τὴν εὐθεῖαν εἶπεν 'ἀείζως γενεά'.

671

ἀείζων ἕλκος

Anecd. Bekk. p. 347, 30: *ἀείζων πένθος ἐρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς ἀείζωον* (*ἀείζων* Dind.) *ἕλκος*.

672

ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν

Anecd. Bekk. p. 353, 5: *ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Δείναρχος εἶπε καὶ Σοφοκλῆς*. Quae poetae verba fuerint nescimus, fortasse *ἀνόσια κἀθέμιστα δρᾶν*.

673

τίσις δ' ἄνωθεν εἶσιν αἱματορρόφος

Anecd. Bekk. p. 362, 22: *αἱματορρόφον. Σοφοκλῆς 'τίσις δ' ἄνωθεν ἐστὶν ἡ αἱματορρόφος'*. Correxit Bekker.

674

ἀκόλαστον σῶμα

Anecd. Bekk. p. 367, 20: *ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης* (Hec. 607) *εἶπεν, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς*.

675

σπουδὴ γὰρ ἡ κάτ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη
οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη.

Anecd. Bekk. p. 373, 2: *ἀκουσίμη· ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. Σοφοκλῆς 'σπουδὴ γὰρ — ἀκουσίμη'*. vs. 1 *σπουδὴ* teste Bekkero cod., *σπονδὴ* ed. Brunckius, fortasse *ποῦ δὴ γὰρ — ἀκουσίμη*; legendum. vs. 2 *προσθυραῖον* cod., *πρὸς θυραίων* Brunckius.

676

ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν.

Anecd. Bekk. p. 373, 14: *ἀκουσία· τὸ πρᾶγμα. Σοφοκλῆς 'ἐξαίρετον — ἀκουσίαν'*.

677

ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν

Anecd. Bekk. p. 407, 12 et Suidas: *ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν φησὶ Σοφοκλῆς. ἀντήρης νυκτεραῖς ὄψεσιν* ci. Ellendtius parum probabiliter.

678

Anecd. Bekk. p. 414, 2: *εἶναι δὲ καὶ νεκυομαντεῖον ἐν τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνῃ Σοφοκλῆς ἱστορεῖ*. cf. Etym. M. p. 115 extr., ubi verba *ἐν τῇ — ἱστορεῖ* male omissa sunt.

679

οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοις ὄμμασιν

Anecd. Bekk. p. 1376: εὐνούχους δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς εὔνεις καὶ μὴ μετασχόντας ὕπνου, τουτέστι τηροῦντας (?) οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοις ὄμμασιν. Non expedio.

680

ῥήξασα κίρκους

Anecd. Oxon. 1 p. 223, 11: (κρίκος) ἐν ὑπερθέσει κίρκος. 'ῥήξασα κίρκους' παρὰ Σοφοκλεῖ.

681

οἴμοι λέλημμαι

Anecd. Oxon. 1 p. 268, 25: τὸ παθητικὸν λέλημμαι. Σοφοκλῆς 'οἴ μοι λέλημμαι'.

682

ἐτῆρας ἀμνοὺς θεοῖς ἔρεξ' ἐπακτίους

Anecd. Oxon. 4 p. 329, 20: τὸ ἐτήρ παρὰ τὸ ἔτος. Σοφοκλῆς 'ἐτῆρας ἄμνους θεοῖς ἐρέξας ἐπακτίοις'. γράφεται δὲ καὶ εὔειρας. Correxit L. Dindorfius.

683

Antiphanes (Com. 3 p. 3) in Ath. IX p. 396 B:

καὶ πρῶτα μὲν
αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
Δηὼ*) βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον·
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.

In his tragici poetae tumorem ludi facile erat coniectura assequi; Sophoclis rideri locum apparet ex iis quae subiciuntur: τί λέγεις; — τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους.

684

οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθην,
ἀμφοῖν δὲ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη·
Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς.

Aristot. Eth. Eud. 7, 10 p. 1242 a 37: ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν (sc. φιλία) πρὸς ἀλλήλους ἑταιρικὴ μάλιστα ἡ κατ' ἰσότητα. 'οὐ γάρ τι — ἐμὸς ἄρχων.' ταῦτα γὰρ ὡς τὸ ἴσον ζητούντων λέγεται. vs. 1 ἀπεδείχθη vulgo. vs. 2 αὐτὸς legebatur. vs. 3 θνητῶν δ' οὐδείς addidi cum Bergkio e Philonis Iud. vol. 2 p. 448, unde auctorem loci cognoscimus: ἀναφθέγξεται γὰρ ἐκεῖνο τὸ Σοφόκλειον οὐδὲν τῶν Πυθοχρήστων διαφέρον 'θεὸς ἐμοὶ (ἐμὸς cod. Med.) ἄρχων, θνητῶν δὲ οὐδὲ εἷς'.

---

*) Ita Casaubonus, Δημήτηρ libri.

685

[ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ]
ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην

Ath. I p. 23 D: κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι. — ἔστι δὲ εὑρεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ ἀνακεῖσθαι. σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτο φησὶν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ 'ἀνακειμένῳ — εἰσαλοίμην'. Verba ἐπικαιόμενος (ἐπικείμενος ci. Ellendt.) τῷ Ἡρακλεῖ non Sophoclis suspicor esse, cui nunc tribui solent, sed Athenaei. Herculis ad Taenarum esse locum coniecit Brunckius. Respicere huc videtur Aristides vol. 2 p. 405: ἤδη δέ τις καὶ σάτυρος τῶν ἐπὶ σκηνῆς κατηράσατο τῷ Ἡρακλεῖ, εἶτά γ' ἔκυψε προσιόντος κάτω.

686

ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,
πῶς δῆτα τλήσει πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε;
ἦ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον,
ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον.

Ath. I p. 33 C: 'ὦ γλῶσσα — ἀνάκτορον', φησὶ Σοφοκλῆς. vs. 1 ὦ BCD, εὖ VL. vs. 2 τλήσῃ libri. ἐπεξελθεῖν Brunckius. vs. 4 ἀνακτόρων Welcker.

687

. . τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον

Ath. II p. 40 A: Σοφοκλῆς δὲ φησί 'τὸ μεθύειν π. λ.'.

688

καρύαι μελίαι τε

Ath. II p. 52 B: τὸ δὲ δένδρον καρύα παρὰ Σοφοκλεῖ 'καρύαι μελίαι τε'.

689

θάρσει· μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός.

Ath. III p. 99 D: Σοφοκλῆς δέ που ὁ ποιητὴς τὸν φύλακα μοχλόν που ὠνόμασεν ἐν τούτοις 'θάρσει — μοχλός'. Exscripsit Eust. Od. p. 1944, 26.

690

ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα.

Ath. III p. 99 D: κἀν ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν ἰσχάδα κέκληκε (sc. Σοφοκλῆς) διὰ τὸ κατέχειν τὴν ναῦν. 'ναῦται — ἰσχάδα.' δὲ μηρύσαντο libri.

691

χορὸς δὲ μυνδῶν ἰχθύων ἐπερρόθει,
σαίνουσιν οὐραίοισι τὴν κεκτημένην

Ath. VII p. 277 B: κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα ‘χορὸς — οὐραίοισι’ οὐ τὴν κεκτημένην ἀλλὰ τὰς λοπάδας. vs. 1 om. poetae nom. affert Clem. Alex. Strom. VI p. 787: χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπεῤῥοθείη. ἡ μοῦσα ἡ τραγικὴ εἴρηκέ που. δ' ἀναύδων Ath. et Clem., δὲ μυνδῶν Bergkius ex Etym. M. p. 595, 1 (cf. Etym. Gud. p. 400, 35): μύνδος ἰχθύς· ὁ μὴ αὐδῶν. Σοφοκλῆς. vs. 2 σαίνουσιν] σαίνοισιν P, σαίνοντες Brunckius; an σαίνουσι δ' legendum?

692

διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ 'μπιεῖν διδούς.

Ath. X p. 433 E: τὸ δίψος — ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως. διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί ‘διψῶντι — διδούς’. vs. 2 μὴ πιεῖν libri, ἢ πιεῖν Casaub., ἢ 'μπιεῖν Porson. Cum vs. 1 cf. Eur. Med. 298: σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφά et Ar. Thesm. 1130: σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφά.

693

. . κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη,
ἣ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας.

Ath. XI p. 783 sq.: λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν ἄρυστιν. Σοφοκλῆς ‘κακῶς — ἐκώμασας’.

694

φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς

Ath. XIII p. 592 B: Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγῳδοποιὸς ἤδη γέρων ὢν ἠράσθη Θεωρίδος τῆς ἑταίρας — τῆς δὲ Θεωρίδος μνημονεύει ἔν τινι στασίμῳ (στασίμως A, στάσιμος PVL) οὕτως ‘φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς’. Si haec ipsa sunt Sophoclis verba, necessario aliter intellegenda sunt atque Athenaeus fecit, ac fortasse θεωρίς eo significatu poeta dixit quo dictum fuisse testatur Hesychius 2 p. 1707: Θεωρίδες· αἱ περὶ τὸν Διόνυσον Βάκχαι. Nihil iuvat Hermesianactis locus corruptissimus ap. Ath. XIII p. 598 D.

695

θυμῷ δ' οὔτι φαιδρὰ χορεύει
τάρβους θυγάτηρ.

Ath. XV p. 688 A: καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς ἀπολελυμένας τοῦ φόβου ποιεῖ λεγούσας ‘θυμῷ — θυγάτηρ’. vs. 1 οὔ τι] οὔ τις C, οὔ τοι ci. Dindorfius, ἐλπὶς Bamberger.

696

ἴκτινος ὣς ἔκλαγξε παρασύρας κρέας

Choerob. in Theod. p. 278, 27: ἡ ἴκτινα αἰτιατικὴ — οὐκ ἔστιν

ἀπὸ τῆς ἴκτιν εὐθείας, — ἀλλ' ἔστιν ἴκτινος ἡ εὐθεῖα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ 'ἴκτινος ὡς ἔκλαγξεν παρὰ συρὰν κρέας'. cf. Etym. M. p. 470, 103 sive p. 1345 ed. Gaisf. et Zon. Lex. v. ἴκτινα p. 1100, quibus locis scribitur ἴκτινος ἔκλαγξε (ἔκραξε cod. Havn. et Zon.) παρασύρας κρέας.

697

φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι,
ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ.

Cic. ad Att. 2, 16, 2: *Cnaeus quidem noster iam plane quid cogitet nescio*, 'φυσᾷ γὰρ — ἄτερ'. Longinus de Subl. c. 3, 2: φλοιώδης γὰρ ἀνὴρ καὶ φυσῶν κατὰ τὸν Σοφοκλέα μικροῖς μὲν αὐλίσκοισι, φορβειᾶς δ' ἄτερ.

698

γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν

Clemens Alex. Paedag. III p. 286: ἁβροδίαιτον ἐπονειδίζων νεανίαν ὁ Σοφοκλῆς λέγει 'γυναικομίμοις — ἐσθήμασιν'. ἐμπρεπεῖς libri, ἐμπρέπεις Pierson. Bergkius probabiliter coniecit Clementem voluisse γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι, qui est Euripideae Antiopae versus.

699

πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμον' ὡς ἔρωτα,
ὃς οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν
οἶδεν, μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην.

Clemens Alex. Strom. II p. 494: εὖ γοῦν ἡ τραγῳδία ἐπὶ τοῦ Ἅιδου γράφει 'πρὸς δ' οἷον — ἁπλῶς δίκην'. Plut. Mor. p. 761 F: μόνῳ θεῶν ὁ Ἅιδης Ἔρωτι ποιεῖ τὸ προσταττόμενον· καίτοι πρός γε τοὺς ἄλλους, ὥς φησὶ Σοφοκλῆς, 'οὔτε τοὐπιεικὲς — δίκην'. vs. 1 ὡς ἔρωτα non expedio, temptabam ἐξερῶ τάχα. vs. 3 οἶδε μόνον Plut., ᾔδει μόνην Clem. δὲ στέρξαι Plut., δ' ἔστεργε Clem.

700

καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι,
σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί,
σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἀν βραχεῖ διδάσκαλον.

Clemens Alex. Strom. V p. 659: Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής φησί που 'καὶ τὸν — διδάσκαλον', τὸ φαῦλον ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ τάσσων. vs. 2 et 3 Plut. Mor. p. 506 F: εἰδέναι χρὴ τὸν θεόν, ὥς φησι Σοφοκλῆς, 'σοφοῖς — διδάσκαλον'.

701

Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἑπταστόμους,
οὗ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς.

Dicaearch. q. d. Descr. Gr. p. 16 (in Mülleri Geogr. min. vol. I p. 103): *αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν* (Thebanorum) *τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ῥυθμοῖς εὐσχημονέσταταί τε καὶ εὐπρεπέσταται τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι γυναικῶν. μαρτυρεῖ Σοφοκλῆς* ‘*Θήβας — θεούς*’.

702

μύω τε καὶ δέδορκα κἀξανίσταμαι
πλεῖον φυλάσσων αὐτὸς ἢ φυλάσσομαι.

Dionys. Hal. de Comp. Verb. c. 9 vol. 5 p. 50: *οἷάπερ ἐστὶν ἐν τοῖς μέτροις τὰ Σοφόκλεια ταυτί* ‘*μύω τε — φυλάσσομαι*’. *ἐνταῦθα γὰρ ὁ δεύτερος στίχος ἐκ δυοῖν σύγκειται κώλων.* vs. 1 *καὶ ξυνίσταμαι* Reg. 1 et Colb.

703

Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός.

Etym. M. p. 26, 16: *Ἄθως· ἀκρωτήριον Θράκης. Σοφοκλῆς* ‘*Ἄθως — βοός*’. Schol. Theocr. 7, 76: *Σοφοκλῆς* ‘*Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας ἁλός*’. ibidem paulo post scriptum *Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός.* Eundem versum proverbialem omisso poetae nomine attulerunt Plut. Mor. p. 935 F Schol. Il. Ξ, 229 Eust. p. 980, 46 Suid. v. *Ἄθως* Zon. Lex. v. *Ἄθως* p. 58 Macar. 1, 46 Greg. Cypr. 1, 73 (cod. Mosq. 1, 70) Anecd. Paris. vol. 4 p. 96, 18. *σκιάζει*] *καλύπτει* Suid. Greg. Cypr. Macar., *καλύψει* Plut. *νῶτα*] *ὦτα* Schol. Il., *πλευρὰ* Plut. Suid. Greg. Cypr. Macar. *βοός*] *ἁλός* Schol. Theocr. Brunckius ad Lemnias versum rettulit.

704

τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλῆς ἀπληγίδος

Etym. M. p. 123, 13: *ἁπληγίς· τὸ ἁπλοῦν ἱμάτιον — Σοφοκλῆς* ‘*τρύχει — ἁπληγίδος*’. *Θεσσαλικῆς* libri, *Θεσσαλῆς* Dindorfius.

705

ἢ σφηκιὰν βλίσσουσιν εὑρόντες τινά

Etym. Voss. p. 577 F ed. Gaisf.: *βλιμάζειν — λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν, ὡς Ἀριστοφάνης* (Eq. 794) ‘*ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις*’. *καὶ Σοφοκλῆς* ‘*ἢ σφηκίαν — τινά*’. *βλίττουσιν* codex, *βλίσσουσιν* Dindorfius, *βλίζουσιν* Ellendt. Ad Pandoram (vide fr. 440) locum refert Schneidewin.

706

ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον

Etym. M. p. 213, 26: *βρίακχος· θηλυκῶς, ἡ βάκχη — Σοφοκλῆς* ‘*ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον*’. *ἔχω* Hemsterh. *ἀγρίαν* Brunckius.

707

οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται

Etym. M. p. 265, 24: δημόκοινος — ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ φονεύειν κληρωθείς. Σοφοκλῆς 'οἷος — οἴχεται'. ἡμῖν Bothius.

708

. . τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται

Etym. M. p. 313, 3: ἔγχος — ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔγχος κέκληκεν, οἷον 'τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶ κυλίνδεται', καὶ τὸ πῦρ, οἷον 'ἔγχος ἱέμενος', τὸ τὴν ὁρμὴν ἔχον. Referunt hunc locum ad Nausicaam.

709

ἔγχος ἱέμενος

Etym. M. p. 313, 5, quem locum attulimus fr. 708. Verba corrupta, fortasse ἔγχους μένος leg.

710

πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται.

Etym. M. p. 490, 5: κάπηλος — ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ 'πολὺς — τυρβάζεται'. Eadem Etym. Gud. p. 298, 3 et Anecd. Oxon. vol. 2 p. 455, 30. cf. Suid. v. κάπηλος.

711

γράμμα κηρύκειον

Etym. M. p. 511, 55: κηρύκειον — τὸ τοῦ κήρυκος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ 'γράμμα κηρύκειον'.

712

μύρῳ λευγαλέα

Etym. M. p. 561, 28: λευγαλέον· τὸ ὑγρόν. παρὰ Σοφοκλεῖ 'μύρῳ λευγαλέῳ' (μύρω λευγαλέ^ων M). Scripsi λευγαλέα cum Phot. Lex. p. 216, 16: λευγαλέα· διάβροχος. οὕτω Σοφοκλῆς.

713

ὕβρις δέ τοι
οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο,
ἀλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει.

Etym. M. p. 601 sq.: νεῖκος· ἡ φιλονεικία, παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι. — Σοφοκλῆς 'ὕβρις — φθίνει πάλιν'. vs. 2 ἡβήσει τῷ σώφρονι ἵκετο ante Piersonum. vs. 3 φθίνει πάλιν edebatur, πάλιν φθίνει D, πάλιν φθείνει M.

714

θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι

Etym. M. p. 629, 35 et Etym. Gud. p. 432, 53: ὀργάσαι τὸ πη-

λοποιῆσαί ἐστι καὶ ὑγρῷ ξηρὸν μῖξαι. Σοφοκλῆς ‘θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι (ὀργάσασθαι Etym. Gud.)’. Pandorae esse locum probabiliter coniciunt e fr. 438.

715

προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ πατρί

Etym. M. p. 803, 4: φυτάλιμος — Σοφοκλῆς ‘προσῆλθε μητρὶ καὶ φιταλιμῷ (φυταλιμῷ VD) πατρί’.

716

ποδαπὸς ἦν τὴν φύσιν

Etym. Vindob. MS.: φύσις· ἡ οὐσία, καὶ τὸ εἶδος. Σοφοκλῆς ‘ποταπὸς ἦν τὴν φύσιν’. ποδαπὸς scripsi. Edidit hunc locum Bergkius Zeitschr. für die Alterth.-Wissensch. 1855 p. 110. Eodem e fonte haec protulit: πορεύω γράφεται ἐνεργητικῶς. Σοφοκλῆς ‘πόρευσόν με πρὸς τὸν τάφον’. Quibus verbis significari videtur locus Eur. Or. 796: καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός.

717

ζῶντι ποδὶ χρώμενος

Eust. Il. p. 1237, 22: καὶ οὔπω δέος εἰς ἀλίβαντα καταπεσεῖν αὐτόν (Achillem), ζῶντι ποδὶ χρώμενον, ὥς φησὶ Σοφοκλῆς. Cf. fr. 900.

718

κοκκυβόας ὄρνις

Eust. Od. p. 1479, 44 (κοκκύζειν de galli cantu dictum): ὑποβάλλει δὲ τοιοῦτον νοῦν καὶ Σοφοκλῆς, φασίν, ἐν τῷ ‘κοκκοβόας ὄρνις’. Scripsi κοκκυβόας cum Bothio.

719

γηγενῆ βούβαλιν

Eust. Od. p. 1625, 44: λέγει δὲ καὶ (sc. Ἀριστοφάνης ὁ γρ.) ὅτι κατὰ τὴν δάμαλιν Σοφοκλῆς ἔφη ‘γηγενῆ βούβαλιν’.

720

ψακαλοῦχοι
μητέρες αἶγές τ' ἐπιμαστίδιον
γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν.

Eust. Od. p. 1625, 49: ψάκαλα — ὅθεν καὶ φησὶ (sc. Ἀριστοφάνης ὁ γρ.) παρὰ Σοφοκλεῖ ‘ψακαλοῦχοι — ἀναφαίνοιεν’. vs. 2 αἶγες μητέρες τ' Eust., μητέρες αἶγές τ' Dindorf. cf. Schol. Il. *I*, 601 in Anecd. Paris. 3 p. 242, 33 (Eust. Il. p. 777, 62): ψάκαλα, τὰ ἔμβρυα — ὅθεν καὶ ψακαλοῦχοι (ψακαλῆκοι cod. Paris.) μητέρες παρὰ Σοφοκλεῖ. Hesych. 2 p. 1572: ψακαλοῦχοι· ψακάδας ἔχουσαι. εἰσὶ δὲ ἔμβρυα. Ad *Ποιμένας* hunc locum refert Welckerus.

721

. . σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις

Eust. Od. p. 1923, 61: γέρον γράμμα, τουτέστι λόγος. λέγει δέ, φασί, καὶ Σοφοκλῆς πληθυντικῶς ‘σὺ — βουλεύεις’. Fortasse σὺ γὰρ γέρων γέροντα βουλ., ut audacia dictionis mitigetur.

722

Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐκτείνων χέρας

Gramm. Ambros. in H. Keilii Anal. gr. (Halis 1848) p. 8, 15: τὰ μεγάλα Μολοσσικὰ ἐκάλουν. Σοφοκλῆς ‘Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐκτείνων χεῖρας’. χέρας H. Keilius; videntur alia quoque vitiosa esse.

723

ὡς μήτε κρούσῃς μήθ᾽ ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς

Harpocr. p. 147, 17: παρακρούεται ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. — μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν, καὶ ὡς Σοφοκλῆς που ‘ὡς — βάλῃς’. χειρὸς vel χεῖρα libri, χεῖλος Salmasius. cf. Hesych. 2 p. 1598: ὡς μήτε κροῦσαι μήθ᾽ ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν· παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη.

724

. . . οὐ σκέπαρνος οὐδὲ πρίονος
πληγαί

Herod. π. μον. λέξ. p. 34, 3: παρὰ Σοφοκλεῖ ‘ὁ σκέπαρνος — πληγαί’. vs. 1 ὁ cod., οὐ Bloch.

725

οὔτι τοι μέτρον μάτας

Herod. π. μον. λέξ. p. 42, 24: μάτη· ἔνθεν καὶ γενικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ ‘οὔτι τοι μέτρον μάτας’.

726

ἐγὼ δ᾽ ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν, οὔθ᾽ ὅπως
φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός,
οὔθ᾽ ὡς ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς
κτείνας ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται,
οὔθ᾽ ὡς πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶτ᾽ ἐδαίσατο
τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμών.

Herod. π. σχημ. p. 58, 1 (Rhett. vol. 8 p. 601): ἀστεϊσμὸς δέ ἐστι προσποίησις πιθανὴ τοῦ μὴ λέγειν ἢ μνημονεύειν ἡμᾶς ἃ λέγομεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εἰσῆκται λέγων ὁ Ὀδυσσεὺς τῷ Διομήδει ‘ἐγὼ δ᾽ ἐρῶ —τεμών’. vs. 1 ἐρῶ] ἀρῶ Havn. οὔθ᾽] ἀλλ᾽ Ven. vs. 2 πατρώιος Havn. ἐξελήλασαι Havn., ἐξελήλασθαι Ven., ἐξελήλαται Parr. cf. Soph. Oed.

C. 1292: *γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς*. Eur. Hel. 90: *φυγὰς πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονός*. vs. 3 *οὐδ᾽ ὡς* libri, *οὔθ᾽ ὡς* Brunck. *ὁ Τυδεὺς*] *ὁ* om. Ven. *συγγενοῦς* Brunckius. vs. 4 *ἐναργεῖ* Havn. vs. 5 *οὔθ᾽* Havn., *οὐδ᾽* ceteri. *ὠμοβρῶτα* Parr., *ὠμόβροτα* Havn., *ὠμοβρότως* Ven., *ὠμοβρὼς* Brunckius. vs. 6 *ἀστάκιον* Ven. Havn. *διὰ κάρα τεμών*] *διακαρατεμῶν* Havn.

727

τὴν μακρὰν αὐλῶπιν

Hesych. 1 p. 617: *αὐλῶνες — Σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγχην τὴν μακρὰν αὐλῶπιν εἶπεν.*

728

Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου

Hesych. 1 p. 1649: *Ἡρακλεία λίθος· ἣν ἔνιοι Μαγνῆτιν λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς· διαλλάττουσι γάρ, καὶ ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλεία ἐστίν, ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρῳ. — κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως· διὸ καὶ Σοφοκλῆς Λυδίαν λίθον αὐτὴν καλεῖ.* cf. 2 p. 504: *Λυδία* (*λυδεία* cod.) *λίθος· ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσόν.* 2 p. 505: *Λυδικὴ λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου. αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται, ἡ δὲ Μαγνῆτις διασπᾶσαι* (f. *διαπατᾷ*) *τὴν ὄψιν, ὡς δοκεῖ* (*δοκεῖν* Mus.) *ἀργύριον εἶναι.* Sophocli versum vindicavit Bergkius.

729

ὀμμάτειος πόθος

Hesych. 2 p. 751, quem locum attulimus fr. 162.

730

ῥακτηρίοις κέντροισιν

Hesych. 2 p. 1100, quem locum attulimus fr. 632.

731

τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ᾽ εὑρετὰ
ζητῶ, τὰ δ᾽ ἕτερα παρὰ θεῶν ᾐτησάμην.

Plut. Mor. p. 98 A: *εὐβουλίας τοίνυν μὴ οὔσης — ἐλήρησεν εἰπὼν ὁ Σοφοκλῆς, ὅτι πᾶν τὸ ζητούμενον ἁλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον* (Oed. R. 110 sq.), *καὶ πάλιν αὖ τὰ πράγματα διαιρῶν ‘τὰ μὲν — ᾐτησάμην’.* vs. 2 *τὰ δ᾽ εὐκτὰ*] *τὰ δ᾽ ἕτερα* codices Parisini.

732

Σειρίου κυνὸς δίκην

Hesych. 2 p. 1164: *Σειρίου κυνὸς δίκην. Σοφοκλῆς, τὸν ἀστρῷον κύνα· ὁ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον, Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα.* Archilochi et Ibyci mentio quo spectet, aliunde tenemus (cf. Bergk. Lyr. p. 549 et 762).

733

. . σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια

Hesych. 2 p. 1169: σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια. Σοφοκλῆς. τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια. Phot. Lex. p. 503, 22: σεμνά· τὰ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσύχου καὶ καταστύγνου.

734

σιλφίου λειμών

Hesych. 2 p. 1187: σιλφίου λειμών. Συφοκλῆς, περὶ γῆς ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης.

735

ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 721, 15: Σοφοκλέους. ‘ἀμνήμονος — χάρις’.

736

ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς,
χωρῶμεν ἤδη, παῖδες, εἰς τὰ τῶν σοφῶν
διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα.
προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί,
ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα.
παῖς δ' ὢν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται,
αὐτὸς παρ' αὑτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου·
τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἢν τὸν διδάσκαλον λάβῃ,
ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις.
ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα, καὶ μοχθητέον,
ὦ παῖδες, ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν
δοκῶμεν εἶναι κἀποδημοῦντος πατρός . . . .

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 725, 16: Σοφοκλέους. ‘ἐπεὶ — πατρός.’ vs. 4 προσμανθάνειν ci. G. A. Hirschig. vs. 5 λαμβάνειν scribendum suspicor. vs. 6 ὢν] οὖν malim. ἐπίστασθαι cod. vs. 7 παρ' αὐτῶν cod., παρ' αὑτοῦ Bergkius. vs. 8 τὴν cod., τὰ Brunckius. οὐδ' ἂν cod. διδακτὸν cod., διδάσκαλον Brunckius. vs. 10 φυλαξώμεθα cod. vs. 11 μήτε nunc non habet quod respondeat, videtur habuisse in sequentibus. vs. 12 κἀποδημοῦντος corruptum. Sophoclis num sit locus dubito, cf. Observ. crit. p. 33 sq.

737

τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 772, 24: Σοφοκλέους. ‘τἀληθὲς — λόγου.’ Fortasse ἰσχύειν λόγος (vel λέγω) scribendum, πλεῖον ἰσχύει λόγου requirit Meinekius.

738

ὅ τι γὰρ φύσις ἀνέρι δῷ,
τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις.

Libanius Decl. vol. 3 p. 365: τὴν αὐτὴν τῷ Σοφοκλεῖ φωνὴν ἀφιείς· λέγει γὰρ δή που κἀκεῖνος 'ὅ τι — ἐξέλοις'.

739

συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις
ἀνῆκε Λητοῦς παῖς ἑκηβόλος θεά.

Lucianus Symp. c. 25 vol. 3 p. 437: τὸ κατὰ τὸν Οἰνέα ἐννόησον· ὄψει γὰρ καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῶν — Σοφοκλῆς 'συὸς — θεά'. Ad Meleagrum hos versus rettulit Brunckius.

740

Menander Rhett. vol. 9 p. 156 de hymnis διαπορητικοῖς disputans: ὥσπερ καὶ τὴν Τύχην Σοφοκλῆς ὕμνησε διαπορῶν γένει.

741

ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω.

Hellad. in Phot. Bibl. p. 530 a 15: ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιαζόμενος 'ὅρκους — γράφω' ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους, τοῦτον δὲ παρῳδήσας ὁ Φιλωνίδης (Com. 2 p. 423) ἔφη 'ὅρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω'. οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντες φασίν 'ὅρκους ἐγὼ γυναικῶν εἰς οἶκτον (γυναικὸς εἰς οἶνον Xenarchus Com. 3 p. 620) γράφω'. Macar. 6, 48: ὅρκους γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρὴ γράφειν. Σοφοκλέους αὕτη ἐστίν. cf. Phryn. Bekk. p. 55, 17: ορκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρὴ γράφειν. ὅτι ἀπιστεῖν γυναικὶ δεῖ ὀμνυούσῃ. Men. mon. 25: ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφε.

742

ἄμεινόν ἐστι ζημίαν
λαβεῖν [τιν'] ἢ κέρδος κακόν.

Phot. Lex. p. 53, 25: ζημίαν λαβεῖν· ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. οὕτως Σοφοκλῆς. Eadem om. οὕτως Σοφοκλῆς Antiatt. p. 98, 7. In Etymol. Vindobonensi legitur ἄμεινόν ἐστι ζημίαν λαβεῖν ἢ κέρδος κακόν, teste Bergkio Zeitschr. f. d. Alterth.-Wiss. 1855 p. 110, qui post ζημίαν disyllabum vocabulum excidisse statuit et κακόν in αἰσχρόν mutavit; malui τιν' addere.

743

ῥάχοισιν ὀρχάδος στέγης

Phot. Lex. p. 484, 13: ῥάχοι· αἱ μυρίκιναι ῥάβδοι. 'ῥάχοισιν ὀρ-

χάδος στέγης.' Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης. Ad Ποιμένας locum refert Welckerus.

744

τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ

Phot. Lex. p. 593, 3 et Suidas: τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ· ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων (αἱρουμένων Suid.) τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς. Fere eadem Zenobius 6, 19.

745

. . ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται

Phryn. Bekk. p. 14, 21: ἄμισθος. Σοφοκλῆς 'ἄμισθος — πορεύεται'.

746

Plinius Hist. Nat. 21, 88: *Sophocles enim poeta venenatum id dicit* (sc. trifolium). Fortasse in Ῥιζοτόμοις.

747

ἔργου δὲ παντὸς ἤν τις ἄρχηται καλῶς,
καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν.

Plut. Mor. p. 16 A: ἀρχὴ γὰρ αὕτη παιδεύσεως· 'ἔργου — ἔχειν' κατὰ τὸν Σοφοκλέα. Respicere videtur Antiphon in Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 730, 12: πρῶτον, οἶμαι, τῶν ἐν ἀνθρώποις (ἐν οὐρανοῖς cod.) ἐστὶ παίδευσις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἂν ὁτουοῦν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσηται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι.

748

στενωπὸς Ἅιδου καὶ παλιρροία βυθοῦ

Plut. Mor. p. 17 C: καὶ οὔτε Ὅμηρος οὔτε Πίνδαρος οὔτε Σοφοκλῆς πεπεισμένοι ταῦτα ἔχειν οὕτως ἔγραψαν 'ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί' (Pind. fr. 107 Bergk.) καὶ 'πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην' (Hom. Od. Ω, 11) καὶ 'στενωπὸς — βυθοῦ'.

749

τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ἴῃ.

Plut. Mor. p. 21 A: καὶ τοῦ Σοφοκλέους 'τὸ κέρδος — ψευδῶν εἴῃ'· καὶ μὴν σοῦ γε ἀκηκόαμεν ὡς 'οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι'. εἴῃ] ἴῃ Brunckius.

750

οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι.

Plut. Mor. p. 21 A, vide fr. 749.

751

γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ.

Plut. Mor. p. 21 B: *πρὸς δὲ ἐκεῖνα τὰ περὶ τοῦ πλούτου ʽδεινὸς γὰρ ἕρπειν — εὔμορφόν τ᾽ ἰδεῖν᾽* (fr. 86), *ἀντιπαραθήσει πολλὰ τῶν Σοφοκλέους, ὧν καὶ ταῦτά ἐστι ʽγένοιτο — ἀνήρ᾽ καὶ ʽοὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονοῖ᾽ καὶ ʽἀλλὰ τῶν πολλῶν — πλοῦτον᾽* (fr. 531).

752

οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονοῖ.

Plut. Mor. p. 21 B, vide fr. 751.

753

ὡς τρὶς ὄλβιοι
κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη
μόλωσ᾽ ἐς Ἅιδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
ζῆν ἔστι, τοῖς δ᾽ ἄλλοισι πάντ᾽ ἐκεῖ κακά.

Plut. Mor. p. 21 F: *δεῖ δὲ τῷ Διογένει καὶ πρὸς τὸν Σοφοκλέα χρήσασθαι· πολλὰς γὰρ ἀνθρώπων μυριάδας ἐμπέπληκεν ἀθυμίας περὶ τῶν μυστηρίων ταῦτα γράψας ʽὡς — κακά᾽.* vs. 1 *τρισόλβιοι* vulgo, *τρὶς ὄλβιοι* scripsi. Triptolemi esse locum ci. Welckerus. Brunckius huc refert fr. 805.

754

τυφλὸς γάρ, ὦ γυναῖκες, οὐδ᾽ ὁρῶν Ἄρης
συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά.

Plut. Mor. p. 23 C: *τοῦ δὲ Σοφοκλέους λέγοντος ʽτυφλὸς — κακά᾽ τὸν πόλεμον ἔστιν ὑπακοῦσαι.* Omisso poetae nomine hos versus apponit Plut. Mor. p. 757 B.

755

οὐκ ἔστ᾽ ἀπ᾽ ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.

Plut. Mor. p. 27 F: *οὐ πάνυ γὰρ ἀληθὲς τὸ τοῦ Σοφοκλέους λέγοντος ʽοὐκ — καλά᾽.* Eundem versum sine lemmate habet Stob. Flor. 5, 5.

756

μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν

Plut. Mor. p. 75 B: *εἰ μηδεμίαν αἱ προκοπαὶ ποιοῦσι τῆς ἀφροσύνης ἄνεσιν, ἀλλ᾽ ἴσῳ σταθμῷ πᾶσιν ἡ κακία περιθεμένη ʽμολιβδὶς — κατέσπασεν᾽.* Auctorem prodit Etym. M. p. 590, 8: *μόλιβος καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν Ι ἔστιν, τὸ Δ οὐκ ἔστιν· οἷον ʽκαὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατῆγε᾽* (*κατή* ^{γ} M, *κατήγαγε* ci. Sylburgius), *Σοφοκλῆς.* Cf. Piers. in Moer. p. 257.

757

ὅτῳ δ᾽ ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῇ

Plut. Mor. p. 77 B: ὅτῳ δὲ ἔρωτος δῆγμα παιδικὸν (παιδικῶν Mosc. 2, παιδικοῦ Valck.) προσῇ, μέτριος ἂν σοι φανείη καὶ πρᾶος ἐν τῷ παρεῖναι καὶ συμφιλοσοφεῖν. Sophoclis esse versum docet Plut. Mor. p. 619 A: οὐ μόνον ὅσοις ἔρωτος δῆγμα πρόσεστιν, ὥς φησὶ Σοφοκλῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ γυναιξὶ καὶ τοὺς ἐπὶ παρθένοις δακνομένους (ubi παιδικοῦ post δῆγμα addendum esse iudicat Wyttenb.). Cf. Plut. Stob. Flor. 64, 32: τὰ δὲ ἐρωτικὰ δήγματα, κἂν ἀποστῇ τὸ θηρίον, οὐκ ἀνίησι τὸν ἰόν, ἀλλὰ ἐνιδροῖ (fort. ἐνιδρύει) τὰ ἐντὸς σπαράγματα.

758

πρὸς ὥσπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι

Plut. Mor. p. 84 B: ἡ δὲ προκοπὴ τὰς ὑπερβολὰς πρότερον καὶ τὰς ὀξύτητας τῶν παθῶν ἀνίησι, 'πρὸς ὥσπερ — ἐντονώτατοι' κατὰ τὸν Σοφοκλέα.

759

βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς,
οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς
λίκνοισι προστρέπεσθε [καὶ] παρ' ἄκμονι
τυπάδι βαρείᾳ . . . .

Plut. Mor. p. 99 A: ὅτι γὰρ βραχεῖα σοφῷ τύχη παρεμπίπτει χαλκοτύπῳ τε καὶ οἰκοδόμῳ, τὰ δὲ πλεῖστα καὶ μέγιστα τῶν ἔργων αἱ τέχναι συντελοῦσι δι' αὐτῶν, καὶ οὗτος ὑποδεδήλωκε 'βᾶτ' εἰς ὁδὸν — προστρέπεσθε' (vs. 1—3). Eadem verba poetae nomen et ipse omittens affert Clemens Alex. Protr. p. 78. Sophoclis esse locum docet Plut. Mor. p. 802 B: τὴν γὰρ Ἐργάνην οὗτοι μόνον θεραπεύουσιν, ὥς φησὶ Σοφοκλῆς, οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ καὶ πληγαῖς ὑπακούουσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες. Vnde καὶ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ addidi. Pandorae probabiliter locum adscribit Hermannus, qui Sophoclem scripsisse ci.:

λίκνοισι προστρέπεσθε, τὴν παρ' ἄκμονι
τυπάδι βαρείᾳ καὶ κόποις ὑπήκοον
ἄψυχον ὕλην δημιουργοῦντες χεροῖν.

vs. 1 respicit Hesych. 2 p. 1547: χειρῶναξ (χειρόναξ cod.) λεώς· ὁ χειροτέχνης. Pollux 2, 151: καὶ χειρώνακτες παρὰ Σοφοκλεῖ. vs. 3 respicit Hesych. 2 p. 441: λείκνοισι προτρέπεσθαι· λεῖκνα ἱστάντες προσάγεσθαι· ἅ ἐστι κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λήια ἐπετίθετο, ἅπερ εἰσὶ καρποὶ πύρινοι. vs. 4 respicit Hesych. 2 p. 1434: τυπάδι· σφύρᾳ.

760

σὺ δ' ἄνδρα θνητόν, εἰ κατέφθιτο, στένεις,
εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει;

Plut. Mor. p. 107 B: κρεῖττόν ἐστι τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν. ὁ γοῦν Σιμωνίδης —, Σοφοκλῆς δὲ 'σὺ δ' — φέρει;'

761

οὐ κόσμος, οὔκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία
φαίνοιτ' ἂν εἶναι σῶν τε μαργότης φρενῶν.

Plut. Mor. p. 141 E: ταῖς Λυσάνδρου θυγατράσιν ὁ τύραννος ὁ Σικελικὸς ἱμάτια καὶ πλόκια τῶν πολυτελῶν ἔπεμψεν· ὁ δὲ Λύσανδρος οὐκ ἔλαβεν εἰπών 'ταῦτα τὰ κόσμια καταισχυνεῖ μου μᾶλλον ἢ κοσμήσει τὰς θυγατέρας'. πρότερος δὲ Λυσάνδρου Σοφοκλῆς τοῦτο εἶπεν 'οὐ κόσμος — φρενῶν'.

762

εὔκαρπον Κυθέρειαν

Plut. Mor. p. 144 B: καλῶς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Σοφοκλῆς εὔκαρπον Κυθέρειαν προσηγόρευσε. cf. p. 756 E: ζείδωρον γὰρ αὐτὴν (sc. Ἀφροδίτην) Ἐμπεδοκλῆς, εὔκαρπον δὲ Σοφοκλῆς ἐμμελῶς πάνυ καὶ πρεπόντως ὠνόμασαν.

763

σὺ δὲ σφαδᾴζεις πῶλος ὣς εὐφορβίᾳ·
γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης . .

Plut. Mor. p. 280 F: διὰ κόρον καὶ πλησμονὴν ἐξυβρίζουσι — καὶ ἄνθρωποι· ὥς που καὶ Σοφοκλῆς πεποίηκε 'σὺ δὲ — πλήρης'. vs. 1 σφαδάζεις libri. vs. 2 βορᾶς addit E. A. I. Ahrens.

764

οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα.

Plut. Mor. p. 394 B: Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἑκατέρῳ προσνέμων ἑκάτερον δῆλός ἐστι διὰ τούτων 'οὐ νάβλα — φίλα'. Malim φίλη. Fortasse respicit hunc locum Phot. Lex. p. 285, 7: νάβλα· εἶδος ὀργάνου.

765

Plut. Mor. p. 414 E: πολλὰ καλὰ τοῦ θεοῦ διδόντος ἀνθρώποις, ἀθάνατον δὲ μηδέν· ὥστε θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεοὺς δὲ οὔ, κατὰ τὸν Σοφοκλέα. Fortasse respicitur locus Oed. Col. 607 sq.: μόνοις οὐ γίγνεται θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε, τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.

766

οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην.

Plut. Mor. p. 417 F: ὅσας — λέγουσι — πλάνας θεῶν κρύψεις τε καὶ φυγὰς καὶ λατρείας, οὐ θεῶν εἰσιν ἀλλὰ δαιμόνων παθήματα καὶ τύχαι —, καὶ οὔτε Αἰσχύλος εἶπεν 'ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν', οὔτε ὁ Σοφοκλέους Ἄδμητος 'οὑμὸς δ' — μύλην'.

767

ἐρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων

Plut. Mor. p. 458 E: *καὶ τὸν Νεοπτόλεμον ὁ Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὁπλίσας ἐκόμπασ᾽ ἀλοιδόρητα, φησίν, ἐρρηξάτην — ὅπλων.* Sophoclea verba fortasse erant *ἀλοιδόρητα δὲ ἐρρηξάτην κτἑ.* Verba *ἐς κύκλα* num sana sint dubito: *ἐκόμπασ᾽* corruptum.

768

τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν.

Plut. Mor. p. 463 D: *ὁ δὲ Σοφοκλῆς λέγων ὅτι ʻτὰ πλεῖστα — βροτῶνʼ ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν.* p. 481 F: *παντὸς ἅπτεται γένους φιλίας ἡ φαυλότης καὶ κατὰ τὸν Σοφοκλέα ʻτὰ πλεῖστα — βροτῶνʼ.*

769

πικρὰν πικρῷ κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν.

Plut. Mor. p. 468 B: *ὥσπερ οἱ Σοφοκλέους ἰατροὶ ʻπικρὰν χολὴν κλύζουσι φαρμάκῳ πικρῷ.* Om. poetae nom. Plut. Mor. p. 463 F: *οὐχ ὥσπερ οἱ ἰατροὶ ʻπικρῷ πικρὰν κλύζουσι φαρμάκῳ χολήνʼ.* Adde p. 923 F: *τίς ἔφην, ὦ Θέων, εἴρηκε τῶν τραγικῶν ὡς ἰατροὶ ʻπικρὰν πικροῖς κλύζουσι φαρμάκοις χολήνʼ; ἀποκριναμένου δὲ τοῦ Θέωνος ὅτι Σοφοκλῆς, καὶ δοτέον, εἶπον, ὑπ᾽ ἀνάγκης ἐκείνοις.* Hinc restitui id quod supra scriptum est.

770

οὐ μέμφομαί σε· δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις.

Plut. Mor. p. 504 C: *ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλέους Νέστωρ τὸν Αἴαντα τραχυνόμενον τῷ λόγῳ πραΰνων ἠθικῶς τοῦτο εἴρηκεν ʻοὐ — λέγειςʼ.* ibid. p. 810 C: *πολιτικῶς δὲ καὶ ὁ Νέστωρ ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἀποκρίνεται λοιδορούμενος ὑπὸ τοῦ Αἴαντος ʻοὐ — λέγειςʼ.*

771

οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος.

Plut. Mor. p. 511 F: *ἐν ταῖς τῶν πέλας ἐρωτήσεσι σαυτὸν ἔθιζε σιωπᾶν μέχρις οὗ πάντες ἀπείπωνται τὴν ἀπόκρισιν· ʻοὐ γάρ — τέλοςʼ, ὡς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς.*

772

ἔπεισας, ἐξέθωψας

Plut. Mor. p. 530 A: *ὡς φησὶν ἡ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ μετανοοῦσα πρὸς τὸν μοιχόν ʻἔπεισας, ἐξέθωψαςʼ.*

773

βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ
μόλις δι᾽ ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου·
πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.

Plut. Mor. p. 625 D: *ἐνδηλότερον Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ* (quod Aesch. fr. 348 dicit) *περὶ τῶν γερόντων ʻβραδεῖα — τυφλόςʼ.*

774

φίλιπποι καὶ κερουλκοί,
σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί

Plut. Mor. p. 640 A: *καὶ Σοφοκλῆς εἴρηκέ που περὶ τῶν Τρώων ὡς ʻφίλιπποι — παλαισταίʼ.* vs. 2 *δὲ κωδωνοκρότῳ*] *κωδωνοκρότῳ δὲ* Bergkius.

775

ἅπαντα τἀγένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ.

Plut. Mor. p. 732 D: *τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν ὅτι μὴ πρότερον ἦν ἀπιστουμένων εἰ γέγονε νῦν, οὐ φαύλως εἰπόντος ʻἅπαντα τὰ γένη τὸ* (*ἅπαντα τἀγέννητα* Valck.) *πρῶτον ηλθ' ἅπαξʼ.* Artemid. 4, 59: *ἀνὴρ πένης ἔδοξε λέγειν τοῦτο τὸ ἰαμβεῖον ʻἅπαντα τἀδόκητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξʼ· θησαυρὸν εὗρε καὶ ἐπλούτησε.*

776

Σειρῆνας εἰσαφ[ικόμην]
Φόρκου κόρας θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους.

Plut. Mor. p. 745 F: *καθάπερ Σοφοκλέους Ὀδυσσεὺς φησὶ Σειρῆνας εἰσαφικέσθαι Φόρκου κόρας αἰθροῦντος* (al. *ἀθροῦντος*) *τοὺς Ἅιδου νόμους.* vs. 1 *εἰσαφικόμην* et vs. 2 *θροοῦντε* scripsit Lobeckius in Soph. Ai. p. 352 ed. alt. Brunckius ad Niptra locum refert, ad Phaeaces Welckerus.

777

κἀπὶ Κυρβάντεσσι χορεύσατε

Plut. Mor. p. 758 F: *τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου· ʻκἀπὶ Κορυβάντεσσι χορεύσατεʼ, φησὶ Σοφοκλῆς.* ubi *Κυρβάντεσι* codices Parisini: cf. *καὶ τὸς Κύρβαντας* C. I. 2555, 14 et al.

778

φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι
χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν.

Plut. Mor. p. 768 F: *ἀλλ' ὡς ἀληθῶς κατὰ τὸν Σοφοκλέα ʻφίλων — φυγεῖνʼ.* Om. p. nomen Plut. Mor. p. 94 D: *τῶν δὲ ἀνεξετάστων παραρρυέντων ὥσπερ νομισμάτων ἀδοκίμων ἐλεγχομένων ʻοἱ μὲν ἐστερημένοι — φυγεῖνʼ.*

779

λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς
χαλκός· χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσε στέγος.

Plut. Mor. p. 792 A: *ʻλάμπει γὰρ — στέγοςʼ, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς.* cf. p. 788 B: *ʻλάμπει γὰρ — χαλκόςʼ*, ubi poetae nomen om. Adde p. 1129 C: *ʻλάμπει γὰρ — ἀργῆσαν ἤμυσενʼ οὐ μόνον στέγος, ὡς*

φησὶ Σοφοκλῆς, ἀλλὰ καὶ ἦθος ἀνδρὸς οἷον εὐρῶτα καὶ γῆρας ἐν ἀπραξίᾳ δι' ἀγνοίας ἐφελκόμενον. vs. 1 *εὐπρεπὴς*] *εὐγενὴς* p. 1129.

780

δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον

Plut. Mor. p. 854 F: *ἀλλὰ 'δεινὸν — πρόσωπον', ὥς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς.*

781

. . . τιθασὸν χῆνα καὶ περιστερὰν
οἰκέτιν ἐφέστιόν τε

Plut. Mor. p. 959 E: *ἔλαφοι δὲ — ἐσθιόμενοι προβάτων καὶ κυνῶν ἐνιαχοῦ καὶ ἵππων κρέα προυξένησαν· 'τιθασὸν δὲ χῆνα καὶ περιστερὰν ἐφέστιον οἰκέτην τε' Σοφοκλῆς οὐχ ὡς γαλαῖ καὶ αἴλουροι τροφῆς ἕνεκα διὰ λιμόν, ἀλλ' ἐφ' ἡδονῇ — κατακόπτοντες ὅσον ἐστὶ τῇ φύσει φονικὸν καὶ θηριῶδες ἔρρωσαν.* Vbi *οἰκέτην* in *οἰκέτιν* mutavit Stephanus fortasse libros secutus, *οἰκέτιν ἐφέστιον* suasit Wagner; ante *Σοφοκλῆς* videtur *ὡς* excidisse. Respicit Pollux 3, 82: *οἱ μέντοι ποιηταὶ καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους οἰκέτας ὠνόμαζον, ὅπου γε καὶ 'περιστερὰν οἰκέτιν'.*

782

. . . εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος
σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται.

Plut. Mor. p. 985 C: *ἀλλὰ ἡμῖν γε πάλαι τὸ τοῦ Σοφοκλέους δεδογμένον ἐστίν 'εὖ — τεκταίνεται'.* vs. 2 *συγκολλᾶτ'* libri, *σύγκολλά τ'* Porson. *ἐς μέσον ἀμφοῖν* libri plerique, *ἀμφοῖν ἐς μέσον* Harl.

783

γραίας ἀκάνθης πάππος ὣς φυσώμενος

Plut. Mor. p. 1100 C: *ὑπὸ χαρᾶς ἤρθη κατὰ τὸν Σοφοκλέα 'γραίας — φυσώμενος'.*

784

πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα

Plut. V. Alex. c. 7: *ὡς μείζονος οὖσαν πραγματείας καὶ κατὰ τὸν Σοφοκλέα 'πολλῶν — ἅμα'.* Eundem versum om. poetae nom. habet Plut. Mor. p. 767 E.

785

ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ.

Plut. V. Artax. c. 28: *καθόλου μὲν οὖν ἴσως τὸ Σοφόκλειον 'ταχεῖα — ὁδοιπορεῖ'· λεία γάρ τις ἡ πορεία καὶ κατάντης ἐπὶ τὸ βουλόμενον.*

786

ἀλλ' οὑμὸς ἀεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ
τροχῷ κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν.

ὥσπερ σελήνης δ' ὄψις εὐφρόνας δύο
στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ,
ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα
πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη,
χὤτανπερ αὑτῆς εὐγενεστάτη φανῇ,
πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται

Plut. V. Demetr. c. 45: ἣν οὖν ὁ Σοφοκλέους Μενέλαος εἰκόνα ταῖς αὑτοῦ τύχαις παρατίθησιν, 'ἀλλ' οὑμὸς — μηδὲν ἔρχεται', ταύτῃ μᾶλλον ἄν τις ἀπεικάσαι τὰ Δημητρίου πράγματα. vs. 1 ἀεὶ cod. Pal., αἰεὶ ceteri. vs. 3 εὐφρόναις libri, εὐφρόνας Brunck. vs. 5—9 om. p. nom. iteravit Plut. Mor. p. 282 B et p. 517 D. vs. 5 ἀλλ' ἐξ] ὡς ἐξ Mor. p. 282, πῶς Mor. p. 517. vs. 5 sq. cf. Tzetz. Hes. Op. 780: κἂν ἐξ ἀδήλου πάλιν ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη. vs. 9 κἀπὶ] κεἰς τὸ Vit. Demetr.

787

καὶ τὰν νέορτον ἇς ἔτ' ἄστολος χιτὼν
θυραῖον ἀμφὶ μηρὸν
πτύσσεται Ἑρμιόναν.

Plut. Lycurgi et Numae Comp. c. 3: τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν συνερραμμέναι κάτωθεν, ἀλλ' ἀνεπτύσσοντο καὶ συνανεγύμνουν ὅλον ἐν τῷ βαδίζειν τὸν μηρόν. καὶ σαφέστατα τὸ γινόμενον εἴρηκε Σοφοκλῆς ἐν τούτοις 'καὶ τὰν — Ἑρμιόναν'. vs. 1 νεοργὸν libri (praeter C, qui νεουργὸν), νέορτον Valck. ἄσετ' libri, ἇς ἔτ' Auratus.

788

ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται,
κείνου 'στὶ δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ.

Plut. V. Pomp. c. 78: μεταστραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν εἶπε Σοφοκλέους ἰαμβεῖα 'ὅστις — μόλῃ'. Plut. Mor. p. 204 E: τὸ τοῦ Σοφοκλέους εἶπεν 'ὅστις — μόλῃ'. Appian. B. Civ. 2, 85: τοσοῦτο δ' ἐκ τῶν Σοφοκλέους ἰαμβείων πρὸς ἑαυτὸν ἀνενεγκὼν 'ὅστις — μόλῃ' ἐνέβαινεν εἰς τὸ σκάφος. Dio Cass. 42, 4: ἐξῆλθε τοσοῦτον μόνον εἰπὼν 'ὅστις — μόλῃ'. Macar. 6, 50: 'ὅστις — μόλῃ'. Σοφοκλέους καὶ αὕτη. Plut. Mor. p. 33 D: καὶ ὁ Ζήνων ἐπανορθούμενος τὸ τοῦ Σοφοκλέους 'ὅστις — μόλῃ', μετέγραφεν 'οὐκ ἔστι δοῦλος, ἂν ἐλεύθερος μόλῃ'. Diog. L. 2, 82: εἰπόντος πρὸς αὐτὸν (Aristippum) Διονυσίου 'ὅστις — μόλῃ', ὑπολαβὼν 'οὐκ ἔστι δοῦλος, ἂν ἐλεύθερος μόλῃ'. vs. 1 γὰρ ὡς] δὲ πρὸς Plut., πρὸς Macar.

789

ὦ θεοί, τίς ἆρα Κύπρις ἢ τίς ἵμερος
τοῦδε ξυνήψατο;

Plut. V. Timol. c. 36: τῶν δὲ Τιμολέοντος ἔργων — οὐδὲν ἔστιν ᾧ μὴ τὰ τοῦ Σοφοκλέους (τιμοκλέους BM), ὥς φησι Τίμαιος, ἐπιφωνεῖν ἔπρεπεν ʻ ὦ θεοί — ξυνήψατο;ʼ vs. 1 ὦ θεοί] ὦ θεά BM.

790

ἕως ὅτου . . . κριθώσῃς ὄνου

Pollux 7, 24: τὸ μέντοι ὑπερεμπεπλῆσθαι — κριθιᾶν ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων· Αἰσχύλος μὲν γὰρ εἴρηκε — Σοφοκλῆς δὲ ʻ ἕως ὅτου (ὅτε cod. *A* Bekkeri) κριθώσῃς ὄνουʼ. ἕως ὅτου ψαύσεις κρ. ὄνου ci. Hermannus.

791

ἀσπάθητον χλαῖναν

Pollux 7, 36: σπάθη, ὅθεν καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ τὸ ʻ ἀσπάθητος χλαῖναʼ παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ ʻ σπαθητοῖς ὑφάσμασινʼ (Aesch. fr. 355). cf. Hesych. 1 p. 576: ἀσπάθητον χλαῖναν· τὴν δοράν, παρόσον οὐχ ὕφανται. Eust. Il. p. 787, 7: ἐν τοῖς τοῦ Παυσανίου φέρεται ὡς τὴν δορὰν ἀσπάθητόν τινες εἶπον χλαῖναν, ὅ ἐστιν ἀνύφαντον. Anecd. Bekk. p. 453, 18: ἀσπάθητον χλαῖναν· ἀνύφαντον.

792

ποππύζεται ζευγηλατρίς

Pollux 7, 185: βοηλάται βουφορβοί, βουκάπηλοι, ζευγηλάται· Σοφοκλῆς δʼ ἔφη ʻ ποππύζεται ζευγηλατρίςʼ. Ad Triptolemum (cf. fr. 554) haec refert Bergkius.

793

ὀρθόκερως φρίκη

Pollux 2, 31: παρὰ Σοφοκλεῖ ʻ ὀρθόκερως φρίκηʼ οἷον ὀρθόθριξ. Phot. Lex. p. 346, 5: ὀρθόκερως· ὀρθόθριξ. Σοφοκλῆς. Hesych. 2 p. 780: ὀρθοκέρως· ὀρθόθριξ.

794

βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος ἔρχεταί τʼ ἄλη

Porphyr. de Antro Nymph. c. 18: ἃς (sc. τὰς ψυχάς) ἰδίως μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν — ὅθεν καὶ ὁ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικείως ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἔφη ʻ βομβεῖ — ἄλλη ʼ. ἄλλη in ἄλη mutavit Bergkius; ἔρχεται δʼ ἀλές ci. Lobeckius Pathol. Elem. 1 p. 266 not., equidem temptabam βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμῆνος ἄρχεται τέλη.

795

ʼΑλφεσσίβοιαν ἣν ὁ γεννήσας πατήρ

Priscian. p. 1328, 22 (vol. 2 p. 415 Kr.): *Sophocles teste Seleuco profert quaedam contra legem metrorum, sicut in hoc ʻʼΑλφεσίβοιαν — πατήρʼ. hic quoque iambus a trochaeo incipit.*

796

ἐδοξάτην μοι τὼ δύ' ἠπείρω μολεῖν.

Schol. Aesch. Pers. 181: *ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε] ἐντεῦθεν ἔλαβεν Σοφοκλῆς τὸ 'ἐδοξάτην — μολεῖν'. τάδ' ἠπείρῳ* codex Med., *τὰ δύ' ἠπείρω* Valck., *τὼ δύ' ἠπ.* Blomf. cf. Herod. Philet. p. 434 Piers.: *Σοφοκλῆς 'ἐδόξατον μοὶ τὰ διὰ πείθου μολεῖν'.* Suspicor non Sophoclis hunc esse versum, sed comici poetae, qui Aeschylea verba *δύο γυναῖκ' εὐείμονε*, quibus significantur *δύο ἠπείρω* Europa et Asia, in risum verterit.

797

Schol. Ap. Rh. 4, 269: *καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς ὑπὲρ* (*ὑπὸ L*, corr. H. Keilius) *τὴν Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι.* Seneca Natur. Quaest. IV, 2, 16 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 68 p. 96, 19): *Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque decurrere — hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt.*

798

ὦ Κραναὰ πόλις

Schol. Ar. Ach. 75: *ὦ Κραναὰ πόλις] τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν· καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.*

799

ὁ σκηπτροβάμων ἀετός, κύων Διός

Schol. Ar. Av. 515: *δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος 'εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς αἰετός', καὶ Σοφοκλῆς 'ὁ σκηπτροβάμων — Διός'. αἰετὸς] ἀετὸς* G.

800

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

Schol. Ar. Eq. 1068: *λαίθαργοι κύνες λέγονται αἱ λάθρᾳ προσιοῦσαι καὶ δάκνουσαι. — παρὰ δὲ τὴν παροιμίαν ἔπαιξε 'σαίνεις — εἶ'.* Similiter Schol. Ar. Eq. 1031 Suid. v. *λαίθαργος* et *σαίνεσθαι.* Sophoclem versus auctorem esse tradit Eust. Od. p. 1493, 34: *λάθαργος πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα γινόμενος λαίθαργος, δηλοῖ μὲν κύνα, τροπικῶς δὲ σημαίνει καὶ ἐπίβουλον ἄνθρωπον κρύφα βλάπτοντα — Σοφοκλῆς 'σαίνουσα δάκνεις καὶ κύων λαίθαργος εἶ'.* Phryn. Bekk. p. 50, 30: *λάθαργος κύων· ὁ λάθρᾳ προσαλλόμενος καὶ χωρὶς ὑλακῆς δάκνων.*

801

Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν
καὶ πανσανίαν καὶ ἀτρείδαν.

Schol. Ar. Nub. 1163: *λυσανίας — πρὸς δὲ τὴν ὀνοματοποιίαν τον Σοφοκλέα μυκτηρίζει λέγοντα 'Ζεὺς — ἀτρείδαν'.* Fere eadem Suid. v. *λυσανίας.* vs. 1 *νόστον ἄγοι τὸν* Suid., *ἄνοτος ἄγοιτο* Schol.

Ar. ed. Ald., quae si codicum est scriptura, probabilius *αὐτὸς ἄγοι τὸν* correxeris. *νικομάχαν*] *νικόμαχον* malim. cf. Observ. crit. p. 29 sq.

802

πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις

Schol. Ar. Pac. 1126, quem locum attulimus fr. 401.

803

οὔτ' ἄλλο φῖτυ πρῷον

Schol. Ar. Pac. 1164: *φῖτυ*] *σπέρμα — καὶ Σοφοκλῆς ʻοὔτ' ἄλλο σπέρμα φῖτυ πρῷον' λέγει, ὅ ἐστι πρώιμον καὶ ὥριμον. σπέρμα* delevit Bergkius.

804

ἐπειγομένων κερκίδος ὕμνοις, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει

Schol. Ar. Plut. 541: *Σοφοκλέους τὸ ἡμιστίχιον ʻἐπειγομένων — ἐγείρει'. ου κερκίδοις ὕμνους* cod., *κερκίδος ὕμνοις* Dindorf. Aristophanis parodia haec est: *στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.* cf. Eupolis Com. 2 p. 437: *μήποτε θρέψω παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.* Aristoph. Com. 2 p. 1123: *σπυρὶς οὐ σμικρὰ καὶ κωρυκίς, ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.* In Sophocleis verbis *ἐπειγομένων* corruptum, *ἐπεγειρομένων* ci. Bergkius.

805

Schol. Ar. Ran. 344: *λειμὼν γὰρ ἀνάκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ. δηλοῖ δὲ καὶ Σοφοκλῆς.* Cf. fr. 753.

806

παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει

Schol. Eur. Med. 33: *ἀτιμάσας ἔχει*] *Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἠτίμησε. — καὶ Σοφοκλῆς ʻπαῖδας — ἔχει'. καὶ πάλιν ʻεὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω'.* Welckerus comparat Attii verba p. 139 ed. Ribb., *natis sepulcro ipse est parens.*

807

εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω.

Schol. Eur. Med. 33, vide fr. 806.

808

ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς
ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται.

Schol. Eur. Or. 480: *συνελθοῦσά σου τῷ γήρᾳ ὀργὴ ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ. καὶ Σοφοκλῆς ʻὀργὴ — ἀμβλύνεται'.* vs. 1 *νοτὶς* ante Valck., cuius coniecturam firmant libri optimi Ven. 471 et Vat. 909, qui *κώπις* vel *κόπις* praebent. vs. 2 *ἐν τάχει*] *σὺν τ.* Matth., at verba *ἐν χειρὶ θήγει* corrupta sunt.

809

ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

Schol. Eur. Or. 592: *οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ] ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. καὶ Σοφοκλῆς* '*ἀεὶ — κύβοι*'. Versum proverbialem om. poetae nom. multi afferunt, ut Schol. Aesch. Ag. 33 Zenob. 2, 44 Diogenian. 1, 58 Greg. Cypr. 1, 18 Macar. 1, 37 Stob. Ecl. 1, 3, 32 p. 122 Suidas v. *ἀεί*, denique qui proverbium tragicum esse testatur Eust. Il. p. 1084, 1 et Od. p. 1397, 18. *γὰρ εὖ] τρὶς ἓξ* Macarius 1, 38.

810

εἶθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα.

Schol. Eur. Rhes. 105: *εἶθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὔβουλος] ἔμπαλιν ὁ Σοφοκλῆς* (*ὁ σοφός* cod., corr. Cobetus) '*εἶθ' — ἴσα*'. Fortasse *τἄργα τοῖς λόγοις ἴσος.*

811

δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα

Schol. Hesiod. Theog. 30: *ἡ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς ἐνθουσιασμούς. Σοφοκλῆς* (*ἐν Κασάνδρᾳ* add. Trinc. B errore manifesto) '*δάφνην — στόμα*' *καὶ Λυκόφρων* '*δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα*'. *ὀδόντι πρῖε τὸ] ἰδόντι πρίετο* B.

812

ἐγὼ κατ' αὐτόν, ὡς ὁρᾷς, ἐξέρχομαι.

Schol. A Il. *A*, 423: *χρῶνται δὲ καὶ πλείονες ἄλλοι τῶν ποιητῶν τῇ κατά ἀντὶ τῆς ἐπί. Σοφοκλῆς* '*ἐγὼ — ἐξέρχομαι*'.

813

Schol. A Il. *B*, 649: *νῦν μὲν ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην, ἐν Ὀδυσσείᾳ δὲ ἐνενηκοντάπολιν. — ἐν Ὀδυσσείᾳ δὲ τὸ ἀκριβὲς ἐξενήνοχεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ.*

814

ὃς μὴ πέπονθε τἀμά, μὴ βουλευέτω.

Schol. BL Il. *I*, 453: *ὁ γάρ τι πταίσας πάντως καὶ φυλάττεται. καὶ Σοφοκλῆς* '*ὃς — βουλευέτω*'.

815

Ἑρμαῖον κάρα

Schol. A Il. *N*, 791: *τὰ διὰ τοῦ ΑΙΟΣ τρισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν προπερισπᾶσθαι θέλει, χερσαῖος — Ἑρμαῖος· ὅθεν τὸ Ἑρμαῖον κάρα παρὰ Σοφοκλεῖ.* Fortasse leg. *Ἑρμαῖον ὄρος* ex Soph. Phil. 1459.

816

ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ

Schol. V Il. *O*, 102: *μέτωπον — ἰάνθη*] *Σοφοκλῆς* '*ὡς ἂν — χαρᾷ*'. Cf. Schol. Ar. Lys. 8: *τοξοποιεῖν ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακέναι — Ὅμηρος* (Il. *O*, 102) '*οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη*' *καὶ Σοφοκλῆς* '*ὡς ἂν — χαρᾷ*'. quae descripsit Suidas v. *τοξότης*, ubi *ἰάνθη* pro *ἐκταθῇ* ex versu Homerico irrepsit.

817

οὐ πώποθ' ὑμᾶς συμβαλεῖν ἐπίσταμαι

Schol. BLV Il. *Π*, 142: *ἐπίστατο*] *ἠδύνατο. καὶ Σοφοκλῆς* '*οὐ — ἐπίσταμαι*'.

818

Ἐνετοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις
ἥδιον εἰ χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει.

Schol. V Il. *Σ*, 274: *σθένος τὴν δύναμιν, ὅ ἐστι τὴν στρατιάν. — καὶ Σοφοκλῆς* '*ἐν τοῖσιν — σθένει*'. vs. 1 *ἐν τοῖσιν* codd., *Ἐνετοῖσιν* Hecker. *ἐκλελειμμένος* cod., *ἐκλελεγμένοις* vel *ἐκλελημμένοις* ci. Schneidewin. vs. 2 *ἴδιον* cod., *ἥδιον* Hecker. *χωρῶμεν* cod., scripsi *χωροῖμεν*.

819

ὃς παρακτίαν
στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν.

Schol. Pind. Isthm. Prol. p. 514: *τὸν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα οἱ μὲν ἐπὶ Σίνιδι τῷ Προκρούστῃ διαθεῖναι φασὶ τὸν Θησέα ἀνελόντα αὐτὸν ὅτε περ καὶ τοὺς ἄλλους, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς λέγων περὶ αὐτοῦ* '*ὃς — ὁδόν*'. vs. 2 *ἀνημέρωσε* scribendum videtur.

820

μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμόν

Schol. Pind. Isthm. 5, 36: *σοφιστὰς — ἔλεγον τοὺς ποιητάς. Σοφοκλῆς* '*μέν' — ἐμόν*'. Schol. V Il. *O*, 410 (Eust. Il. p. 1023, 13): *τὸν κιθαρῳδὸν σοφιστὴν Σοφοκλῆς καὶ τὸν ῥαψῳδὸν Εὔπολις.* Hesych. 2 p. 1239: *σοφιστήν· πᾶσαν τέχνην σοφίαν ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν διατρίβοντας καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας.*

821

ἤδη γὰρ ἕδρα Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν

Schol. Pind. Nem. 10, 57: *κέχρηται καὶ Σοφοκλῆς τῷ ἐσχάτῳ ἀντὶ τοῦ πρώτου* '*ἤδη γὰρ ἕδρα Ζεύς*' *φησίν* '*ἐν ἐσχάτῳ θεῶν*', *ἀντὶ τοῦ ἐν πρώτῳ.* Verba poetae corrupta.

822

λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι.

Schol. Pind. Ol. 1, 97: *ἔνιοι δὲ ὅτι τρία λέγεται κοινῶς καὶ τὰ πρὸς τὸν θάνατον συνεργοῦντα. ξίφος, ἀγχόνη, κρημνός. Σοφοκλῆς* '*λύσω — οἴσομαι*'. *λύσω* suspectum.

823

ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ
Σιδώνιος κάπηλος.

Schol. Pind. Pyth. 2, 125: *οἱ γὰρ Φοίνικες παλιγκάπηλοι. καὶ Σοφοκλῆς* '*ὠνὴν — κάπηλος*'. vs. 2 *Σιδώνιος* glossema esse ci. Meinekius.

824

χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν,
ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει·
δακρυρροεῖ γοῦν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων.

Schol. Pind. Pyth. 4, 213: *γίνεται τοῦτο, ἐπειδὰν ὑπέρμετρος χαρὰ ἐπιπέσῃ. ὥστε ἀκουσίως δακρύειν. Σοφοκλῆς* '*χῶρος — τυγχάνων*'. vs. 1 *αὑτός ἐστιν* ci. Bamberger.

825

ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ
Ὑπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον.

Schol. Pind. Pyth. 4, 221: *Ὑπέρεια δὲ κρήνη ἐν ταῖς Φεραῖς, ὡς Σοφοκλῆς* '*ὦ γῆ — θεοφιλέστατον*'.

826

μηδ' αἰόλιζε ταῦτα

Schol. Theocr. 1, 56: *αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ. καὶ Ἱεροκλῆς* (*Σοφοκλῆς* Toup.) '*μηδ' αἰόλιζε ταῦτα*'. Anecd. Bekk. p. 361, 2: *αἰολίζειν· τὸ ποικίλλειν. οὕτω Σοφοκλῆς.*

827

. . *πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος*

Schol. Theocr. 15, 48: *κεκροτημένοι*] — *ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κεκροτημένου χαλκοῦ. καὶ Σοφοκλῆς* '*πάνσοφον — γόνος*'.

828

εἰς Αἶαν πλέων

Stephanus Byz. p. 37, 1: *Αἶα, πόλις Κόλχων — ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας ἄλλη, ἧς μέμνηται Σοφοκλῆς, τῆς μὲν προτέρας λέγων* '*εἰς Αἶαν πλέων*', *τῆς δὲ δευτέρας οὕτως* '*ἔστιν — παγκληρία*' (fr. 829).

829

ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία

Stephanus Byz. p. 37, 2. vide fr. 828. *παγκηρία* codex Perusinus.

830

Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός

Stephanus Byz. p. 92, 18: Ἀνακτόριον, Ἀκαρνανίας πόλις — τὸ ἐθνικὸν Ἀνακτόριος — Σοφοκλῆς δὲ φησὶ διὰ τοῦ ΕΙ (διὰ τοῦ Ι libri) 'Ἀνακτόριον — χθονός'. Fere eadem Etym. Voss. p. 267 D Gaisf.

831

τί μέλλετ' Ἀρτακεῖς τε καὶ Περκώσιοι;

Stephanus Byz. p. 127, 19: Ἀρτάκη, πόλις Φρυγίας — τὸ ἐθνικὸν Ἀρτακηνός, Σοφοκλῆς δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀρτακεύς εἶπε 'τί — Περκώσιοι;'

832

πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς [τὸ] φῶς ἄγει.

Stob. Ecl. 1, 8, 1 p. 222: Σοφοκλέους. 'πάντ' — ἄγει'. τὸ om. Stob. Cf. Men. mon. 459: πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς (εἰς τὸ φῶς Meinekius) φέρει. Vit. Aesopi p. 48, 5: πάντα δὲ τὰ καλυπτόμενα ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει.

833

χρόνος αὖ χρόνος ἅμα κραταιᾷ
τερμοσύνᾳ βίου
πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις.

Stob. Ecl. 1, 8, 18 p. 230: Σοφοκλέους. 'χρόνος αὖ — μαιομένοις'. vs. 2 τερμοσύνᾳ suspectum, χρημοσύνᾳ ci. Ellendtius.

834

ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν
μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν.

Stob. Ecl. 2, 1, 4 p. 6: Σοφοκλέους. 'ἀλλ' — σκοπῶν'. vs. 1 θεῶν om. A. vs. 2 μαθῇς VAE.

835

σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται.

Stob. Flor. 2, 18: Σοφοκλέους. 'σκαιοῖσι — διόλλυται'.

836

ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν.

Stob. Flor. 3, 14: 'ἐσθλοῦ — ὠφελεῖν'. Sophocli locum tribuit Trinc.

837

ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας.

Stob. Flor. 3, 15: 'ἀλλ' — μέγας'. Sophocli locum tribuit Arsenius cum Trinc. ἀγαθὴ] ἡ ἀγαθὴ libri.

838

ἀλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον,
ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ.

Stob. Flor. 4, 1: Σοφοκλέους. 'ἀλλ' οἱ — τἀμφανῆ'. vs. 2 τάφανῆ A m. pr., item M et al.

839

ὡς δυσπάλαιστον ἀμαθία κακόν . .

Stob. Flor. 4, 5: Σοφοκλέους. 'ὡς δυσπέλαστον ἡ ἀμαθία κακόν'. δυσπάλαιστον correxi. ἡ ἀμαθία ed., sed ἡ om. A m. pr. et M, ἔστιν ἀμαθία Grotius.

840

ἡ δὲ μωρία
μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ.

Stob. Flor. 4, 17: Σοφοκλέους. 'ἡ δὲ — ἔφυ'. Eundem locum s. p. n. habet Proverb. append. 3, 12, ubi δὲ et τῆς omittitur.

841

χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε.

Stob. Flor. 5, 14: Σοφοκλέους. 'χαίρειν — ποτε'. χρή AM, δεῖ ceteri. Cf. Men. mon. 544.

842

οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει.

Stob. Flor. 8, 11: Σοφοκλέους. 'οὐ — ξυλλαμβάνει'. συλλαμβάνει M.

843

αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.
ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος.

Stob. Flor. 13, 9: Σοφοκλέους (σοφίλου Ioh. Damasc. teste Gaisf. in Stob. Ecl. p. 844). 'αἰδὼς — σύμμαχος'. vs. 2 (quem Sophocli tribuit Arsenius p. 439, 21) aut a priore seiungendus est aut corruptus. τὠγκαλοῦντι ci. Cobetus Var. Lect. p. 19.

844

τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ
ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός·
φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην
ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους.

Stob. Flor. 18, 1: Σοφοκλέους. 'τί ταῦτ' — οὓς ἑκὼν εἶπεν κακῶς'. Verba πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς κτέ. om. p. nom. affert Clemens Alex. Paed. II p. 181: πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ κατὰ τὴν τραγῳδίαν 'ἥσσων — οὓς ἑκὼν εἶπεν κακῶς'. vs. 1 cf. Schol. Il. *H*, 472 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 228, 15 (Eust. Il. p. 692, 12): οὐκ ἐπαινετὸν δὲ τὸ οἰνοῦσθαι — ὡς δηλοῖ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ 'οἰνωθείς'. vs. 3 et 4 habet Plut. Mor. p. 89 A: φιλεῖ γὰρ ὁ τοιοῦτος κατὰ τὸν Σοφοκλέα 'γλῶτταν ἐκχέας — λόγους'. vs. 3 γλῶσσαν] γλῶτταν Plut. et Clem.

vs. 4 εἶπεν λόγους] εἴπῃ λόγους Plut., εἶπεν κακῶς Stob. (ubi εἶπεν λόγους B m. sec.) et Clem.

845

κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ,
σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φέρῃ στόμα.

Stob. Flor. 24, 4: Σοφοκλέους. 'κλέπτων — στόμα'.

846

ἦ δεινὸν ἆρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν
αὑτῷ συνειδῇ

Stob. Flor. 24, 6: Σοφοκλέους. 'ἦ δεινὸν — συνείδῃ'. vs. 2 αὐτῷ libri. συνειδῇ pro συνείδῃ Dindorfius.

847

ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν
ὠδῖνα παίδων· ἀλλ' ἐπὴν λήξῃ κακοῦ,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται
πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη.

Stob. Flor. 28, 1: Σοφοκλέους. 'ὅρκοισι — νικωμένη'. vs. 2 ἐπ' ἂν libri, ἐπὴν Hermannus.

848

ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φιλήτῃ βαρύς.

Stob. Flor. 28, 5: Σοφοκλέους. 'ὅρκος — βαρύς'. φηλήτῃ B m. sec., φιλητὴ M, φιλήτῃ ceteri.

849

οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Stob. Flor. 39, 14: Σοφοκλέους. 'οἴκοι — εὐδαίμονα'. Vide quae diximus in Aeschyli fr. 310.

850

μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος·
κλῇθρον γὰρ οὐδέν· ὡς δ' ἂν εὐπετὲς λάβοις,
γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται.

Stob. Flor. 41, 3: Σοφοκλέους. 'μή μοι — διέρχεται'. vs. 1 μηδὲν] οὐδὲν AB. vs. 2 κλεῖθρον libri. ὡς δ' ἂν εὐστεγὲς λάβῃς ci. Herm., latet aliud quid.

851

ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων,
οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις.

Stob. Flor. 43, 11: Σοφοκλέους. 'ὅπου — πόλις'. vs. 1 φυλάσσοντες libri, φύσαντες Pierson.

852

νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν.

Stob. Flor. 43, 25: Σοφοκλέους. ‘νόμοις — καλόν’. τοῖς ἐγχωρίοις Men. mon. 372 et Stobaei codices plerique, ubi τοῖσιν ἐγχωρίοις MVind., τοῖσιν ἐγχώροις Grotius. Bentleius τοῖς ἐπιχωρίοις, quod probans Meinekius Menandro versum tribuit cum Arsen. p. 545, 11.

853

πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλόν τι μωμένῳ·
μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.

Stob. Flor. 45, 11: Σοφοκλέους. ‘πολλῶν — κλέος’. vs. 1 καλῶν] fortasse πόνων scribendum. καλῶς τιμωμένῳ libri, καλόν τι μωμένῳ scripsi.

854

γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν.

Stob. Flor. 54, 3: Σοφοκλέους. ‘γνῶμαι — χερῶν’.

855

εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος.

Stob. Flor. 62, 33: Σοφοκλέους. ‘εἰ — ἐλεύθερος’. cf. Gregor. Naz. vol. 2 p. 215 A: εἶναι γὰρ εἶναι τἀνδρός, ὡς ἀκούομεν, τὸ σῶμα δοῦλον, τὸν τρόπον δ' ἐλεύθερον.

856

ὦ παῖδες, ἥ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον,
ἀλλ' ἐστὶ πάντων ὀνομάτων ἐπώνυμος.
ἔστιν μὲν Ἅιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βίος,
ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς, ἔστι δ' ἵμερος
ἄκρατος, ἔστ' οἰμωγμός. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν
σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, ἐς βίαν ἄγον.
ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι
ψυχή· τίς οὐχὶ τῆσδε τῆς θεοῦ βορός;
εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῷ γένει,
ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ γονῇ·
νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν,
ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω.
τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν;
εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν,
Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων, ἄνευ δορός,
ἄνευ σιδήρου· πάντα τοι συντέμνεται
Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα.

Stob. Flor. 63, 6: *Σοφοκλέους.* '*ὦ παῖδες — θεῶν βουλεύματα*'. Loci initium om. p. nom. affert Plut. Mor. p. 757 A: *ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν* '*Ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ*' (Eur. Dan.) *καὶ πάλιν αὖ ὧδε* '*οὐ Κύπρις μόνον — λύσσα μαινάς*' (vs. 1—4). vs. 2 *πάντων* Stob., *πολλῶν* Plut. fortasse ex Aesch. Prom. 210: *καὶ Γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία.* vs. 3 *βία* Plut. et Stob., *βίος* Bothius. vs. 4 *μαινάς* Plut. et Stob., *μανιάς* Porsonus. vs. 5 *ἄκρατος* libri, *ἄκραντος* Bothius. *κείνῃ* M, *ἐκείνῃ* al. vs. 6 *ἡσύχιον* A. *εἰς*] *ἐς* M. vs. 7 *ἀνθάπτεται* Meinekius Com. 4 p. 660. *πνευμόνων* B. vs. 8 *οὔτι* M. *τῆσδε* om. A. *βορός* corruptum, *βορά* Grotius. vs. 9 *πλωτῶν* Arsen., f. *πλωτῶν γένη* leg. vs. 10 fort. *χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν* legendum. *γονῇ*] *γένει* A. Ceterum non Sophoclis videtur locus sed Euripidis (cf. quae dixi Philol. vol. 4 p. 542), cui suspicioni favent Plutarchea verba *ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς*, quae Danaes Euripideae esse fragmentum indicare videntur. Clemens quidem Alex. Strom. V p. 717 *ὁ μὲν Σοφοκλῆς — ἐκβοᾷ* et mox *Εὐριπίδης δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σκηνῆς τραγῳδῶν*: Plutarchum eodem dicendi genere usum esse non crediderim.

857

τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ
γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ;

Stob. Flor. 67, 5: *Σοφοκλέους.* '*τίς δ' — χλιδῇ;*'

858

κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.

Stob. Flor. 73, 54: *Σοφοκλέους.* '*κατ' — γυνή*'.

859

πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ
ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον.

Stob. Flor. 96, 9: *Διφίλου.* '*πενία δὲ — βίον*'. 96, 10: *Σοφοκλέους.* '*πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος. πενίας γὰρ οὐδείς ἐστι μείζων πολέμιος*'. Lemmata transposuit Brunckius, cui suffragantur Hermannus et Meinekius Com. 4 p. 424. vs. 1 *δυσκραθεῖσα* A et Vindob.

860

ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος,
ὡς οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες,
βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι.

Stob. Flor. 98, 1: *Σοφοκλέους.* '*ὦ θνητὸν — ἀναστρεφόμενοι*'. vs. 1 *θνητῶν* AMVind. vs. 2 *εἰκότες* libri nonnulli. vs. 3 *ἀναστρεφόμενοι* AMVind., *ἀναστρωφώμενοι* B. Fortasse Tyrus est locus, vide fr. 591.

861

οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν.

Stob. Flor. 98, 43: Σοφοκλέους. 'οὐ γὰρ — κακῶν'. ἄνευ κακοῦ Men. mon. 692.

862

στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει
σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.

Stob. Flor. 108, 51: Σοφοκλέους. 'στέργειν — τύχην'. vs. 1 τἀμπεσόντα] τἀκπεσόντα A et Vind. vs. 2 om. poetae nom. habet Hesychius 2 p. 364: κυβευτήν. 'σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στενὴν τυχεῖν'. τὸν τοῖς κύβοις χρώμενον· ἐπιστήμην γάρ τινα ἐδόκουν τὸ δεξιῶς χρῆσθαι· ἐπιστημονικωτέραν τὴν πεττείαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον.

863

ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.

Stob. Flor. 110, 14: Σοφοκλέους. 'ἐλπὶς — βροτῶν'. Idem versus omisso poetae nomine exstat in Schol. Eur. Phoen. 396 Proverb. append. 1, 59 Men. mon. 42 sic scriptus: αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν. Sophoclem imitatur Eur. Phoen. 396: αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.

864

πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά,
νοῦς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναί.

Stob. Flor. 116, 29: 'πάντ' — κεναί'. Sophoclis esse locum docet Clemens Alex. Protr. p. 73: ἕπεται τοιγαροῦν ὑμῖν κατὰ τὸν Σοφοκλέα τὰ ἐπίχειρα τῆς ἐκλογῆς, 'νοῦς φροῦδος — κεναί'. vs. 2 ἔργ' Stob., ὦτ' Clem.

865

οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς
θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος.
προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα.

Stob. Flor. 117, 4: τοῦ αὐτοῦ (sc. Sophoclis). 'οὐκ ἔστι — μέγα'. vs. 2 verba θείᾳ ἡμέρᾳ corrupta. προμηθίᾳ ξύνεστιν εὖ τεθραμμένος Bergkius, versum 3 a praegressis dirimens. θείῳ ξύνεστιν ἱμέρῳ τεθραμμένος ci. Meinekius.

866

ὅστις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν,
μῶρος πέφυκε· τῇ τύχῃ μέλει τάδε.
ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ,
οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών.

Stob. Flor. 118, 12: *Σοφο*) (ita Vindob., Trinc. lemma om., locum om. A). '*ὅστις — μολών*'. vs. 2 *μωρὸς* libri. vs. 3 *ὅταν γὰρ* libri, *ὅταν δ'* Grotius. vs. 4 *ἐκφύγῃ* libri, *ἐκφύγοι* Halmius.

867

ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου,
ἢ δειλός ἐστιν ἢ δυσάλγητος φρένας.

Stob. Flor. 121, 21: *Σοφοκλέους.* '*ὅστις — φρένας*'.

868

A. *θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει.*
B. *ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον.*

Stob. Flor. 122, 11: *Σοφοκλέους.* '*θανόντι — μόρσιμον*'. vs. 2 *ἥξεις*] *ἕρξεις* A, *ἕξεις* ci. Wagner. Personarum notas libri omittunt.

868 a

χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει.

Stob. Flor. 126, 8: *Σοφοκλέους* (sic M, ceteri lemma om.). '*χρόνος — ἄγει*'. Versus recurrit in Men. mon. 545.

869

νὴ τὼ Λαπέρσα, νὴ τὸν Εὐρώταν τρίτον,
νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς.

Strab. VIII p. 364: *τὴν δὲ Λᾶν οἱ Διόσκουροί ποτε ἐκ πολιορκίας ἑλεῖν ἱστοροῦνται, ἀφ' οὗ δὴ Λαπέρσαι προσηγορεύθησαν· καὶ Σοφοκλῆς λέγει που* '*νὴ τὼ — θεούς*'. Ad Lacaenas locum rettulit Meursius. vs. 1 *τὸν*] *τὰν* A. vs. 2 *σπάρταν* A. Nisi fallor, versus transponendi sunt.

870

ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις
αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετρωρίστῳ δίφρῳ.

Strab. IX p. 399: *ἐνταῦθα δέ που καὶ τὸ Ἀμφιαράειον ἔστι τετιμημένον ποτὲ μαντεῖον, ὅπου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεων, ὥς φησι Σοφοκλῆς,* '*ἐδέξατο — δίφρῳ*'. vs. 2 *τετρωρίστῳ*] *τετραορίστῳ* vel *τετραρίστῳ* nonnulli libri.

871

ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως
Ἴακχος αὑτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει,
ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει; . .

Strab. XV p. 687: *παρὰ Σοφοκλεῖ δέ τις ἔστι τὴν Νῦσαν καθυμνῶν ὡς τὸ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος·* '*ὅθεν — κλαγγάνει;*'

καὶ τὰ ἑξῆς. vs. 3 *αὐτῷ μαῖαν*] *αὐτῷ μαῖαν* CDFh, *αὐτόμαιαν* (vel potius *αὐτομαῖαν*) ci. Meinekius. vs. 4 *κλαγγάζει* a. Triptolemo locum adscribit Welckerus.

872

θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει

Suidas: *ὡς· λίαν — Σοφοκλῆς ʻθαυμαστὰ — ὀλισθάνειʼ*.

873

θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.

Theophilus ad Autol. 2, 9 p. 110: *ὁ γοῦν Σοφοκλῆς ἀπρονοησίαν ἐν ἑτέρῳ λέγει ʻθεοῦ — βροτόςʼ*. Eundem versum sine lemmate habet Stob. Ecl. 1, 3, 7 p. 106 et Men. mon. 251.

874

οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἠσκηκότες

Tryph. Rhett. vol. 8 p. 741 (Moschop. Opusc. p. 78): *ὅταν ἐπὶ συνθέτων ἐναλλάξῃ ὀνομάτων τις τὸ καθωμιλημένον, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ʻοἱ γὰρ — ἠσκηκότεςʼ ἀντὶ τοῦ οἱ ἀνδρόγυνοι*. Similiter Polybius Sardianus *π. σχημ*. Rhett. vol. 8 p. 612.

875

Ἥλιος οἰκτείρειέ με,
ὃν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν
καὶ πατέρα πάντων.

Vit. Arat. ed. Buhl. vol. 2 p. 437: *οἱ δὲ Δία τὸν ἥλιον νοήσαντες λέγουσιν, ὅτι καὶ Σοφοκλῆς Δία τὸν ἥλιον καλεῖ λέγων ʻἠελίοιο κτείρειε ἐμέ· οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν πατέρα πάντωνʼ*. Sic editur, correxit Brunckius, qui vs. 1 *ἥλιος* scripsit. Num Sophoclis sit locus dubitat Bernhardy Hist. litt. Gr. vol. 2 p. 797.

876

θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο· χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ
διδῶσι, φεύγειν μηδέν', ὦ τέκνον, ποτέ.

Vita Hom. c. 158 in Plut. Mor. ed. Wytt. vol. 5 p. 1197: *πάλιν δὲ τὸ Ὁμήρου ʻοὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶραʼ Σοφοκλῆς παρέφρασεν εἰπὼν ʻθεοῦ — ποτέʼ*.

877

ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς·
πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσμενεῖς ἐμοί.

Vita Soph. p. 131, 93 ed. Westerm.: *παρετυμολογεῖ δὲ* (Sophocles) *καθ' Ὅμηρον καὶ τοὔνομα τοῦ Ὀδυσσέως ʻὀρθῶς — ἐμοίʼ*. vs. 2 *ὠδύσαντο*] *ὠδύσσαντο* et *ὀδύσσαντο* al. *δυσσεβεῖς* vulgo, *δυσμενεῖς* scripsi. Niptris locum adscribit Brunckius, Phaeacibus Welckerus.

878

ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον

Zenob. 2, 65: *Βοιώτιος νόμος· ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἠρεμούντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς* ‘*ὅταν — νόμον*’.

879

ἄβρωτος

Pollux 6, 39: *ἄβρωτος δὲ ὁ νῆστις παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ ἀβρωσία ἡ ἀσιτία.*

880

ἀγάζεις

Anecd. Bekk. p. 336, 6: *ἀγάζεις· ἀντὶ τοῦ θρασύνεις. Σοφοκλῆς.*

881

ἀγάμητος

Anecd. Bekk. p. 336, 7: *ἀγάμετος· ἀντὶ τοῦ ἄγαμος. Σοφοκλῆς.* Recte *ἀγάμητος* sive e coniectura sive e codice edidit Brunckius.

882

ἀγάσματα

Anecd. Bekk. p. 325, 22 et Suidas: *ἀγάσματα· σεβάσματα, ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο. Σοφοκλῆς κέχρηται.*

883

ἄγχαζε

Anecd. Bekk. p. 340, 22: *ἄγχαζε· ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει. οὕτω Σοφοκλῆς.* Hesychius 1 p. 73: *ἄγχαζε· ἀναχώρει.*

884

ἀγωνοθήκη

Pollux 3, 141: *Σοφοκλῆς δὲ τὴν ἀγωνοθεσίαν ἀγωνοθήκην μοχθηρῶς ἐκάλεσεν.*

885

ἀγωγεύς

Photius Lex. p. 6, 23 et Anecd. Bekk. p. 340, 26: *ἀγωγεύς· ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτω Σοφοκλῆς.*

886

ἀδηφαγοῦσα

Phot. Lex. p. 9, 22: *ἀδηφάγοι· ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο — ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαγοῦσα Σοφοκλῆς.* Cf. *τὴν ἀδηφάγον νόσον* Phil. 313.

887

ἀδικόχειρας

Anecd. Bekk. p. 343, 11: ἀδικότροπος ἐρεῖς καὶ ἀδικοχρήματος, ὡς Κράτης. καὶ ἀδικόχειρας, ὡς Σοφοκλῆς.

888

ἁδρέπανον

Hesych. I p. 99: ἁδρέπανον· ἄδρεπτον, θεοῖς ἀνακείμενον. Σοφοκλῆς.

889

ἁδρῦναι

Anecd. Bekk. p. 345, 13: ἁδρῦναι· ἁδρὸν καὶ μέγα ποιῆσαι. Σοφοκλῆς.

890

ἄζειν

Anecd. Bekk. p. 348, 17: ἄζειν· τὸ στένειν. Σοφοκλῆς. Hesych. I p. 117: ἄζειν· στενάζειν ἢ ἐκπνεῖν διὰ στόματος.

891

Ἀζησία

Anecd. Bekk. p. 348, 26: Ἀζησία· οὕτως ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται. οἱ δὲ τὴν εὐτραφῆ. Cf. Lobeckii Aglaoph. p. 822.

892

ἀθαυμάστως

Anecd. Bekk. p. 353, 4: ἀθαυμάστως Σοφοκλῆς εἶπεν.

893

Αἰαντία

Stephanus Byz. p. 37, 13: Αἰανῖτις, Ναβαταίων χώρα — τὸ ἐθνικὸν Αἰανῖται — Σοφοκλῆς δὲ Αἰαντία γράφει δίχα τοῦ Ν. δίχα τοῦ Ι ci. Gronovius et Westermannus, ille Ἀανῖτιν, hic Αἰαντίς ex Sophocle afferri ratus.

894

αἱματῶσαι

Anecd. Bekk. p. 360, 18: αἱματῶσαι· ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς.

895

ἀκληρία

Anecd. Bekk. p. 367, 15: ἀκληρία· ἀντὶ τοῦ ἀτυχία. οὕτω Σοφοκλῆς.

896

ἀκολουθία

Anecd. Bekk. p. 367, 32: ἀκολουθία· ἡ ἀκολούθησις. Σοφοκλῆς.

897

ἀκουσείων

Anecd. Bekk. p. 369, 13: ἀκουσείων ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς. cf. p. 372, 14: ἀκουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη. ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης. Vbi ἀκουσέτην in ἀκουσείειν mutandum cum Dobraeo. Hesych. I p. 199: ἀκουστιῶν (l. ἀκουσείων)· ἀκουστικῶς ἔχων.

898

ἀκροφύσιον

Anecd. Bekk. p. 373, 15: ἀκροφύσιον· τὸ τῇ χώνῃ προστιθέμενον. Σοφοκλῆς.

899

ἀλεύσω

Anecd. Bekk. p. 383, 4: ἀλεύσω· ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Σοφοκλῆς.

900

ἀλίβας

Hesych. I p. 231: ἀλίβας· νεκρός, ἢ βροῦχος, ἢ ποταμός, ἢ ὄρος. p. 250: Ἀλύβας· ὄρος. παρὰ Σοφοκλεῖ. ἢ πόλις. οἱ δὲ λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Τροίᾳ. Cf. fr. 717 et Ellendtii Lex. Soph. vol. I p. 68.

901

ἀλίνουσιν

Anecd. Bekk. p. 383, 11: ἀλίνουσιν· ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς.

902

ἀλκάθω

Anecd. Bekk. p. 383, 31: ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν· Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

903

ἀλλάχθητε

Anecd. Bekk. p. 376, 31 et Suidas (cf. Zon. Lex. p. 134): ἀλλάχθητε· ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς.

904

Ἀλούσιοι

Stephanus Byz. p. 78, 6: Ἄλος. πόλις Ἀχαΐας — τὸ ἐθνικὸν Ἀλεύς, Σοφοκλῆς δὲ Ἀλουσίους, τινὲς δὲ τῶν γλωσσογράφων Ἀλίους. Fere eadem Etym. Voss. p. 189 E Gaisf. Ex iis quae de urbe narrantur, probabile est Ἀλουσίων mentionem ex Athamante esse derivatam.

905

ἀμύνασθαι

Suid.: ἀμύνασθαι· Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. — Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. Fortasse respicitur Oed. C. 872: ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.

906

ἀμυχνόν

Suid.: ἀμυχνόν· τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἁγνὸν καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀμυχρόν. Supra Suidas: ἀμυγνόν — οὕτω Σοφοκλῆς. Probabile est quod coniecerunt, Sophoclem scripsisse ἀμυσχρόν.

907

ἀμφώβολα

Eust. Od. p. 1405, 30: καὶ ἀμφώβολα, φασί, παρὰ Σοφοκλεῖ αἱ διὰ σπλάγχνων μαντεῖαι. cf. Hesych. I p. 311: ἀμφώβολα· ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία.

908

Ἀνακτόριος

Stephanus Byz. p. 92, 16: Ἀνακτόριον (Ἀνακτόρειον cod. Rehd.) Ἀκαρνανίας πόλις — ἀρσενικῶς παρὰ Σοφοκλεῖ.

909

ἀναστρέφων

Hesych. I p. 344: ἀναστρέφων· ἀρνούμενος. Σοφοκλῆς.

910

ἀναψύχουσα

Hesych. I p. 349: ἀναψύχουσα· ξηραίνουσα, ῥιπίζουσα. Σοφοκλῆς.

911

ἀνόσητος

Pollux 3, 107: τὸν δὲ ἄνοσον καὶ ἀνόσητον Σοφοκλῆς.

912

ἀπαιόλημα

Hesych. I p. 420: ἀπαιόλημα· ἀποκάθαρμα ἢ ἀποπάτημα ἢ ἀποπλάνημα. Σοφοκλῆς. Anecd. Bekk. p. 419, 13: ἀπαιόλημα· ἀποπλάνημα, ἀποκάθαρμα, ἢ θεόν τινα ἀπατητικόν.

913

ἀπάνθρωπος

Hesych. I p. 424: ἀπάνθρωπος· σκληρός, ἀνόητος, ἄφρων, ἀνελεήμων. Σοφοκλῆς ἀπανί^{ν}···. Sic codex: in extremis fuerunt qui fabulae nomen inesse putarent, parum probabiliter.

914

ἀπολωπίσαι

Pollux 7, 44: ἀποδῦσαι καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφοκλῆς, καὶ περιλωπίσαι. Fortasse ἐκλωπίσαι scribendum; certe ἐκ δ' ἐλώπισε πλευρὰν dixit Soph. Trach. 925.

915

ἀπόμορφα

Anecd. Bekk. p. 432, 6: *ἀπόμορφα· ξένα, οὐκ ἐοικότα τοῖς ἤθεσιν. οὕτω Σοφοκλῆς.*

916

ἀποφανῶσαι

Anecd. Bekk. p. 439, 10: *ἀποφανῶσαι· εἰς τὸ φανερὸν καταστῆσαι. οὕτω Σοφοκλῆς.*

917

Ἀργειφόντης

Anecd. Paris. vol. 4 p. 60, 21: *Ἀργειφόντης· ὁ Ἑρμῆς παρ' Ὁμήρῳ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.* cf. locum corruptum Etym. Gud. p. 72, 53.

918

ἄρταμος

Anecd. Bekk. p. 447, 5: *ἄρταμος· κρεουργός, μάγειρος. τάττει αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως.* Hinc Sophoclis esse versum qui in Etym. M. p. 149, 56 sine poetae nomine affertur '*ἦ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγών;*' ci. Gaisfordus.

919

ἀτιμαγέλης

Anecd. Bekk. p. 459, 31: *ἀτιμαγέλης· ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτω Σοφοκλῆς.*

920

αὑτόν

Anecd. Bekk. p. 467, 28: *αὑτόν· Σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν, καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἰφικράτους καὶ πολλοὶ ἄλλοι.*

921

αὐτόπαιδα

Anecd. Bekk. p. 467, 15: *αὐτόπαιδα· αὐτὸν τρόπῳ τινὶ παῖδα ὄντα. οὕτω Σοφοκλῆς.* Eadem omissis *οὕτω Σοφοκλῆς* Hesychius 1 p. 628. Dubitari potest an respiciatur *τῷ Διὸς αὐτόπαιδι* Trach. 826.

922

ἀχανές

Phryn. Bekk. p. 28, 27: *ἀχανές· τὸ μὴ ἔχον στέγην ἢ ὄροφον. ἐπὶ τοῦ λαβυρίνθου. Σοφοκλῆς.*

923

βαίτη

Pollux 7, 70: *ἡ δὲ βαίτη ἔστι μὲν προμήκης χιτών, οὕτω δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς σκηνὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ.*

924

βάκκαρις

Ath. XV p. 690 C: *μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς.*

925

βάσανος

Harpocr. p. 43. 11: *βάσανος· λίθος ἐστὶν ἡ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς.* Sic codex Palat. et Suidas v. *βάσανος.*

926

βάσκανος

Hesych. 1 p. 701: *βάσκανος· φθονερός — Σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον* (l. *βάσκανος*) *ἐπὶ τοῦ* (*ἔπειτα* cod.) *ἀχάριστος.*

927

βοΐκλεψ

Ath. IX p. 409 C (cf. Eust. Od. p. 1401, 15, qui verba *παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς* omisit): *τέτριμμαι οἰκότριψ, κέκλεμμαι βοοίκλεψ παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς. βοοίκλεψ* Athenaei cod. A, *βοίκλεψ* PVL, *βοόκλεψ* C et Eust.

928

βωλόναι

Hesych. 1 p. 784: *βωλόναι· οἱ μὲν κολώνας, οἱ δὲ τὸ Κίλλαιον ἀκούουσι διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι· παρὰ Σοφοκλεῖ.*

929

Γένης

Steph. Byz. p. 202, 14: *Γενήτης, λιμὴν καὶ ποταμὸς* (*Καππαδοκίας* addit Meinekius). *Ἀπολλώνιος ἄκραν Γενηταίαν φησί. Σοφοκλῆς ποταμὸν Γένητα φησίν.* Cf. Schol. Apoll. Rh. 2, 378.

930

γλοίης

Hesych. 1 p. 837: *γλοιάς· ἡ κακοήθης ἵππος καὶ πολυδίκη* (? *πολυδίκ* cod.) *παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ γλοίης τὸ αὐτό.*

931

γνώμων

Hesych. 1 p. 844: *γνώμων· συνετός. Σοφοκλῆς.*

932

δενδίλλειν

Schol. Apoll. Rhod. 3, 281 de verbo *δενδίλλειν*: *Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.*

933

δεσπότειρα

Pollux 3, 73: *δέσποινα δεσπόζουσα — οὐ γὰρ προσίεμαι τὴν Σοφοκλέους δεσπότειραν ἢ τὴν Εὐριπίδου δεσπότιν.*

934

διωκτός

Pollux 9, 158: *ὁ ἀνὴρ φυγάς, ἐξόριστος — τραγικὸς* (l. *τραγικὸν*) *γὰρ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διωκτός.*

935

ἐνεκότουν

Hesych. 1 p. 1072: *ἐγκουράδες — Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ* (*ὡς* cod.) *κότῳ. καὶ ἐνεκότουν παρὰ Σοφοκλεῖ.* Verba loco suo mota probabiliter ad gl. *ἐγκότημα* relata sunt.

936

ἔλυτρα

Etym. M. p. 333, 41: *ἔλυτρον — ἡ θήκη τοῦ τόξου. καὶ πληθυντικῶς Σοφοκλῆς ἔλυτρα.*

937

ἐνόλμιος

Etym. M. p. 344, 40: *ἐνολμίς· ἦν τι γένος μάντεων οὕτω καλούμενον — ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐνόλμιος* (*ἐνόλβιος* cod. D). Zenobius 3, 63: *καὶ Ἀπόλλων ὑπὸ Σοφοκλέους ἔνολμος.*

938

ἐξπηχυστί

Etym. M. p. 346, 16: *Ἀττικῶς μὲν ἕξπουν καὶ ἕξκλινον λέγεται ὥσπερ καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐξπηχυστί* (*ἕξπηχυς* cod. V), *καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἕξπουν.*

939

ἔπηλις

Eust. Od. p. 1562, 38: *καὶ ἔπηλις ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία, καὶ τὸ πῶμα τῆς λάρνακος, ὡς φασὶν οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν Σοφοκλῆν. ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἔφηλις κοινῶς.* cf. Hesych. 1 p. 1337: *ἔπηλις· τὸ πῶμα τῆς λάρνακος.*

940

ἐπιστατεῖν

Pollux 3, 145: *ὅθεν καὶ τὸ βραβεύειν ἐπιστατεῖν Σοφοκλῆς.*

941

εὐορνιθίαν

Photius Lex. p. 37, 9: *εὐορνιθίαν. Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν.* Eust. Od. p. 1439, 34: *καὶ εὐορνιθία κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ἀγαθὸν οἰώνισμα.*

942

εὐτύχεια

Etym. M. p. 462, 24: *εὐτυχία· εὕρηται καὶ εὐτύχεια παρὰ Σοφοκλεῖ.*

943

ἡμίκακον

Pollux 6, 161: *ἐκ δὲ τοῦ ΗΜΙ τάδε τὰ ὀνόματα. ἡμιμανής, ἡμιμαθής, ἡμιπλήρωτον — καὶ ἡμίκακον δὲ Εὐκλείδης λέγει καὶ Σοφοκλῆς.*

944

θαλαμιός

Etym. M. p. 441, 24: *θαλαμίδιοι κῶπαι· αἱ ἠρέμα ἐλαύνουσαι. ὁ κατώτατος ἐρέτης θάμος* (*θάμιος* cod. M, *θαλάμιος* Sylburgius) *λέγεται, ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης.* Vbi *Σοφοκλῆς* post *λέγεται* addunt DPM. Scripsi *θαλαμιός* ex Arcad. p. 40, 13.

945

θήλεια

Etym. M. p. 450, 50: *θήλεια — παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν· ὅθεν καὶ ἡ ὕπομβρος νὺξ παρὰ Σοφοκλεῖ θήλεια καλεῖται.* Eadem omissis verbis *παρὰ Σοφοκλεῖ* Zon. Lex. p. 1042. Similiter Etym. Gud. p. 261, 25. ubi pro *νύξ* legitur *νῦν* et additur *διὰ τὸ θάλλειν ἐν αὐτῷ τοὺς καρπούς.*

946

θήλυδος

Choerob. in Theodos. p. 219, 5 (Anecd. Bekk. p. 1381): *θήλυδος παρὰ Σοφοκλεῖ κλιθὲν διὰ τοῦ ΔΟΣ ἡμάρτηται.*

947

ἐθράχθη

Anecd. Bekk. p. 352, 16: *ἄθρακτος· ἀτάραχος. καὶ τὸ συνεχύθη ἐθράχθη Σοφοκλῆς λέγει.*

948

ἴδριδα

Etym. M. p. 42, 41: *ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ πολυΐδριδι, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἴδριδα, καὶ παρὰ Φρυνίχῳ ἴδριδες.* Quae derivata sunt ex Schol. A Il. *Γ*, 219: *ὁ γὰρ Σοφοκλῆς ἴδριδα ἔφη τὴν αἰτιατικὴν ὅ τε Φρύνιχος τὴν εὐθεῖαν ἴδριδες.* cf. Eust. Il. p. 407, 38: *οὐ γάρ ἐστιν οὐδὲ τὸ ἄιδρις παρώνυμον μακροπαράληκτον, ἵνα διὰ τοῦ Δ κλίνηται· ὥστε — ἁμαρτάνει Σαπφὼ καὶ Σοφοκλῆς καὶ Φρύνιχος διὰ τοῦ Δ κλίνοντες.*

949

ἱπποβουκόλοι

Pollux 7, 185: *ἱπποφορβοί ἱπποφορβία. καὶ ὡς Σοφοκλῆς ἱππο-*

βουκόλοι. ἱπποφορβεῖς. Fortasse in poetae nomine grammaticus erravit; certe ἱπποβουκόλοι dixit Eur. Phoen. 28.

950

κέκονα

Etym. M. p. 500, 55: *κέκονα παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀπὸ τοῦ κτείνω.*

951

καῦρος

Phot. Lex. p. 181, 14: *καῦρος* (*καυρός* cod.)· *κακός. οὕτως Σοφοκλῆς.* Fortasse respicitur locus Soph. Trach. 958, ubi editur *μὴ ταρβαλέα θάνοιμι μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ.* Vbi *μοῦνον* corruptum, Scholia *κακῶς διακείμενον*, videtur *καῦρον* legendum.

952

Κερβέριος

Etym. M. p. 513, 45: *Κιμμερίους — γράφεται καὶ Κερβερίων* (*Κερμερίων* M)· *καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτωκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ.* cf. Schol. Od. *Λ*, 14: *Κιμμερίων — ἔνιοι δὲ γράφουσι χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων, ὡς Κράτης.*

953

κινάκης

Etym. M. p. 514, 27: *κινάκη· ὁ ἀκινάκης. κινάκης* (*κινάκης* e DM addidit Gaisf.) *παρὰ Σοφοκλεῖ.*

954

λαπίζειν

Eust. Od. p. 1761, 27: *λέγει δὲ καὶ* (sc. *Ἀριστοφάνης ὁ γρ.*) *λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρίζειν* (f. *ὑβρίζειν*).

955

ληκυθιστής

Phot. Lex. p. 219, 25 et Suidas: *ληκυθιστής· ὁ μικρόφωνος. οὕτως Σοφοκλῆς.* Vbi *μικρόφωνος* non potest verum esse, fortasse *μακρόφωνος* legendum cum Meinekio.

956

λίβανος

Phryn. Ecl. p. 187: *λίβανον λέγε τὸ δένδρον, τὸ δὲ θυμιώμενον λιβανωτόν, εἰ καὶ διὰ τὴν ποιητικὴν* (*ἄδειαν* add. Lobeckius) *λίβανον καὶ τοῦτο Σοφοκλῆς λέγει.*

957

λιτροσκόπους

Phot. Lex. p. 227, 19 et Anecd. Bachm. vol. I p. 291, 20: *λίτρα — Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ* (*ἐπὶ* Anecd.

Baehm.) τοῦ νομίσματος. Cf. Hesych. 2 p. 489: λιτροσκόπους· ἀργυραμοιβούς. ἀπὸ τοῦ Σικελικοῦ νομίσματος, ὃ καλεῖται λίτρα.

958

Μαγνῆτις

Stephanus Byz. p. 425, 3: Μαγνησία, πόλις παρὰ τῷ Μαιάνδρῳ καὶ χώρα — ὁ πολίτης Μάγνης — τὸ θηλυκὸν Μάγνησσα — καὶ Μαγνῆτις παρὰ Σοφοκλεῖ.

959

μαρίλη

Phot. Lex. p. 247, 17: μαρεινη· ἡ μεμαρασμένη ὕλη, καὶ τοὺς ἀνθρακευτάς. Σοφοκλῆς. Sophoclem dixisse μαριλοκαυτῶν (i. e. ἀνθρακευτῶν) conicere possis ex Hesych. 2 p. 541.

960

μελλόποσις

Pollux 3, 45: βέλτιον δέ, ὡς Σοφοκλῆς ὠνόμασεν, τῆς μελλογάμου. ταύτην δὲ καὶ τᾶλιν καλεῖ — μελλόποσιν δὲ τὸν ἄνδρα ὠνόμασεν.

961

μῆλον

Eust. Il. p. 877, 59: Σοφοκλῆς δέ, φησί (sc. Ἀριστοφάνης ὁ γρ.), δόξειεν ἂν που καὶ τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν· τὸν γοῦν Ἀχιλλέα τραφῆναι φησὶν ἐν τῷ Πηλίῳ πᾶν μῆλον θηρῶντα. Similiter Eust. Od. p. 1648 sq.

962

μήτηρ

Pollux 3, 10: μήτηρ ἡ τεκοῦσα — ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα ὡς Σοφοκλῆς, ἡ θηλάσασα.

963

μιαίνεσθαι

Phot. Lex. p. 269, 8: μιαίνεσθαι καὶ ἐκμιαίνεσθαι· τὸ ὀνειρώττειν. Σοφοκλῆς.

964

ξάσμα

Pollux 7, 30: καταξῆναι Πλάτων ὁ κωμικός, ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων καὶ τέχνην ξαντικήν, Σοφοκλῆς δὲ ξάσμα.

965

ξυνῶνα

Phot. Lex. p. 312, 22: ξυνῶνα· τὸν κοινωνόν. Συφοκλῆς.

966

ὀκριάζων

Phot. Lex. p. 326, 13: ὀκριάζων· τραχυνόμενος. Σοφοκλῆς.

967

ὁλοσπάδες

Phot. Lex. p. 329, 15: *ὁλοσπάδες· ὅλαι καταπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι. Σοφοκλῆς.*

968

ὀπισαμβῶ

Proverb. Vat. 3, 36 sive Bodl. 754: *ὀπισάμβων· ταύτην Χρύσιππος τάττει κατὰ τῶν χεῖρον ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων, παρὰ τὸ ἀεὶ ὀπίσω βαίνειν· μέμνηται τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς.* Plut. prov. 1, 3: *ὀπισάμβρω· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων ἀεί, παρὰ τὸ ὀπίσω βαίνειν.* Eust. Il. p. 862, 5: *ἐν δὲ κατὰ στοιχεῖον λεξικῷ καὶ ὀπισαμβῶ εὕρηται ἡ εἰς τοὐπίσω ἀναχώρησις.*

969

ὀρθόφρων

Phot. Lex. p. 346, 23: *ὀρθόφρων· ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν. οὕτως Σοφοκλῆς.*

970

οὐράν

Phot. Lex. p. 361, 16: *οὐράν· αἰδοῖον. Σοφοκλῆς.*

971

ὄφελμα

Phot. Lex. p. 363, 19: *ὄφελμα· αὔξημα. Σοφοκλῆς.*

972

πέλλυτρα

Pollux 10, 50: *πέλλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ ποδεῖα Σοφοκλῆς καλεῖ.* Volebat opinor *Αἰσχύλος*, cuius vide fr. 260.

973

πεσσεία

Pollux 7, 203: *κυβεία — πεττεία ἢ πεσσεία, ὡς Σοφοκλῆς.*

974

προσσαίνειν

Phryn. Bekk. p. 21, 27: *αἰκάλλοντες· σημαίνει τὸ σαίνοντες, ὅπερ οἱ κύνες ποιοῦσιν. ὁ μέντοι Σοφοκλῆς καὶ προσσαίνειν.*

975

πτέρυγας

Phot. Lex. p. 470, 3: *πτέρυγας· τὰ πηδάλια. Σοφοκλῆς.*

976

πτύον

Eust. Il. p. 948, 20: *πτέον οἱ ἄλλοι, πτύον δὲ Σοφοκλῆς.*

977

πύγαργος

Etym. M. p. 695, 49: *πύγαργος· εἶδος ἀετοῦ — Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς.*

978

ῥᾴ

Strab. VIII p. 364: *Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων τὸ ῥᾴδιον ῥᾴ* (*ῥᾶ* A et Epit.), *Ἐπίχαρμος δὲ τὸ λίαν λῖ.*

979

Ῥαικοί

Phot. Lex. p. 480, 15: *Ῥαικούς· οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας. Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται.* Contra Eust. Il. p. 890, 14: *τῶν Γραικῶν νίκην, οὓς ἡ μὲν συνήθεια καὶ Σοφοκλῆς δέ που κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ ὁ Λυκόφρων δὲ διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ Γ προφέρουσιν ἐπὶ Ἑλλήνων, οἱ βάρβαροι δὲ Ῥαικοὺς φασὶ δίχα τοῦ Γ.*

980

ῥαχία

Etym. M. p. 702, 54: *παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ῥαχία λέγεται ἡ τοῦ ὄρους.*

981

Ῥειτά

Phot. Lex. p. 485, 10: *Ῥειτά· ἐν Ἐλευσῖνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ῥειτά. οὕτως Σοφοκλῆς.* Vbi sequitur *ῥειτῶν τόπος· ἱερῶν ῥευμάτων.* quae Sophoclis verba esse ci. Wagner. Triptolemo locum adscribit Welckerus.

982

ῥήτωρ

Phot. Lex. p. 488, 12 Anecd. Paris. vol. 4 p. 174, 25 Suidas: *ῥήτωρ· συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτής, παρὰ Σοφοκλεῖ.*

983

ῥικνός

Phot. Lex. p. 488, 22: *ῥικνός· ὁ πεφρικώς, παρὰ Σοφοκλεῖ.*

984

σάγη

Apollon. Lex. Hom. p. 592: *σάκος· ἀσπίς. ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σακτὴν τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγουσι, ὡς Σοφοκλῆς.* Villoisonus *σακτὴν* in *σάγην* mutavit. Hesychius 2 p. 1136: *σάγη· ἡ ὅλη πανοπλία.*

985

σαλά(μ)βη

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 361, 20 et Phot. Lex. p. 497, 12: *σαλά-*

βην· Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν. Phot. Lex. p. 497, 22: σαλάμβη· ὀπή, καπνοδόκη. οὕτως Σοφοκλῆς.

986

σέλας

Eust. Od. p. 1908, 40: σέλας οὐ μόνον πυρός, ἀλλὰ καὶ ἡλίου· ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ, παρὰ τὸ σέλας, φασίν, ἐμβιβάζειν.

987

σίκλος

Phot. Lex. p. 511, 15 et Anecd. Bachm. vol. 1 p. 364, 9: σίκλος (σίγλος Anecd. Bachm.) — σταθμὸς βαρβαρικὸς δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς. οὕτως Σοφοκλῆς. Xenophontis potius locum (Anab. 1, 5, 6) significari statuit Dindorfius.

988

Σκόμβροι

Stephanus Byz. v. Ἄβροι p. 9, 15: βαρύνεται δὲ ὡς Κίμβροι, οὓς τινές φασι Κιμμερίους, Σκόμβροι, καὶ οὗτοι ἔθνος, ὡς Σοφοκλῆς. Hesych. 2 p. 1217: Σκόμβροι· Θρᾴκιον ἔθνος.

989

στιβαδοποιούμενος

Schol. Soph. Phil. 1108: οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων] ἀντὶ τοῦ προσφερόμενος. ἐνίοτε δὲ ἔμπαλιν φησί· διακονούμενος ἀντὶ τοῦ διακονῶν, καὶ στιβαδοποιούμενος ἀντὶ τοῦ στιβαδοποιῶν. Locum indicavit G. Wolffius de Soph. schol. Laur. p. 23, qui διακονούμενος e Phil. 287 afferri suspicatur probabiliter, quamquam ibi διακονεῖσθαι legitur.

990

στομώδη

Pollux 2, 101: στομώδη δὲ τὰ εὔστομα καὶ εὔφημα Σοφοκλῆς.

991

στραβαλοκόμαν

Pollux 2, 23: τὸν δὲ τοιοῦτον (sc. οὖλον τὰς τρίχας) στραβαλοκόμαν Σοφοκλῆς ὠνόμασεν. Hesychius 2 p. 1252: σταβαλοκόμαν (στάβαλος κομᾶν codex). οὐλοκόμην. ibid. p. 1276: στραβαλοκομᾶν· οὐλοκομᾶν. p. 1280: στροβαλοκομᾶς· οὐχ' ὁμᾶς.

992

Τεγεάς

Stephanus Byz. p. 610, 16: Τεγέα, πόλις Ἀρκαδίας — ἔστι καὶ Τεγέα ἐν Κρήτῃ ὑπὸ Ταλθυβίου κτισθεῖσα. ὁ πολίτης Τεγεάτης ὡς Ἐλεάτης, καὶ θηλυκὸν Τεγεᾶτις — λέγεται καὶ Τεγεάς ὡς Ἰλιάς. ὀξύνεται. ὡς

Σοφοκλῆς. Meinekius ad Aleadas fabulam refert, ubi mater Telephi *Τεγεάς* dicta fuerit.

993

τέως

Suidas: *τέως· ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ — Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον ἢ πρὸ μικροῦ.* Cf. fr. 221, 2.

994

τολύπας

Pollux 7, 32: *τὰς δὲ ὁλοστημόνους ταινίας τολύπας Σοφοκλῆς ὠνόμασεν.*

995

τριπαία

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 390, 8 et Phot. Lex. p. 602, 6: *τριπαία* (*τρίπαια* Phot.)· *ἡ ἐναντία πνοή. οὕτως Σοφοκλῆς.* Etym. M. p. 766, 40: *τριπαῖα· ἡ ἐναντία πνοή. οὕτω Σοφοκλῆς εἴρηκε.*

996

Τυφῶ

Hesych. 2 p. 1437: *Τυφῶ· ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος. Σοφοκλῆς.* Voluit fortasse *Αἰσχύλος* (cf. Sept. 517 et Suppl. 560) vel *Ἀριστοφάνης* (Nub. 336).

997

ὕπουλον

Eust. Od. p. 1496, 35: *ἀστείως δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὃς λέγεται ὕπουλον εἰπεῖν τὸν δούρειον ἵππον.*

998

ὑψαυχεῖν

Phryn. Bekk. p. 68, 4: *ὑψαυχεῖν. Σοφοκλῆς.* Hesych. 2 p. 1484: *ὑψαυχεῖν. μεγαλαυχεῖν.* Phot. Lex. p. 635, 12 et Suid.: *ὑψαυχεῖν· ὑψηλοφρονεῖν.*

999

φαικῷ

Phot. Lex. p. 637, 1: *φαικῳ· ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῷ. οὕτως Σοφοκλῆς.* Hesych. 2 p. 1488: *φαικῷ· ἐνεργῷ, ἀκμάζοντι.*

1000

φαρκίδα

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 404, 1 et Phot. Lex. p. 640, 18: *φαρμακίδα· τὴν ἐκ τοῦ γήρως* (*γένους* Phot.) *ῥυτίδα. οὕτω Σοφοκλῆς.* Recte *φαρκίδα* Brunckius.

1001

φαρμακῶνος

Hesych. 1 p. 636: *ἀφάρμακον χρῶμα Οἰδίποδος· ἄνευ ἄνθους.*

ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα. καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶνας (φαρμακῶντας cod.) Σοφοκλῆς ἔφη.

1002

Φθιῶτις

Strab. IX p. 433: οὕτω καὶ Σοφοκλῆς τὴν Τραχῖνα Φθιῶτιν εἴρηκεν. Elmsleius locum ad Phthiotides referebat; idem Τραχῖνα pro Τραχινίαν restituit.

1003

φίλανδρος

Hermog. Rhett. vol. 3 p. 324: καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ φίλανδρόν που τὴν Ἀταλάντην εἶπε διὰ τὸ ἀσπάζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι. Ad Meleagrum rettulerim cum Brunckio.

1004

φιλόζωος

Anecd. Bekk. p. 347, 26: Σοφοκλῆς δὲ τὴν εὐθεῖαν εἶπεν ἀείζως γενεά· ἀπὸ δὲ τῆς ζωός δισυλλάβου εὐθείας φιλόζωος εἶπεν.

1005

χειμάμυνα

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 415, 5: χειμάμυνα· παρὰ Σοφοκλεῖ, ἥ (ἣ cod.) παρ' Ὁμήρῳ ἀλεξάνεμος. cf. Hesych. 2 p. 1545: χειμάμυνα· ἣν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει. adde Aesch. fr. 439.

1006

χειροβοσκός

Etym. Gud. p. 564, 25: χειροβοσκός· ὁ διὰ χειρὸς ζῶν, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς. Pollux 7, 7: τὸ γὰρ ἀποχειροβίωτος καὶ χειρῶναξ καὶ χειρογάστωρ καὶ χειροβοσκός καὶ χειροβάναυσος ἧττον ἄν τις προσοῖτο. Hesych. 2 p. 1546: χειροβοσκόν (χειροβοσκῶν cod.)· τὸν διὰ χειρῶν ζῶντα.

1007

χλωρανθείς

Suidas: χλωρανθείς· ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γενηθείς. οὕτω Σοφοκλῆς.

1008

χνοῦς

Herod. π. μον. λέξ. p. 14, 25: τὰ εἰς ΟΥΣ λήγοντα ὀνόματα μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ πέφυκεν εἶναι — Γλοῦς ὁ λῃστής, χνοῦς παρὰ Σοφοκλεῖ.

1009

χρησμολόγος

Schol. Ar. Ran. 1033: τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός φησιν — ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτόν φησι.

FRAGMENTA DVBIA ET SPVRIA

1010

ἄκουε σῖγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

Anecd. Bekk. p. 372, 13: *ἄκουε σίγα. Κρατῖνος — καὶ Σοφοκλῆς* '*ἄκουε — βοή;*' Simillimus est huic loco versus Eur. Hipp. 790: *γυναῖκες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;* Ac nisi fallor hunc ipsum versum grammaticus significat. Certe *ἄκουε σῖγα* traditae lectioni longe praeferendum. Similes varietates habes apud Eur. Hel. 711 El. 953 Or. 395.

1011

αἱμύλος ἔρως

Anecd. Bekk. p. 363, 2: *αἱμύλος· ὁ ἔμπειρος ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπατᾶν καὶ κόλαξ. Πλάτων* (Legg. VII p. 823 E) '*αἱμύλος ἔρως*' *φησί, καὶ Σοφοκλῆς. Εὐριπίδης δὲ καὶ αἱμύλη εἶπε θηλυκῶς.* Fortasse respicitur Soph. Ai. 388: *τὸν αἱμυλώτατον*, de Vlixe dictum.

1012

Schol. Ar. Lys. 1257: *πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἤνσει*] *πρὸς τὸ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ* '*πολὺς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα*'. *καὶ Σοφοκλῆς. Αἰσχύλος δὲ* '*ἀφρὸς — στόμα*' (Aesch. fr. 362). Verbum *ἤφριζον* Soph. El. 719 respici ci. Porsonus.

1013

Eust. Od. p. 1538, 13: *τοξοποιεῖ γοῦν τὰς ὀφρῦς — ὁ σκυθρωπάζων. λέγει δέ που καὶ Σοφοκλῆς τὸ* '*τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάγοντα τας ὀφρῦς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα*', *εἰπὼν τοῦτο ἐκεῖνος ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἳ τὰς ἀκάνθας ὀρθοῦσι καιρῷ θυμοῦ.* Quae Sophocli tribuuntur, poetae comici sunt, Aristophanis esse ci. Brunckius.

1014

. . *ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς*

Ath. II p. 68 A: *τὸ δὲ ῥῆμα* (sc. *ἀρτύειν*) *κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ* '*ἐγὼ — σοφῶς*'. Videntur haec comici esse poetae; fortasse igitur *παρὰ Σωφίλῳ* scribendum cum Valckenario et Meinekio (Com. vol. 3 p. 584).

1015

Phot. Lex. p. 148, 7: *κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εὔχεσθαι. οὕτως Σοφοκλῆς.* Manifesto respicitur locus Platonis Reip. III p. 393 A: *τὸν δὲ χαλεπαίνειν, τὸν δέ, ἐπειδὴ οὐκ ἐτύγ-*

χανε, κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν θεόν; Photius haec praemittit: *κατεύχεσθαι· τὸ καταρᾶσθαι. οὕτως Πλάτων.* Fortasse igitur *οὕτως Σοφοκλῆς* et *οὕτως Πλάτων* locum mutaverunt. Cf. Suidas: *κατεύχεσθαι· τὸ καταρᾶσθαι. οὕτω Πλάτων. καὶ Σοφοκλῆς* (Oed. R. 246) '*κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα τάδε*'.

1016

ἔχε τὸ δελήτιον

Etym. M. p. 254, 53: *δελήτιον· τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς* '*ἔχε* (*ἔχει* V) *τὸ δελήτιον*'. *ἢ Σώφρων.* Sophronis haec esse verba, non Sophoclis, certum videtur.

1017

Etym. M. p. 207, 16: *Βουθοίη· πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Σοφοκλῆς Ὀνομακλεῖ* (*σοφοʖ ὀνο* μ *κλεῖ* cod. M) '*Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη*'. O. Schneider ci. *Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ. Καλλίμαχος* '*Βουθοίη* —'. Callimachi nomen fortasse recte erutum: Sophoclis mentio omnino ab h. l. aliena videtur. *Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ* dudum proposuit Gataker.

1018

ἀλλά

Anecd. Bekk. p. 376, 32: *ἀλλά· ἀντὶ τοῦ ὅταν. Σοφοκλῆς.* Locus corruptus.

1019

εἷς ταῖς ἀληθείαισιν, εἷς ἔστιν θεός,
ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν
πόντου τε χαροπὸν οἶδμα κἀνέμων βίας.
θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίαν πλανώμενοι
ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν
θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκέων
ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους·
θυσίας τε τούτοις καὶ καλὰς πανηγύρεις
στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Clemens Alex. Strom. V p. 717 (Euseb. Praep. Euang. p. 680 D et Theodoret. vol. 4 p. 896): *ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλῆς, ὥς φησιν Ἑκαταῖος ὁ τὰς ἱστορίας συνταξάμενος ἐν τῷ κατ' Ἄβραμον καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἄντικρυς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκβοᾷ* '*εἷς ταῖς — νομίζομεν*'. Eundem locum afferunt Clemens Alex. Protr. p. 63 Iustinus Martyr vol. I p. 56 et p. 114 Cyrillus c. Iul. I p. 32 A Georgius Cedrenus vol. I p. 82, 9. Adde quae narrat Iohannes Malala p. 40 ed. Bonn. (cf. Crameri Anecd. Paris. vol. 2 p. 239, 6 et p. 259, 4): *ὁ γὰρ σοφώτατος Σοφοκλῆς δρᾶμα ἐξέθετο καὶ ποιητικῶς εἶπεν ὅτι τὴν Παλλάδα εἶδε λουομένην καὶ γυνὴ ἐγίνετο. ὁ Τειρεσίας, φησί, τὴν σοφίαν τοῦ δημιουργοῦ ἐζήτησε γνῶναι καὶ οὐκ ἠδυνήθη· ὅθεν ἐξέθετο ὁ αὐτὸς*

Σοφοκλῆς ἐν τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασι ταῦτα ἀληθείας εἶναι· εἷς ἐστιν ὁ θεός, ὃς τὸν οὐρανὸν ‘ἔτευξε καὶ γαῖαν μακράν — νομίζομεν’. μοναρχίαν γὰρ ἐδόκει δοξάζειν ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς. cf. Athenag. Legat. c. 6 p. 24, ubi vs. 1 et 2 afferuntur. vs. 1 εἷς ταῖς] ἐν ταῖς Cyrill. vs. 2 τ' ἔτευξε] τέτευχε Iust. Cedren. μακρὰν] μακρὴν Clem. p. 63. vs. 3 βίας] βίαν Clem. p. 63. vs. 4 πολλοὶ] πολλὸν Cyrill. et nonnulli Clementis libri. καρδίαν] καρδίᾳ Clem. p. 63 Iust. Cyrill. Cedr. πολυκερδίᾳ vel πολυκαρδίᾳ Iustini libri. vs. 5 παραψυχάς Ioh. Mal. vs. 8. καλὰς] κακὰς Eusebii codd. CDFG, κενὰς Clem. p. 63 Cyrill. Ioh. Mal. vs. 6 ἢ χαλκέων] τε καὶ ξύλων Iust. p. 58 Cedr., καὶ ξύλων Ioh. Mal. vs. 9 στέφοντες οὕτως] τεύχοντες ἡμεῖς Cedr., νέμοντες οὕτως Clem. p. 63, τεύχοντες οὕτως Iust. Cyrillus. Impostoris locum esse dudum alii agnoverunt.

1020

τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα
οὐ χρυσόμορφος οὐδ' ἐπημφιεσμένος
πτίλον κύκνειον, ὡς κόρην Πλευρωνίαν
ὑπημβρύωσεν, ἀλλ' ὁλοσχερὴς ἀνήρ.
. . . .
ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη
ὁ μοιχός . . . .
. . . .
ὁ δ' οὔτε δαιτὸς οὔτε χέρνιβος θιγὼν
πρὸς λέκτρον ᾔει καρδίαν ὠδαγμένος·
ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθρύπτετο.

Clemens Alex. Strom. V p. 716 (cf. Euseb. Praep. Euang. p. 680 A): ὁ Σοφοκλῆς δὲ εὐθυρρημόνως γράφει ‘τὴν τοῦδε — ἀνήρ’ (vs. 1—4). εἶτ' αὖ ἐπελθὼν καὶ δὴ ἐπήγαγεν ‘ταχὺς — ὁ μοιχός’ (vs. 5 et 6). ἐφ' οἷς ἔτι φανερώτερον τὴν ἀκρασίαν τοῦ μυθοποιουμένου Διὸς ὧδέ πως ἐκδιηγεῖται ‘ὁ δ' οὔτε — ἐθρύπτετο’. vs. 5 νυμφικοῖς] μοιχικοῖς vel μυθικοῖς Euseb. ἐπεστάθη] ἐπεστάτει v. l. ap. Euseb. vs. 7 οὐδὲ χέρνιβος Clem. Alex. vs. 9 ἐθρύπτετο] ἐθόρνυτο Euseb. Sophocli locum abiudicavit L. Dindorfius propter rationes a Porsono in Eur. Med. 284 expositas.

1021

ἔσται γὰρ ἔσται κεῖνος αἰῶνος χρόνος,
ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ
χρυσωπὸς αἰθήρ· ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ
ἅπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια
φλέξει μανεῖσ'. ἐπὰν δ' ἄρ' ἐκλίπῃ τὸ πᾶν,
φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός,
γῆ δ' ἑδράνων ἔρημος, οὐδ' ἀὴρ ἔτι
πτερωτὰ φῦλα βαστάσει πυρουμένη.
κἄπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν.

Iustinus Martyr vol. 1 p. 118: καὶ περὶ τοῦδε ὅτι μόνος δυνατός ἐστι καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ συντελουμένων πράξεων καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον ἀγνωσίας κρίσιν ἐνστήσασθαι, οἰκείους μάρτυρας παραστῆσαι ἔχω, καὶ πρῶτόν γε Σοφοκλέα καὶ περὶ τούτου λέγοντα 'ἔσται γὰρ — ἀπώλεσεν'. Clemens Alex. Strom. V p. 722 (cf. Euseb. Praep. Euang. p. 684 B): συνᾴδει δὲ τούτοις καὶ ἡ τραγῳδία διὰ τῶνδε 'ἔσται γὰρ — φλέξει μανεῖσα' (vs. 1—5). καὶ μετ' ὀλίγα αὖτις ἐπιφέρει 'ἐπὰν — ἀπώλεσε'. vs. 1 ἔστ' ἐκεῖνος Iustini cod. Argent. αἰῶνος] αἰώνων Iustin. vs. 5 ἐπὰν δ' ἄρ' Clem., ἐπὰν δ' Euseb., ὅταν δὲ Iustin. vs. 7 οὐ γὰρ ἔτι Clem., οὐδὲ ἄρ' ἔτι Iustin. et Euseb., οὐδ' ἀὴρ ἔτι Grotius. vs. 8 βαστάσει Iust., βλαστήσει Clem. et Euseb. Versui 7 et 8 haec interponit Iustinus:

καὶ γὰρ καθ' Ἅιδην δύο τρίβους νομίζομεν,
μίαν δικαίων χἀτέραν ἀδίκων ὁδόν.

Quae ab h. l. aliena sunt et a Clemente paulo antea (p. 721) Diphilo tribuuntur, cf. Meinek. Com. 4 p. 67.

1022

. . . οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται,
νόσφι Διός· κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν.

Clemens Alex. Strom. V p. 726 (Euseb. Praep. Euang. p. 688 A): Σοφοκλῆς δὲ ὁ τραγῳδοποιὸς 'οὐδὲ θεοῖς' λέγει 'αὐθαίρετα — ἀρχήν'. Ex paeane aliquo haec petita esse ci. Bergkius Lyr. p. 461. Videtur potius sequioris saeculi foetus.

EVRIPIDES

ΑΙΓΕΥΣ

Obiter huius dramatis mentionem faciunt Scholia Eur. Med. 169: *τοῦ Εὐριπίδου μήτε ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεῖ δηλώσαντος τὸν Ἄψυρτον ὀνομαστί.* Nescimus quid reprehendat Aristoteles Poet. 25 p. 1461 b 20: *ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου.* De argumento cf. Schol. Il. *Λ*, 741: *Μήδεια ἐγένετο Αἰήτου μὲν θυγάτηρ, Ἰάσονος δὲ γυνή. αὕτη μετὰ τὴν ἀπεργασθεῖσαν ἐν Κορίνθῳ τεκνοκτονίαν φυγὰς εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο καὶ ἐγαμήθη Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος. κἀκεῖ Θησέα τὸν ἐξ Αἴθρας γενόμενον τῷ Αἰγεῖ, ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς ἀναγνωρισμὸν ἐκ Τροιζῆνος ἀφικόμενον, πείθει τὸν Αἰγέα φάρμακον αὐτῷ δοῦναι θανάσιμον, ἐπίβουλον αὐτοῦ τῆς βασιλείας εἰποῦσα παραγενέσθαι. πεισθεὶς δὲ Αἰγεὺς παραγενομένῳ τῷ παιδὶ φάρμακον ἔδωκεν· μέλλοντος δὲ καταπίνειν ἐπιγνοὺς τό τε ξίφος καὶ τὰ ὑποδήματα, ταῦτα γὰρ ἐν Τροιζῆνι γνωρίσματα κατέλιπεν, τὸ μὲν φάρμακον ἀφείλετο, τὴν δὲ Μήδειαν ἐξέβαλε τῆς Ἀττικῆς.* Similiter Plut. Thes. c. 12. Fortasse huc referenda fr. 273 et 393.

1

ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα
πόλει ξενοῦσθαι τῇδε; τίς πάτρας ὅρος;
τίς ἔσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός;

Clemens Alex. Strom. VI p. 742: *τὸ Ὁμηρικὸν παραφράζων Εὐριπίδης 'τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πτόλις ἠδὲ τοκῆες;' τοῖσδε χρῆται τοῖς ἰαμβείοις ἐν τῷ Αἰγεῖ 'ποίαν — πατρός;'* vs. 2 *γῇ δὲ τίς πάτρας θ'* libri, *τῇδε τίς πάτρας* Bergkius.

2

τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν;

Schol. Ar. Av. 494 (Suid. v. *δεκατεύειν*): *τὴν δεκάτην εἱστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισί, καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ 'τί σε — ὠνόμαζεν'. τί* Schol., *τίς* Suid. *μᾶτερ* libri, *μάτηρ* Elmsleius. *τόκον* Schol. ed. Ald.

3

δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι.

Stob. Flor. 73, 16: *Εὐριπίδου Αἰγέως. 'δειλῶν — θρασύστομοι'.*

4

πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιος γυνὴ
τοῖς πρόσθεν ἡ ζυγεῖσα δευτέρα πατρί.

Stob. Flor. 73, 14: *Εὐριπίδου Αἰγέως.* '*πέφυκε — πατρί*'. vs. 1 *πᾶσι* libri, *παισὶ* Musgr. *πολέμιον*] *πολέμιος* A. vs. 2 *δευτέρῳ*] *δευτ* ... A, *δευτέρα* Elmsleius. *πόσει* ed., *πατρί* AM.

5

εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά.

Stob. Flor. 34, 3: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Αἰγέως* (sic MVind.). '*εἰ — κακά*'. *καθέξῃς* libri, *καθέξεις* Porson. *ἔστι* libri, *ἔσται* ed. Francof.

6

τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός;

Stob. Flor. 39, 6: *Εὐριπίδου Αἰγέως.* '*τί — χθονός;*'

7

κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονὸς
ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι.

Orion Flor. 6, 1 p. 48, 26: *ἐκ τοῦ Αἰγέως Εὐριπίδου.* '*κρεῖσσον — ὁμιλίαι*'. Stob. Flor. 9, 8: *Εὐριπίδου Θησεῖ.* '*κρεῖσσον — παρουσίαι*'. vs. 1 *βαθυσπόρου χθονός* Or., *πολυχρύσου χλιδῆς* Stob. vs. 2 *ὁμιλίαι* Or., *παρουσίαι* Stob.

8

ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.

Stob. Flor. 47, 6: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Αἰγεῖ.* '*ἀνδρὸς — καλόν*'. *ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐσθλοῦ* editur libris invitis, fortasse *ἀνδρῶν ὑπ' ἐσθλῶν* leg. In lemmate *ἀρχε* (i. e. *Ἀρχελάῳ*) pro *Αἰγεῖ* cod. Vindob. Archelai locum praemittit Stobaeus.

9

ἦ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας
τὸ καλῶς πράσσειν.

Stob. Flor. 86, 11: *Εὐριπίδου Αἰγέως.* '*ἦ — πράσσειν*'. vs. 1 *ἦ ποῦ* M, *ἦ πολὺ* ci. Elmsleius. *εὐγενείας* MVind.

10

κατθανεῖν δ' ὀφείλεται
καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.

Stob. Flor. 118, 8: *Εὐριπίδου Αἰγεῖ* (*αἰγε* A, *αι* Vind.). '*κατθανεῖν — πόνων*'.

11

ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν
ἀποδείξασθαι θανάτῳ.

Stob. Flor. 7, 2: *Εὐριπίδου Αἰγεῖ.* '*ἔστι — θανάτῳ*'.

12

Πάνακτος

Harpocr. p. 144, 23: *Πάνακτος — πόλις ἐστὶ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, ὡς* (fort. *ἧς*) *καὶ Εὐριπίδης ἐν αἰγὶ* (*ἐν αἰγίδι* al., *ἐν Αἰγεῖ* Maussacus) *μνημονεύει.*

13

ἀντραῖος

Steph. Byz. p. 101, 12: *ἄντρον· τὸ σπήλαιον. τὸ τοπικὸν ἔδει ἀντρίτης — εὕρηται δὲ ἀντραῖος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Αἰξί* (*Αἰγεῖ* Meursius).

ΑΙΟΛΟΣ

Schol. Od. *K*, 6: *Αἴολος Τηλεπάτραν τὴν Λαιστρυγόνου γήμας ἐγέννησε θυγατέρας ἓξ καὶ ταύταις ἴσους υἱούς — ὁ δὲ Εὐριπίδης ἑτέρως ἱστορεῖ.* Ar. Nub. 1371: *ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν' ὡς ἐκίνει ἀδελφός, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.* ubi Schol.: *γέγραπται Εὐριπίδου Αἴολος δρᾶμα οὕτως καλούμενον, ἐν ᾧ παρήγαγε Μακαρέα τὸν παῖδα τοῦ Αἰόλου φθείραντα Κανάκην τὴν ἀδελφήν.* Dionys. Hal. Rhet. c. 9, 11 vol. 5 p. 354 sq.: *ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης δι' ὅλων λόγων διοικήσεως σχῆμα περαίνει —. ἐν τῷ Αἰόλῳ ὁ Μακαρεὺς ἐστιν ὁμιλήσας τῇ ἀδελφῇ καὶ λανθάνων καὶ συμβουλεύων τῷ πατρὶ τὰς ἀδελφὰς τοῖς ἀδελφοῖς συνοικίσαι, ἵνα τὸ οἰκεῖον διοικήσηται· καὶ οὕτως ἐσχημάτισται ὁ λόγος κοινῇ γνώμῃ καὶ συμβουλῇ.* Argumentum fabulae Welckerus agnovit in narratione Sostrati Stob. Flor. 64, 35 (cf. Plut. Mor. p. 312 C): *Αἴολος τῶν κατὰ Τυρρηνίαν βασιλεὺς τόπων ἔσχεν ἐξ Ἀμφιθέας θυγατέρας ἓξ καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀρρένων παίδων, ὧν ὁ πρεσβύτατος Μακαρεὺς Κανάκης τῆς ἀδελφῆς ἐρασθεὶς ἐβιάσατο τὴν προειρημένην. Αἴολος δὲ περὶ τούτων μαθὼν τῇ θυγατρὶ ξίφος ἔπεμψεν· ἡ δὲ ὡς νόμον δεξαμένη τὸν σίδηρον αὑτὴν ἀνεῖλε. Μακαρεὺς δὲ τὸν γεννήσαντα προεξιλεωσάμενος ἔδραμεν εἰς τὸν θάλαμον· εὑρὼν δὲ τὴν ἀγαπωμένην αἱμορραγοῦσαν τῷ αὐτῷ ξίφει τὸν βίον περιέγραψε.* Euripideum drama respicit Ovidius Trist. 2, 384: *nobilis est Canace fratris amore sui.* Canacen parturientem cantavit Nero (Suet. Neron. c. 21 Dio Cass. 63, 10 et 22). Aeoli tragicam personam ab Aristophane in Aeolosicone risam esse tradit Platonius *περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν* p. XIII b 38 ed. Dübn., quod num recte tradiderit dubitat Bergkius Com. 2 p. 943: de Eriphi Aeolo (Com. 3 p. 556) nihil scimus. Antiphanes (Com. 3 p. 7) teste Ath. X p. 444 C haec in Aeolo dixit:

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχέ θ' αὑτόν· εἶτα παραλαβών ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει
τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

quae tragicam parodiam manifesto produnt et videntur ex Euripide maximam partem expressa esse, id quod de vs. 1 et 2 iam Valckenarius suspicatus est.

14

Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διός,
τοῦ δ' Αἴολος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος
Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ' ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα.

Dicaearchus q. d. de statu Graec. 22 (Mülleri Geogr. min. vol. 1 p. 109): *ἔστιν οὖν ἡ Ἑλλὰς ὑφ' Ἕλληνος οἰκισθεῖσα πόλις τε καὶ χώρα· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Εὐριπίδης* '*Ἕλλην — φλόγα*'. Cf. Strab. VIII p. 356: *ἡ δὲ Σαλμώνη πλησίον ἐστὶ τῆς ὁμωνύμου κρήνης, ἐξ ἧς ῥεῖ ὁ Ἐνιπεύς· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Ἀλφειόν. τούτου δ' ἐρασθῆναι τὴν Τυρὼ φασίν — ἐνταῦθα γὰρ βασιλεῦσαι τὸν πατέρα αὐτῆς τὸν Σαλμωνέα, καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ φησί.* vs. 2 *αἰόλου* cod. vs. 3 *κρηθεύς τε ὥστ' ἐπ' ἀλφίου* cod. vs. 4 *σαλμώνου* cod.

15

ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων·
πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος·
πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ,
τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν.

Stob. Flor. 65, 1: *Εὐριπίδου Αἰόλῳ.* '*ἴδοιμι — ἔχειν.*' vs. 2 afferunt s. fab. n. Ath. XIII p. 566 B, om. p. et fab. nomine Porphyr. Introd. in Aristot. Categ. p. 1 b 34 Etym. M. p. 295, 43 Etym. Gud. p. 163, 28 Georgius Cedrenus vol. 2 p. 181, 22 Eust. Il. p. 172 sq., respiciunt Gregorius Naz. vol. 1 p. 117 D: *ἀνὴρ ἐπιφανὴς τά τε ἄλλα καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ εἶδος ἀληθῶς τυραννίδος ἄξιος.* Georgius Acropol. p. 146, 8: *τὸ φρόνημα τεθαυμάκασι καὶ ὃ φησί τις τῶν παλαιῶν, τυραννίδος ἄξιον ἔκριναν.* Eust. Il. p. 399, 11: *καὶ ἄλλον τρόπον κατὰ τὸν τραγικὸν εἶδος ἄξιον τυραννίδος.* de sede versus fallitur Philoponus in Porph. Introd. p. 11 b 44 (sive David Proleg. in Porph. Introd. p. 21 a 1): *λέγεται γὰρ εἶδος καὶ ἡ μορφή. ὥσπερ καὶ ἐν Φοινίσσαις Εὐριπίδης φησί* '*πρῶτον — τυραννίδος*'. hinc Schol. Aristot. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 403, 11: *περὶ εἴδους φησὶν ὁ Εὐριπίδης περὶ Φοίνικός τινος* '*πρῶτον — τυραννίδος*'. vs. 1 *ἄρ-*

ϱεν ἀϱϱένων Stob. vs. 2 ἀξίους Stob. et fortasse Greg. Naz., ἄξιον ceteri. vs. 3 τοῦτ' M.

16

λαμπϱοὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄϱεος ἔν τε συλλόγοις,
μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο,
ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ, μεγάλα βουλεύοιντ' ἀεί·

Stob. Flor. 45, 13: *Εὐϱιπίδου Αἰόλῳ.* '*λαμπϱοὶ — ἀεί*'. vs. 2 et 3 partim affert Aristot. Polit. 3, 4 p. 1277 a 19: *καὶ τὴν παιδείαν δ' εὐθὺς ἑτέϱαν εἶναι λέγουσί τινες τοῦ ἄϱχοντος — καὶ Εὐϱιπίδης φησί* '*μή μοι τὰ κόμψ', ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ*'. vs. 1 *λαμπϱοῦ δ' ἐν αἰσχϱαῖς* M. vs. 2 *ποικίλοι*] *ποίκιλ*[α] A. vs. 3 *μεγάλα βουλεύοντες εὖ* ed., *μέγα βουλεύοντες ἀεί* A, *μεγάλα βουλεύοιντ' ἀεί* ci. Gaisford.

17

ἆϱ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων,
Αἴολε, σ' εὐνάζειν τέκνα φίλτατα;

Ar. Pac. 114: *ὦ πάτεϱ ὦ πάτεϱ, ἦ ῥ' ἔτυμός γε δώμασιν ἡμετέϱοις φάτις ἥκει* —; ubi Schol. RV: *παϱὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐϱιπίδου* '*ἆϱ' — φίλτατα;*' vs. 1 *ἔτυμος* V, *ἔτυμον* Seidler. *φάτιν* R, *φάτειν* V. *ἔγνων* V, *εὖϱον* R. vs. 2 *Αἴολος* V, *Αἴολε, σ'* Seidler.

18

δοξάσαι ἔστι, κόϱαι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

Ar. Pac. 119: *δοξάσαι ἔστι, κόϱαι· τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄϱτον.* ubi Schol.: *καὶ τοῦτο παϱὰ* (*πϱὸς* libri) *τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐϱιπίδου ἔπος* '*δοξάσαι — εἰπεῖν*'.

19

τί δ' αἰσχϱόν, ἢν μὴ τοῖσι χϱωμένοις δοκῇ;

Ar. Ran. 1475: *τί δ' αἰσχϱόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;* ubi Scholia: *παϱὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐϱιπίδου* '*τί δ' — δοκῇ;*' Serenus in Stob. Flor. 5, 82: *Εὐϱιπίδης εὐδοκίμησεν ἐν θεάτϱῳ εἰπών* '*τί δ' αἰσχϱὸν ἂν μὴ τοῖς γε χϱωμένοις δοκῇ;*' *καὶ ὁ Πλάτων ἐντυχὼν αὐτῷ* '*ὦ Εὐϱιπίδη*' *ἔφη,* '*αἰσχϱὸν τό γ' αἰσχϱόν, κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ*'. Plut. Mor. p. 33 C de Antisthene: *τοὺς Ἀθηναίους ἰδὼν θοϱυβήσαντας ἐν τῷ θεάτϱῳ* '*τί δ' — δοκῇ;*' *παϱαβάλλων εὐθύς* '*αἰσχϱὸν τό γ' αἰσχϱόν, κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ*'. Eodem versu Lais usa dicitur ad irridendum Euripidem, cf. Machon Ath. XIII p. 582 D, ubi *εἰ μὴ τοῖσι χϱωμένοις δοκεῖ* legitur. Etiam versum quem Aristophanes praemittit, *αἴσχιστον ἔϱγον πϱοσβλέπεις μ' εἰϱγασμένος* Euripideum esse ci. Fritzschius in Ar. Ran. p. 442 sq.

20

μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὃν χὡ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

Stob. Flor. 93, 9: Εὐριπίδου Αἰόλῳ. ‘μὴ — ἐκτήσατο’. Eosdem versus s. fab. n. habet Ath. IV p. 159 C, sine p. et fab. nom. Plut. Mor. p. 34 D Sextus Empir. p. 660, 27 p. 663, 20 Stob. Flor. 5, 4 Gregor. Naz. vol. 2 p. 210 C. vs. 2 καὶ Stob. Flor. 5, 4 et Greg. Naz., χὡ vel καὶ ὁ ceteri. Qui in Stob. Flor. 93, 9 praemittitur versus δεινόν (immo δειλόν) ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν, recte deletus est a Grotio.

21

δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας
λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά,
ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς.
ἃ μὴ γάρ ἐστι τῷ πένητι πλούσιος
δίδωσ'· ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα,
τοῖσιν πένησι χρώμενοι πειθώμεθα.

Stob. Flor. 43, 20: Εὐριπίδου Αἰόλῳ. ‘δοκεῖτ’ — πειθώμεθα’. vs. 3 et 4 s. fab. n. affert Plut. Mor. 369 B et p. 474 A, item tertium et quarti dimidium (οὐκ — σύγκρασις) p. 25 C. Theophrast. Metaphys. p. 316: σχεδὸν ἰσομοιρεῖ τὸ χεῖρον τῷ βελτίονι — ὥστε δοκεῖν καὶ Εὐριπίδην καθόλου λέγειν ὡς ‘οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλά’. vs. 1 γαῖαν] γᾶν AMVind. vs. 5 πένηθ' ὁ libri, πένητι Erfurdt. vs. 7 τιμώμεθα ed., πειθώμεθα A, πειθόμεθα B, θηρώμεθα ci. Bergler, fortasse πεπώμεθα leg.

22

τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε·
ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ.
κύκλῳ γὰρ ἕρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' οὐκ ἔχει·
κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις
χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής.

Stob. Flor. 91, 21: Εὐριπίδου Αἰόλῳ. ‘τὴν δ’ — εὐτυχής’. vs. 4 ᾧ] ὧν M. vs. 5 εὐτυχής libri, εὐγενής Grotius.

23

ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ,
ἥ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται.

Stob. Flor. 116, 38: Εὐριπίδου Αἰόλῳ. ‘ἀλλ’ — ἄχθεται’. Vtrumque versum s. fab. n. affert Plut. Mor. p. 285 B, vs. 2 idem p. 786 A et p. 1094 F. vs. 2 ἐρῶσιν Stobaei M.

24

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον·
μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει,
θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας.

Stob. Flor. 71, 3: *Εὐριπίδου Αἰόλῳ.* '*κακὸν — δέμας*'. vs. 2 *ἀρρένων* Vind. vs. 3 *θηλείας θ'* A, *θηλείας δ'* ceteri, *θήλεια δ'* Henr. Stephanus. versum primum cum aliis duobus coniunctum Clemens Alex. habet (fr. 906).

25

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος
καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα·
νοῦς δ' οὐκ ἔνεστιν, οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν.

Stob. Flor. 116, 4: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλῳ.* '*φεῦ φεῦ — φρονεῖν*'. vs. 1 iisdem verbis legitur fr. 344, 1. vs. 2 *οὐδὲν ἐσμὲν*] *ἐσμὲν οὐδὲν* AVoss. *ὄχλος*] *λόγος* ci. Valck. vs. 4 *οὐκέτ' ἐστίν* ed., *οὐκ ἔστιν* AM, *οὐκ ἔνεστιν* Pflugkius. *οἰόμεθα* M.

26

τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς.
τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής.

Stob. Flor. 63, 1: *Εὐριπίδου Αἰόλῳ.* '*τῇ δ' — εὐμενής*'.

27

ἦ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος· ἀλλὰ
ποικιλίᾳ πραπίδων
δεινὰ μὲν φῦλα πόντου
χθονίων τ' ἀερίων τε
δάμναται παιδεύματα.

Plut. Mor. p. 959 D: *ἐπαινούσης τὸ Εὐριπίδειον* '*ἦ βραχύ — παιδεύματα*'. Eundem locum s. p. et fab. n. habet Plut. Mor. p. 98 E. Fabulam indicat Stob. Flor. 54, 6: *Εὐριπίδου Αἰόλῳ.* '*βραχύ — πραπίδων*' (vs. 1 et 2). vs. 1 *ἦ* om. Stob. *τοι*] *μὲν* Plut. p. 98. *ἀνέρος*] *ἀνδρός* Plut. p. 98 et Stob. vs. 2 *ποικιλίᾳ*] *ποικιλίαι* Stob., *ποικιλίαις* Plut. p. 959. vs. 3 *δεινὰ μὲν πόντου* p. 98, *δαμᾷ φῦλα πόντου* p. 959. vs. 4 *ἀερίων* p. 98, *ἐανά* p. 959. vs. 5 *δάμναται* om. p. 959. versuum 3—5 salus pendet e codicibus; cf. Valck. Diatr. p. 147 et Kayser *Rhein. Mus. N. F.* VII p. 122.

28

παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ

πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

Stob. Flor. 35, 3: *Εὐριπίδου Αἰόλῳ.* '*παῖδες — καλῶς*'. Locum repetiit Ar. Thesm. 177 haec Euripidi tribuens: *Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.*

29

σιγᾶν φρονοῦντα κρεῖσσον εἰς ὁμιλίαν
πεσόντα· τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος
μήτε ξυνείην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν
πέποιθε, δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.

Stob. Flor. 22, 14: *Εὐριπίδου Αἰόλου.* '*σιγᾶν — ἡγούμενος*'. vs. 1 *κρεῖσσον εἰς* M, *κρεῖσσον ἢ εἰς* ceteri. vs. 3 *αὐτάρκει* M.

30

ἀλλ' ὅμως οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους.

Stob. Flor. 39, 5: *Εὐριπίδου Αἰόλῳ.* '*ἀλλ' — ὅρους*'.

31

ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται,
κακῶς τελευτᾷ· πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς.

Stob. Flor. 20, 7: *Εὐριπίδου Αἰόλῳ.* '*ὀργῇ — βροτούς*'.

32

κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

Stob. Flor. 4, 11: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλῳ.* '*κακῆς — κακόν*'. *ἀπ'* om. A. *γίνεται* libri.

33

οἴμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

Stob. Flor. 114, 8: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλῳ.* '*οἴμοι — δάκρυ;*' Extrema verba *οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ* recurrunt Hecub. 298.

34

γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου.

Stob. Flor. 98, 32: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλου.* '*γλυκεῖα — βίου*'.

35

ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν,
τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον.

Stob. Flor. 104, 10: *Εὐριπίδου Αἰόλου.* '*αἰεὶ — νέον*'. vs. 1

αἰεὶ libri. vs. 2 *ἐξέφηνεν* B, *οὐκ ἔφηνεν* (*ἔφην' ἐν* M) ceteri, *αὖ πέφηνεν* Badham. *αὐτῆς* AM, *αὖ τις* al., *αὖθις* Grotius.

36

γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
δύστηνος ἆρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται.

Stob. Flor. 73, 13: *Εὐριπίδου Αἰόλου.* '*γυναῖκα — κεκλήσεται*'. vs. 1 *λέγων* AVoss., *λέγειν* al. vs. 2 *ἄρα* libri.

37

μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας
ὅστις φέρει κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

Stob. Flor. 108, 19: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλου.* '*μοχθεῖν — σοφός*'. Verba *μοχθεῖν ἀνάγκη* iterum habes in fr. 719.

38

ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει·
λάλος ἐστὶν οὗτος, οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει.

Stob. Ecl. 1, 8, 20 p. 232: *Εὐριπίδης Αἰόλῳ.* '*ὁ χρόνος — λέγει*'. vs. 2 *ἄλλος* libri, *λάλος* Canter. Num Euripidis sit vs. 2, dubitat Dindorfius. *λάλος τις οὗτος κοὐκ ἐρωτῶσιν λέγει* Conington.

39

τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα.

Stob. Flor. 50, 6: *Εὐριπίδου Αἰόλῳ.* '*τὰ — τολμήματα*'.

40

Phot. Lex. p. 169, 7 et Suidas: *κλῆρος Ἑρμοῦ· συνήθεια ἀρχαία. ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν, καὶ πρῶτον ἐξῄρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐριπίδης ἐν τῷ Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.*

41

ἀκρατές

Hesych. 1 p. 200: *ἀκρατές· ἀσθενές. Εὐριπίδης Αἰόλῳ.*

42

κατηρτυκέναι

Antiatt. p. 105, 25: *κατηρτυκέναι* (*κατήρτυκεν* cod.) *ἐλέγοντο οἱ μηκέτι βόλον ἔχοντες ἵπποι. Εὐριπίδης Αἰόλῳ.* Cf. fr. 818, 5.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Aelianus V. H. 2, 8: *κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηκοστὴν ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλή-*

λοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῷ· τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδῃ καὶ Τρῳάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῷ. γελοῖον δὲ οὐ γὰρ Ξενοκλέα μὲν ἡττᾶσθαι, Εὐριπίδην δὲ νικᾶν καὶ ταῦτα τοιούτοις δράμασι. De mytho quem in eiusdem tituli dramate Sophocles tractavit, cf. Hyginus fab. 91: *Priamus Laomedontis filius cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubae Cissei sive Dymantis filia, uxor eius praegnans in quiete vidit se facem ardentem parere, ex qua serpentes plurimos exisse. id visum omnibus coniectoribus cum narratum esset, imperant quicquid pareret necaret, ne id patriae exitio foret. postquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus: quem satellites misericordia exposuerunt. cum pastores pro suo filio repertum expositum educarunt**) *cumque Parim nominaverunt. is cum ad puberem aetatem pervenisset, habuit taurum in deliciis. quod cum satellites missi a Priamo, ut taurum aliquis adduceret, venissent, qui in athlo funebri quod ei fiebat poneretur, coeperunt Paridis taurum abducere. qui persecutus est eos et inquisivit quo eum ducerent: illi indicant se eum ad Priamum adducere [ei] qui vicisset ludis funebribus Alexandri. ille amore incensus tauri sui descendit in certamen et omnia vicit, fratres quoque suos superavit. indignans Deiphobus gladium ad eum strinxit, at ille in aram Iovis Hercei insiluit. quod cum Cassandra vaticinaretur eum fratrem esse, Priamus eum agnovit regiaque recepit.* Παραχορήγημα huic dramati fuisse docemur Schol. Eur. Hipp. 67: ἕτεροι δέ εἰσι (sc. Hippolyti comites) τοῦ χοροῦ, καθάπερ ἐν τῇ ἀλ^ε (sic cod. Ven. 471, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ olim ed., ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ed. Cobetus) ποιμένες. Ennium in Alexandro Euripidis vestigia legisse probabile est ex Varronis loco, vide fr. 65. Ceterum Ἀλεξάνδρα cum Schol. Eur. habet Hesychius (fr. 64), quod falsum esse intellexit Osannus in Wolfii Anal. vol. 2 p. 529 sqq. Huius dramatis videtur esse adespoton Diogenis L. 7, 67.

43

καὶ χρόνου προὔβαινε πούς

Ar. Ran. 100: ὅστις φθέγξεται τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον, αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα. ubi Schol. Rav. (cf. Suid. v. παρακεκινδυνευμένον): χρόνου πόδα ἐξ Ἀλεξάνδρου ‘καὶ — ποῦς’. Ar. Ran. 311: τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα; πρόβαινε Schol. Ar. et Suid., προὔβαινε Elmsleius. Cf. δαρὸν χρόνου πόδα Eur. Bacch. 889 et qui χρόνου πόδα ex Euripide commemorat Eust. Opusc. p. 46, 32.

44

παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.

---

*) Scribendum suspicor *expositum pastores pro suo filio repertum educarunt.* Mox *quod cum satellites* pro *quo cum satellites* correxi.

Stob. Flor. 124, 20: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. ʻπαλαιὰ — στένειν'. καινοῖς] κενοις sine accentu M.

45

A. οἶδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών.
B. χρῆν· τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά.

Stob. Flor. 114, 7: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ. ʻοἶδ' — κακά'. vs. 1 κάμπτειν] κνάμπτειν AMVind. vs. 2 χρῆν A, χρή ceteri. Prior versus Priami videtur esse, alter Hecubae: libri personarum notas om.

46

ὥστ' οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ.

Stob. Flor. 105, 33: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. ʻὥστ' — εὐδαιμονεῖ'.

47

πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος
μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.

Stob. Flor. 108, 17: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. ʻπάντων — μελετᾷ.'

48

ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ·
ὅθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς. δούλοισι γὰρ
τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ.

Stob. Flor. 4, 32: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. ʻὅθεν — οὔ'. vs. 1 δὲ] μὲν M. χρῆν A, χρῇ M, χρή ceteri. vs. 2 χρήν M. vs. 3 τοῖς σοῖσιν ἥκεις A, τοῖς σοῦσιν ἥκεις M, τόσοισιν ἥκεις ceteri, τοῖς σοῖσι νικᾷς Musgravius, τοῖς σοῖσιν εἴκεις Gesner.

49

σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω·
δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν
οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον οὐδὲ δώμασι
κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα.

Stob. Flor. 62, 14: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. ʻσοφὸς — ἀνωφελεστέρα'.

50

ἤλεγχον· οὕτω γὰρ κακὸν δούλων γένος·
γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.

Stob. Flor. 62, 15: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου (sic M, simpliciter ἀλεξαν (δ superscr.) Vind., ceteri lemma om., A etiam locum). ʻἤλεγχον — σκοπεῖ'. Meinekius hunc locum cum fr. 49 coniungendum suspicatur.

51

δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,
πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν.

Stob. Flor. 62, 16: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (*ἐν ταυ* Vind.). '*δούλων — μέγαν*'. vs. 1 *δεσπόται* scribendum suspicor cum Bothio. vs. 2 *τῶν*] *τὸν* A. *αἱροῦνται* libri, *αἴρονται* Elmsleius.

52

δούλους γὰρ οὐ
καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.

Stob. Flor. 62, 19: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου.* '*δούλους — δεσποτῶν*'. vs. 2 *κρείττονας* M.

53

περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ
βρότειον εὐλογήσομεν.
τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα,
διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα βροτούς,
ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν.
ἴδιον οὐδὲν ἔχομεν· μία δὲ γονὰ
τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές·
νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος.
τὸ φρόνιμον εὐγένεια, καὶ τὸ συνετὸν
ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος.

Stob. Flor. 86, 2: *Εὐριπίδου* (*τοῦ αὐτοῦ* A) *Ἀλεξάνδρῳ.* '*περισσόμυθος — πλοῦτος*'. Scriptura et metrum incertum. vs. 4 *τεκοῦσα γᾶ* ed., *γᾶ* om. AB. vs. 5 *χθὼν*] *χέων* M. *ὄψιν*] fortasse *φύσιν* leg. vs. 8 *γαῦρον*] *γαύρων* M, *γαυρῶν* A pr. m. vs. 9 sq. *τὸ συνετὸν ὧ | θεὸς δίδωσιν* Hermannus; equidem dubito num *τὸ φρόνιμον κτἑ.* Euripidea sint.

54

οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,
παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.

Stob. Flor. 86, 7: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ.* '*οὐκ — ἀνδρῶν*'. vs. 2 *παρ'*] *ἐπ'* codex Voss.

55

κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν
ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἵ τ' ἄγαν τρυφαί·
πενία δὲ δύστηνον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.

Stob. Flor. 97, 3: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ.* '*κακόν — δραστήρια*'.

Clemens Alex. Strom. IV p. 574: '*κακὸν οὖν ἦν τι παίδευμ' εἰς εὐανδρίαν — τρυφαί*' (vs. 1 et 2) *ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὁ Εὐριπίδης πεποίηκεν*. vs. 1 *τι* om. Stobaei codex A. *βούλευμ'* Stob., *παίδευμ'* Clem. vs. 4 *μοχθεῖν τ' ἀμείνω* ci. Conington.

56

ἄδικον [δ'] ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

Stob. Flor. 93, 14: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. '*ἄδικον — ποιεῖ*'. prius *δ'* om. MVind. *ποεῖ* MVind.

57

ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·
ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ
δίκαια λέξας ἧσσον εὐγλώσσου φέρει.

Stob. Flor. 42, 3: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. '*ἄναξ — φέρει*'. vs. 2 et 3 s. poetae et fab. n. affert Clemens Alex. Strom. I p. 340. vs. 2 *ἀγλωσσίᾳ* Clem., *εὐγλωσσίᾳ* Stob.

58

ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ
ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι

Stob. Flor. 62, 18: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. '*ὦ — κεκτημένοι*. Lemmatis certa auctoritas nondum allata est. vs. 2 *τῇ φύσει* ci. Iacobsius et Dobraeus.

59

οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.

Stob. Flor. 38, 20: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. '*οἴμοι — σωτηρία*'. vs. 2 *ἃ* libri, scripsi *ἣ* ex Eur. Troad. 743 et Med. 14.

60

ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί.

Stob. Flor. 69, 20: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. '*ἐκ — ἀεί*'.

61

χρόνος δὲ δείξει σ'· ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν
ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ κακόν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 742: *καὶ μὴν Εὐριπίδου μὲν ἐξ Ἀλεξάνδρου* '*χρόνος — κακόν*'. vs. 1 *σ'* addidit Grotius. vs. 2 *γνώσομαί σε ἢ* libri, *γνώσομαι σέγ' ἢ* Grotius, *γνωσόμεσθά σ' ἢ* Schneidewinus, ego *γνώσομαί σ' ἤτοι* malim.

62

μισῶ σοφὸν
[ὄντ'] ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν.

Orion Flor. 1, 3 p. 41, 9: ἐξ $\overset{\text{ἐν}}{\text{ἀλ}}$/. 'μισῶ — οὐ σοφόν'. Probabiliter ἐξ Ἀλεξάνδρου ci. Schneidewin. vs. 3 ὄντ' addidit Meinekius. Pacuvius Gellii 13, 8, 4: *ego odi homines ignava opera et philosopha sententia.*

63

Ἑκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται
θνητοῖσιν, ἕλκει δ' οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας.

Stob. Flor. 111, 8: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ.* 'Ἑκάβη — τύχας'. vs. 2 οὔ ποτ'] οὔ πω τ' A. τύχας suspectum.

64

ἄρρητος κόρη

Hesych. 1 p. 551: *ἄρρητος κόρη· ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρῳ.* Cf. Eur. Hel. 1307 et Carcin. fr. 5, 1.

65

Varro L. L. 7, 82: *apud Ennium* — '*quapropter Parim pastores nunc Alexandrum vocant*'. *imitari dum voluit Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam Euripides quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta.*

ΑΛΚΜΕΩΝ Α ET Β

Ἀλκμέων Euripidem scripsisse, non *Ἀλκμαίων*, docet grammaticus Anecd. Oxon. vol. 2 p. 337, 4: *Ἀλκμέωνας· τὸ ΜΕ ψιλόν, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ ἔχει ἡ χρῆσις. συστείλας τὸ Ε φυλάττει τὸ Ω ὡς κύριον ἐν τῇ γενικῇ**). Duo fuisse huius tituli dramata nescivit Iohannes Malalas p. 72, 11: *καὶ μετὰ Αἰσχύλον ἐβασίλευσεν αὐτῶν Ἀκμαίων ἔτη δύο· περὶ οὗ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος δρᾶμα ἐξέθετο.*

Prius drama, *Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφῖδος*, scenae commissum est olymp. 85, 2. Argum. Eur. Alcest.: *ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος τὸ λ* (πε' ὀλ. ci. Dindorfius). *πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι.* De mytho cf. Hygin. fab. 73: *Amphiaraus Oeclei et Hypermnestrae Thestii filiae filius, augur, qui sciret, si ad Thebas oppugnatum isset, se inde non rediturum, itaque celavit se conscia Eriphyle coniuge sua, Talai filia. Adrastus autem ut eum investigaret, monile aureum ex gemmis fecit, et muneri dedit sorori suae Eriphylae, quae doni cupida coniugem prodidit. Amphiaraus Alcmaeoni filio suo praecepit ut post suam mortem poenas a matre exsequeretur. qui postquam apud Thebas terra est devoratus, Alcmaeon memor patris praecepti Eriphylen matrem suam interfecit.*

---

*) Dixit de hac scriptura Meinekius Com. 3 p. 107, cui addo Dionis Chrysost. 77, 32 33 et notissimum illud *Νέρων Ὀρέστης Ἀλκμέων μητροκτόνοι* (Philostr. V. Soph. p. 202, 13 Sueton. Neron. c. 39 Dion. Cass. 61, 16 Schol. Aristid. p. 740). Cf. Eur. fr. 76 79 81 83 85 86 87.

quem postea Furiae exagitarunt. Apollod. 3, 7, 5: *Ἀλκμαίωνα δὲ μετῆλθεν ἐρινὺς τοῦ μητρῴου φόνου, καὶ μεμηνὼς πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφῖδα πρὸς Φηγέα. καθαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἀρσινόην γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα, καὶ τόν τε ὅρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῷον ἀπιέναι καὶ παρ' ἐκεῖνον παλινδικίαν λαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτοῦ, ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς τῆς χώρας ἀπελαύνεται. τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελῴου πηγὰς παραγενόμενος καθαίρεταί τε ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀχελῷος προσέχωσε τόπον κτίσας κατῴκησε. Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τόν τε ὅρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν καὶ λεγούσης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ εἰ μὴ λάβοι ταῦτα, παραγενόμενος εἰς Ψωφῖδα Ἀλκμαίων Φηγεῖ λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτῷ, ὅταν τὸν ὅρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. ὁ δὲ πιστεύσας δίδωσι. μηνύσαντος δὲ θεράποντος ὅτι Καλλιρρόῃ ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως ἀναιρεῖται.* Cf. Tatianus Orat. ad Graec. c. 24 p. 100: *τί μοι συμβάλλεται πρὸς ὠφέλειαν ὁ κατὰ τὸν Εὐριπίδην μαινόμενος καὶ τὴν Ἀλκμαίωνος μητροκτονίαν ἀπαγγέλλων; ᾧ μηδὲ τὸ οἰκεῖον πρόσεστι σχῆμα, κέχηνε δὲ μέγα καὶ ξίφος περιφέρει καὶ κεκραγὼς πίμπραται καὶ φορεῖ στολὴν ἀπάνθρωπον.* quibus verbis mimus Alcmaeonis personam agens significari videtur.

Ἀλκμέωνα τὸν διὰ Κορίνθου spectat Scholion Ar. Ran. 67: *αἱ διδασκαλίαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμώνυμον* (sic G, *ὁμωνύμως* V) *ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα* (*ἀλκμαίω διονα* V), *Βάκχας*. De argumento cf. Apollod. 3, 7, 7: *Εὐριπίδης δὲ φησὶν Ἀλκμαίωνα κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον ἐκ Μαντοῦς**) *Τειρεσίου παῖδας δύο γεννῆσαι, Ἀμφίλοχον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην, κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι, καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκοῦσαν εὐμορφίᾳ ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικυίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσηται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα, ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα θεράπαιναν, παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος κατὰ χρησμοὺς Ἀπόλλωνος Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ᾤκησεν.*

Haud pauca fragmenta utrius sint dramatis nescimus; plerique enim auctores simpliciter *Ἀλκμαίωνα* afferunt, et fortasse illa *ὁ διὰ Ψωφῖδος* et *ὁ διὰ Κορίνθου* grammaticis debentur, non poetae, quem *ἐν Ψωφῖδι* et *ἐν Κορίνθῳ* dicturum fuisse arbitror.

---

*) Cf. Clemens Alex. Strom. I p. 399: *Τειρεσίας τε αὖ καὶ Μαντὼ ἐν Θήβαις, ὡς φησὶν Εὐριπίδης.*

66

ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων

Hesych. 1 p. 598: ἀτενής. 'ἥκω — οἴκων', Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος (ψοφίδος cod.) συντείνασα. Verba sunt chori virginum in parodo dicta, quod vidit Meinekius.

67

οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τἀν τῇ πόλει;

Ar. Eq. 1302: 'οὐδὲ — πόλει;' ubi Schol.: ὁ στίχος παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκμαίωνος Εὐριπίδου. Alcmaeonem τὸν διὰ Ψωφῖδος dici chronologia docet. Euripidea verba fortasse Aristophanes mutavit.

68

ὁ φόβος, ὅταν τις σώματος μέλλῃ πέρι
λέγειν καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον,
τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει
τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται.
τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῷος μένει.
ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν·
ψυχὴν γὰρ ἆθλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ.

Stob. Flor. 8, 12: Εὐριπίδου ἀκμ) (sic Vind., Εὐρ. ἐν Ἀλκμήνῃ ed. Schowius, Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος ci. Gaisfordus). 'ὁ φόβος — ὁρῶ'. Locum om. AM. vs. 1 τις B m. sec., τι ceteri. μέλει] μέλλει B. vs. 2 ἐπ' libri, εἰς Scaliger. vs. 3 ἄγει] ἔχει N m. pr., ἄγχει B m. pr. vs. 3 ἀνθρώπων] ἐνθρώσκων ci. Meinekius. vs. 5 ἀθῷος ed., ἀθῷιος Vind. vs. 5 ὅμως] οὔπως legendum videtur. δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Vind., δεῖ γὰρ ὑποδραμεῖν B m. pr., ὑπερδραμεῖν B m. sec. vs. 7 τιθεμένην] κειμένην Dobraeus Advers. 2 p. 128.

69

μητέρα κατέκταν τὴν ἐμήν, βραχὺς λόγος.
ἑκὼν ἑκοῦσαν ἢ οὐ θέλουσαν οὐχ ἑκών;

Aristot. Eth. Nic. 5, 11 p. 1136 a 13: ὥσπερ Εὐριπίδης εἴρηκε λέγων ἀτόπως 'μητέρα — οὐχ ἑκών'. ubi Michael Ephes. fol. 74 b: παρατίθεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου ἰαμβεῖα ἐκ τοῦ Βελλεροφῶντος (βελλεροφόντος ed.) εἰς πίστωσιν τοῦ ἔστιν ἑκόντα ἀδικεῖσθαι. Alcmaeonis esse locum vidit Welcker. vs. 1 κατέκτα libri, κατέκταν Boiss. vs. 2 οὐ addidit Welcker cum paraphrasta, qui ἄκουσαν οὐχ ἑκών habet.

70

μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ,
ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰών.

Aristot. Eth. Nic. 3, 1 p. 1110 a 28: ἔνια δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγ-

καϑῆναι. ἀλλὰ μᾶλλον ἀποϑανετέον παϑόντι τὰ δεινότατα. καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνα γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροκτονῆσαι. ubi Scholia fol. 39 b: *λέγει γὰρ παρ' αὐτῷ ὁ Ἀλκμαίων ' μάλιστα — ἰών'. διὰ γὰρ τούτων ἐντολὰς τοῦ πατρὸς διηγεῖται ὡς ἐντειλαμένου αὐτοῦ (αὐτῷ?) ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα καὶ καταρασαμένου (καταρασομένου* ed.) *αὐτοῦ, εἰ μὴ ἀποκτείνῃ, ἀκαρπίαν τε γῆς καὶ ἀτεκνίαν.* vs. 1 *ἐπῆρεν* ed. vs. 2 *ὅϑ' ἅρματ'*] *ὅϑ' ἅρμα* ed.

71

ὃς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ,
χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν.

Schol. Pind. Nem. 4, 32: *Ἀμφιτρύωνος· ἀντὶ πατρωνυμικοῦ τοῦ Ἀμφιτρυωνιάδου — ὡς δὲ* (f. *δὴ*) *Ὅμηρος λέγει Ὑπερίονος Ἠελίοιο ἀντὶ τοῦ Ὑπεριονίδου, καὶ Εὐριπίδης ' ὃ — πόλιν'. οὐ γὰρ ὁ Οἰδίπους ἤνεγκε χρυσοῦν ὅρμον εἰς Ἄργος, ἀλλ' ὁ Πολυνείκης καὶ ἔδωκεν Ἐριφύλῃ. ἔστιν οὖν Οἰδιποδίδης δέ με.* Alcmaeoni hos versus adscripsit Barnesius. vs. 1 sine poetae et fab. nom. extat ap. anon. *περὶ βαρβ. καὶ σολοικ.* in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239: *περὶ τὰ εἴδη* (sc. *σολοικίζουσιν*), *ὡς ' Οἰδίπουν ἀπώλεσεν, Οἰδίπους δ' ἐμέ'. ὃ σοὶ χρυσοῦν* Schol. Pind., *Οἰδίπουν* Anecd. Boiss. *δ' ἐμέ*] *δέ με* Schol. Pind.

72

αἷμα γὰρ σὸν μήτηρ ἀπενίψατο

Anonymus in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 194, 3 de v. *αἷμα* disserens: *τοιοῦτον δέ τι δοκεῖ τῷ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ διὰ Ψωφῖδος Ἀλκμαίωνι· αἷμα γάρ, φησί, σὸν μήτηρ ἀπενίψατο· τουτέστι καϑάρσει τινὶ τὸν τῆς μητροκτονίας ἀπενίψατο μολυσμόν.* Poetae verba non integra.

73

καί σ' ὦ γεραιέ· τήν τε παῖδ' ἣν δῷς ἐμοί,
γαμβρὸς νομίζει καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός.

Photius Lex. p. 410, 7 et Suid.: *πενϑερὰ τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ καὶ πενϑερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησί ' καί — ἐμός'.* vs. 1 *καὶ σὲ* vel *καί σ'* libri, *χαῖρ'* ci. Meinekius, sicut *χαῖρ' ὦ γεραιέ* Eur. El. 553 dixit. *παῖδα μὴ δῷς* Phot., *παῖδα μὴ δοὺς* Suid., *παῖδ' ἣν δῷς* Grotius. vs. 2 *νομίζῃ* libri.

74

ἀργαίνειν

Hesych. 1 p. 513: *ἀργαίνειν· λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Ψωφῖδος* (*ἀλκμαίονι διὰ ..φίδος* cod.). Eust. Od. p. 1430, 62: *ἀργαίνειν τὸ λευκαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίωνι.*

75

φίλαι φίλαι,
πρόβατε, μόλε τις ὧδε· ποδαπὸς ὁ ξένος
Κορίνθιος ἔμολεν ἀγχίαλος;

Anecd. Paris. vol. 1 p. 20: πάροδος δέ ἐστιν ᾠδὴ χοροῦ γινομένη ἅμα τῇ εἰσόδῳ, ὥσπερ — ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Κορίνθου 'φίλε — ἀγχίαλος;' vs. 1 φίλε φίλε cod., φίλαι φίλαι Hermannus. vs. 2 ὅδε cod., ὧδε Meinekius. vs. 3 Κορινθίοις Hermannus. ἄγχιμος ci. Meinekius.

76

ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα,
ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα,
κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.

Stob. Flor. 90, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀλκμέωνι (sic fere M, ubi ἀλκμένωι scribitur, ἀλκμαίωνι AVind.). 'ὦ παῖ — πατρός'. cum vs. 3 cf. Eupolis Com. 2 p. 463: οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς ἔμ' ἐκγεννᾶν τέκνα, ὄρνεις δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί. Vtrius Alcmaeonis sit locus docet versus primus.

77

ὁρᾶτε τὸν τύραννον, ὡς ἄπαις γέρων
φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.

Stob. Flor. 22, 13: Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος. 'ὁρᾶτε — μέγα'. Ad Alcmaeonem posteriorem hos versus rettulit Welcker.

78

ἀπαιώνιστον

Hesych. 1 p. 421: ἀπαιώνιστον· δύσφημον. Εὐριπίδης ἀλλὰ καὶ διὰ ἀκορίν (θ superscr.) (sic cod., Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Κορίνθου Matth.).

79

γυναῖκα καὶ ὠφελίαν
καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν
μέγιστον ἐδίδαξα τὠμῷ λόγῳ.

Stob. Flor. 69, 7: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (sic M, ἀλκμαίωνος A). 'γυναῖκα — λόγῳ'. vs. 1 ὠφέλειαν libri, ὠφελίαν Dindorf. Zon. Lex. p. 1897: ὠφέλεια· παρὰ δὲ τῷ Εὐριπίδῃ εὕρηται καὶ ὠφελία. vs. 2 φέρῃ libri. φέρειν Valck. vs. 3 μεγίστων libri, μέγιστον scripsi. dimeter est dochmiacus. τῷ ἐμῷ A, τ' ἐμῷ M, τοὐμῷ al.

80

βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους·

θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν.

Stob. Flor. 22, 8: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *ἀλ*^κ (sic codex Vind.). '*βροτοῖς — φέρειν*'.

81

φεῦ φεῦ, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

Stob. Flor. 49, 6: *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος* (sic M, *ἀλκμαίωνος* A). '*φεῦ φεῦ — κακά*'. *φεῦ φεῦ*] *φεῦ* semel Vind.

82

ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας
λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

Stob. Flor. 22, 24: *Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνι* (*ἀλ*^κ Vind.). '*ταπεινὰ — τύχης*'. Cum vs. 1 compares adesp. fr. 285.

83

τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς
μιάσματα

Stob. Flor. 79, 15: *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος* (sic M, *ἀλκμαίωνος* A). '*τὰ — μιάσματα*'.

84

εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπει πατρός

Priscianus p. 1182, 20 (vol. 2 p. 205 Kr.): *Attici ἐντρέπομαι τοῦτο καὶ τούτου. — Euripides in Alcmaone* 'ΕΙΤΟΥ ΤΕ ΚΟΤΟϹ ΟΥΔΕΝ ΕΝΤΡΕΠΗ ΠΑΤΡΟϹ'. Sic codex Paris., ΕΠΟΥ (pro ΕΙΤΟΥ) habet Vossianus. Putschius edidit *τί τοῦτ' ἑκόντος οὐδὲν ἐντρέπει πατρός*.

85

ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν;

Stob. Flor. 79, 23: *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνι* (sic M, *ἀλκμαίωνι* A). '*ἢ — ὠφελήσομεν;*' vs. 1 *ἢ τί πλέον*] *τί πλεῖον* Valck.

86

μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου.

Stob. Flor. 62, 20: *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος* (sic M, *βουσίρι*^δ Vind.). '*μέτεστι — νόσου*'.

87

ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει.

Stob. Flor. 62, 22: *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος* (sic M, *ἀλκμαίωνος* AVind.). '*ὅστις — ὀφλισκάνει*'.

88

γυναῖκες, ὁρμήθητε μηδ' ἀθυμίαν
σχέθῃ τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν
ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 344: *σκεθροτέραν — ὅτε μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς, ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λογισμοῦ τὸ σκεθρόν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀλκμαίωνι φησί ʻγυναῖκες — τέχνηνʼ*. vs. 1 *ἀτιμίαν* ante Valck. vs. 2 *σκεθρήν* libri, *σχέθῃ* Valck. *ταύτης* ed., *ταῦτα* codices Paris. 2177 et 2651. *σκεθρόβοραν*] *σκεθρωβοραν* codex Paris. 2651, *σκεθρῶς ὁρᾶν* Valck. vs. 3 *τέχνην*] an *τύχην* leg.?

ΑΛΚΜΗΝΗ

Omittit hanc fabulam marmor Albanum (C. I. 6047), argumentum ignoramus. Plautus Rudent. 1, 1, 4: *proh di inmortales, tempestatem quoiusmodi Neptunus nobis nocte hac misit proxuma! — non ventus fuit, verum Alcumena Euripidi.*

89

πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός, εὐφυὴς κλάδος,
ἀηδόνων μουσεῖον

Ar. Ran. 93: *ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης.* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου ʻπολὺς — μουσεῖονʼ*. Om. fab. nom. Suidas v. *χελιδόνων μουσεῖα*. vs. 1 *ἂν εἷρπε* Scholiorum RΘ. *ἐκ φυῆς* R. *κλάδους* ci. Bergkius, *κλάδοις* Hermannus. vs. 2 *χελιδόνων* ante Meinekium in Theocr. p. 439 sq.

90

οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ
χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Ar. Ran. 536: *μετακυλίνδειν αὑτὸν ἀεὶ πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον.* ubi Schol. (cf. Suid. v. *ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι*): *ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου ʻοὐ γὰρ — ἀποστερεῖνʼ*. vs. 1 *εἰς* om. Schol., habet Suid. vs. 2 *δίκης σ'* Grotius.

91

πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν;

Pollux 10, 117: *πανός μέντοι καὶ φανός ἡ λαμπάς. ὡς ὅταν φῇ ἐν τῇ Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδης ʻπόθεν — λαβεῖν;ʼ*

92

ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει.

Stob. Flor. 43, 22: *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. ʻἀτρέκεια — πέλειʼ.* *ἀνδρὸς*] *ἀνέρος* Bothius.

93

ἴστω τ' ἄφρων ὢν ὅστις ἄνθρωπος γεγὼς
δῆμον κολούει χρήμασιν γαυρούμενος.

Stob. Flor. 45, 9: *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης*. '*ἴστω — γαυρούμενος*'. vs. 1 *ἴστω τ'* A, *ἴστω δ'* al. vs. 2 *κωλύει* M.

94

ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
δούλοις ἄριστα· κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος
εἴη τις, ἁνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.

Stob. Flor. 62, 24: *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης*. '*ἀεὶ — ποιεῖν*'. vs. 2 *κἀφί τῳ* A.

95

τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος.

Stob. Flor. 45, 7: *Ἀλκμήνη* (sic Vind., AM locum om.). '*τῶν γὰρ — λόγος*'.

96

ἀλλ' οὐδὲν ηὑγένεια πρὸς τὰ χρήματα·
τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει.

Stob. Flor. 92, 1: *Εὐριπίδου Ἀλκμήνη*. '*ἀλλ' — ἄγει*'. vs. 1 *ἡ εὐγένεια* libri. vs. 2 *πλοῦτος* om. A.

97

σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία.

Stob. Flor. 93, 15: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Ἀλκμήνης*. '*σκαιόν — ἀπειρία*'.

98

ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως δ' ἴσως
ἔπραξας· αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ
μισῶ· λόγος γὰρ τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε.

Stob. Flor. 99, 16: *Εὐριπίδου Ἀλκμήνη*. '*ἀλλ' — ποτε*'. vs. 1 *δ'* addidit Matth. vs. 3 *λογισμοὺς* vel *λογισμὸς* libri, *λόγος* Porson.

99

ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

Stob. Flor. 108, 18: *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης*. '*ἀλλ' — εὐγενῆ*'. *ἀλλ' εὖ*] *στερρῶς* Men. mon. 480.

100

τὸν εὐτυχοῦντα χρῆν σοφὸν πεφυκέναι.

Stob. Flor. 45, 12: *Εὐριπίδου Ἀλκμήνη*. '*τὸν — πεφυκέναι*'. *χρὴ* libri, *χρῆν* Meinekius.

101

θάρσει, τάχ' ἂν γένοιτο· πολλά τοι θεὸς
κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ.

Stob. Flor. 111, 7: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. 'θάρσει — πέλει'. vs. 1 πολλὰ τοῖς θεοῖς libri, πολλά τοι θεὸς Musgr. vs. 2 πέλει libri, τελεῖ Lobeck.

102

ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ
τίκτει βροτοῖσιν.

Stob. Flor. 98, 22: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. 'ἀλλ' — βροτοῖσιν'. vs. 2 βροτοῖσιν Vind., βροτοῖς ceteri.

103

σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας
πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.

Stob. Flor. 114, 3: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης (sic A, ἀλκμώνης M). 'σοφώτεροι — οἴκοθεν'. vs. 2 διαιρεῖν libri, διαθρεῖν Valck.

104

δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν
θεὸς ἀνθρώποις.

Stob. Flor. 83, 6: Εὐριπίδου Ἀλκμήνη. 'δεινόν — ἀνθρώποις'.

105

ἀμολγὸν νύκτα

Hesych. I p. 281: ἀμολγὸν νύκτα· Εὐριπίδης Ἀλκμήνῃ (ἀλημήνην cod.), ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν.

ΑΛΟΠΗ

Cercyonem et Alopen idem drama dici intellexit Heathius. Argumentum tradit Hyginus fab. 187: *Alope Cercyonis filia formosissima cum esset, Neptunus eam compressit. qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. qui cum expositus esset, equa venit et ei lac praestabat. quidam pastor equam persecutus vidit infantem atque eum sustulit. qui veste regia indutum cum in casam tulisset, alter compastor rogavit ut sibi eum infantem donaret. ille ei donavit sine veste. cum autem inter eos iurgium esset, quod qui puerum acceperat insignia ingenuitatis reposceret, ille autem non daret, contendentes ad regem Cercyonem venerunt et contendere coeperunt. ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere insignia coepit. quae cum adlata essent et agnosceret Cercyon ea esse ex veste scissa filiae suae Alopes, nutrix timens regi indicium fecit infantem cum Alopes esse. qui filiam iussit ad necem includi, infantem autem proici. quem iterum equa nu-*

triebat. pastores iterum inventum infantem sustulerunt sentientes eum deorum numine educari, atque nutrierunt nomenque ei inposuerunt Hippothoum. Theseus cum ea iter faceret a Troezene, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theseum venit regnaque avita rogavit. cui Theseus libens dedit, cum sciret eum Neptuni filium esse, unde ipse genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutavit, qui ex nomine Alopes est cognominatus. Harpocr. p. 13, 7: *Ἀλόπη — Κερκύονος θυγάτηρ. ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἱπποθόων ὁ τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς Ἑλλάνικός τε ἐν β´ Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ* (ὁμῶ A, ὁμω ante lacunam BCFK, *ὁμωνύμῳ δράματι* ci. Bekker).

106

ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον
στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον.

Ammon. de diff. voc. p. 137: *τρόχους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους· ἀναγινώσκομεν γάρ, ὥς φησίν, ἐν μὲν* (*μὲν ἐν* ed.) *Ἀλόπῃ Εὐριπίδου 'ὁρῶ — πεπαυμένον', ἐν δὲ Μηδείᾳ 'ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι'* (Med. 46). vs. 1 *μὲν ἀνδρῶν*] *μένανδρον* ante Meursium. vs. 2 *στείχονθ' ἑῷον* ci. Dindorfius, equidem suspicabar *ἀνδρῶν — στόλον στείχονθ' ὁρῶμεν* (cum v. l. *στείχονθ' ἑώρων*) *ἐκ τρόχων πεπαυμένον.*

107

. . *γέμουσαν κύματος θεοσπόρου*

Eust. Il. p. 656, 58: *κῦμα τὸ γέννημα — ὡς δηλοῖ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Κερκυόνι τὸ 'γέμουσαν — θεοσπόρου', ἤγουν ἐγκυμονοῦσαν ἐκ Ποσειδῶνος.* ibid. p. 1234, 42: *ὅτι δὲ κῦμα δριμέως καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς ἔμβρυον λέγεται — δηλοῖ Εὐριπίδης ἐν τῷ 'γέμουσαν — θεοσπόρου'.* Eust. Od. p. 1640, 60: *κῦμα καὶ τὸ κύημα. ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Κερκυόνι, οὗ τὴν θυγατέρα γέμειν ἔφη κύματος θεοσπόρου, τοῦ ἐκ Ποσειδῶνος δηλαδή.* ibid. p. 1681, 42: *παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατ' αὐτὸν — Κερκυόνι, ὅπου λέγει τὴν ἐκείνου θυγατέρα 'γέμουσαν — θεοσπόρου'.*

108

πλήσας δὲ νηδὺν οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην
φίλοις ἔδειξεν αὐτόν.

Eust. Od. p. 1902, 1: *Εὐριπίδης ἀνάπαλιν ἔφη ἐν Κερκυόνι ἐπὶ φίλου ἀμελοῦς. Ποσειδῶν δὲ ἦν ἐκεῖνος, τὸ 'πλήσας — αὐτόν'.* cf. Eust. Od. p. 1607, 3: *κατὰ τὸ 'πλήσας δὲ νηδύν', ὅπερ Εὐριπίδης ἐν Κερκυόνι φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐγκύμονα ποιήσας.*

109

γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως.

Stob. Flor. 73, 12: Εὐριπίδου Ἀλόπης (ἀλλο^π Α). ‘γυνὴ — πως’.

110

οὐ μὴν σύγ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω.

Etym. M. p. 420, 18: ᾐδέσθην σὺν τῷ Ι, παρὰ τὸ αἰδῶ περισπώμενον. Εὐριπίδης Ἀλόπῃ (ἀλύπῃ ante Sylb.). ‘οὐ — ᾐδέσω’. οὐ μὴ ante Porsonum.

111

ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν
ἐκ τοῦδε πρῶτον· πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν
παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην.

Stob. Flor. 79, 29: Εὐριπίδου Ἀλόπης. ‘ἐγὼ — δίκην’. Eosdem versus s. fab. n. habet Orion Flor. Eurip. 11 p. 56, 17. vs. 1 ὃ μὲν] ὅθεν Orion. vs. 2 πρῶτον om. Or. vs. 3 τ'] δ' Or. τοῦτ' εἶναι] τὴν Or.

112

τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος
φρενοῦντας; αἵ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον
σφάλλουσιν ἡμᾶς τῶν παρημελημένων.

Stob. Flor. 74, 17: Εὐριπίδου Ἀλόπῃ (ἀλύπῃ Α, om. al.). ‘τί — παρημελημένων’. vs. 1 γάμον libri, γένος Meinekius. vs. 2 φρουροῦντας Α, φρουροῦντας ceteri, φρενοῦντας scripsi.

113

ὁδῆσαι

Phot. Lex. p. 315, 13: ὁδῆσαι· τὸ ὠνήσασθαι. Εὐριπίδης Ἀλόπῃ καὶ Κύκλωπι.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

Eratosth. Catast. 15: Κηφεύς — ἦν δέ, ὡς Εὐριπίδης φησίν, Αἰθιόπων βασιλεύς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ· τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κήτει βοράν, ἣν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσε, δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη Ἀθηνᾶς γνώμῃ. ibid. 17: Ἀνδρομέδα. αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις διὰ τὴν Ἀθηνᾶν τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα, διατεταμένη τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προσετέθη τῷ κήτει· ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περσέως οὐχ εἵλετο τῷ πατρὶ συμμένειν οὐδὲ τῇ μητρί, ἀλλ' αὐθαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου εὐγενές τι φρονήσασα. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι. Cf. Hygini Poet. Astron. 2, 9—11 p. 443 sq. Schol. lat. Arati p. 57 et 58. Pluribus mythum persequuntur Apollod. 2, 4, 3 Ov. Met. 4, 662 sqq. Hyginus fab. 64 al. Drama quando scenae commissum fuerit docent Schol. Ar. Ran. 53: τῶν καλλίστων Εὐριπίδου δραμάτων ἡ Ἀνδρομέδα. διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ

ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει (olymp. 91, 4) *προεισῆλθεν.* cf. Schol. Ar. Av. 348: *καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας ʻἐκθεῖναι κήτει φορβάνʼ, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος.* Ar. Thesm. 1060: *Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια, ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.* ubi Schol.: *ἐπεὶ πέρυσιν* (anno ante olymp. 92, 1) *ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα.* Schol. Ar. Thesm. 1012: *Ἀνδρομέδαν] πιθανῶς· συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ἑλένῃ.* Praestantiam dramatis vel illud arguit quod ab Aristophane cum in aliis comoediis tum in Thesmophoriazusis dedita opera ridetur. Eandem fabulam Alexander admiratus fuit, si vera sunt quae tradit Nicobule Ath. XII p. 537 D: *ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἠγωνίσατο.* Nec posteriore tempore illustrissimi dramatis gloriam extinctam esse colligimus ex iis quae de Abderitis narrat Lucianus de conscr. hist. c. 1 vol. 2 p. 2: *ἅπαντες γὰρ ἐς τραγῳδίαν παρεκινοῦντο καὶ ἰαμβεῖα ἐφθέγγοντο καὶ μέγα ἐβόων, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν ἐμονῴδουν καὶ τὴν τοῦ Περσέως ῥῆσιν ἐν μέρει διεξῄεσαν, καὶ μεστὴ ἦν ἡ πόλις ὠχρῶν ἁπάντων καὶ λεπτῶν τῶν ἑβδομαίων ἐκείνων τραγῳδῶν, ʻσὺ δʼ ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρωςʼ καὶ τὰ ἄλλα μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἀναβοώντων.* Cf. Eunapius in Maii Scr. vet. nov. coll. 2 p. 275. Euripidei dramatis actorem spectat corrupta glossa Hesychii 2 p. 937: *περισχαδόν· τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φθισίμορφον.* de quo loco cf. Meinekius Com. 4 p. 702. Latio hanc fabulam ostendit Ennius.

114

ΑΝΔΡ. *Ὦ νὺξ ἱερά,*
μακρὸν ὡς ἵππευμα διώκεις
[ἀστεροειδέα] νῶτα διφρεύουσʼ αἰθέρος ἱρᾶς
τοῦ σεμνοτάτου διʼ Ὀλύμπου.

Ar. Thesm. 1065: ʻ*ὦ νὺξ — διʼ Ὀλύμπου*ʼ. ubi Scholia: *ὁ Μνησίλοχος* (huic enim Aristophanes verba tribuit) *ὡς Ἀνδρομέδα. τοῦ προλόγου τῆς Ἀνδρομέδας εἰσβολή.* vs. 1—3 ex Euripide afferuntur in Schol. Theocr. 2, 166: *ὅτι δὲ ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖται ἡ νύξ, Εὐριπίδης ʻὦ νὺξ — νῶτα διφρεύουσαʼ.* cf. mutilum Scholion V Il. *Ω*, 12: *ἐμφαίνει ἄδηλον εἶναι τὸν* (?) *ἐπὶ τῷ μήκει τῆς νυκτός, ὡς καὶ ἡ Ἀνδρομέδα ʻὦ νὺξ ἱεράʼ.* vs. 2 *ὡς μακρὸν* vulgo, *μακρὸν ὡς* Bergkius. vs. 3 *ἀστεροειδέα* delendum suspicor. mox *ἱερᾶς* libri. Euripidem expressit Ennius Andromed. fr. 1: (nox) *quae cava caeli signitenentibus conficis bigis.*

115

τί ποτʼ Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν

μέρος ἐξέλαχον, θανάτου τλήμων
μέλλουσα τυχεῖν;

Ar. Thesm. 1070: ΜΝΗΣ. 'τί ποτ' — ἐξέλαχον;' ΕΥΡ. μέρος ἐξέλαχον; ΜΝΗΣ. 'θανάτου τλήμων'. ΕΥΡ. θανάτου τλήμων. ubi Scholia vs. 1070: καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου (Andromedae sc. Euripideae). et 1072: λείπει 'μέλλουσα τυχεῖν'.

116

ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν

Ar. Lys. 963: ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις, ποία δ' ὀσφύς; ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας 'ποῖαι — σειρήν;'

117

φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι

Ar. Thesm. 1015: φίλαι παρθένοι φίλαι, πῶς ἂν ἐπέλθοιμι καὶ τὸν Σκύθην λάθοιμι; ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου 'φίλαι παρθένοι, φίλοι μοι'. τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον. itaque etiam verbis πῶς ἂν ἐπέλθοιμι Euripidea subesse videntur; quid mutarit Aristophanes nescimus.

118

προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
ἀπόπαυσον ἔασον Ἀ-
χοῖ με σὺν φίλαισιν
γόου πόθον λαβεῖν.

Ar. Thesm. 1018: κλύεις ὦ πρὸς Αἰδοῦς σε τὰν ἐν ἄντροις, κατάνευσον, ἔασον ὡς τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν. ubi Schol.: πρὸς τὴν ἠχὼ Ἀνδρομέδα λέγει 'προσαιδουσσαι — λαβεῖν'. cf. Schol. Ar. Thesm. 1059: εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἠχὼ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ. vs. 2 προσαιδουσσαι τὰς cod., πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν Seidler, προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις Hermannus. vs. 2 ἀπόπασον cod., ἀπόπαυσον Seidler. vs. 3. φίλαις vulgo, φίλαισιν scripsi.

119

συνάλγησον, ὡς ὁ κάμνων
δακρύων μεταδοὺς ἔχει
κουφότητα μόχθων.

Stob. Flor. 113, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ. Ἀνδρομέδας. 'συνάλγησον — μόχθων'. vs. 2 ἔχει τινὰ AB, τινὰ om. codex Vind. ita metrum congruit cum fr. 118, 1—3.

120

ἄνοικτος ὃς τεκὼν σὲ τὴν
πολυπονωτάτην βροτῶν

μεθῆκεν Ἅιδᾳ πάτρας ὑπερθανεῖν.

Ar. Thesm. 1022: *ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν πολυπονώτατον βροτῶν.* ubi Schol.: *παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδᾳ 'ἄνοικτος — ὑπερθανεῖν'.* v. 3 *πατρὸς* vulgo, *πάτρας* Düntzer.

121

ἐκθεῖναι κήτει φορβάν

Ar. Av. 348: *ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.* ubi Schol.: *παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας 'ἐκθεῖναι — φορβάν'. ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος. ὡς καὶ τὸ 'σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε'* (Ar. Av. 423) *παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησίν, 'κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ'* (Eur. Phoen. 266). Asclepiades ut in chronologia erravit, ita effinxisse locum Andromedae non putandus est; fortasse Euripides Sophoclem imitatus est, cuius locum parodia expresserit Aristophanes.

122

Ar. Thesm. 1029—1041:

ὁρᾷς; οὐ χοροῖσιν
οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
. . . . ἕστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ . . . πρόκειμαι.
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομα
πάθεα φῶτα λιτομένα,
πολυδάκρυτον Ἀίδα γόον φλέγουσαν

et mox vs. 1047—1055:

ἰώ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην
λαιμότμητ' ἄχη, δαιμονῶν αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

Hoc canticum, quod Aristophanes Mnesilocho Andromedae partes agenti tribuit, maximam partem ex Euripidea tragoedia expressum videtur. Scholia vs. 1030: *πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας.* 1034: *καὶ*

τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. 1040: *καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.* Versu 1031 Aristophanicum *ψήφων κημὸν* omisi, item *Γλαυκέτῃ* 1033. Versus 1038 si Andromedae Euripideae verba refert, *τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα* expectes, sicut 1051 *τὰν δύσμορον ἐξολέσειεν.* non audemus tamen quid Aristophanes mutarit definire. Cum vs. 1048 cf. Eur. Andromach. 838: *ἃ κατάρατος ἐγώ.*

123

ὦ θεοί, τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον.

Ar. Thesm. 1098: '*ὦ θεοί — ὑπόπτερον*'. ubi Schol.: *εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα. καὶ λοιπὸν ἐπέζευξε τὰ ἑξῆς.* Meinekius his adiungendum suspicatur versum adespoton Eusebii P. E. p. 854 D.

124

ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον
ἀφρῷ θαλάσσης; παρθένου τ' εἰκώ τινα
ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων
σοφῆς ἄγαλμα χειρός.

Ar. Thesm. 1105: *ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὡρμισμένην.* ubi Scholia: *πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας* '*ἔα — εἰκώ τινα*' (vs. 1 et 2). Maximus in Dionys. Areop. vol. 2 p. 234 C et Georg. Pachym. ibid. vol. 1 p. 564 D: *αὐτοφυὲς δὲ ἄγαλμα φησὶν ὃ γίνεται ἐν ὕλῃ ἀτμήτῳ — ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομέδᾳ* '*παρθένου — χειρός*' (vs. 2—4). vs. 2 *εἰκώ*] *εἰκόνα* Maximus. *παρθένου — τινα* om. Pachym. vs. 3 *αὐτομόρφων*] *αὐτομόρφου* Pachym. *τειχισμάτων* libri, *τυκισμάτων* Iacobs. Euripidem imitatur Ovidius Met. 4, 675: *marmoreum ratus esset opus.* Quae Aristophanes habet, *παρθένον θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὡρμισμένην*, ex Andromeda derivata esse non crediderim: *ναῦς ὅπως ὡρμισμένος* dixit Eur. Herc. F. 1094.

125

ΠΕΡΣ. *ὦ παρθέν', οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.*
ΑΝΔΡ. *σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;*
ΠΕΡΣ. *Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν*

Ar. Thesm. 1110: '*ὦ — ὁρῶν*'. ib. 1058: *σὺ δ' εἶ τίς ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος;* ib. 1101: *Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων.* Ex Eur. Andromeda hos versus derivatos esse dudum intellexerunt, vs. 1 et 2 iam Barnesius coniunxit, versu 3 quem his adiungere non dubitavi, exclusi verba *τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων* huic loco minime apta.

126

ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσει μοι χάριν;

Diog. L. 4, 29 de Arcesilao: *καὶ αὐτοῦ Κράντωρ ἐρωτικῶς διατεθεὶς ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου προενεγκάμενος 'ὦ — χάριν;' καὶ ὃς τὰ ἐχόμενα* (fr. 134) *'ἄγου με, ὦ ξένε, εἴτε δμῶτ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον'*. Schol. BLV Il. Ξ, 235: *εἰδέω χάριν] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀφλήσω, ὡς Εὐριπίδης 'ὦ — χάριν'*. Suidas v. *εἴσῃ*: *Εὐριπίδης 'εἰ σώσαιμί σ', ἐξ Ἀνδρομέδας, ὦ παρθένε, εἴσῃ μοι χάριν;' εἴσει] εἴσῃ* libri. Parodiam huius versus produnt verba corrupta Eubuli (Com. 3 p. 218) in Schol. Eur. Med. 473: *παρθενεύσεις ἕξεις μοι χάριν.*

127

σιγᾷς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων.

Stob. Flor. 34, 12: *Εὐριπίδου ἐν Ἀνδρομέδᾳ. 'σιγᾷς — λόγων'*. cf. Ov. Met. 4, 681: *primo silet illa nec audet appellare virum virgo.*

128

τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων
οὐπώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.

Stob. Flor. 112, 4: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (sic A, *ἀνδρομάχῃ* M). *'τὰς — παθεῖν'*. Stob. Flor. 5, 17: *Εὐριπίδου. 'τὰς — παθεῖν'*. Persei esse verba testatur Ammonius Valck. p. 25: *ὀρρωδεῖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι, καὶ Εὐριπίδης τὸν Περσέα εἰσάγει λέγοντα 'τὰς — παθεῖν'*.

129

ὦ ξένε, κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν.

Ar. Thesm. 1107: *'ὦ δεσμῶν'*. Ad Andromedam haec verba rettulit Matth.

130

μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ.
γένοιτο τἂν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι.

Stob. Flor. 111, 2: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'μή μοι — ἔνι'*. vs. 1 *ἐξ ᾅδου* libri, *ἐξάγου* Musgravius. *ἐλπίδα* (de qua scriptura cf. C. Keilius Sched. epigr. p. 8) M. cf. Aesch. Prom. 777: *μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.* vs. 2 *τῶν* libri, *τἂν* Musgr. Prior versus Andromedae, alter Persei videtur esse.

131

ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων.

Stob. Flor. 29, 57: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Ἀνδρομέδᾳ. 'ἀλλ' — πόνων'*. Eundem versum ex Euripide afferunt Plut. Mor. p. 630 E et Macrob. Sat. 7, 2, 9. om. poetae et fab. n. Anecd. Boiss. vol. 1

p. 159 et Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1370 b 4, ubi Scholia fol. 22 b 39: *Εὐριπίδου τὸ ῥητόν.* respiciunt Themistius p. 55 D: *λέγει που ἡ τραγῳδία ὅτι φέρει πολλὴν ἡδονὴν καὶ τῷ σωθέντι μεμνῆσθαι πόνων παροιχομένων.* et Epictetus fr. 121 vol. 3 p. 104 (dummodo Epicteti sit locus, cf. Boisson. in Choric. p. 73 sq.): *ὡς ἡδὺ τὴν θάλασσαν ἀπὸ γῆς ὁρᾶν, οὕτως ἡδὺ τῷ σωθέντι μεμνῆσθαι πόνων.* Latine reddidit Cicero de Fin. 2, 32, 105: *nec male Euripides — suavis laborum est praeteritorum memoria.* *ἀλλ'* Aristot. Stob., *ὡς* Plut. Macrob. Anecd. Boiss. *τοι* Stob. (ubi tamen *τι* M, *σοι* A) Aristot. Macrob., *τῷ* Anecd. Boiss., *τι τὸν* Plut. *σωθέντα*] *σωθέντι* Themist. Epictet. Anecd. Boiss.

132

σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει
μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ.
καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσει,
μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν
ἀφαιρεθήσει χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

Ath. XIII p. 561 B: *ἕτερος δέ τις προσέθηκε τῶν Εὐριπίδου τάδε 'σὺ δ' — τιμῶσί σε'.* vs. 1—3 habet Stobaeus Flor. 64, 6: *Εὐριπίδου. 'σὺ δ' ὦ — παρίστασο'.* Andromedae esse locum docet qui vs. 1 affert Lucianus (vide supra p. 313). vs. 1 *τύραννε θεῶν τε* Ath., *θεῶν τύραννε* Lucian., *κάκιστε πάντων θεῶν* Stob. *Ἔρως* om. Stob. vs. 2 *τὰ καλὰ*] *τὰ κακὰ* v. l. in Stob. vs. 3 et 4 Athenaeus sic scriptos habet: *ἢ τοῖς ἐρῶσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ, μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει.* exitus versuum sedem mutare iussi duce Stobaeo, ubi vs. 3 *ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐμενὴς παρίστασο* legitur. hinc pro *εὐτυχῶς* fortasse *εὐμενῶς* corrigendum. vs. 5 *θεοῖς*] *θεῶν* probabiliter Dobraeus. mox *ἔσῃ* libri. vs. 7 *ἀφαιρεθήσῃ* libri.

133

ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις
εἴτ' ἄλοχον εἴτε δμωίδ' . . . . .

Herodianus *π. σχημάτων* p. 58, 10 (Rhett. vol. 8 p. 602): *παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ εἰσάγεται ἡ Ἀνδρομέδα* (*ἡ Ἀνδρομάχη* libri) *λέγουσα τῷ Περσεῖ 'ἄγου — δμωίδα'.* cf. Diog. L. 4, 29 allatum fr. 126. Suidas: *ἄλοχος· γαμετή. Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας 'ἄγου με, ὦ ξένε, εἴτε δμωίδ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον'.* vs. 1 *ξέν'*] *ξεῖν'* Herodiani codices Havn. et Ven. *πρόσπολον θέλεις*] *πρὸς ὄλυμπον ἐθέλῃς* Herod. cod. Havn.

134

ὁρῶ δὲ πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα

Tiberius περὶ σχημάτων Rhett. vol. 8 p. 576: τοὺς δὲ χρόνους ἀλλοιοῦσιν — ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ 'ὁρῶ — θυνάματα'. ἀντὶ τοῦ εἶδον. θυνάματα cod., θοινάματα Boiss. pro τῆς fortasse τῇ legendum. Fritzschius cum hoc versu coniungit fr. 949.

135

πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς,
ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος
πόνων ἀναψυκτῆρ᾽, ὁ δ᾽ ἀμπέλων γάνος.

Ath. XI p. 477 A de v. κισσύβιον disputans: Νεοπτόλεμος δ᾽ ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ γλωσσῶν τὸ κίσσινον ποτήριον σημαίνειν παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομέδᾳ 'πᾶς — γάνος'. Macrob. Sat. 5, 21, 13: *Euripidis auctoritate niti videtur, qui in Andromeda sic ait* 'πᾶς — γάνος'. Eust. Od. p. 1632, 9: Εὐριπίδου δὲ τὸ 'πᾶς — γάνος'. vs. 2 σκύφον Macrob. Ceterum cf. Philostr. Imag. 1, 29 p. 404, 19: πολλοὶ δὲ οἱ βουκόλοι γάλα ὀρέγοντες καὶ οἴνου ἐπισπάσαι.

136

οἱ κατ᾽ οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν

Anecd. Bekk. p. 339, 6: ἄγορος καὶ ἄγοροι. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ 'οἱ — τράπεζαν'. Αἰθίοπες σημαίνει. Locus mutilus et corruptus. ἀμφιδέτα cod., ἀμφὶ δαῖτα Bekker. Fritzschius in Ar. Thesm. p. 514 temptavit: οἱ κατ᾽ οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν [ἐν ἀγόροις] Αἰθίοπες. σημαίνει [δὲ τὴν ἀγοράν]. alii σημαίνει ex ἥμενοι ortum putant.

137

τέλειος

Schol. Plat. p. 916 a 28: ἐκιρνῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς (sc. ταῖς συνουσίαις) κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος — ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

138

νεότης μ᾽ ἐπῆρε καὶ σθένος τοῦ νοῦ πλέον.

Stob. Flor. 52, 2: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας (sic A, ἀνδρομα^χ Vindob.). 'νεότης — πλέον'. Eundem versum s. fab. n. habet Lucianus Necyom. 2 vol. 1 p. 456, ubi θράσος pro σθένος legitur.

139

ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν· ἐκ δὲ τῶν λόγων
ἑλοῦ τὰ βέλτισθ᾽, ὡς ἄπιστον ἔστ᾽ ἔρως
κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 64, 7: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'ἔρωτα — φιλεῖ'.

vs. 2 ὥστ' libri, ὡς Pierson. vs. 3 κἂν] καὶ A. οἰκεῖν ed., ἀκεῖν M, ναρκεῖν A, ἄρχειν Meinekius. cetera nondum emendata. Meinekius proposuit: [δεσπότην] ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν, et deinde ὡς ἄπειστον ἔστ' ἔρως κἂν τῷ κρατίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

140

ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,
ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων,
οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς.

Stob. Flor. 63, 22: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'ὅσοι — ἡδονῆς'. vs. 3 ἔστι ποίας libri, ἔσθ' ὁποίας Pflugkius. τόθ' aut τοῦθ' libri, τόδ' scripsi.

141

χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ·
ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ορᾷς, οὐκ εὐτυχῶ.

Stob. Flor. 98, 31: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας (ἀνδρομέδου A). 'χρήμασιν — οὐκ εὐτυχῶ'.

142

ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐρῶ νόθους λαβεῖν·
τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς
νόμῳ νοσοῦσιν· ὅ σε φυλάξασθαι χρεών.

Stob. Flor. 77, 12: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'ἐγὼ — χρεών'. vs. 1 ἐῶ libri, ἐρῶ scripsi. vs. 3 ὥς σε Vind., ὧσ̄ε AB, ὅ σε Grotius.

143

χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν·
καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ,
ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει.
χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὕνεκ' εὐτυχεῖν.

Stob. Flor. 91, 20: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'χρυσὸν — εὐτυχεῖν'. vs. 2 ὢν γὰρ] γὰρ ὢν A. vs. 3 δ' ἀχρεῖος AB. vs. 4 σαυτὸν] αὐτὸν MVind.Voss. versum 4 a superioribus seiungendum suspicatus est Musgravius.

144

αἰαῖ, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

Ar. Thesm. 1128: 'αἰαῖ — φύσις'. Euripideae Andromedae esse hos versus e loci nexu probabiliter ci. Matthiae, cf. Fritzschius in Ar. Thesm. p. 491.

145

μὴ τὸ ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Ar. Ran. 105: *μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.* ubi Schol. (cf. Suid. v. *μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει*): *καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ* (*Ἀνδρομέδᾳ* Matth.) '*μὴ — ἀρκέσω*'. Num Andromedae sit versus dubitat Fritzschius in Ar. Ran. p. 71.

146

ἦ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν·
ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν.

Stob. Flor. 99, 11: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδα.* '*ἦ που — κακόν*'.

147

εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

Stob. Flor. 29, 20: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.* '*εὔκλειαν — πόνων*'.

148

ὦ τλῆμον, ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς
ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι.

Stob. Flor. 81, 6: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.* '*ὦ τλῆμον — λόγοι*'.

149

οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν,
ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει.

Stob. Flor. 105, 32: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.* '*οὐκ — συνθέλει*'. vs. 2 *ᾧ μὴ* ci. Porson. Locum non expedio.

150

τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς
ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας.

Stob. Ecl. 1, 3, 23 p. 118: *Εὐριπίδου* (in codice A ad latus vers. seq. *ἀνδρομάχ* (superscr. *δ*) apponitur). '*τήν τοι — βροτῶν τιμωρίας*'. Fab. nomen om. Orion Flor. Eurip. 16 p. 57, 5. vs. 1 *τοι* om. Orion. *Διὸς* Stob., *χρόνου* Orion, cf. fr. 223. vs. 2 *ἁμαρτίας* Orion, *τιμωρίας* Stob.

151

. . . τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς
ὅπῃ μοῖρα διεξέρχεται;
στρέφει δ' ἄλλους ἄλλοσ' εἰς ἁμέραν.

Stob. Ecl. 1, 5, 2 p. 166: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.* '*τὸ — ἁμέραν*'. vs. 1 *δαιμόνιον*] *δαιμόνιος* A. vs. 2 *μοῖρα* VA, *μοίρας* Grotius. *οπῃ ποτὲ μοίρας* Meinekius, *ὅπῃ μοῖρά σου* Fritzschius. vs. 3 *στρέφει*] *στρέφεις* A. *ἄλλως* libri, *ἄλλοσ'* Hermannus et Fritzschius in Ar. Thesm. p. 497.

152

ὁ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸ δ' ἀπέκρυψεν
θεὸς ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν·
νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα
κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.

Stob. Flor. 105, 17: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας*. '*ὁ μὲν — ἀνέμων*'. vs. 1 τὸ] *τὸν* Valck. vs. 2 *ἐκείνων* libri, *ἐκ κείνων* Grotius. vs. 3 *βίωτος* M.

153

τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος
γενναῖον λέχος εὑρεῖν.

Stob. Flor. 67, 10: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας*. '*τῶν — εὑρεῖν*'.

154

τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου.
κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ, Κρέον.

Stob. Flor. 123, 4: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας*. '*τὸ ζῆν — Κρέον*'. vs. 1 *ἀφέντες* corruptum. vs. 2 *ὅταν* Vind., *ὅτου* AB. mox *εὐτυχεῖν χρεών* ci. Musgravius. certe aut *Κρέον* vitiosum aut in fabulae nomine erratum est. *Ἀνδρομέδας* in *Ἀντιγόνης* mutandum esse ci. Fritzschius.

155

ἀγρεύματα

Hesych. 1 p. 66: *ἀγρεύματα· σκῦλα. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ* (*Ἀνδρομάχῃ* editur ipso codice invito, qui *ἀνδρόμε . .* praebet).

156

ἀμείβεται

Hesych. 1 p. 269: *ἀμείβεται· παραιτεῖται. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ*. Similiter omissa Euripidis mentione Etym. M. p. 81, 35.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Mythum dramatis cum fuisse quem in cognomini fabula Sophocles proposuit, testatur Aristophanes grammaticus in Argum. Soph. Antig.: *κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαίονα**). Schol. Soph. Ant. 1350: *ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη διὰ τὸν Αἵμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον, ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον*. Cf. fr. 213 et 215.

---

*) *Αἵμονα* codex Laur., cuius in margine ab alia antiqua manu *μαίδον* (α suprascr.) adscriptum esse ait Dindorfius, *Μαίμονα* Paris. A, scripsi *Μαίονα*. cf. Il. *Δ*, 394: *Μαίων Αἱμονίδης*.

157

Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ

Ar. Ran. 1182: '*ἦν — ἀνήρ*'. ubi Scholia: *ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ δράματος. εὐδαίμων*] *εὐτυχὴς* Dio Chrys. 64, 6 et Schol. Aesch. Sept. 775, quo utroque loco poetae nomen omittitur.

158

εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

Ar. Ran. 1187: '*εἶτ' — βροτῶν*'. Ex Euripideae Antigonae prologo versum esse petitum Aristophanei loci nexus docet. Respicit hunc versum Clearchus Ath. XII p. 524 C: *εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν*. Cf. Observ. crit. p. 37.

159

ἐπὶ χρυσεόνωτον
ἀσπίδα τὰν Καπανέως

Schol. Eur. Phoen. 1130: *ἀνωτέρω εἶπε* '*λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν*', *ἐν δὲ τῇ Ἀντιγόνῃ* '*ἐπὶ — Καπανέως*'.

160

νέοι νέοισι συννοσοῦσι τἀφανῆ.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 706, 19: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.* '*νέοι — τἀφανῆ*'.

161

ἥρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.

Stob. Flor. 64, 4: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.* '*ἥρων — βροτοῖς*'. Eundem versum s. fab. n. attulit Plutarchus Stob. Flor. 64, 31.

162

ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου
ἀφύλακτος ἡ τήρησις, ὡς κἂν φαῦλος ᾖ
τἄλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος·
ἢν δ' ἂν προσῆται Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν.

Stob. Flor. 63, 4: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.* '*ἀνδρὸς — λαβεῖν*'. vs. 1 *ἐρῶντος* libri, *ὁρῶντος* Musgravius. vs. 2 *ἄπρακτος* scripserim. *κἂν γὰρ* libri, *ἢν γὰρ* Matth., *ὡς κἂν* ego. vs. 3 *τἄλλ'*] *τὰ δ' ἄλλα* A pr. m. MVind., *τά γε* A m. sec. et B. *ἔρωτα*] *ἔρωτας* A. vs. 4 *ἂν προσῆται Κύπρις* nondum emendata.

163

ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι.

Stob. Flor. 93, 13: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Ἀντιγόνης.* '*ἀνδρὸς —*

τύχοι'. vs. 1 φίλου sanum non puto. vs. 2 ἄχρηστος] ἀχρήστοις M, ἀχρῆστοι A. τύχοι A, τύχη ceteri: f. ἢν μὴ — τύχῃ leg.

164

ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὴς γυνή.

Stob. Flor. 67, 13: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν'. Flor. 67, 14: Ἱπποθόωντος. 'ἄριστον — γυνή'. Lemmata transponenda esse indicat Stob. Flor. 68, 24: Ἱπποθόου. 'ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος'.

165

ἄκουσον· οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 717, 20: ἐξ Ἀντιγόνης. 'ἄκουσον — ἀπώλεσαν'. Euripidis dici Antigonam admodum probabile est, ac fortasse Εὐρ. Ἀντιγόνης corrigendum. Impugnat poeta Sophoclem Antig. 563: οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

166

τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι·
φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς.

Stob. Flor. 90, 1: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'τὸ — κακούς'. vs. 1 μωρὸν libri. αὐτῷ] αὐτῇ (sc. Antigonae) probabiliter Süvernius.

167

ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι
τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνα πέρι.

Stob. Flor. 87, 1: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'ἡ γὰρ — πέρι'. vs. 1 ἅπασι libri, πατράσι Gesner. εἰκέναι A, ἐοικέναι ceteri. vs. 2 γίνεται M. τέκνα AB, τέκνων ed., quo nihil proficimus; temptabam

ἦ γὰρ δοκεῖ σοι πατράσι παῖδας εἰκέναι;
τὰ πολλὰ ταύτῃ· γίγνεται δὲ κἄμπαλιν.

Quorum versuum priorem Creonti, Haemoni alterum tribuerim.

168

ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση.

Stob. Flor. 77, 10: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'ὀνόματι — ἴση'. Clemens Alex. Strom. VI p. 741: καὶ Εὐριπίδου μὲν ἐξ Ἀντιγόνης 'ὀνόματι — ἴση'.

169

. . ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν.

Stob. Flor. 104, 9: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'ἐπ' — κακῶν'.

170

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος,
καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Orion Flor. 1, 1 p. 41, 3: *ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου.* '*οὐκ — φύσει*'. Eosdem versus s. fab. n. affert Tzetz. in Hesiod. Op. 135. vs. 1 habent Ar. Ran. 1391 (ubi Schol. vs. 1386: *τὸ δὲ* '*οὐκ ἔστι Πειθοῦς*' *ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου*) et sine fab. n. Heraclides Alleg. Hom. c. 59 p. 181 Schol. B Il. Ω, 486.

171

δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν.

Stob. Flor. 48, 4: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.* '*δεῖ — ἁνδάνειν*'.

172

οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτ' ἐχρῆν ἄνευ νόμου
τύραννον εἶναι· μωρία δὲ καὶ θέλειν
ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.

Stob. Flor. 49, 5: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.* '*οὔτ' εἰκὸς — μόνος*'. vs. 1 *εἶναι νόμον* libri, *ἄνευ νόμων* Bothius, *ἄνευ νόμου* Badham. vs. 2 *καὶ πέλειν* ci. L. Dindorfius.

173

οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἢν διχοστατῇ πόλις.

Stob. Flor. 43, 21: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνη.* '*οἰκεῖος — πόλις*'.

174

[*μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδὼς ὅτι*
πολλάκις τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον.]

Stob. Flor. 108, 3: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνη.* '*μὴ — παραίτιον*'. vs. 1 *θέλε*] *ἔθελε* Grotius. *εἰδὼς* AM, *εἰδὼς τοῦθ'* B, fortasse *ἐξειδὼς* cum Hermanno leg. vs. 2 *πολλάκις*] *πολλοῖς* Hermannus. vs. 3 *γίνεται* M. Dubito num Euripidis hi sint versus, et dubitavit iam Dobraeus Adv. 2 p. 360, qui in Stobaei Flor. 108, 3—6 lemmatum hunc ordinem requirit: 3 *τοῦ αὐτοῦ* (i. e. Menandri) '*μὴ οὖν —*'. 4 *Εὐριπίδου Ἀντιγόνη* '*Οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός*'. 5 *Χαιρήμονος* '*πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν*'. 6 *Μενάνδρου* '*ἄνδρα τὸν ἀληθῶς —*'.

175

ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον εὐλόφως φέρει
τὸν δαίμον', οὗτος ἧσσόν ἐστ' ἀνόλβιος.

Stob. Flor. 108, 13: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.* '*ὅστις — ὄλβιος*'.

vs. 1 εὐλόγως libri, εὐλόφως Abreschius. vs. 2 δαίμονα δ' οὗτος M. ἐστιν ὄλβιος libri, ἐστ' ἀνόλβιος Scaliger.

176

θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος
ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἔστι μεῖζον ἐν βροτοῖς;
τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ
ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς,
εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων;

Stob. Flor. 125, 6: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'θάνατος — παθημάτων;' vs. 1 ἀνθρώποισιν εἰκέων A, ἀνθρώποισιν αἰκιῶν Schneidewinus Philol. 6 p. 596. vs. 2 ἐστὶ vulgo.

177

ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός,
Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός.

Schol. Pind. Pyth. 3, 177: Θυώνῃ τῇ Σεμέλῃ — εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τὴν αὐτὴν Διώνην λέγουσιν, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιγόνῃ 'ὦ παῖ — ὑποστάτης'. vs. 2 ὑποστάτης libri, ὑποστατός Scaliger.

178

Schol. Eur. Phoen. 1031: τὴν Σφίγγα ὁ Διόνυσος ἔπεμψε τοῖς Θηβαίοις, ὡς ἐναντοία λέγειν. Probabiliter ὡς ἐν Ἀντιγόνῃ λέγει ci. Vnger Theb. Parad. p. 386.

ΑΝΤΙΟΠΗ

Probus in Verg. Ecl. 2, 25 p. 7, 21: *Amphionem et Zethum Euripides et apud nos Pacuvius Iovis ex Antiopa Nyctei ait natos.* Iohannes Malalas p. 49 (cf. Georgius Cedren. vol. 1 p. 44): ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα ὡς ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς σάτυρον μεταβληθεὶς ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπην κἀκεῖθεν ἐγεννήθη ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων οἱ μουσικοί. Hyginus fab. 8: *eadem* (Antiopa) *Euripidis, quam scribit Ennius. Nyctei regis in Boeotia fuit filia Antiopa. eius formae bonitate Iuppiter adductus gravidam fecit. quam pater cum punire vellet propter stuprum, minitans periculum Antiopa effugit. casu in eodem loco quo illa pervenerat, Epaphus* (immo *Epopeus*) *Sicyonius stabat. is mulierem advectam domo matrimonio suo iunxit. id Nycteus aegre ferens, cum moreretur Lyco fratri suo per obtestationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne inpune Antiopa*) ferret. huius post mortem Lycus Sicyonem venit. interfecto Epapho Antiopam vinctam abduxit in Cithaeronem: parit geminos et reliquit. quos pastor educavit, Zethum et Amphionem nominavit. Antiopa Dircae uxori Lyci data erat in crucia-*

*) Legendum videtur *cui suum regnum relinquebat, ne inpunem Antiopam ferret.*

tum. ea occasione nacta fugae se mandavit. devenit ad filios suos, ex quibus Zethus existimans fugitivam non recepit. in eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc (f. tunc) delata est. ibi Antiopam repertam ad mortem extrahebat. sed ab educatore pastore adolescentes certiores facti eam esse matrem suam, celeriter consecuti matrem eripuerunt, Dircen ad taurum crinibus religatam necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius, et simul iussit Lycum concedere regnum Amphioni. Similiter Apollod. 3, 5, 5: *Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπία καὶ τούτῳ γαμεῖται. Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται, καὶ τὸν μὲν Ἐπωπία κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον. ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς* (*ἐλευθέρῳ* libri) *τῆς Βοιωτίας. οὓς ἐκκειμένους εὑρὼν βουκόλος**) *ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρῳδίαν ἤσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ᾐκίζετο Λύκος καθείρξας καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δέ ποτε τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων ἧκεν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. οἱ δὲ ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δήσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην.* Cf. Schol. Ap. Rhod. 4, 1090 et Cephalion (Fragm. Hist. 3 p. 628 sqq.) ap. Ioh. Malal. p. 45—49. Euripideum drama paulo ante olymp. 93, 3 scenae commissum esse discimus ex Schol. Ar. Ran. 53: *διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης;* Parachoregemate poetam usum esse testatur Scholion (cod. Ven. 471) Eur. Hipp. 67: *καὶ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ δύο χοροὺς εἰσάγει* (*ἐπεισάγει* cod.), *τόν τε Θηβαίων γερόντων διόλου καὶ τὸν μετὰ Δίρκης.* Euripidis vestigia legisse Pacuvium coniciunt e Cic. de Fin. 1, 2, 4: *quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se iisdem Euripidis fabulis delectari dicat?* Cf. Cic. de Inv. 1, 50, 94: *ut Amphion apud Euripidem, item apud Pacuvium, qui vituperata musica sapientiam laudat.*

179

Οἰνόη

σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς

Schol. A Il. *Λ*, 774: *χόρτοι δὲ οἱ τριγχοί, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιόπῃ 'σύγχορτα — Ἐλευθεραῖς'* (vs. 2). Eadem vitiose scripta

---

*) *Ὀρδίων* dicitur a Cephalione Ioh. Mal. p. 47 et 48 (Cedren. p. 44). Nomen loci ubi Zethus et Amphion expositi sint, in Malala corruptum: *ἐν τῇ κώμῃ τῇ λεγομένῃ ῥασθέᾳ* p. 47, 2. *ἐκ τοῦ δέρας θέας χωρίου* p. 47, 20.

extant in Etym. Gud. p. 568, 42. cf. Apoll. Lex. Hom. p. 178: *αὐλῆς ἐν χόρτῳ — ὡς Εὐριπίδης ‘σύγχορτα — Ἐλευθέραις’.* Strabo (vel potius interpolator Strabonis) VIII p. 375: *ὠνομάζετο δ' Οἰνώνη πάλαι ὁμωνύμως δυσὶ δήμοις τῆς Ἀττικῆς, τῷ τε πρὸς Ἐλευθεραῖς ‘Οἰνώνη — Ἐλευθεραῖς’, καὶ μιᾷ τῶν ἐκ τῆς τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα, καθ' ἧς ἡ παροιμία ‘Οἰνώνη τὴν χαράδραν’.* vs. 1 *Οἰνώνη* Strab., *Οἰνόῃ* Casaub. vs. 2 *ναίω*] *ναίειν* Strab. *τ'* Casaubonus, *δ'* Strab. Etym. Gud., particulam om. Schol. Il. Apollon. Matthiaeus huc rettulit locum Dionis Chrysost. 15, 9: *πλήν γε τῆς Οἰνέως τοῦ Πανδίονος — νόθου παιδός· ὁ γὰρ ἐκείνου νομεὺς ὁ ἐν ταῖς Ἐλευθεραῖς καὶ ἡ γυνὴ τοῦ νομέως — εὑρόντες ἐν τῇ ὁδῷ παιδία οὐκ εἰδότες ὅτου ποτὲ ἦσαν, ἀνελόμενοι ἔτρεφον ὡς αὑτῶν καὶ οὐδὲ ὕστερον ἑκόντες οὐδέποτε ὡμολόγησαν ὅτι ἀλλότριοι ἦσαν. σὺ δὲ ἴσως καὶ τὸν Ζῆθον καὶ τὸν Ἀμφίονα ἐλοιδόρεις ἂν κτἕ.*

180

Ὑσιαί

Harpocr. p. 180, 7: *Ὑσιαί, τῆς Βοιωτίας πόλις, ἧς μνημονεύει καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ.* Steph. Byz. p. 651, 17: *Ὑρία — Ἡσίοδος δ' ἐν Ὑρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι, Εὐριπίδης δ' ἐν Ὑσιαῖς* (*ἐν ὑσίᾳ* libri, correxit Valck.).

181

τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον· ἐζήτησε γὰρ
τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν.

Etym. M. p. 411, 12: *Ζῆθος — ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐζήτει εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτόν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης ‘τὸν μὲν — νιν’.* ubi *κίκλησκε* ante Valck. Etym. Gud. p. 230, 57 sive Etym. cod. Sorb.: *Ζῆθος· Εὐριπίδης σαφῶς ἐτυμολογεῖ ἐν Ἀντιόπῃ ‘ζητῆσαι γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσα γυνή’.*

182

Etym. M. p. 92, 24: *λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὸ παρὰ τὴν ἄμφοδον ἤγουν παρὰ τὸ παρὰ* (*ἀμφὶ* ci. Fritzschius) *τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι.* cf. Hyginus fab. 7: *dolor eam* (Antiopam) *in ipso bivio coegit partum edere. quos pastores pro suis educarunt et appellarunt Zethon ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον, alterum autem Amphionem ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν.* Perversam etymologiam ridet Aristophanes Com. 2 p. 1083: *Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα.*

183

λαμπρός θ' ἕκαστος κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται
νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος,
ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει βέλτιστος ὤν.

Plat. Gorg. p. 484 E: *συμβαίνει γὰρ τὸ τοῦ Εὐριπίδου· λαμπρός*

τ᾽ ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ ‛κἀπὶ τοῦτ᾽ — ὤν’. ubi Schol. p. 911 a 40: τὰ ἰαμβεῖα ταῦτ᾽ ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου ἐκ τῆς Ζήθου ῥήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίονα. Valckenarius ἐν τούτῳ γέ τοι | λαμπρός θ᾽ ἕκαστος poetam dixisse coniecit. Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1371 b 31: ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης φησί ‛κἀπὶ τοῦτ᾽ — βέλτιστος ὤν’. Plato Alcib. II p. 146 A: φιλοτιμούμενόν τε καὶ νέμοντα τὸ πλεῖστον τῆς πολιτείας τούτῳ μέρος, ‛ἵν᾽ — κράτιστος ὤν’ (vs. 3). Plut. Mor. p. 514 A: φίλαυτος γὰρ ὢν καὶ φιλόδοξος ὁ τοιοῦτος ‛νέμει τὸ πλεῖστον — κράτιστος ὤν’ (vs. 2 et 3). Plut. Mor. p. 630 B: οὐ γὰρ πράττων μόνον ἕκαστος οὐδὲ διημερεύων, ὥς Εὐριπίδης φησίν, ἀλλὰ καὶ διαλεγόμενος, ‛ἵν᾽ — κράτιστος ὤν’ (vs. 3), ἡδέως διατίθεται. Plut. Mor. p. 43 B: χρὴ καὶ πρὸς τὴν τοῦ λέγοντος ἐμπειρίαν ἢ φυσικὴν δύναμιν ἡρμοσμένον, ἐν οἷς αὐτὸς ἑαυτοῦ κράτιστός ἐστι, ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις. vs. 2 τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ] ἑκάστης ἡμέρας πλεῖστον Aristot. vs. 3 τυγχάνῃ Plut. Mor. p. 514 A. βέλτιστος Plato Gorg. et Aristot., κράτιστος Plat. Alcib. et Plutarchus.

184

μοῦσάν τιν᾽ ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον,
ἀργόν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ.

Dio Chrys. 73, 10: πολὺ γὰρ ἂν εἴην τοῦ Ζήθου φαυλότερος τοιαῦτα ἐπιτιμῶν, ὡς ἐκεῖνος ἐνουθέτει τὸν ἀδελφόν, οὐκ ἀξιῶν φιλοσοφεῖν αὐτὸν οὐδὲ περὶ μουσικὴν διατρίβειν ἐάσαντα τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν· ἔφη δὲ αὐτὸν ἄτοπόν τινα καὶ ἀσύμφορον μοῦσαν εἰσάγειν· ὥσπερ ἂν τυχὸν εἴποι τις καὶ σὲ τοιαύτην προῃρῆσθαι πρᾶξιν, οὐκ ἀργὸν οὐδὲ φίλοινον οὐδαμῶς, χρημάτων μέντοι τῶν αὑτοῦ ἀτημελῆ ἴσως· καὶ νὴ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος ‛ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις’ (fr. 188, 6). Sextus Empir. p. 754, 3: λέγοντες τοὐναντίον αὐτὴν ἀσύμφορον εἶναι καὶ ‛ἀργήν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ’. vs. 1 restituit Porsonus. ἀσύμφορον Dio Chr., ἀσύμφωνον Sexti libri. vs. 2 ἀργόν Dio Chr., ἀργήν Sextus.

185

. . . ἀμελεῖς ὧν [σε φροντίζειν ἐχρῆν·]
ψυχῆς [ἔχων γὰρ] ὧδε γενναίαν φύσιν
γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι
. . . . . κοὔτ᾽ ἂν ἀσπίδος κύτει
[ὀρθῶς] ὁμιλήσειας οὔτ᾽ ἄλλων ὕπερ
νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό [τι].

Plato Gorg. p. 485 E: κινδυνεύω οὖν πεπονθέναι νῦν ὅπερ ὁ Ζῆθος πρὸς τὸν Ἀμφίονα ὁ Εὐριπίδου, οὗπερ ἐμνήσθην· καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ᾽ ἄττα ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν οἷάπερ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὅτι ἀμελεῖς, ὦ Σώκρατες, ὧν δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν μειρακιώδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι, καὶ οὔτ᾽ ἂν δί-

κης βουλαῖσι πρόσθεῖ' ἂν ὀρθῶς λόγον οὔτ' εἰκὸς ἂν καὶ πιθανὸν ἂν λάβοις οὔθ' ὑπὲρ ἄλλου νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιο. ubi Schol. p. 911 b 1 ὅτι ἀμελεῖς] καὶ ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόπης δράματος εἴληφε· — ὁ τῶν στίχων δὲ νοῦς οὗτος· ὁ Ζῆθος φησὶ τῷ Ἀμφίονι μουσικῷ ὄντι 'ῥῖψον τὴν λύραν, κέχρησο δὲ ὅπλοις'. cf. Olympiodorus in *Archiv f. Philol. u. Paedag.* vol. 14 p. 285: πρὸς τὸν Ἀμφίονα] ὁ Ἀμφίων οὗτος μουσικὸς ἦν· ὁ οὖν Ζῆθος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔλεγεν αὐτῷ ὅτι ῥῖψον τὴν λύραν καὶ κέχρησο ὅπλοις. mox Olympiodorus: μειρακιώδει τινὶ διαπρέπεις] ὁρᾷς πῶς τοῦ Εὐριπίδου γυναικώδει (immo γυναικομίμῳ) εἰρηκότος αὐτὸς μειρακιώδει εἶπε. καὶ οὔτ' ἂν δίκαις βουλαῖσι: ὁ Εὐριπίδης εἶπε 'καὶ οὔτ' ἂν ἀσπίδος κύτει προσομιλήσεις'. Philostr. V. Apollon. 4, 21 p. 73, 26 (Phot. Bibl. p. 333 b 2): νῦν δὲ ἴσως ὀμοῦνται (sc. οἱ ἔφηβοι) — θύρσον λήψεσθαι κόρυν μὲν οὐδεμίαν φέρον, γυναικομίμῳ δὲ μορφώματι κατὰ τὸν Εὐριπίδην αἰσχρῶς διαπρέπον. Clemens Alex. Paed. III p. 286: ἁβροδίαιτον ἐπονειδίζων νεανίαν ὁ Σοφοκλῆς (fr. 698) λέγει 'γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν'. Ex his locis temptavi Euripidea verba restituere. vs. 1 Ἄμφιον, ἀμελεῖς ὧν ἐπιμελεῖσθαί σε δεῖ ci. Luzacius. vs. 6 τι addidit Grotius.

186

πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, εἴ τις εὐφυῆ
λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα;

Plato Gorg. p. 486 B: καίτοι πῶς σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, ὦ Σώκρατες, εἴ τις εὐφυῆ λαβοῦσα τέχνη φῶτα ἔθηκε χείρονα, μήτε αὐτὸν αὑτῷ δυνάμενον βοηθεῖν μηδ' ἐκσῶσαι ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων μήτε ἑαυτὸν μήτε ἄλλον μηδένα, ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν, ἀτεχνῶς δὲ ἄτιμον ζῆν ἐν τῇ πόλει; Versus Euripideos agnovit Grotius. deinceps Euripidem scripsisse

μήτ' αὐτὸν αὑτῷ δυνάμενόν γ' ἐπαρκέσαι

ci. Valck., δυνάμενον προσαρκέσαι Matthiae.

187

ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ,
μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται,
ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται,
φίλοισι δ' οὐδείς· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται,
ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ.

Stob. Flor. 30, 1: Εὐριπίδου Ἀντιο (sic cod. Vind.). 'ἀνὴρ — τις ᾖ'. vs. 1 expressit Diphilus (Com. 4 p. 411) in Ath. VI p. 247 C. vs. 2 παρειάσει libri, παρεὶς ἐᾷ Valck. vs. 3—6 s. p. et fab. n. affert Sextus Empir. p. 755, 15: ἐπείπερ ὁ μουσικευσάμενος 'μολπαῖσιν

ἡσθεὶς — τις ᾖ'. vs. 5 φίλοισί τ' οὐθείς, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται Sextus Emp. memoriae errore, cf. Eur. Orest. 1557.

188

ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
παῦσαι μελῳδῶν, πολεμίων δ' εὐμουσίαν
ἄσκει· τοιαῦτ' ἄειδε καὶ δόξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν,
ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα,
ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

Plato Gorg. p. 486 C: ἀλλ' ὠγαθέ, ἐμοὶ πείθου· παῦσαι δ' ἐλέγχων, πραγμάτων δ' εὐμουσίαν ἄσκει, καὶ ἄσκει ὁπόθεν δόξεις φρονεῖν, ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς εἴτε ληρήματα χρὴ φάναι εἶναι εἴτε φλυαρίας, 'ἐξ ὧν — δόμοις' (vs. 6), ζηλῶν οὐκ ἐλέγχοντας ἄνδρας τὰ μικρὰ ταῦτα, ἀλλ' οἷς ἔστι καὶ βίος καὶ δόξα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθά. quo de loco Olympiodorus in *Archiv f. Philol. u. Paed.* vol. 14 p. 285: ἐκεῖνος (Zethus) δὲ εἶπε τῷ Ἀμφίονι (ἀμφίω ὅτι cod.) πολέμων δὲ εὐμουσίαν ἄσκει, οὗτος δὲ φησὶ πραγμάτων. Stob. Flor. 56, 13: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'τοιαῦτ' — σοφίσματα' (vs. 3—5). Dio Chrys. 73, 10: καὶ νὴ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος 'ἐξ ὧν — δόμοις' (vs. 6). Euripidea verba ex his locis felicius quam alii eruit Valckenarius Diatr. p. 86. vs. 2 traditum παῦσαι δ' ἐλέγχων in παῦσαι δ' ἀοιδῶν mutavit Grotius, equidem παῦσαι μελῳδῶν praetuli, cf. Ar. Av. 1382: παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι. Com. anon. 4 p. 659: παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον. deinceps πολέμων Olymp., πολεμίων Valck. vs. 4 ποιμνίων Stob., ποιμνίοις Valck.

189

ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων
ἀγῶνα θεῖτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

Stob. Flor. 82, 2: Εὐριπίδου Ἀντιόπη. 'ἐκ — σοφός'. Eosdem versus s. fab. n. habet Ath. XV p. 677 B (Eust. Il. p. 1192, 48). Verba videntur Amphionis, sicut fr. 190—201. Zethi et Amphionis controversiam praeter Ciceronem (vide p. 327) respicit Aristides loco obscuro vol. 2 p. 133 sq.: ἵν' ὡς ἀληθῶς καὶ τὴν τοῦ Ἀμφίονος ῥῆσιν ἀνταποδῶ καὶ τὸν Ζῆθον ἀναμνησθῶμεν εἰπεῖν, εἰ μὴ κατὰ τὸν Εὐριπίδην εἰς ἀμφοτέρους ποιήσει τοὺς λόγους, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς ἐκείνους διελώμεθα.

190

λύρα βοῶν . . ῥύσι' ἐξερρύσατο

Anecd. Boiss. vol. 4 p. 459: λύρα τοίνυν προσηγορεύθη διὰ τὸ λύτρον ὑπὸ Ἑρμοῦ δεδόσθαι τῆς κλοπῆς τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, καθάπερ φησὶν Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ 'λύρα βοῶν ῥύσια ἐξερρύσατο'.

λύρᾳ et ῥύσια ci. Boiss., λύρα βοῶν νιν ῥύσι' ἐξερρύσατο Vnger Theb. Parad. p. 33.

191

. . κρεῖσσον ὄλβου κτῆμα

Philostr. V. Soph. 2, 27 p. 270, 11: μελέτης δὲ ὁ Ἱππόδρομος οὔτε ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος ἠμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν οὔτε ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ‘κρεῖττον (κρείττων vel κρείττω al.) ὄλβου κτῆμα’ ἐκάλει αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐριπίδου τε ὑμνῶν (ὕμνων vulgo) καὶ Ἀμφίονος. ubi verba Εὐριπίδου τε καὶ Ἀμφίονος quomodo intellegenda sint docet locus Philostrati a Kaysero allatus, V. Apoll. p. 131, 24: τὰ Τειρεσίου τε καὶ Σοφοκλέους ἑαυτῷ ἐπιθεσπίσας.

192

χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνῳδίας

Iulianus Suidae v. Ἀμφίων: τρία δὲ ἅμα ταῦτα ξυνελθόντα ἤρκεσεν ἀποφῆναι τὸν Ἀμφίονα τῆς παλαιᾶς μουσικῆς εὑρετήν· χρόνος, θεοῦ πνεῦμα, ἔρως ὑμνῳδίας. Euripideum versum agnovit Küster. θεῶν pro θεοῦ praebet Philostr. V. Apoll. 7, 34 p. 146, 27: τίς ὁ ἀπολογησόμενος ἔσται; ‘χρόνος’ ἔφη ‘καὶ θεῶν πνεῦμα καὶ σοφίας ἔρως, ᾗ ξύνειμι’.

193

ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν,
μῶρος, παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα.

Stob. Flor. 58, 1: Εὐριπίδου Ἀντιόπη. ‘ὅστις — ἀπράγμονα’. vs. 1 παρόν] χρεών scripserim. vs. 2 μωρός libri.

194

ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος
πόλει τ' ἄριστος. μὴ τὰ κινδυνεύματα
αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός.

Stob. Flor. 48, 3: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. ‘ὁ δ' — χθονός’. vs. 1 φίλοισιν ἀσφαλὴς M.

195

ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.

Orion Flor. 2, 1 p. 44, 14: ἐξ Ἀντιόπης Εὐριπίδου. ‘ἅπαντα — λαμβάνει’. cf. Men. monost. 89: γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται. 539: χθὼν πάντα κομίζει καὶ πάλιν κομίζεται. 668: ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.

196

τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος·
οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ,

εὐδαιμονεῖ δὲ καὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ.
τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες
οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι;

Stob. Flor. 105, 11: *Εὐριπίδου ἐξ Ἀντιόπης.* '*τοιόσδε — λυπούμενοι;*' vs. 2 *οὐδ' εὐτυχεῖ* libri, *οὔτ' εὐτυχεῖ* Matth. *πάμπαν*] *παράπαν* B. vs. 3 *εὐδαιμονεῖ τε* libri, *εὐδαιμονεῖ δὲ* tacite Wagner. vs. 4 et 5 om. fabulae nom. affert Clemens Alex. Strom. VI p. 744, ubi vs. 4 *τί δήποτ' ὄλβῳ* legitur.

197

βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως

Phot. Lex. p. 34, 15: *εὔκρας· εὔκρατος. Εὐριπίδης* '*βροτοῖσιν — ἡδέως*' *ἐν Ἀντιόπῃ.* Schol. Plat. p. 957 b 43: *εὐκράς εὔκρατος ἢ εὐκέφαλος, ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.* ubi verba *ἢ εὐκέφαλος* inepta sunt. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 335, 1: *τὸ μέντοι εὔκρας παρ' Εὐριπίδῃ ἀνεγνώσθη. ἡδέως*] malim *ἡδονῇ* cum Lobeckio.

198

εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

Stob. Flor. 16, 4: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* '*εἰ δ' — εὐδαίμονα*'. vs. 2 *μηδὲν δόμοισι*] *μηδὲν δ' ὅμως τι* Floril. Vatic. MS. in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 2 p. XXVII, ubi coaluit hic locus cum Philemonis fragmento (v. Meinekii Com. 4 p. 49). vs. 3 *αὐτὸν οὔποτ'* Stobaei cod. M.

199

τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω,
κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

Stob. Flor. 3, 12: *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ.* '*τὸ δ' — βραχίονος*'. vs. 2 *ἐμέμφης* A. *καὶ γὰρ εἰ*] *εἰ γὰρ εὖ* AM. *φρονεῖν*] *φρενῶν* malim, ut coniecit Valck. Diatr. p. 78.

200

καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
ἀσκοῦσι βίοτον, ἢν σφαλῶσι χρημάτων,
κακοὶ πολῖται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον
ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν.

Stob. Flor. 6, 22: *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ.* '*καὶ μὴν — μένειν*'. vs. 2 *βίωτον ἢν* M. Extrema verba graviter affecta sunt.

201

ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφόν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ.

Stob. Flor. 3, 27: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη.* ‘*ἐγὼ μὲν* — *νοσεῖ*’. vs. 1 *οὖν* om. A. *ᾄδοιμι*] *εἴδοιμι* B. vs. 2 *νοσεῖ*] *νοεῖ* Badham.

202

ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον . . . .
κομῶντα κισσῷ στῦλον εὐίου θεοῦ.

Clemens Alex. Strom. I p. 418: *λέγεται δὲ καὶ ἐν χρησμῷ τινι* ‘*στῦλος Θηβαίοισι Διώνυσος πολυγηθής*’, *ἐκ τῆς παρ' Ἑβραίοις ἱστορίας. ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ φησίν* ‘*ἔνδον* — *θεοῦ*’. vs. 1 *ἔνδον*] *εἶδον* Bothius. post *βουκόλον* lacunam indicavi. vs. 2 *κομῶντα*] *κοσμοῦντα* Toupius.

203

πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά.

Stob. Flor. 98, 36: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* ‘*πόλλ'* — *κακά*’.

204

φρονῶ δ' ἃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν·
τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ
νοσοῦντα, κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία.

Stob. Flor. 99, 12: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* ‘*φρονῶ* — *ἀγνωσία*’. vs. 1 habet Erotianus Gloss. Hippocr. p. 210: *κατεφρόνεε· κατενόει. φρονεῖν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ* ‘*φρονῶ* — *κακόν*’. *ἃ* Stob., *ὃ* Erot. *σμικρὸν* Stob., *μικρὸν* Erot.

205

ὦ παῖ, γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι
ψευδεῖς, ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῷεν ἂν
τἀληθές· ἀλλ' οὐ τοῦτο τἀκριβέστατον,
ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοὐρθόν· ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ
νικᾷ, σοφὸς μέν, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα
κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί ποτε.

Clemens Alex. Strom. I p. 340 sq.: *ἐγὼ γοῦν καὶ πάνυ ἀποδέχομαι τὴν τραγῳδίαν λέγουσαν* ‘*ὦ παῖ* — *ἀεί ποτε*’. Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 697, 5 *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ.* ‘*ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ* — *ἀεί ποτε*’ (vs. 4—6). vs. 1 *λεγόμενοι οἱ* libri, *λελεγμένοι* Marklandus. vs. 4 sq. *εὐγλωσσίᾳ νικᾷ*] *εὐγλωσσίαν εἰ καὶ* Clemens. vs. 5 *ἀλλὰ γὰρ* Ioh. Dam., *ἀλλά γε* Clem., *ἀλλ' ἐγὼ* Sylburg. vs. 6 *κρείσσω*] *κρεῖσσον* Ioh. Dam.

206

κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν

Ammonius Valck. p. 86: *κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι, τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐναντίον ἡ* (*ἐν Ἀντιόπῃ* Valck.) '*κύουσα τίκτω*' *εἶπεν* '*ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν*'. ubi *τίκτω θ'* et *πάλαι* ci. Valck. Eustathius Od. p. 1799, 54: *καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χρῆσις ἐξ Ἀντιόπης τὸ* '*κύουσα τίκτον*'.

207

εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ,
ἔχει λόγον καὶ τοῦτο· τῶν πολλῶν βροτῶν
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.

Stob. Flor. 98, 38: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* '*ἔχει λόγον — εὐτυχεῖς*' (vs. 2 et 3). Initium s. p. et fab. n. servavit Marcus Antoninus 7, 41 et 11, 6: '*εἰ δ' — καὶ τοῦτο*'. vs. 3 extat in Men. mon. 125. eundem respicit Hierocles Gaisf. p. 69: *αὐτομάτως συμπίπτει τὸν μὲν εὐτυχῆ εἶναι, ὥς φασί, τὸν δὲ δυστυχῆ.*

208

οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον· αἰδεῖσθαι δὲ χρή,
γύναι, τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον.

Stob. Flor. 74, 18: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη.* '*οὐ — φθόνον*'.

209

οὐδὲ γὰρ λάθρα δοκῶ
φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον
σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν.

Clemens Alex. Strom. V p. 715 sq. (quem locum repetit Euseb. Pr. E. p. 679 D): *οὔκουν ἔτι κατὰ τὴν πολλῶν δόξαν περὶ τοῦ θεοῦ* (*θείου* Euseb.) *ὑποληπτέον.* '*οὐδὲ γὰρ — μολεῖν*', *Ἀμφίων λέγει τῇ Ἀντιόπῃ.* Euripidis locum esse ci. Sylburgius. vs. 3 *τήνδ'* libri, *Ζῆν'* Valck.

210

φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι
ὅσαι τε μορφαί· τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἄν.

Stob. Flor. 98, 34: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* '*φεῦ φεῦ — τις ἄν*'. Eosdem versus s. p. et fab. n. affert Clemens Alex. Strom. III p. 521. vs. 1 *βροτείων* Clem., *βρότειαι* (*βρότειοι* B) Stob. vs. 2 *ὅσαι τε*] *ὅσαι δὲ* Clem.

211

εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς
γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι;

Stob. Flor. 72, 8: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη.* '*εἰ νοῦς — ἔχοι;*' vs. 2 scribendum suspicor *ἢ μὴ — ἔχῃ;*

212

κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους,
δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν
φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα.

Stob. Flor. 63, 2: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη.* '*κόρος — στόμα*'. vs. 2 *ἐν* libri, *ἐπ'* Pflugkius. vs. 3 *πληρωθείς τις*] *πληρωθείσης* M. vs. 4 *ἥσῃ* Stobaei codex A, *οἴσει* B, *ἥσθην* Athenaeus X p. 421 F: *ὁ δ' Εὐριπίδης φησί* '*φαύλῃ — στόμα*'.

213

κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών.

Stob. Flor. 70, 3: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη.* '*κῆδος — χρεών*'. In lemmate fortasse *Ἀντιγόνη* scribendum.

214

πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς
ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν εὐγενῆ σπείρειν τέκνα.

Stob. Flor. 70, 10: *Εὐριπίδου ἐν Ἀντιόπῃ.* '*πᾶσι — τέκνα*'. ubi quae continuo accedunt, *οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς* (cf. Eur. Andr. 1283), cum hoc loco non cohaerent. vs. 2 *ἀνδρῶν* vitiosum, *ἀρχῶν* ci. Meinekius, mihi *ἀμφοῖν* scribendum videtur, cf. Eur. fr. 524, 3 et Theodect. fr. 3, 1.

215

οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
γνώμας διώκειν οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.

Stob. Flor. 62, 4: *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ* (sic MVind., *Εὐρ. Ἀντιγόνῃ* A). '*οὐ χρή — βλέπειν*'.

216

. . *τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν;*

Stob. Flor. 62, 12: *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ.* '*τὸ — κακόν;*'

217

φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός.

Stob. Flor. 62, 41: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* '*φεῦ φεῦ — θεός*'.

218

κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ·
τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται,
κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.

Stob. Flor. 36, 10: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* '*κόσμος — πόλει*'. vs. 2 *οὔθ'* libri, *τοῦθ'* Porson.

219

τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεούς τε τιμᾶν τούς τε θρέψαντας γονεῖς
νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

Stob. Flor. 1, 8: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη* (sic ed. Trinc., *Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις* AM). '*τρεῖς — ἀεί*'. vs. 1 *τὰς χρή σ'* A, *τὰς χρήσεις* M, *ἃς χρή σ'* al., *τὰς χρεών σ'* Dindorf.

220

γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὖ δ' οἶκος, εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
νικᾷ, σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν.

Stob. Flor. 54, 5: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη.* '*γνώμη — κακόν*'. vs. 1—4 om. fab. nom. afferunt Plutarchus V. Hom. c. 156 vol. 5 p. 1196 et Orion Flor. Eurip. 17 p. 57, 8. initium loci respicit Diogenes cynicus ap. Diog. L. 6, 104: *γνώμαις γὰρ ἀνδρῶν εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος, οὐ ψαλμοῖσι καὶ τερετίσμασιν.* item Epictetus (fr. 82) in Stob. Flor. 46, 82: *γνώμαις γὰρ ἀνδρῶν εὖ οἰκοῦνται πόλεις, ἀλλ' οὐ λίθοις καὶ ξύλοις.* Clemens Alex. Strom. II p. 483 sq.: *βουλαῖς γὰρ ἀνδρῶν ὁσίων εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος.* vs. 3 et 4 om. fab. n. afferunt Schol. Il. B, 372, eosdem s. poetae et fab. n. Galenus vol. 1 p. 35 (vol. 1 p. 5 ed. Bas., vol. 2 p. 14 Chart.) et Sextus Empir. p. 663, 8. verba *σοφὸν — νικᾷ* sine fab. nom. apponunt Polybius 1, 35, 4 Eust. Il. p. 240, 42 Nicephorus Bryennius 4, 28 p. 156, 1. cf. Nicolaus Rhett. vol. 1 p. 278, eadem verba s. p. et fab. n. Plutarchus Mor. p. 790 A Themistius p. 207 D Doxopater Rhett. vol. 2 p. 303, 25. cf. Themist. Orat. XV p. 191 A: *καὶ οὐχ οὕτω σοφὸν βούλευμα ἓν τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ ὡς εὐσέβεια καὶ φιλανθρωπία.* Themist. Orat. XXXIV p. 56: *ἐπαινῶ τὸν Εὐριπίδην τὴν ἀγαθὴν βουλὴν τῶν πολλῶν χειρῶν προτιμῶντα.* Constant. Manass. fragm. 9, 75 p. 403 ed. Boiss.: *σύνεσις ἰσχύος ὑπερτέρα καὶ κρεῖττον βούλευμα σοφὸν μυρίων βραχιόνων.* Meinekius addit Ioh. Cinnam. 2, 6 p. 45, 11: *πολλάκις ἓν βούλευμα συνετὸν ὑπὲρ μυριοπληθεῖς ὤνησε χεῖρας.* vs. 1 *γνώμαις*] *γνώμη* Stob., *βουλαῖς* Clem. *ἀνδρὸς* Stob. Plut., *ἀνδρῶν* Or. Diog. Epict. Clem. vs. 2 *εἰς δ'* Plut., *εἴς τ'* Stob. Or. vs. 3 *ἓν βούλευμα*] *εὐβούλευμα* plerique, sicut mox *χεῖρας.* vs. 4 *ὄχλῳ*] *ὅπλοις* Galen., *ὄλβῳ* probabiliter ci. Bergkius. *πλεῖστον*] *πλέον* Stob., *χεῖρον ἢ* Galen.

221

πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
ψυχῇ τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

Stob. Flor. 30, 9: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης.* '*πολλοὶ — νικώμενοι*'. vs. 2 *φρονοῦντος* B.

222

εἰ δέ που τύχοι
πέριξ ἑλίξας . . εἷλχ' ὁμοῦ λαβὼν
γυναῖκα πέτραν δρῦν μεταλλάσσων ἀεί.

Longinus de Subl. c. 40, 4: *ἐπὶ δὲ τῆς συρομένης ὑπὸ τοῦ ταύρου Δίρκης* (sc. *φησὶν Εὐριπίδης*) '*εἰ δέ — ἀεί*'. vs. 2 *πέριξ ἑλίξας ταῦρος εἷλχ' ὁμοῦ* ci. Valck., *πέριξ ἑλίξας εἷλκε πάνθ' ὁμοῦ* Bergkius. alii suspicantur scripsisse poetam *εἰ δέ που | τύχοι πέριξ ἑλίξας* correpta -*ας* syllaba, cf. Observ. crit. p. 40. vs. 3 *γυναικὶ* ci. Vnger.

223

τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου,
δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός.

Stob. Ecl. 1, 3, 33 p. 122: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη.* '*τήν — κακός*'. cum vs. 1 cf. Eur. fr. 150, 1. vs. 2 *ἐστὶ*] *ἔστ' ἢ* ci. Porsonus.

224

δίκα τοι δίκα χρόνιος· ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ'
ἔλαθεν, ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 25 p. 118: *Εὐριπίδου* (*Αἰσχύλου* A) *Ἀντιόπη.* '*δίκα τοι — βροτῶν*'. vs. 1 *δίκα τοι*] *νικᾷ τοι* V. vs. 2 *ἔχῃ*] *ἕλῃ* Fixius.

225

Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα.

Eubulus (Com. 3 p. 208) in Ath. II p. 47 B: *Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ· σὺ δ' ὀξύπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα, οὗ ῥᾶστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.* Dubitari non potest quin verba supra exhibita tragici sint poetae, nec video unde petita esse possint nisi ex Euripidis Antiopa. vs. 1 *ἐλθόνθ'* probabiliter Iacobsius, *ἐνθένδ'* vel *ἔνθεν* Meinekius. vs. 2 *κελεύω* scripsi cum Iacobsio.

226

Probus in Vergil. Ecl. 6, 31 p. 21, 6: *sunt qui binis principiis*

mundum discriminent. nam Xenophanes Colophonius terram et aquam prodidit: — consentit in numero Euripides, sed speciem discriminat. terram enim et aerem inducit principia rerum esse in Antiopa..... Verba Euripidea exciderunt, significari versus notissimos *ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ᾽ ἄπειρον αἰθέρα κτέ.* (fr. 935) probabiliter ci. Schneidewinus, quae suspicio eo commendatur quod ipse Probus p. 11, 8 hos versus affert.

227

νόσον ἔχειν

Anecd. Bekk. p. 109, 17: *νόσον ἔχειν· ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἦθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.* Eadem Phot. Lex. p. 303, 4 et Suid. v. *νόσον ἔχειν.*

228

εὐθυδήμονα

Hesych. I p. 1505: *εὐθυδήμονα· ἁπλοῦν δημότην. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ* (*ἀντιώπῃ* cod.).

ΑΡΧΕΛΑΟΣ

Agatharchides in Phot. Bibl. p. 444 b 29: *οὐδ᾽ Εὐριπίδου κατηγορῶ τῷ μὲν Ἀρχελάῳ περιτεθεικότος τὰς Τημένου πράξεις, τὸν δὲ Τειρεσίαν βεβιωκότα παρεισάγοντος πέντε γενεῶν πλέον.* De argumento cf. Hyginus fab. 219: *Archelaus Temeni filius exsul a fratribus eiectus in Macedoniam ad regem Cisseum venit. qui cum a finitimis oppugnaretur, Archelao regnum et filiam in coniugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset. Archelaus — hostes uno praelio fugavit et ab rege pollicita petit. ille ab amicis dissuasus fidem fraudavit eumque per dolum interficere voluit, itaque foveam iussit fieri et multos carbones eo ingeri et incendi et super virgulta tenuia poni, quo cum Archelaus venisset, ut decideret. hoc regis servus Archelao patefecit. qui re cognita dicit se cum rege conloqui velle secreto. arbitris semotis Archelaus regem abreptum in foveam coniecit atque ita eum perdidit. inde profugit ex responso Apollinis in Macedoniam capra duce oppidumque ex nomine caprae Aegas constituit.* In Archelai Macedonum regis honorem hoc drama compositum fuisse et Barnesius coniecit et ante Barnesium auctor vitae Euripideae ab Elmsleio editae (Westerm. *Βιογρ.* p. 134, 21): *ἐκεῖθεν δ᾽ εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γεγονὼς διέτριψε*) καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμωνύμως ἔγραψε.* Contra Diomedes p. 486, 1 P.: *tristitia namque tragoediae proprium, ideoque Euripides petente Archelao rege ut de se tragoediam scriberet abnuit ac precatus est ne accideret Archelao aliquid tragoediae proprium, ostendens nihil aliud esse tragoediam quam miseriarum comprehensionem.* Obiter huius dramatis meminit

---

*) De Euripide dicta videntur quae Philodemus habet de vitiis libro X p. 20 ed. Saupp.: *διὸ καὶ φασὶν ἀχθόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντας ἐπιχαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον ἀπελθεῖν.*

Libanius Declam. vol. 4 p. 313, respicere videtur Dio Chrysost. 4, 71: *ἢ οὐκ αἰπόλος ἦν ὁ Ἀρχέλαος. οὐδὲ ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν αἶγας ἐλαύνων*: Duplicem fuisse dramatis recensionem e fr. 229 collegit Valckenarius Diatr. p. 162, cf. Fritzschius in Ar. Ran. p. 366 sq.

229

Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών

Aristoph. Ran. 1206 Euripideos prologos ridens: '*Αἴγυπτος — κατασχών*'. ubi Scholia: *Ἀρχελάου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ὥς τινες, ψευδῶς· οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος. οὐ γάρ ἐστι, φησὶν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελάου, εἰ μὴ αὐτὸς μετέθηκεν ὕστερον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπε.* Qui locus docet versus supra scriptos neque in Archelao neque in alia fabula ab Aristarcho inventos fuisse; aut igitur diversi extiterunt eiusdem dramatis prologi aut errarunt qui Archelai initium proferri ab Aristophane dicerent.

230

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ
Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ,
ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς
Αἰθιοπίδος γῆς, ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν
τέθριππ' ἔχοντος ἡλίου κατὰ χθόνα,
ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν·
Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα.

Tiberius *περὶ σχημάτων* Rhett. vol. 8 p. 577: *καὶ Εὐριπίδης* '*Δαναὸς — πόλιν*' (vs. 1—6). Strab. V p. 221: *καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Ἀρχελάῳ φησὶν ὅτι* '*Δαναὸς — πατὴρ ἐλθὼν ἐς Ἄργος — ἀν' Ἑλλάδα*' (vs. 1 et 6—8). Versum 1 dramatis Euripidei initium esse dicit auctor vit. X oratorum (Plut. Mor.) p. 837 E (cf. Vita Isocr. in Westerm. *Βιογρ.* p. 258, 48), eundem sine poetae et fab. nomine affert Plut. Mor. p. 497 B. Anonymus de Nilo in Athenaei edit. Dind. p. 164 sq.: *Ἀναξαγόρας δὲ ὁ φυσικὸς φησὶν ἀπὸ χιόνος τηκομένης τὴν ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ Νείλου· ὡσαύτως δὲ καὶ Εὐριπίδης καὶ ἕτεροί τινες τῶν τραγῳδιοποιῶν. — Εὐριπίδης δὲ καὶ τὸν τόπον ἀφορίζει λέγων οὕτως [ἐν δράματι Ἀρχελάῳ Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ]* '*Νείλου — κατὰ χθόνα*' (vs. 2—5), ubi verba *ἐν δράματι — πατὴρ* Stephanus addidit, om. codex. Diod. Sic. 1, 38: *Ἀναξαγόρας δ' ὁ φυσικὸς ἀπεφήνατο τῆς ἀναβάσεως αἰτίαν εἶναι τὴν τηκομένην χιόνα κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν, ᾧ καὶ ὁ ποιητὴς Εὐριπίδης μαθητὴς ὢν ἠκολούθηκε· λέγει γοῦν* '*Νείλου — χιών*' (vs.

2—4). Steph. Byz. v. *Αἰθίοψ* p. 47, 14: *καὶ Αἰθιοπίς ὁ αὐτὸς* (Eur.) *ἐν Ἀρχελάῳ* ʻ*Αἰθιοπίδος — χιών*ʼ (vs. 4). Strab. VIII p. 371: *Δαναὸς — κατ' Εὐριπίδην* ʻ*Πελασγιώτας ὠν. — Ἑλλάδα*ʼ (vs. 7 et 8). Initium respicit Seneca Natur. Quaest. IV, 2, 16 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 68 p. 96, 19): *Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque decurrere — hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt.* vs. 2 *ἐκ γαίας*] *ἐκ γαίης* Diodori Sic. codices quidam, *εὐκταίης* Tiber., fortasse *ἧς γαίας* leg. vs. 3 *ῥοὰς*] *θέρει* anon. de Nilo. vs. 4 *ἡνίκ' ἂν*] *τὴν ἡνίκ' ἂν* anon., *ἡνίκα* Steph. Byz. mox *τακείη* Tiber. vs. 5 *τεθριππεύοντος* libri, *τέθριππ' ἔχοντος* Doederlein. *κατὰ χθόνα* anon., *κατ' αἰθέρα* Tiber. vs. 6 *ἐς* Strab., *κατ'* Tiber. mox *ᾤκησεν* Strab. et Tiber.

231

βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου
Κισσεῦ, πεδίον πυρὶ μαρμαίρει

Dionys. de C. V. 25 vol. 5 p. 203 (p. 394 Schaef.): ʻ*περὶ τοῦ τὴν Χερρόνησον ἔχειν* —ʼ *ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ* ʻ*ὦ βασιλεῦ — μαρμαίρει*ʼ. vs. 1 *ὦ* delevit Valck. *πολυβώλου* codex Colb., *πολυβόλου* al. Locum huc rettulit Musgravius.

232

οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν
δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία
κακὸν ἔχθιστον, φεύγει δ' ὄλβος.

Stob. Flor. 96, 3: *Εὐριπίδου Ἀρχελάου.* ʻ*οὐ — ὄλβος*ʼ. vs. 2 *δυνάμεθ'* v. l.

233

ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων;
πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς.

Stob. Flor. 88, 3: *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ.* ʻ*ἡμῶν — γεγώς*ʼ. Versus alter Archelai, alter Cissei esse videtur.

234

ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν
ἔλαμψε, κρεῖσσόν τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου
[γένος]· πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.

Stob. Flor. 88, 5: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Ἀρχελάῳ.* ʻ*ἐν τοῖς — γάμου*ʼ (vs. 1 et 2). vs. 1 *ἀρετὴ*] *ἡ ἀρετή τε* M. vs. 2 *ἓν ἔλαβε* Stobaei edd. et fortasse cod. M, *ἔλαβε* (om. *ἓν*) AB, *ἐνέλαμψε* Valck., praetuli *ἔλαμψε*. *κρείσσων* ed., *κρεῖσσον* Stobaei AB. vs. 3 *γένος* addidi. quae sequuntur olim cum fr. 233 copulata, *πένης — γενναῖον*, h. l. habent BM, om. AVind.

235

σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων
θηρᾶν· ὁρᾷς γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον.

Stob. Flor. 29, 13: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. ʻσοὶ — τιμώμενον'. vs. 2 σὸν πατέρα libri, πατέρα σὸν Bothius.

236

πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ.

Stob. Flor. 79, 19: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. ʻπατρὸς — λόγῳ'. λόγων M.

237

πλουτεῖς; ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἅμα.

Stob. Flor. 93, 12: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. ʻπλουτεῖς — ἅμα'.

238

σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

Stob. Flor. 29, 44: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. ʻσὺν — πόνοις'.

239

νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεί·
οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥάθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν.

Stob. Flor. 51, 4: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. ʻνεανίαν — τὴν εὐδοξίαν'. Eosdem versus om. fab. nom. habet Orion Flor. 9, 22 p. 58, 3. vs. 2 et 3 repetit Stob. Flor. 29, 32: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. ʻοὐδεὶς — εὐανδρίαν'. vs. 1 ἄνδρα Stob., ὄντα Or. ἀεὶ Stob., πονεῖν Or. vs. 2 ῥάθυμος] ἄθυμος Or. εὐκλεὴς] εὐγενὴς v. l. in Stob. Flor. 29. vs. 3 εὐανδρίαν] εὐδοξίαν (cum v. l. εὐανδρίαν) Stob. Flor. 51. eadem fere verba leguntur in fr. 1039, 7.

240

οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν
εὔκλειαν εἰσεκτήσατ', ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.

Stob. Flor. 29, 14: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. ʻοὐκ — πονεῖν'. vs. 2 εἶτ' ἐκτήσατ' legendum suspicor.

241

ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν.

Stob. Flor. 8, 13: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. ʻὁ δ' — ἄν'. vs. 2 πόλιν ὀρθώσειεν libri, πόλιν ἀνορθώσειεν Valck., γαῖαν ὀρθώσειεν Orion Flor. 7, 2 p. 51, 2, ubi haec leguntur: ἐκ τοῦ Ἐρεχθέως. ʻἐκ τῶν πόνων γὰρ τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς. ὁ δ' ἡδὺς ἀγὼν ἡ κακίστ' ἀτολμία οὔτ' οἶκον οὔτε γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν'. Cf. Eur. fr. 366.

242

ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ
μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεής;
τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο;

Stob. Flor. 51, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀρχελάῳ. 'ἐμὲ δ' — ὠρέξατο'. vs. 2 ἀμόχθητος libri, ἄμοχθος Grotius. versum 3 a praegressis dirimendum esse iudicat Badham.

243

ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω.

Schol. Eur. Phoen. 1159: ἀμφίβολον πότερον τοὺς κρᾶτας εἶπεν ἢ τὰς κρᾶτας, ἐπεὶ καὶ ἐν Ἀρχελάῳ 'ἐγὼ — θέλω'.

244

φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.

Stob. Flor. 54, 11: ἐν ταὐτῷ (sc. Eur. Archel.). 'ἔχει δὲ — φάτιν'. Stob. Flor. 88, 4: ἐν τῷ αὐτῷ. 'φέρει δὲ — φάτιν'. vs. 1 φέρει] ἔχει Stob. loco priore.

245

ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ
κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος.

Stob. Flor. 54, 10: Εὐριπίδης Ἀρχελάῳ. 'ὀλίγον — στρατεύματος'. vs. 2 στρατηγοῦ] στρατηγῷ Grotius, σάφ' ἡγοῦ Conington. ἡγοῦ verum videtur.

246

ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν.

Stob. Flor. 51, 9: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀρχελάῳ. 'ὀλίγοι — κακῶν'. Orion Flor. 7, 3 p. 51, 6: ἐκ τοῦ Ἀρχελάου. 'ὀλίγοι — κακῶν'.

247

ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ 'πὶ δουλείαν ποτὲ
ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς παρόν σοι κατθανεῖν ἐλευθέρῳ.

Stob. Flor. 7, 5: Εὐριπίδης Ἀρχελάῳ. 'ἓν — ἐλευθέρως'. vs. 1 μή που δουλείαν A, μὴ πιδοῦ λείαν M. vs. 2 ἐλευθέρως vulgo, ἐλευθέρῳ scripsi.

248

νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα·
ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.

Stob. Flor. 52, 4: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. 'νεανίας — ἐνθυμήσεως'. vs. 1 θ' ἅμα] τ' ἅμα Vind., θ' om. A.

24

τί δ᾽ οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς;

Stob. Flor. 91, 16: *Εὐριπίδου Ἀρχελάου.* '*τί δ᾽ — γεγώς;*' *εἴη*] *ἦ* AB.

250

οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν ἐχθίστης θεοῦ.
μισῶ γὰρ ὄντως οἵτινες φρονοῦσι μέν,
φρονοῦσι δ᾽ οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ.

Stob. Flor. 96, 4: *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ.* '*οὐκ — ὕπερ*'. vs. 1 *αἰσχίστης* libri, *ἐχθίστης* Bergkius. vs. 3 *οὐδενός γε* (vel *οὐδενός τε*) libri, *οὐδὲν ὥς γε* Wakefield. vs. 2 et 3 a primo dirimendos esse probabiliter ci. Musgravius, ut de horum auctore dubitari possit.

251

μὴ πλούσιον θῇς· ἐνδεέστερος γὰρ ὢν
ταπεινὸς ἔσται· κεῖνο δ᾽ ἰσχύει μέγα,
πλοῦτος λαβών τε τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ.

Stob. Flor. 91, 18: *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ.* '*μὴ — ἀνήρ*'. vs. 3 *τε* om. AMVind.

252

τυραννίδ᾽ ἣ θεῶν δευτέρα νομίζεται·
τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἔχει.

Stob. Flor. 47, 5: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Ἀρχελάῳ.* '*τυραννίδα — ἔχει*'. vs. 1 *τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται* edebatur, *τυραννίδα ἡ θεῶν β* (*ἠθῶν δευτέρα* M) *νομίζεται* AM. vs. 2 *τἄλλα δ᾽* libri, *τὰ δ᾽ ἄλλ᾽* Grotius.

253

κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ᾽ ἐλεύθερον
τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν.

Stob. Flor. 62, 11: *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ.* '*κρεῖσσον — σώφροσιν*'. vs. 1 *κρεῖσσον* libri, *κρείσσω* Pflugk. *γὰρ οὔτε*] *γάρ τε* AMVindob. vs. 2 *σώφροσι*] *σώφροσιν* M.

254

σὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μόνῳ γ᾽ αὐξήματα
μεγάλα φέρουσι πάντ᾽ ἐν ἀνθρώποις . .
τάδ᾽ ἐστὶ χρήματ᾽, ἤν τις εὐσεβῇ θεόν.

Orion Flor. 3, 1 p. 44, 26 Schneidew.: *ἐκ τοῦ Ἀρχελάου Εὐριπίδου.* '*εἰ τῶν — θεόν*'. vs. 1 *εἰ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ᾽ αὐξήματα* codex, quod correxi. vs. 2 *πάντα δ᾽* cod., *πάντ᾽ ἐν* scripsi, fortasse *ἀεί* addendum cum Meinekio. vs. 3 *θεόν*] f. *θεούς* leg.

255

ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν
εὖ, δεινόν ἐστιν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.

Stob. Flor. 34, 2: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ (ita MVind.). 'ἁπλοῦς — βλάβην'. vs. 1 λέγε libri, λέγ' εὖ Valck.

256

A. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.
B. τὸ ῥᾷστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς.

Plut. Mor. p. 20 D: δεῖ τῷ βελτίονι συνηγορεῖν, ὥσπερ ἐν τούτοις 'πόλλ' — θεούς'. vs. 1 ex Euripidis Archelao affert Iustinus M. vol. 1 p. 130: καὶ ἐν Ἀρχελάῳ 'πόλλ' — θεοί'. vs. 2 cf. Plut. Mor. p. 1049 F: φήσει τις ἐπαινεῖν πάλιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος 'εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί' καὶ 'τὸ ῥᾷστον — θεούς'. Versus prior Cissei videtur, Archelai alter.

257

δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ
καὶ τὴν δίκην που μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν·
ἡ δ' ἐγγύς ἐστιν, οὐχ ὁρωμένη δ' ὁρᾷ
ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς.

Stob. Ecl. 1, 3, 47 p. 130 sine lemm.: 'δοκεῖς — κακούς'. Orion Flor. 5, 1 p. 46, 26 Schneidew.: ἐκ τοῦ Ἀρχελάου Εὐριπίδου. 'δοκεῖς — ὁρᾷ' (vs. 1—3). vs. 1 τὰ θεῶν σὺ Stob. (ubi tamen σὺ om. A), τὰ τῶν θεῶν Or. νικήσειν] νικῆσαι v. l. in Stob. vs. 2 μάκρ' (vel μακρὰν) ἀποικεῖσθαι Stob., μακρὰν ἀποκεῖσθαι Or. vs. 3 ἥδ' ἐστιν ἐγγύς Or., ἡ δ' ἐγγύς ἐστιν Stob. vs. 5 ἀμφωμολοῦσα libri, ἄφνω μολοῦσα Grotius.

258

μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν
καὶ κέρδος αὑτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα.

Orion Flor. 3, 2 p. 45, 2: ἐκ τοῦ αὐτοῦ δράματος (sc. Eur. Archel.). 'μακάριος — μέγα'. vs. 1 fort. θεοὺς leg. vs. 2 αὑτῷ] αὐτὸ ci. Rankius, malim αὐτῷ.

259

πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν
ἥ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὼ τοῖς χρωμένοις.

Stob. Flor. 20, 11: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. 'πολλοὺς — χρωμένοις'. vs. 1 πολλούς θ' cod. Voss. vs. 2 ἀσυνεσία ante Grotium.

260

τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν

εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο.

Stob. Flor. 20, 25: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ (ita cod. Vind.). 'τῷ γὰρ — παρείλετο'. vs. 2 αὐτὸν] ταὐτὸν tres codd. Schowii.

261

ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα.

Stob. Flor. 20, 12: Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ. 'ὀργῇ — ἀσχήμονα. ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος. πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά'. Tria haec esse fragmenta vidit Grotius; vs. 2 ex Eur. Hypsip. desumptus est (fr. 760), vs. 3 nescio cuius poetae. Archelai versus recurrit in Men. mon. 687.

262

ἔπαυσ' ὁδουροὺς λυμεῶνας

Schol. Pind. Pyth. 2, 54: πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδουροὺς αὐτοὺς λέγουσιν Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελάῳ 'ἔπαυσ' ὁδ. λ.' καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ —.

263

ἔσωσα δούλην οὖσαν· οἱ γὰρ ἥσσονες
τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.

Stob. Flor. 62, 13: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. 'ἔσωσα — βροτῶν'. Chori notam apponit codex Vind. vs. 1 ἔσωσε ci. Meinekius.

264

πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν
ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν· ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ
εἰς ὀρθὸν ἔστη χὠ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει.

Stob. Flor. 105, 31: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. 'πάλαι — πίτνει'. Orion Flor. 8, 2 p. 52, 27: ἐκ τοῦ Ἀρχελάου Εὐριπίδου. 'πάλαι — εὐτυχῶν'. vs. 1 σκοποῦμαι] σκοπῶμεν Or. τῶν βροτῶν] τὰς τῶν βροτῶν Stobaei codex B, probabilius ἐγὼ βροτῶν scripseris. vs. 2 μεταβάλλουσιν Stobaei cod. A. ὃς γὰρ ἂν ἀσφαλῶς Stobaei A, οὐ γὰρ ἀσφαλως Or. vs. 3 χὠ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει Stob. (nisi quod πίπτει A, πιτνει Vind.), πίπτει δ' ὁ πρὶν εὐτυχῶν Or.

265

ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι
κείμενον ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν
ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ.

Stob. Flor. 122, 7: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. 'ἔστι — οἴκῳ'. vs. 3 οἴκῳ AB, οἴκτῳ Vindob.

266

τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς
τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν.

Stob. Ecl. 1, 3, 35 p. 124: *Εὐριπίδης Ἀρχελάῳ.* '*τὰ γὰρ — ἦλθε*'.

ΑΥΓΗ

Aristoph. Ran. 1080: *οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος* (Euripides) *καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς*; ubi Scholion codicis Paris. 2821: *τικτούσας μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς. ὡς ἡ Αὔγη ἡ θυγάτηρ Ἀλέου ἱέρεια οὖσα Ἀθηνᾶς ἐν τῷ ἱερῷ γεννᾷ τὸν Τήλεφον.* Strab. XIII p. 615: *Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησὶ τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς εἰς λάρνακα τὴν Αὔγην κατατεθεῖσαν ἅμα τῷ παιδὶ Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, Ἀθηνᾶς δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιωθεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καΐκου, τὸν δὲ Τεύθραντα ἀναλαβόντα τὰ σώματα τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χρήσασθαι, τῷ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί.* Fere eadem Paus. VIII, 4, 9. Plura et partim diversa tradunt Apollod. 2, 7, 4 et 3, 9, 1 Hyginus fab. 99 et 100. cf. Paus. VIII, 48, 7. Memoriae errore Diogenes L. 2, 33 verba *κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα* (Eur. El. 379) ex hac fabula affert. Comici poetae *Αὔγην* spectare videtur Schol. Eur. Rhes. 416, ubi de v. *ἄμυστις* agitur: *ὡς ἐν Αὔγῃ* '*σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς | ἕλκουσι τὰς ἀμυστίδας*'. Versus sunt dimetri iambici; *Σκυθῶν* pro *σὺν τῷ* ci. Fritzschius. Euripidei dramatis fragmentum latere suspicor apud Teletem in Stob. Flor. 108, 83.

267

νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ'· ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν, τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον.

Stob. Flor. 18, 20: *Εὐριπίδου Αὐγῆς.* '*νῦν δ' — ἑκούσιον*'. Comici esse poetae locum propter numeros ci. Piersonus et Meinekius, cf. tamen Eur. Andr. 333: *Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους.* Orest. 1228: *ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν.* Orest. 1332: *ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ.*

268

σκῦλα μὲν βροτοφθόρα
χαίρεις ὁρῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια,
κοὐ μιαρά σοι ταῦτ' ἔστιν· εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον,
δεινὸν τόδ' ἡγεῖ;

Clemens Alex. Strom. VII p. 841 sq.: *εὖ δὲ καὶ ἡ Αὔγη* (*ἡ αὐτὴ* libri, correxit Grotius) *δικαιολογουμένη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτῇ τετοκυίᾳ ἐν τῷ ἱερῷ λέγει* '*σκῦλα — ἡγῇ*', *καίτοι καὶ τὰ ἄλλα ζῷα ἐν τοῖς ἱεροῖς τίκτοντα οὐδὲν ἀδικεῖ.* Euripidi versus tribuit Grotius. vs. 2 *ὁρῶσ' ἀπὸ* libri, *ὁρῶσα καὶ* Heathius.

269

δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.

Stob. Flor. 43, 12: *Εὐριπίδου Αὐγή* (ita cod. Vind.). '*δεινὴ — κακά*'.

270

καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἠξίους ἐμὴν χάριν.

Apollon. de Coni. p. 514, 11 de accusativo *χάριν*: *ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν. ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις* '*ἐγὼ — κατακτενῶ*' *καὶ ἐν Αὔγῃ* '*καὶ βουθυτεῖν — χάριν*'.

271

Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν
καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

Stob. Flor. 63, 11: *Εὐριπίδου Αὐγῇ.* '*Ἔρωτα — θεόν*'. vs. 1 3 4 om. fab. nom. affert Ath. XIII p. 600 D: *κατὰ γὰρ τὸν αὐτὸν ποιητὴν ὅστις Ἔρωτα μὴ μόνον κρίνει θεόν, ἢ σκαιός — θεόν.* Latine locum expressit Caecilius Statius (Com. Lat. Ribbeck. p. 65) in Cic. Tusc. 4, 32, 68: . . [*Amorem*] *deum qui non summum putet, aut stultum aut rerum esse imperitum existumo.* Menandri vestigia Caecilium legisse probabiliter ci. Meinekius, qui vs. 2 *ἀνδρῶν θ' ἁπάντων δαιμόνων θ' ὑπέρτερον* et vs. 4 *οὐκ οἶδεν ὄνθ' ἥδιστον* praetulerit.

272

οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης.

Stob. Flor. 46, 9: *Εὐριπίδου ἐξ Αὐγῆς.* '*οὐ — δίκης*'. *οἶκτος*] *οἶκος* Bothius.

273

πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον τὰς ἐλπίδας . . . .
οὐχ ἡ τύχη γε· τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος.

Stob. Flor. 111, 1: *Εὐριπίδου Αὐγῆς* (sic Vind., *Αἰγέως* A, fab. nomen om. M). '*πτηνὰς — τρόπος*'. vs. 2 *ἔχει τύχη σε* ci. Hermannus, alii alia: ante vs. 2 nonnihil intercidisse probabiliter statuit Meinekius.

274

τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν;

Stob. Flor. 78, 4: *Εὐριπίδου Αὐγῆς.* '*τίς — ἀθύρμασιν;*'

275

πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
ἔσφηλε, κοὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

Stob. Flor. 105, 15: Εὐριπίδου ἐξ Αὐγῆς. 'πᾶσιν — εὐδαιμονεῖ'. vs. 1 μόνοις B.

276

. . τὸ δ' ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς.

Stob. Flor. 37, 20: Εὐριπίδου Αὐγῆς. 'τὸ δ' — ξυμφοράς'. τὸ δ'] τὸ γὰρ Grotius.

277

κακῶς δ' ὄλοιντο πάντες οἳ τυραννίδι
χαίρουσιν ὀλίγῃ τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ·
τοὐλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον,
κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται.

Stob. Flor. 49, 3: Εὐριπίδου Αὐγή. 'κακῶς — νομίζεται'. vs. 1 ὄλυντο Vind. vs. 2 ὀλίγων Grotius. vs. 3 et 4 om. fabulae nomine affert Philo Iud. vol. 2 p. 467. vs. 4 μίκρ' Stob. νομιζέτω Philo.

278

γυναῖκές ἐσμεν· τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα,
τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις.

Stob. Flor. 73, 41: Εὐριπίδου Αὐγῆς. 'γυναῖκες — τις'. vs. 2 ὑπερβάλλοιτο] ὑπερβάλοιτο AB.

279

ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος;
ζητῶμεν· ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν,
καὶ τοὐπιχειρεῖν γ' ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 22, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐριπίδου) Αὐγῆς (ita cod. Vind.). 'ποῖ — φιλεῖ'. vs. 1 νῷν] νῦν B. vs. 3 γ' additum ex Vindob.

280

κέρας ὄρθιον

Hesych. 2 p. 232: κέρας ὄρθιον· ἡ (ἢ vulgo) νευρά. Εὐριπίδης δὲ Αὔγῃ (αὐγήν cod.). Locus mutilus videtur.

281

ἀπενήσω

Hesych. 1 p. 437: ἀπενήσω· ἀπέβαλες. Εὐριπίδης Αὔγῃ (αὐγή cod.).

282

διέφθειρε

Hesych. 1 p. 989: διέφθειρε· διῆγεν. Εὐριπίδης Αὔγῃ (αὔγει cod.). διέφερε ci. Küster.

283

φιλοτραφής

Antiatt. p. 116, 2: φιλοτραφής, ὃν ἡ συνήθεια φιλότροφον λέγει. Εὐριπίδης Αὔγῃ.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Tzetzes postquam de Autolyci furtis narravit, haec addit Chil. 8, 459: ἐν Αὐτολύκῳ δράματι σατυρικῷ τὰ πάντα ὁ Εὐριπίδης ἀκριβῶς τὰ περὶ τούτου γράφει. De argumento cf. Hygin. fab. 201: *Mercurius Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit ut furacissimus esset nec deprehenderetur in furto, ut quidquid subripuisset in quamcunque effigiem vellet transmutaretur, ex albo in nigrum vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus adsidue involaret nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi facere, quod illius numerus augebatur et suus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis notam imposuit. qui cum solito more involasset et Sisyphus ad eum venisset, pecora sua ex ungulis deprehendit.* Cf. Polyaen. 6, 52. Diomedes p. 488, 7: *Latina Atellana a Graeca satyrica differt, quod in satyrica fere satyrorum personae inducuntur aut si quae sunt ridiculae similes satyris, Autolycus, Busiris* (*Burris* ed., cf. Osannus in Wolfii Anal. vol. 2 p. 536). Duas fuisse dramatis editiones docere videtur Ath. X p. 413 C, ubi Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ legitur, sed fortasse πρώτῳ corruptum ex σατυρικῷ.

84

κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ᾽ Ἑλλάδα
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους.
οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ᾽ ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἔστ᾽ ἀνὴρ
γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ᾽ ἡσσημένος
κτήσαιτ᾽ ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ᾽ αὖ πένεσθαι καὶ ξυνηρετμεῖν τύχαις
οἷοί τ᾽· ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα.
λαμπροὶ δ᾽ ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ᾽· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἳ τῶνδ᾽ ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ᾽ ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνὴρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίσας καλῶς
πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν

δίσκους ἔχοντες ἢ δίχ' ἀσπίδων ποσὶ
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σοφούς τε κἀγαθοὺς
φύλλοις στέφεσθαι, χὤστις ἡγεῖται πόλει
κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ,
ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά.

Ath. X p. 413 C: πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται· διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει ‛κακῶν γε — καλά'. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγειῶν Ξενοφάνους (Bergk. Lyr. p. 357). vs. 1—9 et 16—22 affert Galenus vol. 1 p. 23 sqq. (vol. 1 p. 4 ed. Basil., vol. 2 p. 10 Chart.). vs. 1 et 2 Eust. Il. p. 1299, 20, vs. 12 Diog. L. 1, 56, vs. 19 sq. (πότερα — ἔχοντες) iterum Galenus vol. 1 p. 33 (vol. 1 p. 5 ed. Basil., vol. 2 p. 13 sq. Chart.), vs. 22 Plut. Mor. p. 581 F p. 803 B Galenus vol. 1 p. 33. Fabulae nomen unus prodidit Athenaeus. vs. 1 γὰρ Galen. et Eust., γε Ath. unde κακῶν γεγώτων scripserim. vs. 5 ἡττημένος Galen. vs. 6 ὑπερβολὴν Ath., ὑπεκτροφὴν Galen. vs. 7 κἀξυπηρετεῖν Gal., καὶ ξυνηρετμεῖν (vel ξυνηρετεῖν) Ath. vs. 9 μεταλλάσσουσιν Gal. τἀμήχανον Galenus et Athenaei E. vs. 12 ἐκβαλόντες] ἐκλείποντες Diog. L. vs. 16 τί γὰρ π. et τί τ' ὠκ. Ath. vs. 17 παίσας] πλήξας Gal. vs. 20 δι' libri, δίχ' Lobeck. ποσὶ Gal., χερὶ vel χεροῖν Ath. vs. 21 θέοντες Gal. vs. 23 οὖν ἐχρῆν σοφούς] χρὴ σοφοὺς BP, οὖν χρῆν τοὺς σοφούς ci. Dobraeus Adv. 2 p. 325. vs. 24 ἡγῆται B. vs. 26 ὅστις γε Ath., ὅστις τε Musgravius. vs. 28 πάσῃ] an ταύτῃ?

285

τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα

Pollux 10, 111 de nomine λάρκος disputans: Εὐριπίδης μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ ‛τοὺς — ξύλα'. Libri ut videtur οἴσειν ἐξ ὄρους, quod correxit Musgravius.

286

σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοΐνας ἡνίας πλέκει.

Pollux 10, 178: φλοΐνην δὲ ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος σοὶ τοῦτο ὑπάρχει λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων — μάλιστα καὶ Εὐριπίδου ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ εἰπόντος ‛σχοινίνας — πλέκει'. Videtur tetrameter trochaicus restituendus esse.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ

De argumento cf. Pind. Isthm. 7, 44: ὅ τοι πτερόεις ἔρριψε Πά-

γασος δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός. Asclepiades in Schol. Il. Z, 155: λέγεται δὲ αὐτὸν (Bellerophontem) ἐπαρθέντα ἐφ οἷς ἔπραξε θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατοπτεῦσαι*) — τὸν δὲ Δία μηνίσαντα οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ ὥστε ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήιον πεδίον. ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. Heroem claudum et sordida veste indutum saepius ridet Aristophanes, cf. Pac. 135: ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν, ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. et 146: ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ. ubi Schol. vs. 136: αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Πήγασον καὶ τὸν Βελλεροφόντην Εὐριπίδου. Schol. Ven. vs. 147: λέγει δὲ περὶ Φιλοκτήτου καὶ Βελλεροφόντου. Ar. Ach. 426: ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί; ubi Scholia: εἰσήγαγε γὰρ καὶ τοῦτον καταβληθέντα ἐκ τοῦ Πηγάσου καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια ἔχοντα. Verba δυσπινῆ πεπλώματα tragoediam sapiunt; utrum ex hac fabula an aliunde repetita sint nescimus. Docet Acharnensium locus fabulam ante olymp. 88, 3 scenae commissam esse. Aliquot locos ex hoc dramate laudatos ad Stheneboeam rettulimus (fr. 663 665 670). Danaen et Bellerophontem Seneca confudit (fr. 326), Alcmaeonem et Bellerophontem Michael Ephesius (fr. 69).

287

ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον
κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ·
τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν,
πλούτου τε χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ
πενίας τ'· ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προυθέμην.
ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής,
ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται
ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί.
ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε τὸν πάρος χρόνον
πλουτῶν ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών.
ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων
βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται
φρονῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν.
ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν
τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος

*) Pollux 4, 128: ἡ μηχανὴ δὲ θεοὺς καὶ ἥρως τοὺς ἐν ἀέρι, Βελλεροφόντας ἢ Περσέας.

οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων.
οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν.
ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ' · οἷος ἦν ποτε
κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' εὐτύχουν βίῳ.

Stob. Flor. 97, 16: *Εὐριπίδου.* '*ἐγὼ — εὐτύχουν ποτέ*' (vs. 1—20). Stob. Flor. 98, 39: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου.* '*ἐγὼ — βροτῷ*' (vs. 1 et 2). Stob. 96, 1: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ* (*βελλεροφῶντι* M). '*ὅστις δὲ — χερῶν*' (vs. 11—14). vs. 1 *θρυλλούμενον*] *θρυλούμενον* MVind. vs. 2 *βροτῷ*] *βροτόν* A. vs. 3 *μοιρῶν*] *βροτ* Vind. *ἓν κρίνω* libri, *ἐγκρινῶ* Piersonus, *ἐν κρίσει* Badham. *νίκαν*] *νικᾶν* B. vs. 6 *οὐκ εὐγενὴς* (*τυχὴς* suprascr.) Vind. fortasse huc spectat Hesych. 1 p. 1577: *ζάπλουτος· πλούσιος πάνυ.* Phot. Lex. p. 51, 19: *ζάπλουτος· μεγαλοπλούσιος.* vs. 7 *ἀλγεῖ μέν. ἄλγος δ' εὐκόλως ἀμύνεται* Hermannus Philol. 2 p. 133, *ἀλγεῖ μέν, ἄλγει παγκάλως δ' ἀμύνεται* Badham. *ἁβρύνεται* pro *ἀμύνεται* scribendum esse ci. Madvicus Philol. 1 p. 672. vs. 8 *ὄλβου*] *πλούτου* Plut. Mor. p. 1069 A: *ἀποθήκας φυλάττει χρηματικὸς ἀνὴρ* '*πλούτου διοίγων θάλαμον ἥδιστυν χερί*'. *ἡδίστω χερί* Stobaei codex Vind. vs. 9 *βαῖνον* M. *τοῦδε*] *τοῦ δ' ὁ* Badham. vs. 10 *ζεύς τ' ἂν ἀσχάλλῃ* A, *ζεῦς τ' ἀνασχάλει* M, *ζεύς τ' ἀνασχάλλει* Vind., *ζεῦγλαν ἀσχάλλει* Salmasius, *ζεύγματ' ἀσχάλλει* Badham. vs. 11 *γαῦρον*] *ταύρων* Stob. Flor. 96 libri. vs. 13 *πενίας* Badham. vs. 14 *φρονῶν δ' ὑπ' αἰδοῦς* Stob. Flor. 96, *φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς δ'* 97. vs. 16 *τητώμενος*] *ἡττώμενος* A. vs. 17 *οἶδεν*] *εἶδεν* A. vs. 18 *ἄριστον*] *ἄμεινον* A. vs. 19 et 20 om. AMVind., qui cum h. l. iungunt adesp. fr. 461. vs. 19 fort. *μεμνήμεθ' οἷον ἦν ποτε* leg. vs. 20 *εὐτύχουν ποτέ* vulgo, *εὐτύχουν βίῳ* correxi ex Ioh. Damasc. in Stob. Ecl. Gaisf. p. 762, 25 ubi vs. 20 sine lemmate extat inter adesp. fr. 229 et 230 interpositus. In codice M vs. 15—20 leguntur item supra inter Flor. 97, 9 et 10 cum lemm. *Εὐρ. Βελλεροφόντι*, ubi vs. 15 *οὐδ' οὐδὲν*, vs. 16 *ἡττώμενος*, vs. 18 *ἄμεινον*, vs. 19 *ποτὲ* scribitur.

288

φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς;
οὐκ εἰσίν, οὐκ εἴσ', εἴ τις ἀνθρώπων θέλει
μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ.
σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις
γνώμην ἔχοντες. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα
κτείνειν τε πλείστους χρημάτων τ' ἀποστερεῖν
ὅρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις·
καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλον εἴσ' εὐδαίμονες
τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν.
πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς,

αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων
λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι.
οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς
εὔχοιτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον,
τὰ θεῖα πυργοῦσιν αἵ κακαί τε συμφοραί.

Iustinus Mart. vol. 1 p. 130: *καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ* '*εἰ θεοί — εἰσὶν θεοί* (fr. 294, 7). *καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ* '*φησίν — συμφοραί*'. vs. 1 *ἐν*] *ἐν τῷ* codex Argent. vs. 2 *οὐκ εἰσίν*, *οὐκ εἰσίν* codd. vs. 3 *μωρὸς* libri. *χρήσθω*] *χρῆσθαι* codicis Argent. corrector. vs. 4 *αὐτά* libri, *αὐτοί* Bothius. vs. 11 *δυσσεβεστέρῳ* libri, *δυσσεβεστέρων* Grotius. vs. 12 *κρατούμενοι* cod. Argent. vs. 15 non expedio.

289

τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὑντυγχάνων
τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ, πράσσει καλῶς.

Stob. Flor. 108, 20: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (sic A, *βελλερεφόντου* M). '*τοῖς — καλῶς*'. Cum Eur. fr. 1040 hi versus coaluerunt in Stob. Flor. 54, 14: *Εὐριπίδου.* '*μισῶ δ' — μειλίγματα. τοῖς πράγμασιν — καλῶς*'. Poetae et fabulae nomine omisso locum habet Plut. Mor. p. 467 A, item sine fabulae nomine Plut. q. d. de vita Hom. c. 153 vol. 5 p. 1194, vs. 1 et dimidium 2 (*τοῖς πρ. — οὐδέν*) sine poetae et fab. n. Marcus Anton. 7, 38 et vs. 1 omisso *χρεών* idem 11, 6. cum vs. 1 cf. versus interpolatus Eur. Bacch. 673: *τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.* vs. 2 *μέλει*] *μέλλει* Stob. Flor. 54 libri, item Flor. 108, 20 codex Vind. mox *ἄλλου τυγχάνων* vel *ἄλλ' οὖν τυγχάνον* Stobaei codd., *ἀλλ' ὁ τυγχάνων* Plut. utroque loco, *ἀλλ' οὑντυγχάνων* Valck. vs. 3 *ἢν*] *ἂν* Plut. *πράσσει*] *πράσσῃ* Stobaei MVind., *πράξει* Plut. Mor. p. 476.

290

δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὕρηται βροτοῖς.

Stob. Flor. 8, 1: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ* (*βελλεροφῶντι* M). '*δόλοι — βροτοῖς*'. vs. 1 *δοῦλοι* Vind. vs. 2 *χρείας* suspectum.

291

νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεὼν
δόλοισι κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς
φαύλη τίς ἐστι· ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος.

Stob. Flor. 54, 19: *Εὐριπίδου ἐκ Βελλεροφόντου.* '*νίκη — φίλος*'. vs. 1 *νίκη* libri, *νείκη* Musgr. *φονία* libri, *φόνια* Grotius. *χερῶν* libri, *χρεών* Meinekius. *κλέπτει*] *κλέπτειν* AVind.

292

ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει
ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ.

Stob. Flor. 54, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Βελλεροφόντῃ. 'ἀεὶ — σοφοῦ'. vs. 2 δέδοικ' ἀσθενοῦς A.

293

ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν εὔτονοι χέρες,
γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον.

Stob. Flor. 115, 2: Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ. 'ὦ παῖ — ποικιλώτατον'. vs. 1 τοι] το M pr. m. ἔντονοι libri, εὔτονοι scripsi. Cornutus de N. D. 31 p. 189: οἰκείως δὲ παρέδοσαν αὐτὸν (Herculem) Κῷοι τῇ Ἥβῃ συνοικοῦντα, ὡς ὁλοσχερέστερον αὐτὸν τὴν διάνοιαν ὄντα· ὡς γὰρ νέων τι (τοι Par. 4) δρᾶν μὲν εὐτονώτεραι χέρες, ψυχαὶ δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολύ. vs. 2 extat in Men. mon. 101.

294

πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν
ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ 'πιτὰξ τὰ φάρμακα
διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ.
νόσοι δὲ θνητῶν αἵ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι,
αἱ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ
ἰώμεθ' αὐτάς. ἀλλά σοι λέξαι θέλω,
εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

Stob. Flor. 100, 3: Εὐριπίδου. 'πρὸς — πρέπῃ' (vs. 1—3). et 100, 4: 'νόσοι δὲ — θεοί' (vs. 4—7). Quos locos duce codice Vind. iunxi. AM lemma praebent θελλέροφος et Flor. 100, 3 et 4 post 100, 4 repetunt. vs. 2 ἀκεῖσθαι] ἰᾶσθαι AM. μὴ ἐπιτακτὰ φ. libri, scripsi μὴ 'πιτὰξ τὰ φ., cf. Etym. M. p. 365, 29: ἐπιτάξ — εἰς δὲ ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον τὴν λέξιν σημαίνειν τὸ συντόμως, κωμικῶς· 'ὅστις τῆς ὁδοῦ ἡγήσεταί σοι τὴν ἐπιτάξ' (Com. 4 p. 623). οὐχ ὡς οἱ τραγικοί, μακρῶς. interpretatio non sufficit; ἐπιτάξ idem fere quod ἐφεξῆς. vs. 3 διδόντ' ἐὰν] διδόντος ἂν AM. vs. 5 ἀλλὰ] ἔχομεν ἀλλὰ A, ἔχομαι ἀλλὰ M. vs. 7 ex Eur. Bellerophonte affert Iustinus M. vol. 1 p. 130, item ex Euripide sine fabulae nomine Plut. Mor. p. 21 A p. 1049 F. δρῶσιν αἰσχρόν] δρῶσι φαῦλον Plut. priore loco et Iustinus.

295

A. *τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν.*
B. *θνήσκοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος*
κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους.

Stob. Flor. 106, 1: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (sic M, *βελλεροφόντης* A). '*τιμή* — *τιμωμένους*'. Inter duas personas versus distribuit Matth., sed fortasse, id quod Meinekius conicit, ab vs. 2 aliud fragmentum orditur. vs. 1 *τίμησ' ἐπαίρῃ* M. vs. 3 *ἐκδίκως*] *μὴ ἐνδίκως* ci. Dobraeus.

296

φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες.
εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ.

Stob. Flor. 38, 13: *Εὐριπίδου.* '*φθονοῦσιν* — *φιλεῖ*'. Bellerophontis esse locum tradit Gesnerus, et codex M vs. 2 cum lemmate *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης* habet post Flor. 38, 18.

297

ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας
ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

Stob. Flor. 38, 19: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης.* '*ἤδη* — *νικωμένους*'. vs. 2 *πονηρῶν* Bothius.

298

ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε,
κακῷ κακὸς δὲ συντέτηκεν ἡδοναῖς·
φιλεῖ δὲ θοὐμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 706, 7: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ.* '*ἀνὴρ* — *ἄγειν*'. vs. 1 legitur in Men. mon. 28. vs. 2 respicit Aristot. Eth. M. 2, 11 p. 1209 b 36: *οἱ φαῦλοι, ὥς φησιν Εὐριπίδης, αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἡδεῖς εἰσίν· κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν.* Eth. Eud. 7, 2 p. 1238 a 34: *ὅθεν λέγεται* '*ἧλιξ ἥλικα τέρπει*' *καὶ* '*κακὸς κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ*'. Eth. Eud. 7, 5 p. 1239 b 22: *ἐνδέχεται καὶ τοὺς φαύλους ἀλλήλους φιλεῖν·* '*κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ*'. hinc *δὲ* pro *τε* scripsi.

299

ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη·
ὅστις δὲ πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν
κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὔ,
πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων
τὸν τῶν λεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι ψόγον.

Stob. Flor. 10, 17: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ.* '*ὡς ἔμφυτος* — *ψόγον*'. vs. 5 pro *λεγόντων* — *ψόγον* malim *ψεγόντων* — *λόγον* cum Iacobsio.

300

οὐκ ἂν γένοιτο τραύματ', εἴ τις ἐγχύσαι
θάμνοις ἐλείοις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός.

Stob. Flor. 90, 10: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (sic AVind., *βελλεροφῶντι* M). '*οὐκ ἂν — δορός*'. vs. 1 *τραῦμα* ante Grotium. *ἐνξύσῃ* libri, *ἐνξύσαι* scripsi. vs. 3 *ἐς* M.

301

πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 b p. 154: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ.* '*πρὸς — ἀσθενῆ*'. Cf. Soph. fr. 236: *πρὸς τὴν Ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.*

302

οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.

Diog. L. 4, 26 (cf. Hesych. Miles. 39 in Mülleri Fragm. Hist. 4 p. 167): *ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ πάντων δὴ μᾶλλον Ὅμηρον καὶ Εὐριπίδην — καὶ προεφέρετο τὸν στίχον τὸν ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου* '*οἴμοι — πεπόνθαμεν*'. Suid. v. *οἴμοι: καὶ Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου* '*οἴμοι — πεπόνθαμεν*'. Plut. Mor. p. 475 C: *ἐκεῖνο τὸ Εὐριπίδειον* '*οἴμοι — πεπόνθαμεν*'. Eundem versum s. p. et fab. n. habet Synesius Epist. 126.

303

ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφάς·
πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον,
πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες
ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην.

Stob. Flor. 111, 9: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου.* '*ὁρᾷς δ' — τύχην*'. vs. 3 *ἀμεινόνων* Grotius. vs. 4 *κρεῖσσον* M.

304

θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

Stob. Flor. 7, 1: *Εὐριπίδης Βελλεροφόντῃ.* '*θάρσος — σθένει*'.

305

οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον
βέβαιον εἰκάσαι χρεών,
οὐδ' ἀδίκων γενεάν· ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς
χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας
δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί.

Stob. Flor. 2, 15: *Εὐριπίδου ἐκ Βελλεροφόντου.* '*οὐδέποτ' — ἐμοί*'. Theophilus ad Autol. 2, 54 p. 258: *πάλιν Εὐριπίδης* '*οὐδέποτ' — κακότητας*'. vs. 1 *εὐτυχίην* Stob. et Theoph. *ὑπέρφρονα δ' ὄλβον* libri, corr. Gesner. vs. 4 *δικαίους ἐπάγων κανόνας* om. Theoph. vs. 5 *ἐμοί* om. Theoph.

306

ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς;

θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθους ἅλιαι
ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν
τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
μεθίστησι, τὸ δὲ μεῖον αὔξων

Stob. Flor. 105, 12: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου.* '*ποῦ δὴ — αὔξων*'. vs. 2 *μὲν*] *μὲν καὶ* M. Metrum loci laborat.

307

καὶ ξεστὸν ὄχθον Δαναΐδῶν ἑδρασμάτων
στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων . .

Schol. Eur. Or. 859: *δεικνύουσι καὶ νῦν ἔτι ὑπεράνω τοῦ καλουμένου πρωνὸς* (*πρώνου* cod. Marc.) *χῶμα παντελῶς, οὗ συμβαίνει τοὺς Ἀργείους δικάζειν. τάχα δ' ἂν αὐτοῦ καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνημονεύοι εἰπών* '*καὶ ξεστὸν — κηρύκων*'. vs. 2 *κηρύκων ὕπο* Cobetus.

308

ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν . .

Ar. Pac. 76: *ὦ Πηγάσιόν μοι φησί, γενναῖον πτερόν.* ubi Scholia: *παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμει εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν.* '*ἄγ' — πτερόν*'. cf. Suid. v. *ἐώρημα*: *καὶ φησὶν Εὐριπίδης* '*ἄγ' — Πηγάσου ταχὺ πτερόν*'. ubi *ταχὺ* versus supplendi causa additum suspicor. Ar. Pac. 135: *ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν.*

309

ἴθι χρυσοχάλιν' αἴρων πτέρυγας

Ar. Pac. 154: *ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων, χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.* ubi Scholia Ven.: *καὶ τάδε ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου* '*ἴθι χρυσεοχάλινε αἴρων πτέρυγας*'.

310

πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ
κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει
στάσιν Εἰνοδία.

Ar. Vesp. 757: *σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή. πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα κτἑ.* ubi Scholia Ven.: *παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου παίζει ταῦτα* '*πάρες — εὐοδίας*'. vs. 4 *εὐοδίας* cod. Ven., *Εἰνοδία* Valck.

311

ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι

Plut. Mor. p. 529 E: *οὐδὲ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις κηλούμενον ἥδεσθαι — μηδ' ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος* '*ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλ-*

λον ἢ θέλοι' τῷ Βελλεροφόντῃ, τοῖς δεομένοις ἑαυτὸν ἐκδιδόναι. p. 807 E: *Ἀγησίλαος δὲ περὶ τὰς τῶν φίλων σπουδὰς αὐτὸς αὑτοῦ γιγνόμενος ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότατος ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος ʻἔπτηξ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι', καὶ ταῖς ἀτυχίαις προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος ἐδόκει συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις.* Poetae verba mihi obscura.

312

κομίζετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

Ar. Eq. 1249: *κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.* ubi Scholia: *ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλίνδετ' ἀντὶ τοῦ κομίζετε.*

313

ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ', ἀεὶ
ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους.

Aelian. N. A. 5, 34: *τοιοῦτόν τινα καὶ τὸν Βελλεροφόντην ἡρωικῶς καὶ μεγαλοψύχως εἰς θάνατον παρεσκευασμένον ὑμνεῖ ὁ Εὐριπίδης· πεποίηκε γοῦν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν λέγοντα αὐτόν ʻἦσθ' — φίλους' καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.* vs. 2 *ξένοις*] *ξένους* aliquot libri, de qua varietate cf. Schaef. in Eur. Or. 793.

314

ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

Ar. Pac. 722: ΕΡΜ. *οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἔστι* (sc. *ὁ κάνθαρος*). ΤΡΥΓ. *ποῖ γὰρ οἴχεται;* ΕΡΜ. *ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.* ubi Scholia Ven.: *ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου.*

ΒΟΥΣΙΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De argumento cf. Apollod. 2, 5, 11: *ἐννέα — ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε, Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου μάντις τὴν ἐπιστήμην ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας τόν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε.* De eadem re Dio Chrys. 8, 32: *τὸν δὲ Βούσιριν εὑρὼν πάνυ ἐπιμελῶς ἀθλοῦντα καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἐσθίοντα καὶ φρονοῦντα μέγιστον ἐπὶ πάλῃ, διέρρηξεν ἐπὶ τὴν γῆν καταβαλών.* Schol. Ap. Rh. 4, 1396: *Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην καὶ τοὺς ὀπάονας πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διός, ἔνθα ἐξενοκτόνουν.* Satyricum drama fuisse docet Diomedis locus supra p. 350 allatus.

315

δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν,
εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι.

Stob. Flor. 62, 21: *Εὐριπίδου ἐκ Βουσίριδος* (sic MVind.). '*δούλῳ — τυγχάνοι*'.

316

ἁγνίσαι

Hesych. 1 p. 56: *ἁγνίσαι* (*ἁγνῆσαι* cod.)· *ἀποθῦσαι. Βρυσίριδι.* ubi *Εὐριπίδης* excidisse ci. Guyetus et Sopingius.

317

ἀτρεκήσασα

Hesych. 1 p. 604: *ἀτρεκήσασα· ἀκριβωσαμένη* (*ἀκριβησαμένη* cod.). *Εὐριπίδης Βουσίριδι.*

ΓΛΑΥΚΟΣ v. ΠΟΛΥΙΔΟΣ

ΔΑΝΑΗ

Argumentum fabulae indicat Iohannes Mal. p. 34, 19: *περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν κιβωτίῳ τινὶ βληθεῖσαν καὶ ῥιφεῖσαν τὴν Δανάην, ὡς φθαρεῖσαν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν.* quicum conferas hypothesin huius dramatis in Ps.-Eur. fr. 1117 allatam. Chorum mulieres efficiebant, id quod docet Pollux 4, 111: *τῶν δὲ χορικῶν ᾀσμάτων τῶν κωμικῶν ἕν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἃ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγῃ. ἐπιεικῶς δ' αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ κωμῳδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μέν γε τῇ Δανάῃ* (*δαναΐδι* C) *τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρᾴδειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας.* Mulieres de se dicentes uti interdum genere masculino notissimum est (cf. Eur. fr. 417, 4); parabasi tragicorum poetarum quemquam usum esse non credibile videtur. Ex hac fabula petitos suspicor versus septendecim quos Sophocli tribuit Stobaeus Flor. 63, 6: vide Soph. fr. 856.

318

γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον,
γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ,
πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν·
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν
ὡς τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις
παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.

Stob. Flor. 75, 4: *Εὐριπίδου Δανάῃ.* '*γύναι — φάος*'. vs. 3 *θάλλουσα*] *θάλασσα* M. *πλώσιμόν θ' ὕδωρ* ci. Maehly, *πλούσιον θάλος* Schneidewinus; suspicabar huc spectare Hesychium 2 p. 983:

πλούσιον· θαλασσιοειδές. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ. cf. Observ. crit. p. 42. vs. 4 ἐπαίνων M. vs. 6 πόθῳ] πόθου AB.

319

καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις
μὴ πρὸς τὸ γῆρας τοὺς γάμους ποιουμένοις
σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή,
γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ·
ἀλλ' ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαὶ
καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί.

Stob. Flor. 71, 7: *Εὐριπίδου Δανάης.* '*καὶ νῦν — πατρί*'. vs. 2 *τοὺς γάμους* interpolatoris esse suspicor, fortasse *ἀναβολὴν* scribendum. *ποιουμένους* libri, *ποιουμένοις* Bothius. vs. 4 delendus videtur, certe *νέᾳ γυναικί* dicendum erat, sicut fr. 804. vs. 5 et 6 om. Vind.

320

γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους·
τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος
θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον.

Stob. Flor. 73, 11: *Εὐριπίδου Δανάης.* '*γυνὴ — λέχους*' (vs. 1 et 2). Stob. Flor. 77, 1: *Εὐριπίδου.* '*γυνὴ — τιμᾷ ὅρον*' (vs. 1—4). vs. 1 *γὰρ*] *μὲν* Stob. Flor. 77. vs. 4 *τιμᾷ ὅρον* libri, *τιμάορον* Valesius.

321

συμμαρτυρῶ σοι· πανταχοῦ λελείμμεθα
πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα.

Stob. Flor. 73, 22: *Εὐριπίδου Δανάης.* '*συμμαρτυρῶ — δίχα*'.

322

οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα
οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Stob. Flor. 74, 13: *Εὐριπίδου Δανάης.* '*οὐκ — γυνή*'. Idem locus cum lemmate *Ἀλέξιδος* (Com. 3 p. 521) legitur 73, 42, ubi vs. 2 *οὐδ' ἄλλο.*

323

ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι
μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι.
εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα.

Stob. Flor. 73, 21: *Εὐριπίδου Δανάης.* '*ἦν γάρ — τυραννίδα*'.

vs. 1 ἦν] τὴν AMVoss.Vind. ἦν ἄρα τις αἶνος ci. Meinekius. vs. 2 μέλουσι B, μέλλουσι ceteri libri.

324

ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ·
φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα,
φεύγει δὲ μόχθους. ἓν δέ μοι τεκμήριον·
οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε.

Stob. Flor. 64, 5: Εὐριπίδου Δανάῃ. 'ἔρως — ὅδε'. vs. 1 τοῖς ἔργοις codd., τοῖς ἀργοῖς Piersonus, τοιούτοις Plutarchus Mor. p. 757 A: ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν 'ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ', καὶ πάλιν αὖ ὧδε 'οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν — λύσσα μαινάς' (Soph. fr. 856). cf. Plut. Mor. p. 760 D: σκόπει τοίνυν αὖθις, ἔφη, τοῖς Ἀρηίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως περίεστιν, οὐκ ἀργὸς ὤν, ὡς Εὐριπίδης ἔλεγεν, οὐδὲ ἀστράτευτος. vs. 5 ἡβητὴς] multa temptata sunt; equidem εὐτυκὴς suspicabar. πέφυκ' ὅδε M.

325

τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς
πεσὼν ἀθύροι καὶ φιλημάτων ὄχλῳ
ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο· ταῦτα γὰρ [βροτοῖς]
φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ.

Stob. Flor. 78, 8: Εὐριπίδου Δανάης. 'τάχ' ἂν — πάτερ'. vs. 2 ἀθύρῃ AB. ὄχλῳ] ἔχλω A. vs. 3 βροτοῖς om. AB. Fortasse legendum: ταῦτα γάρ, πάτερ, .. μέγιστον φίλτρον, αἱ ξυνουσίαι. nam vs. 4 μέγιστον φίλτρον (pro φίλτρον μέγιστον) codex Vindob.; si tamen hunc locum respexit Aristophanes Thesm. 21: οἷόν γε τοὐστὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι, suspicari possis: ταῦτα γάρ, πάτερ, φίλτρον μέγιστον, αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

326

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ,
οἵας σὺ χοἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.
εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,
οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν.

Stob. Flor. 91, 4: Εὐριπίδου Δανάῃ. 'ὦ χρυσέ — τρέφειν'. Eundem locum attulit Ath. IV p. 159 B, item vs. 1—4 Sextus Empir. p. 663, 23, vs. 1 2 et tertii initium (οὐ παῖδες) Athenag. Legat. c. 25 p. 117, vs. 1 et alterius initium (ὡς οὔτε μήτηρ ἡδύς) Diodorus exc. Vat. p. 135, denique vs. 1 Lucianus Timon. 41 vol.

1 p. 153 Somn. 14 vol. 2 p. 725 Sextus Empir. p. 570, 14, qui poetae et fabulae nomen omittunt. vs. 1 βροτοῖς] κτέρας Lucianus vol. 2 p. 725, ubi tamen A extremum vocabulum omittit. vs. 2 ἡδονάς] ἡδύς Diod. τοιάσδ'] τοίας Sextus et Stobaei Vindob., τοῖας Stobaei M. vs. 3 ἀνθρώποισιν] ἐν δόμοισιν Ath. vs. 4 om. Stobaeus et Seneca. vs. 6 τρέφειν Stob., ἔχειν Ath. E Bellerophonte locum petitum narrat Seneca Epist. 115: *nec apud Graecos tragicos desunt qui lucro innocentiam salutem opinionem mutent —*

pecunia ingens generis humani bonum,
cui non voluptas matris aut blandae potest
par esse prolis, non sacer meritis parens.
tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
merito illa amores coelitum atque hominum movet.

cum hi novissimi versus in tragoedia Euripidis pronuntiati essent, totus populus ad eiciendum et actorem et carmen consurrexit uno impetu, donec Euripides in medium ipse prosiluit petens ut expectarent viderentque quem admirator auri exitum faceret. dabat in illa fabula poenas Bellerophontes'. Si ipsorum versuum sententiam consideres, errasse Senecam fateare necesse est*). Item erravit Gregorius Nyssenus Epist. 11 in Gallandii Bibl. Patr. vol. 6 p. 614 C: ἀλλ' ὁ παντὸς πλούτου τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ὑψηλότερόν ἐστι, τὸ κάλλιστον ὄντως δεξίωμα κατὰ Πίνδαρον, τὰ σά φημι γράμματα.

327

κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ,
πλὴν εἴ τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ.

Stob. Flor. 10, 18: Εὐριπίδου Δανάης. 'κρείσσων — ὁρῶ'. vs. 2 εἷς τις ci. Porson. οὐκ ἐρῶ Badham.

328

ἆρ' οἶσθ' ὁθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι,
οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,

---

*) De Ixione similia tradit Plutarchus Mor. p. 19 E: Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαρόν, 'οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι'. Quae paulo maiorem habent veritatis speciem vera esse non affirmarim. Palamedes Euripidis fabula scenae commissa est duodecim annis ante Socratis mortem ineunte olympiade 91; nihilominus Diog. L. 2, 44 narrat ad damnatum Socratem hoc dramate poetam allusisse (vide Eur. fr. 591), quam fabellam exornavit auctor argumenti Isocr. Busir.: λέγεταί τι τοιοῦτον, ὡς ὅτι Εὐριπίδου βουλομένου εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ (de Socrate) καὶ δεδιότος, ἀναπλάσασθαι τὸν Παλαμήδην, ἵνα διὰ τούτου σχοίη καιρὸν τοῦ αἰνίξασθαι εἰς τὸν Σωκράτη καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους 'ἐκάνετε ἐκάνετε τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον', ὅ ἐστιν ἐφονεύσατε· καὶ νοῆσαν τὸ θέατρον ἅπαν ἐδάκρυσε, διότι περὶ Σωκράτους ἠνίττετο.

δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν
καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων;
δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ
πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ·
κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι.

Stob. Flor. 91, 23: *Εὐριπίδου Ἑκάβῃ.* 'ἆρ' — ὄλβιοι'. idem 92, 6: *Εὐριπίδου Δανάης.* 'ἆρ' — ὄλβιοι'. alterum locum om. codex Vind., habent AM. vs. 1 ὅτ' οὖν ἔχοιμεν utroque loco M. vs. 2 ἐμφαίνουσ' Flor. 91, ἀλφάνουσ' Flor. 92 codex M, ubi ἀναφαίνουσ' A. vs. 5 συμπλέκονται v. l. codicis A Flor. 92. vs. 6 δοῦναί τε Flor. 92. μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις Flor. 91, πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ Flor. 92.

329

φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ
σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις
λεπτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ,
γελᾶν· ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων
καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

Stob. Flor. 97, 14: *Εὐριπίδου Δανάῃ.* 'φιλοῦσι — εὐσεβεστέρους'. vs. 2 ἡγεῖσθαι codd., τίθεσθαι Valck., ἄγεσθαι Conington. vs. 6 θεοῖς Stob., θεοῖσι Athenaeus. μικρᾷ Stobaei codd. praeter AM, ubi μικρὰ legitur. vs. 6 et 7 affert Ath. II p. 40 D: 'θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη — εὐσεβεστέρους' *Εὐριπίδης φησί.* hinc Eust. Il. p. 892, 39: *Εὐριπίδης* 'θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη'.

330

ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους,
γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ,
τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη
τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι.

Stob. Flor. 16, 6: *Εὐριπίδου Δανάης.* 'ὅστις — πεφυκέναι'. vs. 1 δόμοις — πληρουμένοις] δόμους — πληρουμένους AVind. vs. 2 δύστηνον A m. sec. vs. 3 καὶ libri, κἂν Pflugkius. συλᾶν] ἐλᾶν A m. pr.

331

φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ
πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

Stob. Flor. 7, 6: *Εὐριπίδου Δανάῃ.* 'φεῦ — εὐψυχίαν'. vs. 1 cf. Eur. fr. 953. vs. 2 ῥέπει malim.

332

ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις
τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ᾧ τάδ' ἔστι δή.
οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας,
χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος,
θάλλειν τε καὶ μή, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ·
οὕτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ
λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν,
ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν, οἱ δ' ὄλβου μέτα
φθίνουσ' ἐτείοις προσφερεῖς μεταλλαγαῖς.

Stob. Ecl. 1, 7, 8 p. 216: *Εὐριπίδου Δανάης* (quod lemma versui 6 a praecedentibus seiuncto adscribit A). '*ἐς ταὐτὸν — μεταλλαγαῖς*'. vs. 1 *τὰς* (*τῶν* A) *βροτῶν τύχας* vulgo, *ταῖς βροτῶν τύχαις* Musgravius. vs. 2 *ᾧ τάδ'*] *ὅστις* Porson. vs. 3 fortasse *λαμπρὸν ἐκπέμπει*? vs. 6 *δὲ — σπέρμα τῶν*] *δὴ — σπερμάτων* A. vs. 7 *τὸν δὲ* A. *συννεφεῖ* ed., *συννέφει* A. vs. 8 *οἱ*] *ὁ* A. vs. 9 *φθίνου δ' αἰτίοις προσφέροις* A, *φθίνουσ' ἐτείοις προσφερεῖς* Valck.

ΔΙΚΤΥΣ

Argum. Eur. Med.: *ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος ὀλυμπιάδος πζ' ἔτει α'· πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδείᾳ, Φιλοκτήτῃ, Δίκτυϊ, Θερισταῖς σατύροις.* De mytho cf. Apollod. 2, 4, 1: *προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος* (qua Danae exposita erat) *Σερίφῳ Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον* (Perseum). *βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρασθεὶς καὶ ἠνδρωμένου Περσέως μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν* — (Perseo) *ἐπέταξε τῆς Γοργόνος κομίζειν τὴν κεφαλήν.* ibid. § 3: *παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον* (sc. *ὁ Περσεύς*) *καὶ καταλαβὼν προσπεφευγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα — ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἔδειξε, τῶν δὲ ἰδόντων ὁποῖον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων ἀπελιθώθη.*

333

ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα
παισίν τε τοὺς τεκόντας, οὐδὲ συμμάχους
ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους.

Stob. Flor. 83, 18: *ἐν τῷ αὐτῷ* (sc. Eur. Dict.). '*ἐγὼ — ἐνδικωτέρους*'. vs. 1 *τέκνον* vulgo, *τέκνα* Pflugkius.

334

εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος
καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω,
θηρσίν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν.

τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις.

Stob. Flor. 83, 17: ἐν τῷ αὐτῷ (sc. Eur. Dict.). 'εἷς γὰρ — νόμοις'. vs. 2 τοῦτο] ταὐτὸ Heathius. ὃ libri, ὡς Grotius. vs. 3 τέκνα] τέκν' ἃ B.

335

νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας.

Stob. Flor. 52, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Δίκτυϊ. 'νέος — φρένας'. πόνοις δέ γ'] πόνοισι δ' Musgravius.

336

δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων
καὶ παῖδ' ἀνήσειν τὸν σόν, εἰ θέλοις στένειν;
παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ
ῥάων γένοι' ἄν, εἰ λογίζεσθαι θέλοις
ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν
ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων,
τοὺς δ' ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος
τὸ μηδὲν ὄντας· ταῦτά σε σκοπεῖν χρεών.

Plut. Mor. p. 106 A: ὁ δὲ παραμυθούμενος τὴν Δανάην δυσπενθοῦσαν Δίκτυς φησί 'δοκεῖς — χρεών'. vs. 7 μέγιστον Elmsleius. vs. 8 μηθὲν libri. Euripidis Dictyi hos versus vindicavit Musgravius.

337

. . τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην
ὀρθοῖς;

Soph. Ai. 787: τί μ' αὖ τάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην κακῶν ἀτρύτων ἐξ ἕδρας ἀνίστατε; ubi Scholia: πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ 'τί μ' — ὀρθοῖς;' vs. 1 τί μ' ἄρτι] τί μ' ὦ ἄρτι codex Laur. teste G. Wolffio, qui τί μ', ὦ ξέν', ἄρτι conicit.

338

θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

Stob. Flor. 13, 13: Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ. 'θάρσει — μέγα'.

339

ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους
καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις,
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.

Stob. Flor. 83, 21: Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ. 'ὄντων — τέκνοις'. vs. 3 σοῖσι συμβαλῶν Bergkius, σοῖσιν ἐμβαλῶν Maehly.

340

πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν

φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν,
παῖδάς τε πατρί· καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι
βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἑκουσία νόσος.
σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ,
θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει.

Stob. Flor. 83, 16: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ.* '*πατέρα — θέλει*'. vs. 2 *φίλους*] *φίλος* AB, *ὦ φίλος* ci. Iacobsius. *ἐκβάλλοντ' αὐθάδειαν* libri, corr. Gesner.

341

Κύπρις γὰρ οὐδὲν νουθετουμένη χαλᾷ,
ἤν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ,
κἄπειτα τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

Stob. Flor. 64, 8: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ.* '*Κύπρις — τοιάδε*'. vs. 1 et 2 om. p. et fab. nom. habet Galenus vol. 5 p. 411 (vol. 1 p. 282 ed. Basil., vol. 5 p. 149 Chart.). vs. 1 *οὐδὲ* Stob., *οὐδὲν* Gal. vs. 2 *ἄν τ' αὖ βιάζῃ*] *ἀντὰ βιάζην* Stobaei A, *ἄν τ' ἀβιάζῃ* M, *ἂν γὰρ βιάζῃ* Gal. *ἐκτείνειν* Stobaei A. vs. 3 *καίπειτα* M.

342

φίλος γὰρ ἦν μοι, καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ
οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων.
ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως
ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς.
καὶ χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον
τῶν εὐσεβούντων οἵτινές γε σώφρονες
ἐρᾶν, Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾶν.

Stob. Ecl. 1, 9, 4 p. 272: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ.* '*φίλος — ἐᾶν*'. vs. 1 *φίλον γὰρ ἡμῖν, εἴ μ' ἔρως* temptabam. vs. 2 *μωρὸν* libri. vs. 3 et 4 affert om. fab. nom. Plut. Mor. p. 11 F, item qui *Εὐριπίδου Θησέως* lemma habet Stobaeus Flor. 5, 21. vs. 5—7 a praecedentibus separat A et Hesiodo tribuit. vs. 6 *οἵτινές*] *εἴ τινες* V.

343

μὴ νεῖκος, ὦ γεραιέ, κοιράνοις τίθου·
σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος.

Stob. Flor. 44, 2: *Εὐριπίδου Δίκτυος.* '*μὴ — νόμος*'. *τυράννοις* libri, *κοιράνοις* Salmasius.

344

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.

Stob. Flor. 90, 5: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ.* ‘*φεῦ φεῦ — πατρός*’. vs. 1 recurrit fr. 25, 1. vs. 2 om. fab. nom. habet Chrysippus *π. ἀποφατ.* c. 15 p. 11.

345

εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά·
ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ,
ὁ δ' οὐ δίκαιος κἂν ἀμείνονος πατρὸς
Ζηνὸς πεφύκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ.

Stob. Flor. 86, 1: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ.* ‘*εἰς — δοκεῖ*’. vs. 3 *κἂν*] *καὶ* M. vs. 4 *Ζηνὸς*] *ἶνις* praetulerim. *πέφυκεν* B, *πέφυκε* Voss.

346

μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ
κακῷ γενέσθαι, μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς.

Stob. Flor. 93, 6: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ.* ‘*μή — κακοῖς*’. Eosdem versus habet Stob. Flor. 94, 3 coniunctos cum Eur. fr. 461. vs. 2 *κακῷ*] *κακὸν* Stob. loco altero. *μηδ'*] *μὴ δ'* (vel *μήθ'*) libri.

347

πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν
ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ,
λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιών·
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν,
σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων.

Stob. Flor. 106, 2: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Δίκτυος.* ‘*πολλοῖς — κακιόνων*’. vs. 1 *παρέστην*] *πάρεστι* ABM. vs. 4 *τὸ*] *τοῦ* AB.

348

τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν.

Stob. Flor. 36, 15: *Εὐριπίδου Δίκτυος.* ‘*τυραννικόν — λέγειν*’. *τι*] *τε* A, *τοι* MVind.

349

εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔποτ' ἂν πάτραν
τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν εὐλόγεις πόλιν·
ὡς ἔν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν
ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους
ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόποισιν ἥδεται.

Stob. Flor. 39, 7: *Εὐριπίδου Δίκτυος.* ‘*εἰ δ' ἦσθα — εὐλόγεις πάτραν*’ (vs. 1 et 2). ibid. 39, 8: *τοῦ αὐτοῦ Δίκτυος.* ‘*ὡς ἔν — ἥδεται*’ (vs. 3—5). quos locos coniunxi. vs. 1 *οὔποτ' ἂν πόλιν* et vs. 2 *εὐλόγεις πάτραν* libri, corr. Boisson.

350

ἀξοίμην

Hesych. 1 p. 119: *ἀξοίμην· ἀγανακτοίμην* (l. *–οῖμι*). *Εὐριπίδης Δίκτυϊ* (*δικτύου* codex).

ΕΡΕΧΘΕΥΣ

Lycurgus c. Leocr. § 98: *φασὶ γὰρ Εὔμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρᾳκῶν ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθέα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεὸν τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων, ὁ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἄν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι — τοῦτον τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι.* Plut. Mor. p. 310 D: *Ἐρεχθεὺς πρὸς Εὔμολπον πολεμῶν ἔμαθε νικῆσαι ἐὰν τὴν θυγατέρα προθύσῃ, καὶ συγκοινωνήσας τῇ γυναικὶ Πραξιθέᾳ προέθυσε τὴν παῖδα. μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ.* Cf. Demaratus Tragodum. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 379 sq. Apollod. 3, 15, 1 et 4. Drama paulo post olymp. 89, 4 doctum esse e Plut. V. Niciae c. 9 (vide fr. 370) conclusit Meinekius. Porsonus probabiliter huc refert adesp. fr. 339.

351

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα.

Steph. Byz. v. *Αἰθίοψ* p. 47, 13: *λέγεται καὶ Αἰθιοπία γῆ* (*γυνή* libri). *Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ* '*Αἰθιοπίαν — χθόνα*'. *ἐξέσωσας* libri, *ἐξέσωσ'* Lobeckius Aglaoph. p. 216, qui comparat Apollod. 3, 15, 4: *Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται· ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὔμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφανής, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν.*

352

καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων,
φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης

Suid. v. *ἀνάστατοι* et *σεληναι*: *ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης* '*καί μοι — χλόης*'. cf. Suid. v. *βοῦς ἕβδομος*: *ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σεληναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν· ἔστι δὲ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιῷ ἐν Ἴριδι.* vs. 2 *πυρίμου* libri, *πυρίνου* Toupius. Hesych. 2 p. 1167: *σελήνας· πόπανα τῷ ἄστρῳ ὅμοια, πέμματα* (*ὅμοιον ἀπέμματα* cod.).

353

ὀλολύξετ', ὦ γυναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεὰ

χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει.

Schol. Ven. Ar. Pac. 97: *ὀλολύζειν — εὔχεσθαι. καὶ Εὐριπίδης ἔρχεσθαι* (*'Ερεχθεῖ* Dind.) '*ὀλολύζετ' — πόλει*'. vs. 1 *ὀλόλυξαν* R, ubi cetera omittuntur. *ἐλέχθη* cod., *ἔλθη* Seidler. vs. 2 *ἡ χρυσὸν* cod., *χρυσῆν* Seidler.

354

ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ
στρατηλάτας χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ.

Stob. Flor. 54, 12: *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.* '*ὡς — βίᾳ*'.

355

οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν.

Stob. Flor. 54, 13: *ἐν ταὐτῷ* (sc. *Εὐρ. Ἐρ.*). '*οὐδεὶς — πάλιν*'. *ἄδικα σῶς*] *ἄδεικα σῶς* M, *ἀδικα* (ςν superscr.) A, *ἀδικάστως* B.

356

τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς
τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε
βέβαιος ἄδικος

Stob. Flor. 94, 10: *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως.* '*τὰς οὐσίας — ἄδικος*'. vs. 1 *οὐσίας* suspectum. vs. 2 *οὔτι γὰρ* Bothius.

357

ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος.

Stob. Flor. 59, 13: *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως.* '*ναῦς — σκάφος*'. *σμικρὸν* B.

358

ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς.

Stob. Flor. 51, 12: *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.* '*ὀλίγους — κακούς*'.

359

ζεῦγος τριπάρθενον

Hesych. I p. 1582: *ζεῦγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ* '*Χαρίτων ζυγῶν*'. cf. Schol. Arat. 172: *Εὐριπίδης μὲν οὖν ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας Ὑάδας φησὶ γενέσθαι τρεῖς οὔσας.*

360

οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις·
ἐρᾶτε μητρός, παῖδες, ὡς οὐκ ἔστ' ἔρως
τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν.

Stob. Flor. 79, 4: *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.* '*οὐκ ἔστιν — ἐρᾶν*'. Orion Flor. Eurip. 8 p. 56, 8 sine fabulae nom.: '*οὐκ ἔστι —*

ἐρᾶν'. vs. 1 ἔστιν οὐδὲν (οὐθὲν M) μητρὸς Stob., ἔστι μητρὸς οὐδὲν Or. vs. 2 ὡς] καὶ Stobaei A. vs. 3 οἷος Stob., ὅστις Or.

361

θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος; τὰ φύντα γὰρ
κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών.

Stob. Flor. 76, 12: *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.* '*θετῶν — χρεών*'. vs. 1 δὲ] γὰρ Vind. vs. 2 δοκιμάτων] δοκημάτων AM.

362

τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἥδιον ἐν βροτοῖσιν· οἳ δὲ δρῶσι μέν,
χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον . .
ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν.
λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν πόλιν
οὐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν·
ᾗ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἳ δ' ἄλλαι πόλεις
πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι
ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.
ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζει πόλιν,
ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς,
λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν,
ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα.
πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν
ναίουσι· τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή,
ἐξὸν προπάντων μίαν ὕπερ δοῦναι θανεῖν;
εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος
τὸ μεῖζον, οὑνὸς οἶκος οὐ πλεῖον σθένει
πταίσας ἁπάσης πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει.
εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς
ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός,
θάνατον προταρβοῦσ'; ἀλλ' ἔμοιγ' ἔστω τέκνα
ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι,
μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα,
πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους.

μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
ζῆν παῖδας εἷλοντ' ἢ παρήνεσαν κακά.
καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην·
τῆμῇ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ
πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὕπερ δοθήσεται.
καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω
σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
τὴν οὐκ ἐμὴν . . πλὴν φύσει δώσω κόρην
θῦσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἱρεθήσεται
πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι;
οὐκ οὖν ἅπαντα τοὔν γ' ἐμοὶ σωθήσεται;
ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
ἐκεῖνο δ' οὗ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος,
οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ
προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ·
οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος
τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις
Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾷξ ἀναστέψει λεὼς
στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.
χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν,
σώζεσθε, νικᾶτ'· ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ σώσω πόλιν.
ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε
οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ· καὶ ῥᾳδίως
οἰκοῖμεν ἄν σε κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν.

Lycurg. c. Leocr. § 100: *ἄξιον δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἰαμβείων ακοῦσαι ἃ πεποίηκε* (sc. Euripides Erechthei mythum tractans) *λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα. 'τὰς χάριτας — πάσχοις κακόν'.* Plut. Mor. p. 604 D: *τίς γὰρ εἴρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἷον Εὐριπίδης; 'ἣ πρῶτα — εἰσὶν ἐξαγώγιμοι'* (vs. 7—10), ubi qui accedunt versus quinque, *εἰ δὲ πάρεργον κτέ.* videntur alius loci esse (cf. fr. 971). vs. 3 [*δρῶσι*] *δυσγενέστερον* ci. Heinrichius, *δυσγενέστερον* [*λέγω*] Meinekius. vs. 6 *οὐκ ἄν — λαβεῖν*] *οὐκ ἄν — λάβοιν* Dind., *οὐκ ἦν — λαβεῖν* Both. vs. 9 *ὁμοίως* Plut., *ὁμοίαις* Lyc. *διαφοραῖς ἐκτισμέναι* Lyc., *διαφορηθεῖσαι βολαῖς* Plut. vs. 10 *εἰσαγώγιμοι*] *εἰσαγώγιμαι* Lycurgi codd. nonnulli. *ἐξαγώγιμοι* Plut. vs. 11 *πόλεως* libri. vs. 14 *ἕνεκα* vel *ἕνεκεν* libri, *ἕκητι* Ald., *ἕκατι* Matth.

vs. 15 *ῥυόμεθα* libri. vs. 16 *ἐν* libri, *ἓν* Scaliger. *πολλοῖς* libri, *πολλοὶ* Musgravius. *δέ νιν*] *δ' ἔνιν* AB. vs. 18 *πρὸ πάντων* ante Meinekium. mox *ὑπερδοῦναι* libri plerique. vs. 20 *ἑνὸς* libri, *οὑνὸς* Emperius. vs. 21 · *πόλεως* libri. vs. 22 *θηλέων* libri, *θηλειῶν* Grotius. vs. 24 *μιν* vel *μὴν* libri, *νιν* Matth. vs. 25 *προτάρβουσ'* A, *πρὸς τάρβους* al. *ἔστι* libri, *ἔστω* Herm. vs. 26 *ἃ* om. libri. vs. 27 *σχήματα δ'* libri, *σχήματ'* Scaliger. vs. 31 *εἵλοντο καὶ* libri, *εἵλοντ' ἢ* Matth. vs. 34 et 35 *ἢ μία μόνη — θανοῦσα* libri, *εἷς μιᾷ μόνῃ — θανούσῃ* Tyrwhitt. vs. 36 *ὁμοσπόρων* vel *ὁμοσπόρους* libri, *ὁμοσπόρῳ* Bekker. vs. 37 *ὡς εἰ* libri, *σώσει* Melanchthon. vs. 38 *ἐμὴν οὖν* ci. Nagel. vs. 41 *οὐκοῦν* libri. *ἅπαντας* libri, *ἅπαντα* Reiskius. *γοῦν τ'* libri, *τοὔν γ'* Heinrich. vs. 42 *ἄρξουσιν* Z et Burneianus, *ἄρξουσί τ'* ceteri libri, fortasse *ἄρξουσί γ'* leg. vs. 43 *οὐ* libri, *οὗ τὸ* Ald. vs. 44 *ἄτερ*] *ἄνερ* Valck., *ἀνὴρ* Bothius. vs. 45 *πάλαι θέσμιά τις ἐκβάλλει* libri, *παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ* Reiskius. vs. 46 *ἂν τελείας* libri, *ἀντ' ἐλάας* Dobr. vs. 48 *ἀναστρέψει* libri, *ἀναστέψει* Musgr. vs. 49 *Παλλὰς* addunt AB, ceteri om. vs. 51 *σώζεσθε καὶ* libri, *σώζεσθε* Ald. vs. 52 *ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ*] *οὐ τήνδ' ἐγὼ* Ald., *ὑμῖν ἐγὼ οὐ* Sauppius.

363

ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας
ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς.

Stob. Flor. 121, 15: *Εὐριπίδης Ἐρεχθέως. 'ἐγὼ δὲ — μὴ καλῶς'.* vs. 2 fort. *ζῆν φημί, φημὶ δ' οὐ βλέπειν* leg.

364

ὀρθῶς μ' ἐπήρου· βούλομαι δὲ σοί, τέκνον,
φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσώσαις ἂν πατρὸς
γνώμας φράσαντος, ἢν θάνω, παραινέσαι
κειμήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ.
πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεών·
τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος
ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου.
δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον
γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες.
ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἢν βούλῃ πολὺν
χρόνον μελάθροις ἐμμένειν· τὰ γὰρ κακῶς
οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.
ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς
καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν.
ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία,
κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου.

φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
τῇ σῇ πονηροὺς κλῆθρον εἰργέτω στέγης.
ὁμιλίας τε τὰς γεραιτέρας φίλει,
ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον
μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.
ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ἐντυχών, τέκνον,
αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν.
ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα.
καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν' ἐν πόλει·
κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος
ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα
σκιρτῶσιν, ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων.
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ,
καὶ χαῖρ'· ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι·
γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

Stob. Flor. 3, 18: *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως.* '*ὀρθῶς μ' — οὐ σοφοῦ*'. vs. 11—13 cum lemmate *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Ἐρεχθεῖ* affert Stob. Flor. 94, 4. vs. 14—17 c. lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως* Stob. Flor. 91, 22, item c. lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* Stob. Flor. 92, 2. vs. 18—20 c. lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* Stob. Flor. 14, 3; eosdem *τῇ τραγικῇ Μερόπῃ* memoriae errore tribuit Plut. Mor. p. 63 A. vs. 21—23 cum lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* habet Stob. Flor. 115, 3. vs. 21 legitur in Men. mon. 421. vs. 24—27 c. lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* Stob. Flor. 17, 7. vs. 28—31 cum lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* Stob. Flor. 44, 4. vs. 29—31 sine p. et fab. nom. Plut. Mor. p. 337 F. vs. 1—17 in Stob. Fl. 3, 18 om. codex A. vs. 2 *κἀποσῶσαι* Porson. vs. 3 *ἂν θάνω* libri. *παραινέσας*] *παραινέσαι* cod. Voss. vs. 5 cf. Aesch. Prom. 505: *βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε.* Lucret. 6, 1083: *sed breviter paucis praestat comprendere multa.* vs. 10 *προσάπτων*] *προσάπτειν* cod. Voss. *μίσει* libri, *μέθες* Salmasius. vs. 11 *κτῶ* in Stob. Flor. 94 om. AMVindob. vs. 12 *τὰ γὰρ κακῶς*] *τὰ δ' ἀδίκως* Stob. Flor. 3. vs. 13 *οἴκοις* Flor. 94 codex A. vs. 14 *δὲ*] *τε* Stob. Flor. 91. vs. 15 om. Stob. Fl. 3. *ἔχειν*] *ἀεὶ* Stob. Fl. 92. vs. 16 *ἥ τ'* in Stob. Fl. 91 om. AM. vs. 17 *κἂν ᾖ σοφός τις*] *ἥτ' ἀνανδρία* vel *ἥτ' ἀνδρία* Stob. Fl. 3. *βίου*] *μένει* Stob. Fl. 92. vs. 18 *φίλους*] *φίλων* in Stob. Fl. 3 cod. A. vs. 20 *κλεῖθρον* Stob. et Plut. vs. 21—34 in Stob. Fl. 3 om. codex A. vs. 21 *τε*] *δὲ* Men. mon. *γεραιτέρους θέλε* Stob. Fl. 3, *γεραιτέρας φίλει* Stob. Fl. 115 et Men. mon. vs. 22 et 23 *ἀκόλαστα — κακῆς*] *βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην* Stob. Fl. 3 turpi interpolatione. vs. 22 *δ' ἤθη*]

δ' om. AMVind. vs. 24 ἐξουσίαν et εὐτυχῶν Stob. Fl. 3. vs. 25 διωκάθειν libri. vs. 26 ἀγχόνας] ἀνοχάς in Stob. Fl. 17 Vindob. et B. vs. 27 ἦν] ἂν Stob. Fl. 3. vs. 28 αὐξάνειν Stob. Fl. 3, αὔξειν ἐν Fl. 44, αὔξαν' ἐν Meinekius. vs. 30 πόλεως Stob. Fl. 44. ἀρχήν τινα] τιμάς τινας Plut. vs. 31 ἀδόκητ'] ἀδίκως Stob. Fl. 3. vs. 34 ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ] οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ codex Voss.

365

εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 191, 29: *δεῦρ' ἀεί — τινὲς ἀντὶ τοῦ ὡδί. τοῦτο μὲν δεῦρο ὧδε. τὸ δὲ δεῦρ' ἀεί που καὶ Εὐριπίδης* '*εἷς — περαίνεται*'. Eundem versum habet Ar. Lys. 1135. Huc igitur spectat quod ad Ar. Lys. 1131: '*Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, πόσους*' Scholia annotant: *ὅλος ὁ ἴαμβος λέλεκται ἐξ Ἐρεχθέως.*

366

ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς·
ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε βίοτον οὐδὲν ὠφελεῖ.

Stob. Flor. 29, 22: *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.* '*ἐκ τῶν — ὠφελεῖ*'. Orion Flor. 7, 2 p. 51, 2: *ἐκ τοῦ Ἐρεχθέως.* '*ἐκ τῶν — ὀρθώσειεν ἄν*' (vs. 1—3). vs. 1 cum lemmate *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως* habet Stob. Flor. 29, 11. item om. p. et fab. nom. Schol. Aristot. Eth. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 192, 27 et Men. mon. 149. *τοι*] *γὰρ* Orion et Men. mon. vs. 2 *ὁ δ' ἡδὺς ἀγὼν ἢ κακίστ' ἀτολμία* Orion. vs. 3 *γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν* Orion (cf. Eur. fr. 241), *βίοτον οὐδὲν ὠφελεῖ* Stobaeus, ubi *βίωτον* M, *οὐδὲν ὠφελεῖν* Vind., fortasse igitur *οἶδεν ὠφελεῖν* leg.

367

αἰδοῦς δὲ καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι·
καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν αὖ κακὸν μέγα.

Clemens Alex. Strom. VI p. 741: *Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει* '*αἰδοῦς — μέγα*'. vs. 2 *οὗ* vel *οὐ* libri, *αὖ* Badham.

368

ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ
εὕδουσι, πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: *Ὁμήρου εἰπόντος* '*ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι*' *Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει* '*εὕδουσιν — πόδας*'. vs. 1 sq. *εὕδουσιν ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ* libri, *ἐν ἀστρ. π. εὕδουσι* Musgr. vs. 2 cf. Eust. Il. p. 1058, 4 de Sellis: *ὃ καὶ ἐν τῷ τοῦ Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ δηλοῦται εἰπόντος ὅτι πηγαῖς οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.*

369

μίασμα δρυός

Proverb. append. 3, 97: *μίασμα δρυός· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ αἰνιττόμενον τὸ Θηβαίων παρανόμημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· — ἠσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.*

370

κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναᾳ,
μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήραι συνοικοίην·
ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας
Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας
περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις
δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν
ἃν σοφοὶ κλέονται.

Stob. Flor. 55, 4: *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως.* '*ἀρκείσθω δόρυ — σοφοὶ καλέσονται*'. vs. 1 affert Plut. vit. Niciae c. 9: *ἐπόθουν τὸν ἀμίαντον καὶ ἀπόλεμον βίον, ἡδέως μὲν ᾀδόντων τὰ τοιαῦτα χορῶν ἀκούοντες* '*κείσθω — ἀράχναις*'. *ἀρκείσθω* (vel *ἀρκείτω*) Stob., *κείσθω* Plut. *ἀράχνᾳ* Stob., *ἀράχναις* Plut. vs. 2 *γῆρας* MVoss. *συνοικείην* A. vs. 4 *πεάταν* A, *πεαταν* M, *πέλταν* B. *ἀθανᾶς* MVind., *ἀθηνᾶς* ceteri libri. vs. 5 *ἐγκρεμάσας*] *ἀγκρεμάσας* Vindob. vs. 6 *δέλτον* A. vs. 7 *ἃν*] *ἂν* M. *καλέσονται* libri, *κέλωνται* Arsenius, *κλέονται* Gaisford.

371

Etym. M. p. 152, 32: *Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε παρῳδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδου.* Aristophanis locus exstat Thesm. 120: *Λατώ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων δινεύματα Χαρίτων.*

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Herculis in hoc dramate partes fuisse docet fr. 372; de Lernaea hydra intellegenda videntur fr. 374 et 375.

372

πέμψεις δ' ἐς Ἅιδου ζῶντα κοὐ τεθνηκότα
καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι.

Erotian. Gl. Hippocr. p. 366: *τέρθρον γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔσχατον καὶ ἐπὶ τέλει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα οὕτως* '*πέμψεις — εἰσπορεύομαι*'. vs. 1 *ἐς*] *εἰς* editur. vs. 2 *οἴμοι· τὸ τέρθρον δῆλον ὡς πορεύομαι* ci. Weilius.

373

οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε·
τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ

βλέπειν τ' ἀγάλμαθ'· ὧδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός.

Schol. Eur. Hec. 821: *τὸν Δαίδαλον φασὶ ποιεῖν εἴδωλα — ὅτι δὲ ἐκινεῖτο καὶ προΐει φωνὴν αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει 'οὐκ ἔστιν — σοφός' καὶ Κρατῖνος ἐν Θράτταις.* hinc vs. 2 et 3 affert et Platoni comico male tribuit Tzetz. Chil. 1, 518. vs. 2 *δόκει* ci. Valck. vs. 3 *βλέπει* vulgo, *βλέπειν* Grotius Excerpt. p. 957.

374

πᾶς δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον [στάχυν]
σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου.

Pollux 10, 145: *ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν, εὕροις ἂν ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ σατυρικῷ 'πᾶς — μελανδέτου'.* vs. 1 *πᾶς* corruptum videtur, *τὰς* ci. Weilius; an *πάσας δ' ἐθέρισεν*? ibid. *στάχυν* addidit Bentleius.

375

ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον
ἡθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις

Pollux 10, 108: *σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ ἡθμός, Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῷ εἰπόντος 'ἢ κύαθον — ὑπωπίοις'.*

376

πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον
τοιοῦτον εἶναι καὶ στέγειν τὰ δεσποτῶν.

Stob. Flor. 62, 23: *Εὐριπίδου Εὐρυσθέως* (*ἐρυσθέως* M). *'πιστὸν — δεσποτῶν'.* vs. 2 *τοιουτόν τ'* M. Corruptissimum locum non expedio.

377

οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
ὀρθῶς ἀθρήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον.

Stob. Flor. 98, 40: *Εὐριπίδου Εὐρυσθέως. 'οὐκ — δραστέον'.*

378

μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα
παῖδας φυτεύειν· ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φανῇ,
οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

Stob. Flor. 77, 11: *Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ. 'μάτην — διαφθείρει'.* vs. 2 *φυῇ* libri, *φανῇ* scripsi. vs. 3 *διαφθείρει* libri, *διαφθερεῖ* Valck.

379

νῦν δ' ἤν τις οἴκων πλουσίαν φάτνην ἔχῃ,
πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων κράτει.
τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

Stob. Flor. 92, 7: *Εὐριπίδου Εὐρυσθέως. ‘νῦν — νομίζομεν’.* vs. 1 *ἦν*] *ἂν* libri. *οἴκων* Vind., *ὄκνων* ceteri libri, *οἴκοι* ci. Grotius. *φάτνην ἔχῃ* A, *ἔχῃ φάτνην* ceteri. vs. 2 *τῶν τε μειόνων κρατεῖ* temptabam.

380

σκύφος τε μακρός

Ath. XI p. 498 D: *Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεῖ ἀρσενικῶς ἔφη ‘σκύφος τε μακρός’.* hinc Eust. Od. p. 1775, 19: *Εὐριπίδης ‘σκύφος τε μακρός’.* Fortasse *μικρός* legendum.

381

Ταρτάρειος

Stephanus Byz. p. 606, 12: *Τάρταρος — ὁ οἰκήτωρ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῷ.*

ΘΕΡΙΣΤΑΙ

Argum. Eur. Med., vide p. 365.

ΘΗΣΕΥΣ

De argumento parum constat. Theseum et Minoem graviter rixantes ostendit fr. 386, *οἱ ταττόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ* memorantur in Schol. Aristoph. (fr. 389), itaque probabiliter huc relata est Minotauri mentio quam habemus fr. 383 et 384. Tzetzes Chil. 11, 555: *εἰς ὃν* (labyrinthum dicit) *ἦν ὁ Μινώταυρος, βοάνθρωπον θηρίον· πολλοὶ δὲ ἐγκλειόμενοι ἐκεῖσε ἀνῃροῦντο ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου μέν, ὥσπερ τισὶν ἀρέσκει καὶ Εὐριπίδῃ δὲ αὐτῷ ἐν δράματι Θησέι, κατά τινας ἑτέρους δὲ καμπαῖς δυσεξελεύτοις.* Scenam in Creta fuisse consentaneum est. Aliquot Dictyis versus (fr. 342) huic dramati tribuit Stobaeus Flor. 5, 21, item Aegei locum (fr. 7) Flor. 9, 8.

382

σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας

Stephanus Byz. p. 287, 11: *Εὐρώπη — λέγεται καὶ Εὐρώπεια καὶ διὰ τοῦ Ι Εὐρωπία — Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ ‘σχεδὸν — Εὐρωπίας’.* Aristid. vol. 2 p. 444: *καίτοι κράσπεδον Εὐριπίδου φωνῇ μάλιστ' ἄν τις αὐτὴν* (Alexandriam) *Αἰγύπτου προσείποι.*

383

σύμμικτον εἶδος κἀποφώλιον τρέφος

Plut. V. Thesei c. 15: *τοὺς δὲ παῖδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ διαφθείρειν ἢ πλανωμένους αὐτοὺς καὶ τυχεῖν ἐξόδου μὴ δυναμένους ἐκεῖ καταθνήσκειν, τὸν δὲ Μινώταυρον, ὥσπερ Εὐριπίδης φησί, ‘σύμμικτον — βρέφος’ γεγονέναι καὶ ‘ταύρου — φύσει’* (fr.

384). Plut. Mor. p. 520 C: *καὶ ζητοῦντες εἴ τι γεγένηται 'σύμμικτον εἶδος κἀποφώλιον τέρας'.* Pro *βρέφος* vel *τέρας* restitui *τρέφος. κἀποφώλιον] καὶ ἀπόφημον* in vita Thesei C codex Stephani.

384

ταύρου μεμῖχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει

Plut. V. Thesei c. 15, vide fr. 383. *μεμίχθαι* libri.

385

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.
κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος,
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές·
τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο,
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσοις ἄλλη μία·
τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὣς εἱλιγμένος·
τὸ δ' αὖ τέταρτον ἡ μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
εἰσίν· τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν·
τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

Ath. X p. 454 B: *Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτὴρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι* (sic L, *αὐτῶ τι* APV) *δηλῶν τοὔνομα τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως 'ἐγὼ — προσεμφερές'.* vs. 3 *τις] τίς ἐστιν* C. vs. 4 *οὗτος] οὕτω* P. *ἐν μέσῳ σαφές] σαφὲς ἐν μέσῳ* P. vs. 7 *εἰλιγμένος* A. vs. 8 *ἣν μὲν* vulgo, *ἡ μὲν* scripsi. vs. 9 *κατεστορισμέναι* B. vs. 10 *οὐκ ἂν εὐμαρῆ* P.

386

ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σύ

Ar. Ran. 465: ΑΙΑΚΟΣ. *'ὦ βδελυρὲ — σύ', καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε, ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον.* ubi Scholia Ven. vs. 467: *παραπλήσιά ἐστι τούτοις τὰ ἐν τῷ Θησεῖ πεποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδάζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα.* versus supra scriptus recurrit Ar. Pac. 182: ΕΡΜΗΣ. *ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ [καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε], πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;* cf. Pac. 362: *ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ;* Nub. 1327: *ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.* Ar. Com. 2 p. 958: *ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ.* Com. anon. 4 p. 657: *ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ.*

387

Ar. Ran. 470:

τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα
Ἀχερόντιός τε σκοπελὸς αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες
Ἔχιδνά θ᾽ ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πνευμόνων τ᾽ ἀνθάψεται
[Ταρτησία μύραινα]· τὼ νεφρὼ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες [Τιθράσιαι].

In his haud pauca inesse ex Euripidis Theseo petita Scholia indicant. ad vs. 470 codex Θ adscriptum habet ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. cod. Ven.: καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δὲ ἐξ Εὐριπίδου. Schol. vs. 475: τὸ γὰρ Στυγὸς ἐπὶ πλησίον (cod. Ven. ἐπὶ πλύνσιον, leg. ἐκπληκτικὸν) εἶπε τούτοις. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν Θησεῖ πεποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων. Ipsa verba Euripidea restituere non licet. cum vs. 474 compares Soph. Trach. 778: σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο. pro Ταρτησία (vs. 475) fortasse Eur. dixit Τιταρησία. Τιθράσιαι (vs. 477) substitutum esse pro Euripideo Λιβυστικαί ci. Hermannus.

388

κάρα τε γάρ σου συγχεῶ κόμαις ὁμοῦ,
ῥανῶ πέδοι δ᾽ ἐγκέφαλον· ὀμμάτων δ᾽ ἄπο
αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω.

Schol. Ar. Ran. 473: Ἔχιδνά θ᾽ ἑκατογκέφαλος] ὁ τόπος οὗτος παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου 'κάρα — κάτω'. vs. 1 συγχέω libri, συγχεῶ Matth. coll. Choerob. Bekk. p. 1290, ubi futurum ἐκχεῶ memoratur. ὁμοῦ] ὁ μὲν codex Θ. vs. 2 ῥᾶναί τε δ᾽ Ald. et Θ, ῥάνατε δ᾽ V, ῥανῶ δὲ πεδόσ᾽ Matth., ῥανῶ πέδοι δ᾽ ego. vs. 3 αἱμοσταγεῖν πρηστῆρες libri, αἱμοσταγῆ πρηστῆρε Barnesius.

389

Ar. Vesp. 312:

ΠΑΙΣ. τί με δῆτ᾽, ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες,
ἵν᾽ ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς;
ΧΟΡ. ἀνόνητον ἄρ᾽ ὦ θυλάκιόν σ᾽ εἶχον ἄγαλμα.

ubi Scholia Ven. vs. 313: πράγματα βόσκειν] ὁ λόγος ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ ταττόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. καὶ τοῦτο (sc. vs. 314) παρὰ τὰ ἐκ Θησέως· ἔστι δὲ Ἱππόλυτος ὁ λέγων ταῦτα 'ἀνόνητον — τεκών' (fr. 390). Aristophanes Euripidea verba pro suo arbitrio mutavit.

390

ἀνόνητον ἄγαλμ᾽, ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκών

Schol. Ar. Vesp. 313, vide fr. 389. ἄγαλμα] ἄγαλμ' ὦ Bergkius.

391

καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω

Schol. Eur. Hec. 285 a Cobeto editum: τὸν φθόνον νῦν ἐπὶ τοῦ μώμου τίθησιν, ὡς ἐν Θησεῖ 'καίτοι — φράσω'. φθόνου μὲν] μὲν φθόνου codex Ven. 471.

392

ἐγὼ δὲ [τοῦτο] παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν
εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην,
φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς
θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδούς,
ἵν' εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί,
μή μοι νεωρὲς προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι.

Plut. Mor. p. 112 D: καλῶς γὰρ ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ Θησεὺς παρεσκευάσθαι φαίνεται πρὸς τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος γάρ φησιν 'ἐγὼ δὲ — δάκῃ'. Galenus vol. 5 p. 418 (vol. 1 p. 283 ed. Basil., vol. 5 p. 151 Chart.): τοῦτο λαβὼν Εὐριπίδης τὸ νόημα τὸν Θησέα πεποίηκε λέγοντα 'ἐγὼ δὲ — δάκοι'. Cic. Tusc. 3, 14, 29: *itaque apud Euripidem a Theseo dicta laudantur* —

nam qui haec audita a docto meminissem viro,
futuras mecum commentabar miserias,
aut mortem acerbam aut exili maestam fugam
aut semper aliquam molem meditabar mali,
ut si qua invecta diritas casu foret,
ne me imparatum cura laceraret repens.

cf. ib. 3, 24, 58: *atque hoc idem — Theseus 'futuras mecum commentabar miserias'*. vs. 1 τοῦτο om. Galenus et fortasse Plutarchi libri. vs. 2 εἰς φροντίδ' ἀεὶ συμφορὰς ἐβαλλόμην Plut. ed. Dübn. vs. 3 ἐμῆς] ἐμᾶς Plut. vs. 4 κακῶν] κακὰς Gal. vs. 5 ἵν'] ὥστ' Gal. φρενί] ποτε Galen. vs. 6 νεαρὸν Plut., νεαραῖς Galen., νεωρὲς Musgr. μᾶλλον Plut., ψυχὴν Gal. δάκῃ Plut., δάκοι Gal.

393

ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής,
δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός, οὐκ ἀνέξεται,
τὰ τῶν δ' ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 45, 1: *Εὐριπίδου Θησεῖ* (sic Vind., *Θησεῖ Αἰγεῖ* A). 'ἀνὴρ — φιλεῖ'. vs. 2 δρᾶσαι τι B m. s., δράσεται ceteri, δρᾶσαι δὲ Gesner.

394

συμπολίτης

Pollux 3, 51: *συμπολίτης οὐ δόκιμον, εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε καὶ Θησεῖ.*

ΘΥΕΣΤΗΣ

Hanc fabulam respicere videtur Ar. Ach. 433: *ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα· κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν, μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς.* ubi Schol.: *ἤτοι τὰ τῶν Κρησσῶν ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου.* Fortasse igitur, quae Valckenarii fuit suspicio, Thyestes et Cressae eandem fabulam significant. Inter Romanos Thyestem scripserunt cum alii tum Ennius et Varius.

395

οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν·
σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην
πόνους ἔχοντες, οὐδὲν εἰδότες σαφές.

Orion Flor. 5, 7 p. 47, 18: *ἐκ τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Θυέστου*). '*οὐκ ἔστιν — σαφές*'. vs. 1 Theophil. ad Autol. 2, 9 p. 108: *ὁμοίως καὶ Εὐριπίδης* '*οὐκ ἔστιν — θεοῦ*'. *ἀνθρώπων θεῶν* Or., *ἀνθρώποις θεοῦ* Theoph. vs. 2 et 3 affert Theoph. ad Autol. 2, 10 p. 112: *ὅθεν Εὐριπίδης ὁμολογεῖ λέγων* '*σπουδάζομεν — εἰδότες*', *καὶ μὴ θέλοντες ὁμολογοῦσι τὸ ἀληθὲς μὴ ἐπίστασθαι.* vs. 3 *σαφές* om. Theoph.

396

εἰ δ' ἄτερ πόνων
δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς.

Stob. Flor. 98, 21: *Εὐριπίδου Θυέστου.* '*εἰ δ' — γεγώς*'. vs. 2 *μωρὸς* libri.

397

γνώμης γὰρ οὐδὲν ἁρετὴ μονουμένη.

Oroin Flor. 7, 4 p. 51, 8: *Θυέστου.* '*γνώμης — μονουμένη*'. Orion Flor. Eurip. 19 p. 57, 19: '*γνώμης — μονουμένη*'. *ἁρετὴ*] *ἀρετὴ* loco priore codex, *ἢ ἀρετῇ* loco altero.

398

[οὐ] πώποτ' ἔργον μᾶλλον εἱλόμην λόγους.

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 697, 22: *Εὐριπίδου Θυέστῃ.* '*πώποτ' — λόγους*'. *οὐ* addidit Gaisf.

399

πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι·
τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

Stob. Flor. 92, 3: *Εὐριπίδου Θυέστῃ.* '*πλούτου — εὐδαίμοσιν*'. vs. 2 et 3 om. poetae et fab. nom. affert Aristoteles q. d. *περὶ εὐγε-*

νείας in Stob. Flor. 86, 25: οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσι Θέογνις οὐδὲ ὁ ποιητὴς ὁ ποιήσας ὡς ὅτι 'τὴν μὲν εὐγ. — πλουσίοις'. vs. 3 τοῖς εὐδαίμοσιν] τοῖσι πλουσίοις Stob. Flor. 86, 25.

400

ἀλλ' εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν
πιθανά, νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον,
ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 a 17 om. p. nom.: 'ἀλλ' — βροτοῖς'. ubi Scholia fol. 43b 27: Εὐριπίδου ταῦτά φησι πρὸς τὸν Θυέστην, ὃς ταῦτά φησι πρὸς τὸν Ἀτρέα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

401

θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Orion Flor. 5, 6 p. 47, 16: ἐκ τοῦ Θυέστου. 'θεοῦ — πλέοις'. Euripidis Thyestem dici probabile est; sequitur enim cum lemmate ἐκ τοῦ αὐτοῦ fr. 395. Theophilus ad Autol. 2, 9 p. 110: καὶ Θέστιος 'θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέῃς σώζῃ', ubi Θέστιος e prave lecto Θυέστης ortum est. Plut. Mor. p. 405 B: εἴ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας 'θεοῦ — πλέοις'. Poetae et fabulae nomine om. eundem versum proverbialem afferunt Schol. Ar. Pac. 699 Schol. Eur. Phoen. 395 Schol. Lucian. p. 117 Stob. Ecl. 1, 2, 19 p. 38 Men. mon. 671 Macar. 4, 69. respicit Lucianus Hermot. 28 vol. 1 p. 768: ἐπὶ ῥιπός, ὡς ἡ παροιμία φησί, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλεῦσαι θέλοντες. denique Ar. Pac. 699: ΤΡΥΓ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης. ΕΡΜ. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡΥΓ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. quo loco nixi alii Simonidi, alii Sophocli versum vindicandum existimarunt.

ΙΝΩ

De argumento haec tradit Hyginus fab. 4: *Ino Euripidis. Athamas in Thessalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios ...., perisse putaret, duxit Nymphae* (*Hypsei* ci. Muncker) *filiam Themistonem uxorem. ex ea geminos filios procreavit. postea resciit Inonem in Parnaso esse, quae* (*quam* ci. Muncker) *bacchationis caussa eo pervenisse. misit qui eam adducerent. quam adductam celavit. resciit Themisto eam inventam esse, sed quae esset nesciebat. coepit velle filios eius necare. rei consciam, quam captivam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit et ei dixit ut filios suos candidis vestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis opposuit* (*operuit* ci. Tollius). *tunc Themisto decepta suos filios occidit. id ubi resciit, ipsa se necavit. Athamas autem in venatione per insaniam Learchum maiorem filium suum interfecit, Ino autem cum minore filio Melicerte in mare se deiecit et dea est facta.* Euripideum drama respicit Ar. Ach. 435 (cf. p. 382). item Vesp. 1413: γυναικὶ — θαψίνῃ Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐρι-

πίδου. ubi Schol.: *εἰσήγαγε δὲ Εὐριπίδης τὴν Ἰνὼ ὠχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας.*

402

εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ πολὺν χρόνον
νῦν ὄμμ' ἐγείρει

Schol. Pind. Isthm. 4, 39: *ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει] τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ Εὐριπίδης κέχρηται* '*ἰδοῦσ' — ἐγείρει*'. vs. 1 *ἰδοῦσ' ἀδινοῦς συμφορὰν* libri, *εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ* Musgravius.

403

φίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους
Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων
δράσασα μηδέν;

Plut. Mor. p. 556 A: *ὥσπερ τῆς Ἰνοῦς ἐν τοῖς θεάτροις λεγούσης ἀκούομεν, ἐφ' οἷς ἔδρασε μεταμελομένης,* '*φίλαι — μηδέν;*' Euripidi locum vindicavit Valck.

404

ὦ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες·
ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα.

Stob. Flor. 73, 25: *τοῦ αὐτοῦ* (praecedit fr. 405). '*ὦ θνητὰ — κεκτήμεθα*'.

405

φεῦ,
ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος
πέφυκεν ἀνδρῶν· ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς
πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

Stob. Flor. 73, 24: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (*Οἰνεῖ* Arsenius p. 710, 21). '*φεῦ — πλέον*'.

406

νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι.
χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅτι πλείστας ἔχειν
γυναῖκας, εἴπερ [δὴ] τροφὴ δόμοις παρῆν·
ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων,
τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο.
νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
ῥίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται βροτοί.

Stob. Flor. 68, 12: *Εὐριπίδου ἐξ Ἰνοῦς.* '*νόμοι — βροτοί*'. vs. 2 *χρὴ* libri, *χρῆν* Grotius. vs. 3 *δὴ* unus B habet, ceteri om. *εἴπερ ἐν δόμοις τροφὴ* ci. Pflugkius. vs. 8 *ἐς*] *εἰς* AVind.

407

τίς ἆρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα
βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα
ἔσθ' ἧμιν; ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας
τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις
πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

Stob. Flor. 38, 8: *Εὐριπίδου ἐξ Ἰνοῦς.* '*τίς ἆρα — νόσων*'. vs. 2 respicit Aelianus N. A. 3, 17: *λέγει μὲν οὖν Εὐριπίδης δυσώνυμον ὄντα τὸν φθόνον.* vs. 3 *ποῦ καί*] *τί δή* ci. Valck. vs. 4 sq. *παρ' ὄμματα; οὐκ ἔστιν· ὡς ἦν* ci. Meinekius. vs. 5 *ἡμῖν ὃς ἦν* M. vs. 6 *πότοις ἢ* libri, *ποτοῖσι* Valck. vs. 7 cf. Eur. Med. 471.

408

τό τ' εὐγενὲς
πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς.

Stob. Flor. 88, 9: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Ἰνοῖ* (sic AVind., *Οἰνεῖ* M). '*τό — γῆς*'.

409

τὴν εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος,
τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν,
τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 88, 10: *ἐν τῷ αὐτῷ* (praecedit fr. 408). '*τὴν — χρήματα*'. vs. 1 *γυνή* scripserim. vs. 2 *χάριν* suspectum.

410

μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν
πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς.

Stob. Flor. 112, 3: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς.* '*μὴ — γεγώς*'.

411

ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ
στάζειν· κακὸν δέ, χρημάτων ὄντων ἅλις,
φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν.

Stob. Flor. 16, 5: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ.* '*ἀμουσία — βροτῶν*'. ibid. 113, 3: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (sic A, *οἰνεῖ* M). '*ἀμουσία — στάζειν*' (vs. 1 sq.). vs. 3 *εὐποιεῖν* libri.

412

ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.

Stob. Flor. 110, 3: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (*ἰνῷ* A, *ἰνω* M). '*ἐν — βίον*'.

413

μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα
κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.

Stob. Flor. 110, 5: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (*ἰνῶ* A, *ἰνώ* M). '*μήτ' — ἔχου*'. vs. 1 *εὐτυχοῦσαν* M. vs. 2 *ἐλπίδας* M.

414

τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἐᾶν
ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει.

Stob. Flor. 85, 2: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς.* '*τοιάνδε — ἔχει*'. vs. 1 *ἐᾶν*] *περᾶν* ci. Valck. coll. Eur. Hipp. 645, *σ' ἑλεῖν* Lobeckius, *νέμειν* Dobraeus. vs. 3 *ἔχει*] *ἐρεῖ* ci. Dobraeus.

415

ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών·
μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας
πρήσειεν ἄν τις, καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα
πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες ἃ κρύπτειν χρεών.

Stob. Flor. 41, 1: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ.* '*ἴστω — κρύπτειν χρεών*'. Plut. Mor. p. 507 B om. p. et fab. nom.: '*μικροῦ — πάντες*' (vs. 2—4). vs. 2 sq. *μικροῦ — ἄν τις* om. fab. nom. attulit Schol. Pind. Pyth. 3, 66. vs. 2 *λέπας*] *σέλας* Schol. Pind. vs. 3 *καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα* Plut., *κἂν πρὸς ἕνα εἴποις ποτέ* Stob. vs. 4 *ἃ*] *οὓς* ci. Dobr.

416

ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ
φόβον παρελθὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ.

Stob. Flor. 13, 7: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς.* '*ἐμοὶ γένοιτο — ἐρεῖ*'. Plut. Mor. p. 63 A om. p. et fab. nom.: *οὐδεὶς γὰρ ἔστι ῥαδίως πλούσιος οὐδὲ βασιλεὺς οἷος εἰπεῖν* '*ἐμοὶ γὰρ — ἐρεῖ*'. vs. 1 *γὰρ εἴη* Plut., *γένοιτο* Stob.

417

ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές,
ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει,
γαστρὸς κρατεῖν δέ· καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν
ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις.

Stob. Flor. 89, 9: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (sic AVind., *οἰνεῖ* M). '*ἐπίσταμαι — τρόποις*'. Orion Flor. 1, 5 p. 41, 15: *ἐκ τῆς Ἰνοῦς* (*ἠνοῦς*

cod.). 'ἐπίσταμαι — ἃ μὴ πρέπει' (vs. 1—3). vs. 1 ὅσ' εὐγενῆ] ὅσαις γενῆ Or. vs. 2 Plut. Mor. p. 506 C: ἡ δ' Εὐριπίδειος Ἰνὼ παρρησίαν ἄγουσα περὶ αὑτῆς εἰδέναι φησὶ 'σιγᾶν — ἀσφαλές'. Gellius N. A. 13, 19, 4: *id quoque animadvertimus apud Aeschylum* ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ *et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est* Ἰνώ *eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic* 'σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια', *Euripides ita* 'σιγᾶν — ἀσφαλές'. eundem versum om. poetae et fab. nom. habent Plut. Mor. p. 606 A et anon. Rhett. vol. 3 p. 643, 29. respicit Iulianus p. 328 D: σοφὸς διαφερόντως ἅτε, οἶμαι, διαγινώσκων λέγειν θ' ὅπου χρὴ καὶ σιγᾶν ὅπῃ καλόν. σιγᾶν θ'] θ' om. anon. et Stobaei codices praeter B. ὅπου] ὅπῃ Plut. Mor. p. 506 C. δεῖ] χρὴ Or. Iulian. anon. vs. 3 πρέπει Or., χρεὼν Stob., fortasse πρέπον leg. vs. 4 ὧν de muliere dictum non debebat sollicitari, cf. Dindorf. in Eur. Hippol. 1105.

418

φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα,
κακοὺς δ' ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιον.

Stob. Flor. 86, 8: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἰνοῖ (ἰνῷ libri). 'φειδώμεθ' — ἄξιον'. vs. 2 ἄξιον M pr. m., ἄξιοι ceteri.

419

ἄνασσα, πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά,
τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
κύκλος γὰρ αὑτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὔξεται βίος,
τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν.

Stob. Flor. 105, 19: Εὐριπίδου Ἰνοῖ (sic AVind., οἰνεῖ M). 'ἄνασσα — πάλιν'. vs. 2 τοῖσδ' ἄρτι malim. κίνδυνος] κίνδυνον A. vs. 3—5 om. p. et fab. nom. attulit Plut. Mor. p. 104 B: 'κύκλος — πάλιν'. vs. 3 κύκλος γὰρ αὑτὸς Plut., κύκλῳ γὰρ ἕρπει (quae verba sunt Eur. fr. 22, 3) Stob. γῆς] γῇ Stob. vs. 4 τοῖς Plut., τῶν Stob. vs. 5 καὶ θ. Stob., κἀκθερίζεται Plut.

420

πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς
ζητοῦσ' ἀμαυροῦν κἀποκρύπτεσθαι κακά.

Stob. Flor. 4, 9: Εὐριπίδου Ἰνοῦς. 'πολλοί — κακά'. vs. 1 γε] τε B. θράσει] πάθει A. vs. 2 κἀποκρύπτεσθαι A, κἀπικρύπτεσθαι al.

421

κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
κἂν σμικρὰ σώζου, τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί,
μὴ δ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ

ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν.

Stob. Flor. 94, 6: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ.* ‘*κέκτησο — ἀπώλεσεν*’. ibid. 9, 5: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (sic Vind.). ‘*κέκτησο — ἀεί*’ (vs. 1 et 2). vs. 1 *ἂν ἔχῃς*] *ἀνέχῃς* Flor. 94, om. Flor. 9. vs. 2 *κἂν σμικρὰ*] *καὶ μικρὰ* Flor. 9, *κασμικρα* Flor. 94 codex M. *σώζου*] *σώζων* Flor. 94. *τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεί* Flor. 9, *τοὔνεχ' ὃν σέβειν πρέπει* Flor. 94, hinc *τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί* scripsi.

422

γίγνωσκε τἀνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως
ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.

Stob. Flor. 124, 7: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς.* ‘*γίγνωσκε — μόνη*’.

423

βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι,
σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ·
ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

Stob. Flor. 10, 23: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς.* ‘*βίᾳ — θέρος*’. ib. 93, 4: *Εὐριπίδου Ἴωνι.* ‘*καὶ νῦν — θέρος*’. vs. 1 *βίᾳ νῦν ἕλκετ'* Flor. 10, *καὶ νῦν ἐφέλκετ'* Flor. 93. vs. 3 *σύμμικτα*] *σύμμικτ' ἃ* Flor. 93 libri. *καὶ ἀδίκα ὁμοῦ* Flor. 93 cod. M. vs. 4 *τῶνδε*] *τοῦδε* vel *τόνδε* Flor. 10 libri.

424

ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους,
ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα
τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω.
ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ.

Stob. Flor. 105, 1: *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (sic Vind.). ‘*ὁρᾷς — ὁρῶ*’. Philostr. V. Apoll. 7, 4 p. 131, 31: *τραγῳδίας δὲ ὑποκριτοῦ παρελθόντος ἐς τὴν Ἔφεσον ἐπὶ τῇ Ἰνοῖ τῷ δράματι καὶ ἀκροωμένου τοῦ τῆς Ἀσίας ἄρχοντος — ὁ μὲν ὑποκριτὴς ἐπέραινεν ἤδη τὰ ἰαμβεῖα ἐν οἷς ὁ Εὐριπίδης διὰ μακρῶν αὐξηθέντας τοὺς τυράννους ἁλίσκεσθαι φησὶν ὑπὸ μικρῶν, ἀναπηδήσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος ‘ἀλλ' ὁ δειλὸς’ ἔφη ‘οὗτος οὔτε Εὐριπίδου ξυνίησιν οὔτε ἐμοῦ’.* vs. 1 *ηὐξημένους*] *ἠσκημένους* Stob. vs. 2 et 3 habet Plut. Mor. p. 104 A: *εἰπόντος Εὐριπίδου ‘ὁ δ' ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος’* (Phoen. 558) *καὶ ὅτι ‘μικρότατα τὰ — ἄνω’.* verba *μί' ἡμέρα — ἦρ' ἄνω* (vs. 2 et 3) respicit Philo Iud. vol. 1 p. 644 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 18): *ἡ μία (ἐν μιᾷ* Lyd.) *γάρ, ὡς ἔφη τις, ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δὲ ἦρεν ἄνω.* item Philo Iud. vol. 2 p. 85: *ἡ μία πολλάκις ἡμέρα*

τὸν μὲν ὑψηλὸν καθαιρεῖ, τὸν δὲ ταπεινὸν μετέωρον ἐξαίρει. vs. 2 ὡς μικρὰ Stob., μικρότατα Plut. vs. 3 τὰ μὲν Plut., τὸν μὲν ceteri. mox ὑψωθέντα δήρ' ἄνω (vel δ' ἤράνω) Stob., ὑψόθεν τὰ δ' ἦρ' ἄνω Plut. vs. 4 ὁ] οὐ AM. οἷς AVind., οἷος al. ποτε om. A.

425

κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος

Pollux 7, 178 de v. λύχνος et derivatis: *Εὐριπίδης δ' ἐν Ἰνοῖ* ʻ*κοίλοις — μόνος*ʼ.

426

πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν

Schol. Ar. Plut. 521 (cf. Suid. v. ἀνδραποδίζω): *διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ ἄπιστοι. καὶ Εὐριπίδης* (*ἐν Ἰνοῖ* addit codex Ven.) ʻ*πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί*ʼ. ubi *ἀλλ'* om. V et Reg., *καὶ* post *ἄπιστοι* addit V. Schol. Eur. Phoen. 1408: *λοιδορεῖ δὲ Θεσσαλοὺς ὁ Εὐριπίδης* ʻ*πολλοὶ γάρ εἰσιν, ἀλλ' ἄπιστα* (*ἄπιστοι* cod. August.) *Θεσσαλοῖς*ʼ. *Θεσσαλῶν* Hemsterhusius. *ἐν Οἰνεῖ* pro *ἐν Ἰνοῖ* scribendum esse ci. Hartungius.

427

. . δ' ἄρα

Hesych. 1 p. 888: *δ' ἄρα· ὡς δή. Εὐριπίδης Ἰνοῖ.* Mira annotatio, quam sanam esse non crediderim.

ΙΞΙΩΝ

De mytho cf. Schol. Apoll. Rhod. 3, 62 Schol. Il. A 268 al. Plutarchus Mor. p. 19 E: *ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαρόν,* ʻ*οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι*ʼ. Hinc et ingenium Ixionis et dramatis exitum cognoscimus. Obiter huius dramatis meminit Suidas v. *Δημήτριος*, quo auctore Demetrii Adramytteni cognomen ex Euripideo hoc dramate nonnulli derivandum putarunt: *Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός — ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο — ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχον* (l. *ἔχων*) *τὸν Ἰξίονα.* Quae refert Diog. L. 9, 55: *φησὶ δὲ Φιλόχορος πλέοντος αὐτοῦ* (Protagoram dicit) *ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰξίονι*, nihil nos morabuntur, cf. Clintoni Fast. Hell. vol. 2 p. 365.

428

Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων . .

Schol. Apoll. Rhod. 3, 62: *Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων. ὡς καὶ Εὐριπίδης* ʻ*Φλεγύαντος — Ἰξίων*ʼ. Choerob. in Theodos. p. 119, 26 (Anecd. Bekk. p. 1185): *σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς τινὰ περιττοσυλλά-*

βως κλιθέντα — *'Αφίας 'Αφίαντος παρ' Εὐφορίωνι*, *Φλεγύας Φλεγύαντος παρ' Εὐριπίδῃ.*

429

ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ,
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται
φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

Stob. Flor. 10, 7: *Εὐριπίδου 'Ιξίονι.* '*ὅστις* — *πόλει*'. ibid. 22, 2: *Εὐριπίδου Γλαύκῳ* (sic falso M, ceteri lemma om.). '*ὅστις* — *ἀνήρ. φίλοις* — *πόλει*' (vs. 1 et 3). vs. 1 *ἀστῶν*] *ἐπὶ τῷ* (AM) vel *ἐπὶ τὸ* Flor. 10. vs. 3 cf. Theodorus Metoch. p. 558: *καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδου λόγον ὅστις εἰς τὸ κέρδος ἀεὶ λῆμ' ἀνειμένον ἔχει* (Eur. Heracl. 3) *καὶ ὡς ἀληθῶς τὸν νοῦν παντάπασιν ἐξηρτημένον*, '*φίλοις ἄμικτος καὶ πάσῃ πόλει*' *καὶ αὖθις κατ' αὐτὸν* '*φίλοις τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάξαι βαρύς*' (Heracl. 4).

430

τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς
τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες
χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας.

Stob. Flor. 51, 11: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *'Ιξίονι.* '*τά τοι* — *μέγας*'. vs. 1 *ἀπεργάζεται* libri, *ἀπείργασται* Heathius. vs. 2 *τόλμα* Vind., *τολμα* M, *τόλμ* (s superscr.) A, *τόλμης* B.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

Argumentum dramatis idem fuit quod Hippolyti superstitis, tractandi ratio aliquantum diversa. Vita Eurip. in Westermanni *Βιογρ.* p. 137, 89: *λέγουσι δ' αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι δρᾶμα τὸν πρότερον 'Ιππόλυτον**), *ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν* **). Argum. Eur. Hipp.: *ἔστι δὲ οὗτος 'Ιππόλυτος δεύτερος* [ο] *καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερον γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι.* Schol. Theocr. 2, 10: *ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύνηθες, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ Φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλυπτομένῳ* (*κατακαλυπτομένῳ* codex Vat. 5, *καλουμένῳ* al.) *'Ιππολύτῳ.* Plut. Mor. p. 28 A: *καὶ ὁ σύσκηνος αὐτοῦ* (Sophoclis) *πάλιν ὁρᾷς ὅτι τήν τε Φαίδραν καὶ προσεγκαλοῦσαν τῷ Θησεῖ πεποίηκεν ὡς διὰ τὰς ἐκείνου παρανομίας ἐρασθεῖσαν τοῦ 'Ιππολύτου.* Titulum *'Ιππόλυ-*

---

*) Ita recte Kirchhoffius: libri *γράψαι πρῶτον* (vel *πρότερον τὸ*) *δρᾶμα τὸν 'Ιππόλυτον* vel *γράψαι τὸ δρᾶμα πρὸς τὸν 'Ιππόλυτον.*

**) Hinc Ar. Ran. 1043 Aeschylum haec dicentem facit: *ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας.*

τος καλυπτόμενος praebent Pollux 9, 50 et Schol. Theocr. 2, 10. Senecae tragico hoc drama notum fuisse ci. Valckenarius.

431

οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
νοσοῦσ᾽ ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

Stob. Flor. 63, 3: Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ. ‘οἱ γὰρ — τοῖς διώκουσιν ἄγαν’. Eosdem versus sine p. et fab. nom. habet Plut. Mor. p. 778 B. vs. 2 τοῖς διώκουσιν ἄγαν Stob., τοῖς ἀγαθὰ ᾑρημένοις (cum v. l. τοῖς ἄγαν θηρωμένοις) Plut.

432

ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ
μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖ-
κες πολὺ δυσμαχώτερον.

Stob. Flor. 73, 23: Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ. ‘ἀντὶ — δυσμαχώτερον’. ubi chori notam codex Vindob. apponit. Clemens Alex. Strom. VI p. 742: Ἡσιόδου λέγοντος ‘σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ᾧ κεν ἅπαντες τέρπωνται’ Εὐριπίδης ποιεῖ ‘ἀντὶ πυρὸς δὲ γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον καὶ δυσμαχώτερον βλάστον γυναῖκες’. respicit Nicetas Eugen. 2, 345: Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς ἐμπαρέσχε τῷ βίῳ πῦρ ἄλλο δεινόν, τῆς γυναικὸς τὴν πλάσιν. vs. 1 ἐκβλαστῶμεν Stobaei libri, ἐβλάστομεν scripsi.

433

ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον
ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

Stob. Flor. 63, 23: Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ. ‘ἔχω — θεόν’.

434

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται
οὐδ᾽ αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει κἀπὶ πόντον ἔρχεται·
καὶ τόνδ᾽ ἀπείργειν οὐδ᾽ ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεύς, ἀλλ᾽ ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

Stob. Flor. 63, 25: Σοφοκλέους Φαίδρᾳ (sic A, τοῦ αὐτοῦ Φαίδρᾳ Vind., Euripidi tribuit Voss.). ‘ἔρως γὰρ — ἐγκλίνεται’. vs. 1—3 affert et Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. VI p. 745: Ἀνακρέοντος γὰρ ποιήσαντος ‘Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν μέλπομαι —’ Εὐριπίδης γράφει ‘Ἔρως — ἔρχεται’. ac videtur ipsa oratio Euripidem prodere. vs. 3 ταράσσει Clemens. καπιπόντων Stobaei M.

435

αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει·

τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

Schol. BL Il. Δ, 249: *συνεισφέρειν τὸν οἰκεῖον πόνον κελεύει — ὡς φησὶ καὶ ὁ τραγικὸς ἔνθεν λαβών* '*αὐτός — συλλαμβάνει*'. vs. 1 sine p. et fab. nomine habet Suidas v. *αὐτός τι*, unde *δρῶν εἶτα* correctum pro *δρᾷ χοὔτω* Scholiorum lectione. *δαίμονας* Schol. Il., *τοὺς θεοὺς* Suid. vs. 2 cum lemmate *Εὐριπίδου Ἱππολύτου* affert Stobaeus Flor. 29, 34. contra Clemens Alex. Strom. VI p. 741: *Εὐριπίδου μὲν ἐν Τημένῳ* (*κτιμένῳ* libri) '*τῷ γὰρ — συλλαμβάνει*'. eundem versum om. fab. nom. Euripidi tribuunt Anecd. Oxon. vol. 4 p. 255, 11 et Theodoretus vol. 4 p. 716, sine poetae et fab. nom. habet Clemens Alex. Strom. V p. 654. cf. Zenob. 5, 93. Euripides imitatus videtur Aeschyli Pers. 742: *ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς ξυνάπτεται*, Euripidem Menander Com. 4 p. 249: *γινώσκων ὅτι τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει.* cf. Ar. Eq. 229: *χὠ θεὸς ξυλλήψεται. τῷ γὰρ*] *τῷ δ' αὖ* Clemens Alex. p. 654 Theodoret. Anecd. Oxon. *καὶ θεὸς*] *χὠ θεὸς* Schol. Il. *συλλαμβάνει*] *ξυλλαμβάνει* Theodoretus et Anecd. Oxon.

436

ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν
ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.

Stob. Flor. 12, 10: *Εὐριπίδου Ἱππολύτου.* '*ἔγωγε — πλέον*'.

437

οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται.

Stob. Flor. 51, 10: *Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ.* '*οὐ γὰρ — θηρεύεται*'.

438

τί δ' ἢν λυθείς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ;

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 120: *διεβλήθησαν· παρελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ φησίν* '*τί δὲ — δεῖ*'. *λυθῇς μεδιαβαλεῖς* ed., *ψύθη με διαβάλῃς* ci. Conington.

439

ὦ πότνι' αἰδώς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξῄρου φρενῶν.

Stob. Flor. 31, 3: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Ἱππολύτου.* '*ὦ — φρενῶν*'. vs. 1 verba *ὦ πότνι' αἰδώς* recurrunt Iphig. A. 821. *εἴθε*] *εἴτε* Vind. vs. 2 *ἐξῄρου* vulgo, *ἐξῃροῦ* Baiter.

440

ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν.

Stob. Flor. 105, 43: Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ. 'ὁρῶ — εὐπραξίαν'. vs. 2 τὴν περίσσ' εὐπραξίαν Bergkius.

441

ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος ἢ φειδὼ βίου.

Stob. Flor. 93, 3: Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ. 'ὕβριν — βίου'. φειβὼ M.

442

φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
φωνήν, ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.
νῦν δ' εὐρόοισι στόμασι τἀληθέστατα
κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν.

Stob. Flor. 82, 1: Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ. 'φεῦ φεῦ — χρὴ δοκεῖν'. vs. 1 et 2 habet Plut. Mor. p. 802 A: τῶν Εὐριπιδείων ἐκείνων 'εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν' (fr. 977) καὶ 'φεῦ φεῦ — λέγειν'. vs. 3 et 4 sine p. et fab. nom. Clemens Alex. Strom. I p. 340 'νῦν δ' — χρὴ δοκεῖν', ἡ τραγῳδία λέγει. vs. 2 ὦσι et λόγοι Stob., ἦσαν et λέγειν Plut. vs. 3 εὐρύθμοις πιστώμασι Stob., εὐρόοισι στόμασι Clemens, fortasse εὐπόροισι στόμασι leg.

443

Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῷστον, εἰ φρονεῖς,
γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων.

Stob. Flor. 73, 55: Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ. 'Θησεῦ — κλύων'. vs. 1 καὶ τὸ λώιστον libri, σοι τὸ λῷστον εἰ Gaisford.

444

χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ.

Stob. Ecl. 1, 8, 25 p. 234: Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ. 'χρόνος — φιλεῖ'.

445

. . πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν

Pollux 9, 50: στάσις ἵππων, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ καλυπτομένῳ 'πρὸς — στάσιν'.

446

ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος,
ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὧν πέφυκ' ἐγώ.

Stob. Flor. 119, 8: Εὐριπίδου Ἱππολύτου. 'ὦ λαμπρὸς — ἐγώ'.

447

ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς
τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.

Stob. Flor. 98, 44: 'ὦ δαῖμον — κακῶν'. De lemmate haec annotat Gaisf.: 'Euripidi tribuere videtur Tr., Brunckius Sophocli e cod. Vindob.; ex A nihil enotavi'. postea docuit ἵπποl lemma extare in codice Vindob.

448

ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί.

Iustinus M. vol. 1 p. 128: ὁ αὐτὸς (sc. Εὐρ.) καὶ ἐν Ἱππολύτῳ 'ἀλλ' — θεοί'.

449

ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς,
Ἱππόλυθ' ἥρως, διὰ σωφροσύνην·
οὔποτε θνητοῖς
ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων·
ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν
τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή.

Stob. Flor. 5, 16: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἱππολύτῳ. 'ὦ μάκαρ — ἐσθλή'. vs. 6 εὐσεβείας libri.

450

δίοπος

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 118, vide Aesch. fr. 228.

ΚΑΔΜΟΣ

Dramatis notitiam uni debemus Probo; sed verisimile est, quod Valckenarius coniecit, huc referendum esse fr. 922, ac fortasse idem drama respicit Horatius Epist. 2, 3, 187: *multaque tolles ex oculis — ne pueros coram populo Medea trucidet, aut humana palam coquat exta nefarius Atreus, aut in avem Procne vertatur, Cadmus in anguem.*

451

οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φοτῶν ἕδος δαιμόνιον
τόδ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός,
οἱ μὲν ὀνομάζουσι χάος

Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 25: *accipere debemus aera, quem Euripides in Cadmo* χάος *appellavit sic* 'οὐρανὸς — χάος'. Verba Graeca nituntur editionis principis fide admodum lubrica; itaque a coniecturis abstinendum erit, dum certius habeamus emendandi fundamentum. Valckenarius haec lusit: *οὐρανός θ' ἡμᾶς ὕπερ· καὶ γῆ βροτῶν κοινόν τε δαιμόνων θ' ἕδος· τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς χάος μὲν ὀνομάζουσιν.*

ΚΕΡΚΥΩΝ v. ΑΛΟΠΗ

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ

Hyginus fab. 137: *Polyphontes Messeniae rex Cresphontem Aristomachi filium cum interfecisset, eius imperium et Meropen uxorem possedit.* idem fab. 184: *Polyphontes occiso Cresphonte regnum occupavit. filium autem eius infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, absconse ad hospitem in Aetoliam mandavit. hunc Polyphontes maxima cum industria quaerebat, aurumque pollicebatur si quis eum necasset. qui postquam ad puberem aetatem venit, capit consilium ut exsequatur patris et fratrum mortem. itaque venit ad regem Polyphontem aurum petitum, dicens se Cresphontis interfecisse filium et Meropes, Telephontem* (*Cresphontem* ci. Müller Fragm. Hist. Gr. vol. 3 p. 377). *interim rex eum iussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret. qui cum per lassitudinem obdormisset, senex qui inter matrem et filium internuncius erat flens ad Meropen venit negans eum apud hospitem esse nec comparere. Merope credens eum esse filii sui interfectorem, qui dormiebat, in chalcidicum cum securi venit inscia ut filium suum interficeret: quem senex cognovit et matrem ab scelere retraxit. Merope postquam vidit occasionem sibi datam esse ab inimico se ulciscendi, redit cum Polyphonte in gratiam. rex laetus cum rem divinam faceret, hospes falso simulavit se hostiam percussisse eumque interfecit patriumque regnum adeptus est.* Meropes filium, quem Telephontem appellat Hyginus, Aepytum Apollodorus 2, 8, 5 (cf. Pausan. 4, 3, 8), Euripides Cresphontem dixit, id quod et titulus dramatis docet et Schol. Aristot. Eth. Nic. fol. 40 b (cf. Anecd. Paris. vol. 1 p. 191, 3), ubi ad Aristotelis verba ʻοἰηθείη δ' ἄν τις καὶ τὸν υἱὸν πολέμιον εἶναι ὥσπερ ἡ Μερόπη' (Eth. Nicom. 3, 2 p. 1111 a 11) haec annotantur: ἔστι παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἐπιβουλεύουσα Κρεσφόντῃ τῷ υἱῷ δι' ἄγνοιαν. Epigr. Cyzic. in Anthol. Pal. 3, 5: Κρεσφόντου γενέτην πέφνες τὸ πάρος, Πολυφόντα, κουριδίης ἀλόχου λέκτρα θέλων μιανεῖν. Ceterum probabiliter huc rettulerunt Eur. fr. 1068. De Ennii Cresphonte cf. Ribbeckii Trag. Lat. p. 25 sq.

452

ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

Sextus Empir. p. 175, 17: ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησίν ʻἐχρῆν — δόμων'. Eosdem versus afferunt et Euripidi tribuunt Clemens Alex. Strom. III p. 517 (Theodoret. vol. 4 p. 820) Stob. Flor. 120, 22; om. p. nom. Schol. Hermog. in Rhett. vol. 7 p. 765. vs. 1 et 2 Euripidis nomen addens profert Aristid. vol. 2 p. 264. vs. 2—4 Strabo XI p. 520 et Menander Rhett. vol. 9 p. 282, item om. poetae nomine vs. 2—4 Plut. Mor. p. 36 F, vs. 2 et 3 Dio Chrys. 23, 2, vs. 2

Plato Axioch. p. 368 A (Stob. Flor. 98, 75), vs. 4 Plut. Mor. p. 615 E et Seneca de morte Claud. 4. eundem vs. 4 respicit Heliod. 7, 11 p. 275: *θρηνοῦντες ἄνδρα προφήτην, ὃν χαίροντας καὶ εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν, ὡς τῆς βελτίονος μετειληχότα λήξεως καὶ πρὸς τῶν κρειττόνων κεκληρωμένον, ὁ θεῖος καὶ ἱερὸς παρεγγυᾷ λόγος.* Fabulae nomen unus prodidit Cicero Tusc. 1, 48, 115: *qua est sententia in Cresphonte usus Euripides:*

nam nos decebat coetus celebrantes domum
lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
humanae vitae varia reputantes mala;
at qui labores morte finisset graves,
hunc omni amicos laude et laetitia exsequi.

vs. 1 *ἐχρῆν*] *ἔδει* Aristid. Clem. Schol. Hermog. *γὰρ*] *μὲν* Stob. *σύλλογον*] *συλλόγους* vel *συλλογισμοὺς* v. l. in Schol. Hermog., *συλλόγους* ut videtur Cicero. vs. 2 *φύντα*] *ζῶντα* Stob. vs. 3 *καὶ*] *ὡς* Strabonis libri nonnulli. *πόνων*] *κακῶν* Sextus. *πεπαυμένον*] *λελασμένον* Schol. Hermog., ubi tamen *πεπαυμένον* codex Ven.

453

καὶ δὶς ἔπτ' αὐτῆς τέκνα
Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν

Schol. Eur. Phoen. 159: *περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησί 'καὶ δὶς — τοξεύμασιν'.* Gellius N. A. 20, 7, 2: *Homerus pueros puellasque eius* (Niobes) *bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos.*

454

εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς
ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν, οὐδὲν ἂν σθένοι.

Plut. Mor. p. 110 B: *ὁ Κρεσφόντης δέ που ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ περὶ τοῦ Ἡρακλέους λέγων 'εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ' φησί 'νερτέρας — σθένοι'.*

455

αἱ τύχαι δέ με
μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
σοφὴν ἔθηκαν.

Plut. Mor. p. 90 A: *ἕτεροι πράγμασιν ἀβουλήτοις περιπεσόντες διδάσκονται τὸ χρήσιμον, ὥσπερ ἡ Μερόπη φησίν 'αἱ τύχαι — ἔθηκαν'.* Euripidi fr. hoc et 456 vindicavit Barnesius.

456

τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν
οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθ', ἀλλὰ μυρίαι
τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον.

Plut. Mor. p. 110 D: *ἡ δὲ Μερόπη λόγους ἀνδρώδεις προφερομένη κινεῖ τὰ θέατρα λέγουσα τοιαῦτα* '*τεθνᾶσι — βίον*'.

457

ὁσιωτέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι
πληγήν

Plut. Mor. p. 998 E: *σκόπει δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ Μερόπην ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ υἱοῦ πέλεκυν ἀραμένην καὶ λέγουσαν* '*ὠνητέραν — πληγήν*', *ὅσον ἐν τῷ θεάτρῳ κίνημα ποιεῖ συνεξορθιάζουσα φόβῳ, καὶ δέος μὴ φθάσῃ τὸν ἐπιλαμβανόμενον γέροντα καὶ τρώσῃ τὸ μειράκιον.* Locum huc rettulit Valck. Cf. Aristot. Poet. 14 p. 1454 a 5: *ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' ἀνεγνώρισεν.* vs. 1 *ὠνητέραν* vulgo, *ὁσιωτέραν* e *mss.* Valckenarius Diatr. p. 181, *ὁσιαιτέραν* ed. Dübner. vs. 2 *πληγήν* delendum ci. Cobetus Var. Lect. p. 340.

458

αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον.

Stob. Flor. 31, 15: *Εὐριπίδου ἐκ Κρεσφόντου* (sic MVind.). '*αἰδὼς — τέκνον*'.

459

εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φής, κτείνειν πόσις,
χρῆν καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χρόνος παρήλυθεν.

Gellius N. A. 6, 3, 28: *hoc vitio dat Lucilius poetae Euripidae quod, cum Polyphontes rex propterea se interfecisse fratrem diceret, quod ipse ante de nece eius consilium cepisset, Meropa fratris uxor hisce ad eum verbis eluserit* '*εἰ γάρ — παρήλυθεν*'. vs. 2 *χρὴ* libri, *χρῆν* Valck. *παρήλυθεν* ope codicis Vat. 3452 Hertzius restituit, *παρὴ δῆθεν* vel *παρῆ δῆθεν* libri deteriores.

460

ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοί·
φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι.

Schol. Eur. Med. 85: *τῇ δὲ διανοίᾳ ταύτῃ καὶ ἐν Κρεσφόντῃ κέχρηται οὕτως* '*ἐκεῖνο — αἰσχύνομαι*'. vs. 1 *ἅπαντες* ed., *πάντες* Barnesius. Polyphontae sunt verba.

461

κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν,
ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν.

Stob. Flor. 94, 3: *Εὐριπίδου Κρεσφόντῃ.* '*κέρδη — στένειν*'. ubi quae continuo accedunt *μή μοί ποτ' εἴη κτἑ.* alius sunt loci (v. fr. 346).

462

Εἰρήνα βαθύπλουτε καὶ *στρ.*
καλλίστα μακάρων θεῶν,
ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις.
δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις
ὑπερβάλῃ με γῆρας,
πρὶν σὰν χαρίεσσαν ὥραν προσιδεῖν
καὶ καλλιχόρους ἀοιδὰς
φιλοστεφάνους τε κώμους.
ἴθι μοι, πότνα, πόλιν.
τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴ- *ἀντ.*
κων τὰν μαινομέναν τ' ἔριν
θηκτῷ τερπομέναν σιδάρῳ.

Stob. Flor. 55, 1: *Εὐριπίδου Κρεσφόντου.* '*Εἰρήνη — σιδάρῳ*'. Polyb. 12, 26: *ὁμογνωμονεῖν δὲ τῷ ποιητῇ καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐν οἷς φησίν* '*Εἰρήνα — κώμους*' (vs. 1—8). Initium loci expressit Aristophanes in *Γεωργοῖς* Com. 2 p. 987: *Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν.* vs. 1 *Εἰρήνη*] *Εἰρήνα* Polyb. *καὶ* om. Polyb. vs. 4 *μὴ πρὶν πόνοις* Stob., *μὴ πρὶν* Polyb., *μὴ πόνοις* Kayser. vs. 6 *πρὶν ἂν* Polyb., *πρὶν γὰρ* vel *πρίν περ* Stob., *πρὶν σὰν* Gesner. *προειδέωραν* Stobaei Vind., *προειδε ὥραν* M, *προιδεῖν ὥραν* ceteri, *προσιδεῖν ὥραν* Polyb., *ὥραν προσιδεῖν* Kayser. vs. 7 *καλλιχρόνους* Stobaei MVind. vs. 9 *πότνια* libri, *πότνα* Bergkius. *πόλιν*] *πάλιν* Bergkius. vs. 10 *τάνδ'* ed., *τὰν δ'* Bergkius. vs. 12 *θηκτῷ*] *θνητῷ* A. Strophicam carminis compositionem agnovit Bergkius.

ΚΡΗΣΣΑΙ

Drama olymp. 85, 2 actum est, cf. Argum. Eur. Alc. supra p. 302 allatum. Cressas et Thyestem nonnisi titulo differre ci. Valck., cui favet Schol. Ar. Ach. 433 (vide supra p. 382). Aristophanis locum Ran. 849: *ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας, γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων*, ut Scholia tradunt, alii aliter interpretati sunt, *Ἀπολλώνιος δὲ ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσσαις εἰρῆσθαι, ἣν εἰσήγαγε* (sc. Euripides) *πορνεύουσαν.* Sophocles Ai. 1297 Teucrum haec facit Menelao maledicentem: *αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης* (int. Aeropen), *ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ ἐφῆκεν* (Aeropen) *ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.* ubi Schol.: *ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσσαις Εὐριπίδου, ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος ὁ πατὴρ* (Catreus) *Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος καταποντῶσαι· ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνεγγύησε Πλεισθένει.* Cf. Apollod. 3, 2, 2: *Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἠπείρους ἀπεμπολῆσαι· τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε*

Πλεισθένης καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε, Κλυμένην δὲ γαμεῖ Ναύπλιος. Apollod. 2, 1, 5: (Nauplius) *ἔγημεν, ὡς — οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως.* Fortasse huc referendum fr. 848.

463

λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι·
εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς
κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε·
γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε.

Stob. Flor. 109, 7: *Εὐριπίδου Κρησσῶν.* '*λύπη — τοιάδε*'. vs. 1 *ἄτηι* Vind., *αὕτη* AM. vs. 4 *γίνεται* M.

464

οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν,
αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.

Stob. Flor. 29, 23: *Εὐριπίδου Κρήσσαις.* '*οὐκ ἂν — νεανίαν*'. vs. 1 *καμὼν*] *κακῶν* B m. pr.

465

ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν,
ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

Stob. Flor. 91, 7: *Εὐριπίδου Κρήσσαις.* '*ἐπίσταμαι — φίλοι*'. vs. 2 recurrit in Men. mon. 558. cf. Stob. Flor. 92, 5: *Εὐριπίδου Κρήσσαις.* '*ὡς τῶν — φίλοι*'. ubi qui sequuntur versus *ἔστιν δ' ἐν ὄλβῳ κτἑ.* ex Heraclidis petiti sunt (745—747).

466

οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ
δοῦναι χαλινοὺς οὐδ' ἀφέντ' ἐᾶν κρατεῖν·
πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν· εἰ δέ τις κυρεῖ
γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών.

Stob. Flor. 74, 2: *Εὐριπίδου Κρήσσαις.* '*οὐ γάρ — λαβών*'.

467

γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε
ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις.

Stob. Flor. 72, 4: *Εὐριπίδου Κρήσσαις.* '*γαμεῖτε νῦν — δόλοις*'. Continuo haec accedunt:

ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
γαμεῖ πονηράν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
μεγάλων ἀμείνω σώφροσιν δόμοις ἔχει.

qui versus nunc leguntur in Eur. El. 1097—99 loco parum apto.

468

[Ἅιδης] κρινεῖ ταῦτ' . . . .

Aristoph. Vesp. 763: τοῦτο δὲ Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι. ubi Schol.: ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην 'κρινεῖ ταῦτα'. Ἅιδης addendum esse liquet.

469

ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτενῶ;

Apollon. de Coni. p. 514, 9 de v. χάριν: φησὶν ὁ Τρύφων ὡς παρὰ [Εὐριπίδῃ] καὶ ἔτι ἄλλοις ποιηταῖς ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν· ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις 'ἐγὼ — κατακτενῶ' καὶ ἐν Αὔγῃ —. παῖδας οὐ edidit Bekker, παῖδά σου Bastius in Greg. Cor. p. 32, quod praefero; agitur enim de Aeropa et verba sunt Nauplii.

470

τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόσχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαὶς
καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου
πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα.

Ath. XIV p. 640 B: ἔφη τις τῶν παρόντων· αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι (Eur. Hipp. 436). 'τί γὰρ — δεδευμένα', φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις. vs. 2 sq. cf. Eust. Od. p. 1532, 16: θηλυκὸν δὲ τέρεινα, οἷον 'πάρεισι μόσχων τέρειναι σάρκες' ἤγουν ἁπαλαί. vs. 3 χηνεία (vel χηνία) libri, ἀρνεία Meinekius. vs. 4 et 5 sine p. et fab. nom. habet Plut. Mor. p. 1097 D. vs. 4 πεπτά] Schol. Ar. Eq. 1181: ἐλατὴρ δὲ πέμματος εἶδος· τινὲς μὲν ἄζυμα, τινὲς δὲ πεπτά, ὧν εἷς καὶ Εὐριπίδης. Suid. v. ἐλατήρ: καὶ ἐλατῆρος, πέμματος εἶδος ἀζύμου· Εὐριπίδης δὲ πεπτά.

471

τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ.

Ath. XI p. 504 B, ubi τὸ κύκλῳ πίνειν illustratur: καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις 'τὰ δ' — κύκλῳ'.

472

. . νόμος δὲ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν.

Ath. III p. 97 A: τὰ ὀστᾶ, ὧν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς (cynicis) ἀπολαύειν ὡς κυσί· τοῦτο γὰρ εἰσὶ καὶ εὔχονται καλεῖσθαι· 'νόμος — κυσίν' ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη.

473

πρὶν ἂν . . ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον

Etym. M. p. 796, 12: φλήναφος — παρὰ τὸ φλέω —. Εὐριπίδης

παράγωγον ῥῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας φησὶν ἐν Κρήσσαις 'πρὶν ἂν ἐκφλῆναί — λόγον'. Post ἂν lacunam indicavi.

ΚΡΗΤΕΣ

Ar. Ran. 849: ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας γάμους τ' ἀνοσίους εἰσφέρων. ubi Schol.: οἱ μὲν εἰς τὴν τοῦ Ἰκάρου μονῳδίαν ἐν τοῖς Κρησί — Τιμαχίδας δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς Κρησὶ (verba ἐν τοῖς Κρ. om. R) μῖξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον. Ioh. Malalas p. 86, 10: περὶ δὲ τῆς Πασιφάης ἐξέθετο δρᾶμα Εὐριπίδης ὁ ποιητής. idem p. 31, 6: ἐξ ἧς (int. Europam) ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὅς φησὶ Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον Εὐρώπην ἥρπασεν. Libanius Decl. vol. 3 p. 375: ἵνα μὴ τραγῳδὸς εἰσελθὼν Πασιφάην μιμήσηται τὴν ἐξοκείλασαν εἰς ἀλλόκοτον ἔρωτα. ibid. p. 64: οὐχ ὁρᾶτε τὸν Μίνω δεινὰ πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ τῆς Πασιφάης ἔρωτος ἐν αἰσχύνῃ γεγενημένην; Chori partes Curetes agunt, Διὸς Ἰδαίου μύσται. Valck. huc refert fr. 904.

474

ἀλλ' ὦ Κρῆτες Ἴδης τέκνα

Ar. Ran. 1356: ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα. ubi Schol.: τοὺς Κρῆτας λέγει. ἔστι δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. Quae subicit Aristophanes, τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε, Euripidea esse non credo.

475

Φοινικογενοῦς [παῖ τῆς Τυρίας] τέκνον Εὐρώπας
καὶ τοῦ μεγάλου Ζανός, ἀνάσσων
Κρήτης ἑκατομπτολιέθρου·
ἥκω ζαθέους ναοὺς προλιπών,
οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκὸς
στεγανοὺς παρέχει Χαλύβῳ πελέκει
καὶ ταυροδέτῳ κόλλῃ κραθεῖσ'
ἀτρεκεῖς ἁρμοὺς κυπαρίσσου.
ἁγνὸν δὲ βίον τείνομεν ἐξ οὗ
Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην,
καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς
τάς τ' ὠμοφάγους δαῖτας τελέσας
μητρί τ' ὀρείῳ δᾷδας ἀνασχὼν
καὶ Κουρήτων
βάκχος ἐκλήθην ὁσιωθείς.
πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα φεύγω
γένεσίν τε βροτῶν καὶ νεκροθήκης
οὐ χριμπτόμενος τήν τ' ἐμψύχων

βρωσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι.

Porphyrius de Abst. 4, 19: *μικροῦ με παρῆλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι, ὃς τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Διὸς προφήτας ἀπέχεσθαι φησὶ διὰ τούτων· λέγουσι δ' οἱ κατὰ τὸν χορὸν πρὸς τὸν Μίνωα 'Φοινικογενοῦς — πεφύλαγμαι'.* vs. 1 *παῖ τῆς Τυρίας* recte delet Bothius. vs. 3 *ἑκατονπτολιέθρου* codices Monac. huc respicit Ioh. Malalas p. 359, 17: *ἡ Κρήτη νῆσος ἥτις εἶχεν ἐν μέσῳ θαλάσσης ὑπαρχούσας πόλεις ἑκατόν, καθὼς περὶ τῆς αὐτῆς νήσου ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης.* vs. 4—8 affert Erotianus Gloss. Hippocr. v. *ἀτρεκέως* p. 36: *καὶ Εὐριπίδης ἐν Κρησὶ* (*κλεισὶ* ante Bentleium) *φησίν 'ἥκω — ἀτρεκεῖς ἁρμάς'.* vs. 4 *προλείπων* Porph. codd. vs. 5 *αὐθιγενὴς*] *αὖθις εὖνις* Erot. *δορὸς* Porph., *δοκοὺς* Erot., *δοκὸς* scripsi. vs. 6 *στεγανοὺς*] *τιτανοὺς* Erot. *Χαλύβῳ πελέκει* Porph., *χαλεποὺς* (vel *χαλεπὰς*) *πελέκης* Erot. vs. 7 *ταυροδέτῳ* Porph., *τορολέτῳ* vel *τορολέβῳ* Erot., f. *ταυρολέτῳ* leg. *κρηθεῖσ'* Porph., *κολληθεὶς* Erot., *κόλλῃ κρηθεῖσ'* Hermannus. vs. 8 *ἁρμοὺς* Porph., *ἁρμὰς* Erot. vs. 11 *καὶ μὴ νυκτιπόλου* libri, *μὴ* delevit Rhoer. *βροντὰς* codd. Monac., *βροτὰς* codex Lips., *βιοτὰς* ed., *σπονδὰς* ci. Lobeckius. vs. 12 *δαίτας* codd. Monac. respicit Hesychius 2 p. 1590: *ὠμοφάγους δαῖτας· τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας.* vs. 13 *ὀρείᾳ δᾶδας* ed., *ὀριοδᾶδας* codd., *ὀρείῳ δᾷδας* scripsi. vs. 17 *νεκροθήκῃ* codex Monac. 91. E Porphyrio hausit Hieronymus tom. 3 fol. 36 A ed. Basil.: *Euripides in Creta Iovis prophetas non solum carnibus sed et coctis cibis abstinuisse refert.*

ΛΑΜΙΑ

De fide tituli haud iniuria dubitarunt Elmsleius in Eur. Med. p. 71 et alii; nititur dramatis notitia duobus testimoniis vel potius uno. Schol. Plat. p. 963 b 1: *Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη — δευτέρα δὲ Λίβυσσα, ἧς μνήμην ἐποιήσατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πάνυ σαφηνίζουσι.* Lactantius Instit. 1, 6, 8: *Sibyllas decem numero fuisse — secundam Libycam, cuius meminit Euripides in Lamiae prologo.* Olim huc relatum est Eur. fr. 914.

ΛΙΚΥΜΝΙΟΣ

De argumento non constat. Sine dubio respicit hanc fabulam Ar. Av. 1242: *λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς*, ubi *Λικυμνίαις* de suo Aristophanes addidit, cetera fortasse Euripidis sunt verba e Licymnio petita. Non sufficiunt quae in Scholiis leguntur: *ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως 'Λικυμνίαις βολαῖς' φησί 'ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται'. ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται, 'ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας'. ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κε-*

κεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἴη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος. ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσήχθη τις κεραυνοβολούμενος. quae partim corrupta sunt, partim ab interpretibus scripta qui de Licymnio Euripideo nihil scirent. Hesychius 2 p. 479: *Λικυμνίοις βολαῖς· τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ μνημονεύοι ἂν ἴσως. κεραυνοῦται γὰρ ἡ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυμνίου τῆς Φωκίδος κατεσκεμμένου* (*φόκιδος κατεσκεμμένο* . . codex).

476

φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
σοφίαν, λέσχης ἀτρίβωνα

Diog. L. 3, 63: *ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ* (int. Platonem) *καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὑτωσί 'φαῦλον — ἀτρίβωνα'.* vs. 1 Phot. Lex. p. 642, 20: *φαῦλον· τὸ ἁπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ 'φαῦλον — ἀγαθόν'.* fere eadem Etym. M. p. 789, 34 Suidas v. *εἰδέα* et *φαῦλον*, item sine fabulae nomine Schol. Plat. p. 920 a 36. Plutarchus V. Marcelli c. 21: *τὸν δῆμον — ῥαθυμίας ἄπειρον καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδειον Ἡρακλέα 'φαῦλον — ἀγαθόν'.* similiter idem V. Cimon. c. 4. Anecd. Bachm. vol. 1 p. 412, 7: *φαῦλον — ἐπὶ δὲ ἀγαθοῦ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλεῖ 'φαῦλον — ἀγαθόν'.* respicit Phryn. Bekk. p. 6, 19 et p. 368, 31: *ἄκομψον καὶ φαῦλον· οἷον κομψείας καὶ πανουργίας ἀπηλλαγμένον.* item fortasse Iulianus p. 54 A: *φαύλῳ καὶ ἀκόμψῳ θεατῇ.* mire corrupta affert poetae verba Eust. Il. p. 1356, 62: *φαῦλον — καὶ τὸ ἀγαθόν, ὡς Εὐριπίδης 'φαῦλον κομψὸν τάχιστον'.* vs. 2 *περιταμνόμενον* libri.

477

πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.

Stob. Flor. 29, 7: *Εὐριπίδης Λικυμνίῳ. 'πόνος — πατήρ'.* Sophocli hunc versum tribuit Maximus Planudes Rhett. vol. 5 p. 441.

478

τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν.

Stob. Ecl. 1, 4, 6 p. 156: *Εὐριπίδης Λικυμνίῳ* (*διδύμῳ* libri). *'τὸ τῆς — ζυγόν'.* Fortasse hunc versum spectabat Doxopater Rhett. vol. 2 p. 291: *μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ φύσει τοιοῦτον* (l. *τοιοῦτον φύσει* ex Eur. Or. 420). *'τὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχυρὸν ζυγόν'.*

479

Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός

Stephanus Byz. p. 618, 15: *Τευθρανία, Μυσίας πόλις — τὸ*

ἐθνικὸν Τευθράνιος — καὶ Τευθράντιος. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ (λικυμνίᾳ vel λημνίᾳ libri) 'Τευθράντιον — χθονός'.

480

δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιὰν Ἄπολλον εὔλυρε

Macrob. Sat. 1, 18, 6: *Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit* 'δέσποτα — εὔλυρε'. Fortasse δέσποτα | φιλόδαφνε Παιὰν Βάκχ' Ἄπολλον εὔλυρε leg.

481

θριάζειν

Hesych. v. θριάζειν, vide Soph. fr. 425.

482

Demetrius π. ποιημάτων in Volum. Hercul. ed. Oxon. 1 p. 115: ....ιν κ.... παρ' Εὐρειπίδῃ ἐν Νυσανίῳ φειμ.......... τοῦ καὶ πόλεις α..... Legendum esse παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ vidit Welcker.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ

Μελάνιππος vitiose scribitur in marmore Albano (Corp. Inscr. 6047) et in libris plerisque Eusebii Pr. E. p. 466 D. Duae fuerunt huius tituli fabulae, quarum altera ἡ σοφή, altera ἡ δεσμῶτις appellatur; plerique tamen testes simpliciter Μελανίππην laudant, neque ausim decernere singuli loci utrius sint dramatis.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΣΟΦΗ

Gregorius Cor. Rhett. vol. 7 p. 1313: ἡ δὲ τῆς σοφῆς Μελανίππης αὕτη ἱστορία. Ἕλληνος τοῦ Διὸς Αἴολος τεκνωθεὶς ἐκ μὲν τῆς Εὐρυδίκης ἐγέννησε Κρηθέα (Κρήτην ed.) καὶ Σαλμωνέα καὶ Σίσυφον*), ἐκ δὲ τῆς Χείρωνος θυγατρὸς Ἵππης κάλλει διαφέρουσαν Μελανίππην. αὐτὸς μὲν οὖν φόνον ποιήσας ἐπ' ἐνιαυτὸν ἀπῆλθε φυγάς, τὴν δὲ Μελανίππην Ποσειδῶν διδύμων παίδων ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς προσδοκίαν τοὺς γεννηθέντας εἰς τὴν βούστασιν ἔδωκε τῇ τροφῷ θεῖναι κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ κατασπείραντος. ὑπὸ δὲ τὴν κάθοδον τοῦ δυνάστου τὰ βρέφη τινὲς τῶν βουκόλων φυλαττόμενα μὲν ὑπὸ τοῦ ταύρου, θηλαζόμενα δὲ ὑπὸ μιᾶς τῶν βοῶν ἰδόντες, ὡς βουγενῆ τέρατα τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν· ὁ δὲ τῇ τοῦ πατρὸς Ἕλληνος γνώμῃ πεισθεὶς ὁλοκαυτοῦν τὰ βρέφη κρίνας Μελανίππῃ τῇ θυγατρὶ προσέταξεν ἐνταφίοις αὐτὰ κοσμῆσαι· ἡ δὲ καὶ τὸν κόσμον αὐτοῖς ἐπέθηκε καὶ τὸν λόγον εἰς παραίτησιν ἐξέθηκε φιλότιμον. Dionysius Hal. Rhet. 9, 11 vol. 5 p. 355: ἡ Μελανίππη σοφή, τὸ δρᾶμα Εὐριπίδου, ἐπιγέγραπται μὲν σοφή, ὅτι φιλοσοφεῖ καὶ διὰ τοῦτο τοιαύτης μητρός ἐστιν, ἵνα μὴ ἀπίθανος ᾖ ἡ φιλοσοφία· ἔχει δὲ διπλοῦν σχῆμα, τὸ μὲν τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ προσώπου τοῦ ἐν τῷ δράματι, τῆς Με-

*) Ex his verbis conicere possis huius fabulae esse fr. 14.

λανίππης. et mox p. 356: *ἡ δὲ Μελανίππη ἐπαιδεύθη* (*ἐπλήσθη* ci. Valck.) *μὲν ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, γέγονε δὲ ταύτῃ παιδία, ἐξέθηκε δ' αὐτὰ εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια· ὁ δὲ πατὴρ ἡγεῖται ἐκ βοὸς εἶναι καὶ ὡς τέρας βούλεται κατακαῦσαι· βοηθοῦσα αὕτη* (*αὐτὴ* Welck.) *ἡ Μελανίππη ἀποφαίνεσθαι πειρᾶται ὅτι τέρας οὐδέν ἐστιν. οὕτω τὸ δρᾶμα ὅλον ἐσχημάτισται. καὶ ἅμα διδάσκει ἡμᾶς Εὐριπίδης ὅτι τὸν σχηματίζοντα ἐγγυτάτω δεῖ εἶναι τοῦ λῦσαι τὸ σχῆμα μετὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ σχήματος. περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει ʻεἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;ʼ* Similiter idem Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 300 sq.: *Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν ὅλῳ δράματι λόγον ἐσχηματισμένον περαίνει, ἐν τῇ Μελανίππῃ τῇ σοφῇ. κἀκεῖ δὲ τὸ σχῆμα διπλοῦν, τὸ μὲν αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ ὑποκειμένου προσώπου, τῆς Μελανίππης κτἑ.* Exitus fabulae continetur iis quae tradit Hyginus fab. 186: *Menalippen excaecavit* (pater) *et in munimento conclusit.* Hoc drama respicit Tatianus Or. ad Gr. c. 33 p. 132: *Μελανίππη τις ἦν σοφή· διὰ τοῦτο ταύτην ὁ Λυσίστρατος ἐδημιούργησεν.* item ut videtur Ar. Thesm. 547: *ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε.* Nonnus (a Meinekio indicatus) Dionys. 8, 236: *καὶ σὲ σοφῆς προβέβουλεν ἀειδομένης Μελανίππης.* Denique huc referendum quod Pollux 4, 141 habet: *τὰ δ' ἔκσκευα πρόσωπα — Εὐίππη* (immo *Ἵππη*) *ἡ Χείρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς ἵππον παρ' Εὐριπίδῃ* (cf. fr. 492).

483

Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ

Lucian. Iov. trag. 41 vol. 2 p. 689: *ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης μηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων τὰ δοκοῦντά οἱ λέγῃ, ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρρησιαζομένου ʻὁρᾷς τὸν ὑψοῦ — θεόνʼ* (fr. 935) *καὶ πάλιν ʻΖεὺς ὅστις — λόγῳʼ καὶ τὰ τοιαῦτα,* ubi *κλύων* post *λόγῳ* plerique libri addunt, omittit A. Iustinus M. vol. 1 p. 134: *ἐν Φρίξῳ ὁ τραγικός — ἐν Φιλοκτήτῃ — ἐν Ἑκάβῃ ʻΖεὺς ὅστις — λόγῳʼ.* Plut. Mor. p. 756 C: *ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Εὐριπίδην ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης ʻΖεὺς γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳʼ. μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον — ἤλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται ʻΖεὺς ὡς — ὕποʼ* (fr. 484). respicit Athenagoras Legat. pro Christ. c. 6 p. 23 *Ζῆνα γὰρ ὅστις ἐστὶ Ζεύς, οὐκ οἶδεν* (Euripides) *πλὴν λόγῳ. ὁ Ζεύς* Lucianus, *εἶ Ζεύς* Iustinus M. (ubi *ἦν Ζεύς* cod. Arg.), cf. Eur. Herc. F. 1263: *Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐγείνατο.*

484

Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Ἕλλην' ἔτικτεν

Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1312: *καὶ Εὐριπίδης ʻΖεὺς — ὕποʼ*

(vs. 1). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὕρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἔν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ (fr. 594, 4) καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. — ἐν δὲ τῇ Μελανίππῃ παρεισάγει ταύτην προοιμιαζομένην ‛Ζεὺς — ἔτικτεν’. vs. 1 habet Ar. Ran. 1244, ubi Schol.: Μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀρχή. item Plut. Mor. p. 756 C (vide fr. 483) et sine fab. nomine Hermogenes Rhett. vol. 3 p. 434: καὶ Εὐριπίδης ‛Ζεὺς ὡς λέλεκται’ ἀναφορά, ‛τῆς ἀληθείας ὕπο’ βεβαίωσις.

485

ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προυμαντεύσατο
χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ’ ἀντολαῖς

Clemens Alex. Strom. I p. 361: μαρτυρεῖ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Ἱπποῦς ὧδέ πως ‛ἣ πρῶτα — ἀντολαῖς’. Similiter Cyrillus c. Iulian. IV p. 134 B. vs. 2 χρησμοῖσιν ἢ δι’ ἀστέρων (vel ἥδ’ ἀστέρων) ἐπανατολάς Clemens, correctum e Cyrillo. Locum huc rettulit Valck. in Eur. Phoen. 506.

486

τὸν δ’ ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν

Stephanus Byz. v. Βοιωτία p. 173, 17 de Boeoto: καὶ Εὐριπίδης ‛τὸν — καλεῖν’. βοῦν libri, βοῦς Meinekius coll. Eust. in Dionys. P. 426 p. 178, 13: ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν ὡς ῥιφεὶς ἀμφὶ τοὺς βόας. ῥιφθέντα ci. Valck.

487

Aristophanes Lysistr. 1124:

ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ’ ἔνεστί μοι·
αὐτὴ δ’ ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
τοὺς δ’ ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ’ οὐ μεμούσωμαι κακῶς.

Schol. de vs. 1125 annotant: ὁ στίχος (οἱ στίχοι Put.) ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. Videntur quattuor versus allati aut desumpti esse ex Euripide aut ad exemplum huius poetae compositi. vs. 1 μοῦσα δ’ ἔστι μοι Suidas v. μουσωθῆναι, quod praeferebat Porsonus.

488

κοὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ’ ἐμῆς μητρὸς πάρα,
ὡς οὐρανός τε γαῖά τ’ ἦν μορφὴ μία·
ἐπεὶ δ’ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος,
δένδρη, πετεινά, θῆρας οὕς θ’ ἅλμη τρέφει
γένος τε θνητῶν.

Dionys. Hal. Rhet. 9, 11 vol. 5 p. 356: ὁμολογεῖ οὖν (Eur.) τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀρχαίαν διὰ τῆς Μελανίππης ‛καὶ οὐκ ἐμὸς — μία’ (vs. 1 et 2). vs. 2—6 habet Diod. Sic. 1, 7 (quem locum repetit

Eusebius Praep. Euang. p. 20 D): *ἔοικε δὲ περὶ τῆς τῶν ὅλων φύσεως οὐδ᾽ Εὐριπίδης διαφωνεῖν τοῖς προειρημένοις, μαθητὴς ὢν Ἀναξαγόρου τοῦ φυσικοῦ· ἐν γὰρ τῇ Μελανίππῃ* (*Μεναλίππῃ* Euseb., de qua scriptura cf. C. Keilius Spec. Onomatol. Gr. p. 36 sq.) *τίθησιν οὕτως* '*ὡς — θνητῶν*'. vs. 1 repetit Dionys. Hal. Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 301: *φησὶ γὰρ ἡ Μελανίππη* '*καὶ οὐκ ἐμὸς — πάρα*'. respicit Plato Sympos. p. 177 A: *ἡ μέν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ Φαίδρου τοῦδε.* cf. Aristid. vol. 2 p. 41: *καὶ μὴν οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἔφη ὁ Πλάτων τὸ τοῦ Εὐριπίδου προσπαίζων* (quibus verbis Eurip. Hipp. 352 respici falso statuit Schol. p. 398). Plut. Mor. p. 661 A: *οὐκ ἐμός, εἶπεν, ὁ μῦθος, ἀλλ᾽ οὑτοσὶ Φίλων κτἑ.* Iulianus p. 299 C: *οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ.* Aristid. vol. 1 p. 116 sq.: *καίτοι τοῦτό γε οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, ἀλλ᾽ ἡ πόλις αὐτὴ συνομολογεῖ.* Hor. Sat. 2, 2, 2: *nec meus hic sermo est, sed quae praecepit Ofellus rusticus abnormis sapiens crassaque Minerva.* cf. Eur. Hel. 516: *λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ᾽ ἔπος.* vs. 2—4 apponit Tzetzes Exeg. Il. p. 41, 18, ubi *πῶς οὐρανός* vs. 2 legitur. Hunc locum spectare videtur Aristot. Poet. c. 15 p. 1454 a 31: *παράδειγμα — τοῦ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος — ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις.*

489

Dionys. Hal. Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 301: *ὁ μὲν Εὐριπίδου σχηματισμὸς οὗτος· ὁ δὲ τῆς Μελανίππης* '*τίς τὰ παιδία ἐξέθηκεν εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια;*' ibid. 9, 11 vol. 5 p. 355 sq.: *περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει* (Melanippe) '*εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;*' Ipsa poetae verba restituere vix licet. Maehly temptavit: *εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσά τις τὰ παιδί᾽ ἐξέθηκεν εἰς βουφόρβια φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ δράσεις φόνον;*

490

δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον

Aristot. Eth. Nicom. 5, 2 p. 1129 b 28: *κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη καὶ οὔθ᾽ ἕσπερος οὔθ᾽ ἑῷος οὕτω θαυμαστός.* ubi Scholion codicis Paris. 1854 ab Osanno in Wolfii Anal. vol. 2 p. 538 editum: *τοῦτο ἐκ τῆς Εὐριπίδου σοφῆς Μελανίππης· λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ* '*δικαιοσύνης τὸ χρύσεον πρόσωπον*'. pro *τὸ χρύσεον* alter codex Parisinus 2023 *τηλαυγὲς χρυσοῦν* praebet, ubi *τηλαυγὲς* e Pindari Ol. 6, 4 immixtum esse recte iudicat Meinekius; idem Aristotelis ope Euripideum locum sic iubet restitui:

δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον·
οὔθ᾽ ἕσπερος οὔθ᾽ ἑῷος οὕτω
θαυμαστός.

Aristotelis vestigia legit Plotinus p. 53 D: *καλὸν τὸ τῆς δικαιοσύνης*

καὶ σωφροσύνης πρόσωπον καὶ οὔτε ἕσπερος οὔτε ἑῷος οὕτω καλά. extremis verbis utitur auctor Timarionis dialogi in *Notices et Extraits* vol. IX, 2 p. 179: καὶ οὐθ' ἕσπερος οὐθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστὸς ὡς ἡμῖν ἐκεῖνος τῷ τότε παρανατέταλκε. Forma δικαιοσύνας debetur Athenaeo XII p. 546 B, quem locum attulimus in Soph. fr. 11.

491

ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός

Ar. Ran. 100 et 311, quos locos attulimus fr. 43. Schol. Ar. Ran. 100: αἰθέρα Διός] Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης 'ὄμνυμι δ' — Διός'. ubi ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους (omisso Εὐριπίδου) ed. Ald., εἰς τὴν Μελανίππην Σοφοκλῆς codex Mediol., probabiliter ἐκ Μελανίππης σοφῆς Bergler. Suidas v. παρακεκινδυνευμένον: Εὐριπίδης 'ὄμνυμι δ' — Διός'. utitur hoc versu leviter mutato Ar. Thesm. 272: ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός. ubi Scholia: ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.

492

Hyginus Poet. Astr. 2, 18 p. 463: *Euripides autem in Menalippa Hippen Chironis Centauri filiam Thetin antea appellatam dicit, quae cum aleretur in monte Pelio et studium in venando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iovis nepote persuasam concepisse, cumque iam partus appropinquaret, profugisse in silvam. — itaque cum parens eam persequeretur, dicitur illa petisse a deorum potestate ne pariens a parente conspiceretur. quae deorum voluntate postquam peperit, in equam conversa inter astra est constituta.* Similiter Eratosth. Catast. c. 18: Εὐριπίδης δὲ φησὶ Μελανίππην (φησὶν ἐν Μελανίππῃ Ἵππην ci. Valck.) εἶναι τὴν τοῦ Χείρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλου δὲ ἀπατηθεῖσαν φθαρῆναι κτἕ. Schol. lat. Arati p. 59: *Euripides dicit Menalippen Chironis filiam esse, quae compressa gravida profugit in Pelion montem et dum a patre comprehendi timeret, deorum misericordia conversa in equum ad astra conscendit.* Pollucis locum 4, 141 exhibuimus p. 405.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΔΕΣΜΩΤΙΣ

Hyginus fab. 186: *Melanippen Desmontis*) filiam sive Aeoli, ut alii poetae dicunt, formosissimam Neptunus compressit, ex qua procreavit filios duos. quod cum Desmontes rescisset, Melanippen excaecavit et in munimento conclusit, cui cibum atque potum exiguum praestari iussit, infantes autem feris proici. qui cum proiecti essent, vacca lactans veniebat ad infantes et ubera praestabat. quod cum armentarii vidissent, tollunt eos ut educarent. interim Metapontus rex Icariae a coniuge Theano petebat, ut sibi*

*) 'Hoc nomen ex Melanippae cognomine δεσμῶτις originem duxisse ac depravatum esse videtur'. WAGNER. Fortasse Hyginus cum in Graeco exemplari invenisset περὶ Μελανίππης τῆς δεσμώτιδος, hinc Desmotis filiam effinxit.

liberos procrearet aut regno cederet). illa timens mittit ad pastores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos in ventos. ea regi Metaponto pro suis supposuit. postea autem Theano ex Metaponto peperit duos. cum autem Metapontus priores valde amaret, quod formosissimi essent, Theano quaerebat ut eos tolleret et filiis suis regnum servaret. dies advenerat ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad sacrum faciendum. Theano occasionem nacta indicat filiis suis eos* (*eis* ci. Scheffer) *suppositicios priores esse: itaque cum in venationem exierint, eos cultris interficite. illi autem matris monitu cum in montem exissent, praelium inter se commiserunt. Neptuno autem adiuvante Neptuni filii vicerunt et eos interfecerunt. quorum corpora cum in regiam allata essent, Theano cultro venatorio se interfecit. ultores autem Boeotus et Aeolus ad pastores ubi educati erant confugerunt. ibi Neptunus eis indicat ex se esse natos et matrem in custodia teneri. qui ad Desmontem pervenerunt cumque interfecerunt et matrem custodia liberarunt: cui Neptunus lumen restituit. eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem et indicant ei perfidiam Theanus. post quae Metapontus duxit coniugio Melanippen eosque sibi filios adoptavit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt Boeotus Boeotiam, Aeolus Aeoliam.* Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 16: *Αἴολε καὶ Βοιωτέ, σοφὸν φιλομήτορα μόχθον πρήξατε, μητέρ' ἑὴν ῥυόμενοι θανάτου· τοὔνεκα γὰρ καὶ* (fort. *καλοί τε*) *πεφήνατε [κ]ἄλκιμοι ἄνδρες, ὃς μὲν ἀπ' Αἰολίης, ὃς δ' ἀπὸ Βοιοτίης.* quo epigrammate celebrantur *Αἴολος καὶ Βοιωτὸς Ποσειδῶνος παῖδες ῥυόμενοι ἐκ δεσμῶν τὴν μητέρα Μελανίππην.* Strabo VI p. 265 de Metapontio disserens: *ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Μετάποντον μυθεύουσι καὶ τὴν Μελανίππην τὴν δεσμῶτιν καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς Βοιωτόν.*

493

σὺν τῷ θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν
βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον.

Orion Flor. 5, 3 p. 47, 7: *ἐκ Μελανίππης δεσμώτιδος Εὐριπίδου.* '*σὺν — χρησιμώτερον*'. vs. 1 *ἀνατρέφειν* cod., *ἀναστρέφειν* Schneidewin.

494

ἴστω δ' ἄφρων ὢν ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν
παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο,
τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων·
ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα,
οὐ χρὴ γοᾶσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν.

Stob. Flor. 76, 10: *Εὐριπίδου Μελανίππη.* '*ἴστω δ' — ἐᾶν*'.

*) Libri *ut regno cederet.* Fortasse legendum *nisi sibi liberos procrearet, ut regno cederet.*

vs. 4 ᾧ] ὡς A. δίδωσι libri, διδῶσι Matthiae. φῦσαι ci. Matthiae. vs. 5 χρὴ 'γκαλεῖσθαι ed., χρὴ τλεῖσθαι A, χρὴ γλεῖσθαι MVind., γοᾶσθαι scripsi. Locum huc rettulit Matthiae.

495

ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὕνεκα
ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δέ πως
μισῶ γελοίους, οἵτινες σοφῶν πέρι
ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα, κεἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ
τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς
οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σώζουσι

Ath. XIV p. 613 D: καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν τῇ δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη 'ἀνδρῶν — σώζουσι'. cf. Eust. Od. p. 1837, 1: ὁ καλὸς Εὐριπίδης ἐν τῷ 'οἳ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλωτι'. vs. 3 μὲν ἐπὶ σοφῶν VL, τι εἴ τι σοφῶν AB, τι ἔτι σοφῶν P, om. C, scripsi σοφῶν πέρι. vs. 4 κεἰς PVL, καὶ εἰς ABC. vs. 5 εὐτρεπεῖς Meinekius. vs. 6 οἰκοῦσι δ' οἴκους ante Meinekium. vs. 7 σώζουσι] κομίζουσι C superscripto σώζουσι.

496

ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος·
αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον
ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί· τὰ δ' εἰς γάμους
οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν.

Stob. Flor. 69, 19: Εὐριπίδου Μελανίππῃ. 'ἄλγιστόν — φρονεῖν'. vs. 2 σφαλεῖσι Vind. Locum huc referendum esse docet fr. 497.

497

τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται
γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

Stob. Flor. 69, 11: Εὐριπίδου Μελανίππῃ. 'τῆς μὲν — φύσεις'. Porphyrius in Euseb. Pr. E. p. 466 D: Εὐριπίδης δὲ ἐν Μελανίππῃ (μελανίππω libri plerique) τῇ δεσμώτιδι 'τῆς μὲν — φύσεις'. vs. 1 οὐδὲν] fort. οὐχὶ vel οὔτι leg. γίνεται Euseb. et Stobaei M. vs. 3 δ' αἱ] δ' αὖ Stobaei M.

498

Ath. XII p. 523 D: ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς μὲν Τίμαιος φησὶ καὶ Εὐριπίδης ἐν δεσμώτιδι (ἢ addunt libri) Μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος.

499

τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν· οἱ μὲν ἢ παίδων πέρι
ἢ συγγενείας οὕνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν
κακὴν λαβόντες· εἶτα τοῦτο τἄδικον
πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω,
ὥστ' ἐξίτηλος ἁρετὴ καθίσταται.

Stob. Flor. 74, 6: *Εὐριπίδου Μελανίππη.* '*τίσασθε — καθίσταται*'. vs. 1 *ἐνταυθοῖ* libri, *ἐντεῦθεν* Elmsleius. vs. 3 *οὕνεκ'*] *εἵνεκ'* A. vs. 4 *δ' οὐ τότ' ἄδικον* libri, *τοῦτο τἄδικον* Porsonus, *δ' ὧδε τἄδικον* Elmsleius. vs. 6 *ὡς ἐξίτηλος ἡ ἀρετὴ* ante Elmsleium.

500

πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.

Stob. Flor. 73, 10: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*πλὴν — γένος*'.

501

μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
ψάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει·
αἱ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω.

Vita Eur. in Westerm. *Βιογρ.* p. 136, 73: *ἐν γοῦν τῇ Μελανίππῃ* (*μεναλίππῃ* codex Paris.) *περὶ αὐτῶν τάδε φησί* '*μάτην — λέγω*' *καὶ τὰ ἑξῆς.* vs. 3 *εἰς* libri, *εἴσ'* Rossignol. mox *ἐμῷ λόγῳ* ci. Fritzschius, malim *ᾗ ἐγὼ λέγω* (cf. Soph. El. 338).

502

ὅστις δ' ἄμικτον πατέρ' ἔχει νεανίας
στυγνόν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.

Stob. Flor. 83, 3: *Εὐριπίδου Μελανίππη.* '*ὅστις — κακά*'. vs. 1 *ἀμείλικτον* libri, *ἄμικτον* Heath.

503

γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,
μάτην πονοῦσιν· ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει
μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους.

Stob. Flor. 70, 1: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*γάμους — δόμους*'. vs. 1 *ὅσαι* ci. Bergkius. *σπεύδουσι*] *παιδεύουσι* A. vs. 2 *τῷ* MVind. Voss., *τὼ* A, *τὸ* al. vs. 3 *μέλλουσα* ci. Fixius.

504

ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους
ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν·

τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασι
δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κοὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων
ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις οὐ ῥᾴδιαι.

Stob. Flor. 70, 4: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Μελανίππη. ‘ὅσοι — ῥᾴδιαι’. vs. 1 δ' ἢ] δὴ MVind. vs. 3 ἐν δώμασι] ἐν τοῖς δώμασι AMVind., fortasse ἐν τοῖς δόμοις leg. vs. 6 οὐ addidit Scaliger.

505

μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
μετὰ σωφροσύνης
κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

Stob. Flor. 72, 13: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Μελανίππης. ‘μετρίων — ἄριστον’. vs. 1 μέτριον λέκτρων A. δὲ] γε M, τε scripserim.

506

ὦ τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν.

Stob. Flor. 94, 1: Εὐριπίδου Μελανίππη. ‘ὦ — κακόν’. vs. 2 εὔκρατος libri, εὔκρας Valck. ἐγένετο δ' libri, ἐγένεθ' οἷς δ' Porson. ὄγκος] ὄγδοος A.

507

τὰ τυγχάνοντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν,
σοφὸν νομίζω σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Stob. Flor. 108, 24: Εὐριπίδου Μελανίππης. ‘τὰ — δοκεῖ’. Plut. Mor. p. 116 F: καὶ ὁ Εὐριπίδης ‘ὅστις δ' ἀνάγκῃ — ἐπίσταται’ (fr. 956) καὶ ἐν ἄλλοις ‘τὰ — δοκεῖ’. vs. 1 τυγχάνοντα] προσπεσόντα Plut. vs. 2 σοφὸν νομίζω] ἄριστος εἶναι Plut. τ' ἐμοὶ] τέ μοι Plut. Cum extremis verbis cf. Eur. Med. 884: νῦν οὖν ἐπαινῶ σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς.

508

δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς
πτεροῖσι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς
Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας
ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν
πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ Δίκη
ἐνταῦθά πού 'στιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὁρᾶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 14 p. 108: Εὐριπίδης Μελανίππῃ. ‘δοκεῖτε — ὁρᾶν’. vs. 4 ὁπωσοῦν vel ὁποσοῦν libri, ὁ πᾶς ἂν Grotius. Stobaeus

quae subiecit, *ταύτας μὲν ἀνθρώποισιν κτἑ.* cum h. l. non cohaerere vidit Grotius; recepimus inter adespota (fr. 409).

509

οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν·
ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Stob. Ecl. 1, 8, 19 p. 232: *Εὐριπίδου Μελανίππῃ* (*πηνελόπ* ante Musgr., lemma om. A). '*οὐκ — ὁρᾷ*'. vs. 1 *πράττοντάς τι* libri.

510

τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι
καὶ τἀκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

Stob. Flor. 124, 16: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*τί — ἀλγήματα;*' vs. 1 *τοῦ θανόντος* M. vs. 2 *τἀκχυθέντα*] *ἐκχυθέντα* A, *τ' ἐκχυθέντα* Vind., *τὰ ἐκχυθέντα* M.

511

παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.

Stob. Flor. 115, 5: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*παλαιὸς — κράτος*'.

512

τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.

Stob. Flor. 116, 7: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*τί — ἀνήρ.*

513

παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ.

Stob. Flor. 52, 3: *Εὐριπίδου Μελανίππη.* '*παπαί, νέος — ἀνήρ*'.

514

ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ σκοπεῖν χρεὼν
τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,
κἂν ὦσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

Stob. Flor. 86, 9: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*ἐγὼ μὲν — λέγω*'. vs. 1 *οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ*] *οὐδὲν οἶδ' ὅπως* Grotius, *οὐ κάτοιδ' ὅπως* Düntzer, equidem *οὐ κάτοιδ' ὅτῳ* praetulerim. vs. 3 *κενῶν* B, *τέκνων* ceteri.

515

δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ,
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

Stob. Flor. 62, 38: *Εὐριπίδου Μελανίππης.* '*δοῦλον — ἐλευθέρων*'. vs. 1 *διαφθείρει* Stob., *διαφθερεῖ* Flor. Leid. 123 in Philol. vol. 6 p. 578.

516

ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνήρ.

Stob. Flor. 30, 11: *Εὐριπίδου Μελανίππῃ* (sic MVind.). '*ἀργὸς — ἀνήρ*'.

517

ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν.

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62: *ἀλάστορες· Βακχεῖος μὲν ἐν πρώτῳ φονεῖς φησίν, ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μελανίππης λέγοντος* '*ἴσως — κτανεῖν*'. *ἴσως* suspectum, *δείσας* ci. Pflugkius. *ἀλάστορας* ed., *ἀλάστορ'* Elmsleius.

518

Schol. Plat. p. 965 a 28: *Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελανίππῃ.*

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Plutarchus q. d. Mor. p. 312 A: *Ἄρης Ἀλθαίᾳ συνῆλθε καὶ Μελέαγρον ποιήσας, ὡς Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ.* De mytho, quem ante Euripidem Sophocles, postea alii tractaverunt, cf. Apollod. 1, 8, 2 et 3 Ovid. Met. 8, 270—545 Hygin. fab. 174 Schol. Il. *I*, 534 548. Eodem argumento enarrato Iohannes Mal. p. 166, 4 haec addit: *ὁ σοφὸς Εὐριπίδης δρᾶμα περὶ τοῦ αὐτοῦ Μελεάγρου ἐξέθετο.* Probabiliter huc relatum est adespoton fr. 152. Euripideum drama respici videtur Schol. Vergil. Aen. 12, 468: *has viragines dici-* [*mus*, ..] *qualis in tragoediis Atalanta traditur.*

519

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς
ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα·
Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας,
Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ,
Λήδας ὅμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον.

Aristot. Rhet. 3, 9 p. 1409 b 10: *δεῖ δὲ τὴν περίοδον καὶ τῇ διανοίᾳ τετελεῶσθαι καὶ μὴ διακόπτεσθαι ὥσπερ τὰ Σοφοκλέους ἰαμβεῖα* '*Καλυδὼν — χθονός*' (vs. 1). ubi Scholia fol. 61 b 29: '*Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα*' *τοῦ Εὐριπίδου ἐστίν, κεῖται δὲ ἐν τῷ Μελεάγρῳ* '*ἐν — παρθένον*' (vs. 2—5). ibidem fol. 61 a 42 versus primus affertur: *οἷόν ἐστι τὸ* '*γένοιτο, Ζεῦ, τὸν σῦν καταβαλεῖν ἐμέ*' *καὶ οἷόν ἐστι καὶ τὸ* '*Καλυδὼν — χθονός*'. Lucianus Symp. 25 vol. 3 p. 436: *καὶ Εὐριπίδης* '*Καλυδὼν — εὐδαίμονα*' (vs. 1 et 2). Demetrius de Eloc. c. 58 (cf. Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1214): *οἱ δὲ πρὸς οὐδὲν ἀναπληροῦντες, φησί, τὸν σύνδεσμον ἐοίκασι τοῖς ὑποκριταῖς τοῖς τὸ καὶ τὸ πρὸς ουδὲν ἐπιλέγουσιν* (*ἔπος λέγουσιν* vulgo), *οἷον εἴ τις ὧδε λέ-*

γοι ʿ*Καλυδὼν — χθονός* (vs. 1), *φεῦ, ἐν — εὐδαίμονα* (vs. 2), *αἶ αἶ*ʾ. vs. 1 e Meleagro laudatur Schol. Ar. Ran. 1238 (vide fr. 520). ibi *Πελοπείας* Demetrius et libri nonnulli Aristot., *Πελοπίης* v. l. in Luciano. vs. 2 *ἐν ἀντιπορέμοις πάντ᾽ ἔχουσιν εὐδαιμονίαν* Schol. Aristot. *εὐδαίμονος* Greg. Cor. vs. 5 *Λήδης* et *Θετίου* Schol. Aristot. ed.

520

Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν
θύων ἀπαρχάς

Ar. Ran. 1238: ΕΥΡ. — *Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς* ΑΙΣΧ. *ληκύθιον ἀπώλεσεν.* ΕΥΡ. *ἔασον εἰπεῖν πρῶθ᾽ ὅλον με τὸν στίχον.* ʿ*Οἰνεύς — ἀπαρχάς*ʾ ΑΙΣΧ. *ληκύθιον ἀπώλεσεν.* Scholia v. 1238: *Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς. ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος* ʿ*Καλυδὼν — χθονός*ʾ (fr. 519). quae sequuntur *τὸ δὲ λεῖπον τοῦ στίχου* ʿ*οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι*ʾ ab antiquis libris absunt. vs. 2 cf. Schol. Il. *I*, 535 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 240, 12 (Eust. Il. p. 770, 21): *Οἰνεὺς ἀπαρχὰς θύων κατὰ Εὐριπίδην.* Apollod. 1, 8, 2: *τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων.* Ceterum his versibus genuinum dramatis initium contineri, fr. 519 minoris Euripidis esse ci. Fritzschius in Ar. Ran. p. 367.

521

Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ᾽ ἀγρεύεις ἄγραν

Etym. M. p. 576, 30: *Μελέαγρος· ἐτυμολογεῖ Εὐριπίδης* ʿ*Μελέαγρε — ἄγραν*ʾ. cf. Proclus in Plat. Cratyl. c. 83 p. 43 (Anecd. Bekk. p. 1163): *ἵνα μὴ τὸν Μελέαγρον ὥσπερ Εὐριπίδης κακῶς ἐτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγραν. ἀγρεύσεις* ci. Valck.

522

καὶ κτῆμα δ᾽, ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ,
παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασι
καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε
ἀνάθημα βιότου κοὔποτ᾽ ἐκλείπει δόμους.

Stob. Flor. 75, 2: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.* ʿ*καὶ κτῆμα — δόμους*ʾ. vs. 4 *καλὸν τὸ* MVind., *καλόν τε* AB, *καλόν τι* scripsi. vs. 5 *ἐκλίπει* AM. Meleagri sunt verba sicut fr. 523 et 524.

523

δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ἀριθμόν, ἀλλ᾽ ἄπεισι κἂν παρῶσ᾽ ὅμως.

Stob. Flor. 8, 3: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.* ʿ*δειλοὶ — ὅμως*ʾ. vs. 2 *παρῶσιν* MVoss.

524

ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις
χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν,
ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον.

Stob. Flor. 72, 12: Εὐριπίδου Μελεάγρῳ. 'ἡγησάμην — ἔκγονον ὄν'. vs. 3 δέ τ'] δ' ἅτ' A, δ' ἅτ M, δ' ἀπ' Gaisford. ἀμφοῖν ἐκγόνονον vel ἔκγονον ὄν libri, ἂν φῦναι γόνον Valck.

525

ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν
ἐσθλήν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός

Stob. Flor. 74, 12: Εὐριπίδου Μελεάγρῳ. 'ἔνδον — μηδενός'. vs. 2 ἀξίαν] ἄξιαι ci. Gesner, ἀξία Dobraeus.

526

εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος,
γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί·
ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες
κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι.

Stob. Flor. 73, 29: Εὐριπίδου Μελεάγρῳ. 'εἰ κερκίδων — ἔτι'. vs. 3 γὰρ] ἂν ci. Dobraeus. ἐμπεπτωκότες Vind. vs. 4 εἶεν AB, εἰσιν Vind. οὔθ' ἡμεῖς BVoss., οὐδ' ὑμεῖς ceteri. Welcker ante vs. 1 haec verba collocat πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις desumpta ex Ar. Av. 829: similis sententia praecessisse videtur, sed Aristophanem suspicor Sophoclis fr. 618, 1 aut Eur. Suppl. 447 expressisse.

527

κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας

Ar. Ran. 1316: ἱστότονα πηνίσματα, κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας. ubi Schol. v. 1315: τὸ δὲ κερκίδος ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. Schol. cod. Ven. v. 1316: καὶ ταῦτα Εὐριπίδου. Fritzschius in Ar. Ran. p. 401 haec Euripidi tribuit: αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατ' οἴ-|κους εἱλίσσετε δακτύλοις | ἱστότονα πηνίσματα, | κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας.

528

ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη,
τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν.

Stob. Flor. 64, 10: Εὐριπίδου ἐκ Μελεάγρου. 'ἡ — σωφρονεῖν'.

529

εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμ', ὃ μὴ τύχοι, ποτέ,
τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ

βελτίον' ἂν τέκοιμι δώμασιν τέκνα·
ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ
σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες.

Stob. Flor. 70, 6: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.* '*εἰ δ' — βελτίονες*'. vs. 2 *πόνοισιν* libri, *δόμοισιν* Musgravius. vs. 3 *δώματι* libri, *δώμασιν* Valck., *σώμασιν* Musgr. vs. 4 et 5 cum lemmate *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ* habet Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 727, 22 et s. fab. n. Clemens Alex. Strom. VI p. 741. vs. 4 *ἐκ*] *εἰς* Ioh. Dam. *ὅστις ἐκπονεῖ*] *ἐκπονουμένων* Clemens. vs. 5 *οἱ πόνοι* Ioh. Dam. Atalantae haec verba videntur sicut fr. 530 et 531.

530

τό τοι κράτιστον, κἂν γυνὴ κράτιστον ᾖ,
τοῦτ' ἔστιν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐχὶ διαφέρει.

Orion Flor. 7, 1 p. 50, 29: *ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.* '*τὸ — διαφέρει*'. vs. 1 *τὸ τ . .* codex, *τό τοι* Schneidewin. *κράτι . . ᾖ* cod., *κράτιστον ᾖ* Schneidewin. vs. 2 *τοῦτ' ἔστ'* codex. *οὐ* cod., *οὐχὶ* Meinekius. Dubito num verba poetae restituta sint.

531

μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις
γενναιότητα κἀρετήν· καλὸς δέ τις
κἂν ἐκ πονηρῶν σωμάτων γένοιτο παῖς.

Stob. Flor. 87, 5: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.* '*μόνον — παῖς*'. vs. 1 *αὐτὰ* libri, *ἀντὶ* Iacobsius. vs. 2 *κἀρετήν*] *κάρῆν* A.

532

μισῶ γυναῖκα . ., ἐκ πασῶν δὲ σέ,
ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' εἶτ' εὖ λέγεις.

Stob. Flor. 73, 31: *Εὐριπίδου Μελέαγρος* (sic M, *τοῦ αὐτοῦ μελ*[ε] Vindob.). '*μισῶ — λέγεις*'. vs. 1 *γυναῖκας*] *γυναῖκα* MVind., *γυναῖκας πλεῖστον* ci. Meinekius, *γυναῖκα πᾶσαν* ego malim. vs. 2 *ἔχουσα εὖ* libri, *ἔχουσ' εἶτ' εὖ* Dobraeus.

533

ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν
καὶ δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῆ δόμοις.

Stob. Flor. 62, 3: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.* '*ὡς — δόμοις*'. vs. 1 in Men. mon. 556 sic scribitur: *ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν.*

534

Τελαμὼν δὲ χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι
πρόβλημα θηρός, βότρυσι δ' ἔστεψεν κάρα,

Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον.
Κύπριδος δὲ μίσημ', Ἀρκὰς Ἀταλάντη, κύνας
καὶ τόξ' ἔχουσα, πελέκεως δὲ δίστομον
γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος· οἱ δὲ Θεστίου
παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός,
τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ
ἔχοιεν, ὃς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.

Macrobius Sat. 5, 18, 17: *morem vero Aetolis fuisse uno tantummodo pede calceato in bellum ire ostendit clarissimus scriptor Euripides tragicus, in cuius tragoedia quae Meleager inscribitur, nuntius inducitur describens quo quisque habitu fuerit ex ducibus qui ad aprum capiendum convenerant. in eo hi versus sunt:* 'Τελαμὼν — νόμος'. § 18: *animadvertitis diligentissime verba Euripidis a Marone servata; ait enim ille* 'τὸ λαιὸν — ποδός' (vs. 7). mox § 20: *ipsa Aristotelis verba ponam ex libro quem de poetis secundo subscripsit, in quo de Euripide loquens sic ait: τοὺς δὲ Θεστίου κόρους τὸν μὲν ἀριστερὸν πόδα φησὶν Εὐριπίδης ἐλθεῖν ἔχοντας ἀνυπόδετον· λέγει γοῦν ὅτι τὸ λαιὸν ἴχνος ἦσαν ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν.* vs. 1 *αἰετὸν* ed. vs. 6 *ακταιος* P, *Ἀγκαῖος* Schrader. vs. 7 *παῖδες*] *κόροι* in Aristotelis loco. vs. 8 *τὸν*] *τὸ* § 20. vs. 9 *πᾶσιν*] *τοῖσιν* scribendum suspicor.

535

σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον

Ar. Ran. 1402: ΕΥΡ. '*σιδηροβριθές — ξύλον*'. ubi Schol. cod. Rav.: *ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.*

536

τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν· κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ
γῆ καὶ σκιά· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.

Stob. Flor. 98, 4: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.* '*τοὺς ζῶντας — οὐδὲν βλέπει*'. ibid. 121, 25: *Εὐριπίδου.* '*τοὺς ζῶντας — οὐδὲν ῥέπει*'. vs. 1 *δρᾶν*] *δρᾷ* Flor. 98, ubi tamen *δρᾶν* MVindob. *δὲ πᾶς*] *οὐδεὶς* Flor. 98. vs. 2 *ῥέπει*] *βλέπει* Flor. 98.

537

τερπνὸν τὸ φῶς μοι τόδ'· ὑπὸ γῆν δ' Ἅιδου σκότος
οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν.
ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως
ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν.

Stob. Flor. 119, 9: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ.* '*ἄτερπνον — θανεῖν*'. vs. 1 *ἄτερπνον* libri, *τερπνὸν* Grotius; fortasse deleto *μοι* scribendum: *τὸ φῶς τόδ'· ὁ δ' ὑπὸ γῆν* (sive malis *γῆς* cum Osanno) *Ἅιδου*

σκότος οὐδ' εἰς κτἑ. vs. 2 οὐδ' εἰς ἀνθρώπους libri, ἡδὺς ἀνθρώποις scripsi. vs. 3 τηλίκη δόμοις libri, τηλικήδ' ὅμως Valck.

538

τὸ μὲν γὰρ ἐν φῷ, τὸ δὲ κατὰ σκότος κακόν.

Etym. M. p. 803, 45: φῷ· ἀντὶ τοῦ φωτί, σὺν τῷ Ι. Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ 'τὸ μὲν — κακόν'. μὲν ἐν] μὲν γὰρ ἐν cod. V, ut Sylburgius coniecit. κατὰ] κάτω ci. Valck., fortasse τὸ δὲ κατάσκοτον κακόν leg., quamquam κακόν suspectum mihi est.

539

ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη.

Phot. Lex. v. νῦν δή p. 305, 15 et Suid. v. νῦν δή: καὶ Εὐριπίδης — ἐν Μελεάγρῳ 'ὁρᾷς — τύχην'. τύχη Suidae codex V, τύχην ceteri.

540

φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχα στρέφει θεός.

Stob. Flor. 105, 46: Εὐριπίδου Μελέαγρος. 'φεῦ — θεός'. τάχιστα libri, τάχα Grotius; vide an praestet ὡς τάχιστα θεὸς στρέφει.

541

εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται
κάρηνα πυρσαῖς γέννσι Μελανίππου σπάσας.

Schol. Pind. Nem. 10, 12: (Tydeus) ἀπεγεύσατο τῶν Μελανιππείων κρεῶν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Μελεάγρῳ φησίν 'εἰς — σπάσας'. vs. 1 ἀνδροβώτους libri, ἀνδροβρώτους Grotius, ἀνδροβρῶτας Musgr. vs. 2 περσεὺς libri, Τυδεὺς Grotius, πυρσαῖς Salmasius.

542

ἀντήλιοι θεοί

Hesych. 1 p. 395: ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ.

543

καθωσίωσε

Hesych. 2 p. 107: καθωσίωσε· [κατέλυσεν] κατέθυσεν (κατεύθυσεν ante Bentl.). Εὐριπίδης Μελεάγρῳ. Probabiliter κατέλυσεν delet Bentleius.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Iohannes Mal. p. 53, 12: ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δρᾶμα περὶ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφιγγός. Summam argumenti omnes norunt, quid novarit Euripides et quam dispositionem instituerit parum constat. Vnger huic dramati vindicandum suspicatur Soph. fr. 663, Meinekius adesp. fr. 107 et 309, alii adesp. fr. 6.

544

οὐρὰν δ' ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν
καθέξετ' . .

Aelianus N. A. 12, 7: τοῦτό τοι καὶ Εὐριπίδης ὑπαινίττεται λέγων 'οὐρὰν δ' — καθέξετο'. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 378: ὑπείλλει· ὑποστρέφει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδι φησίν 'οὐρὰν — βάσιν'. Ath. XV p. 701 B: καὶ ταῦτ' εἰπὼν 'οὐρὰν ὑπίλας ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν' ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου. vs. 1 δ' om. Erot. ὑπήλλασ' vel ὑπίλλασ' Ael., ὑπείλλει Erot., ὑπήλασ' vel ὑπήκας Ath. vs. 2 καθέξετο] καθίζετο al.

545

ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ
ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

Schol. Eur. Phoen. 61: ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι οἱ Λαΐου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν (Oedipum)· 'ἡμεῖς — κόρας'.

546

οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
καὶ χρυσός ἐστιν· ἀλλὰ χἀρετὴ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἣν κτᾶσθαι χρεών.

Stob. Flor. 1, 3: Εὐριπίδου Οἰδίποδος. 'οὔτοι — χρεών. Orion Flor. Eurip. 20 p. 57, 21 om. fab. n.: 'οὔτοι — χρεών'. Clemens Alex. Strom. IV p. 575: οὔκουν μόνον τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς, ὡς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς. vs. 1 νόμισμα λευκὸς] βροτοῖσι κέρδος Orion. μόνον] μόνος Or. vs. 2 χἀρετὴ] χἠρετὴ Stob., χ' ἡ ἀρετὴ Or. βροτοῖς] μέγα Or. vs. 3 ᾗ χρῆσθαι vulgo, ἣν κτᾶσθαι scripsi.

547

μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω
τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων
ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων
ᾗ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί, σώφρον' ἣν λάβῃ.

Stob. Flor. 67, 1: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. 'μεγάλη — λάβῃ'. vs. 1 legitur in Men. mon. 363, ubi τελοῦσα pro τέκνα scriptum est. τυραννίς] τύχη τις ei. Meinekius. vs. 4 μόνων ed., μόνων A. χρημάτων] an κτημάτων? vs. 5 κρεῖσσον τόδ' ἐστὶν (deleto ᾗ) ei. Fixius, κράτιστόν ἐστιν Musgravius, γυνή ἐστι κρεῖσσον Dobraeus. ἣν] ἂν libri.

548

ἄλλων δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή.

Stob. Flor. 73, 5: *Εὐριπίδου Οἰδίποδος.* '*ἄλλως — γυνή*'. *ἄλλως* ed., *ἄλλων* M, *κακῶν* expectabam.

549

πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή·
ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ.

Stob. Flor. 69, 18: *Εὐριπίδου Οἰδίποδι.* '*πᾶσα — ὑπερφρονεῖ*'. Clemens Alex. Strom. IV p. 592: *πῶς οὐ μάτην Εὐριπίδης γράφει; ποτὲ μὲν* '*πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς — εὐδοκιμοῦσαν*' (fr. 550), *ποτὲ δὲ* '*πᾶσα γὰρ δούλη — ὑπερφέρει*'. vs. 1 s. fab. nom. affert Stob. Flor. 67, 2. *πέφυκεν*] *ἐστὶν* Clemens. vs. 2 *ἡ δὲ* Clem., *εἰ δὲ* Stob. *ὑπερφρονεῖ*] *ὑπερφέρει* Clemens. C. Fr. Hermannus huc refert Eur. fr. 901.

550

πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος,
κἂν ὁ κάκιστος
γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 592, quem locum in fr. 549 attulimus. Stob. Flor. 73, 28: *Εὐριπίδου Οἰδίπους.* '*κακίων ἄλοχος — εὐδοκιμοῦσαν*'. vs. 1 *κακίων* vitiosum, *μείων* scribendum suspicor. vs. 2 *κάκιστος* Stob., *κράτιστος* Clem.

551

ἑνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή·
οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν.

Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270: *Εὐριπίδου Οἰδίποδος.* '*ἑνὸς — καλῶν*'. vs. 1 *ἓν ἔρωτος* A, *ἑνὸς δ' ἔρωτος* Grotius. *μί'*] *μὴ* A. vs. 2 *οἱ μὲν κακῶν* Grotius. *τῶν κακῶν* A. Dirimenda sunt ab hoc loco quae accedunt, *ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον κτἑ.* (v. fr. 671).

552

νοῦν χρὴ θεᾶσθαι· ποῦ τι τῆς εὐμορφίας
ὄφελος, ὅταν μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχῃ;

Stob. Flor. 66, 1: *Εὐριπίδου Οἰδίποδος.* '*νοῦν — ἔχῃ*'. vs. 1 *θεάσασθαι*] *θεᾶσθαι* B. *οὐδέν τι* libri, *νοῦν τί* Elmsleius, *ποῦ τι* praetuli. vs. 2 *ὅταν τις μὴ*] *ὅταν τις μὴ τὰς* AMVind., *ὅταν μὴ τὰς* Pierson. *ἔχει* M. Cf. Eur. fr. 211, 2.

553

ἀλλ' ἦμαρ ἕν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Flor. 105, 45: *ἐν τῷ αὐτῷ* (sc. Eur. Oedip.). '*ἀλλ' — ἔχει*'. *ἡμέρα* ed., *ἦμαρ* AM, *ἦμαρ ἕν* scripsi. Chaerem. fr. 20: *τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.*

554

ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χάρις μείζων βροτοῖς
φανεῖσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον.

Stob. Flor. 111, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Οἰδίπους. ‘ἐκ τῶν — προσδοκώμενον’. Locus mutilus aut corruptus: ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησεν φρένας Ion fr. 50.

555

φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν.

Stob. Flor. 38, 9: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. ‘φθόνος — συνδιώλεσεν’. vs. 1 ὁ φθόνος δ' A pr. m. MVind.

556

πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ;
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται,
τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

Stob. Flor. 7, 10: Εὐριπίδου Οἰδίποδι (Ἡρακλεῖ M, ubi locus qui praecedit om.). ‘πότερα — νόσος’. vs. 2 ἄτολμόν τ' ci. Porsonus. κἀμαθῆ teste Grotio A (ubi κεὐμενῆ legi tradit Gaisf.), κἐμμανῆ ceteri. vs. 4 ἡσύχιον libri, ἡσυχαῖον Grotius. ἔργον libri, ἀργόν Musgravius.

557

ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας
εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

Stob. Flor. 109, 6: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. ‘ἐκμαρτυρεῖν — σοφόν’. vs. 1 αὑτοῦ] αὐτοῦ BVind.

558

πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολάς τε τῆς τύχης.

Stob. Flor. 105, 44: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Οἰδίποδος. ‘πολλάς — τύχης’.

559

ὁρῶ γὰρ χρόνῳ
δίκην πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς.

Stob. Ecl. 1, 3, 3 p. 104: Εὐριπίδης Οἰδίποδι. ‘ὁρῶ — βροτοῖς’. vs. 2 φῶς] φάος libri ut videtur. ‘Lemma dedit Heeren. tamquam ex VA, quod in A certe non legitur, ubi fragmentum ἀδέσποτον profertur’. GAISFORDVS.

560

ἀηδόνα

Hesych. I p. 120: *ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Οἰδίποδι* (*ἰδύποδι* codex). Cf. fr. 923.

561

ἄναρθρος

Hesych. I p. 338: *ἄναρθρος· ἄτονος, ἀσθενής. Εὐριπίδης Οἰδίποδι.*

ΟΙΝΕΥΣ

Fabulam ante olymp. 88, 3 actam esse docet Ar. Ach. 418: ΕΥΡ. *τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;* ubi Schol.: *γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ δρᾶμα Οἰνεύς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστράτευσιν Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀφῃρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς διὰ τὸ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων καὶ περιῄει ταπεινός, ἄχρις οὗ ἐπανελθὼν ὁ Διομήδης Ἄγριον μὲν ἀνεῖλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ παρέδωκε.* Hyginus fab. 175: *Agrius Parthaonis filius ut vidit Oeneum fratrem orbum liberis factum, egentem regno expulit atque ipse regnum possedit. interim Diomedes Tydei filius et Deipyles Ilio devicto ut audivit avum suum regno pulsum, pervenit in Aetoliam cum Sthenelo Capanei filio et armis contendit cum Lycopeo Agrii filio. quo interfecto Agrium egentem*) e regno expulit atque Oeneo avo suo regnum restituit, postque Agrius regno expulsus ipse se interfecit.* Similiter Apollodorus 1, 8, 6. Libri inter *Οἰνεῖ* et *Ἰνοῖ* passim fluctuant (fr. 405 408 411 417 419, cf. fr. 426).

562

ΔΙΟΜ. *Ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον*
Καλυδῶνος, ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν
Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ᾽ ἐμός,
ᾤκησεν Ἄργος, παῖδα δ᾽ Ἀδράστου λαβὼν
συνῆψε γένναν

Aristot. Rhet. 3, 16 p. 1417 a 15: *ἔτι πεπραγμένα δεῖ λέγειν ὅσα μὴ πραττόμενα ἢ οἶκτον ἢ δείνωσιν φέρει. παράδειγμα δὲ ὁ Ἀλκίνου ἀπόλογος καὶ ὁ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος.* ubi Scholia fol. 77 (vel potius 78) b 19: *ὁ δὲ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐστὶ τοιοῦτος* '*ω γῆς — γένναν*'. Verba sunt Diomedis, item fr. 563. vs. 2 *φυγὼν*] *φυτὸν* Schol. ed. Eur. Suppl. 148: *Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.* vs. 5 *συνῆψε κῆδος* ci. Valck., facilius fuerit *συνῆψεν εὐνήν.*

563

ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ᾽ ἐτιμωρησάμην

---

*) *egentem* delendum suspicor.

σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 362: *τιμωρέουσα· βοηθοῦσα, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ* (*οἴνῃ* ed.) *φησίν* '*ἐγὼ δὲ — ὀλωλότων*'. vs. 1 *ἐγὼ δὲ*] *ἐδὲ* codex Paris. 2651. vs. 2 *ἐφηβήσασι*] *ἐφ' ἥβης παισὶ* Madvicus. *παισίν* post *ὀλωλότων* lectum fuisse ci. Hermannus.

564

ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: *Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνεῖ φησίν* '*ἀλλ' — τρόποις*'.

565

. . . . . *σὺ δὲ τρέφοντά* [*νιν*] *τρέφεις;*

Philostr. Heroic. p. 285, 12: *νυνὶ δέ μοι ἐκεῖνο εἰπέ· οἰκεῖα γεωργεῖς ταῦτα, ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα; τοῦτον*] *νιν* Matthiae.

566

πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ τετάγμην, ἆθλα κοσσάβων διδούς.

Ath. XV p. 666 C: *κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως* '*πυκνοῖς — διδούς*'. vs. 3 *κοττάβων* libri, *κότταβον* Casaub.

567

σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν.

Stob. Flor. 113, 1: *Εὐριπίδου Οἰνέως.* '*σχολὴ — πάλιν*'. Galenus vol. 5 p. 423 (vol. 1 p. 284 ed. Basil., vol. 5 p. 153 Chart.): *λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα — εἰς τὸ κατὰ τὴν λύπην ἀγωγόν* '*τοῖς δὲ δυστυχοῦσί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας*'. Galenum aberrasse ad Aesch. Prom. 637: *ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας*, recte iudicavit Huschkius.

568

ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὦ ξένοι, καλῶς,
ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην
δώσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ.

Stob. Flor. 106, 3: *Εὐριπίδου Οἰνεῖ* (*οἰνοῖ* A). '*ὅταν — ἡδονῇ*'. vs. 3 *ἡδονή* M, *ἡδον*ς A. Verba sunt Oenei.

569

ΔΙΟΜ. *σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι;*
ΟΙΝ. *οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.*

Ar. Ran. 72: *δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ· ‘οἱ μὲν — κακοί’* (vs. 2). ubi Schol.: *Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως ‘σὺ δ᾽ ὧδ᾽ — κακοί’*. Diomedis priorem esse versum, alterum Oenei, vidit Grotius. vs. 2 s. p. et fab. nom. habet Greg. Cypr. 3, 22a, imitatus videtur Rhinthon ap. Cic. ad Att. 1, 20, 3: *nam ut ait Rhinthon, ut opinor, οἱ μὲν παρ᾽ οὐδέν εἰσι, τοῖς δ᾽ οὐδὲν μέλει.*

570

ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων·
κέρδους δ᾽ ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

Stob. Flor. 75, 3: *Εὐριπίδου Οἰνεῖ. ‘ὡς — νοσεῖ’.*

571

τὰς βροτῶν
γνώμας σκοπῶν ὥστε Μαγνῆτις λίθος
τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν.

Phot. Lex. p. 73, 12 et Suid. v. *Ἡρακλείαν λίθον: ἡ δὲ Μαγνῆτις ἀργύρῳ ὁμοία ἐστίν, ὡς Εὐριπίδης Οἰνεῖ* (*ὡς εὗροι νῦν* Phot.) *‘τὰς — πάλιν’*. vs. 2 *σκοπῶν*] fort. *ἐπωπῶν* legendum. respicit Plat. Ion. p. 533 D: *ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν.*

572

Ar. Ach. 472: *καὶ γάρ εἰμ᾽ ἄγαν ὀχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.* ubi Schol.: *ὀχληρός, οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους*] *τοῦτο πεπαρῴδηται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.*

573

ἀθράνευτον λ

Hesych. 1 p. 131: *ἀθράνευτον· ἄστρατον. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.*

574

ἀκρίζων

Hesych. 1 p. 202: *ἀκρίζων· ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Εὐριπίδης Οἰνεῖ* (*σινεῖ* codex).

ΟΙΝΟΜΑΟΣ

Argum. Eur. Phoen. a Kirchhoffio editum: *ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης καθῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου καὶ γὰρ ταῦτα ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται.* quibus verbis quamvis truncatis hoc certe docemur, Oenomaum una cum Chrysippo et Phoenissis actam esse; de Nausicrate archonte non constat. De mytho vide quae p. 185 attulimus.

575

ἀμηχανῶ δ᾽ ἔγωγε κοὐκ ἔχω μαθεῖν,

εἴτ᾽ οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα
θνητοῖσιν, εἴτ᾽ ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον.
ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους·
ὅσοισι δ᾽ εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους.
καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα,
λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι.

Stob. Flor. 76, 2: *Εὐριπίδου Οἰνομάῳ*. '*ἀμηχανῶ — πάθωσί τι*'. vs. 4 *ἔφυσεν* A. vs. 6 *αἰσχίστη* ci. Bergkius, fortasse *ἐσχάτη* praeferendum. vs. 8 *τὼ φύσαντε* malim.

576

ἕν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί,
φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως·
χοὖτός γ᾽ ἀνὴρ ἄριστος αἵ τε συμφοραὶ
ἧσσον δάκνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ᾽ ἀμηχάνως ἔχει.

Stob. Flor. 99, 8: *Εὐριπίδου Οἰνομάῳ*. '*ἔνεστι — ἔχει*'. vs. 1 *ἔνεστι* libri, *ἕν ἐστι* Erfurdt. *τουτί*] *τόδε* B, suspicabar *βροτῷ*. vs. 3 *καὶ οὗτός γ᾽* AMVind., *οὗτός γ᾽* B. vs. 4 *ἧττον*] *ἧσσον* Vind., *ἧσον* M.

577

ἀλλ᾽ ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ
θνητοῖς ὀδυρμοὶ δακρύων τ᾽ ἐπιρροαί·
ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους.

Stob. Flor. 122, 8: *Εὐριπίδου Οἰνόμαος*. '*ἀλλ᾽ — πόνους*'.

578

τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ.

Clemens Alex. Strom. VI p. 746: *Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ γράφοντος* '*τεκμαιρόμεσθα — τἀφανῆ*', *ἐν δὲ τῷ Φοίνικι κτἑ.* repetiit Theodoretus vol. 4 p. 881: *καὶ πεισθῆναι δέ γε Εὐριπίδῃ τραγῳδοποιῷ ἐν Οἰνομάῳ λέγοντι* '*τεκμαιρόμεσθα — τἀφανῆ*'. Similiter Soph. Oed. R. 916: *ἀνὴρ ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται.* Euripidis versum fortasse respicit Nicephorus Chumnus Epist. 84 in Boiss. Anecd. nov. p. 106: *τὰ μέλλοντα τεκμαιρόμεθα τοῖς παροῦσιν.*

579

ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον
εἰς γῆρας ἐλθεῖν, οὐ λογίζεται καλῶς·

μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους.

Stob. Flor. 116, 5: *Εὐριπίδου Οἰνομάῳ.* 'ὅστις — πόνους'. cum vs. 3 (ubi *νόσους* pro *πόνους* codex Voss.) cf. adesp. fr. 465: *μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.*

580

ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

Stob. Flor. 58, 5: *Εὐριπίδου Οἰνόμαος.* 'ὁ — βροτῶν'. *πλεῖσθ'*] *πλεῖστ'* Vind. Cf. adesp. fr. 259.

581

ἐγὼ μὲν εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν.
πίπτοντας, εἶναί φημι δαιμόνων γένος.

Orion Flor. 5, 5 p. 47, 13: *ἐκ τοῦ Οἰνομάου.* 'ἐγὼ — γένος'. vs. 1 *κακοὺς*] *κακῶς* codex. Euripidi recte locum tribuit Schneidewinus.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Fabulam scenae commissam esse olymp. 91, 2 docet Aelianus V. H. 2, 8, quem locum attulimus p. 297 sq. Argumentum tradere videtur Hyginus fab. 105: *Vlysses quod Palamedis Nauplii filii dolo erat deceptus, in dies machinabatur quomodo eum interficeret. tandem inito consilio ad Agamemnonem militem suum misit, qui diceret ei in quiete vidisse ut castra uno die moverentur. id Agamemnon verum existimans castra uno die imperat moveri. Vlysses autem clam noctu solus magnum pondus auri ubi tabernaculum Palamedis fuerat obruit, item epistolam conscriptam Phrygi captivo ad Priamum dat perferendam militemque suum priorem mittit, qui eum non longe a castris interficeret. postero die cum exercitus in castra rediret, quidam miles epistolam quam Vlysses scripserat super cadaver Phrygis positam ad Agamemnonem attulit, in qua scriptum fuit: Palamedi a Priamo missa, tantumque ei auri pollicetur quantum Vlysses in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. itaque Palamedes cum ad regem esset productus et factum negaret, in tabernaculum eius ierunt et aurum effoderunt. quod Agamemnon ut vidit, vere factum esse credidit. quo facto Palamedes dolo Vlyssis deceptus ab exercitu universo innocens occisus est.* Polyaen. I prohoem.: *οἷον δὲ κἀκεῖνο στρατήγημα Ὀδυσσέως οἱ τραγῳδοὶ ᾄδουσι. Παλαμήδην ἐνίκησεν Ὀδυσσεὺς ἐν δικαστηρίῳ τῶν Ἀχαιῶν ὑποβαλὼν αὐτοῦ τῇ σκηνῇ βαρβαρικὸν χρυσίον, καὶ ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνος ἥλω προδοσίας.* Euripideam fabulam respicit Aristophanes, qui Mnesilochum haec dicentem facit Thesm. 770: *τίν' οὖν ἂν ἄγγελον πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας ῥίψω γράφων.* et mox 778: *ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὁλκούς, κήρυκας ἐμῶν μόχθων.* ubi extrema verba fortasse, quae Fritzschii (Ar. Thesm. p. 291) est sententia, ex ipso Euripide repetita sunt. Rem

illustrant Scholia vs. 771 (cf. Suid. v. *Παλαμήδης*): *ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῷ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἴακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὗται ἔλθωσιν εἰς τὸν Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγείλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἴαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προσπεσεῖν.* Adde iudicium Aristophanis Thesm. 848: (Euripides) *τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.* Versus a Stob. Flor. 9, 21 traditos (Philisc. fr. 1) ex hoc dramate petitos esse ci. Meinekius. Idem de histrione qui Palamedem *λώπει* indutus inscite egerit intellegit gl. Hesychii 2 p. 515: *λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης· ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρράψεως* (*ἐπιρίψεως* cod.).

582

τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος,
ἄφωνα καὶ φωνοῦντα συλλαβάς τε θεὶς
ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι,
ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς
τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς,
παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον
γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι.
ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ
δέλτος διαιρεῖ, κοὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν.

Stob. Flor. 81, 7: *Εὐριπίδου Παλαμήδῃ.* '*τὰ τῆς — λέγειν*'. vs. 1 *μόνος* B, *μόνον* ceteri. vs. 2 *φωνεῦντα* B. *συλλαβὰς τιθείς* libri, corr. Hemsterh. vs. 3 respiciunt Schol. Dionys. Thr. p. 786, 12: *Στησίχορος δὲ Παλαμήδην εὑρετὴν αὐτῶν* (sc. *τῶν γραμμάτων*) *ποιεῖται, ᾧ συμφωνεῖ καὶ Εὐριπίδης.* cf. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 318, 20. vs. 4—7 om. A. vs. 4 *ὑπερπλοκὰς* M. vs. 6 *γραμμάτων* libri, *χρημάτων* Scaliger. vs. 7 *γράψαντας εἰπεῖν*] *γράψαντα λείπειν* Scaliger, latet aliud quid. vs. 8 *κακὰ*] *κακὴν* Heathius. Cum hoc loco Hermannus coniungit adesp. fr. 393.

583

. . *πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων*
σχολή μ' ἀπεῖργε

Schol. BL Il. *Β*, 353: *ἀστράπτων*] *ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηται· ἔδει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φαίνοντα. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει* '*Λάιε πάλαι — ἀπεῖργε*'. Fab. nom. om. Anonymus *περὶ σχημάτων* in Rhett. vol. 8 p. 660 et Eust. Il. p. 236, 29. vs. 1 *Λάιε πάλαι* Schol. Il., *πάλαι* ceteri, *ἄιε πάλαι* Meinekius, *Λάρτιε πάλαι* Bergkius, *πάλαι πάλαι* temptabam, cf. Rhes. 396: *πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονί.* Ar. Av. 921: *πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.* Eur. Med. 1116:

φίλαι πάλαι (f. πάλαι πάλαι) δὴ προσμένουσα τὴν τύχην καραδοκῶ. δή σ'] δέ σ' Eust.

584

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσι χρήματα
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε·
τούτων δὲ πάντες, οἵ τε μουσικῆς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ
μοχθοῦσιν, ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ σοφώτατος.

Stob. Flor. 91, 24: Εὐριπίδου Παλαμήδῃ. 'Ἀγάμεμνον — σοφώτατος'. vs. 1 πᾶσι χρήματα AM, πᾶσιν αἱ τύχαι ceteri. vs. 2 μορφὴν] μομφὴν Grotius. εἰς ἓν (εἰσὲν M) τόδε AM, εἰς χρήματα ceteri. vs. 3 τούτου Vind. οἵ τε] οὔτε AM. vs. 4 ζῶσι om. A. vs. 5 ἔχῃ A et fortasse M, ἔχει ceteri. Codex M repetit hunc locum post Flor. 91, 29 ibique vs. 1 πᾶσιν αἱ τύχαι, vs. 2 εἰς χρήματα, vs. 3 τούτου praebet. Vlixis esse verba ci. Valck.

585

στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα,
σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ.

Stob. Flor. 54, 8: Εὐριπίδου Παλαμήδει. 'στρατηλάται — χρόνῳ'. vs. 1 δ' ἂν] τἂν AMVoss. γενοίατο ci. Meinekius.

586

Aristophanes Ran. 1446:

εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.

Ita Euripidem dicentem facit Aristophanes; respondet Dionysus vs. 1451: εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις. Hinc apparere videtur versus supra scriptos ex Euripidis Palamede esse depromptos *). Quae his interposita sunt verba, εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν; spuria esse iam alii intellexerunt. Euripidis acumen ridere videtur Ar. Ran. 1443: ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα.

587

ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει
αἴσχρ' ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ τόδε.

Orion Flor. 1, 6 p. 41, 19: ἐκ Παλαμήδους. 'ὅστις — τόδε'. Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 16: Εὐριπίδου (εὐριπίδους cod.)

*) Id quod iam veteres coniecerunt interpretes. Schol. Ar. Ran. 1451: εὖ γ' ὦ Παλάμηδες] πρὸς τὸν Εὐριπίδην, ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα.

Παλαμήδῃ. ʻ*ὅστις — αἰνῶ ποτε*ʼ. vs. 1 *ἔργ᾽ ἐφ᾽ οἷς*] *ἐρ… οἷς* Orionis cod. vs. 2 *τὸ σοφὸν* Or., *τοῦτον* Ioh. Dam. *τόδε*] *ποτε* Ioh. Dam.

588

εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων
κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών.

Stob. Flor. 9, 13: *Εὐριπίδου Παλαμήδει.* ʻ*εἷς — συλλαβών*ʼ. vs. 2 *τὸ θεῖον*] *τό θ᾽ ὅσιον* ci. Meinekius.

589

Θύσαν Διονύσου
κόραν, ὃς ἀν᾽ Ἴδαν
τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ
τυμπάνων ἰάκχοις

Strab. X p. 470: *τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις τὰ παραπλήσια ποιεῖ — καὶ ἐν Παλαμήδῃ (παλαμήδει Dhi) φησὶν ὁ χορός* ʻ*οὐ — ἰάκχοις*ʼ. vs. 1 *οὐ σὺν Διονύσῳ* ed., *οὐ σὰν Διονύσου* libri meliores, *Θύσαν Διονύσου* scripsi. vs. 2 *κομᾶν* vel *κομᾶνος* libri meliores, *κόραν* scripsi. Cf. Observ. crit. p. 44.

590

. . . κώπην χρυσόκολλον

Pollux 10, 145: *Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κώπην χρυσόκολλον, Μένανδρος δὲ κτἑ.*

591

ἐκάνετ᾽ ἐκάνετε τὰν
πάνσοφον, ὦ Δαναοί,
τὰν οὐδέν᾽ ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσᾶν.

Philostr. Heroic. p. 313, 13: *ὡς σοφώτερόν τε καὶ ἀνδρειότερον ἑαυτοῦ τὸν Παλαμήδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου διδάσκει ὁ Πρωτεσίλεως, ὅθεν καὶ τὸν θρῆνον τὸν παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὁπότε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεσιν* ʻ*ἐκάνετε*ʼ *φησίν* ʻ*ἐκάνετε — Μουσᾶν*ʼ. Diog. L. 2, 44: *Εὐριπίδης δὲ καὶ ὀνειδίζει αὐτοῖς**) *ἐν τῷ Παλαμήδει λέγων* ʻ*ἐκάνετ᾽ — Μουσᾶν*ʼ. Tzetz. Exeg. Il. p. 44, 14: *τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, ᾧ καὶ τὸν τραγικὸν Εὐριπίδην φιλῶ περὶ τούτου εἰπόντα* ʻ*ἐκάνετ᾽ — Μοῦσαν*ʼ. Tzetz. in Lycophr. 384: *τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησίν* ʻ*ἐκάνετ᾽ — Μουσῶν*ʼ, *ἐκάνετ᾽ ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν.* vs. 1 *ἐκτάνετε* v. l. in Philostr. et Diog. L. *τὰν*

*) Atheniensibus propter damnatum Socratem: ita Diogenes, quod falsum esse temporum rationes docent.

πάνσοφον om. Philostr. *τὰν* delet Bergkius. vs. 2 *ὦ Δαναοί* om. Diog. L. vs. 3 *οὐδὲν* vulgo, *οὐδέν'* Valck. *Μουσᾶν*] *Μοῦσαν* Tzetz. Exeg. et libri nonnulli Philostr., *Μουσῶν* Tzetz. in Lycophr. Hunc locum respicit auctor argumenti Isocr. Busir., cuius mendacia attulimus supra p. 363.

592

Harpocr. p. 61, 5: *διεκωδώνισε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας* (§ 167) *ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἤτοι ἀπὸ περιπολούντων σὺν κώδωσι τῆς νυκτός, Εὐριπίδης Παλαμήδει. ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος.* Schol. Ar. Av. 842: *κωδωνοφορῶν*] *οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον. — μήποτε δὲ παρακωμῳδεῖ τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.*

593

ἔμβολα

Hesych. 1 p. 1190: *ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδει καὶ Σκίρωνι, ἔμβολα· τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους.* Interpretatio excidit.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

Hyginus fab. 79: *Theseus Aegei et Aethrae Pitthei filiae filius cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei et Ledae filiam virginem de fano Dianae sacrificantem rapuerunt et detulerunt Athenas* (*Aphidnas* ci. Muncker) *in pagum Atticae regionis. quod Iovis eos cum vidisset tantam audaciam habere ut se ipsi ad periculum offerrent, in quiete eis imperavit ut peterent ambo a Plutone Pirithoo Proserpinam in coniugium. qui cum per insulam Taenariam ad inferos descendissent et de qua re venissent indicarent Plutoni, a Furiis strati diuque lacerati sunt. quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum venisset, illi fidem eius implorarunt. qui a Plutone impetravit eosque incolumes eduxit.* Schol. Tzetz. Chil. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 359, 22: *καὶ ἡ Κόρη, ἣν ὁ Πειρίθοός τε καὶ Θησεὺς ἁρπάζειν μέλλοντες συνεσχέθησαν· καὶ Πειρίθοος μὲν κατεβρώθη, ὁ δὲ Θησεὺς ἐσώθη παρ' Ἡρακλέους· κατ' Εὐριπίδην σώζονται καὶ οἱ δύο.* Adde Greg. Cor. in Rhett. vol. 7 p. 1312 sq. Dubitatum fuisse utrum Euripidis esset drama an Critiae docet Athenaeus (fr. 595), cf. Vita Eurip. p. 135, 33: *τούτων* (Euripideorum dramatum) *νοθεύεται τρία, Τέννης* (*γέννης* ante Elmsleium) *Ῥαδάμανθυς Πειρίθους.* Welcker huc refert fr. 857 et 930.

594

ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,
θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός·
ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος

Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως.

Greg. Cor. in Rhett. vol. 7 p. 1312: καὶ Εὐριπίδης 'Ζεὺς — ὕπο' (vs. 4). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὕρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἔν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. ἐν μὲν γὰρ τῷ Πειρίθῳ παρεισάγεται Ἡρακλῆς ἐν Ἅιδου κατελθὼν κατὰ κέλευσιν Εὐρυσθέως καὶ ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ ἐρωτώμενος ὅστις ἔστι καὶ ἀποκρινόμενος 'ἐμοὶ — Εὐρυσθέως'. Num verum sit quod Gregorius tradit ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ ἐρωτώμενος, dubito: ipsa verba prologum sapiunt. vs. 3 κεδνῇ πρὸς λέχος] κεδνὸν εἰς λέχος scripsi cum Coningtono. de vs. 4 cf. fr. 484.

595

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν

Ath. XI p. 496 B: πλημοχόη, σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες — χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ᾗ δύο πλημοχόας πληρώσαντες τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθοον γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης, λέγων οὕτως 'ἵνα — προχέωμεν'. vs. 2 προσχέωμεν ante Casaub.

596

σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ
ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',
ὃν πέρι μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
νὺξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρων
ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει

Clemens Alex. Strom. V p. 717 (Eusebius Pr. E. p. 681 B): ἐν δὲ (ἔν τε Euseb.) τῷ Πειρίθῳ δράματι ὁ αὐτὸς (Eur.) καὶ τάδε τραγῳδεῖ 'σὲ τὸν — ἀμφιχορεύει'. ἐνταῦθα γὰρ τὸν μὲν αὐτοφυῆ τὸν δημιουργὸν νοῦν εἴρηκεν, τὰ δ' ἑξῆς ἐπὶ τοῦ κόσμου τάσσεται, ἐν ᾧ καὶ (αἱ addit Euseb.) ἐναντιότητες φωτός τε καὶ σκότους. vs. 1 et 2 habent Schol. Eur. Or. 970: ὅμοιον τοῦτο (l. τούτῳ) τὸ ἐν Πειρίθῳ 'σὲ τὸν — ἐμπλέξαντα'. Schol. Ap. Rhod. 4, 143: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ 'σὲ τὸν — ῥύμβῳ'. cf. Eust. in Dionys. P. 1134 de v. ῥόμβος disputans: τινὲς δὲ ῥύμβον γράφουσι διὰ τοῦ Υ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον φησίν. Hesych. 1 p. 152: αἰθέρος τύμβος· οὐρανός. ubi αἰθέρος (debebat αἰθέριος) ῥύμβος correxit Salmasius. vs. 1 τὸν ἐν αἰθερίῳ] πάντων θεῶν αἰθέρα Schol. Ap. Rh. vs. 2 ῥύμβῳ] ῥόμβῳ Euseb. et Schol. Eur., ὄμβρῳ Clementis libri.

597

ἀκάμας τε χρόνος περί γ' ἀενάῳ

ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων
αὐτὸς ἑαυτόν, δίδυμοί τ' ἄρκτοι
ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς
τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον

Clemens Alex. Strom. V p. 667: περὶ τούτων οἶμαι καὶ ἡ τραγῳδία φυσιολογοῦσά φησιν 'ἀκάμας — πόλον'. Schol. Ar. Av. 179 (Suid. v. πόλος): πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ — τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ 'καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον' (vs. 5). vs. 2 πλήρης] πλάρης codex Paris. vs. 5 φρουρῶν Schol. Ar. et Suid., τηροῦσι Clem.

598

αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις

Plut. Mor. p. 482 A: οὐ γὰρ ὁ συμπότης οὐδὲ ὁ συνέφηβος οὐδὲ ὁ ξένος 'αἰδοῦς — πέδαις', ἀλλ' ὁ σύναιμος. ibid. p. 533 A: εἶτα ὥσπερ ἐνέχυρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν 'αἰδοῦς — πέδαις'. Euripidis esse versum docet Plut. Mor. p. 763 F: φιλίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἵαν Εὐριπίδης φησὶν ἀχαλκεύτοις ἐζεῦχθαι πέδαις. ad hanc fabulam relatus est propter Plut. Mor. p. 96 C: ἔνιοι τῶν φίλων οὐδὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχούντων συναπόλλυνται δυστυχοῦσιν, καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαρίεντες, ὡς Θησεὺς τῷ Πειρίθῳ κολαζομένῳ καὶ δεδεμένῳ 'πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πόδας'. ubi πόδας ineptum est. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις dixit Aesch. Choeph. 493.

599

οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

Stob. Flor. 121, 24: Εὐριπίδου Πειρίθου. 'οὐκ — κακῶς;' Cf. Soph. fr. 445.

600

τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου·
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
ῥήτωρ δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγος ταράσσων πολλάκις λυμαίνεται.

Stob. Flor. 37, 15: Πειρίθου. 'τρόπος — λυμαίνεται'. vs. 1 ἐστὶ] δὲ Trinc. vs. 4 λόγοις libri, λόγος Meinekius. Huic dramati locum vindicavit Valck.

601

ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ
ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον,
ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

Stob. Ecl. 2, 7, 4 p. 336: Εὐριπίδου Πειρίθῳ. 'ὁ πρῶτος — ψυχή'. vs. 4 ὡς τοῖσιν] πᾶσιν γὰρ Men. mon. 462. τύχη] ψυχή Stob.

602

ἔφεξις

Hesych. I p. 1543: ἐφέξις (ἐφέξεις Musurus, ἔφεξις alii)· χάριν, ἕνεκα. ἐποχεῖν (ἐποχήν Schowius), πρόφασιν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ· ἔπεξις (hoc vocabulum delet Schowius).

603

θρᾶξαι

Hesych. I p. 1728: θρᾶξαι (θράξαι ed.)· ταράξαι, λυπῆσαι. Εὐριπίδης Πειρίθῳ.

ΠΕΛΙΑΔΕΣ

Vita Eurip. p. 135, 30: ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατ' ὀλυμπιάδα ὀγδοηκοστὴν πρώτην· πρῶτον δ' ἐδίδαξε τὰς Πελιάδας ἔτει πρώτῳ, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. De argumento paucula tradit Moses Chorenensis in Progymn. libro III (v. Maii Euseb. Chron. p. 43): *Euripides tragicus — in iis quae de Medea refert extremos mentiendi fines attingit. ait enim ipsam societate cum Iasone quodam inita e Scythia in Thessaliam navigavisse atque artes magicas hic professam regem qui terrae imperabat dolosis consiliis perdere decrevisse. idcirco apud eiusdem filias commemoratis diu patris devexa senectute masculaeque prolis defectu — opem suam obtulisse, qua illum — in iuvenilem aetatem denuo restitueret. his dictis pergit porro singillatim narrare qua ratione res patrata fuerit, nempe ut Medea laniatum arietem in lebetem coniecerit ignemque subdiderit, utque fervente cum motibus lebete viventis arietis speciem ostenderit eoque modo illusis filiabus Peliam laniandum curaverit; eratque, inquit, in lebete, et praeterea nihil addit.* Meliora praebet Hyginus fab. 24, quorum haec attulisse sufficiat: *inde Peliades, id est Alcestis, Pelopia, Medusa, Pisidice, Hippothoe, Medeae impulsu patrem suum occisum in aeneo coxerunt. cum se deceptas esse viderent, a patria profugerunt.* Probabiliter Elmsleius huc refert fr. 852.

604

Μήδεια πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς

Schol. Eur. Med. 688, vide fr. 605.

605

τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

Eur. Med. 693: 'τί χρῆμα — σαφέστερον'. ubi Schol. vs. 688 ed. Matth.: σεσημείωται ὁ στίχος ὅτι καὶ ἐν Πελιάσιν ἔστιν, ὧν ἀρχή (ἄρχει ante Valck.) 'Μήδεια — τυραννικοῖς' (fr. 604).

606

αἰνῶ· διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι.
ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν,

ἐν παρθένοις δε παρθένου τρόπους ἔχειν,
ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς,
. . . .
τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν.

Stob. Flor. 74, 26: *Εὐριπίδου* (*ἐν* addit A) *Πελιάσιν.* '*αἰνῶ — ἀνδράσιν*'. vs. 2 *πλέον*] *πλέω* AMVind. Voss. post vs. 4 nonnihil excidisse vidit Grotius.

607

πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

Stob. Flor. 3, 22: *Εὐριπίδου Πελιάσι.* '*πρὸς — σου*'. Fab. nomen om. Schol. Pind. Pyth. 2, 173.

608

τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
τυραννίς, οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον.
φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεών,
πλεῖστος φόβος πρόσεστι μὴ δράσωσί τι.

Stob. Flor. 49, 7: *Εὐριπίδου Πελιάδων.* '*τὸ δ' — δράσωσί τι*'. vs. 1 *ἐσχάτως* scripserim. vs. 3 fort. *πόλεις τε π. καὶ φίλους κτανεῖν*? vs. 4 *πλεῖστος*] *ἐπεὶ* malim. *δράσοντί τι* N.

609

οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει.

Stob. Ecl. 2, 7, 2 p. 336: *Εὐριπίδου Πελιάσιν.* '*οὐκ — ἔχει*'. Orion Flor. Eur. 5 p. 55, 29: '*οὐκ — ἔχειν πολλήν*'. vs. 1 *τὰ τῶν θεῶν* Stob., *τὰκ θεῶν* Meinekius. *ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δὲ* scribendum videtur. vs. 2 *κακοῖς*] f. *κακῶς* leg. *πολλὴν ἔχει*] *ἔχειν πολλήν* Or.

610

ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 92, 4: *Εὐριπίδου Πελιάσι* (*Πελοπίσι* ante Grotium). '*ὁρῶσι — χρήματα*'.

611

ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων·
ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν
αὐτοὶ δι' αὑτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 721, 26: *Εὐριπίδου Πελιάσιν* (*πελειάσιν* cod.). '*ἐν τοῖσι — ἡγούμενοι*'. vs. 3 *δι' αὑτῶν* malim.

612

ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἢν τύχῃ γεγώς,
τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται,

χρηστοὺς δ' ὁ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας
ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 11 et p. 725, 10: *Εὐριπίδου* (*τοῦ αὐτοῦ* loco altero) *Πελιάσιν*. '*ὁ γὰρ — σπουδάζετε*'. vs. 1 *ὁ* et *μὲν* om. p. 706. *ἦν*] *ἂν* p. 706. *γεγὼς*] *γένος* p. 725. vs. 2 *τοιούτους δὲ* et *ἐκπορίζεται* p. 706. vs. 3 *δ' ὁ*[*δὲ* p. 706.

613

φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 28: *Εὐριπίδου Πελιάσιν*. '*φθείρου — ἔχεις*'. *φθείρου*] *θείρου* codex. *ἔχεις*] *λέγεις* nescio quis.

614

ἀντεμμάσασθαι

Hesych. 1 p. 394: *ἀντεμμάσασθαι· ἀνταποδοῦναι, ἐπιπλῆξαι. Εὐριπίδης Πολιάσιν* (*Πελιάσιν* Meursius). Fortasse *ἀντεμμάξασθαι* et *Εὔπολις Πόλεσιν* leg.

615

ἀρταμεῖν

Hesych. 1 p. 555: *ἀρταμεῖν· κατακόπτειν. Εὐριπίδης Πελίασι* (*πολίασι* codex).

616

εὐστόχως

Antiatt. p. 95, 23: *εὐστόχως· Εὐριπίδης Πελιάσιν.*

617

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904 a 22: *κατηβολή, τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένῳ καὶ Πελιάσι*. Eadem Hesych. 2 p. 200, ubi *κατηβόλη* codex.

618

λύσιμον

Antiatt. p. 106, 27: *λύσιμον· θηλυκῶς λέγει Εὐριπίδης Πελιάσιν.*

619

ὄβρια

Aelianus N. A. 7, 47. vide Aesch. fr. 47. Euripides incertum utrum *ὄβρια* an *ὀβρίκαλα* dixerit.

ΠΗΛΕΥΣ

Fortasse hanc fabulam respiciunt Horatius Epist. 2, 3, 95 (vide Soph. fr. p. 189) et Ar. Nub. 1063: *ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο* (sc. *διὰ τὸ σωφρονεῖν*) *τὴν μάχαιραν*. Proposuerit poeta *Πηλέως συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος* (Eur. Tro. 1127), qua de re cf. Apollod. 3, 13, 3 et Antoninus Liber. c. 38.

620

οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος,
οὐ δῶμα γαίας κλῃστόν, ἔνθα τὴν φύσιν
ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός.

Stob. Flor. 90, 7: Εὐριπίδου Πηλεῖ. 'οὐκ — σοφός'. vs. 1 τοιοῦτο libri, τοιοῦτος Sallier. vs. 2 κλειστόν libri. vs. 3 κρύψειεν ἂν κἂν ἦ σοφός ci. Meinekius.

621

τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός.

Stob. Flor. 93, 10: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Πηλεῖ (τηλεῖ M). 'τὸν — θεός'. vs. 1 οὐδὲν] οὐδέν' malim. vs. 2 ὅν γ'] ὃν A. ῥᾷον] μᾶλλον B. γράφει libri, γραφὴν Meinekius.

622

τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν
σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον,
ἡμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

Stob. Flor. 115, 6: Εὐριπίδου Πηλεῖ. 'τὸ γῆρας — κρατεῖ'. vs. 3 ἐμπειρία Stob. et Men. mon. 169, ἡμπειρία Porsonus. τε] γὰρ Men. mon.

623

κλύετ' ὦ Μοῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ
θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἑζόμεναι

Stob. Ecl. 1, 5, 10 p. 170: Εὐριπίδου Πηλεῖ. 'κλύτε — ἑζόμεναι'. vs. 1 κλύτε μοίραι] κλύτε μοίρα V, κλύετ' ὦ Μοῖραι Seidler.

624

. . τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ
δακρύων δυναίμην χωρίς

Ioh. Lydus de magistr. 3, 25 p. 217, 22: 'τὰ δ' ἔνθεν — χωρίς' κατὰ τὸν Εὐριπίδου Πηλέα.

625

βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν· ἰώ, πύλαισιν ἥ τις ἐν δόμοις;

Ar. Nub. 1154: βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. ἰώ, κλάετ' ὠβολοστάται. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου· ἐπιφέρει γὰρ 'ἰώ — δόμοις;' ἥτις libri, ἥ τις Hermannus. ἐν om. R. ἐκ Πηλέως Σοφοκλέους Ven., ubi sequentia omittuntur. Cf. Soph. fr. 448.

626

ἀρκεῖ

Hesych. 1 p. 537: ἀρκεῖ· προσαρκεῖ, βοηθεῖ. Εὐριπίδης Πηλεῖ.

ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

Argumentum videtur Hyginus tradere fab. 86: *Thyestes Pelopis et Hippodamiae filius quod cum Aeropa Atrei uxore concubuit* *), *a fratre Atreo de regno est eiectus. at is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum misit, quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.*

627

οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μήν.

Schol. A Il. Δ, 319: ἔκταν — ἐν χρήσει ὁρᾶται Ἀττικοῖς. Εὐριπίδης Πλεισθένει ʻοὐ τὸν — μήνʼ. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα] fortasse leg. τὸν σὸν κατέκταν παῖδα, quae verba sine p. et fab. nom. extant in Etym. M. p. 495 sq. et Etym. Gud. p. 305, 28.

628

δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος
μήτʼ αὖ κακώσῃς, πλοῦτον ἔντιμον τιθείς,
μηδʼ ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτὲ
μηδʼ αὖξε καιροῦ μεῖζον, οὐ γὰρ ἀσφαλές,
μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ.
κόλουε δʼ ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον·
πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

Stob. Flor. 48, 1: Εὐριπίδου Πλεισθένει. ʻδήμῳ — νόσος.ʼ vs. 3 et 4 μὴ δʼ libri. vs. 5 αὐτοῦ libri, ἀστοῦ Pierson. vs. 6 κώλυε libri, κόλουε Wakefieldus et Pierson.

629

εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς
πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων

Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 373, 20: Εὐριπίδης γὰρ μέμνηται διφθερῶν λέγων ἐν Πλεισθένει ʻεἰσὶ γὰρ — γηρυμάτωνʼ. vs. 1 μελαγγραφεῖς Bergkius.

630

μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπʼ ἐσχάραις

Eust. Od. p. 1564, 33: Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἐσχάραν. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης ʻμηλοσφαγεῖ τε — ἐσχάραιςʼ. Ammonius Valck. p. 34: παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει ʻμῆλος φάγεται δαιμόνων ἐπʼ ἐσχάραςʼ. Euripidem addidisse suspicor κνισᾷ τʼ ἀγυιάς, cf. Ar. Av. 1232: θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπʼ ἐσχάραις κνισᾶν τʼ ἀγυιάς.

---

*) Ovidius Trist. 2, 391 tragoediarum argumenta recensens: *si non Aeropen frater sceleratus amasset, aversos Solis non legeremus equos.*

631

ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας

Steph. Byz. v. Ἄργος p. 113, 9: *λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας — Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει* (*πλησθένει* libri) '*ἐγὼ δὲ — Ἀργόλας*'. *οὐκέτ'* Barnesius, *οὐ γὰρ οὐκέτ'* V, *γὰρ οὐκέτ'* R.

632

πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς
Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ
μέλος ἐν δόμοισιν.

Ath. XV p. 668 B: *τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ — καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει* '*πολὺς — δόμοισιν*'. cf. Eust. Il. p. 1170, 53: *κότταβον ὃν ὁ φιλοσίγματος Εὐριπίδης ἐν δυσὶ ΣΣ γράφει.* et mox *χρῆσις δὲ κοσσάβου ἐν τῷ* '*πολὺς κοσσάβων ἀραγμός*'. Hesych. 2 p. 329: *κότταβος· λάταξ* (*λάδαξ* cod.). *Εὐριπίδης Πλεισθένει* (*πληθενεῖ* cod.).

633

πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν.

Stob. Flor. 93, 16: *Εὐριπίδου Πλεισθένης* (sic M, quod lemma A loco insequenti praefigit, ceteri om.). '*πολλῶν — κακῶν*'. Locum om. A.

634

μόμφος

Antiatt. p. 107, 19: *μόμφον· τὴν μέμψιν. Εὐριπίδης Πλεισθένει.* Eust. Od. p. 1761, 39: *ἐπὶ δὲ πᾶσι λέγει ὁ αὐτὸς γραμματικὸς* (Aristophanes) *καὶ μομφὸν παρ' Εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λεχθῆναι.* Cf. quae dixi in Ar. Byz. p. 212.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ

Hyginus fab. 136: *Glaucus Minois et Pasiphaae filius dum ludit pila, cecidit in dolium melle plenum. quem cum parentes quaererent, Apollinem sciscitati sunt de puero. quibus Apollo respondit: monstrum vobis natum est, quod si quis solverit, puerum vobis restituet. Minos sorte audita coepit monstrum a suis quaerere, cui* (fort. *qui*) *dixerunt natum esse vitulum, qui ter in die colorem mutaret per quaternas horas, primum album, secundo rubeum, deinde nigrum. Minos autem ad monstrum solvendum augures convocavit. qui cum non invenirent, Polyidus Coerani filius Bizanti* *) *monstrum demonstravit, eum arbori moro similem esse: nam primum album est, deinde rubrum, cum permaturuit, nigrum. tunc Minos ait ei: ex Apollinis responso filium mihi oportet restituas. quod Polyidus*

*) *Bizanti* in *Abantidae* mutandum esse ci. Friebelius Satyrogr. p. 154 coll. Pausan. 1, 34, 5: *Πολυείδου τοῦ Κοιράνου τοῦ Ἄβαντος τοῦ Μελάμποδος.*

dum auguratur, vidit noctuam super cellam vinariam sedentem atque apes fugantem. augurio accepto puerum exanimem de dolio eduxit. cui Minos ait: corpore invento nunc spiritum restitue; quod Polyidus cum negaret posse fieri, Minos iubet eum cum puero in monumento includi et gladium poni. qui cum inclusi essent, draco repente ad corpus pueri processit. quod Polyidus aestimans eum velle consumere, gladio repente percussit et occidit. altera serpens parem quaerens vidit eam interfectam et progressa herbam attulit atque eius tactu serpenti spiritum restituit, idemque Polyidus fecit. qui cum intus vociferarentur, quidam praeteriens Minoi nunciavit, qui monumentum iussit aperiri et filium incolumem recuperavit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remisit. Similiter Apollod. 3, 3, 1. Vitulum tricolorem habes in Schol. Aristid. p. 728 sq.: *Πολύειδος* (*πολυειδὲς* ed.) *πεποίηται δρᾶμα Εὐριπίδῃ* (*Εὐριπίδης* ed.), *ἐν ᾧ βοῦν τρίχρωμον ποιεῖ εὑρῆσθαι*, ubi quae accedunt *περὶ οὗ γέγονεν αὐτοῖς φιλονεικία βασιλείας*, homini debentur imperito. Noctuam a Polyido visam commemorat Aelianus N. A. 5, 2: *ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι φασὶ τὸ παράπαν —, ἔοικε δὲ ὁ Εὐριπίδης ἀβασανίστως πεποιηκέναι τὸν Πολύειδον ὁρῶντα τήνδε τὴν ὄρνιν καὶ ἐξ αὐτῆς τεκμηράμενον ὅτι εὑρήσει καὶ τὸν Γλαῦκον τὸν τεθνεῶτα τοῦ Μίνω τὸν υἱόν.* Valckenarius huic dramati adscripsit adespota fr. 137 et 348. *Γλαῦκον* fabulam, quam ter laudat Stobaeus (fr. 638 644 645), ab hoc dramate non diversam esse dudum intellexerunt.

635

ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν,
οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.

Stob. Flor. 3, 20: *Εὐριπίδου Πολυείδῳ* (sic M, *πολυείδους* A). '*ὅστις — συμφέρον*'. vs. 1 *τὴν αὑτοῦ φύσιν* AM, *τοῖς αὑτοῦ φίλοις* ceteri. vs. 2 *πέφυκε πρὸς* AM, *πέφυκεν εἰς* ceteri.

636

οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι
τῆς φαυλότητος· καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς κοὐκ εὐτυχές.

Stob. Flor. 61, 4: *Εὐριπίδου Πολυείδου* (*πολυείδει* Vind.). '*οἱ τὰς — οὐκ εὐτυχές.*' vs. 2 *φαυλότητος καὶ* Musgr., *φαυλοτ* A (superscript *πας ε*), *φαυλότητός τε* ceteri libri. vs. 3 *οὐκ* libri, *κοὐκ* Grotius; sed fortasse verba *οὐκ εὐτυχές* interpolatori debentur.

637

ἔα ἔα·
ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον
ἁλιάετον· τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος.

εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο
ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν
τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι·
νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νόμον βίου
δεῦρ' ἔπτατ'· οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν.

Hermog. in Rhett. vol. 3 p. 327: *ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ Εὐριπίδου ἐν Πολυΐδῳ* (*Πολυείδῳ* Vindob.) '*εἰ μὲν — τεθνηκέναι*' (vs. 4—6). *τῷ γὰρ οἰκῶν παράκειται τὸ ἡρμήνευσεν ἄν· καθ' αὑτὸ δ' ἂν ἦν σκληρόν πως.* ubi Scholion ab Valck. Diatr. p. 201 sq. editum: *οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ Πολυΐδου ῥητά* '*ἔα ἔα· ὁρῶ — οἴδμασιν*'. Schol. Hermog. Rhett. vol. 7 p. 1072: '*εἰ μὲν — θάλασσαν*' (vs. 4) *ἀντὶ τοῦ εἰ ὁ ἀμφίβιος ὄρνις εἰωθὼς εἰς γῆν πέτεσθαι ἐκ θαλάσσης καὶ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν, κατοικῶν δὲ ἐν ὕδασιν. τὸ ἡρμήνευσέν ἐστιν ἡ δριμύτης· ἡ γὰρ ἑρμηνεία κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων ἐστίν. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐδήλωσε σημαίνει. ἡ πρώτη οὖν τροπὴ τὸ* '*ὁ κύματα οἰκῶν*' (vs. 5)· *τὸ γὰρ οἰκεῖν οὐ κυρίως λέγοιτ' ἂν ἐπὶ κυμάτων· ἡ δευτέρα δὲ καὶ σκληροτέρα τὸ ἡρμήνευσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ τῷ παρακεῖσθαι τῷ οἰκῶν.* similiter Ioh. Sicel. Rhett. vol. 6 p. 411 et Maximus Planudes Rhett. vol. 5 p. 536. vs. 2 *ὁρῶ τὸν* Schol. Hermog., *ὁρῶ γ' ἐπ'* Valck. *κυματότροφον* Ruhnk., an *κυματόσπορον*? vs. 3 *ἁλιαίετον* vulgo. *χερσεύει* ante Dobraeum. vs. 4 *ἵπτατο* libri, *ἔπτατο* Matth. vs. 8 *οὔκουν* ed.

638

φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους.

Stob. Flor. 116, 2: *Εὐριπίδου Γλαύκῳ.* '*φεῦ φεῦ — νόσους*'. Quae his nectuntur, *γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει*, neque inter se neque cum versu supra scripto cohaerent, quod vidit Meinekius; versum tertium iam Grotius a superioribus diremit. verba *φεῦ φεῦ — νόσους* repetit Floril. Leid. 122 in Philol. 6 p. 578.

639

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται;

Sextus Empir. p. 175, 1: *ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησίν* '*τίς δ' — νομίζεται;*' Eosdem versus afferunt Diog. L. 9, 73 et Schol. Plat. p. 912 a 47. cf. Scholion recens Ar. Ran. 1478. versum priorem et alterius dimidium (*τίς — δὲ ζῆν*) habent Plato Gorg. p. 492 E (Stob. Flor. 121, 36 Iambl. Protr. c. 17 p. 246) Schol. Eur. Hipp. 190 Schol. Ar. Ran. 1082 (Suid. v. *τίς δ' οἶδεν*) Clemens Alex. Strom. III p. 517 Origenes c. Cels. 7, 50 vol. 1 p. 730 F, versum priorem Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 4 p. 25, 26 et Eust. Opusc. p. 122, 55. parodia versus expressit Ar. Ran. 1477: *τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ πνεῖν* (f. *τὸ πονεῖν*) *δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῴδιον;*

respicit Ar. Ran. 1082: καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν. De fabula plerique testes silent; e Phrixo locum esse petitum tradunt Schol. Ar. Ran. 1082: παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου (Φρύξου GAld.) Εὐριπίδου ‘τίς δ᾽ — δὲ ζῆν;’ ἀλλ᾽ ὁ λέγων ἐστὶ Φρίξος (Φρύξος VAld.), οὗτος δὲ (Aristophanes) ὡς παρὰ γυναικὸς εἰρημένον αὐτὸ λέγει. et Schol. Plat. l. l.: τὰ ἰαμβεῖα ἐκ τοῦ Φρίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου ‘τίς — νομίζεται;’ item Schol. Ar. Ran. 1478 (cf. Suid. v. τίς δ᾽ οἶδεν): τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν] παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου. vide fr. 830. Contra Schol. Eur. Hipp. 190: ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Πολυίδῳ ‘τίς δ᾽ — δὲ ζῆν;’ Schol. Ar. Ran. 1478: ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου (ita RV, nisi quod Εὐριπίδου om. V), ubi ἐκ Πολυΐδου recte restituerunt. vs. 1 τίς δ᾽] δ᾽ om. Ar. Ran. 1477 et Scholion recens huius loci. vs. 2 δὲ ζῆν] δὲ τὸ ζῆν Clemens. κάτω νομίζεται] νομίζεται βροτοῖς Diog. L., ὑπνοῦν δὲ τὸ κατθανεῖν Scholion recens Ar. Ran. 1478.

640

μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ᾽ ἐκβαίη τέλος

Schol. Il. *K*, 56: τέλος — τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυείδῳ ‘μάτην — τέλος’. Fabulae nomen omittunt Eust. Il. p. 789, 14 Scholion recens Ar. Ran. 368 Philem. Lex. p. 161. γὰρ] om. Schol. Il. cod. L et Paris. 2681, Schol. Ar., δ᾽ praebent Eust. et Philem., γ᾽ ἂν ci. Matth. οἴκῳ σὸν] εἰκοστὸν Schol. Il. codd. L Pariss. 2681 et 2766 (vide Anecd. Paris. vol. 3 p. 78, 30 et p. 284, 19) Schol. Ar. Eust. Philem., οἴκω σῷ ci. Valck. τόδ᾽] τὸ δ᾽ Eust., τόγ᾽ Schol. Il. cod. L. ἐκβαίη] ἐκβαίνει Schol. Il. cod. Paris. 2681.

641

. . . ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες,
δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς.

Stob. Flor. 123, 1: Εὐριπίδου Πολυΐδῳ. ‘ἀνθρώπων — κενάς’.

642

πλουτεῖς, τὰ δ᾽ ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχές.

Stob. Flor. 95, 7: Εὐριπίδου Πολυείδῳ. ‘πλουτεῖς — διὰ τὸ δυστυχές’. vs. 1 δοκεῖς ed., δοκεῖ Voss., δόκει MVindob. vs. 3 sine p. et fab. nom. affert Clemens Alex. Strom. IV p. 574: εἴρηταί γε ἡ πενία σοφίαν λάχε διὰ τὸ δυστυχές. Themistius Orat. XIII p. 164 B: ἤκουον γὰρ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι πενίη σοφίαν ἔλαχε. Zenobius 5, 72: πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· κομματικῶς τοῦτο ἐκ τῶν Εὐριπίδου εἵλκυσται, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν. Greg. Cypr. 3, 53: πενίη σοφίην ἔλαχε. cf. Diogenian. Vind. 3, 59 Greg. Cypr. Leid. 2, 100 Suid. v. πενία. Theodorus Prodromus ανατροπὴν τοῦ ‘ἡ πενίη σοφίην ἔλαχε’ scripsit.

643

οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.

Stob. Flor. 91, 8: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Πολυΐδου. 'οὐ γὰρ — φέρει'. vs. 1 οὐ γάρ τι ci. Meinekius, οὐκ ἆρα malim. κρητῆρα libri. vs. 2 et 3 ἔχει et φέρει transponenda suspicor.

644

βαρὺ τὸ φρόνημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ.

Stob. Flor. 22, 1: Εὐριπίδου Γλαύκῳ (lemma om. M). 'βαρὺ τὸ — κακοῦ'. φρόνημ' φόρημ'] ci. Salmasius. A huic versui adiungit ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ, φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει (fr. 429).

645

ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς,
νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας,
παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 45, 3: τοῦ αὐτοῦ (Eur.) Γλαύκῳ. 'ὅταν — ἐξουσίαν'.

646

οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος.

Stob. Ecl. 1, 3, 39 p. 126: Εὐριπίδης Πολυείδῳ (sic Gaisf., εὐριπο πηλυει A). 'οὐδεὶς — ἐχέγγυος'.

647

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;

Schol. Ar. Thesm. 870: 'οἶσθ' — δρᾶσον' Εὐριπίδης Πολυΐδῳ. Greg. Cor. p. 17 sq.: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πολυΐδῳ (al. ἐν Πολυξένῃ et ἐν Πολυδώρου τῷ δράματι 'οἶσθ' — δρᾶσον;' ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκε. Iisdem verbis usus est Eur. Hec. 225 Hel. 315 1233 Iph. A. 725 Ion. 1029 Cycl. 131.

648

διαβάλλω

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 120: διεβλήθησαν — μέμνηται (sc. Εὐρ.) τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυείδῳ καὶ ἐν Ὀρέστῃ.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

Schol. Aristid. p. 671 sq.: ὁ Πρωτεσίλαος δρᾶμα γέγραπται Εὐριπίδῃ. λέγει (λέγεται Oxon.) δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνην συγγενόμενος τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἠναγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τροίας ἐλθεῖν καὶ πρῶτος ἐπιβὰς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε. καὶ φα-

σίν (φησὶν D) ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ᾐτήσατο καὶ ἀφείθη μίαν ἡμέραν καὶ συνεγένετο τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. Euripidis vestigia legere probabile est Hyginum fab. 103 et 104: *Achivis fuit responsum, qui primus litora Troianorum attigisset periturum. cum Achivi classem applicuissent, ceteris cunctantibus Iolaus Iphicli et Diomedeae filius primus e navi prosiluit, qui ab Hectore confestim est interfectus. quem cuncti appellarunt Protesilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens petit a diis, ut sibi cum eo tres horas colloqui liceret. quo impetrato a Mercurio reductus, tres horas cum eo conlocuta est. quod iterum cum obisset Protesilaus, dolorem pati non potuit Laodamia. Laodamia — fecit simulacrum cereum simile Protesilai coniugis et in thalamis posuit sub simulatione sacrorum et eum colere coepit. quod cum famulus matutino tempore poma ei attulisset ad sacrificium, per rimam adspexit viditque eam ab amplexu Protesilai simulacrum tenentem atque osculantem. aestimans eam adulterum habere Acasto patri nuntiavit. qui cum venisset et in thalamos inrupisset, vidit effigiem Protesilai. quae ne diutius torqueretur, iussit signum et sacra pyra facta comburi. quo se Laodamia dolorem non sustinens inmisit atque usta est.* Cf. Ovid. Heroid. Epist. 13.

649

ἀξίως δ' ἐμὸς
γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας.

Phot. Lex. p. 410, 9 et Suid.: *πενθερά τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερός ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. — καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀκάστῳ* (sic Elmsl., *ἀλκάστῳ* Phot., *ἀλκάθῳ* Suid.) *φησίν* '*ἄξιος — ξυνοικίσας*'. vs. 1 *ἄξιος* libri, *ἀξίως* Küster. vs. 2 *ξυνοικήσας* Phot.

650

οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων

Schol. Soph. Oed. C. 10 (Suid. v. *βέβηλος*): *βέβηλος ἀνήρ, ὁ μιαρός. Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ* '*οὐ γὰρ — δόμων*'. *βέβηλον* Tricl., *βεβήλοις* codex L, *βέβηλοι* Suid.

651

πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.

Stob. Flor. 124, 8: *Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος.* '*πέπονθεν — μένει*'.

652

πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς.

Stob. Flor. 111, 4: *Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος.* '*πόλλ' — βροτούς*'. *αἱ ἄλογοι* ed., *καὶ ἄλογοι* AMVind., *καὶ λόγοι* Dindorfius.

653

οὐ θαῦμ᾽ ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.

Stob. Flor. 98, 47: *Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος. ʻοὐ — δυστυχεῖνʼ.*

654

ὦ παῖδες, οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός

Stob. Flor. 75, 7: *Εὐριπίδου Πρωτεσιλάῳ. ʻὦ — φρενόςʼ.*

655

κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος.

Clemens Alex. Strom. VI p. 751: *Πλάτωνός τε ἐν πολιτείᾳ εἰπόντος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας, Εὐριπίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ γράφει ʻκοινὸν — λέχοςʼ. εἶναι ἄρα καὶ* libri, *εἶναι χρῆν* scripsi.

656

δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου,
ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

Stob. Flor. 19, 3: *Εὐριπίδου ἐκ Πρωτεσιλάου. ʻδυοῖν — σοφώτεροςʼ.* Eosdem versus sine p. et fab. nom. habet Stob. Flor. 5, 18 et s. fab. nom. Plut. Mor. p. 10 A.

657

οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον.

Dio Chrysost. 37, 46: *ἐγὼ δὲ κατὰ* (*καὶ* ante Valesium) *τὴν Εὐριπίδου Λαοδάμειαν ʻοὐκ ἂν — φίλονʼ.*

658

ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ
γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι κοὐ σοφός·
πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν,
τὴν δ᾽ ὥσπερ αὕτη λῆμ᾽ ἔχουσαν εὐγενές.

Stob. Flor. 69, 9: *Εὐριπίδου Πρωτεσιλάου. ʻὅστις — εὐγενέςʼ.* vs. 1 *δὲ* om. A. fortasse *ὅστις προπάσας* leg. vs. 4 *αὐτῇ* M.

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ

Veteres critici spurium hoc drama iudicasse docet Vita Eurip. p. 135, 33 (vide p. 431). De argumento omnia incerta sunt. Prellerus huc referendum suspicatur Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 13: *Ἀλκίδας ὁ θρασὺς Ῥαδαμάνθυϊ ματέρα τάνδε Ἀλκμήναν ὅσιον πρὸς λέχος ἐξέδοτο.*

659

οἳ γῆν ἔχουσ᾽ Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν

Strab. VIII p. 356: *Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χώραν Πίσαν*

λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν, Εὐριπίδης δ' ἐν Ἴωνι — καὶ ἐν Ῥαδαμάνθυϊ ' οἳ γῆν — πόλιν'.

660

ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου.
ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν·
τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων
πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις·
ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν
λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ·
οἱ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν
ζητοῦσιν. οὕτω βίοτος ἀνθρώπων πλάνη.
ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν,
δόξαν δὲ βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν.

Stob. Ecl. 2, 7, 12 p. 342: *τοῦ αὐτοῦ. ' ἔρωτες ἡμῖν — εὐκλείας ἔχειν'.* Stob. Flor. 64, 24: *Εὐριπίδου Ῥαδάμανθυς. ' ἔρωτες — πλάνη'* (vs. 1—8). vs. 1 *παντοῖοι*] *πᾶν οἱ* vel *πᾶσι* Ecl. vs. 2 *ἱμείρεται* Ecl.· vs. 3 *τούτου*] *τοῦτο* Ecl. vs. 4 *πατὴρ* Stob., scripsi cum Dindorfio *πάτωρ*. cf. Schol. Eur. Or. 1190: *πεπᾶσθαι — ὅθεν καὶ τὸ πολυπάμονος. ἐτυμολογεῖται δὲ πατήρ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι, καὶ ἀλλαχοῦ ' πολλῶν καλεῖσθαι βούλομαι πατὴρ δόμων' ἀντὶ τοῦ δεσπότης. δόμοις* Stob. Flor., *δόμων* Schol. Eur., *δ' ὅμως* Stob. Ecl. vs. 5 *ἐκ* om. Flor. codex A. vs. 6 *λέγοντα* Ecl. vs. 8 *οὕτω* om. Ecl. codex A. *βιωτὸς* Ecl. A et Flor. Vind., *βίωτος* Flor. M. *ἀνθρώποις* Ecl. vs. 9 *δὲ* addidit Grotius.

661

οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς . . ἐξαιρήσεται.

Antiatt. p. 94, 1: *ἐξαιρεῖν ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖν* (*ἐξαίρειν* et *ἀπαίρειν* cod.). *Εὐριπίδης δὲ Ῥαδαμάνθυϊ ' οὐδεὶς — ἐξαιρήσεται', ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσεται. ἡμᾶς αὐτὸν* ci. Pierson. Eur. Alc. 848: *οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται.* Heracl. 977: *τοῦτον δ' — οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.* Med. 793: *οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται.*

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ

Ar. Ran. 1043 Aeschylum dicentem facit: *ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας.* Scholion Greg. Cor. e codice Mediceo partim in Rhett. vol. 7 p. 1321, integrum ab Welckero Tragod. p. 777 editum: *ταῦτα λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοίᾳ τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γνωμολογοῦντα. ἔστι δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Προῖτος ἦν Ἀκάμαντος* (immo *Ἄβαντος*) *υἱός, Ἀκρισίου δὲ* [*ἀδελφός*]. *βασιλεὺς δὲ Τίρυνθος. γήμας δὲ Σθενέβοιαν ἐξ*

*αὐτῆς ἐγέννησε παῖδας**). *Βελλεροφόντου δὲ φεύγοντος ἐκ Κορίνθου διὰ φόνον, αὐτὸν μὲν ἥγνισε τοῦ μύσους. ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ [τὸν Βελλεροφόντην] ἠγάπησε· τυχεῖν δὲ οὐ δυναμένη τοῦ ἐπιθυμηθέντος διέβαλεν* (*διέβαλλεν* cod.) *ὡς ἐπιθέντα αὐτῇ τὸν Κορίνθιον. πεισθεὶς δὲ ὁ Προῖτος ἐξέπεμψεν αὐτὸν εἰς Καρίαν ἵνα ἀπόληται, δέλτον [δὲ ἣν ἐγεγράφει] ἐκέλευσεν πρὸς Ἰοβάτην διακομίζειν. ὁ δὲ τοῖς γράμμασιν ἀκόλουθα πράττων προσέταξεν αὐτῷ διακινδυνεῦσαι πρὸς τὴν Χίμαιραν. ὁ δὲ ἀγωνισάμενος τὸ θηρίον ἀνεῖ[λε καὶ μετὰ ταῦτα] ὑποστρέψας εἰς τὴν Τί[ρυνθα πρῶτον μὲν ἐ]μέμψατο τὸν Π[ροῖτον. ἔπειτα] δὲ καὶ τὴν Σθενέβο[ιαν ἠπείλησεν] ἀπάγξειν* (*ἀπάξειν* cod.). *μαθὼν [δὲ τὴν γυναῖκα τοῦ] Προίτου δεύτερον ἐπιβ[ουλεύουσαν αὐτῷ] ἀνεχώρησεν ἀνα[βιβάσας ἐπὶ τὸν] Πήγασον τὴν Σθενέβο[ιαν. καὶ ἐλθὼν] ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἤρ[θη εἰς ὕψος. γενόμενος] δὲ κατὰ Μῆλον τὴν νῆσον [εἰς τὴν θάλασσαν ἔρ]ριψεν αὐτήν. ἣν* (*μὲν* cod.) *ἀποθ[ανοῦσαν εὑρόντες τινὲς] ἁλιεῖς ἀναλαβόντες [ἐκόμισαν] εἰς Τίρυνθα. πάλιν δὲ ὑποστ[ρέψας ὁ] Βελλεροφόντης πρὸς τὸν Προῖ[τον] αὐτὸς ὡμολόγησεν πεπραχέναι ταῦτα· δὶς γὰρ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἀμφοτέρων δίκην εἰληφέναι τὴν πρέπουσαν, τῆς μὲν εἰς τὸ ζῆν, τοῦ δὲ εἰς τὸ λυπεῖσθαι.* Ita locum margine laeso mutilum restituo partim Welckeri et Meinekii coniecturis adiutus. Schol. Ven. Ar. Pac. 140 (cf. Suid. v. *τραγικώτερος*): *δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατῆσαι ὡς ἕξων* (*καὶ ἐξὸν* cod. Ven.) *γυναῖκα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν.* Iohannes Malalas postquam de Proeto, Stheneboea, Bellerophonte, Iobata suo more quaedam narravit, haec addit p. 84, 16: *καθὼς συνεγράψατο Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ποιητὴς πληρώσας τὸ δρᾶμα.* Ovidius Trist. 2, 397 tragoediarum argumenta recensens: *nam quid de tetrico referam domitore Chimaerae, quem leto fallax hospita paene dedit?* Proclivi errore hoc drama cum Bellerophonte confunditur (vide fr. 663 665 670).

662

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

Ar. Ran. 1217: ΕΥΡ. — *πρὸς γὰρ τουτονὶ τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον. ʻοὐκ ἔστιν — ἢ δυσγενὴς ὢν'* ΑΙΣΧ. *ληκύθιον ἀπώλεσεν.* ubi Schol. v. 1219: *τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου ʻπλουσίαν ἀροῖ πλάκα'. Σθενεβοίας δὲ ἡ ἀρχή.* Eundem locum s. p. et fab. n. affert Gregorius Naz. vol. 2 p. 210 B. vs. 1 addito Euripidis nomine lau-

---

*) Cf. Apollod. 2, 2, 1: *ὁ δὲ* (Proetus) *ἧκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην, ὡς δὲ τινὲς φασὶ πρὸς Ἀμφιάνακτα, καὶ γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα, ὡς μὲν Ὅμηρος Ἄντειαν, ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ Σθενέβοιαν.*

dant Nicostratus Com. 3 p. 288 et Philippides Com. 4 p. 472, sine p. et fab. nom. habent Aristot. Rhet. 2, 21 p. 1394 b 2 Chrysippus π. ἀποφατικῶν c. 7 p. 7 Plut. Mor. p. 103 B Men. mon. 697.

663

πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους
γυνὴ κατῄσχυν' ἐν δόμοισι νηπία.

Stob. Flor. 68, 15: *Εὐριπίδου Σθενεβοίας* (sic M, *σθενοβοίας* A). '*πολλοὺς — νηπία*'. Iidem versus cum lemmate *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης* extant in Stob. Flor. 72, 6, ubi vs. 2 *ἐν* om. A. cum priore versu cf. Eur. fr. 1027, 2.

664

ἄνευ τύχης γάρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,
πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς.

Stob. Flor. 29, 36: *Εὐριπίδου Σθενεβοίας* (sic M, *σθενοβοίας* A). '*ἄνευ — βροτούς*'. vs. 2 *οὐκέτ' ἀλγύνει* corrupta, *οὐκέτ' ἀλδαίνει* Musgravius.

665

πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος
ἔνθηρος, ᾗ λῃστῆρσι φρουρεῖται . .
κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει
πτηνὸς πορεύσει

Ar. Pac. 124: ΚΟΡΑΙ ΤΡΥΓΑΙΟΥ. *καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται; ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.* ΤΡΥΓΑΙΟΣ. *πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.* ubi Schol. Ven. v. 125: *ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρῳδῆσαι* (*παρῳδῆσθαι* Meinekius). *ἔστι δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ τῷ τραγικῷ οὕτως* '*πέλας δὲ — πτηνὸς πορεύσει*'. vs. 1 *κρά*^{τ} codex, *Κράγος* Meinekius. vs. 2 *ἢ λῃστὴς φρουρεῖται* cod., *ᾗ λῃστῆρσι φρουρεῖται* [*πόρος*] Meinekius. vs. 3 *καὶ βαρυστόνῳ* Dindorfius, *καὶ βροτοκτόνῳ* Meinekius, *κἀβροτοστόνῳ* Conington. *βρέμων* Meinekius. vs. 4 '*πτηνὸς πορεύσει* non liquet utrum tragici sint verba an Aristophanis ex versu proximo'. DINDORF. Integrum versum *πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι* Euripidis esse ci. Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 32.

666

ποιητὴν δ' ἄρα
Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.

Ar. Vesp. 1074: *ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.* ubi Schol.: *ὁ στίχος Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας.* Plut. Mor. p. 405 F: *ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν ὡς Ἔρως ποιητὴν διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν, ἐνενόησεν ὅτι ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἔρως δύναμιν — κινεῖ.* Plut.

Mor. p. 762 B: καίπερ ὢν ἐρωτικὸς ὁ Εὐριπίδης τὸ σμικρότατον ἀπεθαύμασεν, ἐπεὶ ʻποιητὴν ἄρα Ἔρως — τὸ πρίν'. Plut. Mor. p. 622 C: πῶς εἴρηται τὸ ʻμουσικὴν δ' ἄρα Ἔρως — τὸ πρίν' ἐζητεῖτο. Plat. Sympos. p. 196 E (Stob. Flor. 63, 36): πᾶς γοῦν ποιητὴς γίγνεται, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν, οὗ ἂν Ἔρως ἅψηται. Nicias Milesius in Argum. Theocr. Id. 11: ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ ἔρωτες πολλοὺς ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους. Aristid. vol. 1 p. 51: (Διόνυσος) ποιεῖ χορευτήν, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν. ibid. p. 322: ὑφ' ὧν τις, ʻκἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν' κατ' Εὐριπίδην, ἐμμελής τε καὶ δεξιὸς εὐθὺς γίγνεται. Longinus de Subl. c. 39, 2: οὐ γὰρ αὐλὸς — ἀναγκάζει βαίνειν ἐν ῥυθμῷ καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατήν, κἂν ἄμουσος ᾖ παντάπασι. vs. 1 ποιητὴν] μουσικήν Plut. Mor. p. 622 C.

667

πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός,
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ ʻτῷ Κορινθίῳ ξένῳ'.

Ath. X p. 427 E: τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι ʻπεσὸν — ξένῳ'. vs. 1 λέληθεν L, λέχηθεν PV. vs. 2 ridet Cratinus Com. 2 p. 179: ἵησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει. item Ar. Thesm. 404: ἁνὴρ ἐρωτᾷ· τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ. ubi Scholia: ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. Hesychius 2 p. 319: Κορίνθιος ξένος· ἐπὶ τῶν τὰς λάταγας ῥιπτούντων (interponitur κορίννουσι· κονιορτὸν ἐγείρουσιν loco alieno), ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφῶντι .π.χευούσης (sic cod.), de quo loco egit Piers. in Moer. p. 253 sq.

668

τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' Ἔρως
μᾶλλον πιέζει

Ar. Vesp. 111: τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ μᾶλλον δικάζει. ubi Schol.: παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας ʻτοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος Ἔρως'. Plut. Mor. p. 71 A: οὐ γὰρ ἁπλῶς νουθετούμενος Ἔρως μᾶλλον πιέζει κατ' Εὐριπίδην, ἀλλ' ἐὰν νουθετῇ τις ἐν πολλοῖς κτἑ. verba νουθετούμενος δ' Ἔρως μᾶλλον πιέζει s. p. et fab. n. habet Galenus vol. 5 p. 411 (vol. 1 p. 282 ed. Basil., vol. 5 p. 149 Chart.).

669

τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην;

Phot. Lex. v. ξεναπάτας p. 309, 14: Εὐριπίδης Σθενεβοίᾳ ʻτίς — ξεναπάτην'. Pollux 3, 58: ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἴρηκε καὶ ξενοφόνον.

670

ὦ παγκακίστη καὶ γυνή· τί γὰρ λέγων
μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;

Stob. Flor. 73, 20: Εὐριπίδου Βελλεροφόντης. 'ὦ — ἄν;' vs. 2 ἐξείπῃ A. Ex Stheneboea esse haec verba a Bellerophonte dicta ci. Meinekius.

671

ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὧν εἴην ἐγώ.

Aeschines c. Timarch. § 151 (Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1322, cf. Hermog. Rhett. vol. 3 p. 436) Εὐριπίδης ἕν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος λέγει που 'ὁ δ' εἰς — ἐγώ'. quo de loco Schol. cod. Medic. Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1321: ταῦτα λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοίᾳ τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γνωμολογοῦντα. Iidem versus cum Eur. fr. 551 male iuncti leguntur in Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270, ubi vs. 2 ζηλωτὰ VA et εἴη A.

672

βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος
οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.
ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβής, τροφὸς
θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.

Ath. X p. 421 F: ἐν Σθενεβοίᾳ δ' Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων 'βίος — ἔρχεται'. vs. 1 πορφυροῦς θαλάσσιος] πορφυρεῦσιν ἐνθαλάσσιος Meinekius, πορφυρεὺς θαλάσσιος Hermannus. θαλάσσιος delendum suspicor. vs. 2 εὐτράπεζος L, ἐντράπεζος PV. ἐπάκτιοι φάτναι L, ἐπάκτιος φάτνα PV. vs. 3 ὑγρὰ] ἀγᾶ C. παιδοστικῆς B, παιδαστικῆς P, πεδοστιβὴς VL.

673

κομίζετ' εἴσω τήνδε. πιστεύειν δὲ χρὴ
γυναικὶ μηδέν, ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν.

Stob. Flor. 85, 6: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Σθενεβοίᾳ (sic M, σθενοβοία AVind.). 'κομίζετ' — βροτῶν'.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Fabula scenae commissa est olymp. 91, 2 teste Aeliano V. H. 2, 8 (vide p. 297 sq.). Quae Plutarchus et Galenus ex hoc dramate afferunt, a Sexto Empirico tribuuntur Critiae, cuius cf. fr. 1.

674

χαίρω γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος,

. . . τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.

Suidas: χαίρω σε ἐληλυθότα· Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσι. Εὐριπίδης Σισύφῳ ‘χαίρω — ἐξολωλότα’. cf. Etym. M. p. 808, 6, ubi Euripidis verba om. vs. 1 γέ σ᾽] σέγ᾽ Heath. βέλτιστε libri, βέλτιστον Valck. vs. 2 ἐλθόντα supplet Heathius, σωθέντα Cobetus Var. Lect. p. 238.

675

ἑλίσσων

Hesych. 1 p. 1178: ἑλίσσων· πλέκων, ψευδόμενος, οὐκ ἐπὶ εὐθείας λέγων, ἢ κινῶν (κοινόν codex). Εὐριπίδης Σισύφῳ. Poetam λόγους ἑλίσσων dixisse ci. Matthiae.

ΣΚΕΙΡΩΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

De Scirone vide praeter alios Plut. V. Thesei c. 10. Euripidem quae de Procruste vulgo narrantur ad Scironem transtulisse e fr. 677 ci. Boettiger.

676

καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἢν διδῷς ἕνα,
τὰς δ᾽ ἢν ξυνωρίδ᾽· αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν. φιλοῦσι δὲ
τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ
πολλάς

Pollux 9, 75: ἀλλὰ καὶ κόρη παρ᾽ Ἀθηναίοις νόμισμα ἦν —. τάχα δ᾽ ἂν εἴη κόρη, ὡς Εὐριπίδης ὠνόμασε παρθένον ἐν Σκίρωνι, λέγων περὶ τῶν ἑταιρίδων τῶν ἐν Κορίνθῳ ‘καὶ τὰς — πολλάς’. vs. 1 ἄξῃ et ἂν libri. vs. 2 δὲ vulgo, δ᾽ ἢν scripsi. vs. 4 τὰς] τὸν Cobetus Mnemos. vol. 4 p. 110. φέρῃ] φέρῃς Salmasius.

677

σχεδὸν χαμεύνῃ σύμμετρος Κορινθίας
παιδός, κνεφάλλου δ᾽ οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.

Pollux 10, 35: τῶν γὰρ ἀδοξοτέρων ἡ χαμεύνη καὶ τὸ χαμεύνιον· ἐν γοῦν τῷ σατυρικῷ Σκίρωνι Εὐριπίδης φησί ‘σχεδὸν — πόδα’. vs. 2 ὑπερτενεῖς ci. Meinekius.

678

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν

Ath. IX p. 368 D: καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν — Εὐριπίδης Σκείρωνι ‘οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν’. νεβρῶν Casaubonus.

679

ἔστι τοι καλὸν
κακοὺς κολάζειν

Stob. Flor. 46, 10: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Σκίρωνι. ‘ἔστι — κολάζειν’. vs. 2 τοὺς κακοὺς libri, κακοὺς Grotius.

680

ἢ προσπηγνύναι
κράδαις ἐριναῖς

Ath. III p. 76 C: μνημονεύει — ἐρινῶν συκῶν (σύκων ante Schweigh.) Εὐριπίδης ἐν Σκίρωνι 'ἢ — ἐριναῖς'. vs. 2 κραδαῖς] κράδαις C. ἐρίναις] ἐριναῖς P, ἐρινεῖς C.

681

ἁμαρτεῖν

Hesych. 1 p. 263: ἁμαρτητήν· ὁμοῦ προήκοντα δόρατα. Εὐριπίδης Σκείρωνι. Sequitur ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκτήτῃ ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. Fortasse huc spectat Euripidis mentio, ut scribendum sit: ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Εὐριπίδης Σκείρωνι. Σοφοκλῆς δὲ κτέ. ἁμαρτεῖν eadem qua ὁμαρτεῖν vi usurpari tradit Eust. Il. p. 592, 21.

682

ἔμβολα

Hesych. 1 p. 1190, v. fr. 593.

ΣΚΥΡΙΑΙ

Argumentum fere idem fuerit quod cognominis fabulae Sophocleae, Achilles apud Lycomedem Scyri regem inter virgines delitescens et Vlixis dolo detectus. Σκύριοι bis Stobaeus, Σκύριαι Hesychius et Lex. rhet. Bergkius huc refert fr. 896.

683

ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει.
ΛΥΚ. πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;
μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς;

Sextus Empir. p. 671, 22: τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐπὶ τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ λεγόμενον 'ἡ παῖς — χολῆς;' πυνθάνεται γὰρ μή τι πλευριτικὴ γέγονε διὰ τὸ τοὺς πλευριτικοὺς βήσσοντας ὑπόχολον ἀνάγειν. Locus huc relatus est secundum Apollod. 3, 13, 8: κἀκεῖ τρεφόμενος (Achilles) τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ μίγνυται. vs. 2 Lycomedis nomen praefixi. vs. 3 χειμάζει Ruhnken. χολῇ Valck.

684

σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.

Stob. Flor. 109, 8: Εὐριπίδου Σκυρίοις. 'σοφοὶ — βλάβας'. Orion Flor. 1, 10 p. 42, 12: ἐκ τῶν Σκυρίων. 'σοφοὶ — βλάβας'.

685

φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ

σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς,
καὶ πάντ᾽ ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον
οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ.

Stob. Flor. 105, 16: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Σκύριοι.* '*φεῦ τῶν — ἄτερ*'. Anth. Pal. 10, 107: *Εὐριπίδου.* '*θεοῦ — βροτός*' (fr. 1014, 1). '*φεῦ τῶν — θεούς*' (vs. 1—3). Sine p. et fab. nomine vs. 1—3 attulit Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 7 et 4, 62 p. 94, 1. vs. 3 *σκληραὶ* om. Lydus p. 55. *εἰς θεούς*] *πρὸς θεούς* Anthol., *πρὸς θεοῦ* Lydus p. 55, *πρὸς θεόν* p. 94. vs. 4 *καὶ*] f. *κἂν* leg. vs. 5 *οὐ τῷ δικαίῳ*] *οὕτω δικαίως* ABM, *συν τῷ δικαίῳ* probabiliter Gesner.

686

ζεύγλας

Hesych. 1 p. 1582: *ζεύγλας· ζυγοὶ ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ. καὶ ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροπωτῆρες. μεταφορικῶς Εὐριπίδης Σκυρίαις* (*κυρίαις* codex).

687

παρασάγγης

Lex. rhet. post Phot. p. 674, 27. vide Soph. fr. 475.

ΣΥΛΕΥΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Tzetzae Schol. Aristoph. Proleg. e codice Mediol. edita ab H. Keilio in *Rhein. Mus. N. F.* vol. 6 p. 119, e codice Paris. a Cramero Anecd. Paris. vol. 1 p. 7 sq.: *Ἡρακλῆς πραθεὶς τῷ Συλεῖ γεωργὸς* (*ὡς γεωργὸς* cod. Paris.) *δοῦλος ἐστάλη* (*ἔσταλται* P) *εἰς τὸν ἀγρόν, τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι· ἀνεσπακὼς δὲ δικέλλῃ προρρίζους τὰς ἀμπέλους ἁπάσας νωτοφορήσας τε αὐτὰς εἰς τὸ οἴκημα* (*γεωργοῦ* add. P) *τοῦ ἀγροῦ ψωμοὺς μεγάλους* (*ἄρτους τε μεγάλους* P) *ἐποίησε τὸν κρείττω τε τῶν βοῶν θύσας κατεθοινᾶτο, καὶ τὸν πιθεῶνα δὲ διαρρήξας καὶ τὸν κάλλιστον πίθον ἀποπωμάσας τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν θεὶς ἤσθιέ τε καὶ ἔπινεν ᾄδων, καὶ τῷ προεστῶτι δὲ τοῦ ἀγροῦ δριμὺ ἐνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὡραῖά τε καὶ πλακοῦντας, καὶ τέλος ὅλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἔπαυλιν τρέψας τὰ πάντα κατέκλυσεν.* (*ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον Εὐριπίδου δρᾶμα* add. P.) Meinekius huic dramati adscribit fr. 899.

688

πίμπρη, κάταιθε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου
πίνων κελαινὸν αἷμα· πρόσθε γὰρ κάτω
γῆς εἶσιν ἄστρα, γῆ δ᾽ ἄνεισ᾽ ἐς αἰθέρα,
πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ᾽ ἀπαντῆσαι λόγον.

Philo Iud. vol. 2 p. 461: *ἴδε γοῦν οἷα παρ᾽ Εὐριπίδῃ φησὶν ὁ Ἡρακλῆς* '*πίμπρα, κάταιθε — λόγον*'. idem paulo post: *πάλιν τὸν αὐτὸν σπουδαῖον οὐχ ὁρᾷς ὅτι οὐδὲ πωλούμενος θεράπων εἶναι δοκεῖ,*

καταπλήττων τοὺς ὁρῶντας, ὡς οὐ μόνον ἐλεύθερος ὤν, ἀλλὰ καὶ δεσπότης ἐσόμενος τοῦ πριαμένου; ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένῳ εἰ φαῦλός ἐστιν, ἀποκρίνεται 'ἥκιστα — δραστήριος' (fr. 689). 'οὐδεὶς δ' — ἐμβολήν' (fr. 690). εἶτ' ἐπιλέγει τὸ ἦθος αὐτοῦ 'σοῦ κατηγορῶ — θέλοις' (fr. 691). ἐπεὶ δὲ καὶ πριαμένου Συλέως εἰς ἀγρὸν ἐπέμφθη, διέδειξεν ἔργοις τὸ τῆς φύσεως ἀδούλωτον. τὸν μὲν γὰρ ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθύσας Διὶ πρόφασιν εὐωχεῖτο, πολὺν δ' οἶνον ἐμφορήσας ἀθρόον εὖ μάλα κατακλιθεὶς ἠκρατίζετο. Συλεῖ δὲ ἀφικομένῳ καὶ δυσανασχετοῦντι ἐπί τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράποντος ῥαθυμίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ περιττῇ καταφρονήσει, μηδὲν μήτε τῆς χρόας μήτε ὧν ἔπραττε μεταβαλὼν εὐτολμότατά φησι 'κλίθητι — ἔσῃ' (fr. 692). τοῦτον οὖν πότερον δοῦλον ἢ κύριον τοῦ δεσπότου αποφαντέον, μὴ μόνον ἀπελευθεριάζειν ἀλλὰ καὶ ἐπιτάγματα ἐπιτάσσειν τῷ κτησαμένῳ τολμῶντι, ὡς καὶ εἰ ἀφηνιάζοι τύπτειν καὶ προπηλακίζειν, εἰ δὲ καὶ βοηθοὺς ἐπάγοιτο, πάντας ἄρδην ἀπολλύναι; Versus supra scriptos s. p. et fab. n. affert Philo Iud. vol. 1 p. 127 vol. 2 p. 449. cf. vol. 2 p. 53: πρὸς ταῦθ', ὥς ὁ τραγικός φησιν, ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον. 'πίμπρα — λόγον'. Euseb. Pr. E. p. 242 C: ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἐλευθεροστομῶν ἀντιφθέγξεται 'ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον. τέμνε, κάταιθε σάρκας — λόγον'. hinc versum πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον (Eur. Phoen. 521) huic fragmento praefigunt*); videtur potius Philo, quem sequitur Eusebius, duorum dramatum versus coniunxisse. Artemidorus 4, 59: ἔδοξέ τις λέγειν θεράπαιναν τὰ Εὐριπίδεια ἰαμβεῖα 'ὀπτὰς — μου' (vs. 1). vs. 1 πίμπρα Philo, τέμνε Euseb. (ubi codices BCGI hoc verbum om.), ὀπτὰς Artem., πίμπρη Pierson. κάταιθε] κατέσθιε Artem. vs. 3 δ'] τ' Philo vol. 2 p. 449 et 461. ἄνεισ'] ἄνω Philo vol. 1 p. 127 et vol. 2 p. 449, ἄνωσ' Eusebii codex D. εἰς αἰθέρα] εἰς οὐρανόν Philo vol. 2 p. 449, ἐς οὐρανόν Euseb.

689

ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον·
πρόσχημα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν
εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ καὶ στολὴν
ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688), qui Mercurii haec verba esse docet de Hercule dicta.

690

οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας
αὑτοῦ πρίασθαι βούλεται· σὲ δ' εἰσορῶν
πᾶς τις δέδοικεν. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις,

---

*) Simili errore Euripidis Cressis olim tribuebantur verba αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι, cf. fr. 470.

ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688), qui cum fr. 689 iungit. Sylei potius verba sunt. vs. 1 δεσπότης ci. Musgravius.

691

σοῦ κατηγορῶ
σιγῶντος ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος,
τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλοις.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688). vs. 2 εἴης ἂν] ἂν εἴης libri, ut videtur.

692

κλίθητι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου
τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσει.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688). vs. 2 εὐθὺ λάμβανε καὶ κρείττων ἔσῃ Philo. εὐθὺς Matthiae.

693

τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς
πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.

Stob. Flor. 46, 1: Εὐριπίδου ἐκ Συλέως. 'τοῖς μὲν — χθόνα'.

694

εἶα δή, φίλον ξύλον,
ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ.

Eust. Il. p. 107, 30: φέρει δὲ καὶ (sc. Georgius Choerob.) χρῆσιν τῆς λέξεως (int. εἶα) κειμένην, φησί, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Συλεῖ (Σολεῖ ed.) ταύτην 'εἶα — θρασύ'. Verba εἶα — σεαυτό sine fab. nom. affert Ioh. Alex. de accent. p. 25, 7, sine p. et fab. nomine Etym. M. p. 294, 46. versum 2 ex Euripide affert Apollonius de pron. p. 93 C. vs. 1 φίλον om. Ioh. et Etym. M. vs. 2 ἔγειρε] ἔγειραι Apoll., ἐγεῖραι Ioh. Al., ἄγειρε Etym. M., ἔκτεινε Eust. Fortasse huc respicit Lucianus Asin. 5 vol. 2 p. 572: ἄγε δὴ σὺ ὁ φάσκων ἐπιθυμεῖν ταύτης τῆς παραδόξου θέας, ἔγειρέ μοι σεαυτὸν καὶ τέχνην εὕρισκε σοφήν. cf. Sueton. Ner. c. 49: ἄγ' ἔγειρε σεαυτόν.

695

βαυβῶμεν εἰσελθόντες· ἀπόμορξαι σέθεν
τὰ δάκρυα.

Antiatt. p. 85, 11: βαυβᾶν· ἀντὶ τοῦ καθεύδειν. Εὐριπίδης Συλεῖ 'βαυβῶμεν — δάκρυα'. Matthiae Herculis haec esse verba suspicatur, quibus alloquatur Xenodicen Sylei filiam.

ΤΕΝΝΗΣ

Argumentum dramatis fortasse iis continetur quae prodit Conon

Photii Bibl. p. 135 b 19. Spuriam hanc fabulam veteribus visam fuisse constat e Vita Eur. p. 135, 32 (vide supra p. 431). Fortasse huc referendum est fr. 746.

696

φεῦ,
οὐδὲν δίκαιον ἔστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

Stob. Flor. 2, 17: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Τέννῃ* (sic M, *τένν̄* A, *Τημένῳ* duo Schowii cod.). '*φεῦ — γένει*'. *δίκαιόν ἐστιν* ed.

ΤΗΛΕΦΟΣ

Iacobi Geelii de Euripidis Telepho commentatio prodiit in Annal. inst. Belg. a. 1830. Fabula acta est olymp. 85, 2 (cf. p. 302). De argumento cf. Schol. Ar. Nub. 919: *διαβάλλει Εὐριπίδην ὡς πτωχὸν εἰσενεγκόντα τὸν Τήλεφον.* quibus accedunt haec quae a melioribus libris absunt: *ὁ Τήλεφος βασιλεὺς ἦν Μυσίας, ὃν πλανηθέντων, ὅτε εἰς Τροίαν ἀπήρχοντο, τῶν Ἑλλήνων καὶ δῃούντων τὴν αὐτοῦ γῆν ἀντὶ τῆς Τροίας, Ἀχιλλεὺς ἔτρωσεν· καὶ πάλιν ἀποροῦντα τοῦ θεραπεύσοντος τῆς Πυθίας 'ὁ τρώσας ἰάσεται' ἀνελούσης παραγενόμενον εἰς Θετταλίαν τῷ χρησμῷ πεισθεὶς θεραπείας ἠξίωσε. δυστυχήσαντα δὲ ὕστερον πεποίηκεν Εὐριπίδης ἐν δράματι πήραν ἔχοντα καὶ προσαιτοῦντα.* quorum extrema ineptissima sunt. Meliora partim praebet qui Euripidem sequi videtur Hyginus fab. 101: *Telephus Herculis et Auges filius ab Achille in pugna Chironis hasta percussus dicitur. ex quo vulnere cum in dies tetro cruciatu angeretur, petit sortem ab Apolline quod esset remedium. responsum est ei neminem mederi posse nisi eandem hastam qua vulneratus erat. hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit et monitu Clytaemnestrae Orestem infantem de cunabulis rapuit, minitans se eum occisurum, nisi sibi Achivi mederentur*). Achivis autem quod responsum erat sine Telephi ductu Troiam capi non posse, facile cum eo in gratiam redierunt et ab Achille petierunt ut eum sanaret. quibus Achilles respondit se artem medicam non nosse. tunc Vlixes ait: non te dicit Apollo, sed auctorem vulneris hastam nominat. quam cum rasissent, remediatus est. a quo cum peterent ut secum ad Troiam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet. sed ob beneficium, quod eum sanarunt, eos deduxit, locos autem et itinera demonstravit; inde in Moesiam est profectus.* Telephi Euripidei habitum ridet Ar. Ach. 432 sqq., qui ei tribuit *ῥακώματα* 432, *πιλίδιον Μύσιον* 439, *πτωχικὸν βακτήριον* 448, *σπυρίδιον* 453, *κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον* 459, *χυτρίδιον* 463. Cf. quod Antisthenes narrat in Diog. L. 6, 87, Cratetem cynicae philosophiae se addixisse *θεασάμενον ἔν τινι τραγῳδίᾳ Τήλεφον σπυρίδιον ἔχοντα καὶ τἄλλα λυπρόν.* Maximus Tyrius VII p. 126: *ὁ Ἀγα-*

*) Cf. Scholion Ar. Ach. 332 supra p. 60 allatum, ubi Aeschyli et Euripidis nomina permutata esse coniecit Vater de Soph. Alead. p. 19.

μέμνων τὸ σκῆπτρον φέρει. ὁ βουκόλος διφθέραν, ὁ Ἀχιλλεὺς ὅπλα, ὁ Τήλεφος ῥακία καὶ θύλακον. Item huc spectare videtur Horatius Epist. 2, 3, 95 (v. Soph. fr. p. 189). Euripidem secutus videtur Ennius in Telepho, et Aristophanes nullam tragoediam saepius quam hanc parodia expressit. Olim huc referebatur fr. 880. Symmachus e Telepho expressa esse suspicatus est verba Aristophanis *καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρός* Ach. 472, cf. fr. 572.

697

Ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται,
χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον
Πὰν ἐμβατεύεις, ἔνθεν εὔχομαι γένος.
Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ
τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ· ξύνοιδ' ὄρος
Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
ἔλυσεν Εἰλείθυια.

Dionys. Hal. de C. V. 26 vol. 5 p. 219 sq. (p. 426 et 428 Schaef.): *ἐκ δὲ τῆς ποιήσεως τῆς ἰαμβικῆς τὰ Εὐριπίδου ταυτί* '*ὦ — χαῖρ'*' (vs. 1 sq.)· *τὸ πρῶτον ἄχρι τούτου κῶλον.* '*ὅστε — ἐμβατεύεις*' (vs. 2 sq.), *τὸ δεύτερον μέχρι τοῦδε.* '*ἔνθεν — γένος*' (vs. 3), *τοῦτο τὸ τρίτον. τὰ μὲν πρότερα μείζονα στίχου, τοῦτο δ' ἔλαττον.* '*αὐτὴ — Ἡρακλεῖ*' (vs. 4 sq.), *μετὰ τοῦτο* '*ξύνοιδ' — Παρθένιον*' (vs. 5 sq.)· *οὐδέτερον αὐτῶν στίχῳ συμμετρούμενον. εἶτ' αὖθις ἕτερον στίχου τ' ἔλαττον καὶ στίχου μεῖζον* '*ἔνθα — Εἰλείθυια*' (vs. 6 sq.), *καὶ τὰ ἑξῆς.* Locum ad Telephum rettulit Uptonus. vs. 1 *οἰκίζεται* scribendum suspicor. vs. 2 *ὅστε* libri. *δυσχειμέρων Ἀρκάδων* libri, quae verba transposuit Sylburgius, *δυσχείμερον* restituit Musgr. vs. 3 *Πὰν* add. Musgr. *γένος*] *γεγώς* malim, sed *Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα* Aesch. Suppl. 274 dixit. vs. 4 *αὐτὴ* libri, *Αὔγη* Leopardus.

698

πτώχ' ἀμφίβλητα σώματος λαβὼν ῥάκη
ἀρκτήρια τύχης

Diogenes Epist. 5 in *Notices et Extr.* X, 2 p. 241: *Τήλεφόν τε τὸν Ἡρακλέους, ἡνίκα εἰς Ἄργος παρεγένετο, πολὺ χείρονι σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι* (tragici poetae dicunt) '*πτωχὰ — τύχης*'. vs. 1 *ἀμφίβληστρα* Hecker. *λαβόντα* Diogenes. vs. 2 *ἀλκτήρια* ci. Bernhardy. *τύχης*] *ψύχους* Dobraeus; videtur aliud quid latere.

699

δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν [εἶναι τήμερον],
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή.

Ar. Ach. 440: '*δεῖ γάρ — δὲ μή*'. ubi Schol.: *οἱ δύο στίχοι οὗτοι ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.* Versus prior aut corruptus aut ab Aristophane mutatus; *εἰς τὸ σήμερον* ci. Meinekius.

700

κώπης ἀνάσσει κἀποβὰς εἰς Μυσίαν
ἐτραυματίσθη πολεμίῳ βραχίονι.

Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1405 a 29: *τὸ δὲ ὡς ὁ Τήλεφος Εὐριπίδου φησί 'κώπας ἀνάσσειν καὶ ἀποβὰς εἰς Μυσίαν' ἀπρεπές, ὅτι μεῖζον τὸ ἀνάσσειν ἢ κατ' ἀξίαν.* ubi Scholia fol. 53 b 10: *κώπης εἶπεν ἀνάσσειν τὸν ἄρχοντα, τὸν δέκαρχον. μεταφορά ἐστι καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ βελτίονος. καὶ τὸ ἀποβὰς εἰς Μυσίαν ἐτραυματίσθη πολέμῳ βραχίονι.* vs. 1 *κώπας* Arist., *κώπης* Schol. vs. 2 *πολέμῳ* Scholia edita. fortasse vs. 1 *ἀνάσσω*, vs. 2 *ἐτραυματίσθην* leg.

701

μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.

Ar. Ach. 497: *μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι, εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν μέλλω.* ubi Scholia: *ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'μή μοι — ἐσθλοῖσιν λέγειν'.* vs. 1 repetit Alexis (Com. 3 p. 410) ap. Ath. XV p. 691 F.

702

καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ

Ar. Ach. 446: *εὐδαιμονοίης· Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'καλῶς — φρονῶ'. καλῶς ἔχοιμι* dixit etiam Antiphanes Com. 3 p. 90, aliam lectionem praebet Ath. V p. 186 C: *Ἀρκεσίλαον δὲ φασὶν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ συγκατακλιθέντα ἑνὶ τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεί τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτεινε, φάναι 'εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ νοῶ'.* ubi *σοι* pro *μοι* Arcesilaus substituit.

703

οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον . . . .
εἴτ' ἐστὶ Μυσὸς εἴτε κἄλλοθέν ποθεν,
[ἐκ τοῦ] προσώπου Τήλεφος γνωρίζεται.

Plat. Gorg. p. 521 B: *εἴ σοι Μυσόν γε ἥδιον καλεῖν, ὦ Σώκρατες.* ubi Olympiodorus in *Archiv f. Philol. u. Pädag.* vol. XIV p. 527: *ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ Τηλέφου ἐστὶν Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ἐρωτᾷ τις περὶ τοῦ Τηλέφου καὶ φησὶ τὸ 'Μυσὸν Τήλεφον. εἴτε δὲ Μυσὸς ἦν εἴτε ἄλλοθέν ποθεν, πῶς ὅτι ὁ Τήλεφος γνωρίζεται'.* Correxi haec ut potui; certum est quod vs. 1 addidi *οἶδ' ἄνδρα* ex Ar. Ach. 430, qui ipsa illa *οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον* Euripidi tribuit; ad integritatem versus haud incommode *ξένος δ' ὅδε* suppleveris. Verba Vlixis esse suspicor.

704

ἄνασσα, πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος

Ar. Lys. 706: 'ἄνασσα — βουλεύματος'. ubi Schol.: ἄνασσα πράγους] ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Quae Aristophanes subicit, τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Euripidea esse ci. Valck. Diatr. p. 210.

705

ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;

Ar. Eq. 1240: 'ὦ — ἐργάσει;' ubi Schol.: ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

706

Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων
μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν,
σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.

Stob. Flor. 13, 10: Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου. 'Ἀγάμεμνον — ἀντειπεῖν ἔχων'. vs. 1 χειροῖν] χεροῖν Vind. ἔχων] ἔχω AVind. vs. 2 τις] τε MVind. vs. 3 γ'] τ' BMVind. Telephi verba videntur.

707

ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί χρῆν εἴπατε.

Ar. Ach. 540: 'ἐρεῖ — εἴπατε'. ubi Scholia: ἐρεῖ τις οὐ χρῆν] καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. Versus corruptus.

708

. . τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον;
σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων
ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

Sextus Empir. p. 557, 22: οὔτε ἡδονῆς οὔτε πλούτου ὄφελός τι ἔστιν ἀπούσης αὐτῆς (sc. τῆς ὑγείας)· 'τί γάρ — νοσεῖν'. Cum lemmate Εὐριπίδου Τηλέφῳ vs. 2 et 3 affert Stob. Flor. 93, 19 et 97, 11. vs. 1 ὠφελεῖ om. C. νοσοῦντά γε ed., νόσον libri, quantum scimus. vs. 2 σμίκρ' ἂν] σμικρὰν Stob. Flor. 93, μικρὰν Sext., μίκρ' ἂν Stob. Flor. 97 (ubi tamen μικρὰν MVind.). θέλοιμι] θέλοιμ' ἂν Stob. Flor. 93. vs. 2 sq. ἔχων ἄλυπος] ἄλυπον ἔχων Sextus. vs. 3 ἄλυπος οἰκεῖν] τροφὴν ἐνοικεῖν Stob. Flor. 93. μᾶλλον] βιοτὴν Sextus.

709

οὔ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος·
χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν.

Stob. Flor. 29, 55: Εὐριπίδου Τηλέφῳ. 'οὐ γὰρ — σοφόν'. Priorem versum s. p. et fab. n. habet Plut. V. Lysandri c. 20, alterum in proverbium abiisse docet Suidas v. χρεία: καὶ παροιμία 'χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ σοφὸν Καρχηδόνιον'. quae ad Menandri Καρχηδόνιον a Toupio relata sunt (cf. Meinek. Com. 4 p. 146). vs. 1 οὐκ ἄρα Plut., οὐ γὰρ Stob., οὐκ ἆρ' Valck., οὔ τἄρ' Porson. μόνος] μόνον Plut.

710

καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἦ πολλοῦ γε δεῖ.

Ar. Ach. 543: 'καθῆσθ' — δεῖ'. ubi Schol.: ἦ πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου. Vlixis opinor verba sicut fr. 711 et 712, item 715 et 717.

711

τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἧμιν οὐκ ἔνι.

Ar. Ach. 555: ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε· 'τὸν δὲ — ἔνι'. ubi Schol.: τὸν δὲ Τήλεφον] καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Verba ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε Euripidea non sunt: an leg. ταῦτ', οἶδα, κἂν ἐδρᾶτε? certe sententia istius modi requiritur. Aristides vol. 2 p. 19: τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἴει τὰ αὐτὰ ταῦτα; ubi Schol. p. 376: τὶς τῶν ποιητῶν εἰσάγει τὸν Τήλεφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσέα ἐκ τῶν αὐτοῦ (immo αὐτῶν, ut in Schol. p. 375 legitur) λόγων οὓς πρὸς τὸν Τήλεφον εἶπε. quae dubito num recte se habeant. vs. 2 ἡμῖν libri.

712

εἶτα δὴ θυμούμεθα
παθόντες οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες;

Ar. Thesm. 519: κᾆτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα, οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν; ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'εἰ δὴ — δεδρακότες'. vs. 1 εἰ Schol., εἶτα Matth. vs. 2 μᾶλλον] μεῖζον Ar., quod verum videtur; πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα Soph. Oed. C. 267.

713

ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ

Ar. Ach. 577: ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἅνθρωπος πάλαι 'ἅπασαν — κακορροθεῖ;' ubi Schol. Rav.: κακορροθεῖ· κακῶς ἀγορεύει. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.

714

τί δ' ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις;

Ar. Ach. 454: τί δ', ὦ τάλας, σὲ τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος; ubi Scholia: καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'τί δ' — μέλλεις'. Achillis verba fuerint. μέλλεις] θέλεις ci. Valck. fortasse recte, equidem με λῇς temptabam coll. fr. 1086.

715

ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.

Stob. Flor. 20, 37: Εὐριπίδου Τήλεφος. 'ὥρα — ἔχειν'.

716

κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος.

Ammon. Valck. v. πρόξενος p. 119: οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ πρόξενον εἴρηκε τὸν ἰδιόξενον 'κακός — χρώμενος'. Eadem fere Etym. Gud. p. 481, 32.

717

Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν;

Clem. Alex. Strom. VI p. 746: ἐν Τηλέφῳ εἰπόντος Εὐριπίδου 'Ἕλληνες — δουλεύσομεν;' Θρασύμαχος ἐν τῷ ὑπὲρ Λαρισαίων λέγει 'Ἀρχελάῳ δουλεύσομεν Ἕλληνες ὄντες βαρβάρῳ;' Pseudo-Callisth. 1, 25 p. 25 sq.: ἵνα μὴ Ἕλληνες ὄντες βαρβάρῳ δουλεύσωμεν.

718

κακῶς ὀλοίατ'· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Ar. Ach. 8: φιλῶ τοὺς ἱππέας διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. ubi Schol.: τὸ ἡμιστίχιον ἐκ τοῦ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως 'κακῶς — Ἑλλάδι'. cf. Suid. v. παρῳδούμενος: τὸ 'ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι' παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον. ὄλοιτ' ἂν libri, ὀλοίατ' Dobraeus.

719

μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

Stob. Flor. 29, 9: Εὐριπίδου Τηλέφου. 'μοχθεῖν — εὐτυχεῖν'. Idem versus est in Men. mon. 338, cum Sophoclis fr. 364 coniunctus exstat in Stob. Flor. 29, 25, sine p. et fab. n. legitur in Anecd. Boiss. vol. 1 p. 115 et Floril. Leid. 120 in Philol. 6 p. 578. Verba μοχθεῖν ἀνάγκη recurrunt in fr. 37, 1. cf. Corp. Inscr. 4310, 12 et 4379 o 17 (vol. 3 p. 162 et 190): μοχθεῖν ἀνάγκη· μεταβολὴ δ' ἔσται καλή.

720

τόλμα σὺ κἄν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί.

Stob. Flor. 51, 8: Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου. 'τόλμα — θεοί'. τόλμ' ἀεί ed., τόλμ^s ἀεί AVind., τόλμης ἀεί B, τόλμα σὺ scripsi. κἄν τι] κάν τις M. τρηχὺ libri. νέμωσι libri, nisi quod νέμωσιν Vind., νείμωσιν scripsi. Euripidi versum abiudicat Meinekius in Men. p. 314 scribens τολμᾶν δεῖ, κἄν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

721

ἴθ' ὅποι χρῄζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι
τῆς σῆς Ἑλένης οὕνεκα

Ar. Nub. 891: ἴθ' ὅποι χρῄζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ. ubi Schol.: πάντα δὲ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'ἴθ' — οὕνεκα'.

722

Σπάρταν ἔλαχες, κείνην κόσμει·
τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.

Stob. Flor. 39, 10: *Εὐριπίδου Τήλεφος.* '*Σπάρτην — ἰδίᾳ*'. Priorem versum s. p. et fab. nom. habent Cicero ad Att. 4, 6, 2 Plut. Mor. p. 472 E p. 602 B Diogenianus 8, 16 Schol. Theocr. 5, 61 Psellus Boiss. p. 168 Macarius 7, 78; genuina verba liberius mutant Diogenianus 8, 46: *ἣν ἔλαχες Σπάρταν κόσμει*, et Gregorius Cyprius 2, 76 (cf. Greg. Cypr. cod. Mosq. 3, 82): *κόσμει Σπάρταν, ἣν ἔλαχες.* Eundem versum respiciunt Cicero ad Att. 1, 20, 3: *eam quam mihi dicis obtigisse Σπάρταν non modo numquam deseram, sed etiam* et q. s. Synesius Epist. 101 (cf. Suid. v. *κόσμει*): *ἀλλὰ κόσμει, φησίν, ἂν ἔλαχες Σπάρταν.* Theodorus Metoch. p. 16 sq.: *ὥστ' ἀνάγκην ταύτην ἔχομεν οὐ Σπάρταν κοσμεῖν, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἂν ἐλάχομεν, ἀλλὰ τύχην μάλιστα φέρειν.* Theodorus Hyrtac. Epist. 46 in *Notices et Extr.* V p. 723: *καὶ κόσμει Σπάρταν ἣν ἔλαχες.* idem Epist. 61 in *Not. et Extr.* VI p. 25: *κοσμῶν σπάρτον ἣν ἔλαχον.* et Epist. 87 ibid. p. 43: *Πάτροκλος ἣν ἔλαχε σπάρτον ἐκόσμει.* Nicephorus Chumn. Epist. 4 in Boiss. Anecd. Nov. p. 5: *στέργουσι μὲν Σπαρτιᾶται Σπάρταν ἣν ἔλαχον.* Schol. cod. Gud. Eur. Or. 526: *ἡ σπάρτος ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀφ' οὗ τὸ κόσμει σπάρτον ἂν ἔλαχες.* vs. 1 *Σπάρτην* Stob., *σπάρτον* Schol. Eur. et Theod. Hyrt., *Σπάρταν* ceteri. *κείνην* Stob., *κείναν* Diogenianus 8, 16, *ταύταν* Cic. Plut. Mor. p. 472, *ταύτην* Plut. Mor. p. 602 Psell. Macar., *Σπάρταν* Schol. Theocr.

723

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει

Ar. Eq. 813: '*ὦ πόλις — λέγει*'. ubi Schol. vs. 809: *τὸ δὲ* '*ὦ πόλις Ἄργους*' *ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου· τὸ δὲ* '*κλύεθ' οἷα λέγει*' *ἀπὸ Μηδείας.* Ar. Plut. 601: '*ὦ πόλις — λέγει*'. ubi Schol.: *ὦ πόλις Ἄργους*] *ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται.* Verba *κλύεθ' οἷα λέγει* extant in Med. 168, iisdem in Telepho usum esse poetam probabiliter ci. Elmsleius.

724

σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ καὶ θεοῖσι μὴ μάχου·
τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος
χάλα. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς
ταπείν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν.

Stob. Flor. 22, 32: *Εὐριπίδου Τηλέφου.* '*σὺ δ' — πάλιν*'.

725

πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν

Plut. Mor. p. 46 F: *οὐ γὰρ μόνον, ὡς Εὐριπίδης φησί, τὸ Τηλέφου τραῦμα* '*πριστοῖσι — ῥινήμασιν*', *ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον εὐφυέσι νέοις δηγμὸν αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται.*

726

ψυκτήρ

Schol. Plat. p. 960 b 7: *ψυκτήρ, σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια, ἢ ποτηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφῳ.*

727

ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος.

Ar. Pac. 528: *ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.* ubi Schol. Ven.: *ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέμου τὸ 'ἀπέπτυσ' — τέκος'.* Verba *ἢ Τληπολέμου* deleri iubet Meinekius: dubitari tamen potest num Telephi sit versus.

ΤΗΜΕΝΙΔΑΙ

Τημενίδες pro *Τημενίδαι* praebet Stobaeus, quem errorem esse suspicor librariorum, qui dativo *Τημενίδαις* vitiose *Τημενίδες* scripto decepti fuerint. Genuinam inscriptionem confirmat Dioscorides Anth. Pal. 11, 195:

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὼ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
Ὑρνηθὼ κροτάλων εἷς ψόφος ἐξέβαλεν.

De argumento dramatis Musgravius conferri iubet Pausan. 2, 19 et 28. Adde Nicol. Damasc. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 3 p. 376 et Diod. Sic. ibid. vol. 2 p. VIII.

728

. . φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν,
ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν,
κακοὺς δὲ μισεῖ. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
τόδ' ἐστί, τοῖς δὲ κατθανοῦσιν εὐκλεές.

Stob. Flor. 50, 1: *Εὐριπίδου Τημενιδῶν* (*τιμενιδῶν* M, *τημενίδων* al.). '*φιλεῖ — εὐκλεές*'. vs. 1 *πάντ' εὐτυχεῖν* libri, *πάντων τυχεῖν* Conington. vs. 2 *νεανίων* AB, *νεανιῶν* MVind. Voss. vs. 4 *καταθανοῦσιν* M.

729

εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ
πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν.

Stob. Flor. 39, 1: *Εὐριπίδου Τημενίσι.* '*εἰκὸς — σωτηρίαν*'. vs. 2 *ἐκπονεῖν* Vind., *ἐκτονεῖν* vel *ἐκπορεῖν* al.

730

ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.

Pollux 9, 27: *τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς χώρας λέγουσι πόλεις οὐ προσεκτέον, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Τημενίδαις 'ἅπασα — πόλις'.*

731

οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί.

Stob. Flor. 51, 2: *Εὐριπίδου Τημενίδων.* '*οὐκ — δορί*'. *κρεῖττον* libri.

732

ῥώμη δέ τ' ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην.

Stob. Flor. 54, 17: *Εὐριπίδου Τημενίσι* (*τιμενίσι* M). '*ῥώμη — βλάβην*'. *τ'*] *γ'* Matthiae.

733

τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.
κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
πάντες· τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεών.

Stob. Flor. 124, 29: *Εὐριπίδου Τημενίσι.* '*τοῖς πᾶσιν — μὴ χρεών*'. vs. 2 fortasse *πάντες δ' ἔχοντες* legendum ex vs. 3, ubi vitiosum est *χρεών* monosyllabum, suspicor *τὸ γὰρ χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν* (vide adesp. fr. 301).

734

ἀρετὴ δὲ κἂν θάνῃ τις οὐκ ἀπόλλυται,
ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός.

Stob. Flor. 1, 4: *Εὐριπίδου Τημενίδων.* '*ἀρετὴ — χθονός*'. vs. 1 sine p. et fab. n. affert Sextus Empir. p. 660, 25.

735

ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής,
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα.

Stob. Flor. 4, 10: *Εὐριπίδου Τημενίσιν.* '*ἀσύνετος — μέγα*'. vs. 2 *ψυχῆς* libri, *τύχης* Gesner.

736

ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος
καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλου.
σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
κἂν ὁμόθεν ὦσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ
τῆς εὐσεβείας· ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις
ἀπόλωλ' ὅταν τις ἐκ δόμων [ἀνὴρ θάνῃ].

Stob. Flor. 126, 6: *Εὐριπίδου Τημενίσιν* (sic MVind.). '*ὡς — φίλου*' (vs. 1 et 2). Flor. 126, 7: *τοῦ αὐτοῦ.* '*δάνειον — θάνῃ*' (vs. 3—6). Coniungit hos locos M, qui *τοῦ αὐτοῦ* om. vs. 1 *ἀνὴρ* libri. vs. 3 *δάνειον δ'* libri, *σπάνιον δ'* Gesner. *δ'* delevi. vs. 5 ante *τῆς εὐσεβείας* lemma *Εὐριπίδου* habent MVind. vs. 6 *ἀνὴρ θάνῃ* M, *ἔλθῃ* ceteri, unde *ἐληλύθῃ* scribendum suspicabar; sed genuina verba periisse videntur.

737

καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία.

Stob. Flor. 13, 8: Εὐριπίδου Τημενίσι. 'καλόν — παρρησία'. ἀτενὴς καὶ ἀληθὴς M.

738

πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως
δείξουσιν αὑτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ.

Stob. Flor. 106, 7: Εὐριπίδου Τημενίσι. 'πολλοὶ — ἐξουσίᾳ'. vs. 2 δείξωσιν libri, δείξουσιν Matth. αὐτοὺς libri, αὑτοὺς Musgr.

739

φεῦ φεῦ, τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε.
κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ, χρηστὸς γεγὼς
τιμὴν ἔχει τιν', ἀναμετρούμενος δέ πως
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ.

Stob. Flor. 88, 2: τοῦ αὐτοῦ Τημενίσι. 'φεῦ φεῦ — τρόπῳ'. vs. 1 εὐγενοῦς τ' ἄπο B. vs. 3 χρηστοῦ ci. Valck. vs. 5 ὠφελεῖ τρόπῳ corrupta.

740

. . . . . . ἦλθεν δ'
ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον, μεγάλων
ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς,
κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπί τε
λειμῶνας ποίμνιά τ' ἄλση.

Aelianus N. A. 7, 39: ἐν δὲ τοῖς Τημενίδαις τὸν Ἡράκλειον ἆθλον ἔλαφον κέρατα ἔχειν ὁ αὐτὸς Εὐριπίδης φησί, τὸν τρόπον τόνδε ᾄδων 'ἦλθεν — ἄλση'. vs. 3 δεινὸν om. bc. vs. 4 κατ' ἐναύλους edebatur, ἐναύλων M, κατελαύνων m, κατέναυλα abcVind. 7, κατ' ἔναυλα v. ἐπί τε] ἐπιὼν temptabam. vs. 5 ποίμνιά m, ποιμένιά ceteri, ut videtur.

741

Ar. Ran. 1338: ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε. ubi Scholia: Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Τημενιδῶν (Εὐμενίδων ante Dobraeum). Euripidis quae verba fuerint non ausim dicere; cf. Fritzschius in Ar. Ran. p. 409 sq.

ΤΗΜΕΝΟΣ

De argumento fabulae non constat. Temenum et Temenidas cur idem drama dici opinemur, nullam video rationem idoneam. Quem versum e Κτιμένῳ (i. e. Τημένῳ) affert Clemens Alex., τῷ γὰρ πονοῦντι κτἑ., supra exhibuimus fr. 435, 2.

742

ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα.

Stob. Flor. 56, 14: *Εὐριπίδου Βουτημένῳ* (sic A et fortasse M). '*ἄλλη — χρησιμωτέρα*'. *ἄλο γᾶα* M.

743

τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς
γνῶναι τὸν ἐχθρόν, ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος.

Stob. Flor. 54, 15: *Εὐριπίδου Τημένῳ* (sic fere AM, ubi *τιμένῳ*). '*τὸ δὲ — ἁλώσιμος*'. vs. 1 *τὸ δὲ*] *τοῦ δὲ* Dobraeus, ego *τὸ δ' εὖ* malim. *τοῦτ'*] *τοῦτό τ'* MVind. vs. 2 *ᾗ*] *εἰ* AMVind.

744

ἄρξεις γὰρ οὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν.

Stob. Flor. 54, 16: *ἐν ταὐτῷ.* '*ἄρξεις — στρατόν*'. vs. 1 *ἄρξεις ἄρ'*] *ἄρξεις γὰρ* AB, fortasse *ἄρξεις γ' ἄρ'* leg.

745

τολμᾶν δὲ χρεών· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν.

Stob. Flor. 51, 3: *Εὐριπίδου Τημένῳ.* '*τολμᾶν — τελευτῶν*'.

746

αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτούς.

Stob. Flor. 31, 1: *Εὐριπίδου Τιμαίῳ* (sic M, *ȿ νη* Vind.). '*αἰδὼς — βροτούς*'. Suspicabar olim *Τέννῃ* legendum esse.

747

αἰσίως

Hesych. I p. 173: *αἰσίως· καλῶς, δεξιῶς. Εὐριπίδης Τημένῳ* (*τί* codex, supra *μ*).

748

ἀνανομήν

Hesych. I p. 333: *ἀνανομήν* (*ἀνανομεῖν* cod.)· *ἀναδασμόν. ἀνανέμειν* (*ἀνανεμεῖν* cod.) *γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης Τημένῳ.*

749

ἄπυργος

Hesych. I p. 505: *ἄπυργος· ἀτείχιστος. Εὐριπίδης Τημένῳ* (*τιμένῳ* cod.).

750

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904 a 22 et Hesych. 2 p. 200, v. fr. 617.

751

σφακελισμός

Schol. Hippocr. (vol. 5 p. 214 Littr.) in Darembergii *Notices et Extr. des Manuscr. méd.* 1 p. 217: *Βακχεῖος ὀδύνην καὶ ἄλγημα καὶ φλεγμονὴν φησὶν εἶναι τὸν σφακελισμόν* (*σφακελλισμόν* cod.), *παραθέμενος Εὐριπίδου λέξεις ἐκ Τημένου* (*ἐκ κτημένου* cod.) *καὶ Ἱππολύτου* (vs. 1352, ubi *σφάκελος* legitur).

ΥΨΙΠΥΛΗ

De argumento cf. Schol. Clem. Alex. p. 105 sq.: *ὅτε οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας σὺν Ἀδράστῳ καὶ Πολυνείκει ἐστρατεύοντο, παρέβαλον εἰς τὴν Νεμέαν· τόπος δὲ οὗτος τοῦ Ἄργους. ζητοῦντες δὲ ὑδρεύσασθαι συνέτυχον Ὑψιπύλῃ τῇ Θόαντος θυγατρὶ τρεφούσῃ παιδίον Ὀφέλτην καλούμενον, Εὐφήγου**) *καὶ Εὐρυδίκης. ἡ δὲ ἀποθεμένη τὸ παιδίον ἀπῆλθεν αὐτοῖς ὑδρεύσασθαι βουλομένη. δράκων δὲ ἐν τοσούτῳ* (l. *τούτῳ*) *περιπεσὼν τῷ παιδίῳ ἀνεῖλεν αὐτό· ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα ἐθρήνει. Ἀμφιάραος δὲ ὁ μάντις εἷς ὢν τῶν ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι θάνατον προεμαντεύσατο καὶ τὸν παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσεν. Ἄδραστος δὲ παραμυθούμενος τὴν Ὑψιπύλην ἐπ' αὐτῷ τὸν Νεμεακὸν ἀγνῶα συνεστήσατο.* Similiter Apollod. 3, 6, 4 et Hyginus fab. 74. Hypsipylen ab Eurydices ultione tutam praestant filii, si recte fr. 765 interpretatur Welckerus. Scenae commissum esse drama paulo ante olymp. 93, 3 docet Schol. Ar. Ran. 53: *τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης.* De Euripidea Hypsipyla dicta videntur quae narrat Ath. VIII p. 343 F: *ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὥς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο 'μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κεναρήφαγον ἦχος* (*κιναρηφάγου ἦθος* ci. Villebrunius) *λεύσσων Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα* (*Ὑψιπύλης ὡς κακὸν ἦτορ ἕλα* Iacobsius). *ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος' κτἑ.*

752

Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν

Ar. Ran. 1211: '*Διόνυσος — πηδᾷ χορεύων*'. ubi Schol.: *Διόνυσος ὃς*] *Ὑψιπύλης ἡ ἀρχή.* Schol. vs. 1213: *πηδᾷ χορεύων*] — *τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ στίχου 'παρθένοις σὺν Δελφίσιν'.* Macrobius Sat. 1,

---

*) Fortasse *Εὐφήτου* leg., cf. Schol. Pind. Nem. prol. p. 424: *ἐπὶ Ὀφέλτῃ τῷ Εὐφήτου καὶ Κρεούσης παιδί. Ophelten Lyci regis filium* dicit Hyginus fab. 74, ubi *Lycurgi filium* probabiliter corrigitur secundum Apollodorum et alios.

18, 4: *quod cum Varro et Granius Flaccus adfirment, etiam Euripides his docet* ‘Διόνυσος — πηδᾷ χορεύων’ (vs. 1—3). Schol. Ar. Nub. 604: σὺν πεύκαις] παρὰ τὸ Εὐριπίδειον ‘Διόνυσος — δοραῖς’ (vs. 1). Etym. M. v. ἄαπτος p. 1, 38: τὸ δὲ ‘καθαπτὸς — Παρνασοῦ’ (vs. 2) παρ’ Εὐριπίδῃ. vs. 1. ὃς θύρσοισι] ἐν πεύκαις Schol. Ar. Nub. νεβρῶν] νευρῶν Schol. Ar. Nub. vs. 2 πεύκαισι] πεύκῃσι Etym. M.

753

δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον

Didymus in Macrob. Sat. 5, 18, 12: Ἀχελῷον πᾶν ὕδωρ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὑψιπύλῃ· λέγων γὰρ περὶ ὕδατος ὄντος σφόδρα πόρρω τῆς Ἀκαρνανίας, ἐν ᾗ ἐστιν ὁ ποταμὸς Ἀχελῷος, φησί ‘δείξω — ῥόον’. ῥόον] δρόσον vel ῥοάς ci. Elmsleius.

754

ἕτερον ἐφ’ ἑτέρῳ αἰρόμενος
ἄγρευμ’ ἀνθέων ἡδομένᾳ ψυχᾷ
τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων

Plut. Mor. p. 93 D: ὥσπερ ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρόφιμος εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν ‘ἕτερον — ἔχων’. cf. Plut. Mor. p. 661 F, ubi libri haec praebent: ὥσπερ ὁ ** πύλης τρόφιμος **νος ‘ἕτερον ἀφ’ ἑτέρας ἰώμενος ἄγρευμα ἂν συνηδόμεναι ψυχαὶ * μὴ πίον ἄπληστος ἐὼν’ ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος. vs. 1 αἰρόμενος p. 93, ἰώμενος p. 661, neutrum sufficit. vs. 3 ἄχρηστον ἔχων p. 93, ἄπληστος ἐών p. 661. Euripidi locum vindicavit Valck. Diatr. p. 212, qui verba εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν poetae adscripsit, quae Plutarchi esse videntur: idem apte comparavit Statii Theb. 4, 786.

755

ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον

Ar. Ran. 1328: ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν. ubi Schol. (sicut Suidas v. δωδεκαμήχανον): ἔστι δὲ παρὰ τὰ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου ‘ἀνὰ — ἄστρον’. ἄστρον] ἄντρον codex Θ in glossa: hoc probat et speluncam, ubi draco latuerit, dici iudicat Welcker; alii ἄστρον de sole dictum volunt, qui per duodecim zodiaci signa eat.

756

περίβαλ’, ὦ τέκνον, ὠλένας

Ar. Ran. 1322: περίβαλλ’, ὦ τέκνον, ὠλένας. Scholion vs. 1320: καὶ τὸ ‘περίβαλ’, ὦ τέκνον’ ἐξ Ὑψιπύλης.

757

ἃ γοῦν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.
ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν,
θάπτει τε τέκνα χἄτερα κτᾶται νέα,

αὐτός τε θνήσκει· καὶ τάδ᾽ ἄχθονται βροτοὶ
εἰς γῆν φέροντες γῆν. ἀναγκαίως δ᾽ ἔχει
βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν,
καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ
στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;
δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.

Clemens Alex. Strom. IV p. 587 sq.: ὁ γοῦν Εὐριπίδης λέγει 'ἃ γοῦν — βροτοί' (vs. 1—4). εἶτα ἐπιφέρει 'ταῦτα δεῖ — βροτοῖς' (vs. 7—9). Plut. Mor. p. 110 F: οὐ φαύλως γὰρ ἂν δόξειεν ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀμφιάρεως παραμυθεῖσθαι τὴν Ἀρχεμόρου μητέρα δυσχεραίνουσαν, ὅτι νήπιος ὢν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε. φησὶ γὰρ οὕτως 'ἔφυ μὲν — βροτοῖς' (vs. 2—9). Stob. Flor. 108, 11: Εὐριπίδου Ὑψιπύλῃ. 'ἔφυ μὲν — διεκπερᾶν;' (vs. 2—8). verba βίον — μή (vs. 6 et 7) om. p. et fab. nom. apponit Marcus Anton. 7, 40. vs. 6 idem 11, 6. vs. 9 cum lemmate Εὐριπίδου habet Stob. Flor. 29, 56. cf. Plut. Mor. p. 117 D: οὐθὲν γὰρ δεινὸν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς. vs. 1 ἃ γοῦν] ἅ γ᾽ οὖν ci. Matth. μου] μοι ci. Porson. vs. 2 οὐ πονεῖ βροτῶν] οὐκ ἀεὶ πονεῖ Stob. vs. 3 θάπτει] θάπτειν Stob. καὶ ἕτερα Clem. et Stob., χἄτερ᾽ αὖ Plut. κτᾶται Plut., σπείρει Clem., κτᾶσθαι Stob. νέα] πάλιν Stob. vs. 4 αὐτός τε θνήσκει] αὐτοὺς θνήσκειν Stob. καὶ τάδ᾽] κατὰ δ᾽ (id est κἆτα δ᾽) Stob. vs. 5 τήνδ᾽ ἀναγκαίως Plut. et Stob., γῆν ἀναγκαίως δ᾽ Grotius e Ciceronis loco. vs. 6 βίον] βίου M. Ant. 11, 6. vs. 7 τὸν — τὸν] τὸ — τὸ Marcus Anton. vs. 8 στένειν] στέγειν Clem. vs. 9 δεινὸν γὰρ οὐδὲν] οὐθὲν γὰρ δεινὸν Plut., οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν Stob. Flor. 29, οὐ δεινὸν οὐδὲν Clemens. Latine locum reddidit Cicero Tusc. 3, 25, 59: *Carneades — reprehendere Chrysippum solebat laudantem Euripideum carmen illud*,

mortalis nemo est, quem non attingit dolor
morbusque. multis sunt humandi liberi,
rursum creandi, morsque est finita omnibus.
quae generi humano angorem nequidquam afferunt.
reddenda terrae est terra, tum vita omnibus
metenda, ut fruges. sic iubet necessitas.

758

κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.

Stob. Flor. 10, 26: Εὐριπίδου Ὑψιπύλῃ. 'κακοῖς — ὑπέρτερον'.

759

πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν
καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν,
πειθὼ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν,
τοῖς μὴ δικαίοις δ᾽ οὐδὲ συμβάλλειν χρεών.

Orion Flor. 7, 5 p. 51, 10: ἐκ τῆς Ὑψιπύλης. ‘πρὸς τὰς — χρεών’. vs. 1 om. p. et fab. n. habet Floril. Leid. 100 in Philol. 6 p. 587, unde φύσεις scripsimus pro χρήσεις. vs. 4 οὐδὲν cod., οὐδὲ Schneidewin.

760

ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.

Stob. Flor. 20, 31: Εὐριπίδου Ὑψιπύλης. ‘ἔξω — σοφώτερος’. Idem versus extat in Stob. Flor. 20, 12 coniunctus cum fr. 261.

761

ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών.

Stob. Flor. 110, 16: Εὐριπίδου Ὑψιπύλης. ‘ἄελπτον — χρεών’.

762

εὔφημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα

Eust. Il. p. 959, 43 (Philem. Lex. p. 147): λέγουσι δὲ καὶ σᾶ τὰ σῶα οἱ παλαιοί — Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ ‘εὔφημα — κατεσφραγισμένα’. εὔφημα] εὔσημα Valck.

763

ἢ ἑτέρᾳ φράσω;

Ar. Ran. 64: ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ ἑτέρᾳ φράσω; ubi Scholia: ἑτέρᾳ φράσω] — ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου. Bothius ad priora verba ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές hanc annotationem rettulit.

764

ἰδού, πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόρας
γραπτοὺς [ἐν ἀετ]οῖσι προσβλέπων τύπους.

Galenus vol. 18, 1 p. 519 (vol. 5 p. 615 ed. Basil., vol. 12 p. 376 Chart.) de v. ἀέτωμα sive ἀετός disputans: καὶ Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ φησί ‘ἰδοὺ — τύπους’. vs. 1 ἐξαμιλλῆσαι ante Musgr. κόραι libri, κόραις Musgr., κόρας Hermannus. vs. 2 οἷσι libri, ἐν αἰετοῖσι Valck. πρόσβλεπον ante Musgr.

765

οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν

Ar. Ran. 1320: οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου. ubi Schol.: παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου ‘οἰνάνθα — βότρυν’. οἰνάνθα τρέφει RV, οἴνανθα φέρει ceteri libri, οἰνάντας τε τρέφει Tzetzes teste H. Keilio in *Rhein. Mus. N. F.* VI p. 617. οἴνα θ' ἃ φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν οἰνάνθας γάνος ci. Bergkius. Welcker conferri iubet Anth. Pal. 3, 10: φαῖνε, Θόαν, Βάκχοιο φυτὸν τόδε· ματέρα γὰρ σὰν ῥύσῃ τοῦ θανάτου οἰκέτιν Ὑψιπύλαν κτἑ., cui epigrammati haec praemittuntur: ἐν δὲ τῷ κατὰ δύσιν πλευρῷ — Εὔνεως γεγλυμμένος καὶ Θόας, οὓς

ἐγέννησεν Ὑψιπύλη, ἀναγνωριζόμενοι τῇ μητρὶ καὶ τὴν χρυσῆν δεικνύντες ἄμπελον, ὅπερ ἦν αὐτοῖς τοῦ γένους σύμβολον, καὶ ῥυόμενοι αὐτὴν διὰ τὸν Ἀρχεμόρου θάνατον τῆς παρ' Εὐρυδίκης τιμωρίας.

766

ἀναδρομαί

Hesych. 1 p. 320, vide fr. 850.

767

ἄρκτος

Harpocr. v. ἀρκτεῦσαι p. 34, 17: ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ. Similiter om. fabulae nom. Anecd. Bekk. p. 444, 32 et Suid. v. ἀρκτεῦσαι.

768

ἐκδημία

Antiatt. p. 93, 26: ἐκδημία. οὐ μόνον ἀποδημία. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ.

769

κροταλισάσης

Phot. Lex. p. 180, 12: κροταλίζειν· οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου. τῆς κροταλισάσης, ὡς Εὐριπίδης (Εὐριπίδην ci. Dobr.) φησὶν ὁ κωμικὸς περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων. cf. Ar. Ran. 1305: ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο, Μοῦσ' Εὐριπίδου. ubi Schol.: λέγεται δὲ εἰς τὴν Ὑψιπύλην ταῦτα. Phryn. Bekk. p. 45, 30: κροτεῖν ὀστράκοις· Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς Εὐριπίδου μελοποιίας. Euripides quid dixerit, e Photii loco non satis apparet. Verbo κροταλίζειν usus est Anaxilas Com. 3 p. 341.

770

νεαρός

Antiatt. p. 109, 15: νεαρός· ἀντὶ τοῦ νέος. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ.

ΦΑΕΘΩΝ

Longiora duo huius dramatis fragmenta (775 et 781) extant in codicis Claromontani foliis duobus postremis (162 et 163), ubi Euripidei versus partim reciso margine inferiore perierunt, partim vetere scriptura deleta novaque inducta (continet ille codex Pauli epistolas) obscurati sunt et detriti. Descripserunt illa fragmenta Imm. Bekker et C. B. Hase *), correcta edidit G. Hermannus Opusc. 3 p. 7—21. Scena dramatis haud procul est ab Solis regia

---

*) Bekkeri et Hasii apographa significabo litteris *b* et *h*. Prioris integram apponam discrepantiam, ex altero (quod Matthiae repetiit) graviora quaeque attulisse sufficiet. Dubias litteras punctis infra lineam positis indicabo.

in finibus Aethiopum Oceano vicinorum, quorum rex Merops, coniux Clymenae, nuptias Phaethontis filii parat. Phaethon ut mortalis abnuit matrimonium cum dea ineundum; Clymene mater docet non Meropis ipsum, sed Solis esse filium, et fidem verbis suis factura imperat ut deum adeat. Phaethon Solis regiam petit et curru paterno impetrato magnis ausis excidit: fratrem mortuum lugent Heliades; cf. Plinius H. N. 37, 11, quem locum attulimus p. 18. Huius dramatis fortasse est fr. 972 et adesp. fr. 315.

771

Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς,
ἣν ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων πρώτην χθόνα
Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί.
καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι
Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις.

Strab. I p. 33: ὅ τ' *Εὐριπίδης ἐν* (*ἐπὶ* libri, corr. Xylander) *τῷ Φαέθοντι τὴν Κλυμένην δοθῆναι φησί* '*Μέροπι — ἱπποστάσεις*'. *νῦν μὲν δὴ κοινὰς ποιεῖται τὰς ἱπποστάσεις τῇ τε Ἠοῖ καὶ τῷ Ἡλίῳ, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς πλησίον αὐτὰς φησὶν εἶναι τῇ οἰκήσει τοῦ Μέροπος· καὶ ὅλῃ γε τῇ δραματουργίᾳ τοῦτο παραπέπλεκται.* vs. 1 *δάμαρ δοθεῖσα* vel cum Bothio *Κλυμένη δοθεῖσα* supplere licuerit. vs. 3 cf. Hesych. 1 p. 385: *ἀνίσχων· ἀνατέλλων.* vs. 5 *φαεννὰν BClA* et in hoc sup. *ᾶς*, inde *φαεννᾶς g*, *φαεννὰς* Meinekius.

772

ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους,
πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων.

Eust. Od. p. 1731, 54: *ἡ δὲ τοιαύτη προῖξ ὅτι καὶ φερνή λέγεται δηλοῖ, φασίν, ἐν Φαέθοντι Εὐριπίδης εἰπών* '*ἐλεύθερος — ἔχων*'. vs. 2 cf. Plut. Mor. p. 498 A: *ὑπομένει, τὸ σῶμα πεπραμένον τῆς φέρνης ἔχων, ὡς Εὐριπίδης φησίν.* Phaethontis sunt verba, item fortasse fr. 773 et 774.

773

δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον,
σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοῦτο ταἴτιον;
ἆρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετμεῖ,
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

Stob. Flor. 93, 2: *Εὐριπίδου Φαέθοντι.* '*δεινόν — τύχης;*' vs. 1 *δ'*] *γ'* B. vs. 2 *τοῦτο* AMVind. Voss., *τούτου* B, *τοῦδε* Arsenius p. 361, 22. *τἄιτιον* AB, *τ' αἴτιον* Vind. temptabam *τοῦδέ γ' αἴτιον.* vs. 3 *συνηρεφεῖ* libri, *συνηρετεῖ* Meinekius, *συνηρετμεῖ* Dobraeus. vs. 4 *καὶ τῆς τέχνης* ci. Meinekius, malim *καὶ δυστυχεῖς* cum Machlyo.

774

ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ.

Stob. Flor. 40, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φαέθοντι. 'ὡς — γῆ'. γε om. M. Eundem versum habet Flor. Leid. 139 in Philol. 6 p. 578.

775

μνησθεὶς ὅ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' εὐνάσθη θεός.
αἰτοῦ τί χρῄζεις ἕν· πέρα γὰρ οὐ θέμις
λαβεῖν σε· κἂν μὲν τυγχάνῃς ε . . .
θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μή, ψευδὴς ἐγώ.
ΦΑΕ. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου;
ΚΑΤ. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν.
ΦΑΕ. ἐπεὶ πατὴρ πέφυκεν; οὐ κακῶς λέγεις.
ΚΑΤ. σάφ' ἴσθι· πεύσει δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς.
ΦΑΕ. ἀρκεῖ· πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἵδ' ἔξω δόμων
δμωαὶ περῶσιν, αἳ πατρῷον ὥριμοι
σαίρουσι δῶμα καὶ δόμων κειμήλια
καθ' ἡμέραν φοιβῶσι κἀπιχωρίοις
ὀσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων.
ὅταν δ' ὕπνου γεραιὸς ἐκλιπὼν πατὴρ
πύλας ἀμείψῃ καὶ λόγους γάμων πέρι
λέξῃ πρὸς ἡμᾶς, Ἡλίου μολὼν δόμους
τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι.
ΧΟΡ. . . . . στρ. α'
. . . . . κατὰ γᾶν
. . α . . . .
. . . .
μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν
ἀηδὼν ἁρμονίαν
ὀρθρευομένα γόοις
Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον.
σύριγγας δ' οὐριβάται ἀντ. α'
κινοῦσιν ποίμνας ἐλαταί·
ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν
ξανθᾶν πώλων συνζυγίαι.
ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ
στείχουσιν θηροφόνοι,
παγαῖσί τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ

μελιβόας κύκνος ἀχεῖ.
ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας στρ. β'
ἀνέμων τ' εὐαέσιν ῥοθίοις
ἀνὰ δ' ἱστί . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
σινδὼν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάσσει.
τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει· ἀντ. β'
κῶμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων
ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως
ὑμνεῖν· δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων
εὐάμεροι προσιοῦσαι
μολπαὶ θράσος αὔξουσ'
ἐπὶ χάρματ'· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι,
βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψεν οἴκοις.
ὁρίζεται δὲ τό[δε] φάος γάμων τέλος,
τὸ δή ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ
λισσομένα προσέβαν
ὑμέναιον ἀεῖσαι
φίλον φίλων δεσποτᾶν.
θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε
λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις.
ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά.
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων
κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων
βαίνουσι, τριπλοῦν ζεῦγος, ἔχειν χρὴ
στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ·
περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει,
παῖδ' ὑμεναίοις, ὡς φησί, θέλων
ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις.
ΚΗΡ. Ὠκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες,
εὐφαμεῖτ', ὦ,
ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε,
ὦ ἴτε, λαοί.
κηρύσσω δ' ὁσίαν βασιλήιον,
αἰτῶ δ' αὐδὰν

εὐτεκνίαν τε γάμοις, ὧν ἔξοδος
ἅδ' ἕνεχ' ἥκει,
παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη
κρᾶναι θελόντων· ἀλλὰ τῆλ' ἔστω λεώς.

ΜΕΡ. . . . .
. . . . *εἰ γὰρ εὖ λέγω*

Codex Clarom., nunc Paris. 107 fol. 162 verso continet vs. 1—35, eodem folio recto vs. 36—70. vs. 1—4 Clymenae sunt. Phaethontis nomen ad vs. 5 litteris ΦΑΕ minio adscripsit m. sec., vs. 6—9 personarum vices lineolis indicantur. vs. 1 *μνησθεὶς* de Sole intellegas: *dabit tibi quod petieris μνησθεὶς* et q. s. ΕΙΠΕΤΕΤΝΑϹΘΗΘΕΟϹ (ante quintam litteram Ο addidit m. sec.) *b*. vs. 2 ΠΕΡΑΙΓΑΡΟΤΘΕΜΙϹ *b*, ΤΕΡΑΙΓΑΡΗΟΚΑΙΑ (Η in ΟΤ mutavit m. sec.) *h*. vs. 3 ΤΤΓΧΑΝΗϹΕ.... *b*, ΙΤΙΧΑΑΙΗΙωΔω ωΝ *h*, *τυγχάνῃς ἐτητύμως* ci. Bekker, an *τυγχάνῃς δώρων θεοῦ* legendum? vs. 5 ΘΕΜΟΝ cod., *θερμὸν* Bekker. vs. 6 ΜΕΛΗϹΕΙ *b*, ΜΕΛΗϹω *h*. ΤΟϹΟΝ *b*, Ι^{Cω} *h*. vs. 7 *ἐπεὶ* cod., *εἴπερ* m. sec. teste Bekkero. ΚΑΚωϹ *h*. ΚΑΛωϹ *b*. *εἴπερ πατὴρ πέφυκε κοὐκ ἄλλως λέγεις* Burges. vs. 8 ΠΕΤϹΗ cod. ΑΤΤΟΤωΧΡΟΝωϹΑΦωϹ *b*, ΑΤΤΟΤϹ ΧΡΟΝω (Ϲ in Ο mutavit m. sec.) *h*. vs. 9 ΨΕΤΔΗΛΕΓΕΙΝ *b*, ΨΕΤΔΗ ΕΙΝ (post ΕΙΝ m. sec. alterum Ν add.) *h*. corrector igitur *ψευδῆ εἶναι* voluit. fortasse *ψευδη[γορ]εῖν* leg. vs. 11 ΑΙΠΑΤΡΟϹ.. ΤΑϹΓΑΜΟΤϹ *b*. ΑΙΠΑΤΡΟϹΙΟΙΑωΡΙΜΟΙ (ΕΙ pro ΑΙ m. sec., eadem in fine ωΡΑΕΜΟΙ) *h*, *αἳ πατρὸς κοιμωμένου* Herm., *αἳ πατρῷον ὥριμοι* Conington. vs. 13 ΚΑΠΙΧωΡΙΟΙϹ *b*, ΠΑΝΧΗΜΕΡ^{OC} *h*. vs. 15 ΟΤΤΑΝ m. pr., ΟΤΑΝΔ m. sec. teste *h*. *ὕπνον — ἐκλιπὼν* Hermannus, fortasse *ὕπνου — ἐκλήγων* leg. vs. 18 ΕΛΕΓΞω *b*, ΑΙΚϹΟ (ΕΛΕΓΞω m. sec.) *h*, an *νοήσω* leg.? post vs. 18 teste *b* versus vacuus, deinde vs. 19 ΚΑΤΑΓΑΝ m. sec., vs. 20 Α eadem manu, deinceps denuo versus vacuus. stropharum notas addidit Hermannus. vs. 21 ΔΕΔΕΝΔΡΕϹΙΔΕΠΤΑΝ *b*, ΔΕΔΕΝ ΔΡωΝΚΑΕΙΝΗΝ *h*, unde *μέλπει δ' ἐν δένδρῳ ἐλεινὴν* suspicabar. *ἐν δένδρεσι* praeivit Burges. vs. 23 ΟΡΘΡΕΤΟΜΕΝΑΓΟΟΙϹ *b*, ΙΤΟΡΕΤΟ ΜΕΝΑΤΘΟΝ (initio Θ addidit et litteram Τ induxit m. alt.) *h*, *ὀρθρευομένα γοερὸν* vel *γοερῶς* suspicabar. *γόοισιν δ' ὀρθρευομένα* Eur. Suppl. 978 dixit. vs. 28 *ξανθᾶν*] ΞΑΝΘωΝ m. sec. vs. 31 ΠΗΓΑΙϹ cod., *πηγαῖσί* scripsi. vs. 32 ΜΕΛΙΒΤΑϹ et ΑΓΕΙ cod. m. pr. teste *h*, correxit m. sec. vs. 33 ΑΚΟΝΤΟΙ cod., *ἄκατοι* Dobr. et Matthiae. ΕΙΡΕϹΙΑϹ *b*, ΕΙΡΕΗ (ΑΣ add. m. sec.) *h*. vs. 34 ΕΤΑΙϹΙΝ ΟΙϹ m. pr. teste *h*, litteram quartam in Ε mutavit m. sec., eadem ΑΝΕΜωΝΤ et ΡΟΘΙ supplevit. vs. 36 ΠΡΟΓΟΝΟΝ et ΠΕΛΑϹΕΙ cod., *πρότονον* et *πελάσσει* Herm. vs. 37 ΕΤΑΡΟΙϹΙ m. pr., ΕΤΕ ΡΟΙϹΙ m. sec. vs. 38 ΚΟϹΜΕΙΝΤΜΕΝΑΙωΔΕ *b*, ΚΟϹΜΟΝΤΜΕΝΑΙωΝΔΕ *h*, *κῶμον δ' ὑμεναίων* Herm. ΔΕϹΠΟϹΤΝΑωΝ cod. pr. m. teste *b*, Α induxit corrector. vs. 39 ΕΑΓΕΙ cod., *ἄγει* Herm. ΚΑΙΕΡωϹ *b*, ΚΑΙ ΡωΝ (Ν in Ϲ mutavit m. pr.) *h*. vs. 40 ΤΜΙΝ m. pr., ΤΜΝΕΙΝ m.

sec. ΑΝΑCCΩΝ m. pr., ΑΝΑΚΤΩΝ m. sec. vs. 42 ΑΙΟΥ|C (ab C nova linea incipit) *b*, αὔξουσ' Herm. vs. 43 ΤΥΙΧΑ teste *h* m. pr., Ι induxit m. sec. vs. 44 ΟΙΚΟΙC *b*, ΦΑΙΟ (c post o addidit m. sec.) *h*. vs. 45 ΟΡΙΖΕΤΑΙΔΕΤΟ *b*, ΟΡΙΖΕΙΑΡΧΕΤΟ (Δ supra lineam addidit m. sec.) *h*, ὁρίζεται δὲ τόδε Herm. ΤΕΛΟC *b*, Ι·ΛΟΝ (m. sec. Ι in Τ mutavit) *h*. vs. 47 ΠΡΟCΕΒΗΝ *b*, ΠΡΟCΕΒΑΝ *h*. vs. 48 ἀεῖσαι] Ε induxit m. sec. vs. 50 ΕΛΩΚΕΙ *b*, ΕΔΩΚΕΙ *h* (Ι induxit m. sec.). vs. 52 ΙΩ teste *h* m. pr., ΙΤΩ m. sec. ΑΙΔΑ m. pr., ΑΟΙΔΑ m. sec. teste *h*. vs. 53 ΠΡΟΔΟΜΩΝ *b*, ΠΟΔΙΤΩ *h*. vs. 54 Α in παῖς addidit m. sec. teste *h*. vs. 55 ΤΡΙΠΛΟΥΝ *b*, ΤΥΠΛΟΥΝ (ΔΙ supra; ΔΙΠΛΟΥΝ m. sec.) *h*. vs. 57 ΔΕΙΧΕΙ m. pr., ΔΕΙΞΕΙ m. sec. vs. 58 ΛΕΓΩΝ m. pr. teste *b*, ΘΕΛΩΝ m. sec. vs. 59 ΞΕ teste *b* m. pr., ΤΕ m. sec. vs. 60 praeconis personam adscripsit Herm. vs. 62 ΕΚΤΟΠΙΟΙ *b*, CΚΙΩΠΟΙ *h*. ΑΠΑΕΙΡΑΤΕ teste *b* m. pr., ΑΠΑΕΙΡΕΤΕ m. sec. vs. 63 ΩΤΕ *b*, ΩΙΕ (ΩΙΤΕ m. sec.) *h*. vs. 65 ΑΥΤΩΔΑΥΔΑΝ *b*, ΑΥΙΩΔΑΥΔΑΝ *h*, αἰτῶ δ' αἶσαν Herm., αἰτῶ δ' αὔξαν Düntzer Philol. 5 p. 190. vs. 67 ἕνεχ'] ΕΝΝΕΧ cod. m. pr. ΗΚΕΙ m. pr. teste *b*, ΗΞΕΙ m. sec. vs. 69 ΤΗΛ ΕCΤΩ m. pr., CΙΓ (pro ΤΗ) m. sec., τῆλ' ἔστω scripsi. vs. 70 verba εἰ — λέγω teste *h* m. sec. addidit.

776

θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς
καίει τὰ πόρρω, τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει.

Stob. Ecl. 1, 25, 3 p. 540: Εὐριπίδης, πῦρ εἶναι τὸν ἥλιον. λέγει γοῦν ἐν — Φαέθοντι 'θερμὴ — γῆς' (vs. 1). Vitruvius 9, 1, 13: *si radii (solis) per omnem mundum fusi circinationibus vagarentur neque extentionibus porrecti ad trigoni formam linearentur, propiora flagrarent. id autem etiam Euripides Graecorum poeta animadvertisse videtur: ait enim quae longius a sole essent, haec vehementius ardere, propiora vero eum temperata habere. itaque scribit in fabula Phaethonte sic:* 'καίει — ἔχει'. Coniunxit hos versus Barnesius. vs. 2 τὰ δ' ἐγγὺς εὔκρατ' ἔχει edd. Vitruv., τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει Valck. Diatr. p. 32.

777

χρυσέα βῶλος

Diog. L. 2, 10: φασὶ δ' αὐτὸν (Anaxagoram) προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ λίθου πτῶσιν, ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι. ὅθεν καὶ Εὐριπίδην μαθητὴν ὄντα αὐτοῦ χρυσέαν βῶλον εἰπεῖν τὸν ἥλιον ἐν τῷ Φαέθοντι. Hinc fuerunt qui fr. 771, 3 Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βώλῳ φλέγει scribendum ducerent (v. Valck. Diatr. p. 31); probabilius videtur quod Matthiae coniecit, respici Or. 983: ἁλύσεσι χρυσέαισι φερομέναν δίναισι βῶλον.

778

ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,

ὅστις πατὴρ ὢν παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 43, 2: Εὐριπίδου Φαέθοντι. 'ἐν — ἐξουσίαν'. vs. 1 μωροῖς libri. vs. 2 τῶν πατέρων libri, πατὴρ ὢν Grotius.

779

ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλών·
κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἁψῖδα σὴν
κάτω διήσει . . . .
ἵει δ' ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶτ' ἔμαρψεν ἡνίας·
κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων
μεθῆκεν, αἱ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας.
πατὴρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβὼς
ἵππευε παῖδα νουθετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα,
τῇδε στρέφ' ἅρμα, τῇδε.

Longinus de Sublim. c. 15, 4 de Euripide: ἥκιστά γέ τοι μεγαλοφυὴς ὢν ὅμως τὴν αὐτὸς αὑτοῦ φύσιν ἐν πολλοῖς γενέσθαι τραγικὴν προσηνάγκασε —. τῷ γοῦν Φαέθοντι παραδιδοὺς τὰς ἡνίας ὁ Ἥλιος 'ἔλα δὲ — δίεισι' (vs. 1—3) φησίν, εἶθ' ἑξῆς 'ἵει — ἅρμα τῇδε' (vs. 4—10). ἆρ' οὐκ ἂν εἴποις ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπιβαίνει τοῦ ἅρματος καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις συνεπτέρωται; vs. 2 ἀψίδας ἣν P, ἁψῖδα σὴν Faber. vs. 3 δίεισι P, διήσει Faber. vs. 5 τις P, εἶτ' Manutius. vs. 8 σειρίου P, σειραίου Rutgers. vs. 9 sq. ἐλατῆρα ἔστρεφ' P, ἔλα τῇδε στρέφ' Portus.

780

Schol. Arat. 172: φέρονται αἱ Ὑάδες ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ Ταύρου. Θαλῆς μὲν οὖν β' αὐτὰς εἶπεν εἶναι —, Εὐριπίδης δὲ ἐν τῷ Φαέθοντι γ', Ἀχαιὸς δὲ δ', Ἱππίας δὲ καὶ Φερεκύδης ζ'.

781

πυρός τ' Ἐρινὺς ἐν νεκροῖς θερη . .
ζῶσ' ἤδ' ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ . .
ἀπωλόμην· οὐκ οἴσετ' εἰς δόμους ν[έκυν;]
νοεῖς; πόσις μοι πλησίον γαμηλίους
μολπὰς ἀυτεῖ παρθένοις ἡγούμενος.
οιθασσεουσομολγον ἐξομόρξετε,
εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών;
ἐπείγετ' εἶα, δμωίδες· κρύψω δέ νιν
ξεστοῖσι θαλάμοις, ἔνθ' ἐμῷ κεῖται πόσει
χρυσός· μόνη δὲ κλῆθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι.

ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι᾽, ὥς μ᾽ ἀπώλεσας
καὶ τόνδ᾽· Ἀπόλλων δ᾽ ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ,
ὅστις τὰ σιγῶντ᾽ ὀνόματ᾽ οἶδε δαιμόνων.

ΧΟΡ. Ὑμὴν Ὑμήν, στρ.
τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν
τὰν Ἐρώτων πότνιαν, τὰν παρθένοις
γαμήλιον Ἀφροδίταν.
πότνια, σοὶ τάδ᾽ ἐγὼ νυμφι . . . .
Κύπρι θεῶν καλλίστα,
τῷ τε νεόζυγι σῷ
πώλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις
σῶν γάμων γένναν·
ἃ τὸν μέγαν ἀντ.
τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύεται,
ἀστερωποῖσιν δόμοισιν χρυσέοις
ἀρχόν, φίλον Ἀφροδίτᾳ.
ὦ μάκαρ, ὦ βασιλέως μείζων ἔτ᾽ ὄλβος·
ὃς θεὰν κηδεύσεις
καὶ μόνος ἀθανάτοις
γαμβρὸς δι᾽ ἀπείρονα γαῖαν
θνατὸς ὑμνήσει.

ΜΕΡ. χώρει σὺ καὶ τάσδ᾽ εἰς δόμους ἄγων κόρας
γυναῖκ᾽ ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ στόμα
θεοῖς χορεῦσαι καὶ κυκλώσασθαι δόμους
σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν, Ἑστίας θ᾽ ἕδος,
ἀφ᾽ ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἀρχετ . . .
εὐχὰς π . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
θεᾶς προσέλθῃ τέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων.

ΘΕΡ. ὦ πάτορ, ἔστρεψ᾽ ἐκ δόμων ταχὺν πόδα.
οὐ γὰρ σὺ σώζει σεμνὰ θησαυρίσματα
χρυσοῦ, δι᾽ ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης
καπνοῦ μέλαινα λιγνὺς ἔνδοθεν στέγης.
προσθεὶς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός,
γέμοντα δ᾽ οἶκον μέλανος ἔνδον αἰθάλου.

ἀλλ' ἔσιθ' ἐς οἶκον, μή τιν' Ἥφαιστος χόλον
δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρὶ
ἐν τοῖσιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις.
ΜΕΡ. *πῶς φῄς; ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων*
κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς.
ΘΕΡ. *ἅπαντα ταῦτ' ἠθρησεκανπωτουσεχει*
ΜΕΡ. *οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ;*
ΘΕΡ. *θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας.*
ΜΕΡ. *ἀλλ' εἶμ', ἐπεί τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε*
ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν.
σὺ δ' ὦ πυρὸς δέσποινα, Δήμητρος κόρη,
Ἥφαιστέ τ' εἴητ' εὐμενεῖς δόμοις ἐμοῖς.
ΧΟΡ. *τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, ποῖ πόδα*
πτερόεντα καταστάσω;
ἀν' αἰθέρ' ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαν-
τον ἐξαμαυρωθῶ;
ἰώ μοί μοι, καταφανήσεται
βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω
κρυφαῖος νέκυς.
ὀτοτοτοῖ, κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς
πυρίβολοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἁλίου.
ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν
Ὠκεανοῦ κόρα,
πατρὸς ἴθι πρόσπεσε
γόνυ [λι]ταῖς, σφαγὰς
σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς.
ΜΕΡ. *ἰώ μοί μοι.*
ΧΟΡ. *ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων;*
ΜΕΡ. *ἰὼ τέκνον.*
ΧΟΡ. *καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῆ γόνον*
. . . . *των ὁρᾶν σαφῆ.*

Codex Clarom. fol. 163 verso continet vs. 1—37, folio recto vs. 38—75. vs. 1 ΠΥΡΟϹΘΕΡΙΝΥϹ cod., *πυροῦσσ' Ἐρινὺς* Herm., *πυρός τ' Ἐρινὺς* Rau. *θερη . .*] ΘΕΡΗΝΥΑΙ *b*, ΘΕΡΗΙΟΝ *h*. vs. 3 Ν . . . cod., *νέκυν* Bekker. vs. 4 ΝΟΕΙϹ *b*, ΤΙΘΕΙϹ *h*, *ἴθ' ὡς* Herm., *πόσις* Bekker, *νοεῖς* ego. ΜΟΛΠΑΙϹΙΟΝΓΑΜΗΛΙΟΥϹ *b*, ΜΕΝΟΝ . . . *h*, *μοι πλησίον γαμηλίους* Herm. vs. 5 ΜΟΛΠΑΙϹ *b*, *μολπὰς* Herm. ΠΑΡΘΕΝΟΙϹ *b*, ΠΑΡΘΕΝΟΝ *h*. vs. 6 ΟΙΘΑϹϹΕΟΥϹΟΜΟΛΓΟΝ *b*, *οὐ θᾶσσον; οὐκ ἄμολγον* Herm. vs. 8 ΕΠΕΠΕΤΕΑΙΑΛΜΩΔΕϹ *b*, *ἐπείγετ'*

εἶα δμωίδες Herm. pro ΑΙΑ fortasse *ἆρα* legendum. vs. 9 ΞΕΙCΤΟΙCΙ *b*, *ξεστοῖσι* Burges. vs. 11 et 12 habet Schol. Eur. Or. 1373: *Ἀπολλωνίων*] *τῶν ἀπολωλότων, ὡς ἐν τῷ Φαέθοντι φησίν 'ὦ — βροτός'*. item Macrob. Sat. 1, 17, 10: *alii cognominatum Apollinem putant ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῷα — ut Euripides in Phaethonte 'ὦ — βροτός'*. vs. 11 *καλλιφεγγὲς*] *χρυσοφεγγὲς* Macrob. *ἥλι'*] *ἴλιον* Schol. Eur. vs. 12 ΚΑΙΤΟΧΔ *b*, *καὶ τοῦδ'* Schol. Eur., *ὅθεν σ'* Macrob. ΑΠΟΛΛΩΝ ΔΕΝΒΡΟΤΟΙCΟΡΘΟCΚΑΛΗ *b*, *Ἀπόλλων εἰκότως* (sic cod. Ven. 471, *Ἀπόλλων οὕτως εἰ* al.) *κλήζῃ βροτός* (*κλήζει βροτῶς* cod. Ven. 471) Schol. Eur., *Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλήζει βροτός* Macrob., *Ἀπόλλων δ' εἰκότως κλήζει βροτοῖς* Hermannus Philol. 2 p. 135. pro *Ἀπόλλων δ' ἐν* fortasse *Ἀπόλλω σ' ἐν* leg. vs. 15 ΕΙΔΟΜΕΝ cod., *ἀείδομεν* Dobraeus. vs. 16 utrum ΠΑΡΘΕΝΟΝ an ΠΑΡΘΕΝΟΙC codex habuerit dubium. vs. 18 ΝΥΜΦΙΑC . . *b*, ΝΥΜΦΙΑCΦΑΟ *h*, *νυμφεῖ' ὀφείλω* Herm. vs. 20 ΝΕΟΖΥΓΙCΤΩ cod., *μονόζυγι σῷ* Herm. vs. 21 ΚΡΥΠΤΕΙC *b*, ΔΑΥΩΝ *h*. vs. 22 ΓΕΝΕΑΝ cod., *γένναν* Herm. vs. 23 ΑΓΟΝΜΕΓΑΝ *b*, ΔΙΟΝΥCΟΝ *h*, *ἃ τὸν μέγαν* Hermannus, *ἃ* ad *νυμφεῖα* referens. vs. 24 ΝΥΜΦΕΥΕΤΑΙ *b*, *νυμφεύετε* Herm. vs. 25 ΑCΤΕΡΩΤΟΙCΙ*b*, *ἀστερωποῖσιν* Herm. ΔΟΜΟΙCΙ cod., *δόμοισιν* scripsi. ΧΡΥCΕΩΝ *b*, *χρυσέοις* Herm. vs. 26 ΑΡΧΕΟΝ cod., *ἀρχόν* Herm. vs. 27 ΩΜΑΚΑΡΩΝ *b*, *ὦ μάκαρ ὦ* Herm. ΒΑCΙΛΕΥC *b*, *βασιλέως* Herm. CΤ *b*, *ἔτ'* Herm. ΟΛΒΟC *b*, *ὄλβον* Herm. vs. 28 ΤΗΔΕΥΕΙC *h*, ΤΗΛΕΥCΕΙC *b*, *κηδεύσεις* Herm. vs. 29 ΑΘΑΝΑΤΩΝ *b*, ΑΘΑΝΑΤΟΙC *h*. vs. 31 ΥΜΝΗCΕΤΑΙ *b*, ΥΜΝΗCΩΝ *h*, *ὑμνήσῃ* Herm. vs. 33 *ἄνωχθι*] ΑΝΟΧΘΙ cod. *κατὰ στόμα*] sic *b*, ΚΑΙΑΕΙ *h*, *κατὰ στέγας* ci. Rau. vs. 34 ΚΑΝΚΥΜΩCΑCΘΑΙΑ . ΜΟΙC *b*, *καὶ κυκλώσασθαι δόμους* Herm. vs. 36 ΑΦΗCΤΙCΩΦΡΩΝ *b*, *ἀφ' ἧς τὸ σῶφρον* Herm., malui cum Burgesio ΤΙ in ΓΕ mutare. ΠΑCΑΝCΑΡΧΕΤ . . *b*, *πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι* Herm. vs. 37 *π[οιεῖσθαι]* Herm. vs. 38 ΠΡΟCΕΛΘΙΝ cod., *προσέλθῃ* Herm., an cum Bothio *προσελθεῖν* leg.? vs. 39 ΠΑΤΕΡ cod. m. pr., ΔΕCΠΟΤΑ m. sec. supra scriptum, *πᾶτορ* correxi. *ἔστρεψ'* Burgesius, ΕCΤΡΕΦΑ cod. vs. 40 ΖΩCΗ cod., *σώζεις* Burges., *σώζῃ* Herm. ΘΗΡΑΥCΜΕΤΑ *b*, ΗΡΑΥCΜΕΗΑ *h*, *θησαυρίσματα* Burges. vs. 41 ΕΞΑΜΕΙΒΕΤΕ cod., *ἐξαμείβεται* Bekker. vs. 42 ΚΑΤΑΙΝΟΥ cod., *καπνοῦ* Herm. ΝΩC *b*, ΗΩC *h*, *λιγνὺς* Herm. CΤΕΓΗC *b*, om. *h*. vs. 43 *προσθεὶς*] ΠΡΟCΘΕΙCΕΙC *h*. vs. 44 ΕΝΔΟΘΕΝΚΑΙΠΝΟΥ *b*, ΕΝΑΦΝΑΙΘΙΠΟΥ *h*, *ἔνδον αἰθάλου* Herm. vs. 45 ΕCΘ cod., *ἔσιθ'* Bekker. vs. 47 ΠΑΙCΤΟΙCΙΝ *b*, ΠΑΙCΙΟΙCΙΝ *h*. vs. 50 ΤΑΥΤΗΘΡΗCΕ ΚΑΝΠΩΤΟΥCΕΧΕΙ *b*, ΤΑΠΑΙΘΡΗCΕΚΑΝΠΩΤΟΥCΟΔΟΙ *h*, *ταῦτ' αἴθρῃ τ' ἀκάπνωτοί θ' ὁδοί* Herm., *πάτερ ἤθρησα κἀντώπησ' ὁδῷ* Bothius. vs. 53 ΕΠΕΠΟΙ *b*, *ἐπεί τοι* Bekker. vs. 54 ΜΕΓΑΧΕΙΜΩΝΑΔΙ *bh*, *μέγαν χειμῶν' ἄγειν* Herm. vs. 56 ΕΙΠΡΕΠ *b*, *τ' εἴητ'* Bekker. vs. 57 fort. *ποῦ πόδα* leg. vs. 59 ΤΙΝΑΘΕΡ *b*, *τίν' αἰθέρ'* Herm., *ἀν' αἰθέρ'* scripsi. vs. 60 ΕΞΑΜΑΥΡΩCΩ cod., *ἐξαμαυρωθῶ* Herm. vs. 63 ΚΡΥΦΕΟΝ cod., *κρυφαῖος* Herm. vs. 64 ΚΕΡΑΥΝΙΑΙΤ *b*, ΚΕΡΑΥΝΙΑΥ *h*,

κεραύνιοί τ' Herm. vs. 65 ΤΑΛΙΟΥ *b*, *θ' Ἁλίου* Herm., an *τ' Ἀελίου*? vs. 68 *πατρὸς ἴθι*] fort. *πρόσιθι* leg., nec *πρόσπεσε* integrum puto. vs. 69 ΓΟΝΥΤΑΙΣΦΑΓΑΣ *b*, *γόνυ λιταῖς σφαγὰς* Herm., f. *γονυπετὴς σφαγὰς* leg. vs. 70 ΟΙΚΤΡΑΙ cod., *οἰκτρά τ'* Herm., *οἰκτρὰς* Boiss. vs. 72 ΗΚΟΥΣΑΠΑΡΧΑΣ *b*, ΗΚΟΥΣΑΤΑΡΧΑΣ *h*, *ἠκούσατ' ἀρχὰς* —; Herm., fortasse *ἤκουσ' ἀπαρχὰς* (sine interrogatione) praeferendum. vs. 74 initio ΚΑ litteras supplevit Bekker, item vs. 75 [*ὀμμά*]*των*.

782

μισῶ δὲ . . . . . . ἀγκύλον
τόξον κρανείας γυμνάσιά τ' οἰχοίατο.

Plut. Mor. p. 608 E: *ἀλλὰ δέδια πάλιν μὴ συνεκβάλωμεν τῷ λυποῦντι τὴν μνήμην ὥσπερ ἡ Κλυμένη λέγουσα 'μισῶ δ' εὐάγκαλον τόξον — οἰχοίατο'.* vs. 1 *ἀγκύλον* pro *εὐάγκαλον* scripsi et lacunam indicavi. vs. 2 *οἴχοιτο* edebatur ante Dübnerum.

783

φίλος δέ μοι
ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.

Plut. Mor. p. 665 C: *πολλοὶ γὰρ οὔτε καίουσιν οὔτε κατορύττουσιν, ἀλλ' ἐῶσι περιφράξαντες ὥστε ὁρᾶσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους ἀεί, τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας ἐπὶ τοῦ Φαέθοντος εἰποῦσαν 'φίλος — νέκυς'.* vs. 2 *ἀλλ' οὗτος* libri, *ἄλουτος* Musgr.

784

ψυκτήρια
δένδρεα φίλοισιν ὠλέναισι λέξεται.

Ath. XI p. 503 D de v. *ψυκτήρια* (cf. Aesch. fr. 142): *Εὐριπίδης Φαέθοντι 'ψυκτήρια — λέξεται'.* vs. 2 *δένδρεα*] *δένδρων* Dobraeus Adv. 2 p. 336. *φίλοισιν* AB, *φίλαισιν* PVL. *λέξεται*] *δέξεται* Casaubonus. Poetae verba nondum emendata puto. De loco ubi Phaethontis corpus sepeliatur, vulgo haec intelleguntur; Meinekio (Exerc. in Ath. spec. 1 p. 37) Solis verba videntur, Phaethontem ut ne periculosum iter ineat obtestantis: comparat Ov. Met. 2, 76 et vs. 1 [*οὐ*] *ψυκτήρια* scribendum conicit.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Fabula scenae commissa est olymp. 87, 1: cf. Argum. Eur. Med. allatum p. 365. Euripidem secutus dramatis argumentum adumbrat Hyginus fab. 102: *Philoctetes Poeantis et Demonassae filius cum in insula Lemno esset, coluber eius pedem percussit, quem serpentem Iuno miserat irata ei ob id quia solus praeter ceteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum corpus est exustum et ad immortalitatem traditum. ob id beneficium Hercules suas sagittas divinas ei donavit. sed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non possent, iussu Agamemno-*

*nis regis in Lemno expositus est cum sagittis divinis. quem expositum pastor regis Actoris nomine Iphimachus Dolopionis filius**) *nutrivit. quibus postea responsum est sine Herculis sagittis Troiam capi non posse. tunc Agamemnon Vlyssem et Diomedem exploratores ad eum misit. qui persuaserunt ut in gratiam rediret et ad expugnandam Troiam auxilio esset, cumque secum sustulerunt.* Aeschyli Euripidis Sophoclis tragoedias cognomines inter se comparat Dio Chrys. orat. 52, unde quae ad Euripideam fabulam cognoscendam faciunt apponimus. § 6 et 7: ὁ χορὸς αὐτῷ (Aeschylum dicit) παραιτήσεως, ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδεήθη· ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Λημνίων ἐποίησαν τὸν χορόν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ (f. δια) τοσούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτήτην οὔτε βοηθήσειαν οὐδὲν αὐτῷ. § 8: ὁ Εὐριπίδης τὸν Ἄκτορα εἰσάγει ἕνα Λημνίων ὡς γνώριμον τῷ Φιλοκτήτῃ προσιόντα καὶ πολλάκις συμβεβληκότα. § 11: ἥ τε τοῦ Εὐριπίδου σύνεσις καὶ περὶ πάντα ἐπιμέλεια, ὥστε μήτε ἀπίθανόν τι καὶ παρημελημένον ἐᾶσαι μήτε ἁπλῶς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι, ἀλλὰ μετὰ πάσης ἐν τῷ εἰπεῖν δυνάμεως, ὥσπερ ἀντίστροφός ἐστι τῇ τοῦ Αἰσχύλου (ἁπλότητι addit Reiskius), πολιτικωτάτη καὶ ῥητορικωτάτη οὖσα καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι πλείστην ὠφέλειαν παρασχεῖν δυναμένη. εὐθὺς γοῦν πεποίηται προλογίζων αὐτῷ ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ἄλλα τε ἐνθυμήματα πολιτικὰ στρέφων ἐν ἑαυτῷ καὶ πρῶτόν γε διαπορῶν ὑπὲρ αὑτοῦ, μὴ ἄρα δοκῇ μὲν τοῖς πολλοῖς σοφός τις εἶναι καὶ διαφέρων τὴν σύνεσιν, ᾖ δὲ τοὐναντίον. § 12: ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἀλύπως καὶ ἀπραγμόνως ζῆν, ὁ δὲ ἑκὼν ἀεὶ ἐν πράγμασι καὶ κινδύνοις γίγνεται. τούτου δὲ φησὶν αἴτιον εἶναι τὴν τῶν εὐφυῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν φιλοτιμίαν. δόξης γὰρ ἀγαθῆς ἐφιέμενοι καὶ τοῦ εὐκλεεῖς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι μεγίστους καὶ χαλεπωτάτους ἑκόντες πόνους ὑφίστανται. 'οὐδὲν — ἔφυ' (fr. 786, 1). ἔπειτα σαφῶς καὶ ἀκριβῶς δηλοῖ τὴν τοῦ δράματος ὑπόθεσιν καὶ οὗ ἕνεκεν ἐλήλυθεν εἰς τὴν Λῆμνον. § 13: φησί τε ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἠλλοιῶσθαι, ὥστε ἐντυχόντα τῷ Φιλοκτήτῃ μὴ γνωσθῆναι ὑπ' αὐτοῦ —. φησί τε πρεσβείαν μέλλειν παρὰ τῶν Τρώων ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν Φιλοκτήτην δεησομένην αὐτόν τε καὶ τὰ ὅπλα ἐκείνοις παρασχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας βασιλείᾳ, ποικιλώτερον τὸ δρᾶμα κατασκευάζων καὶ ἀνευρίσκων λόγων ἀφορμάς, καθ' ἃς εἰς τὰ ἐναντία ἐπιχειρῶν εὐπορώτατος καὶ παρ' ὁντινοῦν ἱκανώτατος φαίνεται. § 14: οὐ μόνον δὲ πεποίηκε τὸν Ὀδυσσέα παραγινόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους — καὶ τὸ ὅλον, ὡς ἔφην, δι' ὅλου τοῦ δράματος πλείστην μὲν ἐν τοῖς πράγμασι σύνεσιν καὶ πιθανότητα ἐπιδείκνυται, ἀμήχανον δὲ καὶ θαυμαστὴν ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν, καὶ τά τε ἰαμβεῖα σαφῶς καὶ κατὰ φύσιν καὶ πολιτικῶς ἔχοντα καὶ τὰ μέλη οὐ μόνον ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν πρὸς ἀρετὴν

*) Legebatur *Phimachus Dolophionis filius*, correxit Meinekius Anal. Alex. p. 71. Hygino dicendum fuisse *pastor regis Iphimachi Dolopionis filii nomine Actor* ci. Schneidewinus Philol. 4 p. 658.

παράκλησιν. Adde eiusdem Dionis Chrysost. orat. 59 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. ΕΣΤΙ ΔΕ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ inscriptam, quam integram subiicimus.

ΟΔ. Φοβοῦμαι μή ποτε μάτην κατ᾽ ἐμοῦ φανῶσι ταύτην οἱ σύμμαχοι τὴν δόξαν εἰληφότες ὡς ἀρίστου δὴ καὶ σοφωτάτου τῶν Ἑλλήνων. καίτοι ποία τις ἡ τοιαύτη σοφία καὶ φρόνησις, δι᾽ ἥν τις ἀναγκάζεται πλείω τῶν ἄλλων πονεῖν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ νίκης, ἐξὸν ἕνα τοῦ πλήθους δοκοῦντα μηδενὸς ἔλαττον ἐν τούτοις ἔχειν τῶν ἀρίστων; ἀλλὰ γὰρ ἴσως χαλεπὸν εὑρεῖν οὕτω μεγαλόφρον καὶ φιλότιμον ὁτιοῦν ὡς ἀνὴρ πέφυκεν. τοὺς γὰρ φανεροὺς καὶ πλειόνων ἅπτεσθαι τολμῶντας σχεδὸν τούτους ἅπαντας θαυμάζομεν καὶ τῷ ὄντι ἄνδρας ἡγούμεθα. 2. ὑφ᾽ ἧς φιλοτιμίας κἀγὼ προάγομαι πλεῖστα πράγματα ἔχειν καὶ ζῆν ἐπιπόνως παρ᾽ ὁντινοῦν, ἀεί τινα προσδεχόμενος καινὸν κίνδυνον, ὀκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθε γεγονόσιν εὔκλειαν. νῦν οὖν κατὰ πρᾶξιν πάνυ ἐπισφαλῆ καὶ χαλεπὴν δεῦρο ἐλήλυθα εἰς Λῆμνον, ὅπως Φιλοκτήτην καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα κομίζοιμι τοῖς συμμάχοις. ὁ γὰρ δὴ μαντικώτατος Φρυγῶν Ἕλενος ὁ Πριάμου κατεμήνυσεν ὅτε ἔτυχεν αἰχμάλωτος ληφθείς, ἄνευ τούτων μήποτ᾽ ἂν ἁλῶναι τὴν πόλιν. 3. πρὸς μὲν δὴ τοὺς βασιλέας οὐχ ὡμολόγησα τὴν πρᾶξιν ἐπιστάμενος τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἔχθραν, ᾧ γε αὐτὸς αἴτιος ἐγενόμην καταλειφθῆναι ὅτε δηχθεὶς ἔτυχεν ὑπὸ χαλεπῆς καὶ ἀνιάτου ἐχίδνης. οὐκ ἂν οὖν ᾤμην οὐδὲ πειθὼ τοιαύτην ἐξευρεῖν, ὑφ᾽ ἧς ἄν ποτε ἐκεῖνος ἐμοὶ πρᾴως ἔσχεν, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἀποθανεῖσθαι ᾤμην ὑπ᾽ αὐτοῦ. ὕστερον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς μοι παρακελευσαμένης καθ᾽ ὕπνους, ὥσπερ εἴωθε, θαρροῦντα ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἰέναι· αὐτὴ γὰρ ἀλλάξειν μου τὸ εἶδος καὶ τὴν φωνήν, ὥστε λαθεῖν αὐτῷ ξυγγενόμενον· οὕτω δὴ ἀφῖγμαι θαρρήσας. 4. πυνθάνομαι δὲ καὶ παρὰ τῶν Φρυγῶν πρέσβεις ἀπεστάλθαι κρύφα, ἐάν πως δύνωνται τὸν Φιλοκτήτην πείσαντες δώροις ἅμα καὶ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀναλαβεῖν εἰς τὴν πόλιν αὐτὸν καὶ τὰ τόξα. τοιούτου προκειμένου ἄθλου πῶς οὐ πανταχῇ ἄνδρα γίγνεσθαι δεῖ πρόθυμον; ὡς διαμαρτόντι τῆς πράξεως ταύτης πάντα τὰ πρότερον εἰργασμένα μάτην πεπονῆσθαι ἔοικεν. 5. παπαί· πρόσεισιν ὁ ἀνήρ. αὐτὸς ὅδε ὁ Ποίαντος παῖς, οὐκ ἄδηλος τῆς ξυμφορᾶς, μόλις καὶ χαλεπῶς προβαίνων. ὢ τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ ὁράματος οὕτως. τό τε γὰρ εἶδος ὑπὸ τῆς νόσου φοβερὸν ἥ τε στολὴ ἀήθης, δοραὶ θηρίων καλύπτουσιν αὐτόν. ἀλλὰ σὺ ἄμυνον, ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ μὴ μάτην φανῇς ἡμῖν ὑποσχομένη τὴν σωτηρίαν. 6. ΦΙΛ. τί δὴ βουλόμενος ὅστις εἶ ποτε σὺ ἢ τίνα τόλμαν λαβών, πότερον ἁρπαγῆς χάριν ἥκεις ἐπὶ τήνδε τὴν ἄπορον στέγην ἢ κατάσκοπος τῆς ἡμετέρας δυστυχίας; ΟΔ. οὔτι γε ὁρᾷς ἄνδρα ὑβριστήν. ΦΙΛ. οὐ μὴν εἰωθώς γε πρότερον δεῦρο ἥκεις. ΟΔ. οὐ γὰρ εἰωθώς· εἴη δὲ νῦν ἐν καιρῷ ἀφῖχθαι. ΦΙΛ. πολλὴν ἔοικας ἀλογίαν φράζειν τῆς δεῦρο ὁδοῦ. ΟΔ. εὖ τοίνυν ἴσθι, οὐ χωρὶς αἰτίας με ἥκοντα καὶ σοίγε οὐκ ἀλλότριον φανησόμενον. 7. ΦΙΛ. πόθεν δή; τοῦτο γὰρ πρῶτον εἰκός με εἰδέναι. ΟΔ. ἀλλ᾽ εἰμὶ Ἀργεῖος τῶν ἐπὶ Τροίαν πλευσάντων. ΦΙΛ. πόθεν; εἰπὲ πάλιν, ὡς εἰδῶ σαφέστερον. ΟΔ. οὐκοῦν ἔτι δεύτερον

ἀκούεις· τῶν ἐπ' Ἴλιον στρατευσάντων Ἀχαιῶν εἶναι φημί. ΦΙΛ. καλῶς δῆτα ἔφησθα ἐμὸς εἶναι φίλος, ὁπότε γε τῶν ἐμοὶ πολεμιωτάτων Ἀργείων πέφυκας. τούτων δὴ τῆς ἀδικίας αὐτίκα μάλα σὺ ὑφέξεις δίκην. ΟΔ. ἀλλ' ὦ πρὸς θεῶν, ἐπίσχες ἀφεῖναι τὸ βέλος. ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ Ἕλλην ὢν τυγχάνεις, τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. 8. ΟΔ. ἀλλὰ πέπονθά γε ὑπ' αὐτῶν τοιαῦτα ἐξ ὧν δικαίως σοὶ μὲν ἂν φίλος εἴην, ἐκείνων δὲ ἐχθρός. ΦΙΛ. καὶ τί δὴ τοῦτό ἐστιν ὃ πέπονθας οὕτω χαλεπόν; ΟΔ. φυγάδα με ἤλασεν ἐκ τοῦ στρατοῦ Ὀδυσσεύς. ΦΙΛ. τί δὲ ἔδρας ἐφ' ὅτῳ τῆσδε τῆς δίκης ἔτυχες; ΟΔ. οἶμαί σε γινώσκειν τὸν Ναυπλίου παῖδα Παλαμήδην· οὐδὲ γὰρ τῶν ἐπιτυχόντων οὐδὲ ὀλίγου ἄξιος συνέπλει οὔτε τῷ στρατῷ οὔτε τοῖς ἡγεμόσιν. τὸν δὴ τοιοῦτον ἄνδρα ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων λυμεὼν διέφθειρεν. ΦΙΛ. πότερον ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχῃ κρατήσας ἢ μετὰ δόλου τινός; ΟΔ. προδοσίαν ἐπενεγκὼν τοῦ στρατοῦ τοῖς Πριαμίδαις. ΦΙΛ. ἦν δὲ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχον, ἢ πέπονθε κατεψευσμένος; ΟΔ. πῶς δ' ἂν δικαίως γένοιτο τῶν ὑπ' ἐκείνου γιγνομένων ὁτιοῦν; 9. ΦΙΛ. ὦ μηδενὸς ἀποσχόμενος τῶν χαλεπωτάτων, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ πανουργότατε ἀνθρώπων Ὀδυσσεῦ, οἷον αὖ τοῦτον ἄνδρα ἀνῄρηκας, ὃς οὐδὲν ἧττον ὠφέλιμος ἦν τοῖς ξυμμάχοις ἤπερ οἶμαι σὺ τὰ κάλλιστα καὶ σοφώτατα ἀνευρίσκων καὶ συντιθείς· ὥσπερ ἀμέλει κἀμὲ ἐξέθηκας ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης περιπεσόντα τῇδε τῇ ξυμφορᾷ, δεικνύντα τὸν Χρύσης βωμόν, οὗ θύσαντες κρατήσειν ἔμελλον τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μή, μάτην ἐγίγνετο ἡ στρατεία. ἀλλὰ τί δὴ σοὶ προσῆκον τῆς Παλαμήδους τύχης; 10. ΟΔ. εὖ ἴσθι ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φίλους ἦλθε τὸ κακὸν καὶ πάντες ἀπολώλασιν ὅστις μὴ φυγεῖν ἠδυνήθη. οὕτω δὴ κἀγὼ τῆς παροιχομένης νυκτὸς διαπλεύσας μόνος δεῦρο ἐσώθην. σχεδὸν μὲν οὖν ἐν ὅσῃ ἔγωγε χρείᾳ καθέστηκας αὐτός· εἰ δ' οὖν ἔχεις τινὰ μηχανήν, ξυμπροθυμηθεὶς ἡμῖν περὶ τὸν οἴκαδε ἀπόπλουν ἡμᾶς τε εὖ πεποιηκὼς ἔσῃ καὶ ἅμα ἄγγελον ἀποπέμψεις πρὸς τοὺς σεαυτοῦ οἴκαδε τῶν σοὶ παρόντων κακῶν. 11. ΦΙΛ. ἀλλ' ὦ δύστηνε, πρὸς τοιοῦτον ἕτερον ἥκεις ξύμμαχον αὐτόν τε ἄπορον καὶ ἔρημον φίλων ἐπὶ τῇσδε τῆς ἀκτῆς ἐρριμμένον, γλίσχρως καὶ μόλις ἀπὸ τῶνδε τῶν τόξων πορίζοντα καὶ τροφὴν καὶ ἐσθῆτα, ὡς ὁρᾷς. ἣ γὰρ ἦν ἡμῖν ἐσθὴς πρότερον, ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνάλωται. εἰ δὲ δὴ τοῦδ' ἐθελήσεις κοινωνεῖν τοῦ βίου μεθ' ἡμῶν ἐνθάδε, ἕως ἂν ἑτέρα σοι παραπέσῃ σωτηρία ποθέν, οὐκ ἂν φθονοῖμεν. δυσχερῆ γε μὴν τἄνδον ὁράματα, ὦ ξένε, τελαμῶνές τε ἕλκους ἀνάπλεοι καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς νόσου· αὐτός τε οὐχ ἡδὺς ξυγγενέσθαι, ὅταν ἡ ὀδύνη προσπέσῃ. καίτοι λελώφηκε τῷ χρόνῳ τὸ πολὺ τῆς νόσου· κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ην.

Hanc paraphrasin Bothius et alii in versus redegerunt, qui irriti erant conatus; sed nonnullis in locis cum probabilitate quadam poetae verba e Dione Chrysostomo colligas, ut

§ 6: ΟΔ. πολλήν γ' ἔοικας ἀλογίαν φράζειν ὁδοῦ.

§ 7: ΦΙΛ. πόθεν δέ; πρῶτον γὰρ τόδ' εἰδέναι θέλω.

ibid.: *ΦΙΛ. πόθεν; λέγ' αὖθις, ἵνα μάθω σαφέστερον.*
ibid.: *ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ τυγχάνεις Ἕλλην γεγώς,*
τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
§ 8: *ΦΙΛ. μάχῃ κρατήσας ἢ δόλου τινὸς μέτα;*
denique extrema verba: *κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν.* Item aliquot versus sine poetae aut fabulae nomine traditos ex hac fabula repetitos esse Dionis paraphrasi docemur (vide fr. 785 787 788). Respicit hanc tragoediam Ar. Ach. 423: *ποίας ποθ' ἁνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων; ἀλλ' ἦ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;* ubi Schol. vs. 424: *εἰσήγαγε γὰρ τὸν Φιλοκτήτην ἐν τῇ Λήμνῳ πενόμενον.* Fortasse huius dramatis sunt adesp. fr. 8 et 483.

785

πῶς δ' ἂν φρονοίην, ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως
ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ
ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης;

Plut. Mor. p. 544 C om. p. et fab. n.: *καὶ τὸ 'πῶς — τύχης;'* Aristot. Eth. Nic. 6, 9 p. 1142 a 3: *διὸ Εὐριπίδης 'πῶς — ἴσον μετασχεῖν;* (vs. 1—3) *τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον'* (fr. 786, 2). Fabulam indicat Dio Chr. 52, 12 et 59, 1 (vide supra p. 482 et 483). Vlixis sunt verba, qui *προλογίζει* teste Dione Chrysost. cf. Schol. Soph. Phil. 1: *καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει ὁ Ὀδυσσεὺς καθὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει παρ' ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεῖ περιτίθησιν, οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρεισάγων διὰ τούτου οἰκονομεῖται.* vs. 2 *ἠριθμημένον* v. l. in Aristot. *στρατοῦ*] *στρατῷ* v. l. in Aristot. vs. 3 *ἴσον*] *ἴσων* Aristotelis liber M^b, *ἴσου* L^b.

786

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ·
τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον
τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.

Vs. 1 habet Dio Chr. 52, 12 (supra p. 482). respicit Ar. Ran. 282: *οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.* ubi Schol.: *παρὰ τὰ ἐκ Φιλοκτήτου Εὐριπίδου 'οὐδὲν — ἔφυ'.* Plut. Mor. p. 779 D: *οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον καὶ τραχὺ καὶ δύσαρκτον ὡς ἀνὴρ ἔφυ εὐπραγίας δοκούσης ἀντιλαμβανόμενος.* Hesych. 1 p. 805: *γαῦρος· αὐθάδης, σεμνός, μεγαλοπρεπής, ἢ μετέωρος. Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ* (*ἀρι*δ *φιλοκτίτῃ* codex, ubi in margine *εὐ* adscriptum, i. e. *Εὐριπίδης*). vs. 2 et 3 habet Stob. Flor. 29, 15: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Φιλοκτήτῃ. 'τοὺς γὰρ — νομίζομεν'.* cohaerere vs. 1 cum vs. 2 et 3 docet Dio Chr. 59, 1 (supra p. 483). Inter fr. 785 et 786 interposuit poeta ea quorum sententiam reddit Dio Chr. 52, 12: *τούτου δὲ φησὶν αἴτιον εἶναι κτἑ.*, vide p. 482.

787

ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν,
καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους.

Plut. Mor. p. 544 C s. p. et fab. n.: *καὶ τὸ 'ὀκνῶ — πόνους'.* vs. 1 Stob. Flor. 29, 16 s. lemm.: *'ὀκνῶ — χάριν'.* Huius fabulae esse versus docet Dio Chr. 59, 2: *ὀκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς πρόσθε γεγονόσιν εὔκλειαν.*

788

δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε.

Plut. Mor. p. 521 A: *ἀλλ' οὐδὲ ἡδὺ τὸ θέαμα. 'δύσμορφα — ξένε'.* Versum huc rettulit Gataker secundum Dionis Chrys. verba 59, 11: *δυσχερῆ γε μὴν τἄνδον ὁράματα, ὦ ξένε.*

789

ἄλις, ὦ βιοτά· πέραινε, πρίν τινα συντυχίαν
ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.

Stob. Flor. 120, 10: *Εὐριπίδου Φιλοκτήτου. 'ἄλις — γενέσθαι'.* Chori notam apponit codex Vind. vs. 1 *ἄλις*] *μόλις* A. mox vs. 1 et 2 *συντυχία μὴ κτεάνεσσιν* A.

790

φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκα θοινᾶται ποδός

Aristot. Poet. c. 22 p. 1458b 23, vide Aesch. fr. 249.

791

μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει·
ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

Stob. Flor. 59, 18: *Εὐριπίδου Φιλοκτήτῃ. 'μακάριος — ναυτίλλεται'.* vs. 1 repetit Stob. Flor. 39, 13 cum lemmate *Εὐριπίδου ἐν Φιλοκτήτῃ*, om. fab. n. affert Clem. Alex. Strom. VI p. 739.

792

ὁρᾶτε δ' ὡς κἀν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν,
θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων
χρυσόν. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει [λαβεῖν]
κέρδος, παρόν γε κἀξομοιοῦσθαι θεοῖς;

Iustinus Mart. vol. 1 p. 134: *ἐν Φιλοκτήτῃ* (praecedit Phrixi locus) *'ὁρᾶτε — θεοῖς;'* vs. 1 *ὁρᾶτε δ'*] *ὅρα τόδ'* Bothius. vs. 3 *λαβεῖν* addidit Sylburgius.

793

τί δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι
σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων;
οὐ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων·

ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι,
οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων.

Stob. Ecl. 2, 1, 2 p. 4: Εὐριπίδου Φιλοκτήτῃ. 'τί δῆτα — λέγων'. vs. 1 θώκοις libri. ἀργικοῖς libri, μαντικοῖς scripsi. vs. 3 οἱ libri, οὐ scripsi. vs. 5 πείθει libri, πείθειν scripsi.

794

λέξω δ' ἐγώ, κἄν μου διαφθείρας δοκῇ
λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι·
ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων,
ὁ δ' αὐτὸς αὑτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων.

Aristot. Rhet. ad Alex. c. 19 p. 1433b 12: κέχρηται δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φιλοκτήτῃ τεχνικῶς τούτῳ τῷ εἴδει (προκαταλήψεις dicit) διὰ τοῦδε 'λέξω — λέγων'. vs. 3 μαθήσῃ] πάντ' εἴσει ci. Meinekius, alii alia. vs. 4 ἐμφανιεῖ σοι] ἐμφανῆ θήσει Iacobsius, ἐμφανιζέτω Pflugkius.

795

πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ
μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ.

Stob. Flor. 40, 1: Εὐριπίδου Φιλοκτήτῃ. 'πατρὶς — ἀσθενῆ'. vs. 1 εὐτυχοῦντ' libri, ἐνοικοῦντ' Badhamus, τυχόντ' Matth. vs. 2 δυστυχοῦσα B, δυστυχοῦντα ceteri libri.

796

ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ,
οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
ἀθάνατον ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Stob. Flor. 20, 17: Εὐριπίδου Φιλοκτήτου. 'ὥσπερ — ἐπίσταται'. cf. Phalaridis Epist. 24: θνητοὺς γὰρ ὄντας ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν, ὥς φασί τινες, οὐ προσήκει. cum vs. 3 cf. Soph. Oed. R. 589: οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται. Eur. fr. 901, 3: ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.

797

φεῦ, μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος
ὡς πᾶν τελοῦσι, κἂν βραδύνωσιν χρόνῳ.

Orion Flor. 5, 4 p. 47, 10: ἐκ τοῦ Φιλοκτήτου. 'φεῦ — χρόνῳ'. Orion Flor. Eurip. 1 p. 55, 17: 'φεῦ — χρόνῳ'. vs. 2 πάντ' ἔχωσι cod., πᾶν τελοῦσι scripsi.

798

ἀπέπνευσεν αἰῶνα

Hesych. 1 p. 180: αἰών· ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων — Εὐριπίδης δὲ

Φιλοκτήτῃ (*φιλοκτίτῃ* cod.) *αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει* '*ἀπέπνευσεν αἰῶνα*'.

799

αἱρεῖς

Hesych. 1 p. 169: *αἴρεῖς*^{ειν}· *δοξάζεις*^{ειν} (sic cod.), *ἡγῇ*· *Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ* (*φιλοκτήτω* cod.). Anecd. Bekk. p. 359, 22 et Suidas: *αἱρεῖς* (*αἵρεῖς* Suid.)· *δοξάζεις*, *ἡγῇ*.

800

ἀκριβές

Hesych. 1 p. 202: *ἀκριβές*· *ἄκρον*. *Εὐριπίδης Φιλοκτήτῃ* (*φιλοκτίτῃ* cod.).

ΦΟΙΝΙΞ

Euripideum drama respicit Ar. Ach. 421, qui Euripidem interrogantem facit: *τὰ ποῖα τρύχη*; — *τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος*; Argumenti summam indicat Apollod. 3, 13, 8: *Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος — ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος· Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις βασιλέα κατέστησε Δολόπων.* Cf. Epigr. Cyzic. Anth. Pal. 3, 3: *Ἀλκιμέδη ξυνόμευνον Ἀμύντορα παιδὸς ἐρύκει, Φοίνικος δ' ἐθέλει παῦσαι χόλον γενέτου· — κεῖνος δ' αὖ δολίοις ψιθυρίσμασιν ἤχθετο κούρῳ, ἦγε δ' ἐς ὀφθαλμοὺς λαμπάδα παιδολέτιν.* Schol. A Il. *I*, 453 (Eust. Il. p. 763, 11), ubi pro *τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα* Aristodemus *οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρξα* scripsisse traditur: *πρὸ δὲ αὐτοῦ Σωσιφάνης τὴν τοιαύτην εὗρε γραφήν· καὶ Εὐριπίδης δὲ ἀναμάρτητον εἰσάγει τὸν ἥρωα ἐν τῷ Φοίνικι.* Schol. AB Il. *I*, 448: *ἡ ἱστορία* (Phoenicis) *παρὰ τῷ ποιητῇ· παρὰ γὰρ τοῖς τραγικοῖς παραλλάσσει**). Euripidei mythi fontem indicavit Hieronymus teste Suid. v. *Ἀναγυράσιος*: *τούτου* (daemonis Anagyrasii) *δέ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλσος· ὁ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέμηνε τὴν παλλακήν, ἥτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, ἡ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγῳδοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα.* Eodem spectare videtur scriptor nescio quis in Suid. v. *ἐναύειν*: *ἐντεῦθεν Εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντα, εἶτα μέντοι Φοίνικι περιτίθησιν.* De histrionibus qui Phoenicem egerint, vide Demosth. F. Leg. § 245 (Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1241): *ταῦτα μὲν γὰρ τὰ ἰαμβεῖα ἐκ Φοίνικός ἐστιν Εὐριπίδου· τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα οὐδὲ πώποτε οὔτε Θεόδωρος οὔτε Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο,*

---

*) Diversas de Phoenice narrationes significat anonymus (Aelianus, ut suspicantur) Suidae v. *ἐπηλυγάζονται*: *οἱ δ' οὖν περὶ πλείστου τιθέμενοι τὰ τοῦ Φοίνικος, καλλύνοντες ἄρα τὸ κακὸν αὐτοῦ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἄλλως φασὶ τοῦτο γενέσθαι.*

οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσεν. ἀλλὰ Μόλων ἠγωνίζετο καὶ εἰ δή τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑποκριτῶν. Ennium in Phoenice legisse Euripidis vestigia ci. Valck. Diatr. c. 24.

801

μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα
δίδωσιν ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ·
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.

Stob. Flor. 71, 1: Εὐριπίδου Φοίνικος. 'μοχθηρόν — γυνή'. vs. 2 γαμεῖ M, γαμεῖν AB. verba τέκνα δίδωσιν in τέκνων ἄρωσις mutabat Hermannus Philol. 2 p. 134, Meinekius post πρεσβύτῃ νέα (sic Valck. pro τέκνα scribi iussit) versum excidisse suspicatur, ut poeta dixerit [τιμωρίαν] δίδωσιν ὅστις — γαμεῖ. mihi δίδωσιν vel potius ΔΙΔΩC ex ἠλίθιος ortum videtur; quae suspicio si vera est, vs. 2 et 3 a primo seiungendi erunt. vs. 3 ex Euripide affert Ar. Thesm. 413. γαμοῦντι pro γέροντι legitur in Men. mon. 129.

802

ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν.

Stob. Flor. 116, 36: Εὐριπίδου Φοίνικι (Αἰόλου cod. Voss.). 'ὦ — κακόν'.

803

ἀλλ' οὔποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν
παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη
πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ μέλας σκότος,
εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

Stob. Flor. 43, 16: Εὐριπίδου Φοίνικι (sic Vind.). 'ἀλλ' — νικώμενον'. vs. 3 τυγχάνῃ] κιγχάνῃ Monkius. μὲ καὶ libri, μέλας Grotius. Amyntoris esse verba ci. Meinekius.

804

πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Stob. Flor. 71, 8: Εὐριπίδου Φοίνικι. 'πικρὸν — ἀνήρ'. πικρὸν] αἰσχρὸν Clemens Alex. Strom. VI p. 745, qui Aristophani (Com. 2 p. 1180) hunc versum tribuit.

805

γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.

Stob. Flor. 73, 57: Εὐριπίδου Φοίνικι. 'γυνή — κακόν'.

806

. . . . οἵ πεῖραν οὐ δεδωκότες
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 697, 2: Εὐριπίδου Φοίνικι. 'οἵ πεῖραν — σοφοί'. vs. 1 οἵ ed. Gaisf., quo teste ἁ. codex Flor.

807

μέγιστον ἆρ᾽ ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ.

Stob. Flor. 90, 6: *Εὐριπίδου Φοίνικι.* ‘*μέγιστον — ποτέ*’. vs. 2 *οὐ δεῖ στρέφων εὔχρηστον* M.

808

τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται.

Clem. Alex. Strom. VI p. 746: *Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ γράφοντος — ἐν δὲ τῷ Φοίνικι* ‘*τἀφανῆ — ἁλίσκεται*’, *Ὑπερίδης λέγει* ‘*ἃ δ᾽ ἐστὶν ἀφανῆ ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν*’. Theodoretus vol. 4 p. 881: *καὶ πάλιν ἐν Φοινίσσαις* (*τῷ Φοίνικι* al.) ‘*τἀφανὲς* (al. *τἀφανῆ*) — *ἁλίσκεται*’. *εἰκότως*] *ἐοικότως* Theodor.

809

ἤδη δὲ πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτὴς
καὶ πόλλ᾽ ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
τἀναντί᾽ ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
κἀγὼ μὲν οὕτως χὤστις ἔστ᾽ ἀνὴρ σοφὸς
λογίζομαι τἀληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
σκοπῶν δίαιτάν θ᾽ ἥντιν᾽ ἡμερεύεται . . .
ὅστις δ᾽ ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ,
οὐ πώποτ᾽ ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
τοιοῦτός ἐστιν οἷσπερ ἥδεται ξυνών.

Aeschines c. Timarch. § 152: *πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς* (Eur.) *ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας μηδ᾽ ἐκ διαβολῆς ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι.* ‘*ἤδη δὲ — ἥδεται ξυνών*’. § 153: *σκέψασθε δ᾽ ὦ Ἀθηναῖοι τας γνώμας ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κριτής, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ᾽ ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κρινόμενος καὶ ὅντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα, καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων· καὶ τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ἀποφήνασθαι τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι οἷσπερ ἥδεται ξυνών.* Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 698, 16: *Εὐριπίδου.* ‘*ἤδη δὲ — ἱμερεύεται*’ (vs. 1—6), ubi quae subiciuntur *καὶ τῷδε δηλώσαιμ᾽ ἂν κτέ.* seiungenda esse vidit Boiss., vide adesp. fr. 222. vs. 7—9 habent Demosth. F. Leg. § 245 (Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1322) et Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 3. Schol. Demosth. p. 94 a 23: *ὅστις δ᾽ ὁμιλῶν· γνώμη Εὐριπίδου ἐκ Φοινίσσης* (i. e. *Φοίνικος*). Anecd. Oxon. vol. 4 p. 144, 31 (sive Maximus Planudes Rhett. vol. 5 p.

572): ὅστις δ᾽ ὁμιλῶν ἥδεται· τοῦτο τοῦ Θεόγνιδος. Tzetz. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 145, 2: *Μενάνδρου τοῦτο πέφυκεν ἐκ δράματος Πλοκίου, οὐ Θεόγνιδος.* Sine poetae et fab. n. vs. 7—9 afferunt Diodorus Sic. 12, 14 Hermog. Rhett. vol. 1 p. 25 Doxopater Rhett. vol. 2 p. 288. cf. Demosth. F. Leg. § 245 (Hermog. Rhett. vol. 3 p. 437): *ὅστις δ᾽ ὁμιλῶν ἥδεται καὶ ταῦτα πρεσβεύων Φιλοκράτει, οὐ πώποτ᾽ ἠρώτησα γιγνώσκων ὅτι ἀργύριον εἴληφ᾽ οὗτος ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ ὁμολογῶν.* Libanius Epist. 430: *ὅστις γὰρ ὁμιλῶν Εὐριπίδῃ* (*κατ᾽ Εὐριπίδην* Valck.) *ἥδεται Θεμιστίῳ, οὐ πώποτ᾽ ἠρώτησα γιγνώσκων ὅτι τοῦ ζῆν ὡς ἄριστα ποιεῖται λόγον.* verba *γιγνώσκων* — *ξυνών* (vs. 8 sq.) sine p. et fab. n. habet Plinius Epist. 4, 27, 6. item vs. 9 Aphthon. Rhett. vol. 1 p. 67 anonymi Rhett. vol. 1 p. 130 vol. 3 p. 736 Manuel Palaeol. Praec. c. 72 p. 100, respicit Eust. Opusc. p. 351, 10. vs. 1 *λόγων κριτὴς* Aeschines, *κριτὴς λόγων* Ioh. Dam. vs. 3 *πέρι*] *πάρα* ci. Reiskius, *ὕπερ* Valck. vs. 5 *λογίζεται* Ioh. Dam. vs. 6 *σκοπῶν*] *βλέπων* Ioh. D. *θ᾽* om. Aesch. *ἐμπορεύεται* Aeschines, *ἱμερεύεται* Ioh. Dam., *ἡμερεύεται* Gaisfordus. vs. 9 *ἐστιν*] *ἐστιν ἕκαστος* Aeschinis libri plerique, nonnulli Demosthenis et Hermogenis libri, Plinius, Aphthonius, Doxopater, anonymi Rhett. vol. 1 p. 130 et vol. 3 p. 736, Manuel Palaeol., Eust., *ἐστιν* sine dissensu Diodorus et Ioh. Dam., itaque scribendum suspicabar *τοιόσδ᾽ ἕκαστος οἷσπερ ἥδεται ξυνών.* Cum h. l. iungendum esse fr. 1052 ci. Bergkius.

810

ὦ πλοῦθ᾽, ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν,
πόνοι δὲ κἀν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου
ἔνεισ᾽· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς.

Stob. Flor. 93, 17: *Εὐριπίδου Φοίνικι* (sic MVind., *Εὐριπίδου Πλεισθένης* A). ‘*ὦ πλοῦθ᾽* — *βροτοῖς*’. Stob. Flor. 91, 12: *Εὐριπίδου Φοίνικι.* ‘*ὦ πλοῦθ᾽* — *φέρειν*’ (vs. 1). vs. 1 *ὅσῳ μὲν*] *ὅσον μὲν δὴ* Flor. 91 AM. vs. 3 *πᾶς γὰρ* malim. *δίων* libri, *αἰὼν* Grotius.

811

φθόνον οὐ σέβω,
φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ᾽ ἂν ἐπ᾽ ἐσθλοῖς.

Stob. Flor. 38, 14: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*) *Φοίνικι.* ‘*φθόνον* — *ἐσθλοῖς*’. Chori notam apponit Vind.

812

δμωσὶν δ᾽ ἐμοῖσιν εἶπον ὡς ταυτηρίαις
πυρίδες καὶ διιπετῆ κτεῖναι

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 132: *διιπετὴς* (*διηπέτης* ed.) *ὁ γόνος*] *ἀντὶ τοῦ διαυγὴς καὶ καθαρός. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοίνικι* (*Φοινίκῃ* ed., *ῥοινίκη* ms. D) *λέγων* ‘*δμωσὶ δ᾽* — *διηπέτη κτεῖναι*’.

Locum corruptissimum non attigi, Valck. ci.: δμωσὶν δ' ἐμοῖσιν εἶπον ὡς καυτήρια ἐς πῦρ ἔδει καὶ [ταῦτα] δὴ διιπετῆ θεῖναι.

813

καίτοι ποτ' εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν
τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον,
ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν,
ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων.
καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως
πέπτωχ' ὁ τλήμων· ὦ φιλόζωοι βροτοί,
οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν
ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν·
οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου.
τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ
πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου.

Stob. Flor. 121, 12: Εὐριπίδου Φοίνικος (sic Vind.). 'καίτοι ποτ' — ἡλίου'. vs. 1—8 om. A, qui tres extremos Euripidis Phoenici tribuit. vs. 2 προηγήτορος libri, προηγητῆρος Grotius. vs. 3 ἃ δαιμόνων ταῖς libri, ἀδημονῶν ταῖς Salmasius, εὐδαιμονῶν ταῖς Valck., ἀδημονοῦντα Wyttenb. vs. 4 ἐμποδὼν scribendum suspicor. vs. 8 πόθον libri, ποθεῖτ' Musgr., ποθοῦσ' Grotius.

814

σὺ δ' ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων
χαῖρ'· ἀνδρὶ γάρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

Stob. Flor. 39, 9: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φοίνικι. 'σὺ δ' — πέδον'. vs. 1 ἐμῶν AM, ἐμὴ ceteri. vs. 3 s. fab. nom. affert Chrysippus π. ἀποφ. c. 17 p. 12.

815

ἀμνήστευτος γυνή

Hesych. 1 p. 280: ἀμνήστευτος γυνή· ἡ (ἢ cod.) παλλακή. Εὐριπίδης Φοίνικι.

ΦΡΙΞΟΣ

De argumento cf. Apollod. 1, 9, 1: τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας δυναστεύων Βοιωτίας ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἕλλην. αὖθις δὲ Ἰνὼ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο. ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνὼ τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροὺς δεχομένη καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνὼ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν ὡς εἴη κεχρησμένον παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. τοῦτο

ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν. Adde Hygini fab. 2 et 3. Duplicem dramatis recensionem memorant Scholia Aristoph. et Tzetz., nil nisi prologum in altera recensione novatum fuisse ei. Schneidewinus Philol. 3 p. 533, cf. Fritzschius in Ar. Ran. p. 367 sq. Nonnulli veterum huc referunt fr. 639.

816

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών,
Ἀγήνορος παῖς, ἦλθε Θηβαίαν χθόνα
Φοῖνιξ πεφυκώς, ἐκ δ' ἀμείβεται γένος
Ἑλληνικόν, Διρκαῖον οἰκήσας πέδον.
ἣ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών,
λέγοιμ' ἄν. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι·
Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται,
Φοῖνιξ, ὅθεν περ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει,
καὶ Θάσος

Ar. Ran. 1225: ΕΥΡ. *Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν Ἀγήνορος παῖς* ΑΙΣΧ. *ληκύθιον ἀπώλεσεν.* ubi Schol.: *τοῦ δευτέρου Φρίξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή.* (Quae sequuntur *τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου 'ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον'*, Musuri esse videntur.) Tzetzes eodem de loco haec annotat (edidit e codice Ambrosiano C. 222 sup. H. Keilius in Mus. Rhen. *N. F.* VI p. 616 sq.): *Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ· δευτέρου Φρίξου τοῦτό τινες ἀρχὴν εἶναι λέγουσι, ψεύδονται δέ· τοῦ γὰρ πρώτου Φρίξου τοῦτό ἐστιν ἀρχή. δευτέρου δὲ Φρίξου ἀρχή 'εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ — ἐναυστόλουν'* (fr. 818, 1 et 2). *κἂν οὐδὲν τούτων τῶν ψυχρῶν ἐνθαδὶ τεθειμένων ἐγίνωσκον τίς ἡ λύμη, κἂν εἰ μὴ τυχαίως προεσχεδίασα ταῦτα, οὐδὲν ἂν ἐγίνωσκον, καίτοι σχεδὸν τὰ λοιπὰ τῶν λόγου ἀξίων εἰδὼς ἀπὸ* (*ἐπὶ* cod.) *στόματος. τέως τοῦτο ἀρχὴ τοῦ πρώτου Φρίξου ἐστί 'Σιδώνιόν — κόροι'* (vs. 1—6). vs. 1 sine fab. n. afferunt Lucianus Macrob. 23 vol. 3 p. 226 et Vit. X orat. in Plut. Mor. p. 837 E (Vita Isocr. in Westerm. *Βιογρ.* p. 258, 49). vs. 3 sine p. et fab. n. habet Plut. Mor. p. 607 B, ubi *ἐκ δ' ὁρίζεται γένος* legitur. vs. 6—9 afferuntur in Schol. Eur. Phoen. 6: *ἐν γοῦν τῷ Φρίξῳ φησίν 'ἦσαν — καὶ Θάσος'.* vs. 6 *τρεῖς* Tzetz., *γὰρ* Schol. Eur. *κόροι* Tzetz., *κοῦροι* Schol. Eur. vs. 7 *καὶ*] *ἡ* al. libri. vs. 8 *Φοῖνιξ*] *θ'* addit Valck. vs. 9 *καὶ Θάσος*] *καὶ Κάδμος* Schneidewin.

817

Eratosth. Catast. 14: *Ταῦρος. οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ.* Hygin. Poet. Astr. 2, 21 p. 469: (Taurus) *dicitur inter astra esse constitutus, quod Europam incolu-*

mem transvexerit Cretam, ut Euripides dicit. Ioh. Malal. p. 31, 6: ἐξ ἧς (ex Europa) ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὅς φησί, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον τὴν Εὐρώπην ἥρπασεν.

818

εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ
καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν,
εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα
πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον·
νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκὼς κακῶν.

Galenus vol. 5 p. 418 sq. (vol. 1 p. 283 ed. Basil., vol. 5 p. 152 Chart.): οὕτω δὲ εἰρῆσθαί φησι καὶ τὰ τοιαῦτα 'εἰ μὲν — κακῶν'. Fabulam indicat Tzetzes (v. fr. 816); olim ad Aeolum (fr. 42) locus referebatur. vs. 2 μακρὰν Tzetz., μακρὰ Gal. vs. 3 respicit Etym. M. p. 737, 17: ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν, ὡς Εὐριπίδης. cf. Phot. Lex. p. 559, 7 et Suid. v. σφαδάζειν, ubi Euripidis nomen om. σφαδάζειν ed. ἦν] μ' ἦν malim. Latine hos versus interpretatur Cic. Tusc. 3, 28, 67: *ut ille apud Euripidem*

si mihi nunc tristis primum illuxisset dies
nec tam aerumnoso navigavissem salo,
esset dolendi causa, ut iniecto equulei
freno repente tactu exagitantur novo:
sed iam subactus miseriis obtorpui.

819

γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει
ἥδιστόν ἐστι δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς,
ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας
ψυχὴν μεθιστᾶσ'· ἡδὺ κἀπάται φίλων.

Stob. Flor. 67, 15: Εὐριπίδου Φρίξῳ. 'γυνὴ — φίλων'. Eosdem versus s. fab. n. habet Antipater in Stob. Flor. 67, 25. vs. 1 κακοῖσι καὶ νόσοις] νόσοισι καὶ κακοῖς loco altero. vs. 4 ἡδὺ καὶ ἀπάται] loco priore ἡδὺ κἀπάται B, ἡδὺν καὶ ἀπαντᾶ ceteri.

820

δίκαι' ἔλεξε· χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί.

Stob. Flor. 74, 31: Εὐριπίδου Φρίξῳ. 'δίκαι' — ἀεί'. vs. 2 κοινῇ] κυνῇ A.

821

ὡς ὑγιὲς οὐδὲν φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν
νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι ψόγον.

Stob. Flor. 73, 35: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φρίξῳ. 'ὡς — φόγον'. vs. 1 ὑγιὲς οὐδὲν AM, οὐδὲν ὑγιὲς ceteri. vs. 2 ὧν] ὃν malim.

822

κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς
ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον.

Stob. Flor. 94, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φρίξῳ. 'κρείσσων — ὠγκωμένον'. vs. 1 βίος libri, βαιὸς Scaliger. vs. 2 ὀγκωμένον M.

823

δι' ἐλπίδος ζῆ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου.

Etym. M. p. 410, 45: τὸ προστακτικὸν ζῆ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Φρίξῳ 'δι' ἐλπίδος — τρέφου'.

824

καὶ μὴν ἀνοῖξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἠξίου

Etym. M. p. 714, 21: σιροί, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων — ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει αὐτό, εὑρίσκεται δὲ καὶ βραχύ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Φρίξῳ 'καὶ — — ἠξίου'. καὶ μὴν habet codex V teste Gaisf. (καὶ μῶν teste Valck.), ceteri sicut Draco p. 82, 3 omittunt.

825

αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

Stob. Flor. 43, 4: Εὐριπίδου Φρίξῳ. 'αἱ — ἐρημία'. εἰσὶν M.

826

ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φησίν, ἄνδρ' οὐκ ἄξιον
δειλὸν κεκλῆσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.

Stob. Flor. 8, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φρίξῳ. 'ἀνὴρ — νόσον'. vs. 1 φὴς ἀνδρὸς libri, φησίν ἄνδρ' scripsi. vs. 2 δειλὸν] δειλῶ MVind. αἰσχρὸν M.

827

λάτρις πενέστης ἁμὸς ἀρχαίων δόμων

Ath. VI p. 264 C: Εὐριπίδης δ' ἐν Φρίξῳ λάτριας αὐτοὺς (sc. τοὺς πενέστας) ὀνομάζει διὰ τούτων 'λάτρις — δόμων'. Om. fab. n. Eust. Il. p. 1090, 50. ἀμὸς PVL, ἁμὸς AC et Eust.

828

πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρόν, ἡ δὲ φρὴν
τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα.

Stob. Flor. 62, 39: Εὐριπίδου Φρίξῳ. 'πολλοῖσι — ἐλευθερωτέρα'.

829

εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις

εἰς ταῦτ' ἔπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι;
ἢ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ;

Iustinus Martyr vol. 1 p. 134: ἐν Φρίξῳ ὁ τραγικός 'εἰ δ' — φρονεῖ;' vs. 1 εὐσεβεστάτοις ms. Stephan. vs. 2 ἔπραττον libri. τάδ' ἂν] τάδε codex Argent. vs. 3 εἰ Ζεὺς ed., ὁ Ζεὺς ms. Steph., ἢ Ζεὺς scripsi.

830

τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν,
τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί; πλὴν ὅμως βροτῶν
νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτηνται κακά.

Stob. Flor. 120, 18: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φρίξῳ. 'τίς δ' — κακά'. vs. 3 νοσοῦσιν] νοσοῦσι θ' A, νοσοῦσι δ' Vind.

831

καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει·
ἢν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ
πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους.

Stob. Flor. 122, 9: Εὐριπίδου Φρίξῳ. 'καὶ γὰρ — φίλους'.

832

ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται τοὐφ' ἡμέραν
κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι,
δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἁλίσκεται,
ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη,
τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 15 p. 110: Εὐριπίδης Φρίξῳ. 'ὅστις δὲ — ἦρξεν κακῶν'. vs. 1—4 ex Eur. Phrixo affert Sextus Emp. p. 661, 25 et s. fab. n. idem p. 665, 23. cf. Iustinus Martyr vol. 1 p. 120: καὶ Εὐριπίδης· ἄφθονον βίου μῆκος δίδωσι πρὸς κρίσιν. 'ὅστις δὲ — Δίκη' (vs. 1—4). ubi quae praecedunt verba ἄφθονον — κρίσιν, non magis Euripidea sunt quam qui continuo sequuntur versus hi:

ὁρᾶθ' ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν,
δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως·
ἔστιν γὰρ ἔστιν. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς
κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω·
χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην.

in quibus Iudaei vel Christiani hominis fraudem recte agnovit Valckenarius. Clemens Alex. Strom. V p. 721 sq. (Euseb. P. E. p. 684 A) Diphilo (Com. 4 p. 67) inter alia quae afferre nolumus haec tribuit: μηδὲν πλανηθῇς· ἔστι κἀν Ἅιδου κρίσις, ἥνπερ ποιήσει θεὸς ὁ πάντων δεσπότης, οὗ τ' ὄνομα φοβερὸν οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ· ὃς τοῖς ἁμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίον δίδωσιν. εἴ τις δ' οἴεται τοὐφ'

ἡμέραν ‘κακόν τι — τυγχάνῃ Δίκη’ (vs. 2—4). ὁρᾶθ’ ὅσοι δοκεῖτε οὐκ εἶναι θεόν· ἔστιν γὰρ ἔστιν· εἰ δέ τις πράττει καλῶς κτέ. vs. 1 τοὐφ’ ἡμέραν] καθ’ ἡμέραν Sextus p. 661, τοὐφήμερον idem p. 665. vs. 2 τοὺς θεοὺς] τὸν θεὸν Iustinus. vs. 3 πονηρὰ] τις ἀνὴρ Sextus p. 665, πονηρὸς Iustin. καὶ δοκῶν] κἀδικῶν Stob., certe codex A. vs. 4 τυγχάνει Sextus p. 661 et Stobaeus (certe A). vs. 5 τιμωρίαν τ’ ci. Musgravius: aut hoc probandum aut vs. 4 χὤταν corrigendum.

833

πώγωνα πυρός

Phot. Lex. p. 478, 3: *πώγωνα πυρός· τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φρίξῳ.* Pollux 2, 88: *ἐν δὲ τῇ τραγῳδίᾳ πώγων πυρὸς ἡ εἰς ὀξὺ ἀναδρομὴ τῆς φλογός.* Aeschylus Agam. 306: *ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα.*

834

ἰλλάδας

Hesych. 2 p. 44, vide Soph. fr. 73.

835

Schol. Apoll. Rhod. 2, 382: *ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς (ἀρκτιάς L) — ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσιν ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φρίξῳ.*

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ

Drama cum Phoenissis et Oenomao scenae commissum est, vide p. 425. Aelianus N. A. 6, 15: *ἔκειντο ἄμφω* (puer et delphinus) *ὁ μὲν τεθνεώς, ὁ δὲ ψυχορραγῶν. Λάιος δὲ ἐπὶ Χρυσίππῳ, ὦ καλὲ Εὐριπίδη, τοῦτο οὐκ ἔδρασεν, καίτοι τοῦ τῶν ἀρρένων ἔρωτος, ὡς λέγεις αὐτὸς καὶ ἡ φήμη διδάσκει, Ἑλλήνων πρώτιστος ἄρξας.* Cic. Tusc. 4, 33, 71: *ut muliebres amores omittam — quis aut de Ganymedi raptu dubitat quid poetae velint, aut non intellegit quid apud Euripidem et loquatur et cupiat Laius?* Aelianus V. H. 2, 21: *ἤρα δέ, φασί, τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθωνος τούτου καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής, καὶ τὸν Χρύσιππον τὸ δρᾶμα αὐτῷ χαριζόμενος λέγεται διαφροντίσαι.* Disputavit de hoc dramate Valck. Diatr. c. III. Musgravius huc rettulit locum Plutarchi Mor. p. 750 B: *τί οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης ἔρωτι πολεμήσων πάρεστιν, ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ ἔρωτα καὶ δι’ ἔρωτος, λήθη μὲν λόγων, λήθη δὲ πάτρας, οὐχ ὡς τῷ Λαΐῳ πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος.*

836

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ,
ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
ἡ δ’ ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας

παραδεξαμένη τίκτει θνατούς,
τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν·
ὅθεν οὐκ ἀδίκως
μήτηρ πάντων νενόμισται.
χωρεῖ δ' ὀπίσω
τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν,
τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς
εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον·
θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων,
διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου
μορφὴν ἑτέραν ἐπέδειξεν.

Sextus Empir. p. 751, 21: *παρὰ τοῖς τραγικοῖς μέλη καὶ στάσιμα φυσικόν τινα ἐπέχοντα λόγον, ὁποῖά ἐστι τὰ οὕτω λεγόμενα 'γαῖα — νενόμισται'* (vs. 1—7). vs. 1 habet Diog. L. 7, 60, vs. 8—14 Philo vol. 2 p. 498 et 612, vs. 8—11 Heraclides Alleg. Hom. c. 22 p. 77 sq., vs. 9—11 Marcus Anton. 7, 50, vs. 12—14 Philo vol. 1 p. 45 vol. 2 p. 488 et 515 Clemens Alex. Strom. VI p. 750 Plut. Mor. p. 908 D et Galenus *π. φιλοσ. ἱστ.* c. 15 vol. 19 p. 334 (vol. 4 p. 437 ed. Basil., vol. 2 p. 55 Chart.). Euripidis Chrysippum unus memorat Clemens, poetae nomen habent Heracl. Plut. Gal., ceteri et poetae et fabulae nomen omittunt. Versus septem priores cum iis qui sequuntur coniungendos esse docet Vitruvius VIII praef. § 1: *Euripides auditor Anaxagorae, quem philosophum Athenienses scenicum appellaverunt, aera et terram eamque ex coelestium imbrium conceptionibus inseminatam fetus gentium et omnium animalium in mundo procreavisse, et quae ex ea essent prognata cum dissolverentur temporum necessitate coacta, in eandem redire, quaeque de aere nascerentur item in coeli regiones reverti, neque interitiones recipere, sed dissolutione mutata* (fort. *mutua*) *in eandem recidere in qua fuerant proprietatem.* cf. Lucretius 2, 991 sqq.:

denique caelesti sumus omnes semine oriundi:
omnibus ille idem pater est, unde alma liquentis
umoris guttas mater cum terra recepit,
feta parit nitidas fruges arbustaque laeta
et genus humanum, parit omnia saecla ferarum,
pabula cum praebet, quibus omnes corpora pascunt
et dulcem ducunt vitam prolemque propagant;
quapropter merito maternum nomen adepta est.
cedit item retro, de terra quod fuit ante,
in terras, et quod missumst ex aetheris oris,
id rursum caeli rellatum templa receptant.
nec sic interemit mors res, ut materiai
corpora conficiat, sed coetum dissupat ollis:

inde aliis aliud coniungitur, et fit ut omnes
res ita convertant formas mutentque colores et q. s.

Fortasse item Pacuvius in Chryse p. 72 Euripidis vestigia legit. vs. 5 δὲ om. libri Bekkeri (CR). vs. 9 τὰ μὲν ἐκ γαίας] τὰ ἐκ γῆς μὲν M. Ant. εἰς] ἐς Philo. vs. 10 γονῆς] γένη M. Ant. vs. 11 εἰς αἰθέρα (nihil amplius) Heracl., εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν Philo, εἰς αἰθέριον πάλιν ἦλθε πόλον Marcus Anton. vs. 12 ἰλὺς (i. e. ὅλως) δὲ οὐδὲν τῶν γιγνομένων φθείρεται Gal., θνήσκει (ceteris om.) Plut. vs. 13 διακρινόμενον] διακρινόμενα Gal., μεταμειβόμενα Plut. πρὸς ἄλλου Philo vol. 2 p. 488 498 515, πρὸς ἄλλο ceteri. vs. 14 μορφὴν ἑτέραν] μορφὰς ἑτέρας Gal., μορφὰς Plut., μορφὴν ἰδίαν legisse videtur Vitruv. ἐπέδειξε Clem. et Gal., ἔδειξε Plut., ἀπέδειξε Philo.

837

λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ᾽ ὧν σὺ νουθετεῖς,
γνώμην δ᾽ ἔχοντά μ᾽ ἡ φύσις βιάζεται.

Clemens Alex. Strom. II p. 462: ὁ μὲν γὰρ Λάιος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγῳδίαν φησίν ‘λέληθε — βιάζεται’. vs. 1 λέληθε δέ μ᾽ οὐθὲν τῶν δ᾽ ὧν σὺ νουθετεῖς libri Paris. et Ottob. vs. 2 s. poetae n. habent Plut. Mor. p. 446 A (vide fr. 838) et Stob. Ecl. 2, 6, 6 p. 170. Huic dramati fr. 837 et 838 vindicavit Valck.

838

αἰαῖ, τόδ᾽ ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή.

Alcinous Isag. Plat. dogm. c. 24: ὁρᾶται δέ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λογισμῷ μαχόμενος — ἐπὶ δὲ τοῦ Λαΐου τὸν Χρύσιππον ἁρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῷ μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως ‘αἲ αἲ — μή’. Plut. Mor. p. 446 A: αἱ δὲ τῆς ἀκρασίας (sc. φωναί) ἕτεραι καὶ διαφέρουσαι ‘γνώμην ἔχοντά μ᾽ ἡ φύσις βιάζεται’ (fr. 837) καὶ ‘αἰαῖ — μή’. Plut. Mor. p. 33 E: ‘αἲ αἲ — μή’. Eundem locum sine lemmate habet Stob. Flor. 5, 6. vs. 1 τόδ᾽ ἤδη θεῖον] τὸ δὴ θεῖον Plut. p. 446, τὸ θεῖόν ἐστιν vel τὸ δὲ θεῖον ἐν Alcinous. vs. 2 εἰδῇ] ἴδῃ Stob.

839

γνώμης σόφισμα καὶ χέρ᾽ ἀνδρείαν ἔχοιν·
δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.

Stob. Flor. 66, 2: Εὐριπίδου Χρυσίππῳ. ‘γνώμη — κακός’. vs. 1 γνώμη σοφός μοι libri, γνώμης σόφισμα scripsi. ἔχοι ed., ἔχειν AMVind., ἔχοιν scripsi. vs. 2 καλὸς] κάλλος A. cum vs. 2 cf. Men. mon. 117: δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ κακηλόγος. Anecd. Boiss. vol. 1 p. 154: δύσμορφος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακὸς λόγοις.

840

ὦ δέσποτ᾽, οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς

οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς.

Stob. Flor. 105, 13: Εὐριπίδου ἐκ Χρυσίππου. ὦ — δυστυχοῦς'.

841

εἰάζων

Hesych. I p. 1097: εἰάζων· εἶα ἐπικελεύων. Εὐριπίδης Χρυσίππῳ.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

842

ἀπρόσειλος

Hesych. I p. 500: ἀπρόσειλος· ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκαυμάτιστος ἀπὸ τῆς εἵλης. Εὐριπίδης ἀλῃ. Anecd. Bekk. p. 440, 32: ἀπρόσειλος· ᾧ οὐδεὶς προσειλεῖται. οὕτως Εὐριπίδης. Hesychius aut Ἀλκμαίωνι aut Ἀλκμήνῃ scripsisse videtur.

843

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος

Schol. Ar. Plut. 907: ἰδίων τῶν ἰδιωτικῶν. Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις 'εἰ μὴ — μύσος'. Tyrwhittus probabiliter suspicatur hunc versum ex Agauae oratione repetitum esse, cuius primus versus (1329) superstes est. Indidem petitum fuerit fr. 844. Agauae et Dionysi orationem integram norat auctor Christi patientis, unde Palatini Baccharum codicis lacunam aliqua ex parte compensare studuit praeter alios Kirchhoffius in Philol. vol. 8 p. 78—93, qui Agauae tribuit Chr. pat. vs. 1312 sq. 1256 sq. 1120—1124 1469—1472, Dionyso vs. 1665 sq. 1692 1664 1663 1667 1715 1168 sq. 1678—1680 1672—1677 1690.

844

γαυριᾶν

Antiatt. p. 87, 29: γαυριᾶν· καὶ τοῦτο μέμφονται. Δημοσθένης περὶ τοῦ στεφάνου, Εὐριπίδης Βάκχαις.

845

ἀκανθώδη ῥάχιν

Etym. M. p. 702, 48: ῥάχις — ἐπὶ μὲν σώματος εἴρηται παρὰ τὸ τραχύ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκανθώδη εἶπε τὴν ῥάχιν. Meinekius

Hist. crit. p. 254 pro ἐκανθώδη scribendum suspicatur ἄκανθαν et respici putat Eur. Tro. 117: καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων.

846

ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι.

Stob. Flor. 49, 4: Εὐριπίδου Ἠλέκτρα. 'ἡ γὰρ — πέρι'. vs. 2 ἐρῶσιν libri. ἧς Vind., οἷς AM. δεινῶς ἐρῶσιν, οὓς φυλακτέον, πάτερ ci. Valck. De lemmate aut Stobaeus aut librarii errarunt.

847

Ar. Eq. 214: τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα. ubi Schol.: παρῴδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου. Fortasse respicitur mutili nunc dramatis versus deperditus.

848

ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος·
ὅστις δὲ τὼ φύσαντε μὴ τιμᾶν θέλῃ,
μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης θεοῖς
μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος.

Orion Flor. Eurip. 7 p. 56, 2: 'ὅστις — σκάφος'. Stob. Flor. 79, 2: Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν. 'ὅστις — φίλος' (vs. 1 et 2). Fortasse Ἡρακλειδῶν (ἧρς Vind.) in Κρησσῶν mutandum, sicut Κρήσσαις et Ἡρακλείδαις in Stob. Flor. 105, 26 confunduntur. vs. 2 ὅδ' Or., ὁ δ' Stob. vs. 3 τοὺς φύσαντας et vs. 4 τοῖς θεοῖς cod., τὼ φύσαντε et θεοῖς Schneidewinus. In Stobaei Flor. 1, 8 lemma Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις praebent AM, vide Eur. fr. 219.

849

τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι.

Stob. Flor. 7, 9: Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ. 'τὸ μὲν — ἔνι'. Eundem locum sine p. et fab. nomine habet Plut. Mor. p. 447 E. vs. 2 δὲ δειλόν Plut., δ' οὐ δεινόν Stob. Ἡρακλεῖ in Ἡρακλείδαις mutandum esse suspicabar.

850

ἀναδρομαί

Hesych. 1 p. 320: ἀναδρομαί· αὐξήσεις, βλαστήσεις. Εὐριπίδης Ἱκέτισιν Ὑψιπύλῃ (ἱκέτισι ὑψοπύ codex, λ supra scriptum). Non legitur hoc vocabulum in Ἱκέτισιν.

851

ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις

κεροῦσσαν, ἣν σφάζοντες αὐχήσουσι σὴν
σφάζειν θυγατέρα

Aelianus N. A. 7, 39: *ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας — ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ* '*ἔλαφον — θυγατέρα*'. vs. 2 *σφάζοντες Mm*, *σφάξαντες* al. Versus e genuino Iphigeniae Aulidensis exitu nobis erepto petiti videntur.

852

ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον

Ar. Ach. 119: *ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε.* ubi Schol.: *παρῳδίᾳ χρῆται· ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου* '*ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον*'. Peliadum hoc esse fragmentum probabiliter ci. Elmsleius.

853

δείξας γὰρ ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἱζόμην.

Achill. Tat. Isag. in Phaen. p. 122 E: *ὁ δὲ Εὐριπίδης φησί* '*δείξας — ἱζόμην*'. ibid. p. 140 C: *κατὰ τὸν Εὐριπίδην λέγοντα* '*δείξας — ἱζόμην*'. vs. 2 *δόμους* malim cum Bergkio. Locus probabiliter ad Thyestem refertur, videntur Atrei verba esse, cf. Strab. I p. 23 et Schol. Eur. Or. 989.

854

ὁθούνεκα
[αὐτὸς] ἐν ἑαυτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει.

Achill. Tat. Isag. in Phaen. p. 139 E: *ἐνιαυτὸς δὲ ἡλίου εἴρηται, ἐπεὶ ἔχει τὰς πάσας ὥρας ἐν ἑαυτῷ τέσσαρας κατὰ τὸν Εὐριπίδην* '*ὁθ' οὕνεκ' ἐν αὐτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει*'. vs. 2 *αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ* pro *ἐν αὐτῷ* restituit Meinekius.

855

ἥκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος
ἢ τὴν ἄμορφον λύγγα, δύστοκον δάκος.

Aelianus N. A. 14, 6: *ἔοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τούτῳ* (sc. *λυγγί*) *μαρτυρεῖν καὶ Εὐριπίδης τὸ ἀπρόσωπον οὖν ὅταν που λέγῃ* '*ἥκει — δάκος*'. *ὑπὲρ ὅτου δὲ λέγει δύστοκον, τοὺς κριτικοὺς ἐρέσθαι λῷον.*

856

παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ.

Aelianus V. H. 12, 15: *ἔπαιζε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης μετὰ παιδίων πάνυ σφόδρα. τοῦτό τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται ποιήσας τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα* '*παίζω — φιλῶ*'. *λέγει δὲ τοῦτο παιδίον κατέχων.*

857

φήμη τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχοῖς δείκνυσι γῆς.

Aeschines c. Timarch. § 128: *καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον τὴν θεὸν ταύτην* (sc. *Φήμην*) *οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην — ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ ʻφήμη — γῆςʼ* Eundem versum ex Eur. affert Suidas v. *φήμη*. *μυχῷ* Aesch., *μυχοῖς* Suid.

858

ἀλλ' ἥδε μ' ἐξέσωσεν, ἥδε μοι τροφός,
μήτηρ, ἀδελφή, δμωίς, ἄγκυρα, στέγη.

Alexander Rhett. vol. 8 p. 440 sq.: *ἐπιμονὴ — ἡ ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νοήματος ἐπιμονὴ μετὰ αὐξήσεως. Εὐριπίδης ʻἀλλὰ — στέγηʼ.* vs. 1 *ἀλλὰ δή μ' ἔξω ἔσωσεν* ante Norrmannum. *ἔνι δέ μοι* ante Valck. vs. 2 *ἡ μήτηρ* ante Norrmannum.

859

ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία γυνή

Anecd. Bekk. p. 340. 25: *ἄγχιμος, ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐριπίδης ἀλλ' — γυνή. φοιβία* cod., *Φοιβεία* Matth.

860

θεοὶ χθόνιοι
ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες
ἕδραν φθειρομένων Ἀχερουτίαν λίμνην

Anecd. Bekk. p. 343 sq.: *ἀδίαυλος τόπος, ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελθεῖν. οὕτως Εὐριπίδης ʻθεοὶ — λίμνηνʼ.* vs. 2 *ζοφερὸν* codex, *ζοφερὰν* Bekker, qui anapaestos restituere conatus est: *ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν | τὴν φθειρομένων Ἀχερουτείαν | λίμνην.*

861

ἄδωρος χάρις

Anecd. Bekk. p. 346, 19: *ἄδωρος χάρις· ἡ [μὴ] ἐπὶ τέλους* (l. *τέλος*) *ἐλθοῦσα δωρεά. οὕτως Εὐριπίδης.* Eadem omissis *οὕτως Εὐριπίδης* Phryn. Bekk. p. 26, 11, unde *μὴ* addidit Matth.

862

δράκοντος αἱματωπὸν ὄμμα

Anecd. Bekk. p. 362, 8: *αἱματωπόν. Εὐριπίδης ʻδράκοντος αἱματωπὸν αἷμμαʼ.* *ὄμμα* restituit Boiss.

863

αἱματοσταγῆ
κηλῖδα τέγγῃ

Anecd. Bekk. p. 362, 10: *αἱματοσταγῆ. Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης ʻαἱματοσταγῆ — τέγγῃʼ.* Aristophanis dici videtur Ran. 471.

864

ἀκόμπαστος λόγος

Anecd. Bekk. p. 369, 18: ‘ἀκόμπαστος λόγος’ Εὐριπίδης φησὶ καὶ ‘ἀκόμπαστος φάτις’.

865

ἀκόμπαστος φάτις

Anecd. Bekk. p. 369, 18, vide fr. 864.

866

οὔ σοι παραινῶ μηχανωμένη κακὰ
ἐχθροῖσι, σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα.

Anecd. Bekk. p. 383, 1: ἀλάστορα προσβαλεῖν, οἷον μύσος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης ‘οὔ σοι — ἀλάστορα’. vs. 2 σαυτὴν codex, σαυτῇ Bekker.

867

ὦ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς [εἶ].

Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239: γίνεται δὲ (soloecismus) περὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου καὶ περὶ τὰ παρεπόμενα. περὶ τὰ γένη, οἷον Εὐριπίδης ‘ὦ Κύπρις — μοχθηρός’. εἶ addidit Fixius.

868

τρομὸν δρόμημα γηραιοῦ ποδός

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 122, 8: τὰ εἰς ΜΟΣ λήγοντα τῷ Ο παραληγόμενα δισύλλαβα μονογενῆ πάντα βαρύνεται, εἰ μὴ διάφορον εἴη τὸ σημαινόμενον· γόμος, νόμος, τρόμος, δρόμος. εἰ δέ τι ὀξύνεται, πρὸς διάφορον σημαινόμενον· ‘νόμον κατὰ τρομὸν δρίμημα γηραίου ποδός’ Εὐριπίδης. Legendum suspicor πρὸς δ. σημαινόμενον· νόμος καὶ νομός, τρόμος καὶ τρομός· τρομὸν δρόμημα κτέ. δριμη (μ supra) cod., δρόμημα Cramer.

869

ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα,
Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται.

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 182, 13: λέγουσι δ' αὐτὸν αἰθέρα Δία εἶναι, ὅτι ἔμπυρός ἐστι καὶ ζῇ. Εὐριπίδης ‘ἀλλ' — ὀνομάζεται’. Fere eadem omisso Euripidis nomine Anecd. Oxon. vol. 2 p. 443, 6 et Etym. Gud. p. 230, 30. vs. 1 κόρας Etym. G. vs. 2 ὡς Etym. G. ἀνθρώποισιν Anecd. Oxon. vol. 2 et Etym. Gud.

870

τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν;

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 258, 2: σκόλοπος· διὰ τοῦ Ο ἡ παραλήγουσα. Εὐριπίδης ‘τίς — τυχεῖν;’ λεσμοῦ codex, λευσμοῦ Cramer.

871

ὁ λῷστος οὗτος καὶ φιλοξενέστατος

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 452, 17: 'ὅλως — καὶ φιλοξενέστατος' Εὐριπίδης (εὐρι cod.). ὅλως τὸ σοῦτος cod., ὁ λῷστος οὗτος Cramer.

872

οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενί.

Anonym. in Anecd. Oxon. vol. 4 p. 253, 33: Εὐριπίδου 'οὐκ — οὐδενί'. Omisso poetae nomine hunc versum afferunt Hermogenes Rhett. vol. 1 p. 25 Aphthonius ibid. p. 68 anon. ibid. p. 130 Schol. Aphthon. Rhett. vol. 2 p. 592 p. 593 Theodorus Metoch. Misc. 28 p. 184 p. 195 Men. mon. 419 Iohannes Georgides in Boiss. Anecd. 1 p. 69 Manuel Palaeol. Praec. ad fil. 55 p. 82. Menandro (Com. 4 p. 195) locum tribuit Orion Flor. 8, 5 p. 53, 13: ἐκ τοῦ Πλοκίου 'οὐκ — οὐδενός'. βίον] τὸν βίον Iohannes Georgides. ἄλυπον ἐν οὐδενί plerique testes, ἄλυπον οὐδενί v. l. in Hermog. et Aphth., ἄλυπον οὐδενός Orion et Iohannes Georgides.

873

Apollod. 2, 1, 4: καὶ αὐτῷ (Belo Aegypti regi) γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός, ὡς δὲ φησὶν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι. Scholia Aesch. Suppl. 317: ὁ Εὐριπίδης πέντε φησὶ παῖδας εἶναι Βήλου, Αἴγυπτον Δαναὸν Φοίνικα Φινέα Ἀγήνορα.

874

ἅλα πορφυρέην

Aristid. vol. 1 p. 401: Ὅμηρος λέγει ἰοειδέα πόντον καὶ οἴνοπα πόντον, καὶ Εὐριπίδης ἅλα πορφυρέην καὶ εἰ δή τις ἄλλος ἄλλο τι τοιοῦτον. Fortasse πορφύρεον οἶδμα vel πορφυρέας λίμνας (Eur. Hipp. 738 744) respicitur.

875

Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος . . .
καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

Aristid. vol. 2 p. 51: διὰ τοῦτο 'Ζεὺς — ἀψευδέστατος', καὶ ὅτι γε δι' αὐτὸ τοῦτο ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς μαρτυρεῖ. τὸ γὰρ δεύτερον ἔστιν αὐτῷ 'καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει'. ubi Schol. p. 402: Εὐριπίδης ἐν ἀπράκτοις (ἀπταίστοις B) πράγμασι (l. δράμασι) φησὶ τὸ 'Ζεὺς — ἀψευδέστατος', εἶτα μετ' ὀλίγον 'καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει'. vs. 1 ἐν θεοῖσι μάντις] μάντις ἐν θεοῖσιν v. l. in Schol.

876

ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

Ar. Lys. 713: 'ἀλλ' — βαρύ'. ubi Scholia: ἐξ Εὐριπίδου.

877

τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην.

Ar. Nub. 138: *σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.* ubi Schol.: *λέλεκται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον, ὅπερ οὕτως ἔχει 'τηλοῦ — ἐξιδρυσάμην'.*

878

ἄληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ;

Ar. Ran. 840: *ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;* ubi Scholia: *εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τὰ Εὐριπίδου 'ἄληθες — θεοῦ;'* Verba *τῆς θαλασσίας θεοῦ* recurrunt Rhes. 974. Fortasse eundem versum lusit Plato Com. vol. 2 p. 661: *ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου* [*θεοῦ*], ubi *θεοῦ* addidit Cobetus. Telephi locum esse ci. Musgravius.

879

μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Ar. Ran. 1427: ΕΥΡ. *'μισῶ — ἀμήχανον'.* Ex Euripidea tragoedia hos versus depromptos esse Aristophanes ipse indicat.

880

βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα

Ar. Ran. 1400: *'βέβληκ' — καὶ τέτταρα'.* Euripidis esse versum loci nexus docet. Dionysus enim Euripidem alloquitur hisce verbis: *ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων, ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.* respondet Euripides: *φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μούστί; ποῦ;* pergit Dionysus: *φράσω· 'βέβληκ' — τέτταρα'.* Sedem versus ipsi grammatici Alexandrini ignorarunt, id quod docet Scholiorum locus quamvis pessime habitus: *Ἀρίσταρχος φησὶν ἀδεσπότως τοῦτο προφέρεσθαι* (l. *περιφ.* cum Schneidewino), *ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὓς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακὼς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τινὲς δὲ ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τόπος, οἱ δὲ ἐν Ἰφιγενείᾳ ἐν τῇ Αὐλίδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὔπολις τοῦτο εἰδώς 'ἀποφθαρεὶς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα'* (Com. 2 p. 566). Scholion recens: *ἐκ Μυρμιδόνων.* Discimus ex hoc loco de sede verborum supra scriptorum quattuor extitisse coniecturas; Iphigeniae Aulidensis mentio referenda ad vs. 196: *πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις.* Ficta narrat Eust. Il. p. 1084, 2: *'βέβληκ' — καὶ τέτταρα', ἤγουν δύο μονάδας καὶ τέτταρα, ὃν στίχον Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ θείς, οπου κυβεύοντας ἥρωας εἰσήγαγε καὶ μαθὼν ἐπ' αὐτῷ χλευασθῆναι ὡς εὐτελεῖ, καθὰ σκώπτει καὶ ὁ κωμικός, αἰδεσθεὶς περιεῖλεν ὅλον τὸ ἐπεισόδιον.* Similiter idem Od. p. 1397, 19. Cf. Zenob. 2, 85: *'βέβληκ' — καὶ τέτταρα'. τοῦτο Εὐρι-*

πίδου ἐστί· καὶ Ἀριστόξενος δὲ φησὶν ὅτι Εὐριπίδης διορθῶν τὸν Τήλεφον ἐξεῖλε τὴν πεττείαν. Eundem versum Euripidi vindicant Phot. Lex. p. 602, 11 et Suidas v. τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι.

881

πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος

Ar. Thesm. 1122 Euripidem haec dicentem facit: τί δ᾽ οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ᾽ αὐτήν, ὦ Σκύθα, 'πεσεῖν — λέχος;' Euripideum esse alterum versum certum videtur, ex Andromeda desumptum esse ci. Porsonus in Eur. Hec. 1010.

882

λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις,
ἔργον δ᾽ ἐκεῖνος ἔργον ὃς παρέσχετο.

Aristot. Eth. Eud. 8, 11 p. 1244 a 11: μὴ γάρ τι λέγει Εὐριπίδης ποιήσας 'λόγον — παρέσχετο'. vs. 1 λόγον libri, λόγων scripsi. δίκαιον] f. δικαίως leg. λόγον εἰσφέροις vel λόγου εἰφέρῃς libri, λόγους φέροις scripsi. vs. 2 ἐκείνοις libri, ἐκεῖνος Musgravius. ἔργα libri, ἔργον ὃς Meinekius.

883

Aristot. Polit. 5, 9 p. 1310 a 32: ὥστε ζῇ ἐν ταῖς τοιαύταις δημοκρατίαις ἕκαστος ὡς βούλεται καὶ εἰς ὃ χρῄζων (εἰς τὸ χρῇζον ci. Goettling), ὡς φησὶν Εὐριπίδης. Gaisfordus Suppl. 440 respici putabat.

884

ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον,
Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ᾽ ὑδρηχόου,
ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ᾽ ἡμᾶς τρέφειν;
ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ δέ τοι
ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν.

Ath. IV p. 158 E: 'ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι' κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην, γραμματικώτατε, 'πλὴν — θηρεύομεν'. Gellius N. A. 6, 16, 7: *indagines cuppediarum maiore detestatione dignas censebimus, si versus Euripidi recordemur, quibus saepissime Chrysippus philosophus [usust]* — 'ἐπεὶ τί δεῖ — μηχανὰς θηρώμεθα'. vs. 1—3 ex Eurip. afferunt Sext. Emp. p. 661, 1 et Eust. Il. p. 868, 33, item om. p. n. Muson. in Stob. Flor. 40, 9. vs. 1 et 2 ex Euripide Plutarchus Mor. p. 1044 B, om. p. nom. Plut. Mor. p. 36 F p. 1043 E Stob. Flor. 5, 7. vs. 2 et 3 om. p. nom. Plut. Mor. p. 1044 F. verba τρυφῇ — θηρεύομεν (vs. 4 et 5) ex Euripide Teles in Stob. Flor. 108, 82. vs. 1 ἐπεὶ τί δεῖ] καίτοι τί δεῖ Eust., τί γὰρ δέοι (i. e. δέον) Sextus Emp. βροτοῖσι om. Eust. δυοῖν] δυεῖν Gell. Plut. Mor. p. 36 F, et v. l. Stob. Flor. 40, 9. μόνον] μόνοιν vel μόνων Stob. Flor. 5, μόνων Eust. vs. 2 πώματός θ᾽] καὶ πόματος Plut. p. 1043 et 1044. vs. 3 ἅπερ] ἃ δὴ Sextus Emp. vs. 4

πλησμονῆς Ath., πλησμονή Gell. vs. 4 δέ τοι Teles et Gell., γέ τοι Ath. vs. 5 θηρεύομεν Teles et Ath., θηρώμεθα Gellius.

885

ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης,
τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν.

Ath. IV p. 158 E: κἂν ἄλλοις δὲ φησὶν ὁ σκηνικὸς οὗτος φιλόσοφος (Euripides) 'ἀρκεῖ — προσείμαν'. vs. 2 ἅπαν] ἅπαν τόδ' Porsonus.

886

τἀλλότρια . . τὸν καλῶς εὐδαίμονα

Theopompus Com. (vol. 2 p. 806) in Ath. IV p. 165 B: Εὐριπίδου τἄριστον (τἄρ' ἐστὶν Meinekius) οὐ κακῶς ἔχον, τἀλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα. ubi δειπνεῖν lusui comico debetur, Euripidem φεύγειν vel simile quid dixisse suspicor.

887

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ.

Ath. VI p. 270 C (Eust. Od. p. 1596, 45): παρ' οὗ (sc. ab Achaeo) ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη 'ἐν — οὔ'. Eundem versum sine poetae nomine afferunt Libanius Decl. vol. 3 p. 389 sq. Schol. Soph. Ant. 781 Gregor. Naz. vol. 2 p. 213 C Men. mon. 159. item verba ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις Aristot. Probl. 10, 47 p. 896 a 24 Themistius p. 164 B Clemens Alex. Strom. III p. 514. cf. Antiphanes (Com. 3 p. 144) in Ath. I p. 28 F: ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς. Plut. Mor. p. 126 C: οὐ γὰρ ἐν πλησμοναῖς Κύπρις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν εὐδίᾳ σαρκὸς καὶ γαλήνῃ. Aelianus N. A. 8, 1: τῆς Ἀφροδίτης ἐν πλησμονῇ καὶ ἐκεῖνοι μέμνηνται. πεινῶντι Ath. et Liban., πεινῶσι Schol. Soph. Greg. Naz. Men. mon.

888

Βακχίου φιλανθέμου
Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς,
ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.

Ath. XI p. 465 B: διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἕνα τῶν Ἡλίου ἵππων φησὶν εἶναι 'Βακχίου — οἶνον αἴθοπα'. Eust. Il. p. 883, 62: λέγεται γάρ που Εὐριπίδης εἰπεῖν ἕνα εἶναι τῶν ἵππων Ἡλίου 'Αἴθοπα — οἶνον αἴθοπα' (vs. 2 et 3). vs. 1 φιλανθέος ed., φιλανθέου libri, φιλανθέμου scripsi.

889

παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς
πλεῖστον ὑπάρχει,
καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων

πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς·
καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν᾽ ἔχων
εἰς ἐλπίδ᾽ ἄγει. τοῖς δ᾽ ἀτελέστοις
τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην
χωρίς τ᾽ ἀγρίων ναίοιμι τρόπων.
τὸ δ᾽ ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μήποτε φεύγειν,
χρῆσθαι δ᾽ ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

Ath. XIII p. 561 A: *ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ᾀσμάτων, ὧν ἦν καὶ τάδε* '*παίδευμα — ἔλθῃ*'. vs. 2 *καὶ πλεῖστον* P. *ὑπάρχειν* PVL, *ὑπάρχει* Casaubonus. vs. 7 *συνίην* libri. vs. 8 *νέοιμι* libri. vs. 11 *ὀρθῶς* om. P. *ὅταν ἐξῇ* scripserim.

890

τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;
ἣν οὐδ᾽ ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν
ὅση πέφυκε κἀφ᾽ ὅσον διέρχεται.
αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς.
τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς,
ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ᾽, ὅταν ξηρὸν πέδον
ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ·
ἐρᾷ δ᾽ ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο·
ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταὐτὸν δύο,
φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ᾽ ἅμα,
δι᾽ ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.

Ath. XIII p. 599 F: *τὰ Εὐριπίδου ἐπὶ νοῦν λαμβάνων λέγω* '*τὴν Ἀφροδίτην — γένος*'. Stob. Ecl. 1, 9, 1 p. 268 sine lemmate: '*τὴν Ἀφροδίτην — γένος*'. vs. 1 om. p. nom. affert Plut. Mor. p. 756 E: *τὴν δ᾽ Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός;* vs. 2 *ἣν*] *ἀλλ᾽* Stob. vs. 3 om. p. nom. habet Plut. Mor. p. 442 C. *καὶ ἐφ᾽ ὅσον* libri, nisi quod *καὶ ἐν ὅσῳ* Athenaei P. vs. 5 *μάθῃς*] *μάθοις* P. vs. 7 Aristot. Eth. Nic. 9, 2 p. 1155 b 3: *Εὐριπίδης μὲν φάσκων ἐρᾶν μὲν ὄμβρου γαῖαν ξηρανθεῖσαν,* '*ἐρᾶν δὲ σεμνὸν — γαῖαν*' (vs. 9 et 10). Eth. M. 2, 11 p. 1208 b 16: *ἐρᾷ μὲν γάρ, φησίν, ὄμβρου γαῖα, ὅταν ξηρὸν πέδον.* ibid. p. 1210 a 14: *διὸ καὶ Εὐριπίδης* '*ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα, ὅταν ξηρὸν πέδον*'. cf. Aristot. Eth. Eud. 8, 1 p. 1235 a 16: *ὅθεν εἴρηται* '*ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα*'. Plut. Mor. p. 770 A: *οὕτω γὰρ ἐρᾶν ὄμβρου γαῖαν οἱ ποιηταὶ λέγουσι καὶ γῆς οὐρανόν.* Marcus Anton. 10, 21: *ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα, ἐρᾷ δὲ ὁ σεμνὸς αἰθήρ, ἐρᾷ δὲ ὁ κόσμος ποιεῖν ὃ ἂν*

μέλλῃ γίνεσθαι. Schol. Hes. Theog. 138: Μένανδρος ‘ἐρᾷ μὲν ὄμβρων γαῖα’. vs. 7 ὅταν Aristot. et Stob., ὅτε Ath. vs. 9—14 ex Athenaeo desumpsit Eust. Il. p. 978, 23. vs. 11 ταὐτὸν] αὐτὸν Stobaei A. vs. 12 φύουσιν ἡμῖν] τίκτουσι μιν (i. e. τίκτουσιν ἡμῖν) Stob. καὶ τρέφουσ’] κἀκτρέφουσ’ Stob. verba καὶ τρέφουσ’ ἅμα om. Eust. vs. 13 δι’ ὧν] ὅθεν καὶ Stob. θάλλει] θάλει Stobaei A.

891

εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός,
οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

Ath. XV p. 665 A: ‘εἴ μοι — δοίη θεός’ (vs. 1 et 2) κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην, ἑταῖρε Τιμόκρατες, οὐκ ἂν δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλάκις λεχθένων κτέ. Eust. Il. p. 1301, 33: καὶ δηλοῖ αὐτὸ καὶ Εὐριπίδης εἰπών ‘εἴ μοι, ἤγουν εἴθε μοι, τὸ Νεστόρειον εὔγλωττον — θεός’. vs. 3 et 4, quos Musgr. huc rettulit, servarunt Plut. Mor. p. 502 C: ὁ Εὐριπίδης καλῶς εἶπε πρὸς τὸν ἀσύνετον ἀκροατήν ‘οὐκ ἂν δυναίμην — λόγους’, et Stob. Flor. 4, 30: Εὐριπίδου. ‘οὐκ — λόγους’. vs. 1 fortasse κεἴ μοι legendum. μέλος] μέλι Barnesius.

892

ὤφειλε δῆθεν, εἴπερ ἔστ’ ἐν οὐρανῷ
Ζεύς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθεστάναι.

Athenagor. Legat. pro Christ. c. 6 p. 22: ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἀνεπιστημόνως ὀνομαζομένων θεῶν διαπορῶν ‘ὤφειλεν — καθεστάναι’. vs. 1 ὤφειλε δ’ ed., ὤφειλεν ᾖδεν libri, ὤφειλε δῆθεν scripsi. vs. 2 cf. Eur. Phoen. 83: χρὴ δ’, εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἐᾶν βροτῶν τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῆ καθεστάναι.

893

πῶς οὖν τάδ’ εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος
εἶναι λέγωμεν, ἢ νόμοισι χρώμεθα;

Athenagoras Legat. pro Christ. c. 22 p. 102 sq.: ‘πολλάκις μοι — ἄγει’ (adesp. fr. 72). τὸ παρ’ ἐλπίδα καὶ δίκην εὖ πράττειν ἢ κακῶς ἐν ἀφασίᾳ τὸν Εὐριπίδην ἐποίησε, τίνος ἡ τοιαύτη τῶν περιγείων διοίκησις, ἐν ᾗ εἴποι τις ἂν ‘πῶς οὖν — χρώμεθα;’ vs. 1 εἰσορῶντας Bod. 1 et 2. θεῶν ἑνὸς Bod. 1 et 2, θεῶν ἕνος Acton. vs. 2 λέγομεν Bod. 1 2 Acton. εἰ νόμοις Bod. 1 et 2, εἰνόμοισι Reg.

894

σοφὸν γὰρ ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός,
κἂν μήποτ’ ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον.

Basilius Epist. 63 vol. 3 p. 156 D: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς

ναίῃ χθονός, κἂν μήποτ' αὐτὸν ὄσσοις προσίδω, κρίνω φίλον, Εὐριπίδου ἐστὶ τοῦ τραγικοῦ λόγος. Iidem versus addito Euripidis nomine leguntur in codice quodam Cantabrigiensi (Dd. IV 16), unde protulit Babington in *Journal of classical and sacred philol.* 1 p. 133. Cf. Procop. Epist. 96 in Maii Class. Auct. vol. 4 p. 267: σοφὸς ἦν ὄντως ὁ ταῦτα δήπου φθεγξάμενος, ὡς ἄρα τὸν σοφόν, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός, κἂν μήπως ὄσσοις ἐσίδω, κρίνω φίλον. Iohannes Georgides in Boiss. Anecd. vol. 1 p. 90: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτ' αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ἴδω, κρίνω φίλον. Themist. p. 275 B: ὁ μὲν οὖν τραγικὸς ποιητὴς καὶ τὸν ἀγνῶτα μὲν ἀγαθὸν δὲ ἐπαινεῖ καὶ φίλον ἡγεῖται. vs. 1 σοφὸν γὰρ ἄνδρα scripsi cum Porsono.

895

ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.

Choerob. in Theodos. p. 773, 19: τὸ τρέφοιν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'ἄφρων — πέλας' — ἀπὸ τοῦ τρεφοίην κατὰ συγκοπὴν τοῦ Η. Eadem fere Etym. M. p. 764, 52 Anecd. Oxon. vol. 4 p. 204, 25 p. 424, 3.

896

οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεών,
ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν.

Chrysipp. π. ἀποφ. c. 8 p. 7 sq.: ὃ ἔλεγεν Εὐριπίδης 'οὐκ — ἔχειν'. Σκυρίαις locum adscribit Bergkius.

897

μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.

Cic. ad Fam. 13, 15, 2: *itaque ab Homeri magniloquentia confero me ad vera praecepta* Εὐριπίδου· 'μισῶ — σοφός'. Eundem versum om. p. nom. habent Plut. V. Alex. 53 Mor. p. 1128 B Lucian. Apol. 5 vol. 1 p. 712 Men. mon. 332 Anecd. Paris. vol. 4 p. 343, 21. Imitatus est Ennius (Ribbeck. Trag. Lat. p. 41): *qui ipse sibi sapiens prodesse non quit, nequiquam sapit.* respicere videtur Maximus Tyrius XXI p. 409: ἦν σοφὸς ὁ Ἡρακλῆς, ἀλλὰ οὐχ αὑτῷ σοφός.

898

ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον.

Cic. ad Fam. 16, 8, 2: 'ψῦχος — πολεμιώτατον', *inquit Euripides.*

899

κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν
ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.

Clemens Alex. Protr. p. 65: Εὐριπίδης — ἐμμανῆ εἰσάγων Ἡρακλέα καὶ μεθύοντα ἀλλαχόθι καὶ ἄπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὃς ἑστιώμενος τοῖς κρέασι 'χλωρὰ σῦκ' — μαθεῖν'. vs. 1 supplevit Musgr. ex Ath. VII p. 276 F: λέγομεν οὖν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας,

οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά, οὐδὲ τὸν φιλόσυκον. cf. Eust. Il. p. 867, 64: *ὀψοφάγοι ἐλέγοντο οἱ περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφόμενοι, οὐ μὴν οἱ βουθοῖναι καθ' Ἡρακλῆν, ὅς, φασί, τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά, οὐδὲ οἱ φιλόσυκοι.* Plut. Mor. p. 667 F: *καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φιλόψους λέγομεν οὐχὶ τοὺς βοείοις χαίροντας ὥσπερ Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς κρέασι χλωρὰ σῦκα ἔχων ἤσθιεν, οὐδὲ τὸν φιλόσυκον.* ubi pro *ἔχων ἤσθιεν* cum Meinekio leg. *ἐπήσθιεν*, pro *τοῖς κρέασι* malim *τοῖς βοείοις κρέασι.* Sylei locum esse probabiliter ci. Meinekius Exerc. in Ath. I p. 22. Verba *ἄμουσ' ὑλακτῶν* de Hercule dicta recurrunt Alc. 760.

900

τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς.
ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι
τίκτω; τεκοῦσα δ' ἢν μὲν ἄφρονας τέκω,
στένω ματαίως, εἰσορῶσα μὲν κακούς,
χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ'· ἢν δὲ καὶ σεσωσμένους,
τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ.
τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἀρκεῖ μίαν
ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῆσδ' ἔχειν πόνους;

Clemens Alex. Str. III p. 520: *λέγει γὰρ ἡ τραγῳδία 'τὸ μὴ — πόνους;'* Euripidis esse locum docet Stob. Flor. 120, 17: *Εὐριπίδου. 'τὸ μὴ — βροτούς'* (vs. 1). vs. 1 *κρεῖττον* Clemens. *βροτούς* Clemens et Stob., *βροτοῖς* scripsi. vs. 3 *ἄφρονας*] *ἄρσενας* ci. Madvicus. vs. 5 *ἀπολύουσι* vel *ἀπολύουσ'* libri, *ἀπολλῦσ'* scripsi. vs. 8 *ἀπολύειν* libri, *ἀλύειν* Bergkius. *κἄπειτ' οὐδ'* vel *κἄπειτ' ἤδ'* libri, *κἀπὶ τῆσδ'* Grotius.

901

οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον,
ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλάς· πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ
ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.
πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει· κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις,
χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ·
οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν . . ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς.
εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ λέγῃ,
κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν.
ἡδὺ δ', ἢν κακόν τι πράξῃ, συσκυθρωπάζειν πόσει
ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος . . .
σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι
καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω, κοὐδέν ἐστί μοι πικρόν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 620 sq.: *φίλανδρον μετὰ σεμνότητος*

ὑπογράφει γυναῖκα Εὐριπίδης παραινῶν ‘εὐλογεῖν — μέλλῃ λέγειν’ (vs. 7 et 8). καὶ αὖθίς που τούτοις τὰ ὅμοια ‘ἡδὺ δ’ — ἔχειν μέρος’ (vs. 9 et 10). τό τε πρᾶον καὶ φιλόστοργον ὧδέ πως ὑποδεικνύων κἂν ταῖς συμφοραῖς ἐπιφέρει ‘σοὶ δ’ — πικρόν’ vs. 11 et 12. paulo post sequuntur haec p. 621: χρὴ δὲ τὸν ευδαίμονα γάμον οὔτε πλούτῳ ποτὲ οὔτε κάλλει κρίνεσθαι. ἀλλ’ ἀρετῇ. ‘οὐδεμίαν’ φησὶν ἡ τραγῳδία ‘ὤνησε κάλλος — ἐπίσταται’ (vs. 1—3). εἶτα οἷον παραινέσεις διδοῦσά φησι ‘πρῶτα μέν — νοῦς’ (vs. 4—6). καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. Iustum ordinem horum versuum, quos manifestum est arcte inter se cohaerere, restituit Musgravius. vs. 2 ἀρετὴ libri. vs. 4 πρῶτα μὲν γὰρ Grotius. vs. 6 τὸ μορφὴν κοινόν ἐστιν Grotius, τὸ ταῦτα κοινόν ἐστιν Musgr., τὸ κοινόν ἐστι κάλλος G. A. Hirschig. ego τὸ κρίνειν δυνατόν ἐστιν temptabam. vs. 7 εὐλογεῖν libri, εὖ λέγειν Grotius. vs. 9 κακὸν πράξῃ τι ante Grotium. vs. 10 λύπης τε libri, τε λύπης Musgr. vs. 12 malim κοὐδὲν ἔσται cum Musgravio. Locum ex Oedipo (v. fr. 549) petitum esse ci. C. Fr. Hermannus.

902

ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
ἔσχε μάθησιν,
μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην
μήτ’ εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν,
ἀλλ’ ἀθανάτου καθορῶν φύσεως
κόσμον ἀγήρω, πῇ τε συνέστη
καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως.
τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ’ αἰσχρῶν
ἔργων μελέτημα προσίζει.

Clemens Alex. Str. IV p. 634 sine poetae nom.: ‘ὄλβιος — προσίζει’. Themist. p. 307 D: καὶ αὗταί εἰσιν ἃς Εὐριπίδης ὁ σοφὸς οὔτε πολιτῶν φησὶν ἐπὶ πημοσύνας οὔτ’ εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμᾶν, ἀλλ’ ἀθανάτου καθορᾶν φύσιος κόσμον ἀγήρω. vs. 3 πημοσύνας Themistius, πημοσύνῃ Clemens, πημοσύνην Piersonus.

903

χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ
καὶ τὰ Σειρήνων πτερόεντα πέδιλ’ ἁρμόζεται,
βάσομαί τ’ εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς
Ζηνὶ προσμίξων

Clemens Alex. Str. IV p. 642: ὁ μὲν οὖν Εὐριπίδης ‘χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ’ φησί ‘καὶ τὰ — προσμίξων.’ vs. 1 respicit Plut. Mor. p. 786 D: οὐ ταῖς Εὐριπίδου χρυσαῖς πτέρυξιν, ἀλλὰ τοῖς Πλατωνικοῖς ἐκείνοις καὶ οὐρανίοις πτεροῖς. vs. 2 ἐρόεντα libri, πτερόεντα Grotius. ἁρμόζεται vide an Clementi debeatur. vs.

3 ἐς libri, εἰς Bergk. πολὺν corruptum, πολιὸν ci. Dobraeus, πουλὺν Bergkius.

904

σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν
πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Ἀίδης
ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δέ μοι
θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας
δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν.
σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις
σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων
χθονίων θ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς.
πέμψον μὲν φῶς ψυχᾶς ἀνδρῶν
τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν
πόθεν ἔβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν
τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους
εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν.

Clemens Alex. Strom. V p. 688: πάνυ θαυμαστῶς ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς φιλόσοφος Εὐριπίδης τοῖς προειρημένοις ἡμῖν συνῳδὸς διὰ τούτων εὑρίσκεται, πατέρα καὶ υἱὸν ἅμα οὐκ οἶδ' ὅπως αἰνισσόμενος 'σοὶ τῷ — προχυτίαν' (vs. 1—5). ὁλοκάρπωμα γὰρ — ὁ Χριστός, καὶ ὅτι τὸν σωτῆρα αὐτὸν οὐκ εἰδὼς λέγει, σαφὲς ποιήσει ἐπάγων 'σὺ γὰρ — ἀρχῆς' (vs. 6—8). ἔπειτα ἄντικρυς λέγει 'πέμψον — ἀνάπαυλαν' (vs. 9—13). vs. 1 χοὴν] χλόην Bergkius. vs. 2 φέρων ante Grotium. vs. 4 ἄπορον libri, ἄπυρον Abreschius. παγκαρπίας ante Grotium. vs. 5 προχυτίαν libri, προχυθεῖσαν Valck. vs. 9 ψυχὰς libri, ψυχᾶς Valck. ἀνέρων ante Meinekium. Cretensibus locum adscribit Valck.

905

ὃς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔρριψεν
σκολιὰς ἀπάτας, ὧν ἀτηρὰ
γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν
οὐδὲν γνώμης μετέχουσα

Clemens Alex. Strom. V p. 732: ὁ τοίνυν μὴ πειθόμενος τῇ ἀληθείᾳ διδασκαλίᾳ δὲ ἀνθρωπίνῃ τετυφωμένος δυσδαίμων ἄθλιός τε καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ὃς τάδε λεύσσων — μετέχουσα'. vs. 2 δ'] θ' ci. Wagner. vs. 3 ἀτειρὰ (vel ἀντειρὰ) libri, ἀτηρὰ Potter.

906

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν·
ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν,
ἡ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα βουλεύει κακά.

Clemens Alex. Strom. VI p. 740: *Ἐπιχάρμου τε εἰπόντος — Εὐριπίδης γράφει* ‘*κακὸν γυναῖκα — βουλεύει κακά*’. vs. 1 *νέαν* cod. Paris. et Ottob., *γραῖαν* ed. *γραῖαν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι κακόν* Scaliger. recurrit versus primus in Eur. fr. 24. Clemens locos diversos confudisse videtur.

907

νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη
γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά.

Clemens Alex. Strom. VI p. 743: *πρὸς τούτοις Ὁμήρου λέγοντος* ‘*γαστέρα δ' — δίδωσιν*’ (Od. *Ρ*, 286 sq.) *Εὐριπίδης ποιεῖ* ‘*νικᾷ δὲ — κακά*’. Diphilus (Com. vol. 4 p. 402) in Ath. X p. 422 B: *εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης·* ‘*νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ μου γαστήρ*’. *ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ γαστρός.* vs. 1 *κακῶς γ' ὀλουμένη* Clementis libri.

908

ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς,
ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι,
καὶ τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις·
κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς
εἰς ὅντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς,
πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν
θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή.

Clemens Alex. Strom. VI p. 744: *αὖθις Εὐριπίδου εἰπόντος* ‘*ὦ πολύμοχθος — τελευτή*’ *Δίφιλος γράφει* ‘*οὐκ ἔστι*’ *κτἑ.* vs. 1 *βιοτὴ* malim. vs. 4 sq. *οὐδὲ εἷς ὅντινα* olim ed., *οὐδὲ εἷς εἰς ὅντινα* cod. Paris. vs. 5 *θνητούς* Grotius.

909

ὅσοι δ' ἰατρεύειν καλῶς
πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν
τὴν γῆν τ' ἰδόντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών.

Clemens Alex. Strom. VI p. 749: *ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰατροῦ Ἱπποκράτους* ‘*ἐπιβλέπειν οὖν καὶ ωρην καὶ χώρην καὶ ἡλικίην καὶ νούσους*’ *γράφοντος Εὐριπίδης ἐν ἑξαμέτρῳ τηρήσει* (*χρήσει* Hemsterh.) *φησίν* ‘*ὅσοι δ' — χρεών*’. vs. 3 *τ'* addidit Valck. Bellerophontis esse locum ci. Gataker.

910

πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ
καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται,
κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων.

Clemens Alex. Strom. VI p. 797: *καί μοι δοκῶ κομπώδους μὲν εἶναι ψυχῆς καύχημα. πλὴν εὐσυνειδήτου, ἐπιφθέγγεσθαι τοῖς κατὰ περίστασιν συμβαίνουσι* '*πρὸς ταῦθ' — πράσσων*' (vs. 1 et 3—5). vs. 1—3 om. p. nom. habent Cic. ad Att. 8, 8, 2 et Suidas v. *παλαμᾶσθαι*, vs. 3 Cic. ad Att. 6, 1, 8. verba *τὸ γὰρ εὖ — δίκαιον* (vs. 3 sq.) s. p. n. habet Marcus Anton. 7, 42. Euripideum esse locum docet Suidas v. *ἁλωτόν*: *καὶ Εὐριπίδης* '*οὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων*' (vs. 5). Parodia locum expressit Ar. Ach. 659: *πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μή ποθ' ἁλῶ περὶ τὴν πόλιν ὢν ὥσπερ ἐκεῖνος δειλὸς καὶ λακαταπύγων.* vs. 1 *παλαμᾶσθαι* Clemens. vs. 5 *καλὰ* Clemens.

911

κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων
φαεννὸς αἰθήρ

Cornutus de N. D. 20 p. 104: '*κορυφὴ δὲ θεῶν*' *κατὰ τὸν Εὐριπίδην* '*ὁ — αἰθήρ*'. vs. 1 *περὶ* ante Meinekium. vs. 2 *φαεννὸς* codex Par. 4, *φαεινὸς* al., *φαέθων* ci. Maehly.

912

ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.

Cyrillus de Trinit. dial. II vol. V, 1 p. 456 A: *τοῖς δὲ τὸ ἀνθ' ὅτου λέγουσιν ἔν γε τουτοισὶ σοφὸν ὑπειπεῖν τὸ τισὶν ὑμνούμενον* '*ἡ φύσις — μέλει*'. Aelianus N. A. 4, 54: *Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἵππῳ φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης.* ibid. 9, 1: *διδάσκει δὲ ἡ φύσις, ᾗ νόμων ἀνθρωπικῶν μέλει οὐδέν.* Sextus Empir. p. 576, 12: *οὐχ ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι δεῖ, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.* Aristaen. 2, 5 p. 145: *τῆς φύσεως βουλομένης, ᾗ νόμων, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μέλει.* Adde parodiam Anaxandr. Com. 3 p. 200 in Aristot. Eth. Nic. 7, 11 p. 1152 a 23: *ἡ πόλις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.*

913

ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περᾷ . . .
σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν

Dio Chr. 64, 9: *εἶτα Εὐριπίδης τὸν ναύτην μέμφεται, ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περῶντα· καὶ διὰ τῶν ἑξῆς ἐπιτιμᾷ λέγων ὅτι σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὑτοὺς ἐλπίσιν. ὦ παῖ Μνησαρχίδου, ποιητὴς μόνον ἦσθα, σοφὸς δὲ οὐδαμῶς. οὔτε γὰρ πίττῃ τὴν ψυχὴν οὔτε σχοινίοις ἐπιτρέπουσιν οὔτε τριδάκτυλον αὑτοὺς σῴζει ξύλον πεύκινον, ἀλλ' ἐπέτρεψαν βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ πράγματι, τῇ τύχῃ.* vs. 1 restituit Matth., sed incertum utrum *περᾷ* an *περῶν* Euripides dixerit. vs. 2 correxit Porsonus, *σμικραῖσιν αὑτοὺς* suasit Meinekius. Verba *τριδάκτυλον αὑτοὺς σῴζει ξύλον πεύκινον* ex Euripide desumpta esse non crediderim.

914

τίς τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς
οὐκ οἶδε Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος;

Diod. Sic. 20, 41: *ὅτι δὲ κατὰ τὴν Λιβύην γέγονεν αὕτη* (Lamia) *καὶ τὸν Εὐριπίδην δεῖξαι τις ἂν μαρτυροῦντα· λέγει γὰρ* '*τίς — γένος;*' vs 1 *τοὔνομα τὸ ἐπονείδιστον* libri, *τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον* Meinekius. vs. 2 *Λιγυστικῆς* libri nonnulli. Locus ad Lamiam olim relatus est, de quo dramate diximus p. 402.

915

οὐκ ἐγγυῶμαι· ζημία φιλέγγυον
σκοπεῖν· τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ τὰ γράμματα.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 20 de proverbio '*ἐγγύα πάρα δ' ἄτα*' disputans: *καὶ Εὐριπίδης* '*οὐκ ἐγγυῶμαι — γράμματα*'. Locus corruptus.

916

μή μοι
λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχή·
τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις.

Dionys. C. V. c. 4 vol. 5 p. 25 (p. 54 Schaef.): *καλῶς ἂν ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ἐπενεγκεῖν* '*μή μοι — ὁμοίοις*'.

917

Eratosth. Catast. 13 de Erichthonio: *λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦτον· Ἥφαιστον ἐρασθέντα Ἀθηνᾶς βούλεσθαι αὐτῇ μιγῆναι· τῆς δὲ ἀποστρεφομένης καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἱρουμένης ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἀττικῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι καὶ ἀπ' ἐκείνου προσαγορευθῆναι Ἥφαιστον* (*Ἡφαιστεῖον* ci. Matth.). *ὃς* (f. *ὁ δὲ*) *δόξας αὐτὴν κρατήσειν καὶ ἐπιθέμενος πληγεὶς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν. φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σπορᾶς· ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, ὃς ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλήθη καὶ αὐξηθεὶς τοῦθ' εὗρε καὶ ἐθαυμάσθη ἀγωνιστὴς γενόμενος.* Similiter Hyginus Poet. Astr. 2, 13 p. 446: *de cuius progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervae pulchritudine corporis inductum petiisse ab ea ut sibi nuberet neque inpetrasse, et coepisse Minervam sese occultare in eodem loco qui propter Vulcani amorem Hephaestius est adpellatus. quo persecutum Vulcanum ferunt coepisse ei vim adferre* et q. s.

918

κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος

Etym. M. p. 112, 26: *ἀντηρίς ἀντηρίδος. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ* '*κρημνίσαι — ἀντηρίδος*'. Etym. Gud. p. 345, 47: *κρήμνη. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ* '*κρήμνη — μέσης*'. Eundem versum om. p. nom. afferunt

Choerob. Epim. p. 60, 8 Etym. M. p. 537, 35 Eust. Il. p. 903, 51. item verba *κρήμνη σεαυτήν* Eust. Il. p. 695, 43 p. 1003, 24. *κρήμνη σεαυτὴν*] *κρήμνη σεαυτὸν* codex Havn. in Etym. M. p. 537, *κρημνίσαι αὐτὴν* Etym. M. p. 112, *κρήμνισεν αὐτὴν* Eust. p. 903. *ἀντηρίδος* om. Etym. G. et codex Havn. Etym. M. p. 537. *Εὐριπίδῃ* fortasse in *Εὐπόλιδι* mutandum est.

919

γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους

Etym. M. p. 272, 1: *διαψαίρουσι — Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν, οἷον 'γλώσσῃ — τόπους'*. Fere eadem Zon. Lex. v. *διαψαίρουσα* p. 536. *τόπους* om. codex Voss.

920

ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος.

Eust. Il. p. 566, 14 de v. *οἰκέτης*: *παράγει δὲ αὐτὸς* (sc. Aristophanes grammaticus) *καὶ παροιμίαν ἐξ Εὐριπίδου λέγουσαν 'ἔνδον — λόγος'*. *οἰκέτας* Eust., *οἰκέταις* Valckenarius.

921

οὐ γὰρ ἀσφαλὲς
περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν.

Galenus vol. 1 p. 16 (vol. 1 p. 3 ed. Basil., vol. 2 p. 8 Chart.): *τῷ γήρᾳ λοιδοροῦνται δέον ἑαυτοῖς, καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαινοῦσι λέγοντα 'οὐ γὰρ ἀφελὲς εἶναι περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσῳ λαβεῖν'*. vs. 1 *οὐ γάρ ἐστιν ἀσφαλὲς* Valck., *ἐστιν* omisi. vs. 2 *μέσως* Valck., *μέσον* ego praetuli.

922

οἴμοι, δράκων μου γίγνεται τὸ ἥμισυ·
τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί.

Hermog. in Rhett. vol. 3 p. 180: *γίνεται δὲ τὸ κακόζηλον κατὰ τὸ εὐτελὲς πολλάκις, ὡς ἐκεῖνο 'οἴμοι — ἥμισυ'*. mox ibidem: *τὰ εὐτελῶς εἰρημένα ἡ σεμνότης διορθοῦται, ὡς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ 'οἴμοι — ἥμισυ'. τοῦτο γὰρ κοινῶς καὶ εὐτελῶς εἰπὼν ἐθεράπευσε τῇ ἐπιφορᾷ 'τέκνον — πατρί'*. vs. 1 *τὸ ἥμισυ*] *τό γ' ἥμισυ* Barnesius, malim *τόδ' ἥμισυ*. Locum e Cadmo petitum esse ci. Valckenarius. Falsum videtur quod tradit Schol. Hermog. Rhett. vol. 7 p. 853: *περὶ Κέκροπος ὁ λόγος εἰς δράκοντα μεταβαλλομένου.* et ibid.: *ἀσυνεσία γάρ τις τὸ λέγειν τὸν Κέκροπα ὅτι δράκων μου γέγονε τὸ ἥμισυ.*

923

λωτίνας ἀηδόνας

Hesych. 1 p. 120: *ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς Εὐριπίδης Οἰδίποδι. καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ 'λωτίνας ἀηδόνας' που ἔφη.* Hesych. vol.

2 p. 516: *λωτίνας ἀηδόνας· τοὺς αὐλούς.* Anecd. Bekk. p. 349, 3: *ἀηδόνα· ἔστι μὲν ἡ ὄρνις. ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν* (f. *τῶν αὐλῶν*), *ἔστι δὲ ὅπου καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου.*

924

Αἰγυπτία . . ἐμπολή

Hesych. 1 p. 142: *Αἰγυπτία ἐμπολή* (codex *ἐν πολλῇ*)· *ὄρωπος* (*ὁ ῥῶπος* recte H. Stephanus) *καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία, ὡς Εὐριπίδης.*

925

πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες.

Plut. Mor. p. 431 A: *πολλαῖς γὰρ οἱ θεοὶ μορφαῖς οὐ σοφισμάτων, ὡς Εὐριπίδης φησίν, ἀλλὰ πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς.* Plut. Mor. p. 20 F: *πάλιν Εὐριπίδου λέγοντος* '*πολλαῖσι — πεφυκότες*'. Stob. Flor. 3, 3 sine lemmate: '*πολλαῖσι — πεφυκότες*'. vs. 2 *κρείττονες* Plut. et Stob.

926

παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο·
ὡς ἢν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται
ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν· νέος δ' ὅταν
πόλλ' ἐξαμάρτῃ, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει
εἰς γῆρας αὑτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 724, 25: *τοῦ αὐτοῦ* (praecedit Eur. Hec. 600). '*παῖς ὢν — ἔμφυτον*'. vs. 1 *φυλάττου* ed. *ἄπο* mihi suspectum. vs. 2 *ὡς ἂν* cod.

927

ὅστις νέος ὢν Μουσῶν ἀμελεῖ,
τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον
καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκε.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 728, 19: *Εὐριπίδου κωμικοῦ.* '*ὅστις — τέθνηκε*'. Pro *Εὐριπίδου κωμικοῦ* Gaisf. olim ci. *Σοφοκλέους Καμικίων*, sed ipsa sententia Euripidem sapit.

928

νοῦν ἔχοντος [ἦν ἄρα],
φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ.

Liban. Epist. 487: *ἐπαινῶν Εὐριπίδην λέγοντα νοῦν ἔχοντος εἶναι* '*φίλον — σαφῆ*'. vs. 1 *ἦν ἄρα* probabiliter Porsonus. Theodorus Hyrt. Epist. 81 in *Notices et Extr.* VI p. 40: *Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς δίκαιον εἶναι φησὶ πολλῶν σαφῆ φίλον πρίασθαι χρημάτων.*

929

ἀλλ᾽ ὦ φίλιπποι Τρῶες

Longinus de Subl. c. 15, 4: *ὅμοια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Κασσάνδρας αὐτῷ* (Euripidi) '*ἀλλ᾽ — Τρῶες*'.

930

οὔκ· ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἔμπνουν Ἀίδης μ᾽ ἐδέξατο.

Lucian. Necyom. 2 vol. 1 p. 456: ΦΙΛ. '*Ἡράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανών· κᾆτ᾽ ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβεβίωκεν.* MEN. '*οὔκ — ἐδέξατο*'. Euripidis versum esse docet loci nexus.

931

μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.

Lucian. Pisc. 3 vol. 1 p. 573: *ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δή μοι καταφευκτέον· τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἐκσώσειέ με.* '*μὴ — κτανεῖν*'.

932

νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;

Lucian. Pisc. 3 vol. 1 p. 573: ΠΛΑΤ. *τί δέ; οὐχὶ κἀκεῖνα Εὐριπίδου ἐστίν; οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους* (Eur. Or. 413); ΛΟΥΚ. '*νῦν — με;*' *ῥημάτων*] *ῥήματος* malim. *κτείνετέ με* libri, *κτενεῖτέ με* Guyetus. Euripideum esse versum e praegressis verbis patet.

933

ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα

Lucian. Iov. trag. 1 vol. 2 p. 643, vide fr. 934. E Luciano hunc versum sumpsit Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* VIII, 2 p. 143.

934

τί δ᾽ ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς.

Lucian. Iov. trag. 2 vol. 2 p. 643: ΖΕΥΣ. *ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα, σύ τ᾽ ὦ Προμηθεῦ, οἷά μ᾽ εἴργασαι κακά.* ΑΘΗΝ. *τί δ᾽ ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς;* ΖΕΥΣ. *ὦ μεγαλοσμαράγου στεροπᾶς ῥοίζημα, τί ῥέξεις;* ΗΡΑ. *κοίμισον ὀργάν, εἰ μὴ — τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν.* Non dubitavi ex hoc loco duos Euripideos versus acquirere. Cf. Schol. Luciani p. 242: *μεμνήμεθα γὰρ καὶ αὐτοί, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγῳδῶν* '*πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρεῖς*'.

935

ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ᾽ ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ᾽ ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ᾽ ἡγοῦ θεόν.

Lucianus Iov. trag. 41 vol. 2 p. 689: *ἄκουσον αὐτοῦ* (sc. *Εὐριπί-*

δου) τότε παρρησιαζομένου 'ὁρᾷς — θεόν'. Eosdem versus habent Stob. Ecl. 1, 2, 2 p. 26 Heraclid. Alleg. Hom. c. 23 p. 81 Vita Arati vol. 2 p. 437 Athenag. Leg. pro Christ. c. 6 p. 23 Clem. Alex. Strom. V p. 717 Euseb. P. E. p. 681 A Tzetz. Exeg. Il. p. 53, 2 (cf. p. 68, 4), item graviter corruptos Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 8. vs. 1 et 2 afferunt Plut. Mor. p. 601 A 780 D 919 B et Clem. Alex. Protr. p. 21, cf. Schol. Il. Ξ, 200 p. 392 b 33. vs. 3 respiciunt Lucianus Philop. c. 12 vol. 3 p. 597 et Clemens Alex. Protr. p. 63. Latine locum interpretatur Cicero N. D. 2, 25, 65: *Euripides autem ut multa praeclare, sic hoc breviter:*

vides sublime fusum immoderatum aethera,
qui tenero terram circumiectu amplectitur?
hunc summum habeto divum, hunc perhibeto Iovem.

Antiopae esse fragmentum docere videtur Probus in Vergil. Ecl. 6, 31 p. 21, 6 (cf. quae diximus in fr. 226). Ennius in Thyeste: *aspice hoc sublime candens, quem invocant omnes Iovem.*

936

Ioh. Lydus de mens. 4, 62 p. 94, 10: οὐδὲν γὰρ ἀσφαλὲς οὐδὲ κεκριμένον ἐστὶν ἐπὶ τῆς τύχης, ὡς Εὐριπίδης φησίν. Fortasse respicitur Eur. Alc. 785: τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται, κἄστ' οὐ διδακτὸν οὐδ' ἁλίσκεται τέχνῃ.

937

πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται [ταῖς] τετραμόρφοις
ὥραις ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα.

Macrob. Sat. 1, 17, 59: *solis meatus — iter suum velut flexum draconis involvit, unde Euripides* 'πυριγενὴς δὲ δράκων ΟΚΟΝ ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφοις ὥραις ΖΕΥΓΗΙC ΑΡΜΟΝΙΑΙΠΟΥΚΑΡΠΟΝ ὄχημα'. Ita libri optimi, quantum ex Ianii edit. agnoscimus.

938

καὶ Γαῖα μῆτερ· Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ
βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι.

Macrob. Saturn. 1, 23, 8: *haec sola* (sc. Ἑστία), *quam terram esse accipimus, manet immobilis intra domum deorum, id est intra mundum, ut ait Euripides* 'καὶ — αἰθέρι'. Theol. Arithm. p. 7 Ast.: καὶ δὴ Εὐριπίδης ὡς Ἀναξαγόρου γενόμενος μαθητὴς οὕτω τῆς γῆς μέμνηται 'ἑστίαν δέ γε (l. σε) οἱ σοφοὶ βροτῶν νομίζουσιν (f. ὀνομάζουσιν).

939

ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται.

Orion Flor. 8, 1 p. 52, 25: Εὐριπίδου. 'ἀεὶ τί — παιδεύεται'. Cf. Posidipp. Com. vol. 4 p. 519: ἡ δ' ἡμέρα ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει.

940

εὖ ἴσθ', ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς,
κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας.

Orion Flor. Eurip. 2 p. 55, 20: 'εὖ — σωτηρίας'. vs. 1 σάφ' ἴσθ' malim. θύει codex.

941

ἦ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός.

Orion Flor. Eurip. 3 p. 55, 23: 'ἦ — θεός'.

942

θεοῖς ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος.

Orion Flor. Eurip. 6 p. 55, 32: 'θεοῖς — τέλος'.

943

καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν

Orion Flor. Eurip. 10 p. 56, 12: 'καὶ — νέμειν'. Idem versus cum Eur. Heracl. 297 et 298 coniunctus extat in Stob. Flor. 79, 3: ἐν ταὐτῷ (sc. Εὐρ. Ἡρακλείδαις). 'οὐκ ἔστι παισὶ τοῦδε κάλλιον γέρας ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν'.

944

ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν
καὶ παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους.

Orion Flor. Eurip. 12 p. 56, 21: 'ὡς — στυγουμένους'. vs. 1 κύρειν codex.

945

ἣν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι
νέοι ποτ' ἦσαν, ἠπίως τὴν τῶν τέκνων
οἴσουσι Κύπριν, ὄντες οὐ σκαιοὶ φύσιν.

Orion Flor. Eurip. 13 p. 56, 24: 'ἂν οἱ — φύσιν'. vs. 1 ἂν codex. γιγνώσκωσιν cod. vs. 3 ὄυντες cod., unde φύντες οὐ σκαιοὶ φύσει suspicari possis.

946

ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρῶς,
τὸ γῆρας οὗτος ἑρματίζεται βαρύ.

Orion Flor. Eurip. 14 p. 56, 28: 'ὅστις — βαρύ'. vs. 1 πικρός ci. Wagner. vs. 2 τερματίζεται cod., ἑρματίζεται scripsi.

947

Philo Iud. Quaest. in Genes. vol. 7 p. 188 ed. Richter.: *optime dixit Epicharmus: quicunque, ait, minus delinquit, optimus est vir: nemo est enim innocens, nemo reprehensionis expers. et Euripides 'qui cunque incontinentes sunt et redundat in eis malum inimicitiae et iniusti-*

tiae, mali sunt; in quibus autem opposita praevalent, virtute praediti; in aliis vero ita quasi aequalis sit commixtio, ita ut nulli sint qui omnia mala habeant sine ullo bono'. ibid. p. 240: *Euripides quoque neminem irreprehensibilem dixit, tamen quibusdam abundantur malitiarum fomenta turpia iniqua, adeo pravis adversantur strenui; quibusdam tamen ita al trinsecus inest temperantia, ut nonnulli* (immo *nulli*) *omnia pessima obti neant absque ullo bono, nonnulli omnia necessaria* (expectes *nulli omnia bona*) *sine ullo malo.* Sententiam Euripideam facile agnoscimus, verba ut eruerem mihi non contigit.

948

εὔξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

Plat. Epist. 1 p. 309 D: *καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων 'εὔξει — παρεστάναι'.* In verbis prioribus versum *καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτέ* latere ci. Grotius.

949

κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός

Plut. Mor. p. 22 E: *τῷ θοάζειν ἢ τὸ κινεῖσθαι σημαίνουσιν ὡς Εὐριπίδης 'κῆτος — ἁλός', ἢ τὸ καθέζεσθαι.* Probabiliter hunc versum Heathius ad Andromedam rettulit, cuius vide fr. 134.

950

τίς δ' ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν;

Plut. Mor. p. 34 B: *καὶ πάλιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος 'τίς — ὤν;' ὑπακουστέον ὅτι καὶ περὶ πόνου καὶ περὶ νόσου τὰ αὐτὰ εἴρηκεν.* Eundem versum om. poetae nom. afferunt Plut. Mor. p. 106 D Clemens Alex. Strom. IV p. 586 Philo Iud. vol. 2 p. 448 Cic. ad Att. 9, 2a, 2.

951

ἐγὼ δ'
οὐδὲν πρεσβύτερον νομί-
ζω τᾶς σωφροσύνας, ἐπεὶ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστι.

Plut. Mor. p. 36 C: *καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παραπλησίως 'ἐγὼ — σύνεστι'.* Stob. Flor. 5, 2 sine lemm.: *'ἐγὼ δ' — ξύνεστι'.* vs. 2 *τῆς σωφροσύνης* Stob. vs. 3 *σύνεστι* Plut.

952

τιμᾶν τὰν τέτασθε, πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργά-
σασθαι δοκεῖτ', ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἄνολβοι.

Plut. Mor. p. 36 C: *καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παραπλησίως 'ἐγὼ δ' οὐδὲν — σύνεστι'* (fr. 951), *καὶ τὸ 'τιμᾶν — ἄνολβοι'.* vs.

1 τιμὰν τὰν τέτασθε] τιμάν τ' ἀντέτασθε Musgr., fortasse τιμὰν πέπασθε leg. vs. 2 κάθησθ' scripserim.

953

φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν.

Plut. Mor. p. 85 A: ἀξιέραστον ἡγούμενοι τὴν ἀρετὴν ὁμόσε χωρῶμεν αὐτῇ, τὸ Εὐριπίδειον ἐφ' ἑκάστῳ φθεγγόμενοι ‛φεῦ — καλόν'. Eundem versum om. p. nom. habet Plut. V. Pomp. c. 73. Cf. Eur. fr. 331, 1.

954

. . ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ·
λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων,
ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα.

Plut. Mor. p. 102 B: κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Εὐριπίδην ‛ἄλλ' ἐπ' — νουθετήματα'. vs. 1 ἀλλ' addit Gataker. vs. 2 et 3 om. p. nom. habent Plut. Mor. p. 69 D et Sotion in Stob. Flor. 113, 15. vs. 2 μὲν] γὰρ Plut. Mor. p. 69. φίλων] φίλου Stob.

955

μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα,
ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν,
μηδ' ἤν τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν·
ἀλλ' αὑτὸς ἀεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν
σώζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί.

Plut. Mor. p. 102 F: τῶν μὲν γὰρ καλῶς λεγομένων ἔστιν ἐν ὑποθήκης μέρει καὶ τοῦτο ‛μηδ' εὐτύχημα — πυρί'. Euripidis esse locum docet Libanius Epist. 471: τοῦτον οὔτε εὐτυχία πώποτε ἐπῆρεν ἐν δυσκολίᾳ τε οὐκ ἔπτηξεν Εὐριπίδου μεμνημένος. vs. 2 ἐξεπαίρῃ ante Matth. vs. 3 ἄν τι et vs. 4 αὐτὸς αἰεὶ libri.

956

ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν,
σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται.

Plut. Mor. p. 116 F: καὶ ὁ Εὐριπίδης ‛ὅστις δ' — ἐπίσταται'. Eosdem versus om. p. nom. habet Epictet. Enchir. 52, ubi pro βροτῶν legitur καλῶς, quo de loco Simplicius vol. 4 p. 523: τὸ δεύτερον δέ ἐστι μὲν Εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ.

957

ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος γεγώς

Plut. Mor. p. 120 A: ἀώρως ἐτελεύτησεν· οὐκοῦν εὐποτμότερος διὰ τοῦτο καὶ κακῶν ἀπείρατός ἐστιν; ὁ βίος γάρ, φησὶν Εὐριπίδης, ὄνομ' ἔχει, πόνος ἐγώ σ'. οὗτος δ' ἐπὶ τῆς εὐανθεστάτης ἡλικίας προαπεφοίτησεν κτἑ. ἐγώ σ' libri, γεγώς scripsi. ὁ delendum suspicor. ὄνομ' ἔχει μόνον dixit Eur. Phoen. 553.

958

εἴης μοι, μέτριον δέ πως
εἴης μηδ' ἀπολείποις.

Plut. Mor. p. 132 B: *πρὸς δὲ τὸν οἶνον, ἅπερ Εὐριπίδης πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, διαλεκτέον 'εἴης μοι — ἀπολείποις'.*

959

Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσει.

Plut. Mor. p. 379 D: *Ἕλληνες μὲν γὰρ ἔν γε τούτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῷον εἶναι τὴν περιστερὰν καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸν κόρακα τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύνα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης 'Ἑκάτης — ἔσει'.* Locum repetiit Aristoph. Com. 2 p. 1195 in Eust. Od. p. 1467, 37: *καὶ κύων ἀκράχολος Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.* Cf. Hesych. vv. *ἄγαλμα Ἑκάτης* et *Ἑκάτης ἄγαλμα.*

960

οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μή μ' ἄφρονα κρίνῃς ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ.

Plut. Mor. p. 384 D: *στιχιδίοις τισὶν οὐ φαύλως ἔχουσιν, ὦ φίλε Σαραπίων, ἐνέτυχον πρῴην, ἃ Δικαίαρχος Εὐριπίδην οἴεται πρὸς Ἀρχέλαον εἰπεῖν, 'οὐ βούλομαι — δοκῶ'.* Poetae nomen omittit Comp. Men. et Philem. p. 358, ubi haec extant: *αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ, μή μ' ἄφρονα κρίνῃ καὶ διδοὺς αἰτῶν δοκῶ.* Quae num Menandro (Com. 4 p. 267) tribuenda sint dubito. Non fuisse Euripideos versus ad Archelaum fabulam referendos recte iudicat Meinekius Com. 4 p. 707.

961

ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετὴς ὅπως
ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα.

Plut. Mor. p. 416 E: *ἡ δὲ φύσις αἰσθητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε — ὡς Εὐριπίδης εἴκασεν ἐν οἷς εἶπεν 'ὁ δ' — αἰθέρα'.* Plut. Mor. p. 1090 C: *σφαλερὸν γὰρ ἡ ἐπ' ἄκρον εὐεξία, φησὶν Ἱπποκράτης· 'ὁ δ' ἄρτι — ἀστὴρ ἀπέσβη' κατὰ τὸν Εὐριπίδην.* vs. 1 *σαρκὶ* p. 1090. vs. 2 *εἰς αἰθέρα* ed.

962

ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος

Plut. Mor. p. 431 A: *ἀλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος, ὡς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ φησίν* (sc. *Εὐριπ.*) *ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν.* Cf. Herc. F. 1221: *ἐκεῖσ' ἀνοιστέον*, quem locum respici putabat Matth.

963

μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Plut. Mor. p. 432 C: *οὐ γάρ, ὡς Εὐριπίδης φησί, 'μάντις ἄριστος — καλῶς'.* Appian. B. Civ. 2, 153: *τοῦ δὲ τὸ ἰαμβεῖον εἰπόντος, ὅτι 'μάντις ἄριστος — καλῶς'.* Arrian. Exp. Alex. 7, 16, 6: *τὸν δὲ*

ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς λόγον τοῦ Εὐριπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος, ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐριπίδῃ ὧδε 'μάντις δ' ἄριστος — καλῶς'. Cic. ad Att. 7, 13a, 4 om. p. nom.: μάντις δ' ἄριστος. Gregorius Naz. vol. 1 p. 122 A (Socrates Hist. Eccl. 3, 23 p. 163 A Niceph. Callist. Hist. Eccl. 10, 37 vol. 2 p. 91 D): εἴπερ μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζειν οἶδε καλῶς. Menandro (Com. 4 p. 288) versus tribuitur in Schol. Aristid. p. 403. Plut. Mor. p. 399 A: ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευκεν ἡ παροιμία. Latine reddit Cic. de Div. 2, 5, 12: *est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus 'bene qui coniciet, vatem hunc perhibeto optimum'*.

964

τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται
θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ.

Plut. Mor. p. 464 A: ὁ μὲν οὖν θεός, ὡς Εὐριπίδης φησί, τῶν ἄγαν ἅπτεται, 'τὰ μικρὰ — ἐᾷ'. p. 811 D: ὡς ὁ τοῦ κόσμου βασιλεὺς 'τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ — ἐᾷ' κατὰ τὸν Εὐριπίδην. vs. 2 ἀφεὶς] ἀνεὶς p. 811.

965

χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν.

Plut. Mor. p. 480 D: 'χαλεποὶ — ἀδελφῶν', ὡς Εὐριπίδης εἴρηκεν, ὄντες χαλεπώτατοι τοῖς γονεῦσιν αὐτοῖς εἰσιν. Aristot. Polit. 8, 7 p. 1328a 15: ὅθεν εἴρηται 'χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν'.

966

ἀκόλαστα πάντῃ γίγνεται δούλων τέκνα.

Plut. Mor. p. 526 C: οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ἀκόλαστα — τέκνα', ἀλλὰ καὶ μικρολόγων. Diog. L. 4, 35 de Arcesilao: στωμύλου δὲ ἀγεννοῦς πράγματα αὐτῷ παρέχοντος ἔφη 'ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα'.

967

ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἐστ' ἀπόκρισις.

Plut. Mor. p. 532 F: τὴν γὰρ σιωπὴν ὁ μὲν Εὐριπίδης φησὶ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν εἶναι. Versum ipsum habemus in Men. mon. 222, ubi ἐστ' a nonnullis libris abest, fortasse igitur legendum τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις.

968

εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,
οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος
λαβεῖν ἀμισθί, πᾶς τις ἥδεται λέγων
τά τ' ὄντα καὶ μή· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει.

Plut. Mor. p. 5̶59 B: ὁ γοῦν Εὐριπίδης εἰπὼν 'εἰ δ' — οὐκ ἔχει', φορτικωτάτῃ κέχρηται μεγαλαυχίᾳ.

969

οὔτοι προσελθοῦσ᾽ ἡ Δίκη σε, μὴ τρέσῃς,
παίσει πρὸς ἧπαρ οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν
τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ
στείχουσα μάρψει τοὺς κακούς, ὅταν τύχῃ.

Plut. Mor. p. 549 A: ὅθεν Εὐριπίδης ἄτοπος εἰς ἀποτροπὴν κακίας τούτοις χρώμενος 'οὔτοι — τύχῃ'. Stob. Ecl. 1, 3, 21 p. 114: Εὐριπίδου. 'οὔτι — τοὺς κακοὺς ἀεὶ βροτῶν'. vs. 1 οὔτι Stob. μὴ τρέσῃς] πώποτε Stob. vs. 3 σιγῇ Stob. huc respicit Plut. Mor. p. 549 D: ἡ δὲ ἀτρέμα καὶ βραδεῖ ποδὶ κατ᾽ Εὐριπίδην καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιπίπτουσα δίκη. vs. 4 μάρπει Stob. ὅταν τύχῃ] ἀεὶ βροτῶν Stob.

970

τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ᾽ εἰς τοὺς ἐκγόνους
οἱ θεοὶ τρέπουσιν.

Plut. Mor. p. 556 E: ἃ γὰρ Εὐριπίδης ἐγκαλεῖ καὶ παρρησιάζεται πρὸς τοὺς θεοὺς τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐγγόνους τρέποντας, αἰτιᾶσθαι νόμιζε καὶ τοὺς σιωπῶντας ἡμῶν. cf. p. 562 F: ὅθεν οὐδὲ πάντα τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν· ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν ἐκ φαύλου γένηται χρηστός κτἑ.

971

εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γύναι,
οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον,
ἵν᾽ οὔτ᾽ ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει·
ἃ δ᾽ Ἑλλὰς Ἀσία τ᾽ ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆν
δέλεαρ ἔχοντες τήνδε συνθηρεύομεν.

Plut. Mor. p. 604 E: τίς γὰρ εἴρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἷον Εὐριπίδης; 'ἡ πρῶτα — ἐξαγώγιμοι' (fr. 362). 'εἰ δὲ πάρεργον — συνθηρεύομεν'. ἀλλ᾽ ὁ ταῦτα γράψας εἰς Μακεδονίαν ᾤχετο καὶ παρ᾽ Ἀρχελάῳ κατεβίωσεν. Plutarchus duos diversarum fabularum locos attulit: itaque non opus erit Dobraei coniectura (vs. 1) κομπάσαι γυναῖκα χρή. vs. 1 εἰ δ᾽ οὐ πάρεργον Bergkius, εἰ δ᾽ οὖν (vel αὖ) πάρεργον Dobr., ego εἰ δ᾽ ἐκ παρέργου malim. vs. 2 εὖ συγκεκραμένον ante Grotium. vs. 3 συμπιτνεῖ libri. vs. 4 τε τρέφει libri, τ᾽ ἐκτρέφει Musgr. mox κάλλιστα τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθηρεύομεν libri, correxit Lobeckius.

972

πολλοὺς δὲ βροντῆς τραῦμ᾽ ἄναιμον ὤλεσεν.

Plut. Mor. p. 666 C: πολλοὺς γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης φησίν. 'βροντῆς — ὤλεσε'. Theo Smyrn. de musica c. 2 p. 75: ὥς τις φησί 'πολλοὺς δὲ — ὤλεσε'. τραῦμ᾽ Theo, πνεῦμ᾽ Plut.

973

οἶνος περάσας πνευμόνων διαρροάς

Plut. Mor. p. 699 A: *Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δήπου λέγων 'οἶνος — διαρροάς', δῆλός ἐστιν Ἐρασιστράτου βλέπων τι ὀξύτερον.* Macrob. Saturn. 7, 15, 23: *Euripides vero huius rei manifestissimus astipulator est, 'οἶνος — διαρροάς'.* Cf. Plut. Mor. p. 1047 D: *τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην Ἀλκαῖον Εὔπολιν Ἐρατοσθένην, λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν διὰ τοῦ πνεύμονος διέξεισι. πνευμόνων] πλευμόνων* Macrobius.

974

ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν.

Plut. Mor. p. 713 D: *οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτηρίαν οἴκοι καὶ παρ' αὐτῶν ἔχοντες 'ἄλλην—λαβεῖν', ὡς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι — ἔξωθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμοῦνται.*

975

ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος

Plut. Mor. p. 747 D: *πολλὰς δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητικῶς σχηματίζουσιν, ὡς Εὐριπίδης 'ὁ — γοργοφόνος'.*

976

πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ', ὦ γύναι, φρόνει.

Plut. Mor. p. 755 B: *τὸν μὲν Ζεύξιππον ὁ πατὴρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν ἅτε δὴ καὶ φιλευριπίδην ὄντα, 'πλούτῳ — φρονεῖς'.* Euripides non *φρονεῖς* scripserit, sed *φρόνει*, quod restitui.

977

εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.

Plut. Mor. p. 802 A: *μηδὲ πολλάκις δέηται τῶν Εὐριπιδείων ἐκείνων 'εἴθ' — βροτῶν'.*

978

τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες οὐ ξυλουργικά.

Plut. Mor. p. 812 E: *ὁ δὲ — πρὸς ὃ μὴ πέφυκε μηδὲ ἤσκηται προσάγων αὑτὸν — προσακούει τὸ τοῦ Εὐριπίδου 'τέκτων — ξυλουργικά'. ἔπραττες* Plutarchus.

979

ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος ἐπὶ τούτῳ ταγείς

Plut. Mor. p. 965 E: *εἶτα κατ' Εὐριπίδην 'ὁ τῆς — ταγείς' τὰ χερσαῖα προεισάγει δίκαια τῶν ἐνάλων.* Plut. Mor. p. 644 D: *παυσώμεθα τὰς Μοίρας ἀτιμάζοντες καὶ τὸν τῆς τύχης παῖδα κλῆρον, ὡς Εὐριπίδης φησίν.*

980

φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἦρός τ' ἴσους

Plut. Mor. p. 1028 F: *εἰ δὲ ὀρθῶς ὁ Εὐριπίδης διορίζεται θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἴσους, 'φίλης — ἴσους', ἐν τῷ διὰ πασῶν αἱ ὧραι μεταβάλλουσιν.*

981

ἀλλ' ἔστι, κεἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ,
Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη.

Plut. Mor. p. 1040 B: (Chrysippus) ἐπαινεῖ πάλιν ἐν ἄλλοις καὶ προφέρεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου ταυτὶ πολλάκις 'ἀλλ' — πάθη'. vs. 1 ἔστιν εἴ vulgo, ἔστι κεἴ Dübnerus edidit. Grotius ἀλλ' ἔστιν ἔστι suasit; malim ἀλλ' ἔστι, κεἴ τις ἐγγελᾷ τὠμῷ λόγῳ.

982

ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου

Plut. Comp. Demetr. et Anton. c. 2: κοιμίζων δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ βακχεῖα καταπαύων ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἐγένετο (Demetrius).

983

φίλων λαβεῖν [γὰρ] πεῖραν οὐ σμικρὸν κακόν.

Plut. V. Fabii c. 17: οὐ μόνον δ' ἦν ἄρα τὸ φίλων πεῖραν λαβεῖν, ὡς Εὐριπίδης φησίν, οὐ σμικρὸν κακόν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρονίμων στρατηγῶν. Euripidis versum restituit Boissonadius. Cf. Philem. Com. 4 p. 31: εὔχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων.

984

εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν,
εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον.

Plut. Comp. Pelop. et Marc. c. 3: ἄριστον μὲν γὰρ νικῶντα σώζεσθαι τὸν στρατηγόν, εἰ δὲ θανεῖν, εἰς ἀρετὴν καταλύσαντα βίον, ὡς Εὐριπίδης φησίν. Plut. Mor. p. 24 D om. p. nom.: 'εἰ δὲ — βίον'. καταδυσαμένους p. 24.

985

πολλοῖσι πολλήν, δὶς τόσοις δὲ πλείονα

Plut. V. Solon. c. 22: Λυκούργῳ καὶ πόλιν οἰκοῦντι καθαρὰν ὄχλου ξενικοῦ καὶ χώραν κεκτημένῳ 'πολλοῖς — πλείονα' κατ' Εὐριπίδην, καὶ τὸ μέγιστον εἱλωτικοῦ πλήθους — περικεχυμένου τῇ Λακεδαίμονι, καλῶς εἶχεν — τοὺς πολίτας συνέχειν ἐν τοῖς ὅπλοις. πολλοῖς libri, πολλοῖσι Musgr. τοσοῖσδε vulgo, τόσοις δὲ scripsi.

986

ἀεὶ πρυσίμοχθοι κοὔποθ' ἥσυχοι δορί

Polyb. 5, 106: οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἀεί ποτε Πελοποννήσιοι — κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἦσαν 'ἀεὶ πρυσίμοχθοι — δορί'. ἀεὶ πλησίμοχθοι codex Monac. 157, ἀεὶ τλησίμοχθοι Grotius, ἀεὶ τρυσίμοχθοι Meinekius, an ἀμπρευσίμοχθοι legendum?

987

ἀγήρων ἀρετήν

Pollux 2, 14: ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν ἀγήρων ἀρετήν, καὶ Δημοσθένης τιμὰς ἀγήρως.

988

Ζεὺς συγγένειος

Pollux 3, 5: καὶ Ζεύς τις συγγένειος ὁ τὰ τῆς συγγενείας δίκαια ἐφορῶν παρ' Εὐριπίδῃ.

989

. . λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών

Pollux 7, 31: κλωστήρ· οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ὠνόμασεν 'λίνου — λαβών'.

990

κορμοῖσι πεύκης

Pollux 7, 109: καὶ Εὐριπίδης λέγει 'κορμοῖσι πεύκης'.

991

λῦε πακτὰ δωμάτων

Pollux 10, 27: τῷ δὲ κλεῖσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν, ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν ταὐτὸν τὸ λύειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης 'λῦε πακτὰ δωμάτων'. Aristophanes Ach. 479 Euripidem dicentem facit: ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων. unde πακτὰ in πηκτὰ mutarim.

992

Porphyr. de Abst. 3, 25: συγγενὲς ἡμῖν τὸ τῶν λοιπῶν ζῴων γένος· καὶ γὰρ τροφαὶ πᾶσαι αἱ αὐταὶ πᾶσιν αὐτοῖς καὶ πνεύματα ὡς Εὐριπίδης καὶ φοινίους ἔχει ῥοὰς τὰ ζῷα πάντα, καὶ κοινοὺς ἁπάντων δείκνυσι γονεῖς, οὐρανὸν καὶ γῆν. In his Euripidea esse 'φοινίους ἔχει ῥοὰς | τὰ ζῷα πάντα' ci. Valck., cf. αἵματός τε φοινίου ῥοάς Eur. Suppl. 690; vide tamen an Porphyrius respiciat fr. 836.

993

ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι

Priscianus p. 1084, 24 (vol. 2 p. 63): *in una autem eademque persona possessor simul et possessio intransitive intellegi non potest, nisi figurate dicat aliquis. — Euripides* 'ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι'. Similiter Priscianus p. 1113, 10 (vol. 2 p. 102). Videtur Apollodori comici versus indicari, quem servavit Donatus in Terent. Phorm. 4, 1, 21 sic scriptum: ἐγὼ γάρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός. Cf. Meinekius Com. vol. 4 p. 447.

994

οὐχ ἑσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας
τούτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην.

Priscianus p. 1168, 29 et p. 1177, 4 (vol. 2 p. 179 et 196 Kr.): *Latini despero illam rem. —* Εὐριπίδης 'οὐχ ἑσπέρας — τρίτην'.

Verba μεσημβρίας τούτους ἀφεστήκασιν om. p. nom. habet Etym. Voss. p. 332 B ed. Gaisf. Locus mihi obscurissimus.

995

λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.

Proverb. append. 3, 69: λίθων χοαί· ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί 'λευκοὺς — μέγα'. Eadem Phot. Lex. p. 223, 16 et Suidas v. λίθων χοαί. Omisso poetae nomine versum repetit Suid. v. λευκοὺς λίθους. ἔχοντες] φέροντες codex Vat. 482.

996

. . τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;

Schol. Aesch. Eum. 276: καὶ παρ' Εὐριπίδῃ 'τί — εἰργάσω;'

997

γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη

Schol. Apoll. Rh. 1, 1280 de v. γλαυκῶπις: καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο 'γλαυκῶπις — μήνη'. Cf. Plut. Mor. p. 934 D: γλαυκῶπιν αὐτὴν (lunam) οἱ ποιηταὶ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνακαλοῦνται.

998

ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα

Schol. Apoll. Rh. 4, 71: ἤπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ως φανερὸν Εὐριπίδης πεποίηκεν 'ἤπειρον — χθόνα'. Similiter Phot. Lex. p. 72, 14 Anecd. Paris. vol. 4 p. 169, 33 Anecd. Bachm. vol. 1 p. 251, 23 Suid. v. ἤπειρος Zon. Lex. p. 1001. ἤπειρον] ἄπειρον Schol. Apoll. *L.* εἰς ἄπειρον] ὡς ἤπειρον Zon. ἐκβάλλων] ἐκβάλλω Zon., ἐκβαλὼν v. l. in Suid. πόδα] χθόνα Schol. Apoll. Eundem versum suspicantur viri docti afferri in Anecd. Paris. vol. 4 p. 183, 11 et Etym. Gud. p. 247, 6: καὶ Εὐριπίδης φησίν

ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν.

Cf. Dionys. P. 430: Δωδώνης ἤπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.

999

ἑῷος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ

Schol. Ar. Eq. 756: οἱ μὲν τρεῖς ἀσυνάρτητοι ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ καλουμένου Ἀνακρεοντείου καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ τοῦ καλουμένου Ἀρχιλοχίου. καλεῖται δὲ ταῦτα ἀσυνάρτητα Εὐριπίδεια· ἔστι γὰρ ὅμοια τῷ Εὐριπίδου 'ἑῷος — ἀστήρ'. Hephaest. p. 94: τὸ καλούμενον Εὐριπίδειον τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον, οἷον παρὰ μὲν αὐτῷ Εὐριπίδῃ 'ἑῷος — ἀστήρ'. ἱππότης Schol. Ar., ἱππότας Hephaest.

1000

τί χρέος ἔβα δῶμα;

Schol. Ar. Nub. 30: ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με] — Εὐριπίδης 'τί χρέος ἔβα δῶμα'. Cf. Eur. Herc. F. 530: τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;

1001

ἀεί ποτ' ἐστὶ σπέρμα κηρύκων λάλον.

Schol. Eur. Or. 883: καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει, ὅτι 'ἀεί — λάλον'. ποτε libri, ποτ' ἐστὶ Musgr.

1002

τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα· τοῦτο δ' ἀμβλέπει.

Schol. Eur. Tro. 634: ἔθος ἐστὶ τῷ Εὐριπίδῃ τῷ βλέπειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ ζῆν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ 'τὸ μὲν — ἀναβλέπει'. ἀμβλέπει Meinekius. praeterea σώματος, τὸ δ' scribendum suspicor.

1003

πόλει μὲν ἄρχων, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων

Schol. A Il. Z, 239 de ἔτης: δῆλον ὅτι διὰ τοῦτο συγκαταθετέον τῷ Ἀσκαλωνίτῃ ψιλοῦντι. παρὰ γοῦν τῷ Αἰσχύλῳ (fr. 368) οὕτως εὕρομεν —καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τὸ 'πόλει — πρέπων'. Eust. Il. p. 641, 59: καὶ Εὐριπίδης 'πόλει — πρέπων'. οὐκέτι Schol. Il., οὐκ ἔτη Eust. Versus nondum emendatus.

1004

ἀεὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·
ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἴεται.

Schol. cod. Marc. Odyss. Δ, 387: τὰ μὲν περὶ τῶν μητέρων ἐκ γενέσεως ἱκανὰ φησὶν Ὅμηρος ἔχειν τεκμήρια, τὸ δὲ τῶν πατέρων ἀδιόριστον εἶναι — ὅθεν καὶ Εὐριπίδης 'αἰεὶ δὲ — οἴεται'. Schol. Od. Λ, 215: ὁμοίως Εὐριπίδης 'μήτηρ φιλότεκνος — οἴεται'. Eust. Od. p. 1412, 14: ὅτι δὲ τῇ μητρὶ ἀνάκειται ἡ περὶ τῶν παίδων ἀκριβὴς εἴδησις, δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης λέγων 'μήτηρ φιλότεκνος — οἴεται'. Stob. Flor. 76, 7: Μενάνδρου. 'ἔστιν δὲ μήτηρ — οἴεται'. vs. 1 ἀεὶ δὲ] αἰεὶ δὲ Schol. Od. Δ, 387, ἔστιν δὲ Stob., om. Schol. Od. Λ, 215 et Eust. φιλότεκνον codex Marc. in Schol. Od. Λ, 215. vs. 2 αὑτῆς οἶδεν] οἶδεν αὑτῆς codex Marc. in Schol. Od. Δ, 387, αὑτῆς οἶδεν ceteri. ὄνθ'] ἐόντας Schol. Od. Λ, 215, υἱόν Stobaeus. Quod Menandro hos versus tribuit Stobaeus, errore factum videtur.

1005

Schol. Pind. Isthm. 4, 104 de Herculis ex Megara filiis: καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ διαλλάττουσι· Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ Κύκλων Θηρίμαχον καὶ Δηικόωντα, Εὐριπίδης δὲ προστίθησιν αὐτοῖς καὶ Ἀριστόδημον. 'Tres filios Herculis ex Megara commemorat Eur. Herc. F. 774 994, sed nomina non prodit. Deperditum igitur drama grammaticus spectat'. BOECKHIVS.

1006

τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

Schol. Pind. Nem. 1, 13: ἄκρως ἔνδοξος ὁ εὐτυχής. καὶ Εὐριπίδης ʻτὸν — νομίζομενʼ. Om. poetae nomen Stob. Ecl. 1, 6, 12 p. 198, cf. Men. mon. 497 et Simplicii locum in Agathon. fr. 6 allatum.

1007

ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός.

Schol. Pind. Nem. 6, 7: ἐμφερές τι ἔχομεν τοῖς θεοῖς· ἢ κατὰ νοῦν. θεὸς (θεῖος ante Valck.) γάρ τις ἐν ἡμῖν κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Cic. Tusc. 1, 26, 65: *ergo animus, ut ego dico, divinus, ut Euripides audet dicere, deus est.* Theo Rhett. vol. 1 p. 212: οἷον Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς τὸν νοῦν ἡμῶν ἑκάστου ἔφησεν εἶναι θεόν. Nemesius Emes. de N. H. p. 348 sq.: Εὐριπίδης δὲ καὶ Μένανδρος ἐν ἐνίοις τὸν νοῦν τὸν ἐν ἑκάστῳ φασὶ προνοεῖν ἑκάστου, θεῶν δὲ μηδένα. Men. mon. 434: ʻὁ νοῦς γὰρ — θεός.ʼ Tzetz. Exeg. Il. p. 53, 6: ὁ Μένανδρος πάλιν φησίν ʻὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἑκάστῳ θεόςʼ. Plut. Mor. p. 999 E: καθάπερ Μένανδρος ʻὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεόςʼ. Iambl. Protr. c. 8 p. 138: ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός, εἴτε Ἑρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο καὶ ὅτι ʻὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινοςʼ. Men. Com. vol. 4 p. 72: θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς ἀεὶ ὁ νοῦς γάρ, ὡς ἔοικεν, ὦ σοφώτατοι. Cf. Marcus Anton. 12, 26: ἐπελάθου δὲ καὶ τοῦ ὅτι ὁ ἑκάστου νοῦς θεός. Iulianus p. 68 D: νῷ καὶ φρονήσει καὶ τὸ ὅλον τῷ ἐν ἡμῖν θεῷ. idem p. 196 D: ἀλλ᾽ ὅτι τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἐν ἡμῖν θεῷ τοῦτ᾽ ἔστι τῷ νῷ ταῦτά ἐστιν ἀπόρρητα. Hermes Poemandr. c. 12 p. 100: οὗτος δὲ ὁ νοῦς ἐν μὲν ἀνθρώποις θεός ἐστι.

1008

δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι.

Schol. Pind. Pyth. 4, 71: ἐπειδὴ δὲ οἱ οἰκέται τῶν δεσποτῶν τοὺς πόνους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ, λυσιπόνους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ὡς Εὐριπίδης ʻδούλοισι — ἐλεύθεροιʼ. γάρ τοι et οἵ γ᾽ ἐλεύθεροι ci. Heathius: videtur aliud quid latere.

1009

ὁ δ᾽ ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς.

Schol. Soph. Ai. 833: ἀσφαδάστῳ — καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ ʻὁ δ᾽ — ἀπαλλαγάςʼ. ἐσφάδαξεν ed.

1010

Schol. Soph. Trach. 172 de Dodonaeis columbis: Εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο.

1011

Serv. Verg. A. 7, 337: *tibi nomina mille*] — *secundum Euripidem, in cuius tragoedia dicit Furia se non esse unius potestatis, sed se fortunam, se Nemesin, se fatum, se esse necessitatem.*

1012

Αἰθέρα καὶ Γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω.

Sextus Empir. p. 539, 15: *ἐκ γῆς δὲ καὶ αἰθέρος* (sc. *γεγενῆσθαι τὰ πάντα*) *Εὐριπίδης, ὡς πάρεστιν ἐκδέξασθαι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν 'αἰθέρα — ἀείδω'*. Hippol. c. Haeres. p. 312 ed. Mill.: *ἐκ γῆς δὲ καὶ ἀέρος Εὐριπίδης, ὡς πάρεστιν ἐπιγνῶναι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν 'αἰθέρα — ἀείδω'*.

1013

φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί.

Socrates Hist. Eccl. 3, 16 p. 155 D: *ἀλλὰ καὶ τὸ 'φθείρουσιν — κακαί' δείκνυσι μὴ ἀνήκοον* (sc. *Παῦλον*) *τῶν Εὐριπίδου δραμάτων τυγχάνοντα.* Omisso poetae nomine hunc versum afferunt Paulus Epist. ad Corinth. 1, 15, 33 Clemens Alex. Paed. II p. 198 et (quo loco *τραγικὸν ἰαμβεῖον* dicitur) Strom. I p. 350 Gregorius Naz. vol. 2 p. 191 B Cyrill. c. Iul. I p. 3 C Theodoretus vol. 2 p. 1343 Isidorus Pelus. Epist. 4, 35 Athanasius vol. 1 p. 914 A Iohannes Chrysost. vol. 1 p. 565 A vol. 2 p. 909 C vol. 4 p. 42 B p. 151 C vol. 5 p. 142 E vol. 7 p. 35 B vol. 8 p. 457 C vol. 11 p. 602 D vol. 12 p. 274. Cf. Men. mon. 738. Latine reddidit Tertullianus ad uxorem I, 8: *memor illius versiculi sanctificati per apostolum 'bonos corrumpunt mores congressus mali'*. Menandro (Com. 4 p. 132) tribuit Photius Quaest. Amphiloch. 151 in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 9 p. 102. item Hieronymus tom. 3 fol. 148 D ed. Basil.: *in alia quoque epistola Menandri ponit senarium 'φθείρουσιν — κακαί'*. cf. Hieronym. tom. 5 fol. 86 D tom. 9 p. 185 B p. 248 C.

1014

θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν
οὐδ' εἰς τὸ μεῖζον ἦλθε· τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ
χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.

Stob. Ecl. 1, 2, 17 p. 36 sine lemm.: '*θεοῦ — προθυμίας*'. vs. 1 recurrit in Men. mon. 250 (Anecd. Boiss. vol. 1 p. 255), ubi *θεοῦ γὰρ χωρὶς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτῶν.* item in Anth. Pal. 10, 107: *Εὐριπίδου. 'θεοῦ μὲν ἐκτὸς οὐδεὶς* (*οὔτις* Iacobs.) *εὐτυχεῖ βροτός.'* cum Anthologia consentit, sed om. poetae nomen Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 6. vs. 2 *μεῖον* vulgo, *μεῖζον* scripsi.

1015

τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα.

Stob. Ecl. 2, 7, 11 p. 340: '*τὰ πλεῖστα — αὐθαίρετα*'. Insequenti Euripidis loco *τοῦ αὐτοῦ* praefigitur. Idem versus legitur in Men. mon. 499.

1016

οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον·

οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων
οὔτ' εὐγενείας οὔτε θωπείας ὄχλου.
ἀρετὴ δ' ὅσῳπερ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς,
τοσῷδε μᾶλλον αὔξεται τελουμένη.

Stob. Flor. 1, 6 sine lemmate: 'οὐκ ἔστιν — τελειουμένη'. Euripidis esse locum docet Orion Flor. Eurip. 21 p. 57, 25. Cum vs. 1 cf. Men. mon. 416: οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον. mon. 482: σοφία δὲ πλούτου κτῆμα τιμιώτερον. vs. 3 εὐγενείας] ἀσφαλείας Stob. ὄχλου] ὄχλων Or. vs. 4 et 5 fortasse a praegressis dirimendi sunt; an ἀρετὴ vs. 4 in αὕτη mutandum? vs. 5 τελουμένη Or., τελειουμένη Stob.

1017

ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλῶν.

Stob. Flor. 1, 7: Εὐριπίδου. 'ἀρετὴ — καλόν'. καλῶν Meinekius.

1018

τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις,
ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.

Stob. Flor. 4, 2: Εὐριπίδου. 'τὸ — θράσους'. vs. 1 τὸ μήδ' (vel τὸ δὲ μήδ') εἰδέναι μηδὲν libri, τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν Grotius. Locum Menandri potius esse quam Euripidis statuit Dobraeus.

1019

τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.

Stob. Flor. 4, 19: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.). 'τὸ δ' — βροτούς'. vs. 2 εἰς συμφορὰν καθίστησι πολλὴν] εἰς ἡδονὰς καθῆκε πολλὰ unus Schowii codex, εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ Hermannus.

1020

εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει.

Stob. Flor. 4, 31: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐριπίδου). 'εὖ — ἔχει'. vs. 1 κἂν εἴ libri, κεἴ Valck. vs. 2 ἀμουσίας Grotius.

1021

φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας,
τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν·
καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν
ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.

Stob. Flor. 9, 15: Εὐριπίδου. 'φεῦ φεῦ — ὠγκωμένοις'. vs. 1 τὰ δίκαι' libri, τἄνδιχ' Musgravius.

1022

δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων

οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν.

Stob. Flor. 12, 1: Εὐριπίδου. ‘δύστηνος — ἀληθέσιν’. vs. 1 καὶ τὰ καλὰ libri, τὰ καλὰ καὶ Porson. vs. 2 κακοῖς libri, καλοῖς Grotius. κἀληθέσιν Porson.

1023

πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω
ἢ σκλήρ' ἀληθῆ; φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.

Stob. Flor. 13, 1: Εὐριπίδου. ‘πότερα — κρίσις’.

1024

ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε.

Stob. Flor. 13, 15: Εὐριπίδου. ‘ἀτὰρ — ποτε’.

1025

ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο
δειναί, πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται.

Stob. Flor. 20, 26: Εὐριπίδου. ‘ὀργαὶ — προσίσταται’.

1026

ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.

Stob. Flor. 20, 39: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.). ‘ὁ θυμὸς — ἔχει’.

1027

ὅταν δ' ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ
λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον
ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺ προσδόκα.

Stob. Flor. 22, 5: Εὐριπίδου. ὅταν — προσδόκα' (vs. 1—4). Iidem versus extant in Comp. Men. et Philem. p. 360. De versuum auctore et lectione testes dissentiunt. Εὐριπίδου Stobaei cod. A, Φιλιστίωνος Maximus Conf. vol. 2 p. 625 et Comp. Men. vs. 1 δ' addidit Meinekius. πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ] πονηρὸν εἰς ὕψος φερόμενον Comp. Men., πονηρὸν εἰς ὕψος αἰρόμενον Max. Conf. vs. 2 λαμπρῷ] κακῶς Comp. Men., λαμπρόν Meinekius. γένει] τύχῃ Max. Conf. et Comp. Men. vs. 3 ὀφρύν] ὀφρῦν Stobaei M et Max. Conf. ἐπηρκότα] καθηρκότα Max. Conf. vs. 4 τάχιον Max. Conf. et Comp. Men. νέμεσιν εὐθὺς vulgo, νέμεσιν ἥξειν Comp. Men., μεταβολὴν Max. Conf., νέμεσιν εὐθὺ Bothius. Maximus Conf. hunc addit versum: ἐπαίρεται γὰρ μεῖζον, ἵνα καὶ μεῖζον πέσῃ, qui num Euripideus sit dubito. respicere videtur Basilius Macedo Exhort. 65: μὴ οὖν μέγα ἐπαρθῇς, φησίν, ἵνα μὴ μεῖζον πέσῃς. unde ἐπαίρεται γὰρ μέγ', ἵνα corrigas.

1028

κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν,

ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον;

Stob. Flor. 22, 6: τοῦ αὐτοῦ. ‘κρίνει — ὅλον;’ vs. 1 κρίνει τίς αὐτὸν libri, corr. Valck. ἄνθρωπον πώποτ' vel πώποτ' ἄνθρωπον libri, πώποτ' ἀνθρώπων Valck.

1029

ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκομεν.

Stob. Flor. 23, 5: Εὐριπίδου. ‘ἅπαντες — γινώσκομεν’. Eosdem versus om. p. nom. habent Anecd. Boiss. vol. 1 p. 114 Orion Ritschel. p. VI, 10 Men. mon. 46 et 47 Vita Aesop. p. 46, 5. vs. 1 πάντες Vita Aesop. εἰς τὸ] τοῦ Vita Aesop. vs. 2 ἁμαρτάνοντες] ὅταν σφάλωμεν Stob., ubi ὅταν ποιῶμεν AM. συνήκαμεν Orion, γινώσκομεν ceteri. Euripidem imitatur Sosicrates Com. 4 p. 592: ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακόν ἐσμεν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν, αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γινώσκομεν.

1030

συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖς,
ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ
ἢ δεσμὸν ἢ βίαια πολεμίων κακά,
ἢ παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων;
ἤτἄρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι,
ἢ τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης.

Stob. Flor. 28, 12: Εὐριπίδου. ‘συγγνώμονάς — κακά (vs. 1—3). Integrum locum sine lemmate Stob. Ecl. 1, 3, 40 p. 126 servavit. vs. 1 δοκεῖ] δοκεῖς Flor. codex A. vs. 2 ὅρκον Eclog. cod. A, ὅρκοις Flor. ἐκφεύγειν Flor. vs. 4 παισὶν corruptum, τοῖσιν ci. Valck., καὶ σὺν Boiss. vs. 5 ἢ τἄρα vulgo, ἤτἄρα (i. e. ἤτοι ἄρα) scripsi. vs. 6 εἰ ed., ἢ A.

1031

οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον
ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

Stob. Flor. 36, 14: Μενάνδρου. ‘οὔτ' ἐκ — λόγον’. Tragici poetae locum esse ci. Meinekius Com. 4 p. XIII sq., quam coniecturam confirmat codex Vindob., ubi insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ Δικτύος praefigitur: iam patet Menandri locum excidisse. Fortasse huc respicit Plut. Mor. p. 507 A: οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥᾴδιόν ἐστιν αὖθις κατασχεῖν οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρατῆσαι καὶ συλλαβεῖν δυνατόν. vs. 1 χερὸς μεθέντα] χερῶν ἀφέντα legisse videtur Plut.

1032

μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος.

Stob. Flor. 39, 2 sine lemmate: ‘μὴ — πειρώμενος’. Sequi

tur Phoenissarum locus, cui *τοῦ αὐτοῦ Φοινίσσαις* praefigit Vindob. *πατρίδι συλλαβεῖν* ci. Maehly.

1033

πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου
κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν.
τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς
ἐν βίῳ χωρεῖ.

Stob. Flor. 39, 4: *τοῦ αὐτοῦ* (sic Vind., praecedit Phoenissarum locus). '*πολλοῦ — χωρεῖ*'. vs. 1 sq. *πολλῷ χρυσοῦ γὰρ καὶ πλούτου κρεῖσσον* scripserim. vs. 3 et 4 non expedio.

1034

ἅπας μὲν ἀὴρ ἀετῷ περάσιμος,
ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

Musonius in Stob. Flor. 40, 9: *σύμφωνα δὲ τούτοις λέγει καὶ Εὐριπίδης ἐν οἷς φησιν* '*ἅπας — πατρίς*'.

1035

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψήλ' ἄγειν.
ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο
ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων,
τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν.

Stob. Flor. 43, 13: *τοῦ αὐτοῦ* (ita Vindob., praecedit Eur. fr. 269). '*οὐκ — ἐχρῆν*'. vs. 1 iisdem verbis in Hecub. 805 legitur. vs. 2 *χρὴ* libri, *χρῆν* Matth. idem vs. 4—6 alius loci esse suspicabatur, fortasse recte. vs. 4 *πρῶτος ὢν ἠτάζετο* Meinekius. vs. 5 *τόξ' ἰάλλων* Meinekius. vs. 6 *τούτων*] *τοῦτον* Vindob.

1036

ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
βωμὸν προσίζει, τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν
πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν οὐ τρέσας θεούς·
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί.

Stob. Flor. 46, 3: *Εὐριπίδου.* '*ἐγὼ — ἀεί*'.

1037

ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,
οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς·
τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις.

Stob. Flor. 48, 2: *Εὐριπίδου.* '*ἀλλ' — ἀσθενεστέροις*'.

1038

σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς.

Stob. Flor. 51, 6: *Εὐριπίδου.* '*σὺν — βροτοῖς*'.

1039

νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ,
κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
ὁρᾷς τὸν εὐτράπεξον ὡς ἡδὺς βίος
ὅ τ' ὄλβος ἔξωθέν τίς ἐστι πραγμάτων·
ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία,
εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα·
οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν,
ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη.

Stob. Flor. 51, 14: *Εὐριπίδου.* '*νεανίας — θηρωμένη*'. vs. 1 *ὢν* om. AB. *στυγεῖ* ed., *στυγῇ* MVind. Voss. vs. 3 utitur Ath. XIV p. 641 C: *ὄντως γὰρ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἀποβλέψαντα ἔστιν εἰς τὰ παρακείμενα εἰπεῖν* '*ὁρᾷς — βίος*'. vs. 4 aut interpolatus est aut graviter corruptus. vs. 7 *τὴν εὐδοξίαν* ci. Iacobsius; cf. fr. 239, 3.

1040

μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα.

Stob. Flor. 54, 14: *Εὐριπίδου.* '*μισῶ δ' — μειλίγματα*'. Continuo subicitur *τοῖς πράγμασιν γὰρ κτέ.* (Eur. fr. 289), quae cum his versibus non cohaerent. vs. 2 *πάντως* ci. Gesner. *προφέρῃ* A, *προσφέρει* M.

1041

οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ
ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα καὶ σῴζει δόμους.

Stob. Flor. 67, 8: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*). '*οἰκοφθόρον — δόμους*'. vs. 2 *σῴζει*] *αὔξει* A.

1042

οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις
οὔτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ
κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχών.

Stob. Flor. 69, 3: *Εὐριπίδου.* '*οὐ — τυχών*'.

1043

μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν
ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών.

Stob. Flor. 69, 5: *Εὐριπίδου.* '*μακάριος — μὴ λαβών*'. vs. 2

εὐτυχεῖ δ' libri, δυστυχεῖ δ' Lobeck. Cum vs. 1 cf. Men. mon. 614 sive Anecd. Boiss. 1 p. 157: μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὤν.

1044

ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οἷσι συγγηράσομαι.

Stob. Flor. 71, 5: Εὐριπίδου. 'ἐγὼ — συγγηράσομαι'. vs. 1 ἔξω M. vs. 2 οἷσι M. Locus nondum emendatus. Valck. temptavit: A. ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν. B. δίκαιόν ἐστιν, οἷσι συγγηράσομαι.

1045

δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων,
δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν·
οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ
οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν. εἰ δέ του θεῶν
τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν
μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.

Stob. Flor. 73, 1: Εὐριπίδου. 'δεινὴ μὲν — δυσμενής'. Vita Aesopi ed. Westerm. p. 21, 5: ὦ Εὐριπίδη, χρυσοῦν σου τὸ ἀψευδὲς στόμα, ἅτε ἔλεγες 'πολλαὶ μὲν — κακόν' (vs. 1—4). vs. 1 δεινὴ μὲν ἀλκὴ Stob., πολλαὶ μὲν ὀργαὶ Vita Aesop., unde ὀργὴ fortasse recipiendum. vs. 2 ποταμῶν Vita Aesop., ποταμοῦ Stob. θερμοῦ] θερμαὶ Stobaei cod. Vind. vs. 4 ἀλλ'] πλὴν Vita Aesop. vs. 5 τοιοῦτ' ἐν libri, τοιοῦτον scripsi. pro γραφῇ malim γραφεῖ. vs. 6 δείξειεν] λέξειεν BVoss.

1046

μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος·
ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος,
τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον;

Stob. Flor. 74, 10: Εὐριπίδου. 'μοχθοῦμεν — πλέον;' vs. 1 φρουροῦντες Vind., φρονοῦντες A. vs. 2 ἔνδικος B, ἔνδον A, ενδοσ MVind., unde ἔννομος malim. vs. 3 τί δὴ φυλάσσει A.

1047

γυναικὶ δ' ὄλβος, ἣν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ.

Stob. Flor. 74, 15: Εὐριπίδου. 'γυναικὶ — ἔχῃ'. ἂν libri.

1048

ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν.

στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλισθ᾽· ὁρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει·
κείνου γὰρ ἐξέβλαστον· οὐδ᾽ ἂν εἷς ἀνὴρ
γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.

Stob. Flor. 79, 27: *Εὐριπίδου.* '*ἀλλ᾽ — πατρός*'. vs. 1 *ἴστ᾽*] *ἴσθ᾽* MVind. vs. 2 *οὔ σε*] *οὐδὲ* B. *μᾶτερ*] *μῆτερ* BM, *μῆρ* Vind. *δεῖ* libri, *ἀεὶ* Scaliger. vs. 3 *τῶν* om. A. vs. 5 *εἷς μ᾽ ἀνὴρ* scripserim, aut vs. 6 *αὐδήσειέ μ᾽* ut Meinekius coniecit.

1049

καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ᾽ ἔπη καλῶς ἔχει·
λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς.

Stob. Flor. 81, 3: *Εὐριπίδου.* '*καὶ — βροτοῖς*'. vs. 2 *λόγος γὰρ ἐσθλὸς* ed., *λόγος γὰρ ἐσθλοῦ* A, *λόγου γὰρ ἐσθλοῦ* BMVindob., *λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ* scripsi. *φόβου*] an *θυμοῦ*? cf. Men. mon. 37: *θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος.*

1050

ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς.

Stob. Flor. 87, 8: *Εὐριπίδου.* '*ἡ — πατρίς*'. *τοῦ*] *τῶν* Vind. *πατρίς*] *πάρος* ci. Bothius. Lemma *Εὐριπίδου ἠλεκτ* scribitur in Vind.; sequitur Electrae locus. AM coniungunt hunc versum cum Epicharmi, si libris fides, loco: *οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ἀποδεδειγμένος τόπος, ὃς ἢ πονηροὺς πάντας ἢ χρηστοὺς ποιεῖ.*

1051

εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,
ἡ δ᾽ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

Stob. Flor. 88, 1: *Εὐριπίδου.* '*εἰ — μένει*'. vs. 1 *εἰ*] *ἦ* Voss. Trinc., *ἦν* AB, f. *νῦν* legendum. *τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων* ci. Maehly.

1052

τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ᾽ ἐπίσταμαι
χρηστοῖς θ᾽ ὁμιλοῦντ᾽ εὐσεβεῖν τ᾽ ἠσκηκότα.
πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
γένοιτ᾽ ἄν; οὐδεὶς τοῦτό μ᾽ ἂν πίθοι ποτέ.

Stob. Flor. 88, 8: *Εὐριπίδου.* '*τοσόνδε — ποτέ*'. vs. 1 *τοσόνδε* libri, *τὸν σὸν δὲ* Pierson. *παῖδα* A, *παῖδας* ceteri. *σωφρονοῦν*] *σωφρονοῦντ᾽* AB. vs. 3 *σώματος* suspectum, *λήματος* Düntzer Philol. 5 p. 191. Ex Hippolyto priore locum petitum esse ci. Monkius, e Phoenice (fr. 809, 9) Bergkius.

1053

οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται,

ὥστ᾽ ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι.

Stob. Flor. 90, 3: τοῦ αὐτοῦ (sc. Eurip.). 'οὐ — πεφυκέναι'. vs. 2 κακοῦ M.

1054

χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ᾽ οὐ χαίρειν χρεών;
σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι.

Stob. Flor. 93, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐριπίδου*). 'σκαιὸν — εἰδέναι' (vs. 2). vs. 1 et 2 om. p. nom. habet Plut. Mor. p. 20 D: καὶ πάλιν 'χρυσοῦ — εἰδέναι'. vs. 2 σκαιόν γε Plut., σκαιὸν τὸ Stob.

1055

ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς,
δεῖν δ᾽ ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο,
οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν, εὐχέσθω δ᾽ ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί.

Stob. Flor. 99, 4: *Εὐριπίδου*. 'ὅστις — ἀεί'. vs. 1 ποιμαίνειν B. vs. 2 δεῖν] δεῖ A. ἀνχρόνων MVind., ἂν χρόνων al., ἀγχονῶν Pierson. ῥιπτεῖν] ῥίπτειν M.

1056

λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους.

Stob. Flor. 99, 10: *Εὐριπίδου*. 'λύπαι — νόσους.'

1057

μέλλων τ᾽ ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον
ἰάσατ᾽ ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα.

Stob. Flor. 102, 2: *Εὐριπίδου*. 'μέλλοντ᾽ — χρόα'. vs. 1 μένοντ᾽ B, μέλλοντ᾽ ceteri libri, μέλλων γ᾽ Valck.

1058

οὐ χρή ποτ᾽ ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον᾽ εἰσαεὶ δοκεῖν·
ὁ γὰρ θεός πως, εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν,
κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος· οἱ δ᾽ ὑπέρφρονες
καὶ τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι
ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην ἐν τῷ παθεῖν.

Stob. Flor. 105, 8: *Εὐριπίδου*. 'οὐ — παθεῖν'.

1059

βέβαια δ᾽ οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς.

Stob. Flor. 105, 40: *Εὐριπίδου*. 'βέβαια — γεγώς'.

1060

θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει·
[ἢ] θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὤν;

Stob. Flor. 108, 15: *Εὐριπίδου.* '*θνητὸς — ὤν;*' vs. 2 *ἢ* addidi, nisi forte hic versus cum praegresso non cohaeret. Tanquam ex Eur. Hippol. fragmentum affertur in codice Vindob., nimirum Hippolyti superstitis est locus quem statim Stobaeus subicit.

1061

πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς,
στέργειν δὲ μοῖραν· τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρως
πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

Stob. Flor. 108, 23: '*πάντων — ἀμπλακεῖν*'. Locus lemmate caret, sed teste Gaisfordo 'Euripidi tribuere videtur' codex Vind.

1062

πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν·
τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας
ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλίᾳ.

Stob. Flor. 108, 25: *Εὐριπίδου.* '*πέπονθας — ἀβουλίᾳ*'.

1063

ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κἀν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Stob. Flor. 108, 43: *Εὐριπίδου.* '*ἀνδρῶν — θεοῖς.*' vs. 2 *τοῖς δεινοῖσι* libri, *τοῖσι δεινοῖς* Grotius. Eosdem versus paulo aliter scriptos male Aeschylo tribuit Plut. Mor. p. 116 F: *καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος* '*ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐναρέτων τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς*'.

1064

οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς
ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις·
ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ ....
μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα,
παραυτὰ δ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ.

Stob. Flor. 113, 5: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*). '*οὐκ — διπλᾶ*'. vs. 2 *παραινεσεις* sine accentu M. post vs. 3 quaedam excidisse videntur. vs. 4 *μεθ' ἧς*] *μέθης* M, *μέθῃ* Valck. Bergkius conicit *ὅστις — ἀνὴρ μεθύῃ, ταράσσει κου γαληνίζει φρένα.* vs. 5 *παραυτίχ' ἡσθεὶς* Gesner, *παραύθ' ὅδ' ἡσθεὶς* Dobr., *παρ' αὐτὰ* (*παραυτὰ* M) *δ' ἡσθεὶς* libri. ibidem *διπλῶς* A.

1065

ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις,
καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·

λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλεια λαμβάνει,
ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει.

Stob. Flor. 116, 6: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Εὐρ.*). '*ὦ γῆρας — γένει*'. vs. 2 *βούλετ' ἀνθρώπων*] *ἕτοιμος ἀνθρώπων* ci. Elmsl., *βούλεται βροτῶν* Wagner. vs. 3 *μεταμέλειαν* libri, *μεταμέλεια* Meinekius. vs. 4 *ὡς*] *οἷς* Vindob. *ἐν θνητῷ γένει* A, *ἐν τῷ γήρᾳ* (*γήρας* Vind.) *βαρύ* al.

1066

τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.

Stob. Flor. 126, 1: *Εὐριπίδου.* '*τύμβῳ — φίλος*'.

1067

Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι
θέλων γενέσθαι ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ.

Strab. IV p. 183: *φθόρον Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων — Εὐριπίδης ἀπήνεγκεν εἰς τὸν Δία·* '*Ζεὺς — πατήρ*'.

1068

πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥάδιον·
κοίλη γὰρ ὄρεσι περίδρομος τραχεῖά τε
δυσείσβολός τε πολεμίοις . . . .
. . . . . καλλίκαρπον . . .
κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασι
καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην,
οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον
οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν
. . . .
γαίας Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός
. . . .
ἀρετὴν ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι
. . . .
Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον
. . . .
πρόσω . . ναυτίλοισιν . . . . .
πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἦλις ἡ Διὸς
γείτων καλεῖται.

Strab. VIII p. 366: *περὶ δὲ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ τούτων καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν ταῦτα μὲν ἀποδεκτέον λέγοντος Εὐριπίδου· τὴν γὰρ Λακωνικὴν φησὶν ἔχειν* '*πολὺν — πολέμοις*' (vs. 1—3). *τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν* '*καλλίκαρπον κατάρρυτόν τε — ἄγαν*' (vs. 4—8). *καὶ ὑποβὰς τῶν πάλων φησὶν ὧν οἱ Ἡρακλεῖδαι περὶ τῆς χώρας ἐποιήσαντο τὸν μὲν πρότερον γενέσθαι* '*γαίης — χθονός*' (vs. 9), *τὸν δὲ δεύτερον*

τῆς Μεσσήνης ‘ἀρετὴν — φράσαι’ (vs. 10), οἵαν καὶ ὁ Τυρταῖος φράζει. τὴν δὲ Λακωνικὴν καὶ τὴν Μεσσηνίαν ὁρίζειν αὐτοῦ φήσαντος ‘Παμισὸν — ἐξορμώμενον’ (vs. 11) οὐ συγχωρητέον. — οὐκ εὖ δὲ οὐδ’ ὅτι τῆς Μεσσηνίας ὁμοίως ἐπιθαλαττιαίας οὔσης τῇ Λακωνικῇ, φησὶν αὐτὴν ‘πρόσω ναυτίλοισιν’ (vs. 12) εἶναι. ἀλλ’ οὐδὲ τὴν Ἦλιν εὖ διορίζει ‘πρόσω — γείτων κάθηται’ (vs. 13 et 14). vs. 3 πολέμοις libri ut videtur omnes, πολεμίοις *n* ex corr. vs. 5 μυρίοισιν (vel μυρίοις) ἅρμασι libri, μυρίοισι νάμασι Casaub. vs. 6 ποιμέσιν libri, ποίμναισιν Valck. εὐβοτάτην libri, εὐβοτωτάτην Casaub. vs. 7 πνοιαῖσι *l.* vs. 9 γαίης libri. φύλου libri opt., φαύλου Casaub. vs. 13 πρόσω suspectum Meinekio, qui διὲκ proposuit. vs. 14 κάθηται libri, καλεῖται scripsi Philol. vol. 4 p. 547. Cresphontis esse hunc locum ci. Musgravius.

1069

ἥκω περίκλυστον προλιποῦσ’ Ἀκροκόρινθον,
ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας

Strab. VIII p. 379: τοῦ δ’ οὖν Εὐριπίδου φήσαντος οὕτως ‘ἥκω — Ἀφροδίτας’, τὸ περίκλυστον ἤτοι κατὰ βάθους δεκτέον κτέ. Eundem locum respicit Plut. Mor. p. 767 F: ἐπεὶ δὲ ἔρως ἔθιγεν αὐτῆς (Laidem dicit) Ἱππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, ὕδατι χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦσ’ Ἀκροκόρινθον καὶ ἀποδρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα μέγαν στρατὸν ᾤχετο. verba ὕδατι χλωρῷ aliunde Plutarchum sumpsisse probabiliter ci. Meinekius: recte idem iudicat verba illa exordium esse carminis parodici, chorumque ista canentem compositum fuisse aut ex hierodulis aut e mulieribus Corinthiacis.

1070

τὰς διωνομασμένας
ναίει Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις.

Strab. XIII p. 616: ὁ δὲ Κάικος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης, οὐθ’ ὡς (οὐδ’ ὀρθῶς ci. Meinekius) Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ ‘τὰς διωνομασμένας ναίειν — τόποις’. ναίειν Straboni deberi videtur, Euripides ναίει dixerit.

1071

ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων.

Suidas v. Εὐριπίδειον ἔπος: ἔφη Εὐριπίδης ‘ἄλλων — βρύων’. Eundem versum om. p. nom. afferunt Plut. Mor. p. 71 F p. 88 D p. 481 A p. 1110 E Galenus vol. 6 p. 307 (vol. 4 p. 266 ed. Basil., vol. 6 p. 139 Chart.) Flor. Leid. 135 in Philol. vol. 6 p. 578 Eust. Il. p. 887, 5. cf. Greg. Naz. Orat. 1 p. 7 B: ἢ τῆς παροιμίας μὴ πόρρω θέωμεν, ἄλλους ἰατρεύειν ἐπιχειροῦντες αὐτοὶ βρύοντες ἕλκεσι. ubi verba Euripidea attulit Elias Cretensis p. 29 B.

1072

εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων.

Suidas: εὐφημία — ἡ ὄντως εὐσέβεια κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων καὶ ἥκιστα ἀλγεινόν. ʿεὐφημία γὰρ — πόνων᾽, ἤκουσάς που, ὦ παῖ Ἀρίστωνος, καὶ Εὐριπίδου· εὐφημία γὰρ παρὰ σπουδαίοις κάλλιστον.

1073

ἀρχαῖον εἴρηκας . .

Suidas: παλαιγενές — τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. — καὶ Εὐριπίδης ʿἀρχαῖον εἴρηκας᾽. ἀντὶ τοῦ εὔηθες. ʿεὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ᾽ οὐ βούλομαι᾽. Extrema verba cum praegressis non cohaerent, unde ducta sint ignoro.

1074

σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ,
πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.

Theophil. ad Autol. 2, 9 p. 108: καὶ πάλιν Εὐριπίδης ʿσῶσαι — σωτηρίαν᾽. vs. 1 ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ τινα Grotius, an ὁπόταν ἄνδρα τῷ θεῷ δοκῇ leg.? vs. 2 πολλὴν δίδωσι πρόφασιν Grotius, fortasse προφάσεις καλὰς δίδωσιν praeferendum.

1075

ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

Theophil. ad Autol. 2, 53 p. 252: ὡσαύτως καὶ Εὐριπίδης ʿἀνάσχου — ἔχαιρες᾽. ʿνόμου — κακῶς᾽ (fr. 1076). ἀνάσχου libri, ἀνέχου Heathius.

1076

νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃ κακῶς

Theophil. ad Aut. 2, 53 p. 254, vide fr. 1075. νόμου codex B, νόμον al., νόμος Grotius. λάβῃ] λάβῃς Grotius.

1077

ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος.

Theophil. ad Aut. 2, 53 p. 254: καὶ πάλιν ὁ αὐτός (sc. Εὐρ.) ʿἐχθροῦ — μέρος᾽. ἐχθροῦ libri ut videtur, fortasse ἐχθροὺς legendum.

1078

Tzetz. in Lycophr. 175: κατὰ δὲ Εὐριπίδην ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυτὴν ὡς ὁ Πρωτεὺς εἰς διαφόρους ἰδέας. ibid. v. 178: ὁ δὲ Εὐριπίδης ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ.

1079

Varro L. L. 7, 82: *apud Ennium ʿAndromachae nomen qui indidit, recte indidit᾽. imitari dum voluit Euripidem et ponere* ἔτυμον, *est lapsus. nam Euripides quod Graeca posuit,* ἔτυμα *sunt aperta. ille ait, ideo nomen additum Andromachae, quod* ἀνδρὶ μάχεται. *hoc Ennii quis potest intellegere viro adversam significare —?*

1080

αἱμύλη

Anecd. Bekk. p. 363, 3: *αἱμύλος — Εὐριπίδης δὲ καὶ αἱμύλη εἶπε θηλυκῶς.* Item Aesch. Prom. 206: *αἱμύλας δὲ μηχανάς.*

1081

ἀμβλυωπός

Pollux 2, 51: *ἀμβλυωπία, ἀφ' ἧς ἀμβλυωπός παρ' Εὐριπίδῃ.* An *ἀμβλῶπες* legendum? Rhes. 737: *ἀμβλῶπες αὐγαί.*

1082

ἀπάγου

Anecd. Bekk. p. 414, 15: *ἀπάγου· ἀντὶ τοῦ πρὸς σαυτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης.* Eadem Suidas v. *ἀπάγου* et (om. *Εὐριπίδης*) Zon. Lex. p. 283.

1083

ἐμβριμώμενος

Etym. Gud. p. 183, 27: *ἐμβριμώμενος· ἐπιτιμῶν — κεῖται δὲ ἡ λέξις ἐν τῷ Εὐριπίδῃ.* Aeschylus dixit *ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας* Sept. 461.

1084

εὐπαιδευσία

Pollux 9, 161: *καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ εὐπαιδευσία.*

1085

θυστάς

Schol. Aeschyl. Sept. 269: *θυστάδος] τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινομένης. ἀφ' ἧς ἐνίοτε καὶ ἡ Βάκχη. σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ.*

1086

λῇς

Etym. M. p. 564, 22: *ὅθεν καὶ τὸ λῇς ἀντὶ τοῦ θέλεις μετὰ τοῦ Ι Εὐριπίδης.* Heracl. 163 hanc formam restituendam putavit Scaliger, cf. fr. 714.

1087

Ξάνθιος

Steph. Byz. v. *Ξάνθος* p. 480, 18: *ἔστι καὶ Ξάνθος πόλις ἐν Λέσβῳ· ὁ πολίτης Ξάνθιος, ὡς Εὐριπίδης.*

1088

ξενοφόνον

Pollux 3, 58: *ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἴρηκε* (fr. 669) *καὶ ξενοφόνον.* Fortasse leg. *ξενοφονεῖν*, quod extat Iph. T. 1021.

1089

ἐπρoξένει

Anecd. Paris. vol. 4 p. 114, 12: *λέγουσι δὲ καὶ ἐγγύησε καὶ κατεγγύησε. καὶ Εὐριπίδης ἐπροξένει, καὶ Ἀριστοφάνης.*

1090

ῥαχίζειν

Phot. Lex. p. 482, 1: *ῥακχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ.* Eadem Anecd. Bachm. vol. 1 p. 357, 25 (ubi *ῥακχίζων* ed.) et Anecd. Paris. 4 p. 174, 21 (ubi *ῥαχίζειν*). Similiter Cyrillus in Anecd. Paris. vol. 4 p. 199, 31 et Suidas: *ῥαχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης.*

1091

χνοῦν

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 418, 24: *χνοῦν· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Εὐριπίδης δὲ θηλυκῶς τὴν χνοῦν.*

FRAGMENTA DVBIA ET SPVRIA

1092

ἄρχεσθαι χρεὼν
κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεισσόνων.

Stob. Flor. 44, 1: *Εὐριπίδου* (sic Trinc., lemma om. AMVind.). '*ἄρχεσθαι — κρεσσόνων*'. vs. 2 *κρεσσόνων* libri, *κρεισσόνων* Valck. recte, dummodo Euripidis sit locus.

1093

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφρήλατος

Argum. Eur. Rhes.: *πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται* (in Euripidis Rheso). *ὁ γοῦν Δικαίαρχος* (*δικαίαν* libri) *ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως* '*νῦν — διφρήλατος*'. *ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἄν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως* '*ὦ τοῦ — ἐκτετριμμένην*' (fr. 1094).

1094

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
Παλλάς, παρῶμεν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς
λόγχῃ βιαίως Ἕκτορος στροβούμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
ἐξ οὗτ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν
κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας

καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

Argum. Eur. Rhes., vide fr. 1093. vs. 1 *τέκος* om. A. vs. 3 *στράτευμα* A, *στρατεύματι* Harl. vs. 4 *μάχῃ*] *μακρῇ* A, *μακρῷ* Havn. vs. 5 *βιαία* vel *βιαίας* libri, *βιαίως* Hermannus. vs. 6 *οὐκ ἔνεστι* AHavn., *οὐδέν ἐστιν* ceteri. *βάρβαρος* AHavn., *ἄλγιον βάρος* fere ceteri, *ἀλγέων ἄκος* Kirchhoffius. vs. 7 *ἐξ οὗ γ'*] *ἐξ ὅτ'* AHavn., *ἐξ ὥτ'* Harl., *ἐξ οὗτ'* scripsi. vs. 8 *προσήκειν* libri, *προήκειν* Valck. vs. 9 *Ἀθηνᾶ* libri, *Ἀθάνα* Valck. *φίλα γ'* A, *φίλτατ'* ceteri, *φιλτάτης* Valck. vs. 11 *βίᾳ* om. A.

1095

ἀγοραῖος νοῦς

Anecd. Bekk. p. 339, 10: *ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πάνυ εὐτελὴς καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης.* Potius *οὕτως Ἀριστοφάνης* (Com. vol. 2 p. 1142) dicendum fuisse suspicatur Meinekius.

1096

θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ γενναιότητι
καὶ ἐπιεικείᾳ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο.

Anonymus Anecd. Oxon. vol. 4 p. 254, 19: *Εὐριπίδου.* '*θράσει — ἐπεκτήσατο*'. Theocrito locum tribuit Arsenius p. 458, 17, sed ibi pro *Θεοκρίτου* leg. *Θεοκτίστου*, cf. Theoctisti sent. in Orellii Opusc. sent. vol. 1 p. 404. Prima verba cum numerum iambicum referant, cetera eidem legi quidam astrinxerunt, ut Musgravius proponens: *θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ | γενναιότητι κἀπιεικείᾳ τρόπων | ἀρετὴν ἐπεκτήσαντο μυρίοι βροτῶν.* Sed ipsa verba minime Euripidea sunt.

1097

ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστι καὶ πάντα δι' ἡδονῆς γίνεται.

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 316, 15: *λιγυρῶς δὲ οὐ λέγω ἡδέως κατὰ τὸν Εὐριπίδην* '*ἡδονὴ — γίνεται*', *ἀλλὰ λιγὺ τὸ ὀξύ.* Schneidewinus Coni. crit. p. 110 proposuit: *ἡδονὴ δὲ πανταχοῦ 'στι πάντα καὶ δι' ἡδονῆς | γίγνεται.* mihi obscurum est quid verba *ἡδονὴ — γίνεται* hoc loco sibi velint.

1098

Georgius Syncellus Chronogr. p. 283, 6: *Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἄτλαντα ὄρος εἶναι φησὶν ὑπερνεφές.* Cosmas Hieros. in Greg. Naz. Maii Spicil. vol. 2 p. 162: *Εὐριπίδης δὲ ὁ τραγικὸς ὄρος ὑπερνέφελον ἔφησε τὸν Ἄτλαντα.* Fortasse respicitur Eur. Ion. 1.

1099

κακᾶν βίων διαγωγήν

Gregorii Cor. codex Paris. 2678 ed. Schaef. p. 226: *γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ΩΝ ληγούσας διὰ τοῦ ΑΝ προφέρουσιν οἱ Δωριεῖς, μουσᾶν λέγοντες ἀντὶ τοῦ μουσῶν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι ἁλιαδᾶν, καὶ Εὐριπίδης 'κακᾶν βίων διαγωγήν', ἀντὶ τοῦ ἁλιαδῶν καὶ κακῶν βίων.* Sophocleum *ἁλιαδᾶν* legitur Ai. 880, de Euripide quae traduntur aut ficta sunt aut graviter corrupta.

1100

Lactantius Instit. 5, 15, 11: *neque enim falsa est illa sententia quae apud Euripidem fertur in hunc modum 'quae hic mala putantur, haec sunt in caelo bona'.* Euripidis nomen mihi suspectum est.

1101

Macar. 6, 83: *ὀχληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών· αὕτη Εὐριπίδου ἐστίν.* Leutschius conicit respici Eur. Alc. 540: *λυπουμένοις ὀχληρός, εἰ μόλοι ξένος.*

1102

Olympiod. in Plat. Alcib. p. 45 sq.: *οὗτος* (sc. *Ξέρξης*) *γὰρ οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῶν στοιχείων ἐπῄρετο καὶ ὥς φησιν Εὐριπίδης, ὅτι θάλατταν μὲν ἐπέζευξε.* Aeschyli locum Pers. 72 Olympiodorus spectasse videtur. Certe non debebat ex h. l. concludi Euripidis esse trimetros a Plut. Mor. p. 110 D traditos.

1103

Olympiod. in Plat. Alcib. pr. p. 166 sq.: *ἀλλὰ καὶ φιλογυμναστίαν ἤσκουν παρὰ τὸν Εὐρώταν κοινῶς ἄνδρες καὶ γυμναζόμενοι* (l. *ἄνδρες καὶ γυναῖκες γυμναζόμενοι*). Respici videtur Eur. Andr. 595 sqq.

1104

Lutat. Stat. Theb. 5, 163 p. 171 ed. Lindenbr.: *circumvolat umbra] et hoc poetice, ut Euripides 'syrseen opersu'. Virgilius* (Aen. 4, 386) *'omnibus umbra locis adero, dabis improbe poenas'.* Locum corruptum non expedio.

1105

Anecd. Bekk. p. 338, 14: *ἄγλαι· ὄμμα. Εὐριπίδης.* Locus manifesto corruptus: legendum videtur *ἀγλάισμα*, quo vocabulo saepius utitur Euripides; interpretationem omissam ne mirere, cf. eiusdem lexici p. 328, 31 et p. 362, 29.

1106

ἀλίαστον

Anecd. Bekk. p. 383, 8: *ἀλίαστον· τὸ μάταιον. Εὐριπίδης. ἔστι δὲ τὸ ἀνέγκλητον, ὃ οὐκ ἔστι φύλαξασθαι, κατὰ ἀπόφασιν.* Interpretatio aut inepta aut corrupta; pro *ἀνέγκλητον* temptabam *ἀνέγκλιτον* vel *ἀνέκκλιτον*, quid sit *τὸ μάταιον* ignoro. Fortasse respicitur Eur.

Hec. 85: κοὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' ἀλίαστος (conieci ἀλίαστον) φρίσσει ταρβεῖ.

1107

ἀλλήλων

Anecd. Bekk. p. 378, 13: ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης. Eadem Suidas v. ἀλλήλων et Philem. Osanni p. 19. Observationem perversam merito dicit Bernhardy.

1108

βάσκανος

Etym. M. p. 190, 23: βάσκανος — ὁ φθονερὸς καὶ βλαβερός. οὕτως Ἀριστοφάνης. [οὕτως Εὐριπίδης.] Φερεκράτης δὲ ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ. Verba οὕτως Εὐριπίδης om. codex Voss., recte opinor.

1109

ἔρρ' ἰών

Phot. Lex. p. 17, 11: ἔρριον· εἰς φθοράν. Εὐριπίδης. Cf. Hesych. 1 p. 1445: ἔρριον· εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. Pro ἔρριον v. d. Anglus ci. ἔρρ' αἰθέριον ex Eur. Andr. 830, probabilius ἔρρ' ἰών ci. Meinekius.

1110

ζύγαστρον

Phot. Lex. p. 54, 12: ζύγαστρον· κιβωτός, κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός, παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι. οὕτως Εὐριπίδης. Fortasse respicitur Eur. Ion. 32, ubi pro αὐτῷ σὺν ἄγγει proposui αὐτῷ ζυγάστρῳ. Eodem nomine usus est Soph. Trach. 692.

1111

κρυπταί

Ar. Thesm. 600: κρυπτὸς ἐγκαθήμενος. ubi Schol.: ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται (κρύπτειαι vel potius κρυπτεῖαι Bernhardy) παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχή τις κρύπτεται (κρυπτεῖαι Fritzschius, κρυπτευταί Bernh.). Euripidis mentio iam Dindorfio suspecta fuit; fortasse legendum καὶ παρ' Ἀριστοτέλει ἐν ταῖς τῶν Λακ. π., cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 2 p. 129.

1112

περιδῦσαι

Pollux 7, 44: ἀποδῦσαι καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφοκλῆς, καὶ περιλωπίσαι, ὅπερ Ὑπερίδης (Εὐριπίδης C) περιδῦσαι εἴρηκεν.

1113

Phot. Lex. p. 421, 22: περισο· περιφέρειν. Εὐριπίδης. Loci medela incerta; temptabam περισσὰ φρονεῖν. Εὐριπίδης (fr. 916, 3).

1114

Schol. Phleg. Trall. Mirab. c. 3 p. 48 Franz.: μεταξὺ Σουσια-

νῆς καὶ Βακτριανῆς τόπος ἐστι Καταστίγωνα, ὅπερ Ἑλληνιστὶ νῆσον δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ ἵπποι διάφοροι γίνονται· εἰσὶ δὲ πᾶσαι ξανθαί. ὁ δὲ Εὐριπίδης πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τὴν Νησαῖαν φησὶν εἶναι. Euripidis mentionem ad Dictyem referri iussit Vnger Theb. Parad. p. 376 coll. Suid. v. *ἵππος Νισαῖος*, cuius glossae initium cum scholio allato fere consentit, post *διάφοροι γίνονται* autem haec extant: *οἱ δὲ ἀπὸ ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησὶ λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δίκτυι Ὀρφεὺς λέγει· ἡ Νίσα τόπος ἐστὶν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.* Fortasse Euripides dixit *Νησαίας ἵππους* (hanc enim glossam praebent Photius Lex. p. 299, 2 et Hesychius 2 p. 679), fortasse *ὁ δὲ Εὐριπίδης* errori debetur sive librariorum sive auctoris.

1115

θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον;
τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον.

Clem. Alex. Protr. p. 59: ‘*θεὸν — ὁρώμενον*’, *Εὐριπίδης λέγει.* Eosdem versus Philemoni tribuit Iustinus M. vol. 1 p. 114. Christiani hominis esse recte iudicat Meinekius. vs. 1 *ποῖον εἰπέ μοι*] *εἰπέ μοι ποῖον* Iustini cod. Arg. *νοητέον* Clem., *νομιστέον* Iust. vs. 2 *καὐτὸν*] *αὐτὸν δὲ* Iustini cod. Arg.

1116

ποῖος δ' ἂν οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο
δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς;

Clemens Alex. Strom. V p. 691: *παγκάλως τοίνυν ὁ Εὐριπίδης συνᾴδει τούτοις γράφων* ‘*ποῖος — πτυχαῖς;*’ Christiani poetae haec esse suspicor, non Euripidis.

1117

ΕΡΜΗΣ. *Δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς*
οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς·
ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα
Ἀκρίσιος εἴληχεν, τύραννος τῆσδε γῆς·
Ἕλλησι δ' Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται.
οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς
Πυθῶδ' ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοίβῳ τάδε·
πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ,
τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών;
κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα·
ἔσται μὲν ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
οὐκ ἐξ ἐκείνου· πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν
φῦσαι δεήσει. κατά πως κείνη ποτὲ
εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ
ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί,

ὃς τῆσδέ τ᾽ ἄρξει χἀτέρας πολλῆς χθονός.
τοιαῦτ᾽ ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα
γάμων ἀπείχεθ᾽· ὅμως δέ γε τίκτει λαθών,
πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικώμενος.
Δανάην δέ πως ὠνόμασε τήνδ᾽, οὕνεκα
πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος.
ἐν παρθενῶσι δ᾽ εὐθὺς οἷς ἐδείματο
δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις,
εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν.
εἶθ᾽ ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος,
καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ᾽ Ἑλλάδα,
φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ
εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα πως ἠβούλετο.
σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων, εἰς μηχανὴν
τοιάνδ᾽ ἐχώρησ᾽, ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς,
ποθεινὸν εἰδὼς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς
διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης.
ἡ δ᾽ ἀγνοοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον
κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ᾽ ἐδέξατο.
χρόνῳ δ᾽ ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ᾽ ἐγκύμονα,
εἰς θαῦμ᾽ ἐσήει κἀξεπέπληκτο σφοδρῶς,
ὡς εἰς τόδ᾽ ἦλθε μέμψιν εὐλαβουμένη.
φυγῇ δὲ λάθρα τῆσδε γῆς ὁρμωμένην
μαθὼν πατήρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις
εἵργει χολωθεὶς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει,
τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν·
κἂν ταῦτ᾽ ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ᾽ ἴδῃ,
ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι,
τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν. ὧν δέ γ᾽ ἐστάλην,
μύθους Δανάῃ τούσδ᾽ εὐπροσηγόρους ἄγων
ἐκ Διός, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν.
ὑπηρέτην γὰρ ὄντα τἀπεσταλμένα
πράσσειν προθύμως, ὅστις ἄν γ᾽ ᾖ νουνεχής.

ΧΟΡΟΣ. τίς ὁ καινοτρόπος οὗτος μῦθος
κατ᾽ ἐμὰν ἧκεν ἀκουάν;
ἔνθ᾽ ἀσπερχὲς μενεαίνουσα
τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω.
τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην
βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν;
ἣν μήποτ᾽ ὤφελ᾽ εἰς ὦτα φέρειν
ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας,
ὡς ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσ᾽ ἄλεκτρος
ἀνδρός· πατὴρ δέ μιν κλῄσας
ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει.
ταῦτ᾽ ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω.

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τύραννον χθονὸς τῆσδ'
Ἀργείας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα.
ὀργῇ βαρύς, ὡς δόξαι, κέαρ.
ΑΚΡΙΣΙΟΣ. σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες,
οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους . .

Versus istos quos Byzantinae aetati tribuere nemo nunc dubitat, servavit codex Palatinus 287, ubi subiecti sunt Iphigeniae Aulidensi, cuius clausula eiusdem fere est pretii. Primum edidit a. 1597 H. Commelinus, quem parum accurate rem egisse docet apographum a Gustavo Wolffio factum. Ipsis versibus praemittitur argumentum et personarum index, quae h. l. subiungo, quoniam sunt qui auctori eorum genuinam Danaen lectam fuisse suspicentur.

Ὑπόθεσις. Ἀκρίσιος Ἄργους ὢν βασιλεὺς κατὰ χρησμὸν δή τινα τὴν παῖδα Δανάην κατάκλειστον ἐν τοῖς παρθενῶσιν ἐφύλαττε καλλίστην οὖσαν· ἧς ἐρασθεὶς ὁ Ζεὺς ἐπεὶ οὐκ εἶχεν ὅπως μιχθείη αὐτῇ, χρυσὸς γενόμενος καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ στέγους εἰς τὸν κόλπον τῆς παρθένου, ἐγκύμονα ἐποίησεν. ἐξήκοντος δὲ τοῦ χρόνου βρέφος τὸν Περσέα ἀπέτεκε. τοῦτο μαθὼν Ἀκρίσιος εἰς κιβωτὸν ἀμφοτέρους, τήν τε μητέρα καὶ τὸ βρέφος, ἐνέβαλε καὶ κελεύει ῥίπτειν κατὰ τῆς θαλάσσης. ἰδοῦσαι δὲ ταῦθ' αἱ Νηρηίδες καὶ κατελεήσασαι τὸ γεγονὸς ἐμβάλλουσι τὴν (τὸν cod.) *κιβωτὸν εἰς δίκτυα Σεριφίων ἁλιέων, κἀντεῦθεν περιεσώθη ἥ τε μήτηρ καὶ τὸ βρέφος, ὅπερ ἀνδρωθὲν Περσεὺς ὠνομάσθη.*

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. Ἑρμῆς. Δανάη. τροφός. Ἀκρίσιος. ἄγγελος. χορός. Ἀθηνᾶ.

Vs. 4 *εἴληχεν*] *εἴληχ' ὢν* Musgravius. vs. 9 *τυχών*] fort. *τύχω* leg. cum Bothio. vs. 15 *ὑπόπετρον* cod., *ὑπόπτερον* Bentleius. vs. 16 *τῆσδέ γ' ἄρξει* cod., *τῆσδέ τ' ἄρξει* Matth. *θατέρας* cod., *χἀτέρας* Heathius. vs. 17 cf. Aesch. Prom. 669: *τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν.* vs. 18 *ὅμως δέ γε* cod., *ὁ δέ γ' ὅμως* ci. Gust. Wolffius. vs. 19 ex Soph. fr. 847, 4 repetitus. vs. 20 *Δανάην* et *ὅθ' οὕνεκα* cod. *δέ πως*] *δὲ παῖδ'* Boissonadius. vs. 28 *λάθρα πως*] *λαθρίως* Musgravius. vs. 31 *τοῦτο κτῆμα* cod., *κτῆμα τοῦτο* Matth. vs. 33 *αὖ μὴ γνοῦσα* cod., *ἀγνοοῦσα* Heathius. vs. 36 *σαφῶς* cod., *σφοδρῶς* Pierson. vs. 38 *ὁρμωμένης* cod., *ὁρμωμένην* Barnesius. vs. 40 *ὀργῇ* cod., *ἔργει* scripsi. vs. 42 *καὐτὰς τἀληθῆ* cod., *κἂν ταῦτ' ἀληθῆ* Musgr. vs. 47 *γὰρ ὄντα*] *χρεών γε*? vs. 48 *πράσσων* codex secundum Wolffium. vs. 53 *δέσποτιν* cod. vs. 60 *εἰ ταῦτ'* scribendum videtur.

TRAGICI MINORES

CHOERILVS

ΑΛΟΠΗ

1

Pausan. 1, 14, 3: *Χοιρίλῳ δὲ Ἀθηναίῳ δρᾶμα ποιήσαντι Ἀλόπην ἔστ' εἰρημένα Κερκύονα εἶναι καὶ Τριπτόλεμον ἀδελφούς, τεκεῖν δὲ σφᾶς θυγατέρα Ἀμφικτύονος, εἶναι δὲ πατέρα Τριπτολέμῳ μὲν Ῥάρον, Κερκύονι δὲ Ποσειδῶνα.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

. . . *γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμφθεὶς πόδα*

Eust. Il. p. 309, 43: *τετόλμηται δὲ καὶ γῆς ὀστᾶ τοὺς λίθους εἰπεῖν, ὡς δηλοῖ τὸ 'γῆς — πόδα'. ὀστέοισιν* Eust., *ὀστοῖσιν* scripsi. fortasse *λίθοισι* supplendum. Choerili esse verba docet Tzetzes Rhett. vol. 3 p. 650: *αἱ μέντοι λέξεις τροπικαὶ σεμνότητα ποιοῦσι· — ἂν πόρρω δὲ λαμβάνωνται, ὥσπερ ποιεῖ Χοιρίλλος καλῶν τοὺς λίθους γῆς ὀστᾶ, τοὺς ποταμοὺς γῆς φλέβας, ὡς τὴν σελήνην οὐρανοῦ πάλιν Αἰσχρίων σίγμα — τὸν λόγον ἐκτραχύνουσι.*

3

γῆς φλέβες

Tzetzes Rhett. vol. 3 p. 650, vide fr. 2.

PHRYNICHVS

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

Schol. Eur. Or. 859: *Φρύνιχος δὲ ὁ τραγικὸς φησὶ σὺν* (fort. *φησὶν ἐν*) *Αἰγυπτίοις τὸν Αἴγυπτον ἥκειν εἰς Ἄργος.*

1

ἰαίνεται

Hesych. 2 p. 5: *ἰαίνεται· χολοῦται, πικραίνεται* (*ἐπικραίνεται* ante Henr. Stephanum), *παρὰ τὸν ἰόν. Φρύνιχος Αἰγυπτίοις.*

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

2

σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνητον
τείρει

Hesych. 1 p. 123: *ἄθαμβες. Φρύνιχος Ἀλκήστιδι* (*φρύνιχι ἀλκίστιδι* cod.) '*σῶμα — τείρει*'. *γυοδόνιστον* cod., *γυιοδόνητον* Toupius.

3

Servius in Verg. Aen. 4, 694: *alii dicunt Euripidem Orcum in scenam inducere gladium ferentem, quo crinem Alcesti abscindat, Euripidem hoc a Poenia antiquo tragico mutuatum.* Legendum *a Phrynicho*, quam coniecturam occupavit O. Iahnius *Rhein. Mus. N. F.* vol. 9 p. 625.

ΑΝΤΑΙΟΣ

Ἀνταῖος ἢ Λίβυες habet Suidas v. *Φρύνιχος*. Schol. Ar. Ran. 688: *ὁ τραγικὸς Φρύνιχος ἐν Ἀνταίῳ δράματι περὶ παλαισμάτων πολλὰ διεξῆλθεν.* Herculis igitur et Antaei luctationem poeta proposuit.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

4

ἔγκαρπα

Hesych. 1 p. 1068: *ἔγκαρτα· τοὺς κεκουρευμένους πυρούς. ἀλλὰ καὶ ἔγκαρπα. Φρύνιχος Δαναΐσιν* (sic Florens, *δάνεσιν* codex).

ΜΙΛΗΤΟΥ ΑΛΩΣΙΣ

Herodotus 6, 21: *Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ δῆλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μιλήτου ἁλώσι τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ καὶ δὴ καὶ ποιήσαντι Φρυνίχῳ δρᾶμα Μιλήτου ἅλωσιν καὶ διδάξαντι ἐς δάκρυά τε ἔπεσε τὸ θέητρον καὶ ἐζημίωσάν μιν ὡς ἀναμνήσαντα οἰκήια κακὰ χιλίῃσι δραχμῇσι, καὶ ἐπέταξαν μηκέτι μηδένα χρᾶσθαι τούτῳ τῷ δράματι.* Similia referunt plurimi alii, velut Strabo XIV p. 635 Plut. Mor. p. 814 B Aelianus V. H. 13, 17 Schol. Ar. Vesp. 1490 Tzetz. in Hesiod. Op. 412 p. 224 Chil. 7, 997 Epist. p. 25 Suid. v. *Φρύνιχος*. Cf. Liban. Decl. vol. 4 p. 247 et 369. Ceterum haud iniuria dubitatum est, *Μιλήτου ἅλωσις* utrum titulus fuerit dramatis an argumentum *Περσῶν*, quem titulum Suidas v. *Φρύνιχος* commemorat. Brevi post olymp. 71, 3 hoc argumentum a poeta tractatum fuisse consentaneum est.

ΠΛΕΥΡΩΝΙΑΙ

5

στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδί,
Ὕαντος ἣν ἔναιεν ἀρχαῖος λεώς,
πεδία δὲ πάντα καὶ παράκτιον πλάκα
ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις.

Tzetz. in Lycophr. 433 de Hyantibus: *μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίαις* (*Πλευρωνία* Viteb. 2 et 3) *λέγων* '*στρατός — γνάθοις*'. vs. 1 *ποδί*] fort. *πολὺς* leg. vs. 2 *Ὕαντος ὃς γῆν ναῖεν* ed., *Ὕαντος ὃς γυναῖαν* Viteb. 2 et 3,

῞Υαντος ἣν ἔναιεν Vnger. ἀρχαῖος] Ἀγραῖος Vnger Theb. Parad. p. 8. vs. 3 δὲ om. Viteb. 2 et 3. vs. 4 ἐδέννυτο Viteb. 2, ἐδαίννυτο Viteb. 3.

6

κρυερὸν γὰρ οὐκ
ἤλυξεν μόρον, ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο
δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ᾽ αἰνᾶς κακομηχάνου.

Pausan. 10, 31, 4: τὸν δὲ ἐπὶ τῷ δαλῷ λόγον, ὡς δοθείη μὲν ὑπὸ Μοιρῶν τῇ Ἀλθαίᾳ, Μελεάγρῳ δὲ οὐ πρότερον ἔδει τὴν τελευτὴν συμβῆναι πρὶν ἢ ὑπὸ πυρὸς ἀφανισθῆναι τὸν δαλόν, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καταπρήσειεν αὐτὸν ἡ Ἀλθαία, τοῦτον τὸν λόγον Φρύνιχος ὁ Πολυφράδμονος πρῶτος ἐν δράματι ἔδειξε Πλευρωνίαις (πλευρῶνι ἐς ante Facium) 'κρυερὸν — κακομηχάνου'. οὐ μὴν φαίνεταί γε ὁ Φρύνιχος προαγαγὼν τὸν λόγον ἐς πλέον ὡς εὕρημα ἄν τις οἰκεῖον, προσαψάμενος δὲ αὐτοῦ μόνον ἅτε ἐς ἅπαν ἤδη διαβεβοημένου τὸ Ἑλληνικόν.

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

7

ἐφέδρανα

Hesych. I p. 1542: ἐφέδρανα· ἐφ᾽ ὧν καθῆντο οἱ τὰς λύρας ἔχουσι. Φρύνιχος Ταντάλῳ.

ΤΡΩΙΛΟΣ (?)

8

λάμπει δ᾽ ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος

Ath. XIII p. 564 F: Φρύνιχός τε ἐπὶ τοῦ Τρωΐλου ἔφη 'λάμπειν ἐπὶ — ἔρωτος'. p. 604 A: ὡς καλῶς Φρύνιχος ἐποίησεν εἴπας 'λάμπει δ᾽ ἐπὶ — ἔρωτος'. Om. poetae nom. Eust. Od. p. 1558, 18. λάμπει δ᾽] λάμπεις Eust πορφυρέαις] πορφυραῖς Ath. p. 564 et Eust. παρῇσι Porsonus, παρίησι Ath. p. 564 codex A (ubi παρησισι BC, παρειῇσι PVL cum Eust.), παρηίσι Ath. p. 604 PVL (ubi παρειαῖσι C).

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Probabiliter Bentleius Opusc. p. 293 coniecit olymp. 75, 4 Adimanto archonte hanc fabulam actam esse, quo anno Phrynichum tragoedia vicisse testatur Plut. V. Themist. c. 5: ἐνίκησε δὲ καὶ χορηγῶν τραγῳδοῖς (Themistocles), μεγάλην ἤδη τότε σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν τοῦ ἀγῶνος ἔχοντος· καὶ πίνακα τῆς νίκης ἀνέθηκε τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχοντα· Θεμιστοκλῆς Φρεάρριος ἐχορήγει, Φρύνιχος ἐδίδασκεν, Ἀδείμαντος ἦρχεν. Argumentum idem fuit quod Aeschyli Persarum.

9

Τάδ᾽ ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων

Argum Aeschyli Pers.: Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων

ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίχου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι· ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην 'τάδ' — βεβηκότων'. πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου ἧτταν στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις.

10

Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες
καὶ δροσερὰν Ἄραδον

Ar. Vesp. 220: μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα. ubi Schol.: δι' ὀνόματος ἦν καθόλου μὲν ὁ Φρύνιχος ἐπὶ μελοποιίᾳ, μάλιστα δὲ τὸ ἐκ τῶν Φοινισσῶν αὐτοῦ τὸ 'καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν' (fr. 11) ἢ 'Σιδώνιον ἄστυ λιποῦσα'. Hesych. 1 p. 838: γλυκερῷ Σιδωνίῳ. δρᾶμα δὲ ἔστιν ἐν ᾧ τῆς θυμέλης (θεμέλης cod.) ἄρχεται οὕτως 'Σιδώνιον — ἐρανάδαρον'. διαβεβόητο δὲ τὸ μέλος (μέρος cod.) τοῦτο. vs. 1 λιπόντες Hesych., λιποῦσα Schol. Ar. vs. 2 καῖδρος ἐρανάδαρον cod., καὶ δροσερὰν Schowius, Ἄραδον Bergkius.

11

καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν

Schol. Ar. Vesp. 220, vide fr. 10.

12

ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες μέλη

Ath. XIV p. 635 C: καὶ Φρύνιχος δ' ἐν Φοινίσσαις εἴρηκε 'ψαλμοῖσιν — μέλη'.

13

σφηκῶσαι

Antiatt. p. 114, 6: σφηκῶσαι· τὸ δῆσαι. Φρύνιχος Φοινίσσαις. Phot. Lex. p. 560, 14 et Etym. M. p. 738, 42: σφηκῶσαι· τὸ δῆσαι. οὕτω Φρύνιχος.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

14

τό γε μὴν ξείνια δούσαις, λόγος ὥσπερ λέγεται,
ὀλέσαι κἀποτεμεῖν ὀξέι χαλκῷ κεφαλάν

Hephaest. p. 67: τῶν δὲ ἐν τῷ μέτρῳ μεγεθῶν τὸ μὲν ἐπισημότατόν ἐστι τὸ τετράμετρον καταληκτικόν, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Φρυνίχου τοῦ τραγικοῦ τουτί 'τό γε — κεφαλάν'. vs. 2 καὶ ποτέ μιν libri, κἀποτεμεῖν Dorvillius. Fortasse vs. 1 et 2 inter se non cohaerent.

15

ἀργιμήτας ταῦρος

Eust. Od. p. 1430, 62: καὶ 'ταῦρος ἀργιμήτης' ἤγουν λευκός, φασί, παρὰ Φρυνίχῳ ὁ διακομίσας τὴν Εὐρώπην. cf. Hesych. 1 p. 517: ἀργιμήτας ταῦρος· ταχύμητις (ταχομῆτις cod.) ἢ λευκός, παραγώγως (παραγώγους cod.). λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ διακομίσαντος τὴν Εὐ-

ῥώπην. De eodem tauro Moschus 2, 85: κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσῳ μάρμαιρε μετώπῳ.

16

ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὣς κλίνας πτερόν

Plut. Mor. p. 762 F: ἅμα τῷ γε καλὸν ἰδεῖν 'ἔπτηξ' — πτερόν' καὶ τὸ θράσος ἐγκέκλασται. Eundem versum om. p. nom. habet Plut. V. Alcib. c. 4 et Pelop. c. 29. Phrynichi esse verba docet parodia Ar. Vesp. 1490: πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.

17

Ar. Vesp. 1490: πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ — σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων. Sicut verbis πτήσσει ἀλέκτωρ Phrynichi versus ridetur, ita quae sequuntur non dubito quin eodem e poeta repetita sint. Compares Ar. Vesp. 1524: ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε καὶ τὸ Φρυνίχειον ἐκλακτισάτω τις ὅπως ἰδόντες ἄνω σκέλος ὤζωσιν οἱ θεαταί. Hinc suspicor dixisse Phrynichum

ταχὺν πόδα κυκλοσοβήσω
σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.

Etiam Eupolidem (Com. 2 p. 569) risisse Phrynicheum istud ἐκλακτίζειν probabile est, cf. Schol. Ar. Vesp. 1492 et 1524.

18

Ar. Av. 750: ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπόν, ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν. Phrynichei loci parodia manifesta: quid mutarit Aristophanes nescimus; cf. eiusdem dramatis vs. 1066: δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται.

19

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, μή μ' ἀτιμάσας γένῃ.

Priscianus p. 1179, 2 (vol. 2 p. 198): *participia pro verbis ponunt Attici, quod frequenter faciunt Latini.* Φρύνιχος 'ὦ — γένῃ'. Fortasse comici poetae hic versus est (cf. Meinek. Com. 2 p. 605).

20

ἴδριδες

Schol. A Il. Γ, 219: ὁ γὰρ Σοφοκλῆς ἴδριδα ἔφη τὴν αἰτιατικὴν ὅ τε Φρύνιχος τὴν εὐθεῖαν ἴδριδες. Similiter Etym. M. p. 42, 41 et Eust. Il. p. 407, 38 (vide Soph. fr. 948). Tragicum poetam dici probabiliter statuit Meinekius Hist. crit. p. 159.

21

σεμέλη

Hesych. 2 p. 1169: σεμέλη· τράπεζα. παρὰ δὲ Φρυνίχῳ ἑορτή. Lemma suspectum: θυμέλη ci. Schrevelius.

22

ψέλια

Antiatt. p. 116, 26: *ψέλια· τὰ τοῖς πήχεσιν, οὐ μόνον στρεπτά. Φρύνιχος.* Phoenissis hunc locum adscribit Blomf. in Aesch. Pers. p. IV.

PRATINAS

ΔΥΣΜΑΙΝΑΙ Η ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

1

ἁδύφωνος ὄρτυξ

Ath. IX p. 392 F: *Πρατίνας δ' ἐν Δυσμαίναις ἢ Καρυάτισιν ἁδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρτυγα, πλὴν εἰ μή τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρδικες.* ubi *ἐν Δυμάναις* libri, *ἐν Δυσμαίναις* Meinekius coll. Hesych.: *Δύσμαιναι· αἱ ἐν Σπάρταις* (*Καρύαις* recte Meinekius) *χορίτιδες Βάκχαι.* deinde *Καρυάτισιν* Dalecampius, *καριάτισιν* A, *καρίτισιν* PVL.

ΠΑΛΑΙΣΤΑΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

Argum. Aesch. Sept., vide Aesch. fr. p. 28.

Pratinae quae praeterea supersunt fragmenta (vide Bergkii Lyr. p. 953—56) fere omnia e lyricis carminibus videntur petita esse, uno fortasse loco excepto, quem sine poetae nomine servavit Ath. XIV p. 622 C, Pratinae adscripsit Porsonus in Eur. Hec. 2:

σοί, Βάκχε, τάνδε Μοῦσαν ἀγλαΐζομεν,
ἁπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
καινὰν ἀπαρθένευτον, οὔ τι ταῖς πάρος
κεχρημέναν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

ubi vs. 3 *καὶ μὰν* libri, *καινὰν* Hemsterh. vs. 4 *κεχρημεηανωδαισιν* A, *κεχρημέναν ᾠδαῖσιν* Porson.

ARISTIAS

ΑΝΤΑΙΟΣ

1

Αἰγαίου Ποσειδῶ παῖς, πατὴρ δ' ἐμός . .

Herod. π. μον. λέξ. p. 10, 19 de nomine *Ποσειδῶν* disputans: *οὐδὲν περισπώμενον ἀποκόπτεται κατὰ γενικὴν* (*κατὰ αἰτιατικὴν* ante Dind.) *πτῶσιν· ἐξεκόπη παρὰ Ἀριστίᾳ ἐν Ἀνταίῳ, ἔνθα φησὶν Ἀνταῖος 'αἰγαίου — ἐμός'. Αἰγαίου*] *ἐγὼ* scripserim.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

2

ἁρπεδόνην τε λύσιν ἱστοῦ

Pollux 7, 31: *ἁρπεδόνας δὲ τὰ νήματα Ἡρόδοτος· Ἀριστίας δὲ ἐν Ἀταλάντῃ ‘ἁρπεδόνην — ἱστοῦ’ τραγικώτερον. τε λῦσον* ci. Kühnius, *τ' ἔλυσεν* Friebelius.

ΚΗΡΕΣ

3

σύνδειπνος ἢ ἐπίκωπος ἢ μαζαγρέτας
Ἅιδου τραπεζεύς, ἀκρατέα νηδὺν ἔχων.

Ath. XV p. 686 A: *τοῖς παισὶ παρακελεύομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα — καὶ κατὰ τὸν Φλιάσιον δ' Ἀριστίαν· καὶ γὰρ οὗτος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Κηρσὶν ἔφη ‘σύνδειπνος — ἔχων’.* vs. 1 *βαζαγρέτας* B. vs. 2 *αἰδοῦ* ut videtur libri, *Ἅιδου* Toupius. *Ἅιδου μαγείρῳ* dixit Eur. Cycl. 397.

ΚΥΚΛΩΨ

4

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ.

Suidas: *‘ἀπώλεσας — ὕδωρ’ — ἡ παροιμία γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστίου Κύκλωπος, ὥς φησὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ σατύρων.* Zenob. 2, 16 (similiter Diogenianus 2, 32): *‘ἀπώλεσας — ὕδωρ’. ἐν Κύκλωπι δράματι Πολύφημος οὕτως πρὸς Ὀδυσσέα λέγει, ὅθεν εἰς παροιμίαν περιέστη.* Vtitur hoc versu poetae et fabulae nom. om. Ath. VIII p. 362 A.

ΟΡΦΕΥΣ

5

ἦν μοι παλαίστρα καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας.

Pollux 9, 43: *λουτρῶνες, ἐφ' οἷς καὶ παλαῖστραι καὶ δρόμοι ξυστοί. — εἴρηται δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀριστίου Ὀρφεῖ ‘ἦν — πέλας’.*

ΠΕΡΣΑΙ

Argum. Aesch. Sept., vide Aesch. fr. p. 28.

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

Argum. Aesch. Sept., vide Aesch. fr. p. 28.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

6

μυκαῖσι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον

Ath. II p. 60 B: *ΜΥΚΑΙ Ἀριστίας ‘μύκαισι — πέδον’.* Eust.

Il. p. 1017, 14: μύκης μύκητος καὶ μύκου — τῆς μὲν ἰσοσυλλαβίας χρῆσις παρά τε ἄλλοις καὶ Ἀριστίᾳ εἰπόντι ‘μύκαισι — δάπεδον’. ὀρέχθει libri, ὠρέχθει Casaub. πέδον Ath., δάπεδον Eust. μυκαῖσι Schneidewinus: Athenaeus errasse videtur.

7

πευκαλεῖται

Hesych. 2 p. 950: πευκαλεῖται· ξηραίνεται ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται. Ἀριστέας. ubi Ἀριστίας ci. Wagner.

ARISTARCHVS

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Ab Ennio hoc drama Latine redditum esse docet Festus p. 242: ‘*prolato aere astitit*’ *Ennius in Achille* (*Ennius Achillae in* ante Scalig.) *Aristarchi*. cf. Plautus Poenul. prol. 1: *Achillem Aristarchi mihi commentari lubet, inde mihi principium petam ex ea tragoedia.* ‘*sileteque et tacete atque animum advortite, audire vos iubet imperator*’ *histricus*. Eiusdemne an alius dramatis sint quae simpliciter ex Ennii Achille afferuntur, dubitat Ribbeckius Trag. Lat. p. 272 sq., ubi cf. p. 13 sq.

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

1

καὶ ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μή·
ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι.
πλεῖον γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν
εἰς ταῦτα γιγνώσκουσιν· εἰ δ' ἄλλου λέγει
ἄμεινον ἄλλοις, τῷ λέγειν ὑπερφέρει.

Stob. Ecl. 2, 1, 1 p. 2: Ἀριστάρχου ἐκ Ταντάλου. ‘καὶ — ὑπερφέρει’. vs. 4 γινώσκουσιν AE. vs. 5 ἄλλος] ἄλλως AVE. τῷ] τὸ V. λέγει ὑποφέρει A.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

Ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμόν· ᾧ πεισθεὶς ἐγὼ
οὕτω κρατηθεὶς τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς.
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν
τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν πόρον.

Stob. Flor. 63, 9: Ἀριστάρχου. ‘ἔρωτος — πόρον’. Euripidi

hunc locum tribuit Arsenius p. 419, 17. vs. 3 *οὕτω*] *πόθῳ* ei. Meinekius, an *οἴστρῳ*? *ἀπεστάλην*] *ἐπιστάμην* codex Voss., *ἐπεστάλην* B.

3

ὦ θάνατε, σωφρόνισμα τῶν ἀμεινόνων.

Stob. Flor. 120, 2: *Ἀριστάρχου*. '*ὦ — ἀμεινόνων*'. *σωφρόνημα* ante Meinekium.

4

τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος

Ath. XIII p. 612 F: *ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν 'τάδ' — τιμωρούμενος' καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ — λόγον.* Om. p. nom. Demosth. c. Neaer. § 1: *ὥστ' οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος ἀγωνιοῦμαι τὸν ἀγῶνα τουτονί.* item Photius Lex. p. 620, 8 sive Suidas v. *ὑπάρχων*, ubi *ὡς οὐχ ὑπ.* legitur. Zenobius 6, 51: '*ὡς οὐχ — τιμωρούμενος*'. *ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ* (Com. 4 p. 177). Adde Chaeremonis fr. 3.

5

Schol. Soph. Oed. C. 1320: *ἔνιοι οὐ τὸν Ἀταλάντης φασὶ Παρθενοπαῖον στρατεῦσαι, ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ Κ Καλαὸν προσαγορεύουσι, καθάπερ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης καὶ Φιλοκλῆς ἱστοροῦσι, συγγραφέων δὲ Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος.*

6

Hesych. 2 p. 854: *πάντα λίθον κινεῖν. παροιμία, ἧς μέμνηται Ἀρίσταρχος.* Incertum utrum poetam dicat an grammaticum.

NEOPHRON

ΜΗΔΕΙΑ

Argum. Eur. Med.: *τὸ δρᾶμα δοκεῖ* (Euripides) *ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας, ὡς Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι.* Diog. L. 2, 134: *παίουσιν οἱ λέγοντες μηδὲν αὐτὸν* (Menedemum) *ἀνεγνωκέναι πλὴν τῆς Μηδείας τῆς Εὐριπίδου, ἣν ἔνιοι* (*ἐν τοῖς* ante Menag.) *Νεόφρονος εἶναι τοῦ Σικυωνίου φασί.* Suidas: *Νεόφρων — οὗ φασὶν εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν.* 'Potius fabulae oeconomiam personarumque mores quam verba aut sententias Euripidem a Neophrone mutuatum esse crediderim'. ELMSLEIVS.

1

καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν
σοῦ· Πυθίαν γὰρ ὄσσαν, ἣν ἔχρησέ μοι

Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ·
σοὶ δ' εἰς λόγους μολών γ' ἂν ἤλπιζον μαθεῖν.

Schol. Eur. Med. 661: *Νεόφρων δὲ εἰς Κόρινθον τὸν Αἰγέα φησὶ παραγενέσθαι πρὸς Μήδειαν ἕνεκα τοῦ σαφηνισθῆναι αὐτῷ τὸν χρησμὸν ὑπ' αὐτῆς τῆς Μηδείας, γράφων οὕτως* '*καὶ γὰρ — ἤλπιζον μαθεῖν*'. vs. 2 *πρὶν θείαν* libri, *Πυθίαν* Valck. vs. 3 *συμβαλεῖν*] *συλλαβεῖν* Flor. 6 et 15. vs. 3 sq. *ἀμηχάνως οἶδ'* libri, *ἀμηχανῶ σοὶ δ'* Valck. vs. 4 *μολεῖν γὰρ* libri, *μολὼν ἄρ'* Valck., *μολών γ' ἂν* Porson.

2

εἶεν· τί δράσεις, θυμέ; βούλευσαι καλῶς
πρὶν ἢ ἐξαμαρτεῖν καὶ τὰ προσφιλέστατα
ἔχθιστα θέσθαι. ποῖ ποτ' ἐξῇξας, τάλας;
κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές.
καὶ πρὸς τί ταῦτα δύρομαι ψυχὴν ἐμὴν
ὁρῶσ' ἔρημον καὶ παρημελημένην
πρὸς ὧν ἐχρῆν ἥκιστα; μαλθακοὶ δὲ δὴ
τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά;
οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς.
οἴμοι, δέδοκται· παῖδες, ἐκτὸς ὀμμάτων
ἀπέλθετ'· ἤδη γάρ με φοινία μέγαν
δέδυκε λύσσα θυμόν. ὦ χέρες χέρες,
πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα· φεῦ,
τάλναια τόλμης, ᾗ πολὺν πόνον βραχεῖ
διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ.

Stob. Flor. 20, 34: *Νεόφρονος ἐν Μηδείᾳ.* '*εἶεν — χρόνῳ*'. Locum om. AM. vs. 2 *ἢ* delet Porson. vs. 3 *ἐξῇξας* B m. sec., *ἐξῇξαι* al. vs. 4 *λῆμμα* Vind. vs. 5 *καὶ πρὸς*] *καίτοι* malim. *ταῦτ' ὀδύρομαι* libri, *ταῦτα δύρομαι* Porson. *ψυχὴν*] *τύχην* ci. Cobetus. vs. 9 *προδώσῃς*] *προδώσεις* codex Voss. et Arsen. vs. 10 *οἴμμοι* Vind. vs. 11 *ἀπέλθετ'* Brunckius, *ἀπέχετ'* codex Voss. et Arsen., *ἀπέχθετ'* B m. pr. vs. 14 *ἢ* libri, *ᾗ* scripsi. vs. 15 *διαφέρουσα* B m. pr.

3

. . *τέλος γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρῳ*
φθερεῖ, βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρην.
τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει,
διδάξεις τοὺς ἄλλους μυρίους ἐφημέρους
θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἴρεσθαι βροτούς.

Schol. (cod. Flor. 6) Eur. Med. 1377: *οἱ μὲν λέγουσι κατὰ Μηδείας χόλον ἢ κέλευσιν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς καταδραθέντα τὸν*

Ἰάσονα τελευτῆσαι ἐμπεσόντος αὐτῷ ξύλου· Νεόφρων δὲ ξενικώτατα· ἀγχόνῃ γὰρ τελευτῆσαι· τὴν γὰρ Μήδειαν παράγει πρὸς αὐτὸν εἰποῦσαν ‘τέλος γὰρ — βροτοῖς’. vs. 1 ἐχθίστῳ μόρῳ ante Elmsleium. vs. 2 φέρεις Flor. 6, φθερεῖς Elmsleius, φθερεῖ Hermannus. βρόχῳ τὸν ἀγχόνης Flor. 6, βροχωτον ἀγχόνην Hermannus. δέρην (ἔρη edd. Iunt. Basil.) delendum suspicor, nisi malis φθερεῖ τέλος γὰρ — μόρῳ δέρῃ βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας. vs. 4 δίδαξις ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις Elmsleius. vs. 5 μήποθ' αἱρεῖσθαι Flor. 6, μήποτ' αἵρεσθαι Barnesius. βροτοῖς Flor. 6, βροτούς edd. Iunt. Basil.

ΙΟΝ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

1

οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος
ἔκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί,
Πελίου μὲν ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν.

Ath. XI p. 468 C: *δακτυλωτὸν ἔκπωμα οὕτως καλούμενον παρὰ Ἴωνι ἐν Ἀγαμέμνονι* ‘*οἴσει — ποδῶν*’. vs. 2 om. fab. n. affert Eust. Il. p. 1300, 5. cf. Hesych. 1 p. 880: *δακτυλόδικτον. δακτυλωτὸν ἔκπωμα* (*ἔκπομα* cod.)· *ἔνιοι τὸ κέρας* (*κρέας* cod.), *βέλτιον δὲ τὸ ξυστρωτὸν* (sic pro *ξωστρωτὸν* Albertius) *λεγόμενον, ἢ διὰ τὸ ὦτα ἔχειν ἔξωθεν καὶ δύνασθαι τοῖς δακτύλοις κρατεῖσθαι, οἷ* (f. *ᾧ οἱ*) *δάκτυλοι ἐνείροντο. δακτυλωτόν* corruptum videtur, *δαιδαλωτόν* ci. Meinekius, ego temptabam *δεικηλωτόν*. vs. 3 *μέγ'* libri, *μὲν* Osannus et Dobraeus.

2

κακῶν ἀπέστω θάνατος, ὡς ἴδῃ κακά.

Stob. Flor. 120, 16: *Ἴωνος Ἀγαμέμνονος.* ‘*κακῶν — κακά*’.

3

ἱππικὸν χλίδος

Hesych. 2 p. 64: *ἱππικὸν χλῖδος· Ἴων Ἀγαμέμνονι. ἀντὶ τοῦ χλίδημα, φόρημα. οἱ γὰρ ἐποχούμενοι τοῖς ἵπποις* (*ἱππείοις* cod.) *ἐχρῶντο κόσμου χάριν πλατέσι* (*πλατύσι* cod.) *χιτῶσιν, ἃς καλασίριδας* (*αἷς καλὰς εἴριδας* cod.) *καὶ ξυστίδας τινὲς λέγουσιν.*

4

πεδανῷ ὕπνῳ

Hesych. 2 p. 897: *πεδανῷ ὕπνῳ, ἢ πεδανῷ* (l. *ἢ ἠπεδανῷ*)· *κούφῳ. Ἴων Ἀγαμέμνονι. τινὲς δὲ οὐ βεβαίῳ.* Cf. Lobeckius Pathol. Prol. p. 183.

5

ἀετός

Schol. Ar. Av. 1110: τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ ἀετοὺς (αἰετοὺς V) καλοῦσιν, ὥς φησιν Ἴων ἐν Ἀγαμέμνονι.

ΑΛΚΜΗΝΗ

6

καταφράκτοις ψυχαῖς

Hesych. 2 p. 189: καταφράκτοις ψυχαῖς· ταῖς ἐπεσκοτισμέναις (ἐπισκοτισμέναις cod.) καὶ μὴ τὸ μέλλον εἰδυίαις. Ἴων Ἀλκμήνῃ (ἀλ. μηνη cod.).

7

σάγη φερέσβιος

Pollux 10, 92: ἐν δὲ τῇ Ἴωνος Ἀλκμήνῃ ὁ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν θύλακος σάγη ὠνόμασται. Ionem dixisse σάγη φερέσβιος probabiliter ci. Wagner coll. Phot. Lex. p. 495, 21: σάγη φερέσβιος· τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον.

8

αὐτάγητοι

Hesych. 1 p. 621: αὐτάγητοι· ἀγάμεναι ἑαυτὰς καὶ θαυμαστικῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν. Ἴων Ἀλκμήνῃ. ἔνιοι δὲ αὐθάδεις· καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται.

ΑΡΓΕΙΟΙ

9

ὡς παλαιὸν οἰκίας σάρον

Hesych. 2 p. 1156: σάρον. Ἴων Ἀργείοις ‘ὡς παλαιὸν ἀκίσσαρον’. βαρυτονητέον, ὡς παρὰ Σώφρονι. θέλει δὲ λέγειν ὅτι ἄχρηστοι εἰσὶ διὰ τὸ γῆρας. ἀκίσσαρον cod., οἰκίας σάρον Toupius. Friebelius Ἀργείοις in ἀχρεῖοι mutandum suspicabatur, debebat certe ἀχρεῖος. Sophron τὸ σάρον ἄνελε dixit (Schol. Eur. Andr. 266).

ΕΥΡΥΤΙΔΑΙ

10

ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις
οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε.

Ath. XI p. 495 B: ὄλπας — καθάπερ Ἴων ὁ Χῖος ἐν Εὐρυτίδαις φησίν ‘ἐκ — κελαρύζετε’. vs. 1 ἀφύσσοντες libri, ἀφύσαντες Bergkius.

11

ἀθίκτορας

Hesych. 1 p. 129: ἀθίκτορας· ἀνεπάφους (ἀνεπάφας cod.) παρθένους, ἀνάνδρους. Ἴων (οἷον ante Bentl.) Εὐρυτίδαις (εὐρύτιδες cod.). cf. Etym. M. p. 25, 10: ἄθικτον· μιαρόν, ἀκάθαρτον. καὶ ἡ παρθέ-

νος δὲ οὕτως ἐλέγετο. καὶ ἀθίκτορας· ἀνεπάφους παρθένους, ἀνάνδρους. ἀθίκτορας suspectum. *ἀθίκτους κόρας* ci. Bentleius.

12

ἰήιος

Hesych. 2 p. 31, quem locum attulimus in Soph. fr. 570.

13

κυδρός

Hesych. 2 p. 368: *κυδρός· ἔνδοξος καὶ τὰ ὅμοια, γαυριῶν, πεποιθώς. εὐρύτιδις. συγκοπὸν Καλλίστρατος πεποιθώς.* Sic codex: *Ἴων Εὐρυτίδαις* agnovit Bentleius, ceterorum medela incerta.

ΚΑΙΝΕΥΣ v. ΦΟΙΝΙΞ

ΛΑΕΡΤΗΣ

14

ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλῇσον ὑπόπτερος,
μή τις ἔλθῃ βροτῶν

Ath. VI p. 267 D: *Ἴων δ᾽ ὁ Χῖος ἐν Λαέρτῃ τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν εἰπών ʻἴοι μοι — βροτῶνʼ.* vs. 1 *οἴμοι* ed., *ἴοι μοι* ABP, om. C, *ἴθι μοι* Wagner. *κλεῖσον* vulgo. fortasse huc spectat Hesych. 2 p. 1474: *ὑπόπτερος· κοῦφος, καὶ ὕποπτρος, ὁ ταχύς.*

ΜΕΓΑ ΔΡΑΜΑ

15

ψαθαρὸν νάρθηκα

Pollux 10, 177: *καὶ νάρθηκα δ᾽ ἂν εἴποις, Πλάτωνος μὲν καὶ ναρθηκοφόρους ὀνομάσαντος, Ἴωνος δὲ ἐν τῷ μεγάλῳ δράματι εἰπόντος ʻψαθαρὸν νάρθηκαʼ.*

16

μελαγχρῆ

Hesych. 2 p. 561: *μελάγχετον μεγάλῳ δράματι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οἷον ἀκμάζουσαν.* ubi *μελαγχαίταν· Ἴων μεγάλῳ δράματι* ci. Bentleius, equidem *μελαγχρῆ· Ἴων μ. δρ.* praetulerim et statim *ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.*

17

ὀνοταζομένη

Hesych. 2 p. 764: *ὀνοταζομένη· πορθουμένη· Ἴων μεγάλῳ δράματι. κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐκφαυλίζεσθαι.* Phot. Lex. p. 339, 12: *ὀνοταζομένη· ἐκφαυλιζομένη. Ἴων μεγάλῳ δράματι.*

ΟΜΦΑΛΗ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

Huic dramati fr. 59 adscribit Meinekius.

18

Εὐβοΐδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων
Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων
πρὸς Κρῆτα πορθμόν.

Strab. I p. 60: *Ἴων δὲ περὶ τῆς Εὐβοίας φησὶν ἐν Ὀμφάλῃ σατύροις* (*σατυρεῖς Al*, *σατύρεις C*, *σατυρικῇ* Casaub.) '*Εὐβοΐδα — πορθμόν*'. Eust. in Dion. Per. 476: *καὶ τὴν Εὐβοΐδα δὲ γῆν* '*λεπτὸς — ἀκτῆς ἐχώρισε*' (vs. 1 sq.), *καθά τις φησὶ ποιητής*. vs. 2 et 3 retinui corruptam librorum scripturam, cuius medelam desidero. *Βοιωτίας ἐχώρισ᾽ ἀκτὴν ἐκτεμὼν προβλῆτα πορθμῷ* ci. Bentleius.

19

σπίλον Παρνασίαν

Hesych. 2 p. 1248: *σπίλον Παρνασσίαν* (*παρνασείαν* cod.). *Ἴων Ὀμφάλῃ. οὐκ εὖ· σπιλάδες γὰρ πέτραι.*

20

ἴτ᾽ ἐκφορεῖτε, παρθένοι,
κύπελλα καὶ μεσομφάλους

Ath. XI p. 501 F: *Ἴων δ᾽ ἐν Ὀμφάλῃ* '*ἴτ᾽ — μεσομφάλους*'. *οὕτω δ᾽ εἴρηκε τὰς βαλανειομφάλους*. Om. fab. n. Eust. Il. p. 1261, 24. cf. Hesych. 2 p. 578: *μεσομφάλους· φιάλας* (*φιάλαι* cod.). *Ἴων* (*ἰὼν* cod.) *Ὀμφάλῃ.*

21

ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ὀρτὴν ἄγειν

Ath. VI p. 258 F: *δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις οὐκ ἂν ὠκνηκέναι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλης Ἴωνος τοῦ τραγῳδοποιοῦ* '*ἐνιαυσίαν — λέγειν*' *οἷον καθημερινήν. ἐνιαυσίαν* BC, *ἐναυσίαν* PVL. *ἑορτὴν* libri, *ὀρτὴν* Dindorfius. *λέγειν* libri, *ἄγειν* Bentleius.

22

ἀλλ᾽ εἶα, Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθέτων
ὕμνων ἀοιδοί, τὸν ξένον κοσμήσατε.

Ath. XIV p. 634 F: *τὰς Λυδὰς ψαλτρίας φησὶν εἶναι ὁ Ἴων ἐν τῇ Ὀμφάλῃ διὰ τούτων* '*ἀλλ᾽ — κοσμήσατε*'. vs. 1 *αλλεια* A, *ἄλλειαι* B, *ἀλλ᾽ αἱ* PVL, *ἀλλ᾽ εἶα* Bentleius. *παλαιθετῶν* ante Schweigh., *παλαιφάτων* ci. Dobraeus.

23

Λυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς

Ath. XIV p. 634 C de magadide: *Ἴων δ᾽ ὁ Χῖος ἐν Ὀμφάλῃ ὡς περὶ αὐλῶν λέγει διὰ τούτων* '*Λυδός — βοῆς*'. *ὅπερ ἐξηγούμενος ἰαμβεῖον Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς — γένος αὐλοῦ φησὶν εἶναι τὸν μάγαδιν.* Didymus teste Athenaeo p. 634 F statuit *ἐλλεί-*

πειν τὸν ΤΕ σύνδεσμον, ἵν᾽ ᾖ μάγαδις αὐλὸς ὁ προσαυλούμενος τῇ μαγάδι. Hesych. 2 p. 519: μαγάδεις· αὐλοὶ κιθαριστήριοι, ὄργανον ψαλτικόν — Ἴων Ὀμφάλῃ 'ἢ μαγάδης αὐλὸς ἢ γηθηβοής' ἀντὶ τοῦ ὁ συνᾴδων τῇ μαγάδι (μαγάδη cod.). βοῆς] βοᾶς Athenaei B.

24

βακκάρεις τε καὶ μύρα
καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς
ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον.

Ath. XV p. 690 B: ὀνομάζεταί τι μύρον βάκκαρις, οὗ μνημονεύει — Ἴων Ὀμφάλῃ 'βάκκαρις — τρόπον'. vs. 1 βάκκαρις libri, βακκάρεις Dindorfius.

25

καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον

Pollux 5, 101: ἴσως δ᾽ ἂν τοῖς κόσμοις προσήκοι — ἡ στίμμις παρ᾽ Ἴωνι ἐν Ὀμφάλῃ 'καὶ — ὀμματογράφον'. Choerob. in Theodos. p. 373, 28 (Anecd. Bekk. p. 1208): εὑρέθη δὲ καὶ τὸ στίμμι θηλυκῶς λεγόμενον, οἷον ἡ στίμμις τῆς στίμμιδος. ἐωνομφαλὴ (i. e. Ἴων Ὀμφάλῃ) 'καὶ — ὀμματογράφον'. Anecd. Oxon. vol. 2 p. 413, 3: ἡ στίμμι τῆς στίμεως· ἤων Ὀμφάλῃ 'καὶ — ὀμματογράφον'. Eundem versum om. fab. n. Eust. Od. p. 1761, 33 affert, sine p. et fab. n. Anecd. Oxon. vol. 2 p. 259, 18 Schol. Il. Θ, 545 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 46, 8 Eust. Il. p. 728, 53.

26

οἶνος οὐκ ἔνι
ἐν τῷ σκύφει . . . .

Ath. XI p. 498 E: Ἴων δ᾽ ἐν Ὀμφάλῃ 'οἶνος — σκύφει' τῷ σκύφει ἰδίως ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη. Om. fab. n. Eust. Od. p. 1775, 19.

27

πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς

Etym. M. p. 671, 41: 'πῖθι — ῥοάς'· ἀντὶ τοῦ πίε. Ἴων ἐν Ὀμφάλ

28

ἐξανθρακώσας πυθμέν᾽ εὔκηλον δρυός

Phot. Lex. p. 34, 2: εὔκηλον· εὔκαυστον, εὔσχιστον. Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ 'ἐξανθρακώσας — δρυός'. Etym. M. p. 392, 12: εὔκηλον· εὔσχιστον, εὔκαυστον (εὔκλαστον V). 'ἐξανθρακώσας — δρυός'. Vitiose Hesychius 1 p. 1509: εὔκληρον δρυός· εὔσχιστον, εὔξυλον, εὔκαυστον.

29

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας
κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.

Ath. X p. 411 B: Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ (Herculis) τὴν ἀδηφαγίαν ἐπιφέρει 'ὑπὸ — ἄνθρακας'. Eust. Il. p. 870, 12: τῷ παμφάγῳ Ἡρακλεῖ, ὃς καὶ τὰ κάλα καὶ τοὺς ἄνθρακας κατέπινε. Similiter idem Od. p. 1817, 18. vs. 1 εὐφημίας] βουλιμίας ci. Bentleius; si quid mutandum, εὐθηνίας malim. vs. 2 κᾶλα Schweigh., καλὰ Athenaei codex A, κάλα CE et Eust., κῶλα PVL.

30

Pollux 2, 95: διστοίχους δ' εἶχεν ἄρα (Timarchus Nicoclis Cyprii pater) τῷ Ἀριστοτέλους λόγῳ τοὺς ὀδόντας, κατὰ δὲ τὴν Ἴωνος τοῦ Χίου δόξαν τριστοίχους Ἡρακλῆς. Tzetz. Chil. 3, 957: ὡς καὶ τὸν Ἡρακλέα δὲ ὁ Χῖος Ἴων λέγει ἔχειν ὀδόντων τρίστοιχον θέσιν ἀρραγεστάτην. Ad Omphalen probabiliter haec rettulit Nieberding. Tzetzes fortasse ipsa poetae verba servavit, ἔχων δ' ὀδόντων ἀρραγεστάτην θέσιν | τρίστοιχον.

31

ἐρρωπίζομεν

Hesych. 1 p. 1446: ἐρρωπίζομεν. Ἴων Ὀμφάλῃ. τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδοσαν τὸ ἀτεχνιτεύεσθαι καὶ ἀμαθεύεσθαι, κακῶς· ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτὸς φόρτος κτἑ. Phot. Lex. p. 17, 19: ἐρρωπίζομεν· σύμμικτα καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν.

32

θίασος

Harpocr. p. 98, 14: θίασος — τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν — Ἴων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος ἔταξε τοὔνομα. Similiter om. fab. nom. Phot. Lex. p. 92, 11 Suid. v. θίασος Zon. Lex. p. 1045.

33

χελιδόνες

Schol. Ar. Av. 1680: Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους χελιδόνας ἀρσενικῶς φησίν.

ΤΕΥΚΡΟΣ

34

ἄιδροι

Hesych. 1 p. 146: αἰδροί· αἴδριες. Ἴων Τεύκρῳ (ἰῶν τευκρ cod., superscr. νί et ω). cf. Etym. M. p. 42, 31: ἄιδροι· αἴδριες, ἀμαθεῖς, ἄπειροι. De accentu v. Herod. Arcad. p. 74, 25.

35

ἀμφιβώτης

Hesych. 1 p. 296: ἀμφιβώτης· περιβόητος. Ἴων (νίῶν cod.) Τεύκρῳ. Scribendum videtur περιβοήτου cum Bentleio.

ΦΟΙΝΙΞ

Bis simpliciter *Φοῖνιξ* laudatur (fr. 36 et 37), quater (fr. 38—41) *Φοῖνιξ ἢ Καινεύς*, bis *Φοῖνιξ δεύτερος* (fr. 42 et 43).

36

καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός

Ath. VII p. 318 E: *τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν Φοίνικι λέγων ʽκαὶ τὸν — χροός’*. Om. fab. n. Eust. Od. p. 1541, 43. vs. 1 *καὶ* om. Eust. *ἀναίμονα* Eust. vs. 2 *πουλύπουν* VL, *πολύπουν* BP et Eust.

37

ἀλλ’ ὦ θυρέτρων τῶνδε κωμῆται θεοί

Pollux 9, 37: *κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμήτιδας ὠνόμαζον· — Ἴων δὲ ἐν Φοίνικι σαφέστερον ʽἀλλ’ ὦ — θεοί’*.

38

ἀλλ’ ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ᾔνεσα
ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας·
ὃς εὖτ’ ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ,
στρόβιλος ἀμφ’ ἄκανθαν εἱλίξας δέμας
κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος.

Ath. III p. 91 D: *ὅτι δὲ οἱ ἐχῖνοι — ἑαυτῶν εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶντας προβαλλόμενοι τὰς ἀκάνθας ὥσπερ τι χαράκωμα, Ἴων ὁ Χῖος μαρτυρεῖ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ* (*ἐν φοινίκῃ καινῇ* libri) *λέγων οὕτως ʽἀλλ’ — ἀμήχανος’*. Eosdem versus s. fab. n. affert Zenobius 5, 68 (unde corrupta verba *ἑλίξας δὲ μὲν κεῖται* vs. 4 sq. decerpsit Diogenian. 7, 83), sine p. et fab. nom. Schol. Il. *Ο*, 714 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 387, 10. extremos duos versus habet Plut. Mor. p. 971 F: *προσιούσης γὰρ αὐτῆς, ὥς φησιν ὁ Ἴων ʽστρόβιλος — ἀμήχανος’*. vs. 1 *ἔν τε χέρσῳ*] *ἔν γε χέρσῳ* Schol. Il., neutrum sanum; temptabam *ἀλλ’ ἔν γε κύρσω*. vs. 2 *ἢ*] *καὶ* Zenob. et Schol. Il. vs. 3 *κρεισσόνων*] *θηρίων* Zenob. et Schol. Il. *ὁρμὴν*] *ὀσμὴν* Zenob., *ὀσμίαν* Schol. Il. vs. 5 *δακεῖν τε καὶ θίγειν* Ath., *δακεῖν δὲ καὶ θίγειν* Schol. Il., *θιγεῖν* (*θίγειν* et *γήθειν* v. l. in Zenob.) *τε καὶ δακεῖν* Plut. et Zenob.

39

ἐπὶ δ’ αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων

Ath. IV p. 184 F: *Ἴων δ’ ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν καλεῖ ἐν τούτοις ʽἐπὶ δ’ — Ἀχαιῶν’*. *ἐπὶ δ’* ABPV, *ἐπῇδ’* L. *Ἀχαιῶν* vulgo, *ἀχέων* vel *ἰαχῶν* Meinekius. Locum respicit Eust. Od. p. 1479, 27: *Ἴων δὲ ὁ τραγικὸς ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν εἶπε.*

40

δρυός μ' ἱδρὼς
καὶ θαμνομήκης ῥάβδος ἥ τ' Αἰγυπτία
βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη.

Ath. X p. 451 D: Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ δρυὸς ἱδρῶτα εἴρηκε τὸν ἰξὸν ἐν τούτοις 'δρυὸς — πέδη'. Eust. Il. p. 865, 15: ἰξὸν δὲ δρυὸς ἱδρῶτα, ὡς τὸ 'δρυὸς ἱδρὼς καὶ θαμνομήκης κλάδος'. vs. 1 δρυὸς μὲν libri, δρυός μ' Casaubonus. vs. 2 θαμνομήκης Eust., ταμνομήκης Athenaei PV, an ταναομήκης? vs. 3 λίνουλκος libri, λινουλκὸς Koepkius, λινόκλως ci. Lobeckius. θήραγρος P, θηραγρὸς BV.

41

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, ὦ πολιῆται

Ar. Ran. 706: εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ' οἰμώξεται. ubi Schol.: τοῦτο Ἴωνός ἐστιν ἐκ Φοίνικος ἢ Καινέως (ἢ καὶ Οἰνέως ante Bentl.) 'εἰ δ' — πολιῆται'. δ' ἐγὼ] δὲ τὸ VΘM. ὦ addidit Bentleius.

42

ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ

Ath. IV p. 185 A: ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Φοίνικι ὁ αὐτὸς Ἴων φησίν 'ἔκτυπον — ῥυθμῷ', οὕτω λέγων τῷ Φρυγίῳ· βαρὺς γὰρ οὗτος. Ionem scripsisse ἐκτύπουν ἄγων βαρὺν | αὐλὸν τρέχοντα ῥυθμόν ci. Bentleius.

43

τιμαλφής

Hesych. 2 p. 1388: τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη. Ἴων Φοίνικι δευτέρῳ.

ΦΡΟΥΡΟΙ

Proclus Chrestom. p. 482 ed. Gaisf.: Ὀδυσσεὺς δὲ αἰκισάμενος ἑαυτὸν κατάσκοπος εἰς Ἴλιον παραγίνεται, καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑφ' Ἑλένης περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως συντίθεται· κτείνας τε τινὰς τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται. Hoc dramatis argumentum fuisse e fr. 44 conclusit Welcker Tragod. p. 948.

44

σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεταί γε μήν

Ar. Ran. 1425: ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. ubi Schol. (cf. Suid. v. Σίφνιοι): παρὰ τὰ ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν, ὅπου ἡ Ἑλένη πρὸς τὸν Ὀδυσσέα φησί 'σιγᾷ — μήν'.

45

προθεῖ δέ τοι σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ

Ath. IV p. 185 A: Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν καλεῖ — ἐν δὲ Φρουροῖς τὸν ἀλεκτρυόνα Ἰδαῖον εἴρηκε σύριγγα διὰ τούτων 'προθεῖ — ἀλέκτωρ'. προθεῖ] προσθεῖ B.

46

νιφόεσσ' Ἑλένη

Hesych. 2 p. 684: νιφόεσσα Ἑλένη· ἀντὶ τοῦ λευκή. Ἴων Φρουροῖς. Photius Lex. p. 301, 7: νιφόεσσα σελήνη· λευκή. Vtrum verum sit nescimus.

47

πυργείαν σκοπήν

Hesych. 2 p. 1083: πυργήρως· μετέωρος ὡς πύργος. καὶ ἐν Φρουροῖς 'πυργείαν κοπήν'. Ionem ἐν Φρουροῖς dici intellexit Florens. Videtur πυργήρης (sic Guyetus) ex alio eiusdem poetae dramate allatum fuisse ab Diogeniano Hesychii auctore. κοπήν in κώπην mutavit Musurus, σκοπήν restituit Wagner.

48

στέφανοι χειρῶν

Schol. Plat. p. 935 b 4: ὅρμους περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὰς χεῖρας, οὓς καὶ στεφάνους χειρῶν λέγει Ἴων ἐν Φρουροῖς.

49

κλητῆρα

Hesych. 2 p. 278: κλητῆρα· τὸν καλέσαντα. Ἴων Φρουροῖς.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

50

ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησεν φρένας

Ath. I p. 21 A (cf. Eust. Od. p. 1942, 4): ἔταττον γὰρ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. — Ἴων 'ἐκ τῶν — φρένας'. ὤρχησε ante Dindorfium.

51

κότυλον οἴνου πλέων

Ath. XI p. 478 B: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (sc. τοῦ κοτύλου) καὶ Ἴων ὁ Χῖος κότυλον οἴνου πλέον (πλέων Dindorfius) λέγων.

52

Νυμφαῖον ὄχθον

Hesych. 2 p. 691: Νυμφαῖον ὄχθον. Ἴων. ὁ πάρος (ὁ πόρος Perger) ὃν ὁ Ἀλφειὸς τὴν Ἀρκάδων (ἀρκάδαν cod., corr. Meinekius) παραμειβόμενος (κατὰ add. Meinekius) τὰς λεγομένας Γλυφὰς διέρχεται. οἱ δὲ περὶ ποταμόν. Νυμφαῖον δ' ὄρος ἀκούει τὸ περὶ τὴν Ἀρκαδίαν. Extrema verba non expedio: οἱ δὲ περὶ Πολέμωνα Νυμφαῖον ὄρος ἀκούουσι τὸ περὶ τὴν Ἀρκαδίαν ci. Dobraeus Adv. 1 p. 581.

53

οὐδ' ὅγε σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκᾶς,
ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
θάνατον δ' ὅγε δουλοσύνας προβέβουλε.

Philo Iud. vol. 2 p. 466: τοῦ δὲ περὶ τοὺς ὄρνιθας ἐναγωνίου μέμνηται καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων διὰ τούτων 'οὐδ' ὅγε — προβέβουλε'.

54

ἐξῆλθον ἡ μόνη τε καὶ τλήμων τροφὸς
παίδων, βόθρους λιποῦσα πενθητηρίους.

Plut. Mor. p. 113 B: εἰς βόθρους τινὰς καταδύντας ἱστοροῦσιν ἐπὶ πλείους ἡμέρας μένειν μηδὲ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ὁρᾶν βουλομένους, ἐπειδὴ καὶ ὁ τετελευτηκὼς ἀπεστέρηται τούτου. Ἴων οὖν ὁ τραγικὸς ποιητὴς οὐκ ἀνήκοος ὢν τῆς τούτων εὐηθείας πεποίηκέ τινα λέγουσαν 'ἐξῆλθον — πενθητηρίους'. vs. 1 ὑμῶν ἱκέτις ἡβώντων codex Paris. B, ἡμῶν καὶ τὰ ἡμῶν vel ἡμωνῆται καὶ τοὺς ἡμῶν al., ἡ μόνη τε καὶ τλήμων Iacobsius.

55

τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα,
ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν.

Plut. Mor. p. 116 D: ἔν τε γὰρ τῷ γινώσκειν ἑαυτὸν περιέχεται τὸ μηδὲν ἄγαν καὶ ἐν τούτῳ τὸ γινώσκειν ἑαυτόν. διὸ καὶ περὶ μὲν τούτων φησὶν ὁ Ἴων οὕτως 'τὸ γνῶθι — θεῶν'. Eosdem versus om. p. n. habent Schol. Plat. p. 919 b 29 et Olympiod. in Plat. Alcib. pr. p. 201. vs. 1 τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ Plut., ἐν λόγοις οὐδὲν Schol. Plat. et Olymp. vs. 2 ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος Plut., ἔργῳ δὲ μόνος τοῦτ' Schol. Plat., ἔργον μόνος δὲ Ζεὺς Olymp. θεῶν Plut. et Olymp., θεός Schol. Plat. fortasse ἔργῳ δὲ μοῦνος Ζεὺς ἐπίσταται θεῶν.

56

φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς.

Plut. Mor. p. 466 D (Stob. Flor. 4, 117): καὶ γὰρ ἡ γυνὴ λυπεῖ καὶ τὸν ἰατρὸν αἰτιῶνται καὶ δυσχεραίνουσι τὸ κλινίδιον, 'φίλων — βαρύς', ὡς ὁ Ἴων φησίν. λυπηρός libri, λυπρὸς Grotius.

57

μέλας γὰρ αὐταῖς οὐ πεπαίνεται βότρυς.

Plut. Mor. p. 658 C: τὴν δὲ σελήνην ἀδρανεστέρας ἀφιέναι τὰς αὐγάς· 'μέλας — βότρυς' κατὰ τὸν Ἴωνα. μέλας γὰρ αὐταῖς] μήνης γὰρ αὐγαῖς ci. M. Schmidtius. Plut. Mor. p. 929 A: αὐτῆς (lunae) δὲ νωθείαν καὶ τάχους ἀμβλύτητα καὶ τὸ θερμὸν ἀδρανὲς καὶ ἀμαυρόν, ᾧ κατὰ τὸν Ἴωνα 'μέλας οὐ πεπαίνεται βότρυς', εἰς τί θησόμεθα πλὴν ἀσθένειαν αὐτῆς καὶ πάθος —; Quod Stobaeus Ecl. 1, 26. 1 p.

552 tradit, Ionem dixisse lunam *σῶμα τῇ μὲν ὑελοειδὲς διαυγές, τῇ δ' ἀφεγγές*, non videtur e tragoedia petitum esse (cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 2 p. 50).

58

. . . . *δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία*

Plut. V. Demosth. c. 3: *τὸ δὲ τοὺς λόγους* (Demosthenis et Ciceronis) *ἀντεξετάζειν καὶ ἀποφαίνεσθαι πότερος ἡδίων ἢ δεινότερος εἰπεῖν, ἐάσομεν. κἀκεῖ* (*κακὴ* l) *γάρ, ὥς φησιν ὁ Ἴων, δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία, ἣν ὁ περιττὸς ἐν ἅπασι Κεκίλιος ἀγνοήσας ἐνανιεύσατο σύγκρισιν τοῦ Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος ἐξενεγκεῖν.* Ionem scripsisse *κακὴ γὰρ η δ. ἐν χ. βία* ci. Reiskius.

59

βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον
ἐσταλμένος

Pollux 7, 60: *ὁ δὲ κύπασσις λίνου πεποίητο, σμικρὸς χιτωνίσκος ἄχρι μέσου μηροῦ, ὡς Ἴων φησί 'βραχὺν — ἐσταλμένος'.* Omphalae esse locum, quo Hercules describatur Omphalae tunica indutus, probabiliter ci. Meinekius.

60

ὅταν δὲ πόντου πεδίον Αἰγαῖον δράμω

Schol. Eur. Phoen. 209: *πεδία τὴν θάλασσάν φησιν — οὕτω καὶ Ἴων λέγει 'ὅταν — δράμω'.*

61

τύπτων τὸν αὑτοῦ κρᾶτα

Schol. Eur. Phoen. 1159: *ἀμφίβολον πότερον τοὺς κρᾶτας εἶπεν ἢ τὰς κρᾶτας, ἐπεὶ — καὶ Ἴων 'τύπτων — κρᾶτα'. αὐτοῦ* ed., *αὑτοῦ* scripsi.

62

Servius in Verg. G. 1, 482: *ubi sit Eridanus, multi errant* (fort. *certant*): — *Thesias* (i. e. *Ctesias*) *hunc in Media esse, Choerilus in Germania, in quo flumine Edion* (*Phaethon* ci. I. H. Vossius) *extinctus est, Ion in Achaia.*

63

οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργοῦται πόλις,
ἀλλ' εὖτ' ἂν Ἄρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ στρατῷ,
βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται.

Sextus Empir. p. 679, 27 de Spartanis: *ἔνθεν ὁ τραγικὸς Ἴων κινηθεὶς εἶπεν ἐπ' αὐτῶν 'οὐ γὰρ — ἐπεξεργάζεται'.* vs. 2 *εὖτ' Ἄρης ἂν* ci. Meinekius. vs. 3 Schol. A Il. *B*, 273: *οὕτω φησὶν Ἴων 'βουλὴ — ἐπεξεργάζεται'.* poetae nomen om. Schol. BL Il. *H*. 153, ubi *γὰρ* pro *μὲν* legitur.

64

βομβυλιός

Pollux 6, 98: *βομβυλιὸς δὲ τὸ στενὸν ἔκπωμα καὶ βομβοῦν ἐν τῇ πόσει, ὡς Ἀντισθένης ἐν Προτρεπτικῷ. τὸ δὲ ποτήριον Ἴων ἐκάλεσεν.*

65

πυκναία

Hesych. 2 p. 1079: *πυκναὶ πτερά· τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν πύκνα, Ἴων* (*τὴν πυκναΐων* cod.). 'Duae glossae coniunctae sunt, altera *πυκνὰ πτερά*, cuius explicatio excidit, altera *πυκναίαν· τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν πύκνα, Ἴων.* docet hoc quamvis corruptus Theognostus p. 23, 13: *πυκναῖα πτερά. πυκνίας τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον*'. MEINEKIVS. Steph. Byz. p. 529, 4: *πνύξ, τὸ παρ' Ἀθηναίοις δικαστήριον — λέγεται καὶ πυκναία.*

66

ῥᾷ

Strab. VIII p. 364, v. Soph. fr. 978.

67

τραχεῖ

Choerob. in Theodos. p. 230, 34 (Anecd. Bekk. p. 1195): *τὸ τραχὺς μόνον εὑρίσκεται συναιρούμενον κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν εἰς τὴν ΕΙ δίφθογγον παρὰ Ἴωνι τῷ τραγικῷ, οἷον τὼ τραχέε τὼ τραχεῖ.*

68

φοινικόλεγνον

Hesych. 2 p. 1518: *φοινικόλεγνον* (*φοινικόλαγνον* cod., corr. Musurus). *Ἴων. τὸν πηνέλοπα τὸ ὄρνεον· τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν· ἡ δὲ λέγνη* (*λάγνη* ante Musurum) *παρέλκει.*

ACHAEVS

ἌΔΡΑΣΤΟΣ

1

ἀργᾶς

Harpocr. p. 32, 16: *ἀργᾶς. Αἰσχίνης περὶ τῆς ἀποδόσεως. πιθανώτερόν ἐστι λέγειν ὅτι Δωριεῖς, μάλιστα δ' Ἀργεῖοι, τὸν ὄφιν ἀργᾶν ἐκάλουν, ὡς Ἀχαιὸς ἐν Ἀδράστῳ.* Achaei verba fuisse *ἀργῆν ἔπεφνε* (adesp. fr. 163) ci. Vrlichsius, qui argumentum dramatis idem fuisse suspicatur quod in Hypsipyla tractavit Euripides.

ΑΖΑΝΕΣ

Lycaonis impietatem dramatis argumentum fuisse coniecit Meinekius.

2

νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται . . .
θαλλούς τε θεῶν γέρας . . . .
τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν λῆξαι
τῆς ἀστερόπου Ζηνὸς θυσίας.

Schol. Eur. Or. 373: ἐξάπτων ἔφη παρόσον οὓς ἱκέτευον τούτοις παρετίθεσαν τὰς ἱκετηρίας. Ἀχαιὸς Ἀζᾶσι ‘νῦν οὖν — θυσίας’. vs. 1 et 2 lacunas indicavi cum Meinekio Anal. Alex. p. 161, qui ἱκέται στεφάνους et γέρας ἀθανάτων supplet et chori esse verba putat Lycaonem obtestantis, ut ab sacrificio aut Nyctimi aut Arcadis absistat. vs. 4 ἀστεροποῦ ante Hermannum, cf. Herod. Arcad. p. 67, 13.

ΑΘΛΑ

Vtrum Ἆθλα an Ἆθλοι drama inscriptum fuerit dubitari potest.

3

A. πότερα θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς λέγεις;
B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος.
A. ποδαποὶ γὰρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιώτιοι.

Ath. X p. 417 F de Boeotorum voracitate: Ἀχαιὸς δ' ἐν Ἄθλοις ‘πότερα — Βοιώτιοι’. Personarum notas libri om. vs. 1 θεωροῖς] θεωρεῖς P. εἶτ' ἀγωνισταῖς PVL, ἢ ταγηνισταῖς Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 31.

4

γυμνοὶ γὰρ ὤθουν φαιδίμους βραχίονας
ἥβῃ σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέῳ
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
χρίουσιν, ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.

Ath. X p. 414 D: καὶ ὁ Ἀχαιὸς (sic Casaub., ἀχίλλιος A, ἀχίλλειος PVL) δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενος φησί ‘γυμνοὶ — τρυφήν’. Locum ex Ἄθλοις petitum esse ci. Schweighäuser. vs. 1 ὤθουν corruptum. γυμνοὶ δ' ἄνωθεν ci. Meinekius. vs. 2 ἥβης ante Ruhnkenium. vs. 4 ποδῶν κύτος (αὐτὸς B) ineptum, τὸ πᾶν κύτος ci. Schneidewin. vs. 5 χρείουσιν A.

5

ἰσάργυρόν τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου
δώσουσι κόσμον χριμάτων τ' Αἰγυπτίων.

Ath. XV p. 689 B: τοῦ δ' Αἰγυπτίου μύρου μνημονεύων Ἀχαιὸς ἐν Ἄθλοις φησίν ‘εἰς ἀργυροῦν — Αἰγυπτίων’. vs. 1 εἰς ἀργυροῦν τις AB, ἰσάργυρόν τ' εἰς Heringa. vs. 2 χριμμάτων libri, χριμάτων Canter.

ΑΙΘΩΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Aethonem esse Vlixem ex Odyss. *T*, 183 ci. Welcker, cf. Vrlichs in Philol. vol. 1 p. 559 sqq. Crenius Erysichthonem intellegit (de quo Callim. Hymn. in Cerer. 25 sqq. Ov. Met. 8, 738 sqq.) duce Ath. X p. 416 B: Ἑλλάνικος δὲ ἐν πρώτῳ Δευκαλιωνείας Ἐρυσίχθονα φησὶ τὸν Μυρμιδόνος, ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἴθωνα κληθῆναι.

6

. . ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως
οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά.

Ath. VI p. 270 B: 'ἐν κενῇ — πικρά' Ἀχαιός φησιν ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ. Dramatis nomen om. Eust. Od. p. 1596, 43.

7

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων
κάτεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

Ath. IX p. 368 A: ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν (sc. τὸ παροψίς) εἴρηκεν — Ἀντιφάνης — Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ 'κεκερματίσθω — παραφλογίσματα'. vs. 2 κάθεφθα Dindorfius. κνισηρὰ] κνισσηρὰ C.

8

πεταλίδων δέ τοι συῶν
. . . μορφαῖς ταῖσδε πόλλ' ἐπάιον.

Ath. IX p. 376 A: πεταλίδων συῶν μνημονεύει Ἀχαιὸς ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ λέγων οὕτως 'πεταλίδων — ἐπάιον'. cf. Hesych. 2 p. 947: πεταλίδων ὑῶν (υἱῶν cod.)· μετήχθη (μεταίη cod.) ἀπὸ τῶν μόσχων· πέτηλοι γὰρ οὗτοι λέγονται. vs. 1 δέ τοι] δὲ φησὶ B. vs. 2 lacuna laborat in libris non indicata, et μορφαῖς corruptum. φωνῆς ἐν ὄρφναις ci. Maur. Schmidtius.

9

A. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς;
B. ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.
A. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν σκύθη πιεῖν.

Ath. X p. 427 C: Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ τοὺς σατύρους ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὑδαρῆ ποιεῖν καὶ λέγοντας 'μῶν — πιεῖν'. vs. 1 om. p. et fab. n. attulit Eust. Od. p. 1624, 53. ἀχελῶος vel ἀχελῷος libri, Ἀχελῷος Meinekius. ἦν κεκραμένος] ἐγκεκραμένος Ed. Müller. vs. 2 λῆξαι libri, λεῖξαι Meinekius. vs. 3 σκύθη πιεῖν A, σκυθηπιεῖν B, σκυθιπιεῖν P. καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγχέοις Σκύθῃ πιεῖν ci. Meinekius, alii alia.

10

. . βακκάρει χρισθέντα καὶ ψυκτηρίοις
πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα.

Ath. XV p. 690 B: *ὀνομάζεταί τι μύρον βάκκαρις, οὗ μνημονεύει καὶ Ἱππῶναξ — Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ 'βακκάρει — τρίχα'.* vs. 2 *ἀναγήσαντα* B. *πρὸς θείαν* libri, *προσθίαν* Canter.

11

χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων,
ἦ που σφόδρα θυμοῖ;

Ar. Ran. 184: *χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.* ubi Schol.: *Δημήτριος φησὶν Ἀχαιοῦ ὅλον εἶναι ἐκ τοῦ Αἴθωνος. λέγουσι δ' αὐτὸ οἱ* (*αὐτοὶ* ante Dobraeum) *σάτυροι* (*σαπροί* ante Bentl.) '*χαῖρ' — θυμοῖ;*' vs. 1 tertium *χαῖρ' ὦ Χάρων* om. R. vs. 2 *εἴπου* R. Verba vix integra.

ΑΛΚΜΕΩΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

12

καρυκοποιοὺς προσβλέπων βδελύσσομαι

Ath. IV p. 173 D: *Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ σατυρικῷ καρυκοποιοὺς καλεῖ τοὺς Δελφοὺς διὰ τούτων 'καρυκκοποιοὺς — βδελύττομαι', παρόσον τὰ ἱερεῖα — ἐκαρύκευον. καρυκκοποιοὺς* ante Casaubonum. *βδελύττομαι* libri.

13

τίς ὑποκεκρυμμένος μένει,
σαραβάκων κοπίδων συνομώνυμε;

Ath. IV p. 173 D: *κἂν τοῖς ἑξῆς δ' ὁ Ἀχαιός φησιν 'τίς — συνομώνυμε;' ἐπισκώπτουσι γὰρ οἱ σάτυροι τοὺς Δελφοὺς ὡς περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατρίβοντας.* Achaei verba corrupta.

14

ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν
κοινόν τε χρὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας.

Ath. XI p. 480 F: *Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίωνι ἀντὶ τοῦ κύλικες παραγώγως κυλιχνίδας εἴρηκε διὰ τούτων 'ἀλλ' ὡς — κυλιχνίδας'.* vs. 1 *μέλανα* add. L, om. PV. *δεῦρα μόνον* AP, *δεῦρο μόνον* VL, *δεῦρ' ἀμνὸν* scripsi. vs. 2 *οἴνου τε* ci. Schneidewin. *κρητῆρα* ante Dindorfium.

ΑΛΦΕΣΙΒΟΙΑ

15

ἔναστρος ὥστε μαινάς

Hesych. I p. 1215: *ἔναστρος ὥστε μαινάς* (*ὡστεμένας* ante Vales.). *Ἀχαιὸς Ἀλφεσιβοίᾳ. ἀντὶ τοῦ θυάς· τὰς γὰρ βάκχας θυάδας ἔλεγον.* Codicis scripturam *ὑάς* et *ὑάδας* correxit Valesius. *ἔναστρος* suspectum, *ἔνοιστρος* ci. Reiskius.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

Argumentum idem fuisse quod Epicharmus in *Ἡφαίστῳ ἢ Κωμασταῖς* tractavit, probabiliter ci. Welcker, cf. Phot. Lex. p. 74, 1 Hygin. fab. 166 Paus. 1, 20, 3.

16

ΔΙ. *θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν· πάρεστι δέ.*
ΗΦ. *τὸ δεύτερον δὲ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ;*
ΔΙ. *μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας.*
ΗΦ. *ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως;*
ΔΙ. *ναί· καὶ τράπεζά γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται.*

Ath. XIV p. 641 D: *οἱ δὲ παλαιότεροι* (mensas secundas) *ἁπλῶς τραπέζας ἔλεγον, ὡς Ἀχαιὸς ἐν Ἡφαίστῳ σατυρικῷ ʽθοίνην — ἀπαίρεται'.* vs. 1 *θοίνην δὲ* libri, *θοίνῃ σε* Casaubonus. *πάρεστι δή* Iacobsius. vs. 2 *δὲ* addidit Casaub. vs. 4 *νίψαι*] *νίψας* B. vs. 5 *καὶ* addidit Casaub. *τράπεζ'· ἐκποδῶν* B, *τράπεζά γ' ἐκ ποδῶν* P. versus 1 3 5 esse Bacchi, vs. 2 et 4 Volcani, intellexit Welcker: Athenaeus personarum notas non apposuit.

ΘΗΣΕΥΣ

17

Σαρωνία

Hesych. 2 p. 1157: *Σαρωνία· Ἄρτεμις. Ἀχαιὸς Θησεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι* (*τρυζῆνι* cod.) *Σαρωνικοῦ κόλπου.* Similiter om. p. et dramatis mentione Photius Lex. p. 502, 6. Incertum utrum *Ἄρτεμις Σαρωνία* Achaeus dixerit an simpliciter *Σαρωνία.*

ΙΡΙΣ

18

λιθάργυρος δ'
ὄλπη παρῃωρεῖτο χρίσματος πλέα
τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ

Ath. X p. 451 C: *Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς γλαφυρὸς ὢν ποιητὴς περὶ τὴν σύνθεσιν, ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγματωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἴριδι σατυρικῇ· λέγει γὰρ ʽλιθάργυρος — ξύλῳ'. τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ ἀργυρᾶ λήκυθος ἐξήρτητο, Σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη κύρβιν ἀντὶ τοῦ Σπαρτιᾶτιν σκυτάλην.* vs. 2 *χρίσματος*] *χρήσματος* BP. vs. 2 sq. *πλεκτὸν* libri, *πλέα τὸν* Toupius. vs. 3 *Σπαρτιάτην*] *σπαρτεάτην* B. *γραπτὸν ἐν διπλῷ ξύλῳ κύρβιν* ci. Bergkius. Locus emendationem certam vix admittit.

19

ἀκτηρίς

Pollux 10, 157: *ἀκτηρίδα δὲ τὴν βακτηρίαν Ἀχαιὸς ἐν Ἴριδι ὠνόμασεν.* *βακτηρίδα* ci. Passovius.

20

ἐκολλόπωσε

Hesych. I p. 1143: *ἐκολλόπωσε· συνήρμοσε (συνήρμωσε* cod.) *κόλλη —. Ἀχαιὸς Ἴριδι.*

21

σελῆναι

Suid. v. *βοῦς ἕβδομος*, quem locum attulimus in Eur. fr. 352.

ΚΥΚΝΟΣ

22

Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν

Hephaest. p. 18: *τὸ ἐλήλυμεν ἐδείξαμεν καὶ ἐν ἄλλοις μέτροις συνήθως αὐτοῖς λεγόμενον, ὡς παρ᾽ Ἀχαιῷ ἐν Κύκνῳ ʻ Κύκνου — ἐλήλυμεν᾽. παρ᾽ ᾧ καὶ τὸ δεύτερον ἔστιν ἀκολούθως πρόσωπον ʻ τοιοῦδε — ἐλήλυτε᾽* (fr. 41). *δόμους ἐλήλυμεν*] *δόμον ἐλήλυθμεν* F.

23

πεινῶντι δ᾽ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
χρυσοῦ τε κἀλέφαντος

Ath. VI p. 270 E: *ʻ πεινῶντι — κἀλέφαντος᾽ κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύκνον* (*κύκλον* ante Casaubonum). Om. fab. nom. Eust. Od. p. 1818, 11. vs. 1 *γὰρ ἀνδρὶ* Ath., *δ᾽ ἀνδρὶ* Eust. vs. 2 *καὶ ἐλέφαντος* libri.

ΛΙΝΟΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

24

ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες, τί μ᾽ οὐ
λέγοντες, ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ

Ath. XV p. 668 A de cottabi ludo: *Ἀχαιὸς δ᾽ ἐν Λίνῳ περὶ τῶν σατύρων λέγων φησί ʻ ῥιπτοῦντες — λάταξ᾽. τοῦτο δὲ ʻ λέγοντες᾽ παρ᾽ ὅσον τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ᾽ αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους.* cf. Schol. Ar. Pac. 1244: *ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ᾽ αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοττάβους, δῆλον ποιεῖ Ἀχαιὸς ἐν Λίνῳ* (*ἐν Λινῷ* V, ceteri om.) *καὶ Καλλίμαχος.* vs. 1 *ῥίπτοντες* malim, cf. Elmsleius in Eur. Heracl. 150. *μ᾽ οὐ*] *μου* PVL. vs. 2 vix integer.

ΜΟΙΡΑΙ

Fortasse ad hanc fabulam fr. 38 referendum est.

25

πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν
ἐνάλιος θεωρία,

χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός

Ath. VII p. 277 B: κατὰ τὰς Ἀχαιοῦ δὲ Μοίρας ʻπολὺς — ἁλός'. vs. 1 γὰρ] δ' Erfurdtius. κύκλον] βυθοῦ ci. G. A. Hirschig. vs. 3 χραίνοντος θυραίοισιν libri, χραίνοντες οὐραίοισιν Casaubonus.

26

βαβαὶ βαβαί, βήσομαι γυναῖκας

Hesych. 2 p. 693: νυμφόβας· Ἀχαιός — καὶ ἐν μυ (ρ´ superscr.) ʻβαβαῖ — γυναῖκες'. ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης. ubi legendum esse καὶ ἐν Μοίραις vidit Casaubonus. γυναῖκας Achaeo restituit Toupius.

ΜΩΜΟΣ

27

Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι

Ar. Vesp. 1081: εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες. ubi Schol. cod. Ven.: τὸ τοῦ Ἀχαιοῦ ἀπὸ (α cod., τ superscr.) Μώμου δράματος. Ar. Pac. 357: ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι. ubi Schol. cod. Ven. vs. 353: τὸ δὲ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ἀχαιοῦ ἐστιν ἐκ Μώμου. οὐδὲν δὲ χεῖρον ὁλόκληρον θεῖναι τὸ ἰαμβεῖον, ὅπερ οὕτως ἔχει ʻἌρης — ἀσπίδι'. quo loco δορὶ pro δόρει codex praebet sicut Suidas v. σὺν δορί Eust. Il. p. 243, 11 Macarius 7, 89, qui verba σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι (ἀσπίσιν Macar.) sine p. et fab. nomine afferunt. Erravit Choerob. in Theodos. p. 376, 18 (Anecd. Bekk. p. 1364): τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρενυφαίνει (ita enim pro παρεμφαίνει legendum) ἐν Εἰρήνῃ, ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

28

ἀκάθαρτον

Hesych. 1 p. 181: ἀκάθαρτον· μανιῶδες. Ἀχαιὸς Οἰδίποδι.

29

ἐκλωτίζεται

Hesych. 1 p. 1141: ἐκλωπίζεται· ἐξανθίζεται. Ἀχαιὸς Οἰδίποδι. ἐκλωτίζεται Salmasius.

ΟΜΦΑΛΗ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

30

. . . *ὡς εὔδουλος, ὡς εὔοικος ἦν*

Ath. VI p. 267 D: Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Λαέρτῃ τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν —, Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ περὶ τοῦ σατύρου λέγων φησίν ʻὡς εὔδουλος — ἦν', ἰδίως λέγων ὡς χρηστὸς ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ τοὺς οἰκέτας.

31

ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι
τὸ γράμμα φαίνων, δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον
Ω Ν τό τ' Υ πάρεστι, κοὐκ ἀπουσίαν
ἐκ τοὐπέκεινα σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον.

Ath. XI p. 466 F: Ἀχαιὸς δ' ὁ τραγικὸς ἐν Ὀμφάλῃ καὶ αὐτὸς περὶ γραμματικοῦ ποτηρίου ποιεῖ τοὺς σατύρους τάδε λέγοντας 'ὁ δὲ σκύφος — κήρυσσε τόν'. vs. 1 cf. Ath. XI p. 498 E: καὶ Ἀχαιὸς ἐν Ὀμφάλῃ 'ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ'. με] μετὰ B p. 466. καλεῖ] καλεῖς B p. 498. vs. 2 φαῖνον libri, φαίνων Toupius. δέλτ' ἰῶτα] Δ Ι codex B. vs. 3 Ω AB, Ο PVL. Ν libri, i. e. νῦ, ut vulgo scribitur. τοῦ libri, τό τ' Toupius. πάρεστιν οὗ κἀπουσίαν Porsonus, qua coniectura difficultas non tollitur. vs. 4 τό τ' ΟΥ ABP, τό τ' Ο VL et correctus P. hoc verum esse docet Athenaeus haec subiciens: ἐν τούτοις λείπει τὸ Υ στοιχεῖον, ἐπεὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι τῷ Ο (τῷ ΟΥ vel τὸ ΟΥ libri) ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ Ο (ΟΥ libri) μόνου γράφουσι. denique κήρυσσε τὸν B, κήρυσσε τόν P, κηρύσσετον VL.

32

ἡλίσκετ' ἆρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχὺς
καὶ πρὸς χελώνης ἀετὸς βραχεῖ χρόνῳ.

Diog. L. 2, 133 (cf. Hesych. Miles. 42 in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 170): πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους ταῦτα, φασί, προεφέρετο (Menedemus) 'ἡλίσκετ' — χρόνῳ'. ταῦτα δὲ ἔστιν Ἀχαιοῦ ἐκ τῆς σατυρικῆς Ὀμφάλης. vs. 1 ἆρα] ἄρα libri. ἁλίσκετ᾽ ἄρα ci. Meinekius Com. vol. 3 p. 14. vs. 2 αἰετὸς libri.

33

Φαναῖος Ἀπόλλων

Hesych. 2 p. 1493: Φαναῖος Ἀπόλλων. Ἀχαιὸς Ὀμφάλῃ. παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

34

ἀμφερκῆ πίθον

Hesych. 1 p. 293: ἀμφερκῆ πίθον (ἀμφερκήπιθον ante Scaligerum)· τὸν πάντοθεν κύκλῳ περιειργόμενον. Ἀχαιὸς Πειρίθῳ. Cf. Etym. M. p. 89, 27: ἀμφερκῆ· πάντοθεν περιειργόμενον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

De argumento huius dramatis probabiliter disputavit Vrlichsius in dissert. de Achaeo, Bonnae 1834 p. 37.

35

ὥρα βοηθεῖν ἔστ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἡγήσομαι.
προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῇ,
σάλπιγγι δ᾽ ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω·
ὥρα ταχύνειν, ἐλελελεῦ.

Suidas v. *ἐλελελεῦ* (sic E cum Schol. Ar., *ἐλελεῦ* cet.): *οἱ προσιόντες εἰς πόλεμον τὸ ἐλελελεῦ ἐφώνουν· μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως, καθὸ καὶ Ἀχαιὸς Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀχαιοῖς* ‘*ὥρα — ἐλελεῦ*’. Eadem omissis tamen Achaei verbis Schol. Ar. Av. 364. vs. 1 *ἐστίν* libri, *ἔστ᾽* Toupius. vs. 2 *προσλαβέτω* libri, *προσβαλλέτω* Grotius. *φασιανοῦ* libri, *φασγάνου* Portus. *λαβῆς* libri, *λαβῇ* Grotius. vs. 3 *σάλπιγγα — σημαίνεται* ante Portum. vs. 4 *ἐλελεῦ* ante Toupium.

ΦΡΙΞΟΣ

36

Πελεός

Hesych. 2 p. 906: *Πελεός. Ἀχαιὸς Φρίξῳ. καὶ μήποτε τὴν παρ᾽ Ὁμήρῳ Πτελεόν* (*πτελέον* cod.). *δύναται δὲ καὶ τὰ Πέλη τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ λεγόμενα δηλοῦν.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

37

δίχολοι γνῶμαι

Hesych. 1 p. 1011: *δίχολοι· διάφοροι. Ἀχαιὸς καταπεῖραι* ‘*δίχολοι γνῶμαι*’ (*διχολογνῶναι* cod.), *παρὰ τὸ δίχα· ἢ δίτροποι κατὰ μετάληψιν· χόλος γὰρ ἡ ὀργὴ καὶ* (recte Küster addit *ὀργὴ ὁ*) *τρόπος*. Verba *δίχολοι γνῶμαι* recurrunt apud paroemiographos (Zenob. 3, 25 Diogenian. 4, 32), ubi auctoris nomen non indicatur. In corrupto *καταπεῖραι* fortasse dramatis nomen latet; suspicabar *Αἰσχύλος Καβείροις*.

38

Ταραντῖναι βαφαί

Phot. Lex. p. 569, 12: *Ταραντῖναι βαφαί. παρὰ Ἀχαιῷ* (*ἀχαιων* cod.) *οἶμαι τὰ ἁλουργῆ ἢ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου.* Etym. M. p. 746, 15: *Ταραντινόν, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον — καὶ Ταραντιναὶ βαφαί. παρὰ Ἀχαιῷ* (*παρὰ ἀχαῖ* V, *παρὰ τὸ ἀχαιῶν* D, *πε ἀχαιῶν* M) *οἶμαι* (hoc vocabulum om. VM) *τὰ ἁλουργὰ ἢ τὰ ἀπ᾽ ὀστρέου.* Hesych. 2 p. 1348: *Ταραντῖναι αἵματι βαφαί· τινὲς δὲ τὰς πορφύρας.* Verba *παρὰ Ἀχαιῶν οἶμαι* suspecta: fortasse *παρὰ Ἀχαιῷ Μοίραις* legendum.

39

ἐδεξιοῦτο Βιβλίνου μέθους ἐκπώματι

Ath. I p. 31 A: *Στράττις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ — Ἀχαιὸς*

(ἀχαιοὶ BCD) δὲ τὸν Βίβλινον ‘ἐδεξιοῦτο — ἐκπώματι’. Hesych. I p. 1082: ἐδεξιοῦτο· ἐξεναγώγησεν. Βιβλίνου Casaubonus, βιβλίου VL. μέθους BD, μέθης VL, μέθυος Casaubonus. fortasse μέθους ἐκπώ- ἐκπώ
ματι ortum ex μεθύσματι.

40

. . . . . ἦ τοσούσδ' Αἴτνη τρέφει
κοχλίας κεράστας;

Ath. II p. 63 B de v. κοχλίας: Ἀχαιός ‘ἦ — κεράστας’.

41

τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε

Hephaest. p. 18, vide fr. 22.

42

ἥκω πεπραγὼς δεινά, σὺ δ' ὑγίαινέ μοι.

Lucianus de lapsu c. 6 vol. 1 p. 732: πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ εὕροις τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον· — ὁ δὲ Ἀχαιός ‘ἥκω — μοι’.

43

τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσ[εις;]

Plut. Mor. p. 112 E: ἐκτρέπονται πρὸς τὰς ἐσχάτας ταλαιπωρίας, τὸ μηδὲν αἴτιον σῶμα τιμωρούμενοι καὶ τὰ μὴ νοσοῦντα κατὰ τὸν Ἀχαιὸν συναλγεῖν ἀναγκάζοντες. Achaei verba Grotius haec videre sibi visus est: τί χρὴ | τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσαι; ac συννοσεῖν probabile est, ἀναγκάσεις exempli causa posui.

44

Schol. Arat. 172: Θαλῆς μὲν οὖν β' αὐτὰς (Hyadas) εἶπεν εἶναι —, Ἀχαιὸς δὲ δ'. Cf. Eur. fr. 780.

45

χάσκοντα λιμῷ μόσχον ὡς χελιδόνος

Schol. Il. *I*, 323 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 236, 26 sive Eust. Il. p. 753, 55: Ἀχαιὸς δὲ σκληρότερον ἔφη τὸ (τὸν Schol.) ‘χάσκοντα — χελιδόνος’, δέον ὂν εἰπεῖν νεοττὸν ἤγουν ἀλλὰ χελιδονιδῆ. ὡς om. Schol. Cf. Aelianus N. A. 7, 47: Ἀχαιὸς δὲ ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς τὸν νεοττὸν τῆς χελιδόνος μόσχον ὠνόμασεν.

46

αἰόλη

Anecd. Bekk. p. 361, 1: αἰόλη· ἡ ταχεῖα. οὕτως Ἀχαιός.

47

ἀμηνίτως

Hesych. I p. 274: ἀμηνίτως· ἀμέμπτως. Ἀχαιοί. ubi Ἀχαιός ci. Albertius: sed fortasse Αἰσχύλος leg. coll. Agam. 1036.

48

καιρότερον.

Hesych. 2 p. 111: *καιρότερον· ἐνωρότερον. Ἀχαιοί. Ἀχαιός* ci. Alberti.

49

κύτταροι

Hesych. 2 p. 390: *κύτταροι· οὕτω τὰς τρήμας τῶν κηρίων ἔφη Ἀχαιός. τινὲς δὲ σφῆκας.*

50

μάλευρον

Phot. Lex. p. 244, 11: *μάλευρον· τὸ ἄλευρον. Ἀχαιός.* Zonar. Lex. p. 1334: *μάλευρον· τὸ αλευρον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ Μ μάλευρον. 'μίγδα μάλευρον'.* Achaei esse verba *μίγδα μάλευρον* ci. Herm.

51

νυμφόβας

Hesych. 2 p. 693: *νυμφόβας· Ἀχαιός. ὁ Σειληνὸς* (*ὃς ἦν δεινὸς* ante Casaubonum) *ἐπιβαίνων ταῖς Νύμφαις.* Phot. Lex. p. 305, 5: *νυμφόβας· ὁ Σειληνὸς τῶν Νυμφῶν ἀνήρ.*

52

πανόπτης

Hesych. 2 p. 853: *πανόπτης· πολυόφθαλμος, Ζεύς. Ἀχαιοί.* ubi *Ἀχαιός* ci. Vrlichsius, fortasse *Αἰσχύλος* leg. coll. Eum. 1045.

53

ἁλιβάπτοις

Hesych. 1 p. 230: *ἁλιβάπτοις* (*ἁλίβαπτον* Musurus) *πορφυρᾶν ὄρνιν. Ἀχαιὸς καὶ Ἀλκμάν* (*ἀλ. μάς* cod.). Vrlichsio *Ἀλκαῖος* pro *Ἀχαιὸς* scribendum videtur, quam coniecturam probat Bergkius Lyr. p. 730.

54

οἴνη

Hesych. 2 p. 729: *οἴνη· ἡ ἄμπελος. καὶ κυβευτικὸς λόγος* (f. *λέγεται*, nisi *λόγος* delendum cum Musuro) *βόλος ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τῷ ἕξ* (*τὴν ἔξω* cod.). *Ἀχαιός. οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν.* Fortasse pro *Ἀχαιός* legendum *ὁ καὶ Χῖος* cum Iunio, cf. Pollux 7, 204, ubi *οἰνή* scribitur sicut in Theognost. p. 22, 18: barytonon requirit Herod. Arcad. p. 112, 6, ubi *οἴη* editur.

EVPHORION

1

Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

Clemens Alex. Strom. V p. 718 (Eusebius Pr. E. p. 681 B): *ὅ τε Εὐφορίων ὅ τε Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησίν* ‘*Ζεύς ἐστιν — ὑπέρτερον*’. Ita Clementis codices, editur *ὅ τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος* cum Eusebio: scribendum potius videtur *ὅ τε Εὐφορίων ὁ τοῦ Αἰσχύλου*, cf. Observ. crit. p. 9 sq vs. 2 *Ζεὺς ταῦτα πάντα* Bothius. *χῶτι*] *χωρεῖ* Euseb. *τῶνδ’*] *τῶν δέ τοι* Clementis codex Par.

PHILOCLES

ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ

Tetralogia Pandionis eiusque filiarum, Procnes et Philomelae, et Terei mythum complexa. Singulorum dramatum titulos ignoramus, nisi quod *Τηρεὺς ἢ Ἔποψ* memoratur in Schol. Ar. Av. 281. Aristophanis haec sunt verba: ΠΕΙΣΘ. *οὐ σὺ μόνος ἄρ’ ἦσθ’ ἔποψ, ἀλλὰ χοὖτος ἕτερος;* ΕΠΟΨ. *ἀλλ’ οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος.* ubi Schol.: *οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ —. ἄλλως. Φιλοκλεῖ ἔστι δρᾶμα Τηρεὺς ἢ Ἔποψ. ἄλλως. ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν· εἶτα Φιλοκλῆς. Ἔποψ* dramatis titulum fuisse non credo.

1

σὲ τῶν ἁπάντων δεσπότην λέγω . .

Schol. Ar. Av. 282: *οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, οὗ ἡ ἀρχή* ‘*σὲ — λέγω*’. *τῶν*] *τὸν* V. *πάντων* libri, *ἁπάντων* Wagner. *λέγω* om. V.

ΤΗΡΕΥΣ v. ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

Schol. Soph. Oed. C. 1320: *Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ Κ Καλαὸν προσαγορεύουσι, καθάπερ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης καὶ Φιλοκλῆς ἱστοροῦσι.*

3

. . . οὐδ’ ἂν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι

Ath. II p. 66 B: *καὶ γὰρ Φιλοκλῆς τε ἐγκέφαλόν φησιν* ‘*οὐδ’ — λίποι*’ *καὶ Ἀριστοφάνης.* Eust. Il. p. 757, 46: *τῷ εἰπόντι ὡς* ‘*οὐδ’ ἂν ἐγκεφάλων ἔσθων λίπῃ*’. Incertum utrum comici haec sint poetae an tragici; cf. Meinekius Hist. crit. p. 521.

4

δορυφόνος

Hesych. 1 p. 1025: *δορυφόνον· τὸν δολοφονοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. ὅτι δὲ Φιλόκτητος* (*Φιλοκλῆς* Pearsonus) *τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος. δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσι. δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα.*

MELANTHIVS

Medeam a Melanthio scriptam fuisse ex Schol. Ar. Pac. 1012 non concluserim.

1

τὰ δεινὰ πράσσει τὰς φρένας μετοικίσας

Plut. Mor. p. 453 F: *ὁ δὲ θυμὸς οὐχ, ᾗ φησιν ὁ Μελάνθιος, 'τὰ δεινὰ πράσσει — μετοικίσας', ἀλλ' ἐξοικίσας τελείως.* ibid. p. 551 A: *ὡς γὰρ ὁ θυμὸς κατὰ τὸν Μελάνθιον 'τὰ δεινὰ πράττει — μετοικίσας', οὕτω καὶ ὁ λογισμὸς τὰ δίκαια πράττει.* Tzetz. in Hesiod. Op. 336: *καὶ Μελάνθιος ὁ τραγικὸς περὶ θυμοῦ φησί 'πράσσει τὰ δεινὰ — μετοικίσας'.* respicit Iulianus Epist. 10 p. 378 D: *καὶ θυμός, ὅσπερ οὖν εἴωθε τὰ δεινὰ πράττειν τὰς φρένας μετοικίσας. τὰ δεινὰ πράσσει* (vel *πράττει*) Plut. et Iul., *πράσσει τὰ δεινὰ* Tzetz.

IOPHON

Iophonti Sophoclis filio fuerunt qui huius Antigonam tribuerent, cf. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 315, 21: *πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν, ὡς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη· λέγεται γὰρ εἶναι Ἰοφῶντος* (*Ἀντιφῶντος* cod., correxit Cramer) *τοῦ Σοφοκλέους υἱοῦ.* Qua de re dixit Schneidewinus in Soph. Antig. p. 32.

ΑΥΛΩΙΔΟΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

1

καὶ γὰρ εἰσελήλυθεν
πολλῶν σοφιστῶν ὄχλος ἐξηρτυμένος.

Clemens Alex. Strom. I p. 329: *Ἰοφῶν* (*ἰωφῶν* codex Paris.) *τε ὁμοίως ὁ κωμικὸς ἐν Αὐλῳδοῖς σατύροις ἐπὶ ῥαψῳδῶν καὶ ἄλλων τινῶν λέγει 'καὶ γὰρ — ἐξηρτημένος'.* vs. 2 *ἐξηρτημένος* ante Meinekium.

ΒΑΚΧΑΙ Η ΠΕΝΘΕΥΣ

Duplicem fuisse dramatis titulum docet Suidas v. *Ἰοφῶν.*

2

ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδ' οὖσά περ γυνή,
ὡς μᾶλλον ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν

ζητεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἧσσον εἴσεται.

Stob. Ecl. 2, 1, 9 p. 10: Ἰοφῶντος Βακχῶν. 'ἐπίσταμαι — εἴσεται'. vs. 1 καὶ τόδ' malim. vs. 3 τοσούτῳ] τοσοῦτο VA.

INCERTAE FABVLAE FRAGMENTVM

3

Schol. Ven. Ar. Ran. 330: ἡ μυρσίνη ᾠκείωται τοῖς χθονίοις θεοῖς Διονύσου δεδωκότος, ὅτε ἀνήγαγε τὴν Σεμέλην. τρία γὰρ αὐτῷ ᾠκείωται, κισσὸς ἄμπελος μυρσίνη. μυθολογοῦσι δ' ἐν Σάμῳ μόνῃ θεῶν *) μὴ προσφέρεσθαι τῇ Ἥρᾳ. ἐπεὶ γάρ, ὡς φασίν, ἐξῃτεῖτο τὴν ψυχὴν τῆς Σεμέλης τοὺς κάτω θεούς, καθάπερ ἦν ἐπηγγελμένον, ὑποσχέσθαι λέγουσιν αὐτῇ τὸν Ἅιδην τοῦτο δράσειν τοῦ Διονύσου τῶν μάλιστα τερπόντων αὐτῷ ἀντίψυχον ἀντ' ἐκείνης πέμψαντος· τὸν δὲ Διόνυσον πυθόμενον τὰ παρὰ τῶν κάτω θεῶν ἐπεσταλμένα σοφίσασθαι πρὸς ταῦτα καὶ τριῶν ὄντων αὐτῷ μάλιστα ἠγαπημένων, τοῦ τε κισσοῦ καὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς μυρσίνης, ἀποστεῖλαι τοῖς κάτω θεοῖς αὐτήν. δηλοῖ δὲ καὶ Ἰοφῶν ο τραγικός.

NICOMACHVS

De Nicomachis tragico et comico vide quae disputavit Meinekius Hist. crit. p. 496—98. Geryonem tragoediam Welckerus de Trag. p. 1015 commemorari suspicabatur ab Aristotele Probl. 19, 48 p. 922 b 13: ἦθος δὲ ἔχει ἡ μὲν ὑποφρυγιστὶ πρακτικόν, διὸ καὶ ἔν τε τῷ Γηρυόνῃ ἡ ἔξοδος καὶ ἡ ἐξόπλισις ἐν ταύτῃ πεποίηται, ἡ δὲ ὑποδωριστὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ στάσιμον.

1

μέλπουσιν ἀηδόνιον κλαγγήν

Anecd. Bekk. p. 349, 11: ἀηδόνειος κλαγγή. Νικόμαχος 'μέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν'. ἀηδόνιον Meinekius.

2

ἀγηλατῶν

Anecd. Bekk. p. 337, 11: ἀγηλατῶν· ἀντὶ τοῦ διώκων, φυγαδεύων. οὕτως Νικόμαχος. ἁγηλατῶν Wagner.

---

*) Σάμῳ μόνῃ θεῶν Dindorfius, codex haec praebet Σάμῳ ἐκ δὲ μυρσίνης ἐκ δὲ τοῦ πάθους δεισιδαίμονι θεῖον. Aliam medelam frustra quaesivi.

AGATHON

ΑΕΡΟΠΗ

1

εἰσῇσαν

Etym. M. p. 301, 57: *εἰσῇμεν — καὶ εἰσῇσαν ἀντὶ τοῦ εἰσῄεσαν σὺν τῷ Ι, Ἀγάθων Ἀερόπῃ.*

ΑΛΚΜΕΩΝ

2

ἀθέμιτοι Μοῦσαι

Anecd. Bekk. 353, 7: *ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Δείναρχος εἶπε καὶ Σοφοκλῆς, καὶ ἀθεμιστότεροι Ξενοφῶν· καὶ ἀθέμιτοι* (*ἀθέματοι* ante Bekkerum) *Μοῦσαι εἶπεν Ἀγάθων ἐν Ἀλκμαίωνι.*

ΑΝΘΟΣ

Aristot. Poet. 9 p. 1451 b 21: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐνίαις μὲν ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἔστιν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν ἐνίοις δὲ οὐθέν, οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος Ἄνθει· ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τά τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποίηται καὶ οὐδὲν ἧττον εὐφραίνει· ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι.* Titulus dramatis suspectus.

ΘΥΕΣΤΗΣ

3

κόμας ἐκειράμεσθα μάρτυρας τρυφῆς,
ἦ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί.
ἐπώνυμον γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος,
Κούρητες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός.

Ath. XII p. 528 D: *Ἀγάθων δ' ἐν τῷ Θυέστῃ τοὺς τὴν Πρώνακτος θυγατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησκημένους ἐλθεῖν καὶ κομῶντας τὰς κεφαλάς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου, 'κόμας ἐκειράμεσθα', φησί, 'μάρτυρας — τριχός'.* Similiter om. fab. nom. Eust. Il. p. 1292, 58. vs. 1 *ἐκειράμεσθα* C, *ἐκειράμεθα* PVL et Eust. vs. 3 *ἐπώνυμον δ' οὖν·* ci. Meinekius.

ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ

Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 18: *χρὴ δὲ — μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγῳδίαν. — σημεῖον δὲ ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται, ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνῳ.* Probabile hinc est *Ἰλίου πέρσιν* Agathonis drama fuisse.

ΜΥΣΟΙ

Plut. Mor. p. 645 E: *θαυμάζω δὲ καὶ Ἐράτωνα τουτονί, τὰς μὲν*

ἐν τοῖς μέλεσι παραχρώσεις βδελυττόμενον καὶ κατηγοροῦντα τοῦ καλοῦ Ἀγάθωνος, ὃν πρῶτον εἰς τραγῳδίαν φασὶν ἐμβαλεῖν καὶ ὑπομῖξαι τὸ χρωματικόν, ὅτε τοὺς Μυσοὺς ἐδίδασκεν· αὐτὸς δὲ ἡμῖν, ὡς ὁρᾶτε, ποικίλων χρωμάτων καὶ ἀνθηρῶν τὸ συμπόσιον ἐμπέπληκε.

ΤΗΛΕΦΟΣ

In Telepho fuisse Thesei partes credidit Welcker de Tragoed. p. 990, Meinekius pro *Τηλέφῳ* scribendum coniecit *Τληπολέμῳ* coll. Schol. Ar. Pac. 528: *ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέμου.*

4

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·
ὀρθοί τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
Σκυθικῷ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές·
ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος·
ἐφ᾽ ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐξυγωμένοι δύο]
ὅπερ δὲ τρίτον ἦν, καὶ τελευταῖον πάλιν.

Ath. X p. 454 D: *τὸ δ᾽ αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν τῷ Τηλέφῳ· ἀγράμματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν τοῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως ‘γραφῆς — πάλιν’.* vs. 3 *τὸ* addidit Schweigh., om. PVL. vs. 4 *προσκείμενος* c, *προκείμενος* PVL. vs. 5 *ἦσαν ἐξυγωμένοι δύο*] *ἦσαν* delebat olim Meinekius, qui nunc conicit *ἐξυγ. δύο* ex vs. 2 hic irrepsisse: ante hunc versum quaedam excidisse suspicor. vs. 6 *τρίτον* PVL, *τὸ τρίτον* ABC.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

5

μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται,
ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ᾽ ἂν ᾖ πεπραγμένα.

Aristot. Eth. Nicom. 6, 2 p. 1139 b 10: *τὸ δὲ γεγονὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ γενέσθαι. διὸ ὀρθῶς Ἀγάθων ‘μόνου — πεπραγμένα’.*

6

τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην.

Aristot. Eth. Nicom. 6, 4 p. 1140 a 19: *τρόπον τινὰ περὶ τὰ αὐτά ἐστιν ἡ τύχη καὶ ἡ τέχνη, καθάπερ καὶ Ἀγάθων φησί ‘τέχνη — τέχνην’.* Simplic. in Aristot. Phys. Ausc. fol. 73 b: *καὶ τῶν ποιητῶν δὲ ἔνιοι πάντα σχεδὸν εἰς τὴν τύχην ἄγουσιν, ὥστε καὶ τῆς τέχνης οἰκείαν αὐτὴν ποιεῖν λέγοντες ‘τέχνη — τέχνην’ τὸν εὐτυχοῦντα δὲ καὶ φρονεῖν φασί.* (Eur. fr. 1006)

7

φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι
θανεῖν ἐρῶσιν.

Aristot. Eth. Eud. 3, 1 p. 1230 a 1: οὐδὲ τῶν τοιούτων (sc. τῶν τὸ πονεῖν φευγόντων) οὐθεὶς ἀνδρεῖος, καθάπερ καὶ Ἀγάθων φησί 'φαῦλοι — ἐρῶσιν'.

8

καὶ μὴν τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ
ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται.

Aristot. Rhet. 2, 19 p. 1392 b 8: εἰ ἄνευ τέχνης καὶ παρασκευῆς δυνατὸν γενέσθαι, μᾶλλον διὰ τέχνης καὶ ἐπιμελείας δυνατόν· ὅθεν καὶ Ἀγάθωνι εἴρηται 'καὶ μὴν — προσγίγνεται'. vs. 1 τῇ] χρὴ Porsonus. τύχῃ libri, τέχνῃ Grotius. vs. 2 τύχῃ] τέχνῃ Q.

9

τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι,
βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα.

Aristot. Rhet. 2, 24 p. 1402 a 10: καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς ἐστι φαινόμενον ἐνθύμημα παρὰ τὸ μὴ ἁπλῶς εἰκός, ἀλλά τι εἰκός. ἔστι δὲ τοῦτο οὐ καθόλου, ὥσπερ καὶ Ἀγάθων λέγει 'τάχ' ἄν — εἰκότα'. Aristot. Poet. 18 p. 1456 a 24: ἔστι δὲ τοῦτο εἰκὸς ὥσπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός. ibid. c. 25 p. 1461 b 15: εἰκὸς γὰρ καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι.

10

Aristot. Poet. 15 p. 1454 b 14: ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων, ἡμᾶς δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες, καλλίους γράφουσιν. οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ῥᾳθύμους καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἠθῶν, τοιούτους ὄντας ἐπιεικεῖς ποιεῖν παράδειγμα σκληρότητος, οἷον τὸν Ἀχιλλέα Ἀγάθων καὶ Ὅμηρος. Achillem drama ab Agathone inscriptum fuisse conicit Welcker de Tragoed. p. 991 sq. In loco corrupto ne illud quidem certum est, recte se habere Ἀγάθων: libri ἀγαθῶν vel ἀγαθὸν habent.

11

τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα,
τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.

Ath. V p. 185 A: ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα 'τὸ μὲν — ἐκπονούμεθα'. Clemens Alex. Strom. V p. 733: καταπαυστέον ἤδη τὸν λόγον, ὅπως μὴ τὸ τοῦ τραγῳδοποιοῦ Ἀγάθωνος πάθωμεν καὶ αὐτοί, 'τὸ μὲν — ἐκπονούμενοι'. vs. 1 ποιούμεθα Ath., ἡγούμενοι Clem. vs. 2 ἐκπονούμεθα Ath., ἐκπονούμενοι Clem.

12

εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ·
εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.

Ath. V p. 211 E: κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα 'εἰ μὲν — τἀληθὲς φράσω'.

13

ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν καὶ σὺ χὠ νέος τρόπος
ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

Ath. X p. 445 C: *καὶ ὅς ἔφη 'ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν' κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα 'καὶ σὺ — χρώμενος'.* vs. 1 *χὠ*] *καὶ ὁ* libri.

14

γυνὴ τὸ σῶμα . . . δι' ἀργίαν
ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

Ath. XIII p. 584 A: *κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα 'γυνὴ — φορεῖ'.* vs. 1 *γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν* ci. Porsonus, et *σώματος* praeierat Grotius.

15

ἐκφέρετε πεύκας φωσφόρους

Ath. XV p. 701 B: *ἵνα κἀγὼ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ ἡδίστου Ἀριστοφάνους* (Com. 2 p. 1180) *'ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους'.*

16

Marcus Anton. 4, 18: *ὅσην ἀσχολίαν κερδαίνει ὁ μὴ βλέπων τί ὁ πλησίον εἶπεν ἢ ἔπραξεν ἢ διενοήθη, ἀλλὰ μόνον τί αὐτὸς ποιεῖ, ἵνα αὐτὸ τοῦτο δίκαιον ᾖ καὶ ὅσιον ἢ κατὰ τὸν ἀγαθὸν* (*Ἀγάθωνα* Xylander) *μὴ μέλαν ἦθος περιβλέπεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γραμμῆς τρέχειν ὀρθόν, μὴ διερριμμένον.* Agathonis verba qui restituere conati sunt, operam perdiderunt.

17

Schol. Soph. Trach. 639: *συνάγονται οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν, περὶ ἧς Ἀγάθων φησὶ Πυλάδην τὸν Στροφίου πρῶτον συστήσασθαι ἐν τῇ Φωκίδι καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλυταιμνήστρᾳ μύσος καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν σύνοδον Πυλαίαν προσαγορεύεσθαι.*

18

οὐ πώποτ' ἠξίωσα χρήσασθαι τρόποις

Stob. Ecl. 1, 8, 7 p. 226: *Ἀγάθωνος. 'οὐ πώποτ' — τρόποις'.*

19

σοφὸν λέγουσι τὸν χρόνον πεφυκέναι.

Stob. Ecl. 1, 8, 14 p. 230: *Λακώνων. 'σοφὸν — πεφυκέναι'.* Pro *Λακώνων* (*Λακόνων* A) scribendum suspicor *Ἀγάθωνος*. Hoc nomen falso praefigitur epigrammati quod habet eadem in pag. Stob. Ecl. 1, 8, 16: *Ἀγάθωνος* (*Ἀγάθονος* A). *'ὤφελεν ὡς ἀφανὴς οὕτω φανερώτατος εἶναι καιρός, ὃς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης'.*

20

οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα.

Stob. Flor. 3, 16: Ἀγάθωνος. 'οὐ — ἐσφάλμεθα'. ἐσφάλμεθα] ἐπητέον Arsenius p. 582, 22 et nonnulli Stobaei libri.

21

ἰδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις.

Stob. Flor. 29, 39: Ἀγάθωνος. 'ἰδίας — φύσεις'.

22

ἀδικεῖν νομίζων ὄψιν αἰδοῦμαι φίλων.

Stob. Flor. 31, 17: Ἀγάθωνος. 'ἀδικεῖν — φίλων'. ἀδικεῖν] ἀδικεῖ M, δοκεῖν Ioh. Dam.

23

ὄλοιθ' ὁ τοῖς ἔχουσι τἀγαθὰ φθονῶν.

Stob. Flor. 38, 7: 'ὄλοιθ' — φθονῶν'. Infra repetunt AM post Flor. 38, 21 cum lemmate Ἀγάθωνος. ὄλοιθ' ὁ] ὄλοιτο M. τὰ ἀγαθὰ ὁ φθονῶν M.

24

οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος,
εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες.

Stob. Flor. 38, 12: Ἀγάθωνος. 'οὐκ — πεφυκότες'. vs. 2 ἐξίσου ed.

25

σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν.

Stob. Flor. 38, 23: Ἀγάθωνος. 'σοφίας — καλόν'.

26

νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες.

Stob. Flor. 52, 6: Ἀγάθωνος. 'νέων — φρένες'.

27

γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν ἢ ῥώμη χερῶν.

Stob. Flor. 54, 4: Ἀγάθων. 'γνώμη — χερῶν'. κρείσσων] κρεῖσσόν Vind.

28

ὡς ἡδὺ τῷ φύσαντι πείθεσθαι τέκνα.

Stob. Flor. 79, 12: Ἀγάθωνος. 'ὡς — τέκνα'.

29

ἀντεύφρασμα

Anecd. Bekk. p. 407, 5 et Suidas: ἀντεύφρασμα· τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ. Ἀγάθων (ἀγαθῶν libri, correxit Bruno).

XENOCLES

Xenoclem olymp. 91 *Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῷ* vicisse testatur Aelianus V. H. 2, 8, cuius locum attulimus p. 297 sq.

ΛΙΚΥΜΝΙΟΣ

1

ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι χρυσάμπυκες

Ar. Nub. 1264: ΑΜΥΝ. *ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας.* ΣΤΡΕΨ. *τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;* ubi Schol. Rav. et Ven.: *ταῦτα Ξενοκλέους ἐστὶν ἐκ τοῦ Λικυμνίου. λέγεται δὲ ὑπ' Ἀλκμήνης Λικύμνιον τεθνηκέναι ὑπὸ Τληπολέμου. διὸ καὶ ἐπιφέρει 'τί δαί — κακόν;' Εὐφρόνιος παρὰ Ξενοκλεῖ φησὶν εἶναι τὸ χρυσάμπυκες* (*χρυσάμπυχες* V), *ἐξ οὗ παραπεποιῆσθαι τὸ θραυσάντυγες.* codex Paris. 2821 haec praebet: *οἱ μὲν φασὶν ὡς ὁ Τληπόλεμος οὗτος ποιητὴς ὢν πεποίηκε τὸν Φιλόξενον ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα ᾄδειν ἀπὸ τοῦ 'ὦ σκληρὲ δαῖμον' μέχρι τοῦ 'ὥς μ' ἀπώλεσας'. ἄλλοι δὲ φασὶν ὡς Σοφοκλῆς ἐποίησε τὸν Τληπόλεμον ταῦτα λέγοντα· — ἔοικε δὲ μᾶλλον τοῦ Σοφοκλέους εἶναι ταῦτα. διὸ καὶ ἐπάγει 'τί δὲ Τληπόλεμός σε κακὸν εἴργασται;' ὡς τοῦ Τληπολέμου ταῦτα εἰπόντος.* Vides quanta cum libertate haec ut alia plurima efficta sint; probabile tamen duco verba *ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας* tragoediae deberi: *Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας* dixit Euripides fr. 781, 11.

THEOGNIS

1

φόρμιγξ ἄχορδος

Demetrius de Eloc. 85: *ἔνιοι δὲ καὶ ἀσφαλίζονται τὰς μεταφορὰς ἐπιθέτοις ἐπιφερομένοις, ὅταν αὐτοῖς κινδυνώδεις δοκῶσιν, ὡς ὁ Θέογνις παρατίθεται τὸ* (al. *τὸν*) *τόξον φόρμιγγα ἄχορδον.* Demetrii verba nondum emendata, Theognis quid dixerit indubium; cf. Aristot. Rhet. 3, 11 p. 1413 a 1: *οἷον ἡ ἀσπίς. φαμέν, ἐστὶ φιάλη Ἄρεος* (ita Timotheus dixit, Bergk. Lyr. p. 1004 sq.) *καὶ τὸ τόξον φόρμιγξ ἄχορδος.*

CRITIAS

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

Hoc drama, cuius fragmenta exhibuimus p. 431—34, dubitatum est utrum Euripidis esset an Critiae teste Ath. XI p. 496 B, quicum cf. Vita Eurip. p. 135, 33.

ΣΙΣΥΦΟΣ

1

ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος
καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης,
ὅτ' οὐδὲν ἆθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν
οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο.
κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους
θέσθαι κολαστάς, ἵνα δίκη τύραννος ᾖ
. . . . . τήν θ' ὕβριν δούλην ἔχῃ·
ἐζημιοῦτο δ' εἴ τις ἐξαμαρτάνοι.
ἔπειτ' ἐπειδὴ τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι
ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ,
λάθρᾳ δ' ἔπρασσον, τηνικαῦτά μοι δοκεῖ
. . πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνὴρ
γνῶναι δέος θνητοῖσιν ἐξευρεῖν ὅπως
εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι, κἂν λάθρᾳ
πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσί τι.
ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο,
ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ
νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ
προσέχων τε ταῦτα καὶ φύσιν θείαν φορῶν,
ὃς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται,
τὸ δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται.
ἐὰν δὲ κἂν σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν,
ταῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς· τὸ γὰρ φρονοῦν
. . ἔνεστι. τούσδε τοὺς λόγους λέγων
διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο
ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ.
ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα
μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων,
ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς
καὶ τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ,
ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς, ἵν' ἀστραπὰς
κατεῖδεν οὔσας, δεινὰ δὲ κτυπήματα
βροντῆς τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας,
χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ,
ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στείχει μύδρος
ὅ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται.

τοίους πέριξ ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους
δι' οὓς καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισεν
τὸν δαίμον' οἰκεῖν ἐν πρέποντι χωρίῳ,
τὴν ἀνομίαν τε τοῖς νόμοις κατέσβεσεν.
. . . .
οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαί τινα
θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος.

Sextus Empir. p. 403, 1: *καὶ Κριτίας δὲ εἷς τῶν ἐν Ἀθήναις τυραννησάντων δοκεῖ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἀθέων ὑπάρχειν, φάμενος ὅτι οἱ παλαιοὶ νομοθέται ἐπίσκοπόν τινα τῶν ἀνθρωπίνων κατορθωμάτων καὶ ἁμαρτημάτων ἔπλασαν τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ μηδένα λάθρα τὸν πλησίον ἀδικεῖν, εὐλαβούμενον τὴν ὑπὸ τῶν θεῶν τιμωρίαν. ἔχει δὲ παρ' αὐτῷ τὸ ῥητὸν οὕτως. 'ἦν χρόνος — κατέσβεσεν'* (vs. 1—40). *καὶ ὀλίγα προσδιελθὼν ἐπιφέρει 'οὕτω δὲ — εἶναι γένος'* (vs. 41 et 42). Sextus Empir. p. 172, 18: *θεοὺς γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ οὐκ εἶναι, ὥσπερ οἱ περὶ Διαγόραν τὸν Μήλιον καὶ Θεόδωρον καὶ Κριτίαν τὸν Ἀθηναῖον.* Euripidi nonnullos horum versuum tribuit Plut. Mor. p. 880 E: *καὶ Εὐριπίδης ὁ τραγῳδοποιὸς ἀποκαλύψασθαι μὲν οὐκ ἠθέλησε* (deos non esse) *δεδοικὼς τὸν Ἄρειον πάγον, ἐνέφηνε δὲ τοῦτον τὸν τρόπον· τὸν γὰρ Σίσυφον εἰσήγαγε προστάτην ταύτης τῆς δόξης καὶ συνηγόρευσεν αὐτοῦ ταύτῃ τῇ γνώμῃ* (haec verba repetiit Eusebius P. E. p. 753 D). *'ἦν γὰρ χρόνος' φησίν 'ὅτ' ἄτακτος ἦν ἀνθρώπων — ὑπηρέτης'* (vs. 1 et 2). *ἔπειτα φησὶ τὴν ἀνομίαν λυθῆναι νόμων εἰσαγωγῇ· ἐπεὶ γὰρ ὁ νόμος τὰ φανερὰ τῶν ἀδικημάτων εἴργειν ἐδύνατο, κρύφα τε* (l. *δὲ*) *ἠδίκουν πολλοί, τότε τις σοφὸς ἀνὴρ ἐπέστησεν ὡς δεῖ ἀεὶ ψευδεῖ λόγῳ τυφλῶσαι τὴν ἀλήθειαν καὶ πεῖσαι τοὺς ἀνθρώπους 'ὡς ἔστι — φρονεῖ τ' ἄγαν'* (vs. 17 et 18). cf. Plut. Mor. p. 879 F: *ὅθεν καὶ Εὐριπίδης φησί 'τὸν ἀστερωπὸν — σοφοῦ'* (vs. 33 et 34). Galenus Hist. philos. c. 8 vol. 19 p. 253 (vol. 4 p. 427 ed. Basil., vol. 2 p. 30 Chart.): *ὅθεν Εὐριπίδης εἶπεν 'ἀστέρες δ' ἐν οὐρανῷ ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ'* (cf. vs. 33 sq.). idem Galenus vol. 19 p. 250 (vol. 4 p. 427 ed. Bas., vol. 2 p. 29 Chart.): *οὐ γὰρ εἶναι θεοὺς τετολμήκασιν. ἔοικε δὲ ταύτης τῆς ὑπολήψεως Εὐριπίδης, κἂν τοῦτο μὲν αὐτὸς οὐ λέγῃ —, ἀλλὰ τὸν Σίσυφον εἰσήγαγε τοῦτο λέγοντα.* vs. 1 *ἦν ἄτακτος* Sextus, *ἄτακτος ἦν* Plut. vs. 3 *ἄεθλον* ante Barnesium. vs. 6 *ἵνα ἡ δίκη* CR. vs. 7 *γένους βροτείου* supplevit Grotius. *δούλην ἔχῃ*] *ἔχῃ δούλην* CGR. vs. 10 *ἀπῆγον* libri, *ἀπεῖργον* Norrmannus. vs. 11 sq. *λάθρα δ' ἔπρασσον πολλά* (*ἄδικα* Bachius) *τηνικαῦτά μοι | δοκεῖ πυκνός τις* Piersonus: mihi vs. 12 mutilus videtur, ubi *πυκνός τις ἄλλος* ci. Grotius, *φρένας πυκνός τις* Meinekius. vs. 13 *γνῶναι δὲ ὃς* CGR, *γνῶναι δεόσῃ* codex Laurentianus, *γνῶναι δέος* Petitus, *γνῶναι δέον* Norrmannus. locus nondum sanatus. *ἐξευρεῖν* codex Monac., *ἐξευρὼν* ceteri. vs. 15 *τι* addidit Grotius. vs. 18 *νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ* (*φρονῶν τ' ἀεὶ* ci. Bachius)

Sextus, ὃς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν Plut. vs. 19 προσέχων τε ταῦτα vitiosa, συνέχων ἅπαντα ci. Matthiae. vs. 20 ὑφ' (vel ἐφ') οὗ πᾶν μὲν libri, ὃς πᾶν Heathius. ἀκούεται libri, ἀκούσεται Norrmannus. vs. 21 τὸ addidit Norrmannus. vs. 22 σιγῇ S, σὺν σιγῇ ceteri libri, καὶ σιγῇ Meinekius, κἂν σιγῇ praetuli. vs. 24 θεοῖς ἔνεστι· τούσδε Normannus, αὐτοῖς ἔνεστι· τούσδε Heathius, ἔνεστι· τούσδε τοὺς λόγους ἀεὶ λέγων Meinekius. τοὺς] τις Musgravius. vs. 25 ἥδιστον] an κέρδιστον? vs. 26 καλύψας] τυφλώσας legisse videtur Plutarchus. vs. 27 αἰεὶ libri, ναίειν Pierson. vs. 28 μάλιστα libri, μάλιστ' ἂν Toupius. ἄγων libri, λέγων Grotius. vs. 29 περ om. C. vs. 30 πονήσεις libri, ὀνήσεις Norrmannus. vs. 33 τό τ'] τὸν Plut. σέλας Plut., δέμας Sextus. vs. 34 χρόνου] χρόνον Plutarchus et Sexti cod. Laur. vs. 35 ἀστέρος] ἡλίου scribendum suspicor. vs. 36 ἐκπορίζεται Musgravius, εἰσπορεύεται Grotius. vs. 37 τοιούτους δὲ περιέστησεν libri, τοίους πέριξ ἔστησεν Meinekius, qui nunc πέριξ ἔσκηψεν et vs. 38 δι' οὓς pro inepto δι' οὓς scribendum suspicatur. vs. 38 κατῴκισεν] an καθώρισεν? vs. 39 τὸν δαίμονα καὶ libri, τὸν δαίμον' οἰκεῖν Hermannus. vs. 42 δαιμόνων εἶναι cod. Monac., εἶναι δαιμόνων ceteri.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

ὁ χρόνος ἁπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον

Stob. Ecl. 1, 8, 10 p. 228: *Κριτία.* 'ὁ χρόνος — φάρμακον'. ἐστὶν ὀργῆς A, ὀργῆς ἐστι V. Fortasse ὀργῆς ἁπάσης ὁ χρόνος ἐστὶ φάρμακον leg., nisi lemmata confusa sunt, cf. Meinekius Com. 4 p. XIII, qui Critiae esse suspicatur qui praecedunt versus,

ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν
χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι.

ubi vide an scribendum sit ὦ δέσποτ', ἆρ' ἔξεστι — πέρι; Compares quae Cobetus dixit Mnemos. vol. 4 p. 236 sq.

3

ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν
πράσσων ὁμιλεῖ, τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν
ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.

Stob. Flor. 14, 2: *Κριτίου.* 'ὅστις — χρόνον'. vs. 2 ὁμιλῇ M.

4

δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν.

Stob. Flor. 23, 1: *Κριτίου.* 'δεινὸν — φρονεῖν'. δοκεῖ] δοκῇ A.

5

σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν

κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν.

Stob. Flor. 97, 10: *Κριτίου.* '*σοφῆς — ἔχειν*'.

6

εὐξυνεσία

Pollux 9, 161: *καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ εὐπαιδευσία, καὶ ἡ παρὰ Κριτίᾳ εὐξυνεσία, καὶ ἡ παρ' Ἀριστοφάνει εὐοδία.*

7

ποδεῖα

Pollux 2, 196 et 7, 191. vide Aesch. fr. 260.

8

ταχύχειρ

Pollux 2, 149: *εὔχειρ, ταχύχειρ ὡς Κριτίας, καὶ ἀπ' αὐτῶν εὐχειρία, ταχυχειρία.* Sed hoc vocabulo fortasse in elegiis Critias usus est.

9

ψευδομάρτυρες

Pollux 6, 152: *οἱ μὲν γὰρ ψευδομάρτυρες εἴρηνται παρὰ Κριτίᾳ, καὶ ὁ ψευδομάρτυς οὐκ οἶδ' ὅπου.*

DICAEOGENES

ΚΥΠΡΙΟΙ

Aristot. Poet. 16 p. 1455 a 1: *τρίτη δὲ* (sc. *ἀναγνώρισις*) *ἡ διὰ μνήμης τῷ αἰσθέσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις τοῖς Δικαιογένους, ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν.*

ΜΗΔΕΙΑ

Schol. Eur. Med. 169: *Τιμαχίδας — Ἄψυρτον φησὶ λέγειν αὐτὴν* (Medeam), *τοῦ Εὐριπίδου μήτε ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεῖ δηλώσαντος τὸν Ἄψυρτον ὀνομαστί. ὁ δὲ Φερεκύδης διὰ τοῦ Ξ ὀνομάζει αὐτόν. Δικαιογένης δὲ ἐν τῇ Μηδείᾳ Μεταπόντιον αὐτὸν ὀνομάζει.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

1

ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσι,
θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα
ἢ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφυκόσι.

Stob. Flor. 64, 1: *Δικαιογένους* (*Διογένους* A). '*ὅταν — πεφυκόσι*'. vs. 3 *τοῖς ἀνάγκης*] *τοῖς ἀπ' ἀρχῆς* suspicabar, *τοῖσιν ἄγχιστ'* ci. Meinekius.

2

μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι
παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει.

Stob. Flor. 75, 1: Διογένους (διογ̊ Vind.). 'μακάριος — ἔχει'. Lemma in Δικαιογένους mutandum suspicor.

3

Stob. Flor. 75, 10: Δικαιογένους (sic Vind., Διογένους ceteri). ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν ἐν τέκνοις καὶ μὴ ἐπισήμοις συμφοραῖς ὠδύρετο. Euripidis hi versus (Or. 541) librariorum errore tribuuntur Dicaeogeni, cui vindicanda suspicor quae Flor. 75, 9 Menandro adscribuntur:

οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρὶ
ἢ σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα
τῶν ἐξ ἑαυτοῦ.

ubi vs. 2 σωφρονοῦντα κεὐτυχοῦντ' ἰδεῖν probabiliter ci. Meinekius in Men. p. 230.

4

αὐτὸς τραφεὶς δὲ τῶν φυτευσάντων ὕπο
καλῶς, τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμεις.

Stob. Flor. 79, 6: Δικαιογένους. 'αὐτὸς — νέμεις'. vs. 2 νέμοις Arsenius p. 341, 21.

5

θεὸς μέγιστος τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.

Stob. Flor. 79, 33: Δικαιογένους. 'θεὸς — γονεῖς'. θεὸς μέγιστος] θεοὶ μέγιστοι Men. mon. 238.

DIOGENES ATHENIENSIS

De Diogenibus Atheniensi et Sinopensi optime disputavit Meinekius Exerc. in Ath. 1 p. 46—49.

ΣΕΜΕΛΗ

1

καίτοι κλύω μὲν Ἀσιάδος μιτρηφόρους
Κυβέλας γυναῖκας, παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν,
τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων
βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων
σοφὴν θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα·
κλύω δὲ Λυδὰς Βακτρίας τε παρθένους
ποταμῷ παροίκους Ἅλυϊ Τμωλίαν θεὸν

δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν
ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις
ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν, ἔνθα Περσικῷ
νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς.

Ath. XIV p. 636 A: *Διογένης δὲ ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτως ἐν τῇ Σεμέλῃ* '*καίτοι — χοροῖς*'. vs. 1 *κλύω μὲν* Schweigh., *κλύωμεν* PVL. *Ἀσιάδος*] *Ἀσιάδας* Dalecampius. vs. 3 *βομβοῖσι* libri, *ῥόμβοισι* Pierson. *χαλκοτύπων* B. vs. 4 *ἀντὶ χερσὶ* libri, *ἀντίχερσι* Casaubonus. vs. 5 *σοφὴν* corruptum, *σέβειν* ci. Bergkius, an *ψοφεῖν* leg.? *θ' ἅμα*] *τε ἅμα ἢ λυδὸν ἰατρόν τε ἅμα* BP, unde pro *ὑμνῳδὸν* alios *λυδὸν* (i. e. *ἀοιδὸν*) legisse suspicor. vs. 6 *ἠλνωδε* BP, *κλύω δὲ* L. *Βακτρίας* suspectum, certe Bactrii et Halys aliquantum distant: *βακχίας* ci. Meinekius. vs. 7 *παροικοῦσα λυιτμωλίαν* P, *παροίκους Ἅλυϊ Τμωλίαν* L. vs. 8 *ἄλσος*] *ἔλσος* B. vs. 10 *κρεμούσαις* B, *κεκρούσῃ* C, *κρεκούσης* PVL, *κρεκούσας* Casaubonus.

ASTYDAMANTES

Astydamanti minori, maioris filio, haec dramata ab Suida tribuuntur: *Ἡρακλῆς σατυρικός*, *Ἐπίγονοι*, *Αἴας μαινόμενος*, *Βελλεροφόντης*, *Τυρώ*, *Ἀλκμήνη*, *Φοῖνιξ*, *Παλαμήδης*. patris scimus fuisse *Παρθενοπαῖον*: fortasse eiusdem erant *Ἀλκμέων*, *Ἕκτωρ*, *Ἑρμῆς*, *Ναύπλιος*, quae fabulae ab aliis scriptoribus commemorantur.

ΑΛΚΜΕΩΝ

Obiter meminit huius tragoediae Aristot. Poet. c. 14 p. 1453 b 33: *ἔστι δὲ πρᾶξαι μέν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους. τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος· ἐν δ' αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ, οἷος ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ.*

1

οὐ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει.

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 695, 20: *Ἀστυδάμαντος Ἀλκμαίωνος* (*ἀλκμαίονος* cod.). '*τοῦ — μέλει*'. *οὐ* addidit Gaisf.

ΕΚΤΩΡ

Plut. Mor. p. 349 F: *ταῦτα ἡ πόλις ἑορτάζει καὶ ὑπὲρ τούτων θύει τοῖς θεοῖς, οὐκ ἐπὶ ταῖς Αἰσχύλου νίκαις ἢ Σοφοκλέους, οὐδὲ ὅτε Καρκίνος Ἀερόπῃ συνῆν* (*εὐημέρει* ci. Porsonus) *ἢ Ἕκτορι Ἀστυδάμας.* Astydamantis vestigia legisse Naevium in Hectore proficiscente ci. Welcker Tragod. p. 1059.

2

δέξαι κυνῆν μοι πρὸς πόλεμον δὲ καὶ φοβηθῇ παῖς

Schol. A Il. Z, 472: ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο] σημειοῦνταί τινες τοῦτον διὰ τὸ τὸν τραγικὸν Ἀστυδάμαντα παράγειν τὸν Ἕκτορα λέγοντα 'δέξαι — παῖς'. κοινήν cod., κυνῆν Porsonus, ceterorum medela nondum reperta; δέξαι κυνῆν μοι πρόσπολ' ὧδε προσμολών, δέξαι· ἐφοβήθη παῖς lusit Porsonus, peiora alii.

ΕΡΜΗΣ

Satyricam fuisse fabulam recte iudicavit Friebelius.

3

κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρὼ δύο
φιάλας δὲ πεντήκοντα, δέκα δὲ κυμβία,
ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ
ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος.

Ath. XI p. 496 E: ῥέοντα· οὕτως ποτήριά τινα ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀστυδάμας ἐν Ἑρμῇ λέγων οὕτως 'κρατῆρε — Πήγασος'. vs. 3 et 4 om. p. et fab. n. hinc Eust. Il. p. 1286, 25 repetiit. vs. 1 ἀργυρῶ libri, ut videtur. vs. 3 ῥέοντα δώδεκα (δέδωκα Eust.) τόσα ἀργυρᾶ C et Eust. vs. 4 ἦν om. C et Eust. γρυψί libri, γρύψ Casaubonus.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

4

Ath. X p. 411 A: Ἀλλ' ὥσπερ δείπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἵν' ἀπίῃ τις τοῦτο φαγὼν καὶ πιὼν ὅπερ λαβὼν
χαίρει τις καὶ σκευασία μὴ μί' ᾖ τῆς μουσικῆς·

Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ, ἑταῖρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἴπωμεν ἐνταῦθα τοῖς προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα, ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσίριδι κτέ. Versus Eupolideos supra allatos non Astydamantis esse sed poetae comici, verissime iudicavit Casaubonus: utrum Athenaeus errarit an librarii, non ausim decernere; sed probabile est de voracitate Herculis Astydamantem testem allatum fuisse.

ΝΑΥΠΛΙΟΣ

5

χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι που κάτω χθονός·
δοκῶ δ'· ὅπου γὰρ μὴ ἔστι λυπεῖσθαι βίῳ
ἔστιν τὸ χαίρειν τῶν κακῶν λελησμένῳ.

Stob. Flor. 120, 15: Ἀστυδάμαντος Ναυπλίου. 'χαῖρ' — λελα-

σμένῳ'. vs. 2 δέ ποῦ libri, δ' ὅπου Tyrwhittus. μή ἐστι] μήστι Vind., μή τι AB. vs. 3 λελασμένον olim ed., λελασμένῳ ABVind., λεληςμένῳ scripsi.

ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΙΟΣ

Zenobius 5, 100: σαυτὴν ἐπαινεῖς. — Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μορσίμου εὐημερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου ἐψηφίσθη εἰκόνος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιωθῆναι· γράψας οὖν αὐτὸς ἐπίγραμμα ὁ Ἀστυδάμας ἔπαινον ἑαυτοῦ ἔχον ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν βουλήν, οἱ δὲ ἐψηφίσαντο ὡς ἐπαχθὲς αὐτὸ μηκέτι ἐπιγραφῆναι. Similiter Photius Lex. p. 502, 23 et Suid. v. σαυτὴν ἐπαινεῖς, item Schol. Liban. Epist. 317 p. 153.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

6

. . . . θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον
λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον.

Ath. II p. 40 B: τὴν πανσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς — Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησί. καὶ Ἀστυδάμας δὲ φησί 'θνητοῖσι — ἄμπελον'.

7

γλώσσης περίπατός ἐστιν ἀδολεσχία.

Stob. Flor. 36, 4: Ἀστυδάμαντος. 'γλώσσης — ἀδολεσχία'.

8

γένους δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος
κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν, ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ
τρόπους τ' ἄριστος, τοῦτον εὐγενῆ καλεῖν.
ἓν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα,
κεἰ τοῦτον οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μυρίοι.

Stob. Flor. 86, 3: Ἀστυδάμαντος. 'γένους — μυρίοι'. vs. 1 γένους δ'] fort. ἑνὸς δ' leg. vs. 4 et 5 cum praegressis male cohaerent et fortasse comici sunt poetae. vs. 4 ἕνεκα τῶν ἐστὶν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα MVind., ἕν' ἄνδρα τούτων ἐστὶν εὑρεῖν δυσχερές A in marg. B, quae manifesta est interpolatio. ἓν ἑκατόν agnovit Porsonus, ceterorum medela incertissima: ἐν δ' ἑκατὸν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕν' ἐστὶ δυσχερές ci. Conington. vs. 5 κεἰ] καὶ MVind., fortasse igitur κἂν — ὦσι legendum cum Grotio. μύριοι] μυρίοι M.

9

Schol. Soph. Oed. C. 57: καὶ Ἴστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ (ὁδοῦ cod.) καὶ Ἀστυδάμας.

SOPHOCLES IVNIOR

1

Clemens Alex. Protr. II p. 26: *Πατροκλῆς τε ὁ Θούριος καὶ Σοφοκλῆς ὁ νεώτερος ἐν τρισὶ* (l. *ἔν τισι* cum Welckero) *τραγῳδίαις ἱστορεῖτον τῶν Διοσκούρων πέρι.*

POLYIDVS

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Aristot. Poet. 16 p. 1455 a 6: *τετάρτη δὲ* (sc. *ἀναγνώρισις*) *ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις — καὶ ἡ Πολυείδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰφιγενείας· εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἥ τ᾽ ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβαίνει θύεσθαι.* ibid. c. 17 p. 1455 b 10: *ἐλθὼν δὲ* (Orestes) *θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν, εἴθ᾽ ὡς Εὐριπίδης εἴθ᾽ ὡς Πολύειδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι· καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία.*

MELETVS

ΟΙΔΙΠΟΔΕΙΑ

Tetralogia Oedipi res complexa. Schol. Plat. p. 893 a 14: *ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν καθῆκεν* (*ἔθηκεν* ante Meinekium), *ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίαις.*

CHAEREMON

ΑΛΦΕΣΙΒΟΙΑ

1

καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζετο
στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ.
αἰδὼς δ᾽ ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον
ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι.
κόμαι δὲ κηροχρῶτες ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοισιν εὖ πεπλασμένου
ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι.

Ath. XIII p. 608 D allato Chaeremonis fr. 14 haec subicit: *ἐπικατάφορος δὲ ὢν ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν Ἀλφεσιβοίᾳ* (sic Casaub., *ἀλεσιβοᾷ* A, *ἄλεσι βοᾷ* B) *φησί ‘ καὶ σώματος — φορού-*

μενοι'. vs. 1 *καὶ σώματ' ἐς μὲν ὄψιν ἀντηυγάζετο* ci. Hermannus in Eur. Hecub. p. 70 ed. alt., postea idem suasit *Πέρσης δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος εἰς ὄμματος μὲν ὄψιν ἀντηυγάζετο*, quorum versuum priorem e fr. 14, 16 huc referri volebat. vs. 2 *λευκοχρώματ' ἄρθρα διαπρεπῆ* Hermannus. vs. 4 *χρώματα* B. vs. 6 *ἐκπεπλασμένοι* libri, *εὖ πεπλασμένου* Meinekius. vs. 7 *φορούμενοι* libri. In his versibus florum nulla est mentio; hinc Friebelius Satyrogr. p. 82 coniecit ex Alphesiboea petitos esse fragmenti 14 duos versus extremos, locum supra exhibitum post eiusdem fragmenti vs. 11 collocandum esse.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΘΕΡΣΙΤΟΚΤΟΝΟΣ

Θερσίτης dicitur Suidae. Videtur satyricum fuisse drama. De argumento cf. Proclus Chrestom. p. 478: *Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ λοιδορηθεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πενθεσιλείᾳ λεγόμενον ἔρωτα, καὶ ἐκ τούτου στάσις γίγνεται τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερσίτου φόνου. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλλεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσέως.* Eust. Il. p. 208, 2: *ἡ δὲ νεωτέρα ἱστορία καὶ ἀναιρεθῆναι τὸν Θερσίτην ὑπ' Ἀχιλλέως λέγει κονδυλισθέντα, ὁπηνίκα τὴν Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν ἐκεῖνος ἀνελὼν οἶκτον ἔσχεν ἐπὶ τῇ κειμένῃ κτἑ.*

2

τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία.

Stob. Ecl. 1, 6, 7 p. 196: *Χαιρήμονος ἐξ Ἀχιλλέως Θερσιτοκτόνου.* '*τύχη — εὐβουλία*'. ubi *πράγματ'* om. VA. Idem versus om. p. et fab. n. exstat in Plut. Mor. p. 97 C Eumath. de Ismeniae et Ism. amor. VIII p. 317 Men. mon. 725. Cf. Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* VIII, 2 p. 83: *τὸ* '*τύχη τὰ θνητῶν πράγματα*' *τῆς τραγῳδίας ἀποτεμνόμενοι.* Libanius Decl. vol. 2 p. 66: *καὶ ἐπαινοῦσι τὸν εἰπόντα* '*τύχη τὰ θνητῶν πράγματα*'. Alciphron 3, 44, 3: *τύχη γὰρ* [*παρὰ*] *πάντα ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα*, ubi *παρὰ* delet Cobetus. Nicostratus (Com. 3 p. 285) in Ath. XV p. 693 A: *τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ', ἡ πρόνοια δὲ τυφλόν τι.* Iohannes Georgid. in Anecd. Boiss. vol. 1 p. 78: *σκιὰ τὰ θνητῶν καὶ οὐκ εὐβουλία.* Plat. Legg. IV p. 709 B: *τύχας δ' εἶναι σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα.* Latine versum reddidit Cicero Tusc. 5, 9, 25: *vitam regit fortuna, non sapientia.*

3

ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος

Suidas: '*ὡς — τιμωρούμενος*'. *παροιμία. ὁ στίχος δὲ ἔστι Χαιρήμονος ἐκ Θερσίτου.* Dictum de hoc versu in Aristarchi fr. 4 p. 565.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Argumentum idem fuerit quod Baccharum Euripidis. Welckerus probabiliter huc refert fr. 15 et 16.

4

Πενθεὺς ἐσομένης συμφορᾶς ἐπώνυμος

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1400 b 24: *ὡς Χαιρήμων ʻΠενθεὺς — ἐπώνυμος'*. Huic dramati versum adscripsit Elmsleius.

5

χορῶν ἐραστὴς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς

Ath. XIII p. 608 E allato Chaeremonis fr. 10 pergit: *ἐν δὲ Διονύσῳ ʻχορῶν — παῖς'*. Eust. Od. p. 1658, 56: *Χαιρήμων οὖν, φασίν, ὁ τὸν κισσὸν χορῶν εἰπὼν ἐραστὴν κοινῶς μὲν τὰ ἄνθη ἔαρος τέκνα ἐκάλεσεν* (fr. 9), *ἰδίως δὲ τὰ ῥόδα ὀξυφεγγῆ* (fr. 8) *καὶ ἔαρος τιθηνήματα* (fr. 13, 2).

6

στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας

Ath. XV p. 676 F: *καὶ ἐν τῷ Διονύσῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη ποιητής* (Chaeremon) *ʻστεφάνους — εὐφημίας'*. *στεφάνους τ' ἔχοντες* scripserim.

7

κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ
στεφάνων ἑλικτῶν

Ath. XV p. 679 F: *καλοῦνται δέ τινες καὶ ἑλικτοὶ στέφανοι — μνημονεύει δ' αὐτῶν Χαιρήμων ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν Διονύσῳ διὰ τούτων ʻκισσῷ — ἑλικτῶν'*. vs. 1 *κύκλῳ*] f. *κύκλους* leg.

ΘΕΡΣΙΤΗΣ v. ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΘΕΡΣΙΤΟΚΤΟΝΟΣ

ΘΥΕΣΤΗΣ

8

ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ

Ath. XIII p. 608 F allato Chaeremonis fr. 13 pergit: *καὶ ἐν Θυέστῃ ʻῥόδ' — ὁμοῦ'*. *ὀξυφεγγεῖς κρίνοισιν* P. Cf. Eust. locus in fr. 5 allatus.

ΙΩ

9

. . . . *ἀνθηροῦ τέκνα*
ἔαρος πέριξ στρώσαντες

Ath. XIII p. 608 D: *ἐν δὲ τῇ Ἰοῖ ἔαρος τέκνα προσηγόρευε* (Chaeremon) *τὰ ἄνθη ʻἀνθηροῦ — στρώσαντες'*. vs. 2 *ἀέρος* APV, *ἔαρος* L et Eust., cuius locum attulimus in fr. 5.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

Drama *πολύμετρον* dixit Athenaeus (fr. 10), cf. Aristot. Poet. 1 p. 1447 b 21: *ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο*

τὴν μίμησιν. καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, οὐκ ἤδη καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον.

10

ἔνθεν μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν
ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν, ἡδοναῖς
θηρωμένων τὰ λειμώνων τέκνα.

Ath. XIII p. 608 E allato fr. 9 pergit: *ἐν δὲ Κενταύρῳ, ὅπερ δρᾶμα πολύμετρόν ἐστι, λειμῶνος τέκνα* '*ἔνθεν — τέκνα*'. vs. 1 *ἔνθ' αἱ μὲν* probabiliter Meinekius. *ἀπείρονα*] *ἄπειρον καὶ* P. vs. 2 *ἀλόχων* libri, *ἀλόγχων* Hermannus, *ἄλογχον* Meinekius. vs. 3 *θηρώμεναι κομῶντα* ci. Hermannus, malim *θηρώμεναι θάλλοντα λειμώνων τέκνα.*

11

στεφάνους ἑτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας
κήρυκας εὐχαὶ προυβάλοντο δαιμόνων.

Ath. XV p. 676 E: *οἱ γὰρ παῖδες κατὰ τὸν Χαιρήμονος Κένταυρον* '*στεφάνους — δαιμόνων*'. vs. 2 *προυβάλλοντο* AB, *προυβάλοντο* Canter.

ΜΙΝΥΑΙ

Minyas dici Argonautas ci. O. Müller; sed fortasse in Athenaei loco pro *Μινύαις* (quam lectionem iam Suidas v. *Χαιρήμων* invenit) *Μινυάσι* scribendum est, quae si vera est suspicio, huc referenda erit narratio Aeliani V. H. 3, 42.

12

πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν
ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου.

Ath. XIII p. 608 F allato fr. 8 haec subicit: *ἐν δὲ Μινύαις* '*πολλὴν — χρόνου*'. vs. 1 *ὀπώραν Κύπριδος* recte interpretatur Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 43, puellas amoribus maturescentes. vs. 2 *χρόνου* suspectum.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

Quae Ath. XIII p. 562 F habet, *ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητὴς* (praecedit Chaeremonis mentio) *καὶ περὶ τῶν ἐρώντων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τραυματίᾳ φησὶν οὕτως* '*τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους* —' *κτέ.*, non Chaeremonis esse sed Alexidis, vidit Meinekius Hist. crit. p. 519 sqq. Itaque quae olim ferebatur huius dramatis inscriptio, *Ὀδυσσεὺς τραυματίας*, nullo nititur fundamento, et Aristotelis Poet. c. 14 p. 1453 b 23 mentio, *ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ*, de Sophocle potius intellegenda erit, cf. p. 182 sq.

13

κόμαισιν Ὡρῶν σώματ' εὐανθῆ ῥόδα

εἶχον, τιθήνημ' ἔαρος ἐκπρεπέστατον.

Ath. XIII p. 608 E allato Chaeremonis fr. 5 pergit: περὶ δὲ ῥόδων ἐν Ὀδυσσεῖ φησιν οὕτως 'κόμαισιν — ἐκπρεπέστατον'. vs. 1 σώματ'] στέμματ' Iacobsius. Cf. Eust. locus allatus in fr. 5.

ΟΙΝΕΥΣ

14

ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως
φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος·
τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστερὰν
ἔλυσε· γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν
ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε· χρῶμα δ' ὄμμασι
λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς.
ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας
ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα,
ἡ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας
ἔφαινε μηρόν, κἀξεπεσφραγίζετο
ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως.
ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον ἑλενίων ἔπι
ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερά,
κρόκον θ' ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα
πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο.
ἕρσῃ δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος
λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινεν αὐχένας.

Ath. XIII p. 608 B: ὁ γοῦν τοῦ τραγικοῦ Χαιρήμονος Οἰνεὺς περὶ παρθένων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐθεᾶτο, φησὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι 'ἔκειτο γὰρ — αὐχένας'. vs. 1 γὰρ Ath., δ' Iacobsius. σεληνόφως AB, σεληνάφως PVL. vs. 3 χορείας vel χορίας libri, χορεία Casaubonus. vs. 4 γυμνῆς AB, γυμνοῖς PVL, γυμνὴ scripsi. vs. 6 ἔργον corruptum videtur. ἀντηύγει Schweigh., ἀνταυγεῖ P, ἀνταύγει VL. vs. 8 ἄλλης A, ἄλλη PVL. vs. 9 ἡ δ' ἔκλαγε τῶν B, ἡ δὲ κλαγέντων PVL, ἡ δ' ἐκραγέντων Casaubonus, ἡ δὲ ῥαγέντων Meinekius. χλανιδίων AB, χλανίδων PVL. vs. 10 κἀξαπεσφραγίζετο Hermannus. vs. 12 ὑπτωμέναι P, ὑπτώμεναι VL, ὑπνωμέναι Lobeckius. ἐλενίων ante Dindorfium. vs. 13 συγκλῶσαι] συγκῶσαι P. vs. 15 οἰκίας libri, σκιᾶς Casaubonus. εἰσομόργνυται ante Meinekium. vs. 16 πέρσης libri, ἕρσαις Lobeckius, ἕρσῃ Bergkius. vs. 15 et 16 ab hoc loco seiungendos et ad Alphesiboeam referendos esse ci. Friebelius, qui fr. 1 post huius loci vs. 11 inseri iussit.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

15

γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν

Ath. II p. 35 D: *Χαιρήμων δὲ ὁ τραγῳδὸς παρασκευάζειν φησὶ τὸν οἶνον τοῖς χρωμένοις* '*γέλωτα — εὐβουλίαν*'. *εὐμάθειαν* libri, *ἀμαθίαν* scripsi.

16

τῶν χρωμένων γὰρ τοῖς τρόποις κεράννυται.

Aristot. Probl. 3, 16 p. 873 a 25: *διὰ τί ὁ οἶνος καὶ τετυφωμένους ποιεῖ καὶ μανικούς; — ὥσπερ Χαιρήμων εἶπε* '*τῶν — κεράννυται*'. Plut. Mor. p. 406 B: *ὁ μὲν γὰρ οἶνος, ὡς ἔλεγε Χαιρήμων, τοῖς τρόποις κεράννυται τῶν πινόντων.* Ath. XIII p. 562 E: *Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Ἐρωτικῷ Χαιρήμονά φησι τὸν τραγικὸν λέγειν ὡς τὸν οἶνον τῶν χρωμένων* (*τοῖς τρόποις* add. Grotius) *κεράννυσθαι, οὕτως καὶ τὸν Ἔρωτα.* Anecd. Paris. vol. I p. 167, 15: *Πλάτων δὲ ὁ κωμῳδοποιὸς ἔλεγε τὸν οἶνον μίγνυσθαι τοῖς τῶν πινόντων τρόποις.* ubi mox p. 167, 22: *ἆρα οὖν τοῖς τρόποις τῶν χρωμένων ὁ οἶνος μιγνύμενος κιρνᾶται.*

17

ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν
ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν

Ath. II p. 43 C: *τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμά φησί που Εὔβουλος ὁ κωμικὸς εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν* '*ἐπεὶ — διεπεράσαμεν*'. Eust. Od. p. 1545, 50: *ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον καὶ τὸ* '*ἐπεὶ — διεπεράσαμεν*', *ὃ δὴ Χαιρήμονος λέγεται εἶναι τοῦ τραγικοῦ.* Cf. Meinek. Com. 3 p. 266.

18

χρεία δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπῴκισται πολύ.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 p. 154: *Χαιρήμονος.* '*χρεία — πολύ*'.

19

ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη.

Stob. Ecl. 1, 6, 15 p. 202: *Χαιρήμονος* (sic A). '*ἅπαντα — τύχη*'. Idem versus legitur in Comp. Men. et Philem. p. 357, ubi *τύχην* ed. Stobaeus continuo subiungit *οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης*, quae comici poetae esse suspicor. Ceterum cf. adesp. fr. 426.

20

τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Ecl. 1, 7, 2 p. 212: *Χαιρήμονος.* '*τὸ — ἔχει*'. Cf. Men. mon. 489: *τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς* [*πολλὰς*] *ἔχει.* adde Eur. fr. 553.

21

χρόνος δίκαιον ἄνδρα μηνύει ποτέ.

Stob. Ecl. 1, 8, 28 p. 236: *Χαιρήμονος* (sic A, *Φιλήμονος* VE). '*χρόνος — ποτέ*'. Simillimus est Sophocleus versus Oed. R. 614: *χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος*, ac suspicor hunc ipsum versum ab Stobaeo indicari, Chaeremonis autem nomen spectare ad locum proxime praecedentem (adesp. fr. 428).

22

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὅ τι
οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται.

Stob. Ecl. 1, 8, 32 p. 236: *Χαιρήμονος* (sic AV teste Heerenio). '*οὐκ ἔστιν — ἐξευρίσκεται*'. Idem locus extat in Stob. Ecl. 1, 8, 4 p. 224, ubi AE teste Heerenio Antiphani tribuunt, V lemma om. vs. 1 cf. *οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον* Eur. Hec. 805 et fr. 1035, 1. vs. 2 *οὐ κἂν χρόνῳ* malim. *ζητοῦσιν*] *γε ζητοῦσιν* p. 236, fort. *ζητοῦσί γ'* leg.

23

χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξεργάζεται.

Stob. Ecl. 1, 8, 33 p. 238: *Φιλήμονος* (sic A, Chaeremoni locum tribuit Grotius). '*χρόνος — κἀξεργάζεται*'. Vtrius poetae sit versus, haud facile dirimas.

24

οὐχ ὡς νομίζεις τὸ φρονεῖν εἶπας κακῶς.
τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον.
ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει.

Stob. Flor. 3, 17: *Χαιρήμονος*. '*οὐχ ὡς — ἔχει*'. Hi versus, ut nunc leguntur, non cohaerent et fortasse trium sunt poetarum. Secundo versui Chaeremonis nomen praefigit Trincavellus, tertio A, ubi duo priores desunt. Sophocli tertium versum tribuit Apostolius p. 765, 1. vs. 1 *τὸ*] *τό γε* Hermannus, fort. *σὺ τὸ* leg., sed vereor ne gravior sit corruptela.

'25

οὐ ζῶσιν οἵ τι μὴ συνιέντες σοφόν.

Stob. Flor. 4, 14: *Χαιρήμονος*. '*οὐ — σοφόν*'.

26

πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι.

Stob. Flor. 4, 15: *τοῦ αὐτοῦ* (sc. *Χαιρήμονος*). '*πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν. σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ*'. Sic edidit Gaisf., sed vs. 2 om. AM, qui vs. 1 et 3 bis *τοῦ αὐτοῦ* praefigunt. *εὖ* libri quinque Schowii omittunt; fortasse leg.: *πρὶν γὰρ φρενοῦν μ', αὐτὸς φρονεῖν ἐπίστασο* (vel *φρενοῦν με, καὶ φρονεῖν ἐπίστασο*).

27

σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ

Stob. Flor. 4, 15. vide fr. 26.

28

ψευδῆ δὲ τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρέπει λέγειν.

Stob. Flor. 12, 15: Χαιρήμονος. 'ψευδῆ — λέγειν'. ἐσθλῆσιν M.

29

ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίγνεσθαι κακά.

Stob. Flor. 20, 15: Χαιρήμονος. 'ἡγοῦ — κακά'. ἡγοῦ δ'] ἥσου δ' Vind., ἧς οὐδ' al. γίνεσθαι libri.

30

ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.

Stob. Flor. 20, 16: τοῦ αὐτοῦ (sc. Χαιρήμονος). 'ὀργὴ — κακά'. πολλοὺς Stob., πολλὰ Men. mon. 429.

31

ὅλως τὸ κρεῖσσον οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα.

Stob. Flor. 22, 10: Χαιρήμονος. 'ὅλως — μέγα'.

32

σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς
κρίνειν, τὸ δ' εἰκῇ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν.

Stob. Flor. 46, 8: Χαιρήμονος. 'σοφῶν — κακόν'. vs. 2 καὶ AVind. Voss., κοὐ al.

33

γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.

Stob. Flor. 68, 22: Χαιρήμονος. 'γυναῖκα — γαμεῖν'. Idem versus legitur in Men. mon. 95 et Orion. Flor. ed. Ritschel. p. V. Φιλήμονος probabiliter ci. Meinekius Com. 4 p. 690. κρεῖσσόν Men. mon., κρεῖττόν Stob., om. Or.

34

γένοιτό μοι τὰς χάριτας ἀποδοῦναι πατρί.

Stob. Flor. 79, 25: Χαιρήμονος. 'γένοιτό — πατρί'. γένοιθ' ὁμοίας χ. ci. Conington.

35

βούλου γονεῖς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν.

Stob. Flor. 79, 30: Φιλήμονος. 'βούλου — ἔχειν'. Flor. 79, 31: Χαιρήμονος. 'βεβαιοτέραν ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς'. Lemmata transponenda sunt. πρώτιστον] πρὸ παντὸς Men. mon. 72.

36

πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.

Stob. Flor. 83, 14: Χαιρήμονος. 'πρὸς — πατήρ'. Versus recurrit in Men. mon. 451 et 701.

37

πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν τὰς ὅλας τιμὰς ἰὼν
οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν,
ἀλλ' ἔστι σεμνός· ἐν δὲ λῴοσιν βροτῶν
ἡδὺς συνοικεῖν καί τιν' εἰληχὼς χάριν.

Stob. Flor. 91, 11: Χαιρήμονος. 'πλοῦτος — χάριν'. vs. 1 ὅλως ci. Hermannus, quod non sufficit. vs. 3 ἔστ' ἄσεμνος Hermannus, fortasse vs. 2 οὐκ ἔστι σεμνός et vs. 3 ἀλλ' ἔσχεν ὄγκον legendum. mox δόσει ed., δώσει M, λῴοσιν scripsi.

38

οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός.

Stob. Flor. 108, 4: Χαιρήμονος. 'οὐδεὶς — σοφός'. Dobraeus hunc versum Euripidis esse suspicatur, Chaeremoni vindicat Flor. 108, 5 (cf. Men. mon. 707): πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως (εὐχερῶς Men. mon.) φέρειν. Vide quae diximus in Eur. fr. 174.

39

γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός.

Stob. Flor. 116, 25: Χαιρήμονος. 'γέρων — κακός'.

40

τοῦ τε δυσκαπνωτάτου
φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφιτύτους φλέβας

Theophr. Hist. Plant. 5, 9, 5: ὁ φοῖνιξ, ὃν δὴ καὶ μάλιστά τινες ὑπειλήφασι δύσκαπνον· ὅθεν καὶ Χαιρήμων ἐποίησε 'τοῦ τε — φλέβας'. vs. 1 δυσκαπνοτάτου ante Scaligerum. vs. 2 ῥιζοφοιτήτους ante Schneidewinum.

41

Georgius Pachym. in Rhett. vol. 1 p. 553, 21: Χαιρήμων ἔφη 'πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐν μόνῳ τῷ φρονεῖν ἐστιν'. Fortasse πάντα τἀγαθὰ | ἐν τῷ φρονεῖν ἔνεστιν leg., nisi respicitur fr. 24, 3.

42

ἔαρος ἡ νύμφη τέκνον τι μετὰ θέρους ἐς ὕστερον,
ἐν χειμῶνι δ' οἴχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ κεκαρμένη.

Cocondrius περὶ τρόπων in Rhett. vol. 8 p. 789: αἴνιγμά ἐστι λέξις ἢ λόγος ἀποκρύπτων τὸ νοούμενον διὰ τὰ ἀνακεχωρηκότα τῶν συμβεβηκότων, οἷόν ἐστι Χαιρήμονος 'ἔαρος — κεκαρμένη'. ἄμπελον γὰρ

δηλοῖ διὰ τούτου. Poetae verba Meinekius haec fuisse conicit: *ἔαρος | νύμφη τεκνοῖ τι μέγα θέρους. εἶθ' ὕστερον | χειμῶνος οἰχνεῖ συντόμως κεκαρμένη.* aliter Schneidewinus Philol. 3 p. 125, mihi num tragici hi versus sint dubium videtur.

ΑΝΤΙΦΩΝ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Aristot. Eth. Eud. 7, 4 p. 1239 a 37: *σημεῖον δ' ἕλοιτ' ἂν ὁ φίλος μᾶλλον. εἰ μὴ ἐνδέχοιτ' ἄμφω, γινώσκειν ἢ γινώσκεσθαι, οἷον ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς αἱ γυναῖκες ποιοῦσι, καὶ ἡ Ἀνδρομάχη ἡ Ἀντιφῶντος.*

ΙΑΣΩΝ

1

διετίθουν

Antiatt. p. 90, 5: *διετίθουν· διετίθεσαν. Ἀντιφῶν* (*Ἀντιφάνης* ci. Meinekius) *Ἰάσονι.*

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Aristot. Rhet. 2, 2 p. 1379 b 15: *τοῖς δὲ φίλοις* (sc. *ὀργίζονται*), *ἐὰν μὴ αἰσθάνωνται δεομένων, ὥσπερ ὁ Ἀντιφῶντος Πλήξιππος τῷ Μελεάγρῳ.* Ath. XV p. 673 F: *ἐκδόντος γὰρ τούτου* (Adrantum dicit) *πέντε μὲν βιβλία περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ — ζητουμένων, ἕκτον δὲ περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἠθικοῖς Νικομαχείοις Ἀριστοτέλους, ἐν οἷς ἀμφιλαφῶς παραθεμένου περὶ τοῦ παρὰ Ἀντιφῶντι τῷ τραγῳδιοποιῷ Πληξίππου καὶ πλεῖστα ὅσα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀντιφῶντος εἰπόντος.* (Hephaestion) *σφετερισάμενος καὶ ταῦτ' ἐπέγραψέ τε βιβλίον περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν Ἀντιφῶντος, οὐδὲν ἴδιον προσεξευρών.*

2

οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες
ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ πρὸς Ἑλλάδα.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1399 b 26: *καὶ τὸ ἐκ τοῦ Μελεάγρου τοῦ Ἀντιφῶντος* '*οὐχ — Ἑλλάδα*'. ubi Schol. fol. 45 b 17: *περὶ τοῦ Μελεάγρου ὁ Ἀντιφῶν γράφει ὅτι συνῆλθον τῷ Οἰνεῖ τῷ πατρὶ τοῦ Μελεάγρου οἱ ἔκκριτοι τῶν Αἰτωλῶν, οὐχ ἵνα κτάνωσι τὸν σῦν ἐξελθόντες* (*τὸν συνεξελθόντα* ed.) *τὸν Ερυμάνθιον, ἀλλ' ἵνα ἴδωσι τὸν Μελέαγρον ὅπως τὸν θῆρα ἀπέκτεινε καὶ μαρτυρῶσι τοῦτο.* vs. 1 *κτάνωσι* libri, *κάνωσι* Meinekius.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

3

σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει
τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν.

Stob. Flor. 115, 15: *Ἀντιφάνους ἐκ Φιλοκτήτου* (sic A, *σοφοῦ* i. e. *Σοφοκλέους* Vind.). '*σοφόν — παθόν*'. vs. 1 *ἔχει*] *ἐστὶ* Vind. et m. sec. Voss., ubi *πέλει* m. pr. vs. 2 *παθόν* A, *μαθόν* ceteri. In lemmate *Ἀντιφῶντος* ci. Meinekius Hist. crit. p. 316.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

4

τέχνῃ κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα.

Aristot. Mechan. 1 p. 847 a 20: *καθάπερ γὰρ ἐποίησεν Ἀντιφῶν ὁ ποιητής, οὕτω καὶ ἔχει· 'τέχνῃ γὰρ κρατοῦμεν — νικώμεθα'.*

5

εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.

Stob. Flor. 21, 4: *Ἀντιφάνους. 'εἰ — φρόνει'.* Lemma *Ἀντιφάνους* habent AVoss., *Ἀντιφῶντος* Trinc. Versus recurrit in Men. mon. 173.

DIONYSIVS

ΑΔΩΝΙΣ

1

Νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον
σύαγρον ἐκβόλειον εὔθηρον κλύειν,
ᾧ πλεῖστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι.

Ath. IX p. 401 F de nomine *σύαγρος*: *Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι 'Νυμφῶν — ἀκροθινιάζομαι'.* vs. 1 *τὴν*] *τὸν* libri. vs. 2 *κλύειν*] *δύειν* Fiorillo. vs. 3 *ᾧ*] *ὦ* P, *οὗ* Fiorillo. Locus corruptus.

ΑΛΚΜΗΝΗ

2

εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε,
μὴ δείν' ἔσεσθαι, μακαρίως ἔχεις φρενῶν·
θεῶν γὰρ ἕξειν βίοτον, οὐ θνητῶν δοκεῖς.

Stob. Flor. 98, 30: *Διονυσίου τοῦ τυράννου Ἀλκμήνης. 'εἰ δ' — δοκεῖς'.* vs. 2 *μηδὲν* libri, *μὴ δείν'* scripsi.

ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ

Tzetz. Chil. 5, 180: *οὗτος ὁ Διονύσιος πολλὰς μὲν τραγῳδίας ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀναγνοὺς δεύτερος, τρίτος ἦλθεν· εἰς Λύτρα δὲ τοῦ Ἕκτορος καλούμενόν τι δρᾶμα ἀναγνωσθὲν ἐνίκησεν πάντας ἐν ταῖς Ἀθήναις.*

ΛΗΔΑ

3

θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν᾽ ὄλβιόν ποτε
κρίνῃ, πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ᾽ ἴδῃ·
ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ τὸν θανόντ᾽ ἐπαινέσαι.

Stob. Flor. 105, 2: *Διονυσίου τυράννου ἐκ Λήδας.* '*θνητῶν — ἐπαινέσαι*'.

ΛΙΜΟΣ

Schol. BLV Il. *Α*. 515: *αἰσχρὸν γὰρ ἦν τὸν ἥρωα πυρέττοντα παραλαβεῖν καὶ κενούμενον τὴν γαστέρα ἢ προποτιζόμενον· ταῦτα γὰρ κωμικά, ὡς καὶ τῷ Διονυσίῳ πεποίηται ἐν Λιμῷ τῶν νόσων Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ κλύζειν πειρᾶται τὸν Ἡρακλέα.* Eust. Il. p. 859, 49: *γελοῖος οὖν, φασί, καὶ Διονύσιος, ᾧ πεποίηται νοσῶν Ἡρακλῆς καὶ Σιληνὸς κλύζειν αὐτὸν πειρώμενος.* Verba *ἐν Λιμῷ τῶν νόσων* variis modis sanare temptarunt, *ἐν Λιμώττοντι νοσῶν* ci. Heynius, *ἐν Λίνῳ νοσῶν* Meinekius.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

4

ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ.

Plut. Mor. p. 338 C: *ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ* (Dionysii minoris) *τῶν μὲν πολιτῶν μυρίους ἢ καὶ πλείους ἀνελών — ἐν δὲ τραγῳδίᾳ γράψας αὐτός* '*ἡ γὰρ — ἔφυ*'. Stob. Flor. 49, 9: *Διονυσίου τυράννου* (Euripidi tribuit N). '*ἡ γὰρ — ἔφυ*'. Om. p. nom. Prov. append. 2, 99.

5

ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι᾽ ἡσύχου
λεύσσων προσώπου πάνθ᾽ ὁμῶς ἀεὶ βλέπει.

Stob. Ecl. 1, 3, 19 p. 114: *Διονυσίου.* '*ὁ τῆς — βλέπει*'. Theophil. ad Autol. 2, 54 p. 254: *ὅτι ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐφορᾷ — καὶ περὶ τούτου Διονύσιος εἴρηκεν* '*ὁ τῆς — βλέπει*'. vs. 2 *πάνθ᾽ ὅμως* (*ὁμοίως* A) *ἀεὶ* Stob., *πανὸς ὀμόσαι εἰ* Theoph., *πάνθ᾽ ὁμῶς ἀεὶ* scripsi, et *ὁμῶς* exhibuit Canter, casu an consulto nescio. De sententia cf. adesp. fr. 350, item Heliod. 8, 13: *δεινὸς δὲ ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ἐλέγχειν τὰ κρύφια.*

6

ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον ἢ σιγὴν ἔχε.

Stob. Flor. 34, 1: *Διονυσίου* (sic M, *δι*[o] Vind., *Εὐριπίδου* Trinc.). '*ἢ λέγε — ἔχε*'. *κρεῖττον* Stobaeus sicut Men. mon. 208 Macar. 4, 44 Greg. Cypr. Mosq. 3, 61 Prov. append. 3, 7.

7

ἔπειτα δ᾽ οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι

τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ;

Stob. Flor. 38, 2: *Διονυσίου.* '*ἔπειτα — φθονεῖ;*' Fortasse hic locus comici est poetae (cf. Meinekius Com. 3 p. 555), certe *οὐδὲ εἷς* tragicis insolens. Separanda duxi quae continuo accedunt, *ἀεὶ τὰ σεμνὰ κτέ.*, vide adesp. fr. 443 et 444.

8

λιτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

Stob. Flor. 38, 6: *Διονυσίου* (*Διογένους* Trinc.). '*λιτὸς — φθόνει*'. Comico poetae tribuit Meinekius vol. 3 p. 555, qui *αὐτὸς πενόμενος* proponit. Ab hoc versu separandus est qui accedit *εἰσίν τινες νῦν, οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει* (adesp. fr. 446).

9

Δωρὶς τέθνηκεν ἡ Διονυσίου γυνή.

Lucianus adv. indoct. 15 vol. 3 p. 112: *λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ καὶ γελοίως. — οὗτος τοίνυν πυθόμενος ὡς ἐγγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτὸ ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν, οἷον κἀκεῖνο τὸ* '*Δωρικὸν — γυνή*' *καὶ πάλιν* '*οἴμοι — ἀπώλεσα*' (fr. 10)· *καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ πυξίου καὶ τὸ* '*αὐτοῖς — βροτῶν*' (fr. 11). *Δωρικὸν ἧκεν* libri, *Δωρὶς τέθνηκεν* C. F. Hermannus. Versiculus iste num in tragoedia locum habuerit, dubitari potest.

10

οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα.

Lucian. adv. indoct. 15, vide fr. 9.

11

αὑτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν.

Lucian. adv. indoct. 15, vide fr. 9. Tzetzes Epist. p. 3: *μήπως καὶ — ἀκούσειαν τὴν Διονυσίου τραγῳδίαν ἐπᾴδοντος αὐτοῖς προσαρμόζουσαν. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ὁ τύραννος οὑτωσί μετρικῶς ἐκβοῶν* '*αὑτοῖς — βροτῶν*'. Tzetz. Chil. 5, 185: *ἐν δὲ τῷ κατὰ Πλάτωνος δράματι γεγραμμένῳ πλέον κωμικωτέρῳ μὲν ἢ τραγῳδίας ὄντι, δοκῶ, τὸν στίχον ἔλεξεν ὃς τῇ ἀρχῇ ἐγράφη* '*αὑτοῖς — βροτῶν*'. *αὑτοῖς*] *αὐτοῖς* Luciani codd. AF.

12

Helladius in Photii Bibl. p. 532 b 27: *παρεξήλωσε δὲ* (Euphorion Chalcidensis) *τὸν πρῶτον Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον, ὃς — ἐπεχείρησε καὶ τραγῳδίας γράφειν, ἐν αἷς καὶ τοιαῦτα συνεφόρησε ῥήματα, τὸ μὲν ἀκόντιον καλῶν βαλάντιον, τὸν δὲ κάδον ἐλκύδριον, σκέπαρνον δὲ τὸ ἔριον, τὴν δὲ χλαῖναν ἐριώλην οἷον ὄλεθρον οὖσαν τῶν ἐρίων.* De eodem Dionysio paulo post (p. 532 b 33): *θυέστην τὸν δοίδυκα ἐκάλει.* Ath. III p. 98 D: *ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον, ὃς τὴν μὲν παρθένον ἐκάλει μένανδρον ὅτι μένει*

τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν στῦλον μ ε ν ε κ ρ ά τ η ν ὅτι μένει καὶ κρατεῖ, β α λ ά ν τ ι ο ν δὲ τὸ ἀκόντιον ὅτι ἐναντίον βάλλεται, καὶ τὰς τῶν μυῶν διεκδύσεις μ υ σ τ ή ρ ι α ἐκάλει ὅτι τοὺς μῦς τηρεῖ. Ἄθανις δ' ἐν πρώτῳ Σικελικῶν τὸν αὐτὸν φησὶ Διονύσιον καὶ τὸν βοῦν γ α ρ ό τ α ν καλεῖν καὶ τὸν χοῖρον ἴ α κ χ ο ν. Omnia ista figmenta e tragoediis derivata esse non crediderim. Cf. Meinekius Anal. Alex. p. 136.

CARCINVS

ΑΕΡΟΠΗ

Plut. Mor. p. 349 F: *οὐδὲ ὅτε Καρκίνος Ἀερόπῃ συνῆν ἢ Ἕκτορι Ἀστυδάμας* (vide supra p. 603). Fortasse idem drama significat Aristot. Poet. c. 16 p. 1454 b 23: *πρώτη μὲν (ἀναγνώρισις) — ἡ διὰ τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα, οἷον ‘λόγχην ἣν φοροῦσι γηγενεῖς’ ἢ ἀστέρας οἵους ἐν τῷ Θυέστῃ Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα.* Neque alio spectare videtur Aelian. V. H. 14, 40: *Ἀλέξανδρος ὁ Φεραίων τύραννος ἐν τοῖς μάλιστα ἔδοξεν ὠμότατος εἶναι. Θεοδώρου δὲ τοῦ τῆς τραγῳδίας ποιητοῦ* (immo *ὑποκριτοῦ*) *ὑποκρινομένου τὴν Ἀερόπην σφόδρα ἐμπαθῶς, ὅδε εἰς δάκρυα ἐξέπεσεν.*

ΑΛΟΠΗ

Aristot. Eth. Nic. 7, 8 p. 1150 b 10: *οὐ γὰρ εἴ τις ἰσχυρῶν καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν ἡττᾶται ἢ λυπῶν, θαυμαστόν, ἀλλὰ συγγνωμονικόν, εἰ ἀντιτείνων, ὥσπερ ὁ Θεοδέκτου Φιλοκτήτης ὑπὸ τοῦ ἔχεως πεπληγμένος ἢ ὁ Καρκίνου ἐν τῇ Ἀλόπῃ Κερκύων.* Schol. Aristot. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 243, 20: *ὁ Καρκῖνος τραγικὸς ἦν. ὁ δὲ Κερκύων εἶχε θυγατέρα τὴν Ἀλόπην· μαθὼν δὲ ὅτι ἐμοιχεύθη ἡ αὐτοῦ θυγάτηρ Ἀλόπη, ἠρώτησεν αὐτὴν τίς ὁ μοιχεύσας, λέγων, εἴ μοι τοῦτον εἴποις, οὐδόλως ἂν λυπηθῇς. εἶτα εἰπούσης τῆς Ἀλόπης τὸν αὐτὴν μοιχεύσαντα οὐκέτι ὁ Κερκύων ὑπὸ τῆς λύπης ἔφερε ζῆν, ἀλλὰ τὸ ζῆν ἀπελέγετο.*

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

Aristot. Poet. c. 17 p. 1455 a 26: *ἐπετιμᾶτο Καρκίνῳ· ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῄει, ὃ μὴ ὁρῶντα τὸν θεατὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε δυσχερανάντων τοῦτο τῶν θεατῶν.*

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

1

βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον στρατοῦ

Ath. V p. 189 D: *καλοῦσι δ' ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας — οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς, οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. Καρκίνος μὲν Ἀχιλλεῖ ‘βαθεῖαν — στρατοῦ’.*

ΘΥΕΣΤΗΣ v. ΑΕΡΟΠΗ

ΜΗΔΕΙΑ

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1400 b 9: ἄλλος τόπος τὸ ἐκ τῶν ἁμαρτηθέντων κατηγορεῖν ἢ ἀπολογεῖσθαι, οἷον ἐν τῇ Καρκίνου Μηδείᾳ οἱ μὲν κατηγοροῦσιν ὅτι τοὺς παῖδας ἀπέκτεινεν, οὐ φαίνεσθαι γοῦν αὐτούς· ἥμαρτε γὰρ ἡ Μήδεια περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν παίδων· ἡ δ' ἀπολογεῖται ὅτι οὐκ ἂν τοὺς παῖδας, ἀλλὰ τὸν Ἰάσονα ἂν ἀπέκτεινεν· τοῦτο γὰρ ἥμαρτεν ἂν μὴ ποιήσασα, εἴπερ καὶ θάτερον ἐποίησεν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Aristot. Rhet. 3, 16 p. 1417 b 18: ἂν δ' ᾖ ἄπιστον, ὑπισχνεῖσθαί τε καὶ αἰτίαν λέγειν εὐθύς, καὶ διατάττειν οἷς βούλονται, οἷον ἡ Ἰοκάστη ἡ Καρκίνου ἐν τῷ Οἰδίποδι ἀεὶ ὑπισχνεῖται πυνθανομένου τοῦ ζητοῦντος τὸν υἱόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Phot. Lex. p. 132, 20 et Suidas: Καρκίνου ποιήματα. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην ὑπὸ Ἀπόλλωνος (ἀπὸ ἡλίου ante Dobraeum) ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

ΣΕΜΕΛΗ

2

Ὦ νύκτες

Ath. XIII p. 559 F, vide fr. 3.

3

ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν;
ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον.

Ath. XIII p. 559 F: Καρκίνος δ' ὁ τραγικὸς ἐν Σεμέλῃ, ἧς ἀρχὴ 'ὦ νύκτες', φησί 'ὦ Ζεῦ — μόνον'.

ΤΥΡΩ

4

ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς·
ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα μακάριός θ' ἅμα
κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται.

Stob. Flor. 103, 3: Καρκίνου Τυρεύς. 'ἀσκεῖν — δυνήσεται'. vs. 1 αἴτει B. vs. 2 θ' ἅμα] θάμα M. vs. 3 κἀγαθὸς] τἀγαθὸς AB. In lemmate τυρεύς libri, quantum scimus, omnes: editur Τηρεύς, probabilius videtur Τυροῦς.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

5

λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην

Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασι,
δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς·
πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης
μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα·
καὶ γῆν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις
πυρὸς γέμουσαν ῥεύμασιν δυσεμβόλοις
πᾶσαν στενάξαι, πένθεσιν δὲ παρθένου
σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος,
ὅθεν θεὰς τιμῶσιν ἐς τὰ νῦν ἔτι.

Diod. Sic. 5, 5: *Καρκίνος μὲν γὰρ ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς πλεονάκις ἐν ταῖς Συρακούσαις παρεπιδεδημηκὼς καὶ τὴν τῶν ἐγχωρίων τεθεαμένος σπουδὴν περὶ τὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις τῆς τε Δήμητρος καὶ Κόρης, κατεχώρισεν ἐν τοῖς ποιήμασι τούσδε τοὺς στίχους* '*λέγουσι — τὰ νῦν ἔτι*'. vs. 1 *λέγουσι* om. A. vs. 2 *Πλούτων* AB. vs. 4 *μητρὸς* B. vs. 6 *τὴν* vulgo, *γῆν* scripsi. *Αἰτναίοις* ABD. *Σικελίαν* Rhodomannus. vs. 8 *παρθένους* ABD. vs. 9 *ἄμοιρος διοτροφοὺς* FG. vs. 10 *θεᾶς* D.

6

οὐκ οἶνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους
ὀρθῶς παγείσας . . . . . φρένας
οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν.

Harpocr. v. *Καρκίνος* p. 106, 10: *περὶ δὲ τοῦ τῆς τραγῳδίας ποιητοῦ τοῦ Ξενοκλέους υἱοῦ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μνησίμαχόν φησι· συντίθεται δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητὴς εἰπών* '*οὐ κεῖνος — ἐξαμαρτάνειν*'. vs. 1 *οὐ κεῖνος* libri. *οὐκ οἶνος* Luzacius. vs. 2 *παγείσας φρένας* AB, *παγείσας μὲν φρένας* al. vs. 3 *καιρὸν* BC. scribendum suspicor: *ὀρθῶς παγείσας ἐξαμαρτάνειν φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει* (vel *ἐπαρεῖ*) *καιρός.*

7

οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο.

Stob. Flor. 29, 31: *Καρκίνου* (sic A, ubi supra scriptum *γρ. Εὐριπίδου*, Vind. *Εὐριπίδου*). '*οὐδεὶς — ἐκτήσατο*'. *ἐκτήσετο* Vind.

8

πολλοῖς γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν
σιγή, μάλιστα δ' ἐστὶ σώφρονος τρόπου.

Stob. Flor. 33, 1: *Καρκίνου.* '*πολλοῖς — τρόπου*'. vs. 1 *πολλῶν* malim. *κακῶν*] *κακὸν* M.

9

χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα, τοῦτ' εἰδὼς ὅτι
ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον ὢν ποιεῖ φθόνος·

λυπεῖ γὰρ αὐτόχρημα τοὺς κεκτημένους.

Stob. Flor. 38, 18: *Καρκίνου.* '*χαίρω — κεκτημένους*'. vs. 2 *δρᾷ*] an *ἄρα*? *ἴδιον* libri, *δίκαιον* Porsonus. vs. 3 *αὐτὸ τὸ κτῆμα* libri, *αὐτόχρημα* scripsi.

10

. . *δειλόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.*

Stob. Flor. 93, 8: *Καρκίνου.* '*δεινόν — κακόν*'. *δεινόν* libri, *δειλόν* Grotius. Eur. Phoen. 597: *εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.*

11

ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν,
ὅμως μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει.

Stob. Flor. 93, 11: *Καρκίνου.* '*ὦ — ἔχει*'. vs. 1 *ὦ* in *ὡς* mutari iussit Valck., probabilius *ἔχεις* vs. 2 ci. Meinekius.

12

ἀλαβή

Hesych. 1 p. 215: *ἀλαβή· λιγνύς, σποδός. Καρκίνος. ὑπὸ δὲ Κυπρίων μαρίλη.* Fortasse *ἀλαβή* corruptum ex *ἀσβόλη*, cuius loco *ἀβόλη* legitur in Theognost. p. 111, 19.

THEODECTES

ΑΙΑΣ

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1399 b 28: *καὶ τὸ ἐκ τοῦ Αἴαντος τοῦ Θεοδέκτου, ὅτι ὁ Διομήδης προείλετο Ὀδυσσέα οὐ τιμῶν, ἀλλ' ἵνα ἥττων ᾖ ὁ ἀκολουθῶν.* ibid. p. 1400 a 27: *οἷον ἐν τῷ Αἴαντι τῷ Θεοδέκτου Ὀδυσσεὺς λέγει πρὸς τὸν Αἴαντα, διότι ἀνδρειότερος ὢν τοῦ Αἴαντος οὐ δοκεῖ.* Hinc patet *ὅπλων κρίσιν* dramatis fuisse argumentum.

ΑΛΚΜΕΩΝ

1

σαφὴς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος,
ὡς οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν
γυναικός.

Porphyr. in Euseb. P. E. p. 466 D: *τοῦ δὲ Εὐριπίδου εἰπόντος* '*γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν*', *Θεοδέκτης* (*Θεόδεκτος* CFG) *ἐν Ἀλκμαίωνι φησί* '*σαφὴς — γυναικός*'.

2

ΑΛΦ. *μητέρα δὲ τὴν σὴν οὔτις ἐστύγει βροτῶν;*
ΑΛΚ. . . . *ἀλλὰ διαλαβόντα χρὴ σκοπεῖν.*

ΑΛΦ. *πῶς;*

ΑΛΚ. *τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν.*

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 b 3: *δεῖ σκοπεῖν χωρὶς εἰ ἄξιος ὁ παθὼν παθεῖν καὶ ὁ ποιήσας ποιῆσαι, εἶτα χρῆσθαι ὁποτέρως ἁρμόττει· ἐνίοτε γὰρ διαφωνεῖ τὸ τοιοῦτον καὶ οὐδὲν κωλύει, ὥσπερ ἐν τῷ Ἀλκμαίωνι* (*ἀλκμέονι* A^c) *τῷ Θεοδέκτου* '*μητέρα — βροτῶν;*' (vs. 1) *φησὶ δ' ἀποκρινόμενος* '*ἀλλὰ — σκοπεῖν*' (vs. 2). *ἐρομένης δὲ τῆς Ἀλφεσιβοίας* '*πῶς;*' *ὑπολαβών φησι* '*τὴν μὲν — κτανεῖν*' (vs. 4). Cf. Schol. h. l. fol. 43 b 20 et 24. Personarum notas addidi. vs. 2 *ἅπαντες* suppleverim. *διαλαβόντα χρὴ* A^c, *διαλαβόντας* ceteri.

ΕΛΕΝΗ

Hanc fabulam Welcker de Trag. p. 1074 respici suspicatur ab Aristot. Rhet. 2, 24 p. 1401 b 35: *ἄλλος παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ πότε καὶ πῶς, οἷον ὅτι δικαίως Ἀλέξανδρος ἔλαβε τὴν Ἑλένην· αἵρεσις γὰρ αὐτῇ ἐδόθη παρὰ τοῦ πατρός· οὐ γὰρ ἀεὶ ἴσως, ἀλλὰ τὸ πρῶτον· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ μέχρι τούτου κύριος.*

3

θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων
τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν;

Aristot. Polit. 1, 6 p. 1255 a 37: *τοὺς δὲ βαρβάρους οἴκοι μόνον* (sc. *εὐγενεῖς νομίζουσιν*), *ὡς ὄν τι τὸ μὲν ἁπλῶς εὐγενὲς καὶ ἐλεύθερον, τὸ δ' οὐχ ἁπλῶς· ὥσπερ ἡ Θεοδέκτου Ἑλένη φησί* '*θεῖον — λάτριν;*' vs. 1 *ἔκγονον*] *ἐκγόνοι* et *ἐκ γόνοιν* al.

ΛΥΓΚΕΥΣ

Aristot. Poet. c. 18 p. 1455 b 29: *ἐν τῷ Λυγκεῖ* (*λυκει* Bekkeri codices) *τῷ Θεοδέκτου δέσις μὲν τά τε προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις, λύσις δ' ἡ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους.* cf. c. 11 p. 1452 a 27: *καὶ ἐν τῷ Λυγκεῖ* (*ἐν τῷ μιμεῖσθαι* N^a) *ὁ μὲν ἀγόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ Δαναὸς ἀκολουθῶν* (*ἀκ.* om. A^cB^c, an *ἀκολούθως*?) *ὡς ἀποκτενῶν· τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι.* Hinc argumentum dramatis summatim describere conatus est Odofr. Müller Graecorum de Lynceis fabulas referens, Gotting. 1837 p. 11.

ΜΑΥΣΩΛΟΣ

Gellius N. A. 10, 18, 7: *extat nunc quoque Theodecti tragoedia quae inscribitur Mausolus, in qua eum magis quam in prosa placuisse Hyginus in exemplis refert.*

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

4

εἰσὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίκτει

τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.

Ath. X p. 451 F allato Theodect. fr. 18 haec addit: κἀν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγῳδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος 'εἰσὶ — τεκνοῦται'. Eundem locum om. p. et fab. n. affert Tryphon in Rhett. vol. 8 p. 734. vs. 1 ὧν] τῶν malim.

ΟΡΕΣΤΗΣ

5

δίκαιόν ἐστιν, ἥ τις ἂν κτείνῃ πόσιν

Aristot. Rhet. 2, 24 p. 1401 a 35: τὸ ἐν τῷ Ὀρέστῃ τοῦ Θεοδέκτου· ἐκ διαιρέσεως γάρ ἐστιν. 'δίκαιόν — πόσιν,' ἀποθνήσκειν ταύτην, καὶ τῷ πατρί γε τιμωρεῖν τὸν υἱόν· οὐκοῦν καὶ ταῦτα πέπρακται· συντεθέντα γὰρ ἴσως οὐκέτι δίκαιον.

ΤΥΔΕΥΣ

Aristot. Poet. c. 16 p. 1455 a 9: τετάρτη δὲ (sc. ἀναγνώρισις) ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον — ἐν τῷ τοῦ Θεοδέκτου Τυδεῖ, ὅτι ἐλθὼν ὡς εὑρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Aristot. Eth. Nic. 7, 8 p. 1150 b 9: οὐ γὰρ εἴ τις ἰσχυρῶν καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν ἡττᾶται ἢ λυπῶν, θαυμαστόν, ἀλλὰ συγγνωμονικόν, εἰ ἀντιτείνων, ὥσπερ ὁ Θεοδέκτου Φιλοκτήτης ὑπὸ τοῦ ἔχεως πεπληγμένος. ubi Schol. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 243, 15: Θεοδέκτης τραγικὸς ἦν, καὶ παράγει τὴν χεῖρα δεδηγμένον τὸν Φιλοκτήτην ὑπὸ ὄφεως· καὶ μέχρι μὲν πολλοῦ ἀντέτεινε πρὸς τὰς λύπας καὶ τοὺς πόνους, ὕστερον δὲ ἡττήθη καὶ ἐβόα 'κόψατε τὴν ἐμὴν χεῖρα'.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

6

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλος·
ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ,
τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσου συνδεῖ κανών,
τρίτον δ' ἑλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές.
ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο,
πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν·
ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ βόστρυχος.

Ath. X p. 454 E: καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμματον παράγει καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θησέως ὄνομα διασημαίνοντα. 'γραφῆς — βόστρυχος'. vs. 1 μαλακόφθαλμος corruptum, καλόφθαλμος ci. Scaliger, μεσόφθαλμος Welcker. vs. 2 δύο οἱ libri, δισσοὶ Valck. vs. 3 διαμέτρου AC, διὰ μέτρου B, διὰ μέσου PVL. vs. 4

τρίτος C. προσεμφερής AC. vs. 5 ὥστ' ABP, ὡς C. vs. 8 εἶφ' ὁ C, εἶπ' ὁ ABP. fortasse πρόσθ' ἔφην. ὁ βόστρυχος.

7

ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχὴν δὲ ποιεῖσθαι πρέπον.

Stob. Ecl. 1, 2, 1 p. 24: Θεοδέκτου. 'ἀπὸ — πρέπον'. ἀρχήν γε] ἀρχὴν δὲ A.

8

ὅστις δὲ θνητῶν μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι
οὐκ εὐθὺς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μετέρχεται
τοὺς μὴ δικαίους, πρόφασιν εἰσακουσάτω.
εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι,
πολλοὶ διὰ φόβον κοὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον
θεοὺς ἂν ηὖξον· νῦν δὲ τῆς τιμωρίας
ἄπωθεν οὔσης τῇ φύσει χρῶνται βροτοί.
ὅταν δὲ φωραθῶσιν ὀφθέντες κακοί,
τίνουσι ποινὰς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις.

Stob. Ecl. 1, 3, 22 p. 116: Θεοδέκτου. 'ὅστις δὲ — ἐν χρόνοις'. vs. 4 γὰρ αὐτίκ' V, γὰρ παρ' αὐτίκ' A, an παραυτίκ'? ἦσαν vulgo, ᾖσαν praetuli. vs. 5 κοὐ δι'] καὶ οὐκ V. vs. 6 ηὔξαντο VA, ηὖξον Meinekius. vs. 7 ἄποθεν VA.

9

ἀλλ' ὦ τάλαν Θυέστα, καρτέρει δάκνων
ὀργῆς χαλινόν· παρακελεύομαι δὲ σοὶ
τεθηγμένῳ νῦν· ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος
τὰ πάντ' ἀμαυροῖ χὐπὸ χεῖρα λαμβάνει.

Stob. Ecl. 1, 8, 6 p. 226: Θεοδέκτου. 'ἀλλ' ὦ — λαμβάνει'. vs. 1 δαθανὼν V, δαθανὸν A, δάκνων Grotius. vs. 2 δέ σοι vulgo. vs. 3 τεθηγμένον σὺν edebatur, τεθειγμένον ἐν A, τεθηγμένῳ νῦν scripsi. ἄλλοις μυρίοις χρόνοις libri, ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος scripsi, et χρόνος iam Ruhnkenius correxit. Coniecerunt ex hoc loco Thyesten tragoediam a Theodecta scriptam fuisse.

10

ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς
ἥλιε, ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας,
εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν
ἐλθόντ' ἀγῶνα καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν;
ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου
γυνή, πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις,
κρατοῦσι δ' οἵπερ καὶ κατηγοροῦσί μου.

Stob. Flor. 10, 8: Θεοδέκτου. 'ὦ καλλιφεγγῆ — μου'. vs. 3 εἶδές τιν'] οἶδας τινα A. vs. 5 ἐν λόγοις σίμου M. vs. 6 δ' om. M.

11

πολλὰ δεῖ
μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλεῶς·
ῥαθυμία δὲ τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν
λαβοῦσα λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 29, 35: Θεοδέκτου. 'πολλὰ — φιλεῖ'.

12

ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ
[καὶ πρὸς τελευτὴν ἔρχεται τὰ τοῦ χρόνου]
πλὴν ὡς ἔοικε τῆς ἀναιδείας μόνον·
αὕτη δ' ὅσῳπερ αὔξεται θνητῶν γένος,
τοσῷδε μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν.

Stob. Flor. 32, 6: Θεοδέκτου. 'ἅπαντ' — ἡμέραν'. vs. 2 τὴν] τὰ Vind. (ubi hic versus inter lineas) et M. versus spurius videtur. vs. 3 μόνης ci. Meinekius. vs. 4 γένος] γένει (i. e. γένη) Arsenius p. 303, 15.

13

ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις,
οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον,
ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν
καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον.

Stob. Flor. 69, 1: Θεοδέκτου. 'ὅταν — τοὐναντίον'. vs 3 τῇδέ τ' εἰσκ. libri, τῇδ' ἐπεισκ. Iacobsius, mihi τῇδ' ἔτ' εἰσκ. videtur sufficere. Comico poetae dubitans locum tribuit Meinekius vol. 4 p. 691. Certe quae Stobaeus Flor. 68, 26 Theodectae tribuit, παραπλήσιον πρᾶγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος κτἑ., iure Meinekius comoediae vindicavit.

14

γονέων τὰ τέκνα σῴζουσιν αἱ συμβουλίαι.

Stob. Flor. 83, 8: Θεοδέκτου. 'γονέων — συμβουλίαι'.

15

ἐγὼ μὲν οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα
τὴν προστάταισι χρωμένην ἀναξίοις.

Stob. Flor. 86, 5: Θεοδέκτου. 'ἐγὼ — ἀναξίοις'. vs. 2 ἀναξίως Arsenius p. 376, 25.

16

πολυσπερὴς μέν, ὦ γέρον, καθ' Ἑλλάδα

φήμη πλανᾶται καὶ διέγνωσται πάλαι,
τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας.

Stob. Flor. 105, 25: *Θεοδέκτου.* ‘*πολυσπερὴς — τύχας*’. vs. 1 *πολύς περ εἰ* M, *πολυσπερεῖ* A Vind. Voss., quod ferri potest, si vs. 2 *φήμη πλανῆτις* correxeris. vs. 3 affert Clemens Alex. Strom. VI p. 745: *ὁ τραγικὸς ὁμοίως Θεοδέκτης γράφει* ‘*τὸ μὴ — τύχας*’.

17

ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν
σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος
εἰς σώματ᾽ ἀνδρῶν καὶ συνέστρεψεν κόμας
μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός.

Strab. XV p. 695: (Onesicritus vituperat) *Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἴτιον* (sc. *τοῦ μέλανας εἶναι καὶ οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας*). *ὅς φησιν οὕτως* ‘*οἷς — πυρός*’. vs. 1 *οἷς*] *ἧς CDF hi.* vs. 2 fort. *αἶθος εἰσέχρωσε* leg., ubi *εἰσέχρωσε* debetur Meinekio. vs. 3 *συνέστρεψε Cimo, συνέτριψε sw.* vs. 4. *μορφαῖς*] *φοραῖς* ci. Lobeckius, *ὁρμαῖς* Meinekius.

18

τίς φύσις οὔθ᾽ ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐδ᾽ ὅσα πόντος
οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν,
ἀλλ᾽ ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων;

Ath. X p. 451 E: *Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἕρμιππος — ἱκανώτατον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γρῖφον καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως· οἷον τὸν περὶ σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναί τινα φύσιν ἣ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ μεγίστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ᾽ οὕτως* ‘*τῆς — ἁπάντων*’. vs. 1 *τῆς φύσεως* libri, *τίς φύσις* Porson. *οὔθ᾽ ὅσα* (pro *οὐδ᾽ ὅσα*) B. vs. 5 *μεῖζον* A. Num e tragoedia hi versus derivati sint, dubitari potest.

DIOGENES SINOPENSIS

Diogenis Sinopensis teste Diog. L. 6, 80 tragoediae ferebantur septem: *Ἑλένη, Θυέστης, Ἡρακλῆς, Ἀχιλλεύς, Μήδεια, Χρύσιππος, Οἰδίπους.* Quas tragoedias alii Philisco Aeginetae tribuerunt (praeter Diog. L. cf. Iulian. p. 186 C p. 210 C p. 212 A), alii Pasiphonti cuidam (Diog. L. 6, 73). Easdem nunquam in scena exhibitas esse ex ipsarum indole, qualis ab Iuliano et Clemente Alex. describitur, recte conclusit Meinekius Exerc. in Ath. 1 p. 46 sqq. Facile ap-

paret Diogenem Cratetem alios, sicubi tragoedias scriberent, non tam poetas egisse quam philosophos, qui placita sua versibus decantata exponerent et in utramque partem disputando confirmare studerent. Ceterum quos versus Plutarcho auctore de Antisthene dixit Diogenes, ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κτἑ., ab antiquiore poeta deprompsisse videtur (v. adesp. fr. 325).

ΗΡΑΚΛΗΣ

Tertullianus Apolog. c. 14: *sed et Diogenes nescio quid in Herculem ludit, et Romanus cynicus Varro trecentos Ioves, sive Iupiteres dicendum, sine capitibus introducit.*

ΘΥΕΣΤΗΣ

Diog. L. 6, 73: (Diogenes Sinopensis dixit) μηδ' ἀνόσιον εἶναι τὸ καὶ τῶν ἀνθρωπείων κρεῶν ἅψασθαι, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐθῶν· καὶ τῷ ὀρθῷ λόγῳ πάντα ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων εἶναι λέγων· καὶ γὰρ ἐν τῷ ἄρτῳ κρέας εἶναι καὶ ἐν τῷ λαχάνῳ ἄρτον, καὶ τῶν σωμάτων τῶν λοιπῶν ἐν πᾶσι διά τινων ἀδήλων πόρων καὶ ὄγκων εἰσκρινομένων καὶ συνατμιζομένων, ὡς δῆλον ἐν τῷ Θυέστῃ ποιεῖ, εἴ γε αὐτοῦ αἱ τραγῳδίαι καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου ἐκείνου γνωρίμου ἢ Πασιφῶντος τοῦ Λουκιανοῦ (Λουσιάτου ci. Roeper Philol. 3 p. 62) ὅν φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ συγγράψαι. Theophil. ad Autol. 3, 4 p. 282: ἀθεωτέρα τις φωνὴ εὑρίσκεται ἡ τοῦ Διογένους διδάσκοντος τὰ τέκνα τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς θυσίαν ἄγειν καὶ τούτους κατεσθίειν.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

1

οἱ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης
τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ
πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά

Clemens Alex. Strom. II p. 492: τί γὰρ ἕτερον ἡ τρυφὴ ἢ φιλήδονος λιχνεία καὶ πλεονασμὸς περίεργος πρὸς ἡδυπάθειαν ἀνειμένων; ἐμφαντικῶς ὁ Διογένης ἔν τινι τραγῳδίᾳ γράφει 'οἱ τῆς — βαιά', καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις ὅσα αἰσχρῶς μὲν εἴρηται, ἐπαξίως δὲ τῶν φιληδόνων. vs. 1 διεσκαπωμένης al. vs. 2 ὑφ' ἡδοναῖσιν ἀχθέντες ante Meinekium.

2

θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον.

Theodorus Hyrtac. Epist. 17 in *Notices et Extr.* vol. 5 p. 737: *Διογένη τὸν κύνα θαυμάσομαι σταλαγμὸν τύχης μᾶλλον ἢ πίθον φρενῶν προτιμήσαντα.* Ipsum versum sine auctoris nomine multi affe-

runt, cf. Cosmas ad Greg. Naz. in Maii Spicil. Rom. vol. 2 p. 233 Choerob. in Theod. p. 5, 3 Anecd. Oxon. vol. 1 p. 189, 6 Etym. M. p. 415, 30 Etym. Gud. p. 233, 54 Corp. Inscr. 5868, verba prima *θέλω τύχης σταλαγμόν* habet Eust. Il. p. 651, 28. Inprimis vide Gregor. Naz. vol. 2 p. 156 A: *ἔφησέ τίς που τῶν φιλοχρύσων τάδε ‘θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον’· πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων ‘ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης’.* Fortasse etiam alter hic versus Diogenis est.

CRATES

1

οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.

Diog. L. 6, 98: *γέγραφε* (Crates) *καὶ τραγῳδίας ὑψηλότατον* (f. *ψιλότατον*] *ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτῆρα, οἷόν ἐστι κἀκεῖνο ‘οὐχ εἷς — πάρα’.* vs. 1 *πάτρας* ante Grotium. *μία*] *μία μοι* codex Arund.

2

ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ’ ἡ ζημία,
οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἢν δ’ ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ’· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

Stob. Flor. 115, 9: *Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους* (*ἐξ ἀνφ* Vind.). vs. 1 *γῆρας*] *τὸ γῆρας* codex Voss. vs. 2 *ᾧ* libri, *οὗ* Gesner. *θάνατος δ’* A. vs. 3 *ἢν*] *ἂν* libri. Sophoclis est qui his accedit versus, *τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ* (fr. 63). Lemma scribendum esse *Κράτητος ἢ Ἀντιφάνους* ci. Meinekius Hist. crit. p. 62, qui Antiphanis esse locum suspicatur Com. 2 p. 247.

3

ὁ γὰρ χρόνος μ’ ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ’ ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

Stob. Flor. 116, 31: *Κράτητος. ‘ὁ γὰρ — ἀσθενέστερα’.* vs. 1 *οὐ*] *μὲν* codex Voss., *με* Vind. — Fr. 2 et 3 dubito num e tragoediis petita sint: ceteri eiusdem Cratetis versus iambici (cf. Bergkii Lyr. p. 526 sq.) magis etiam a tragoedia abhorrere videntur.

ΡΥΤΗΟΝ

ΑΓΗΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ

1

ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε,
φέτωμ' ἄορνον· οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
πόρνης ὁ κλεινὸς ναός, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὑτοῦ φυγήν.
ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον,
ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιονίκης. ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ
μακρὰν ἀποικῶν κεῖθεν, Ἀτθίδα χθόνα
τίνες τύχαι κατέχουσιν ἢ πράττουσι τί;
A. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον,
ἱκανὸν ἐδείπνουν· νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον
καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα.
B. καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον
αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάσσονας
σίτου διαπέμψαι καὶ πολίτην γεγονέναι.
A. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἔστιν δ' ἴσως
αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών.

Ath. XIII p. 595 F: *μετὰ δὲ τὴν Πυθιονίκης τελευτὴν ὁ Ἅρπαλος Γλυκέραν μετεπέμψατο καὶ ταύτην ἑταίραν, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ φάσκων ἀπειρηκέναι τὸν Ἅρπαλον μὴ στεφανοῦν ἑαυτόν, εἰ μή τις στεφανώσει καὶ τὴν πόρνην. — συνεπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδαξε Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου τοῦ ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἦν ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. ἐδιδάχθη δὲ τὸ δρᾶμα ἤδη φυγόντος τοῦ Ἁρπάλου ἐπὶ θάλατταν καὶ ἀποστάντος. καὶ τῆς μὲν Πυθιονίκης ὡς τεθνηκυίας μέμνηται, τῆς δὲ Γλυκέρας ὡς οὔσης παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις αἰτίας γινομένης τοῦ δωρεὰς λαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἁρπάλου. λέγων ὧδε 'ἔστιν δ' — τὴν Πυθιονίκης'* (vs. 1—8). *Παλλίδην δ' ἐνταῦθα ἐκάλεσε τὸν Ἅρπαλον· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς τῷ κυρίῳ καλέσας αὐτόν φησιν 'ἐκμαθεῖν — ἀρραβών'* (vs. 8—18). cf. Ath. XIII p. 586 D: *ὁ δὲ γράψας τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον, εἴτε Πύθων ἐστὶν ὁ Καταναῖος ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος*), φησί 'καὶ*

*) Ath. II p. 50 F: *Ἀγῆνα σατυρικόν τι δρᾶμα ἀμφιβάλλεται εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.*

μὴν — ἀρραβών' (vs. 14—18). vs. 1 sq. *πέφυκεν ὁ δ' ἐφέτωμα ὄρνον* libri, *πέφυχ' ὅδε* Dindorfius, *φέτνωμ' ὄορνον* Fiorillo. in litteris ΦΕΤΩΜ aliud quid latet. Meinekius Exerc. in Ath. 2 p. 44 conicit indicari locum in vicinia Babylonis eum quem describat Lucianus Necyom. 9 vol. 1 p. 468. vs. 3 *λαὸς* libri, *ναός* Casaubonus ex Soph. El. 7: *οὑξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός. Παλλίδης*] *Φαλλίδης* ci. Meinekius. vs. 4 *αὐτοῦ*] *αὑτοῦ* V. vs. 5 *δὲ* PVL, *δὴ* Iacobs. vs. 6 *παγκάλως* ante Iacobsium. vs. 7 *ἀξιοῦσι* ante Casaubonum. vs. 8 sq. *ποθῶν ἄκραν ἀπ' οἴκων* (*ἐποίκων* P) libri, *ποθῶ μακρὰν ἀποικῶν* Iacobs. vs. 10 *καλοῦσιν* libri, *κατέχουσιν* Schweigh. vs. 12 *χεδρώπαν* (*χηδρώπαν* B) *ὠμόν* AB, *χέδροπα μόνον* Porson. et Iacobs. vs. 13 *μάραθων* A. vs. 15 *ἐλάττονος* p. 586, ubi vs. 16 *παραπέμψαι*, vs. 17 *ἔσται*, vs. 18 *αὐτοῖς*.

CLEAENETVS

1

γεννητόρων ἕκατι κατθανεῖν καλόν.

Stob. Flor. 79, 5: *Κλεαινέτου* (*κλενε* A, with τ written above). '*γεννητόρων — καλόν*'.

2

λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον
ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται.

Stob. Flor. 99, 2: *Κλεαινέτου*. '*λύπη — γίγνεται*'. vs. 2 *ἐλθόντε* Cobetus.

MOSCHION

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

Drama egit de victoria Salaminia: versus superstites e nuntii oratione petitos esse ci. Meinekius.

1

καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ
πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος,
καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ.

Stob. Flor. 51, 21: *Μοσχίωνος ἐκ Θεμιστοκλέους*. '*καὶ γὰρ — κρατεῖ*'.

ΤΗΛΕΦΟΣ

2

ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη

μοῖρ᾽, ὦ λιταῖς ἄτρωτε δυστήνων βροτῶν,
πάντολμ᾽ ἀνάγκη, στυγνὸν ἣ κατ᾽ αὐχένων
ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν.

Stob. Ecl. 1, 4, 1 p. 152: *Μοσχίωνος Τηλέφου.* 'ὦ καὶ — ζυγόν'. vs. 1 θνητὸν A. vs. 2 μοῖρα libri, μοῖρ᾽ ὦ Grotius. λιταῖς ἄτρωτε μοῖρα Iacobsius. vs. 3 πᾶν τὸ λῆμ᾽ ἀνάγκης libri, πάντολμ᾽ ἀνάγκη Porson. vs. 4 τῆς τε libri, τῆσδε Ruhnkenius. ζυγῶν V, ζυγῶν (ο superscr.) A.

ΦΕΡΑΙΟΙ

Ex historia Pheraeorum quam tradit Xenoph. Hell. 6, 4, 33 et 34, dramatis argumentum petitum esse ci. Meinekius: '*Alexander, so scheint es, versagte dem Polyphron das Begräbniss; die Athenienser suchen ihn zu bewegen den Getödteten zu bestatten.*' Probabiliter idem huc refert fr. 4—8. Cf. Teles in Stob. Flor. 40, 8 p. 85 extr.: ἡ περὶ ταφῆς ἀγωνία (ita enim pro ἄγνοια legendum), φησὶν ὁ Βίων, πολλὰς τραγῳδίας ἐποίησεν.

3

κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν.

Stob. Flor. 125, 3: *Μοσχίωνος ἐκ Φεραιῶν.* 'κενὸν — σκιάν.' καινὸν AM.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

4

ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές.

Stob. Flor. 125, 4: *Μοσχίωνος.* 'ζῶντας — εὐσεβές'. Locus cum fr. 3 cohaesisse videtur.

5

ὅμως τό γ᾽ ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε
σιγῇ παρήσω· τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην
ἀστοῖς Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει
καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν.

Stob. Flor. 13, 14: *Μοσχίωνος.* 'ὅμως — παρρησίαν'. vs. 3 Ἀθανᾶς M. vs. 4 γνησίῳ B m. pr. et Trinc. Iungenda esse fr. 5—7 ci. Meinekius.

6

μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους
οὓς σοὶ κομίζω· τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν
ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται.

Stob. Flor. 46, 14: *Μοσχίωνος*. '*μόνον — λεχθήσεται*.' Locum om. AM. vs. 2 *οὕς σοι*] *οὖς σὺ* Vind., *οὓς σοὶ* scripsi.

7

πρῶτον δ' ἄνειμι καὶ διαπτύξω λόγῳ
ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου.
ἦν γάρ ποτ' αἰὼν κεῖνος, ἦν ὁπηνίκα
θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί,
ὀρειγενῆ σπήλαια καὶ δυσηλίους
φάραγγας ἐνναίοντες· οὐδέπω γὰρ ἦν
οὔτε στεγήρης οἶκος οὔτε λαΐνοις
εὐρεῖα πύργοις ὠχυρωμένη πόλις.
οὐ μὴν ἀρότροις ἀγκύλοις ἐτέμνετο
μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου τροφός,
οὐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐιώτιδος
θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει,
ἀλλ' ἦν ἀκύμων κωφεύουσα ῥέουσα γῆ.
βοραὶ δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους
παρεῖχον αὐτοῖς δαῖτας· ἦν δ' ὁ μὲν νόμος
ταπεινός, ἡ βία δὲ σύνθρονος δίκῃ,
ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν τῶν ἀμεινόνων βορά.
ἐπεὶ δ' ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος
τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον,
εἴτ' οὖν μέριμναν τὴν Προμηθέως σπάσας
εἴτ' οὖν ἀνάγκην, εἴτε τῇ μακρᾷ τριβῇ
αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον,
τόθ' εὑρέθη μὲν καρπὸς ἡμέρου τροφῆς
Δήμητρος ἁγνῆς, εὑρέθη δὲ Βακχίου
γλυκεῖα πηγή, γαῖα δ' ἡ πρὶν ἄσπορος
ἤδη ζυγουλκοῖς βουσὶν ἠροτρεύετο,
ἄστη δ' ἐπυργώσαντο καὶ περισκεπεῖς
ἔτευξαν οἴκους καὶ τὸν ἠγριωμένον
εἰς ἥμερον δίαιταν ἤγαγον βίον.
κἀκ τοῦδε τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος
τύμβοις καλύπτειν κἀπιμοιρᾶσθαι κόνιν,
νεκροὺς τ' ἀθάπτους μηδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἐᾶν,
τῆς πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβές.

Stob. Ecl. 1, 8, 38 p. 240: *Μοσχίωνος*. '*πρῶτον — δυσσεβές*'. vs. 4 *διαίρας* A. vs. 5 *δυσαυλίους* malim. vs. 7 *λαγγήνοις* VAE,

λαΐνοις Canter. vs. 8 *ὠχυρωμένους* VA. vs. 9 *ἀγκύλοις*] an *καμπύλοις*? vs. 11 *ευγώτιδος* A, *ευιώτιδος* Grotius. vs. 12 *ὀρχάτουσε τημέλει* (*τη μέλλει* V) AV, *ὀρχάτους ἐτημέλει* Salmasius. vs. 13 *κωφεύουσα ῥέουσα*] *κωφὰ χηρεύουσα* Meinekius, ego *κῶφεσιν βρύουσα* temptabam. vs. 14 *ἀλληλαυτόνους* A. vs. 16 *νηΐ* VAE, *δίκη* Canter. vs. 17 *τῶν ἀρειόνων* malim. vs. 18 f. *στρέφων* leg. vs. 20 *σπάσας*] *πᾶσαν* VAE. vs. 23 *τόθ'*] *τόδ'* A. vs. 25 *ἡ πρὶν*] *ἦν* A. vs. 27 *αὕτη* libri, *ἄστη* Wesseling. vs. 32 *τ'* om. A. vs. 33 *πρόσθεν* AE, *πρώτης* V.

8

τί κέρδος οὐκέτ' ὄντας αἰκίζειν νεκρούς;
τί τὴν ἄναυδον γαῖαν ὑβρίζειν πλέον;
ἐπὴν γὰρ ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς
καὶ τἀνιαρὰ φροῦδος αἴσθησις φθαρῇ,
τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν πέτρου.

Stob. Flor. 125, 14: *Μοσχίωνος.* '*τί κέρδος — πέτρου.*' vs. 3 *ἐπὰν* libri. *τὰ ἡδίονα* AVind., *θ' ἡδίονα* B, *τὰς ηδονὰς* Porson.

9

ἦν ἆρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε,
ὡς τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος,
αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν ἠδικημένον
πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος.

Stob. Flor. 114, 9: *Μοσχίωνος.* '*ἦν — βάρος*'. vs. 2 *πόνος*] *χρόνος* A. vs. 3 *αὐτὸν* ante Halmium.

10

σὺν αἶσι δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας
Ἄργους δυνάστης, λιτὸς ἐκ τυραννικῶν
θρόνων, προσίκτην θαλλὸν ἠγκαλισμένος
ἔστειχεν, εἰς γῆν ὄμμα συμπαθὲς φέρων
καὶ πᾶσι δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης
τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει.
ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδών,
ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν
ὤρεξε κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις
τύχαις συναλγῶν· τἀξίωμα γὰρ νοσοῦν
τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποιεῖ βροτῶν.

Stob. Flor. 105, 22: *Μοσχίωνος.* '*σὺν αἶσι — βροτῶν*'. vs. 1 *συνέσει* ed., *σὺν αἶσσι* A (*συνέσει* supra), *σὺν αἶσι* M, *σὺν αἷς ὁ* malim. *δόξῃ*] *δόξῃς*

A. πρόσθεν Vind. vs. 4 ἔστιχεν M. mox συννεφὲς malim. vs. 9 κάνθους vulgo. vs. 11 εὐπορεῖ libri, ἐμποιεῖ Hauptius.

11

ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς,
ὅθεν θ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτήμεθα
ἡμέτερον αὐτὸ πλὴν ἐνοικῆσαι βίον,
κἄπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.

Stob. Flor. 123, 3: *Μοσχίωνος*. '*ἐάσατ' — λαβεῖν*'. Iidem versus leguntur in Eur. Suppl. 533 sqq. loco quidem incommodo: itaque haud scio an Stobaeo fides habenda sit; quamquam pedes trisyllabos, qualem hic habemus vs. 5, Moschionem constanter vitasse observavit Meinekius fr. 12 huic poetae abiudicans. vs. 2 δ' ἕκαστον] θ' ἕκαστον MVind., θ' ἕκαστος B.

12

κεῖνος δ' ἁπάντων ἐστὶ μακαριώτατος,
ὃς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον.

Clemens Alex. Strom. VI p. 745: *Βακχυλίδου τε εἰρηκότος 'παύροισι δὲ θνατῶν — πρὶν ἐγκῦρσαι δύα'. Μοσχίων ὁ κωμικὸς γράφει 'κεῖνος — βίον'*. Hos versus Moschionis non esse e metro recte conclusit Meinekius.

ALEXANDER AETOLVS

Vide quae de Alexandri Aetoli tragoediis et de Alexandro comico disputavit Meinekius Anal. Alex. p. 216 sq. et Hist. crit. p. 487 sq.

ΑΣΤΡΑΓΑΛΙΣΤΑΙ

Schol. BV Il. Ψ, 86: *παῖδα γὰρ ἀνεῖλεν* (sc. Patroclus Amphidamantis filium), *ὃν οἱ μὲν Κλεισώνυμον, οἱ δὲ Αἰανῆ, οἱ δὲ Λύσανδρον καλεῖσθαι· ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν παρ' Ὀθρυονεῖ τῷ γραμματιστῇ. ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ἐν Ἀστρολογισταῖς*. ubi *ἐν Ἀστραγαλισταῖς* correxit Meinekius, cf. verba Homerica, *ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφίδαμαντος νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς*.

LYCOPHRON

ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ

Titulus dramatis satyrici repetitus est a Menedemo philosopho Eretriensi, quem irrisum hoc dramate refert epitomator Athenaei, laudatum Diogenes Laertius 2, 133 et 140.

1

παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,
ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ·
δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεούς,
οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ
κατέχω δεδειπνηκώς, Ἄπολλον, ὡς καλόν.

Ath. X p. 420 B: *μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων* (de Menedemi victu) *Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς γράψας σατύρους Μενέδημον, ἐν οἷς φησιν ὁ Σειληνὸς* (*σιληνὸς* libri) *πρὸς τοὺς σατύρους* '*παῖδες — καλόν*'. vs. 1 *πατρὸς*] *παιδὸς* ante Canterum.

2

ἀλλὰ κυλίκιον
ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου,
ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὅ τ' ἀλιτήριος
καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλὴς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

Ath. l. l. pergit: *καὶ προελθών* '*ἀλλὰ — συμπότης*'. vs. 3 *παρεξεστακὸς* B. post *ἀλιτήριος* C haec habet: *μενέδημος ἐπεχόρευσεν*. vs. 4 et 5 attulit Ath. II p. 55 D: *Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι ὃ ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραφεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσοφον, ἀφ' οὗ ἡ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώπτων τῶν φιλοσόφων δεῖπνά φησι* '*καὶ — συμπότης*'. vs. 4 *δημόνικος* p. 420, *δημόκριτος* p. 55, *δημόκοινος* Casaubonus. *ἐπεχώρευε* p. 420. vs. 5 *τρικλίνων* p. 55, *τρικλίνους* (*τρικλίνου* VL) p. 420.

3

ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ
αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον· τράγημα δὲ
ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.

Diog. L. 2, 140 (cf. Hesych. Miles. 42 in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 170): *τράγημα θέρμος ἢ κύαμος, ἔστι δ' ὅτε καὶ τῶν ὡρίων ἄπιος ἢ ῥόα ἢ ὦχροι* (*ὄχναι* Hesych. Mil.) *ἢ νὴ Δί' ἰσχάδες. ἃ πάντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς πεποιημένοις σατύροις αὐτῷ, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκώμιον τοῦ φιλοσόφου ποιήσας τὸ δρᾶμα. ὧν καί τινά ἐστι τοιαυτί* '*ὡς ἐκ — λόγος*'. Ath. X p. 420 C: *ἑξῆς δὲ φησὶν*

ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον· ‘τράγημα — λόγος’ (vs. 2 et 3). vs. 2 δὲ] γὰρ Ath. vs. 3 τοῖς φιληκόοις] πᾶσιν ἐν μέσῳ Ath.

4

ὁ τὴν ἕω καλῶν
κατέλαβεν ὄρνις· τοῖσι δ’ οὐδέπω κόρος.

Ath. X p. 420 C: ἱστορεῖται (ἱστορεῖ Meinekius) δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖον ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἕω καλῶν, τοῖσι δὲ οὐδέπω κόρος. Versus restituit Meinekius.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΙ

5

ἀλλ’ ἡνίκ’ ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν,
Ἅιδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν·
ὅταν δ’ ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου,
τὸ ζῆν ποθοῦμεν· οὐ γὰρ ἔστ’ αὐτοῦ κόρος.

Stob. Flor. 119, 13: *Λυκόφρονος ἐκ Πελοπιδῶν*. ‘ἀλλ’ — κόρος’. vs. 1 ἡνίκα libri, ἡνίκ’ ἂν Iacobs.

PHILISCVS

Philisco comico ab Suida tribuitur inter alias fabulas Θεμιστοκλῆς: tragici poetae hoc drama fuisse coniecit Meinekius Hist. crit. p. 424. Nec satis liquet utrius poetae sint versus a Stobaeo Flor. 29, 40 servati (fr. 2).

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

1

τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς
ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνον.

Stob. Flor. 9, 21: *Φιλήμονος ἐν Παλαμήδει* (*Φιλ. ἐκ Παλαμήδους* Vind.). ‘τοῦ γὰρ — μόνον’. *Philiscus Palamede* Grotius. Euripidis Palamedi locum tribuit Meinekius. vs. 1 καὶ θεοῖς libri, κἂν θεοῖς scripsi cum Meinekio.

INCERTAE FABVLAE FRAGMENTVM

2

οὐκ ἔστιν, ὦ μάταιε, σὺν ῥᾳθυμίᾳ
τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.

Stob. Flor. 29, 40: *Φιλίσκου*. ‘οὐκ — λαβεῖν’.

SOSIPHANES

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

1

μάγοις ἐπῳδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη
ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις

Schol. Apoll. Rhod. 3, 533: τὸ παλαιὸν ᾤοντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν· διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκρίτου χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ 'μάγοις — καταιβάτις'. vs. 1 θεσσαλὶς *f*, πεσσαλίς *L*. vs. 2 graviter corruptus.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἡβάτω, γέρον·
νῦν ἡδὺ ὀργήν, ἡνίκ' ἔνδικον, λαβεῖν.

Stob. Flor. 20, 18: Σωσιφάνους. 'νῦν σοι — λαβεῖν'. Locum om. A. vs. 1 ὄψιν suspectum. vs. 2 νυνὶ δεῖ ὀργήν libri, νῦν ἡδὺ ὀργὴν scripsi, νῦν δεῖ γὰρ ὀργήν Grotius. γ' ante ὀργήν inserit Trinc.

3

ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι
βροτοί, τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις,
ἃς ἕν τ' ἔδωκε φέγγος ἕν τ' ἀφείλετο;
ἢν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες εὐθέως
ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε, τὸν δὲ κύριον
Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον.

Stob. Flor. 22, 3: Σωσιφάνους. 'ὦ δυστυχεῖς — πλούσιον'. vs. 1 ὦ] ὡς M. vs. 4 ἢν] ἂν libri. vs. 6 Ἅιδην] ἃ δὴ A m. pr., ἁδὴ Vind., ἅδη Voss., καὶ δὴ N et pr. m. B, ἄδην B m. sec. προεστῶτ' M. πλούσιον] πλησίον corrector codicum AB (de M nihil annotatur).

4

Schol. Eur. Phoen. 1010: Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ὑπὸ τοῦ Λαΐου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοικέα, Νικόστρατος (Νικοκράτης ci. Hecker) δὲ ὑπὸ τῆς Σφιγγός.

5

Schol. Theocr. 18, 45: Μενελάου δὲ καὶ Ἑλένης ἀναγράφονται παῖδες Σωσιφάνης (Σωσιφάνει ci. Dübner) Νικόστρατος καὶ Ἴολμος· οἱ δὲ Θρόνιον. θυγατέρες δὲ Μελίτη καὶ Ἑρμιόνη. ubi Νικόστρατος καὶ Αἰθιόλας restituit Bergkius coll. Schol. AD Il. Γ, 175.

SOSITHEVS

ΑΕΘΛΙΟΣ

1

εἷς μυρίους ὄρνιθας ἀετὸς σοβεῖ
λαῶν τε δειλῶν πλῆθος εὖ τραφεὶς ἀνήρ.

Stob. Flor. 51, 23: *Σωσιθέου ἐξ Ἀεθλίου* (sic M, *Ἀθλίου* A). ‘*εἷς — ἀνήρ*’. vs. 1 *μυρίος — αἰετὸς*] *μυρίους — ἀετὸς* Arsenius p. 385, 21 et fortasse Stobaei codex M.

ΔΑΦΝΙΣ Η ΛΙΤΥΕΡΣΗΣ

Schol. Theocr. 8 argum.: *Σωσίθεος δὲ Δάφνιν γενόμενον, ὑφ᾽ οὗ νικηθῆναι Μενάλκαν Πανὸς καὶ Νυμφῶν κρινάντων* (*κρίναντος* ante Vulcanium), *γαμηθῆναι αὐτῷ Θάλειαν.* Cum loco mutilo compares Schol. Theocr. 8, 92: *ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν* (Daphnin) *ἀγαπηθῆναι ὑπό τινος Νύμφης. ἣν Σωσίθεος Θάλειαν λέγει.*

2

τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς, ἀρχαία πόλις
Μίδου γέροντος, ὅστις ὦτ᾽ ἔχων ὄνου
ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν.
οὗτος δ᾽ ἐκείνου παῖς πατρὶ πλαστὸς νόθος,
μητρὸς δ᾽ ὁποίας ἡ τεκοῦσ᾽ ἐπίσταται,
ἔσθει μὲν ἄρτους τρεῖς ὅλους κανθηλίους
τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας, πίνει δ᾽ ἅμα
καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον.
ἐργάζεται δ᾽ ἐλαφρὰ πρὸς τὰ σιτία.
ὄγμον θερίζει, τῇ μιᾷ δ᾽ ἐν ἡμέρᾳ
δαίνυσί τ᾽ ἔμπης συντίθησιν εἰς τέλος.
χὤταν τις ἔλθῃ ξεῖνος ἢ παρεξίῃ,
φαγεῖν τ᾽ ἔδωκεν εὖ καλῶς τ᾽ ἐχόρτασεν
καὶ τοῦ ποτοῦ προύτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει
πλέον· φθονεῖν γὰρ τοῖς θανουμένοις ὀκνεῖ.
ἐπιστατῶν οἴδηα Μαιάνδρου ῥοαῖς
καρπευμάτων ἀρδευτὰ δαψιλεῖ πότῳ
τὸν ἀνδρομήκη πυρὸν ἠκονημένῃ
ἅρπῃ θερίζει· τὸν ξένον δὲ δράγματι
αὐτῷ κυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει
γελῶν θεριστὴν ὡς ἄνουν ἠρίστισεν.

Anonymus in Mythogr. Westerm. p. 346, 16: *Λιτυέρσης Μίδου*

υἱὸς νόθος. ὃν ὁ Ἡρακλῆς ἀνεῖλεν ὄντα κακόξενον· ἠνάγκαζε γὰρ τοὺς ξένους συνθερίζειν αὐτῷ, εἶτα εὐωχῶν ἀπεκεφάλιζε, τὰ δὲ σώματα ἐκόμιζεν ἐν τοῖς δράγμασιν ὡς παραλελογισμένων. ἱστορεῖ ταῦτα κατὰ μέρος Σωσίβιος*) ἐν Δάφνιδι λέγων οὕτως ‘οὔτε οἱ — ἠρίστισεν’. Tzetz. Chil. 2, 596: ὁ Λιτυέρσης (Λυτιέρσης ed.) δὲ υἱὸς νόθος ὑπάρχων Μίδου οἴνου μὲν πίθον ἐξαντλῶν ὅλον ὑπῆρχε πίνων, ἄρτους δὲ τρώγων ἤσθιεν ὄνων τριῶν φορτίων, ὡς ἐν τῷ Δάφνιδί φησι Σωσίβιος ἰάμβοις ‘οὗτος δ᾽ — φορτία’ (vs. 4—9). Ath. X p. 415 B: Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαινῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ᾽ ἰσχυρῶς. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν δράματι Δάφνιδι ἢ Λιτυέρσᾳ οὕτως ‘ἔσθει — πίθον’ (vs. 6—8). vs. 1 οὔτε οἱ cod., τούτῳ scripsi. vs. 3 φατὸς εὐειδοῦς cod., φωτὸς εὐήθους Arnaldus. vs. 4 περίπλαστος Anon., παράπλαστος Tzetz., πατρὶ πλαστὸς Hermannus: sic πλαστὸς ὡς εἴην πατρί Soph. Oed. R. 780. vs. 6 ἄρτους] αὐτοὺς Ath. ὅλους] ὄνους Anon., cf. Meinekii Exerc. in Ath. spec. 2 p. 19. vs. 7 τρὶς τῆς] τῆς δὲ Tzetz. δ᾽ ἕνα Ath., θ᾽ ἅμα Anon. et Tzetz., δ᾽ ἅμα scripsi. vs. 8 καλῶν Anon. et Tzetz., καλὸν Ath. δεκάμφορον] δὲ καρποφόρον Ath. v. 9 fort. ἐλαφρά πως leg. σιτία] φορτία Tzetz. vs. 10 ὄγμον θερίζει] ὄγμους θερίζων Hermannus. vs. 11 δαίνυσί τ᾽ ἔμπης nondum sanata, Διόνυσον ὄμπνῃ ci. Hermannus. vs. 12 ξένος ante Casaubonum. vs. 13 καὶ πεχόρτασεν cod., καλῶς τ᾽ ἐχόρτασεν scripsi. vs. 15 ὤκνει cod. vs. 16 ἐπιστατῶν οἶδα] ἔπειτ᾽ ἄγων εἰς λῇα temptabam. vs. 17 καρπευμάτων] κηπευμάτων Hermannus. vs. 18 sq. ἠκονημένη ἅρπη cod. vs. 21 γέρων — ἠρίστησεν cod., γελῶν — ἠρίστισεν Casaubonus.

3

θανὼν μὲν οὖν Μαίανδρον ἐρρίφη ποδὸς
σόλος τις ὥσπερ· ἦν δ᾽ ὁ δισκεύσας ἀνὴρ
πυθιο . . . τίς γὰρ ἀνθ᾽ Ἡρακλέους;

Anonymus in Westerm. Mythogr. haec subicit p. 347, 9: ὅτι δ᾽ ἀπέθανεν ὑφ᾽ Ἡρακλέους φησὶ λέγων ‘θανὼν — Ἡρακλέους’. vs. 1 οὖν] εἰς Eichstaedt. vs. 2 σοφός τις ὥσπερ δίσκος cod., σόλος τις ὥσπερ Casaub., ὥσπερ σόλος τις Hermann. vs. 3 πυθιό . . .] fortasse Τιρύνθιός τις legendum.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

4

οὓς ἡ Κλεάνθους μωρία βοηλατεῖ

---

*) Sosibii vel potius Sosithei versus primus edidit Casaubonus Lect. Theocr. p. 265, postea Heerenius *Bibl. für Litt. u. Kunst*, *Stück* VII. Vterque eodem codice usus est: quamquam codices commemorat Heerenius, qui in lectione indicanda neglegentissimus fuit.

Diog. L. 7, 173: *Σωσιθέου τοῦ ποιητοῦ ἐν θεάτρῳ εἰπόντος πρὸς αὐτὸν* (Cleanthem) *παρόντα* '*οὓς — βοηλατεῖ*' *ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος· ἐφ' ᾧ ἀγασθέντες οἱ ἀκροαταὶ τὸν μὲν ἐκρότησαν, τὸν δὲ Σωσίθεον ἐξέβαλον. μεταγινώσκοντα δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῇ λοιδορίᾳ προσήκατο, εἰπὼν ἄτοπον εἶναι τὸν μὲν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα φλυαρουμένους ὑπὸ τῶν ποιητῶν μὴ ὀργίζεσθαι, αὐτὸν δὲ ἐπὶ τῇ τυχούσῃ βλασφημίᾳ δυσχεραίνειν.* Cf. Hesychius Miles. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 168. Versiculus depromptus est e dramate satyrico. Sositheus aequalem philosophum in scena commemorans non audacior fuit quam Lycophro qui Menedemum scripsit.

5

Eratosth. Catast. 28: *ὃν* (int. *Τοξότην* sive *Κρότον τὸν Εὐφήμης τῆς τῶν Μουσῶν τροφοῦ υἱόν*) *καὶ αἱ Μοῦσαι τὴν τοξείαν εὑράμενον τὴν τροφὴν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἔχειν ἐποίησαν, καθάπερ φησὶ Σωσίθεος.* Cf. Hygin. Poet. Astr. 2, 27 p. 479 et Schol. lat. Arati p. 72.

PTOLEMAEVS PHILOPATOR

ΑΔΩΝΙΣ

Schol. Ar. Thesm. 1059: *ἐπεὶ εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἠχὼ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ, εἰς τοῦτο παίζει. ἐζήλωσε δὲ αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐν ᾗ πεποίηκε τραγῳδίᾳ Ἀδώνιδι, περὶ ἧς ὁ ἐρώμενος αὐτῷ Ἀγαθοκλῆς γέγραφεν, ὁ ἀδελφὸς τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ πάλιν Ἀγαθοκλείας.*

AESCHYLVS ALEXANDRINVS

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ

1

τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν,
ἐξὸν σιωπᾶν κἂν σκότῳ κρύπτειν τάδε;

Ath. XIII p. 599 E: '*τίς δ' — τάδε;*' *Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν Ἀμφιτρύωνι· οὗτος δ' ἐστὶν Αἰσχύλος ὁ καὶ τὰ Μεσσηνιακὰ ἔπη συνθείς, ἀνὴρ εὐπαίδευτος.* vs. 1 *τίς δ' ἔστ'*] *τί δ' ἔσται* B.

APOLLONIDES

1

φεῦ φεῦ, γυναῖκες, ὡς ἐν ἀνθρώποις ἄρα

οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδὴ
τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς
ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς
γνώμη δικαία καὶ φρονοῦσα τἄνδικα.

Stob. Flor. 67, 3: Ἀπολλωνίδου. 'φεῦ φεῦ — τἄνδικα'. Clemens Alex. Paed. III p. 303: πάνυ γοῦν θαυμασίως ἡ τραγῳδία φησί 'φεῦ φεῦ — τἄνδικα.' vs. 5 φρονοῦσα τἀγαθά ci. Meinekius.

2

γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι
σοφοῦ τινος γένοιτ' ἂν ἵστορος λόγων.

Stob. Flor. 67, 6: Ἀπολλωνίδου. 'γυναικὸς — λόγων'. Euripidi locum tribuere videtur Vindob.

BIOTVS

ΜΗΔΕΙΑ

1

. . τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις
πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα.

Stob. Flor. 78, 3: Βιότου ἐκ Μηδείας. 'τὸ — τέκνα'. Lemma contra criticorum suspiciones muniit Meinekius *Monatsbericht der Königl. Preuss. Akad. d. Wissensch.* 1850 p. 257. Poetae et fabulae nom. om. qui eundem locum affert Clemens Alex. Paed. I p. 127.

CHARES

1

γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν·
μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,
ἀεὶ δὲ τοῦ δοθέντος ἐνδεῖται πλέον.
ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται,
οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά.

Stob. Flor. 17, 3: Χάρητος. 'γαστρὸς δὲ — κακά'. Greg. Naz. vol. 2 p. 213 C: ἤκουσα τοῦτο τῆς σοφῆς τραγῳδίας 'γαστρὸς δὲ — χάριν' (vs. 1 et 2). vs. 1 recurrit in Men. mon. 81. vs. 3 δὲ] γὰρ A. δέοντος libri, δοθέντος scripsi. vs. 4 et 5 om. p. nom. extant in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 469. vs. 4 ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ Stobaei A,

ὅστις δὲ μὴ γαστρὸς ceteri, γαστρὸς ὅστις μὴ Anecd. Boiss. vs. 5 οὗτος om. Stobaei codex Vind., οὕτως Anecd. Boisson.

2

γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν,
ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει
ἡ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη.

Stob. Flor. 33, 4: *Χάρητος*. ʻ*γλώσσης — κεκτημένη*ʼ. vs. 1 recurrit in Men. mon. 80, ubi *πανταχῇ* legitur. vs. 2 ὃ] ὡς malim.

3

μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός.

Stob. Flor. 38, 3: *Χάρητος*. ʻ*μὴ φθόνει — κακός*ʼ.

DEMONAX

1

θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ᾽ ὑπὲρ θεούς.

Stob. Flor. 22, 16: *Δημώνακτος*. ʻ*θνητοὶ — θεούς*ʼ. Cf. Men. mon. 243: *θνητὸς πεφυκὼς μὴ φρονῇς ὑπέρθεα.*

2

κόλαζε κρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος.

Anecd. Boiss. vol. 1 p. 118: *Δημώνακτος*. ʻ*κόλαζε — θυμούμενος*ʼ. Idem versus extat in Men. mon. 576.

HIPPOTHOON

1

ἄνθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.

Stob. Flor. 22, 25: *Ἱπποθόωντος* (*ἵπποθ* Vind.). ʻ*ἄνθρωπος — τύχης*ʼ. Eundem versum om. p. n. habet Vita Aesopi p. 46, 6. cf. Men. mon. 8 et Doxop. in Rhett. vol. 2 p. 294 et 295.

2

φθόνος κάκιστος κἀδικώτατος θεός,
κακοῖς τε χαίρει κἀγαθοῖς ἀλγύνεται.

Stob. Flor. 38, 15: *Ἱπποθόωντος*. ʻ*φθόνος — ἀλγύνεται*ʼ. Non cohaerent cum his versibus quae codices adiungunt (adesp. fr. 447) *οὐδεὶς ἂν εἴποι κτέ.*

3

ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὢν
ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.

Stob. Flor. 67, 13: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.* '*ζευχθεὶς — ἐξαμαρτάνειν*'. Flor. 67, 14: *Ἱπποθόωντος.* '*ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὴς γυνή*'. Lemmata sedem mutare iussi Eur. fr. 164. vs. 1 recurrit in Men. mon. 197 et cum lemmate *Ἱπποθόου* in Stob. Flor. 68, 24. vs. 2 *ἕν*] *οὖν* praetulerim.

4

παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς.

Stob. Flor. 83, 15: *Ἱπποθόου.* '*παίδων — σοφούς*'.

5

γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.

Stob. Flor. 115, 14: *Ἱπποθόωντος* (*ἱππο* θ Vind.). '*γῆρας — νεβρῶν*'. Om. p. n. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 254, 24. *λέοντος* Anecd. Oxon. *ἀλκαίων* Stobaei codex A.

I S I D O R V S

1

μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημένος
παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις·
ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν,
ὡς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται.

Stob. Flor. 90, 9: *Ἰσιδώρου* (sic Meinekius, *ἐκιδώρου* AM, *εἰσιδώρου* Vind.). '*μορφὰς — γίγνεται*'. vs. 3 *κακόν*] *καλόν* AM. Thersiten compellari ci. Meinekius.

2

θνητὸς πεφυκὼς τοὐπίσω πειρῶ βλέπειν.

Stob. Flor. 22, 27: *Ἰσιδώρου* (*ἰσηδώρου* A). '*θνητὸς — βλέπειν*'. Idem versus est in Men. mon. 249, unde *τοὐπίσω* pro *τὰ ὀπίσω* recepi.

M I M N E R M V S

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ

Neoptolemum nescimus cuius poetae commemorat Aristoteles Poet. c. 23, quem locum attulimus in Soph. fr. p. 195.

1

δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ
ζῶντι φθονῆσαι, κατθανόντα δ' αἰνέσαι.

Stob. Flor. 125, 12: *Μιμνέρμου ἐκ Νεοπτολέμου.* '*δεινοὶ — αἰνέσαι*'.

INCERTAE FABVLAE FRAGMENTVM

2

. . οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν,
τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπὲρ φόβον,
πυργοῦντες αὑτούς

Stob. Flor. 102, 3: *Μιμνέρμου κατὰ ἰατρῶν* (sic Voss. Vind., *κατὰ ἰατρῶν Μιμνέρμου Νάννου* A). '*οἷα — αὑτούς*'. vs. 1 *ὁποῖα* ci. Bergkius. vs. 2 *ὑπέρφοβα* B. Euripidis locum esse ci. Bergkius, Menandro tribuit Meinekius Com. 4 p. 217 auctore Porsono.

PATROCLES THVRIVS

1

καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη
εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη.
τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην
δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους,
καὶ πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χερί,
πρόσω βλέποντες; τὴν δὲ πλησίον τύχην
οὐκ ἴσμεν οὐδ' ὁρῶμεν ἀθλίου μόρου.

Stob. Flor. 111, 3: *Πατροκλέους.* '*καὶ νῦν — μόρου.*' Locum om. AM. vs. 2 *ὧδε*] *ὅδε* Vind. Voss. *μικρὸν*] *μόνον* codex Voss.

2

Clemens Alex. Protr. p. 26: *Πατροκλῆς τε ὁ Θούριος καὶ Σοφοκλῆς ὁ νεώτερος ἔν τισι τραγῳδίαις* (vide quae supra diximus p. 606) *ἱστορεῖτον τῶν Διοσκούρων πέρι.*

POMPEIVS MACER

Disputavit de hoc poeta Meinekius Vindic. Strab. p. 213 sq., qui Theophanis Mitylenaei sive filium sive nepotem fuisse eum conicit.

1

δεῦτ' ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλεῖστον θέμις,
ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι
μητέρα, τί προσλάζεσθε κἀξαρτᾶσθέ μου;
βούλεσθ' ἀθύρειν; παίζετ', ὦ νέαι φρένες·
ὡς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου,
ἥβη δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἡβῶσ' ὁμοῦ.

Stob. Flor. 78, 7: Πομπηίου Μακροῦ. ‘δεῦτ' ὦ — ὁμοῦ’. vs. 3 τε ed., τι AVind.Voss., τί scripsi. προσλάζυσθε codex Voss. κἀξάρτεσθε libri, κἀξαρτᾶσθε Valck. vs. 4 νέε Vind. v. 5 ὑμῖν codex Voss., ἡμῖν ceteri.

SERAPION

1

οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις
λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν.

Stob. Flor. 10, 2: Σεραπίωνος. ‘οὐ — χάριν’.

ZENODOTVS

1

κηρύσσεται [γὰρ] ἁρετή· κακὸς δ' ἀνὴρ
σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον.

Stob. Flor. 2, 12: Ζηνοδότου. ‘κηρύσσεται — βίου’. vs. 1 κηρύσσεται ἀεί libri, κηρύσσεται μὲν ἡ 'ρετή (debebat ἁρετή) Valck., pro μὲν malui γὰρ scribere.

ZOPYRVS

1

μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων
ἔρωτος, εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι.

Stob. Flor. 63, 8: Ζωπύρου. ‘μηδεὶς — λάβοι’. vs. 2 βροτός libri, ἔρωτος Gesner. εὐτυχῶν] ἐντυχὼν ci. Meinekius, ego εὐμενῆ suspicabar.

THESPIS

Thespidis quaecunque feruntur ab impostoribus esse ficta vix est quod moneam, et proditur hoc fraudis genere usus esse Heraclides Ponticus. Diog. L. 5, 92: *φησὶ δ᾽ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς καὶ τραγῳδίας αὐτὸν* (Heraclidem) *ποιεῖν καὶ Θέσπιδος αὐτὰς ἐπιγράφειν.* Heraclidis igitur crediderim esse fr. 1—3: nam fr. 4 non dubito quin alteri post Christum saeculo debeatur.

ΠΕΝΘΕΥΣ

1

ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ᾽ ἔχειν ἐπενδύτην

Pollux 7, 45: *ὁ ἐπενδύτης ἔστιν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει — καὶ Θέσπις δέ πού φησιν ἐν τῷ Πενθεῖ ʻἔργῳ — ἐπενδύτηνʼ.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

οὐκ ἐξαθρήσας οἶδ᾽, ἰδὼν δέ σοι λέγω.

Chrysipp. *π. ἀποφ.* c. 12 p. 9 sq.: *Θέσπις ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπέφασκεν ʻοὐκ — λέγωʼ.*

3

ὁρᾷς ὅτι Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν,
οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων
ἀσκῶν, τὸ δ᾽ ἡδὺ μοῦνος οὐκ ἐπίσταται.

Plut. Mor. p. 36 B: *τὰ δὲ τοῦ Θέσπιδος ταυτί ʻὁρᾷς — ἐπίσταταιʼ.* vs. 3 *ἀσκεῖ* malim. *τόδ᾽ ἡδὺ μόνος* ut videtur libri, correxit Grotius.

4

ἴδε σοὶ σπένδω κναξζβὶ τὸ λευκὸν
ἀπὸ θηλαμόνων θλίψας κνακῶν·
ἴδε σοὶ χθύπτην τυρὸν μίξας
ἐρυθρῷ μέλιτι κατὰ τῶν σῶν, Πὰν
δίκερως, τίθεμαι βωμῶν ἁγίων.
ἴδε σοὶ βρομίου αἴθοπα φλεγμῷ λείβω.

Clemens Alex. Strom. V p. 675: *ἐπέψαλλεν δὲ ὡς εἰπεῖν ὁ λαός ʻβέδυ ζὰψ χθὼν* (leg. *χθὼμ*) *πλῆκτρον σφίγξ· κναξζβὶ χθύπτης φλεγμὸς δρώψʼ* (*φλεγμῷ δρόψ* requirit Bentleius). *μέμνηται τῆς ἱστορίας καὶ Καλλίμαχος ἐν ἰάμβοις. κναξζβί δὲ κατὰ παραγωγὴν ἡ νόσος παρὰ τὸ κναίειν καὶ διαφέρειν* (l. *διαφθείρειν* cum Sylburgio), *θῦψαί τε τῷ κεραυνῷ φλέξαι. Θέσπις μέντοι ὁ τραγικὸς διὰ τούτων ἄλλο τι σημαίνεσθαι φησὶν ὧδέ πως γράφων ʻἴδε σοι σπένδω — λείβωʼ. αἰνίσσεται οἶμαι τὴν ἐκ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων ψυχῆς γαλακτώδη πρώτην τροφήν, μεθ᾽ ἣν ἤδη πεπηγὸς γάλα τὸ βρῶμα, τελευταῖον δὲ*

αἷμα ἀμπέλου τοῦ λόγου τὸν αἴθοπα οἶνον τὴν τελειοῦσαν (fort. *τέλος οὖσαν*) *τῆς ἀγωγῆς εὐφροσύνην διδάσκει.* Vide quae de hoc loco disputavit Bentleius Opusc. p. 491 sqq. vs. 2 *ἀπὸ*] an *γάλα*? vs. 6 *αἴθοπα* delendum suspicor. *φλεγμὸν* libri, *φλεγμῷ* Bentleius. Ceterum formas *κναξζβί* et *χθύπτης* confirmat Porphyrius in Bentleii Opusc. p. 493, contra *κνάξ ζβίχ θύπτης* habet Hesychius: *φλεγμός* et *δρώψ* Clementi et Hesychio communia sunt, *φλεγμώ* et *δρόψ* recte Porphyrius.

ADESPOTA

ΑΘΑΜΑΣ

1

βρυαζούσης λεαίνης

Hesych. 1 p. 772: *βρυαζούσης λεαίνης. ἐν Ἀθάμαντι. ἀκμαζούσης ἢ ἐγκύμονος.* Aeschyli Athamas dici videtur.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ

Commemorat hoc drama Aristot. Poet. c. 23 p. 1459 b 7, vide Soph. fr. p. 195.

ΕΛΛΗ

Aristot. Poet. c. 14 p. 1454 a 8: *καὶ ἐν τῇ Ἕλλῃ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν.* Euripidi hoc drama tribuit Fabricius Bibl. Gr. vol. 3 p. 288 ed. Harl.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ

2

Cic. Tusc. 2, 25, 60: *Cleanthem, cum pede terram percussisset, versum ex Epigonis ferunt dixisse,*

audisne haec, Amphiarae, sub terram abdite?

Epigonos Sophoclis intellexerim cum Brunckio et aliis. Nec dubitavi Athenaei locum XIII p. 584 ad Sophocleum drama referre (fr. 189).

ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ

Aristot. Poet. c. 23 p. 1459 b 6, vide Soph. fr. p. 195. Cf. Procli Chrestom. p. 481: *Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος.*

ΙΞΙΩΝ

3

τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο,
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖ.

Plut. Mor. p. 18 E: *τὸ* '*εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν*' (Eur. Phoen. 524 sq.) *καὶ τὸ* '*τοῦ μὲν — κερδανεῖς*' *καὶ τὸ* '*τάλαντον ἡ προίξ —*' (Com. vol. 4 p. 668) *μοχθηροὶ μέν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς, Ἐτεοκλεῖ δὲ καὶ Ἰξίονι καὶ τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες.* Stob. Flor. 2, 8 om. lemm.: '*τοῦ μὲν — κερδα-*

νεῖς'. vs. 2 κερδανεῖς Plut. et Stob., κερδανεῖ scripsi. Euripidi locus vulgo tribuitur sine iusta ratione.

ΚΙΝΥΡΑΣ

Suetonius Calig. c. 57: *et pantomimus Mnester* (al. *Mnestor*) *tragoediam saltavit, quam olim Neoptolemus tragoedus ludis quibus rex Macedonum Philippus occisus est egerat.* Iosephus Ant. Iud. 19, 1, 13: ὅ τε ὀρχηστὴς δρᾶμα εἰσάγει Κινύραν, ἐν ᾧ αὐτός τε ἐκτείνετο καὶ ἡ θυγάτηρ Μύρρα — ὁμολογεῖται δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην γενέσθαι ἐν ᾗ Φίλιππον τὸν Ἀμύντου Μακεδόνων βασιλέα κτείνει Παυσανίας εἷς τῶν ἑταίρων εἰς τὸ θέατρον εἰσιόντα. De argumento dramatis cf. Ovid. Met. 10, 298—502 Hygin. fab. 58 et 164 Serv. in Verg. Ecl. 10, 18.

ΜΗΔΕΙΑ

4

ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθείς

Ar. Pac. 1013: κᾆτα Μελάνθιον ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν, — εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας 'ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθεὶς τῆς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας'· τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. ubi Schol. vs. 1012: μήποτε ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μηδείας παραγράφει ἐκεῖνα 'ὦ δύστηνος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν'. οἱ δὲ αὐτοῦ τοῦ Μελανθίου φασὶν εἶναι Μήδειαν, ἐξ ἧς ταῦτα. Euripideo de dramate vana est suspicio, quam suspicionem, si Melanthii Medea extitisset, nemo unquam prolaturus erat. E Morsimi potius Medea illud ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθείς petitum esse probabiliter ci. Fritzschius in Ar. Ran. p. 105. Iasonis esse verba manifestum est. Quae subicit Aristophanes, τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας, nescimus unde detorta sint.

ΝΙΟΒΗ

5

λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις
θάλπουσα καὶ ψύχουσα καὶ πόνῳ πόνον
ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν

Plut. Mor. p. 691 D: ἡ τραγικὴ ἐκείνη τροφὸς τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται 'λεπτοσπαθήτων — ψύχουσα' (vs. 1 et 2). ibid. p. 496 E: μηδὲν ἡδὺ καρπουμένη μηδὲ χρήσιμον, ἀλλ' ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως ἀναδεχομένη τῶν σπαργάνων 'ἐρειπίοις θάλπουσα — ἡμέραν'. Sophoclis Niobae probabiliter locum vindicat Valck. in Phalar. p. x.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ Ο ΨΕΥΔΑΓΓΕΛΟΣ

Aristot. Poet. c. 16 p. 1455 a 13: ἔστι δέ τις καὶ συνθετὴ (sc. ἀναγνώρισις) ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρου, οἷον ἐν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ· τὸ μὲν γὰρ τόξον ἔφη γνώσεσθαι ὃ οὐχ ἑωράκει, ὁ δέ, ὡς δι' ἐκείνου ἀναγνωριοῦντος, διὰ τούτου ἐποίησε παραλογισμόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

6

οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ

Sueton. Neron. c. 46: *observatum etiam fuerat novissimam fabulam cantasse eum* (Neronem) *publice Oedipum exsulem atque in hoc desisse versu* 'θανεῖν — πατήρ'. Dio Cass. 63, 28: Νέρων μὲν δὴ τοιαῦτα ἐτραγῴδει καὶ τὸ ἔπος ἐκεῖνο συνεχῶς ἐνενόει 'οἰκτρῶς — πατήρ'. οἰκτρῶς om. Suet. πατήρ] μήτηρ πατήρ Suet. Euripideum esse versum ci. Welcker.

ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΙΟΣ

Diog. L. 5, 92 (unde nonnulla repetiit Suidas v. παραστιχίς): Διονύσιος ὁ μεταθέμενος ἢ Σπίνθαρος, ὥς ἔνιοι, γράψας τὸν Παρθενοπαῖον ἐπέγραψε Σοφοκλέους. ὁ δὲ (Heraclides Ponticus) πιστεύσας εἴς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίοις ὡς Σοφοκλέους. αἰσθόμενος δ' ὁ Διονύσιος ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ δ' ἀρνουμένου καὶ ἀπιστοῦντος ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα· καὶ εἶχε Πάγκαλος· οὗτος δ' ἦν ἐρώμενος Διονυσίου. ὡς δ' ἔτι ἀπιστῶν ἔλεγε κατὰ τὴν τύχην ἐνδέχεσθαι οὕτως ἔχειν, πάλιν ἀνταπέστειλεν ὁ Διονύσιος ὅτι καὶ ταῦτα εὑρήσεις 'γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ· ἁλίσκεται μέν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται', καὶ πρὸς τούτοις 'Ἡρακλείδης γράμματα οὐκ ἐπίσταται'. ὁ δ' ᾐσχύνθη*).

ΠΤΩΧΕΙΑ

Aristot. Poet. c. 23 p. 1459 b 6, vide Soph. fr. p. 195.

ΣΚΥΛΛΑ

Aristot. Poet. c. 15 p. 1454 a 31: ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἤθους μὴ ἀναγκαίου ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ, τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος ὅ τε θρῆνος Ὀδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις. ibid. c. 26 p. 1461 b 32: οἱ φαῦλοι αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι καὶ ἕλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν. Diversissimum argumentum significat Ovidius Trist. 2, 393: *impia nec tragicos tetigisset Scylla cothurnos, ni patrium crinem desecuisset amor.*

ΣΚΥΡΙΟΙ

7

σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους,
ξαίνεις ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς;

Plut. Mor. p. 34 D: τὴν δὲ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα τὸν ἐν Σκύρῳ καθή-

*) Ita extrema verba scribenda sunt; male vulgo legitur Ἡρακλείδης γράμματα οὐκ ἐπίσταται οὐδ' ᾐσχύνθη. Fortasse Dionysius cum ipse olim deceptus esset Heraclidis fraude ea quam p. 647 commemoravimus, postea vindictam ab Heraclide sumpsit et par pari rettulit.

μενον ἐν ταῖς παρθένοις γεγενημένην ἐπίπληξιν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως 'σὺ δ' — γεγώς;' ibid. p. 72 E: καὶ ὁ ἐν τοῖς Σκυρίοις Ὀδυσσεύς 'σὺ δ' — γεγώς;' Sophocli locum tribuit Brunckius. vs. 1 ἀποσβεννὺς] καταισχύνων p. 72.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

8

ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν.

Plut. Mor. p. 1108 B: 'ὑπέρ — στρατοῦ' (vs. 1) τῶν ἄλλων φιλοσόφων οὐ μόνον 'αἰσχρὸν σιωπᾶν', ἀλλ' οὐδὲ ὅσιον ἐνδοῦναί τι. Diog. L. 5, 3: ἐκάθισεν (Aristoteles) εἰπών 'αἰσχρὸν σιωπᾶν, Ἰσοκράτη δ' ἐᾶν λέγειν'. Quintil. Inst. 3, 1, 14: *eoque* (Isocrate) *iam seniore — Aristoteles praecipere artem oratoriam coepit, noto quidem illo, ut traditur, versu ex Philocteta frequenter usus* 'αἰσχρὸν σιωπᾶν καὶ Ἰσοκράτην ἐᾶν λέγειν'. Cic. de Orat. 3, 35, 141: *Aristoteles — mutavit repente totam formam prope disciplinae suae versumque quendam de Philocteta paullo secus dixit: ille enim turpe sibi ait esse tacere, cum barbaros, hic autem cum Isocratem pateretur dicere.* Verbis αἰσχρὸν σιωπᾶν utitur Cic. ad Att. 6, 8, 5. Euripideos esse versus probabile est.

9

τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἄν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Plut. Mor. p. 798 A: ὁ γαμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην 'τίς — τάλας', οὐκ ἄτοπός ἐστι. Plut. V. Solon. c. 20: ἀλλὰ γέροντι νέαν ἀγομένῳ φαίη τις ἂν ἐμμελὴς ἄρχων ἢ νομοθέτης τὸ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην 'εὖ γ' οὖν — τάλας' (vs. 2). vs. 2 γ' οὖν Plut., γοῦν Musgravius. Euripidi locum tribuit Musgr., Sophocli Hermannus, Matthiae Strattidi comico, cf. Meinekius Com. 4 p. 673.

ΦΙΝΕΙΔΑΙ

Aristot. Poet. c. 16 p. 1455 a 10: τετάρτη δὲ (sc. ἀναγνώρισις) ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον — ἡ ἐν τοῖς (ταῖς libri) Φινείδαις (φοινίδες N^a)· ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἱμαρμένην, ὅτι ἐν τούτῳ εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα. Cf. Timocles Com. 3 p. 593: ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί. Eiusdem tituli tragoediam scripsit Attius.

ΩΡΑΙ (?)

10

πᾶν εὐμαρὲς θεοῖσι κοὐδαμῇ μακράν.

Orion Flor. 5, 8 p. 47, 22: ἐκ τῶν Ὡρῶν. 'πᾶν — μακράν'. πανευμαρὲς cod. Tragici poetae esse versum ei. Schneidewinus p. 80. Fortasse ἐκ τῶν Κωφῶν (Sophoclis) legendum.

11

σωτῆρες ἔνθα κἀγαθοὶ παραστάται

Aelian. V. H. 1, 30: Διόσκουροι τοῖς δειλαίοις γενώμεθα σωτῆρες ἔνθα κἀγαθοὶ παραστάται, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν θεῶν τούτων. ἔνθα corruptum, fort. εὖνοι?

12

Alciphr. 2, 2, 7: ὁ Ἀτρεὺς οὗτος 'ἔξελθε' φησίν 'ἐκ τῆς ἐμῆς μοναγρίας'. 'Videntur haec ad tragoediam Graeci poetae, fortasse Sophoclis, referenda esse; nec inepte quis coniciat sequentia ipsa poetae verba esse: ἔξελθε — ⏑ τῆς ἐμῆς μοναρχίας, cui scriptor suo consilio accommodate μοναγρίας substituit'. MEINEKIVS.

13

μάτην ἀδήλους ἐλπίδας καραδοκῶν

Alciphr. 3, 13, 3: τίς ἂν οὖν ἔτι πονοίη, μάτην ἀδήλους ἐλπίδας ἐκ γεωργίας καραδοκῶν; μετιτέον μοι ἐφ' ἕτερον βίον. Verba ἐκ γεωργίας aut delenda aut post μετιτέον μοι collocanda sunt: quae si removeris, habebis trimetrum tragico poeta haud indignum.

14

ὦ δαῖμον ὅς μ' εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ.

Alciphr. 3, 49, 1: ὦ δαῖμον ὅς με [κεκλήρωσαι καὶ] εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ καὶ λυπεῖς ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων. Verbis κεκλήρωσαι καὶ expunctis senarium restituit Cobetus V. L. p. 64. Comici sit versus an tragici, non ausim decernere. Simillima sunt verba Theocriti 4, 40: αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει.

15

ἀείζων πένθος

Anecd. Bekk. p. 347, 30: ἀείζων πένθος ἐρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 671) ἀείζωον ἕλκος. Verba ἀείζων πένθος tragici esse poetae ci. Fritzschius in Ar. Ran. p. 101.

16

καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον
ὄψει διαθρῶν· οὐδὲν ἦν πάντῃ καλὸν
οὐδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ ταὖτ' ἐποίησεν λαβὼν
ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά.

Anonymi diss. antiscept. in Orellii Opusc. sent. vol. 2 p. 216: παρέξουμαι δὲ καὶ ποίημά τι 'καὶ γὰρ — καλά'. vs. 1 ὧδε] fortasse τόνδε leg. vs. 2 διαιρῶν ante Valck. vs. 2 οὐδὲν ἂν vulgo, οὐδὲν ἦν scripsi. vs. 3 ταῦτ' ed., ταὖτ' Meinekius.

17

τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα.

Anonym. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239: γίνεται δὲ (sc. σολοικισμός) — περὶ τοὺς ἀριθμούς 'τὸ μέν — λυπούμεθα'.

18

τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
. . . . . δοῖεν

Antiphanes Com. 3 p. 89 in Ath. X p. 446 C et XI p. 494 D: τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε. Nominis τέκνον prior syllaba producta ostendit tragici poetae imitationem. vs. 1 πολλὰ κἀγάθ'] πόλλ' ἀγαθὰ p. 446.

19

πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων
ἔλαμπεν αἴγλην

Apollod. 2, 4, 9 de Hercule: ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερὸς ὅτι παῖς Διὸς ἦν· τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην· οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων. Verba supra adscripta poetae videntur tragici, fortasse Ionis sunt, cuius cf. fr. 30.

20

οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις

Apollod. 3, 1, 4: ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος, ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. Tragici poetae verba in his latere suspicatur Meinekius.

21

ἤτοι στρατεύσεις ἢ μένων ἔσει κακός.

Apollon. Lex. Hom. p. 336: ἤτοι — διαζευκτικῷ συνδέσμῳ· 'ἤτοι στρατεύσει σημαίνων ἔσῃ κακός'. στρατεύσεις ἢ μένων correxit Toupius. Versum suspicor Sophocleum esse ex Ἀχαιῶν συλλόγῳ petitum; videtur Vlixes Achillem alloqui.

22

βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρύς.

Apollon. Syntax. p. 4, 18: ἐν οἷς δὶς τὸ αὐτὸ στοιχεῖον παραλαμβάνεται, ἔλλαβεν ἔννεπεν — ἀλλὰ καὶ λέξις· 'Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια', 'βαρὺς βαρὺς σύνοικος'. Phoebamm. Rhett. vol. 8 p. 516: ἡ δὲ ἐπίζευξις τὸ αὐτὸ παρονομάζει συνημμένως, ὡς τὸ — 'βαρὺς βαρὺς σύνοικος'. Iohannes Sicel. Rhett. vol. 6 p. 338 de epanalepsi disserens: καὶ ἄλλως 'βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρύς'. Comico poetae versum tribuit Meinekius Com. ed. min. p. XXIII.

23

ὦ Ἡράκλεις

Aristid. vol. 1 p. 59: τί δ' ἂν εἴποις τὴν περιβόητον κλῆσιν ἔν τε

δὴ κωμῳδίαις καὶ τραγῳδίαις καὶ πᾶσι λόγοις. ἔτι καὶ νῦν παντὸς ὡς εἰπεῖν ὦ Ἡράκλεις βοῶντος —; De tragoediis falli videtur.

24

φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις.

Aristid. vol. 1 p. 792: *μεστὴ δὲ καὶ ἡ τραγῳδία τῶν ταῦτα παραινούντων. ὁ μέν γέ τις αὐτῶν που λέγει ʽφίλων — θέλεις᾽. ὁ δ᾽ αὖ* (Soph. Ai. 1353) *φησι ʽκρατεῖς τοι τῶν φίλων ἡσσώμενος᾽.* Euripidis esse priorem versum ei. Dindorfius.

25

στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ᾽ ἐμὸν δῆμον ποθῶν

Ar. Ach. 33: *στυγῶν — ποθῶν.* ubi Scholia: *ὁ στίχος ἐκ τραγῳδίας.*

26

δυσπινῆ πεπλώματα

Ar. Ach. 426: *ἀλλ᾽ ἦ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα ἃ Βελλεροφόντης εἶχ᾽ ὁ χωλὸς οὑτοσί;* Vide quae dixi p. 352.

27

ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν

Ar. Ach. 449: ΕΥΡ. *τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.* Manifesta parodia tragici versus, fortasse Euripidei. Item Euripidea esse verba suspicor quae statim subiciuntur Ach. 450:

ὦ θύμ᾽, ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων.

28

ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ᾽ ἰδὼν
λείπω φάος τόδ᾽· οὐκέτ᾽ οὐδέν εἰμ᾽ ἐγώ.

Ar. Ach. 1184: *δεινὸν ἐξηύδα μέλος ʽὦ — ἐγώ᾽.* vs. 2 *φάος τοὐμόν. οὐκέτ᾽ εἰμ᾽ ἐγώ* codex Rav., *φάος τόδ᾽· οὐδὲν οὐκέτ᾽ εἰμ᾽ ἐγώ* Meinekius. Ar. Eq. 1243: *οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ᾽ οὐδέν εἰμ᾽ ἐγώ.* Eur. Alc. 387: *ὡς οὐκέτ᾽ οὖσαν οὐδέν.*

29

τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

Ar. Av. 1147: *τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;* ubi Scholia: *παρὰ τὴν παροιμίαν ʽτί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο;᾽* Qui versus e tragoedia repetitus videtur.

30

ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Ar. Av. 1197: *ʽὡς — ἐξακούεται᾽.* Tragicum colorem facile agnoscimus: dubitari tamen potest num integra verba Aristophanes servarit.

31

ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας

Ar. Av. 1238: 'ὦ μῶρε — φρένας'. Fortasse Sophoclis versus sicut vs. 1240 levi mutatione facta ex Sophocle repetitus est.

32

ἀγανόφρονος ἡσυχίας

Ar. Av. 1321: *Σοφία Πόθος ἀμβρόσιαι Χάριτες τό τε τᾶς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας εὐάμερον πρόσωπον.* Ar. Lysistr. 1289: *ἡσυχίας περὶ τῆς μεγαλόφρονος* (f. *ἀγανόφρονος*).

33

Ar. Av. 1708—17:

δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις·
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται —
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος εἰς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

Imitatio tragoediae manifesta, sed dubitari non potest quin hic illic ab exemplari suo Aristophanes discesserit.

34

Ar. Eccl. 1: *Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου.* ubi Scholia: *ὑποπτεύεται δὲ ὁ ἴαμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένους, διὰ τὰς ἑταίρας ἐγκαθιζομένας.* Fortasse inanis ista suspicio, quamquam parodiam tragoediae et in hoc versu et in iis qui sequuntur videmur agnoscere.

35

. . γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία

Ar. Eccl. 110: *καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία.* ubi Scholia: *ἐκ τραγῳδίας τοῦτο.*

36

οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε
δράσουσ'· ὅμως δ' οὖν ἐστι καρτερητέον.

Ar. Eccl. 325: *οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε δράσουσ'· ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.* Videntur tragoediae esse versus: *ἀποπατητέον* pro *καρτερητέον* Aristophanes substituit.

37

Ar. Eq. 221: *ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ.* ubi Schol.:

ἀντὶ τοῦ ἀνοίᾳ· ἀναπλάττει δὲ αὐτὴν ὡς δαίμονα. τοῦτο δὲ παρῴδησεν ἐκ τῆς τραγῳδίας.

38

λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

Ar. Eq. 1244: '*λεπτή — ὀχούμεθα*'. Versus, nisi fallor, e tragoedia susceptus. Cf. Pors. in Eur. Or. 68 et Choric. Gaz. p. 83.

39

Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

Ar. Eq. 1253: '*Ἑλλάνιε — νικητήριον*'. Versus tragoediam sapit.

40

ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον Δία.

Ar. Nub. 1468: '*ναὶ ναί — Δία*'. Euripidis esse versum ci. Porsonus in E. Med. 1314.

41

τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;

Ar. Pac. 140: '*τί δ' ἢν — βάθος;*' His verbis tragoediam rideri ut metrum, ita ipsum dicendi genus arguit. Scholia vs. 141 has proferunt coniecturas: *τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα· ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατῆσαι ὡς ἕξων γυναῖκα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν.* Stheneboeae Euripideae versum tribuit Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 33, Bellerophonti Porsonus in Eur. Hec. 1010.

42

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

Ar. Plut. 1127: '*ποθεῖς — καλεῖς*'. Versum e tragoedia derivatum esse iudicavit Hemsterhusius. Schol.: *τοῦ Θησέως Ἡρακλῆν εἰς τὴν Ἀργὼ ἐμβιβάσαντος, ἡνίκα πρὸς Κόλχους ἀπέστειλεν αὐτον κομίσοντα τὸ χρυσόμαλλον δέρας, συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Ὕλαν τὸν ἑαυτοῦ ἐρώμενον. ἐν δὲ τῷ παραπλέειν τῇ χέρσῳ κρήνην ἰδών τινα ὁ Ἡρακλῆς ἀπέστειλε τὸν Ὕλαν κομίσοντα ὕδωρ. ὃς καὶ* (f. *καὶ ὃς*) *ὑπὸ τῶν Νηρηίδων ἁρπαγεὶς ἀφανὴς γέγονεν. Ἡρακλῆς οὖν μηκέτι τοῦ μείρακος ὑποστρέψαντος περιῄει πᾶσαν τὴν ἐκεῖσε ὕλην ζητεῖν* (l. *ζητῶν*) *τὸν ἐρώμενον καὶ ἐξ ὀνόματος καλῶν· πρὸς ὃν αἱ Νηρηίδες τοῦτ' ἔφασαν 'ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα'.* Theodorus Hyrtac. Epist. 56 in *Notices et Extr.* VI p. 22: *ποθεῖν δὲ τὸν μὴ παρόντα καὶ μάτην καλεῖν, ὡς Ἡρακλῆς Ὕλαν* (*ὕλλαν* cod.) *κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀξυντελὲς καὶ ἀνόητον.* *Hylas* in tragoediarum argumentis commemoratur ab Ovidio Trist. 2, 406.

43

ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις

Ar. Thesm. 872: ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις; Verba ποντίῳ — ναυαγίαις Euripidis esse suspicor, quem Aristophanes haec dicentem facit.

44

θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας

Ar. Thesm. 889: τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας φάρει καλυπτός, ὦ ξένη; Dubitari potest utrum e tragoedia haec repetita sint an ad similitudinem tragoediae ab Aristophane ficta.

45

βάυζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.

Ar. Thesm. 895: 'βάυζε — ψόγῳ'. Loquitur Mnesilochus. Versum aut Euripidis aut ad eius imitationem factum esse iudicat Porsonus.

46

. . . . . . στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

Ar. Thesm. 902: γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

47

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν . . . .

Ar. Vesp. 1297: 'τί δ' ἔστιν — δίκαιον' ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ. Ar. Thesm. 582: τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν, ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς. Euripidem his versibus rideri verissime agnovit Fritzschius; ipsa verba Euripidea non praestiterim.

48

Ar. Vesp. 1519: ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίοιο. Tragicum respici patet e producta nominis τέκνα syllaba priore.

49

ἄκων κτενῶ σε, τέκνον.

Ar. (Com. 2 p. 1194) in Eust. Od. p. 1419, 51: ἄκων κτενῶ σε, τέκνον. ὁ δ' ὑπεκρίνετο 'ἐπὶ Παλλαδίῳ τἄρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην'. Verba ἄκων κτενῶ σε, τέκνον e tragoedia deprompta esse ci. Meinekius.

50

ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος

Aristot. Meteorol. 2, 6 p. 364 b 13 (cf. Gellius 2, 22, 24 et Apulei. de mundo c. 14): ὁ δὲ καικίας οὐκ αἴθριος, ὅτι ἀνακάμπτει εἰς αὑτόν· ὅθεν καὶ λέγεται παροιμία 'ἕλκων — νέφος'. Eundem versum proverbialem afferunt Aristot. Probl. 26, 29 p. 943 a 33 Theophr. de ventis § 37 p. 772 Plut. Mor. p. 823 C Diogenianus 4, 66 Schol. Ar. Eq. 437, respicit Plut. Mor. p. 88 E. ἕλκων ἐφ' αὑτὸν] κακὰ ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκων

Schol. Ar., *κακὸν* (vel *κακὰ*) *ἐφ' αὐτὸν* Apul. *ὥστε*] *ὥσπερ* Aristot. Probl., *ὡς* Gellius, *ὡς ὁ* Diogenian. Schol. Ar. *νέφος*] *νέφη* Theophr. Plut. Tragici esse versum nolim affirmare.

51

δολοπλόκου γὰρ Κυπρογενοῦς

Aristot. Eth. Nic. 7, 7 p. 1149 b 16: *ἡ δ' ἐπιθυμία, καθάπερ τὴν Ἀφροδίτην φασί ‛δολοπλόκου γὰρ Κυπρογενοῦς'. δολοπλόκας* L^b.

52

μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι.

Aristot. Eth. Eud. 7, 12 p. 1245 a 23: *διό φησι ‛μόχθος — φίλοι', ὡς οὐ δεῖ γενέσθαι ἀπ' ἀλλήλων τούτου γινόμενον.* Cf. Proverb. append. 3, 99, quem locum afferemus in fr. 67.

53

οἵ τοι πέρα στέρξαντες οἱ δὲ καὶ πέρα
μισοῦσιν.

Aristot. Polit. 8, 7 p. 1328 a 16: *ὅθεν εἴρηται ‛χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν'* (Eur. fr. 965) *καὶ ‛οἵ τοι — μισοῦσιν'.*

54

ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλασσε θνητὸς ὤν.

Aristot. Rhet. 2, 21 p. 1394 b 21: *ἐν ὅσαις ἐμφαίνεται τοῦ λεγομένου τὸ αἴτιον, οἷον ἐν τῷ ‛ἀθάνατον — ὤν'.* Idem versus legitur in Boissonadii Anecd. vol. 3 p. 467, ubi *φύλαττε* scribitur. Men. mon. 4: *ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὤν.*

55

εἴπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν
ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν,
οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά,
προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 a 13: *‛εἴπερ — χάριν.'* vs. 3 *ἂν*] aut *ἢν* aut *ἂν* scribendum. vs. 4 *εἶναι*] *ἐστι* libri deteriores, *οἶμαι* scripsi. *τῷδ'*] *τῶνδ'* malim.

56

καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατήρ·
Οἰνεὺς δ' ἄρ' οὐχὶ κλεινὸν ἀπολέσας γόνον;

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 b 18: *ὅθεν εἴρηται ‛καὶ σὸς — γόνον;'* vs. 2 *οὐχὶ τὸν Ἑλλάδος κλεινὸν* libri, *τὸν Ἑλλάδος* delevit Bekker. Scholia h. l. in Anecd. Paris. 1 p. 292, 21: *καὶ σὸς μὲν οἰκτρός*] *οἶμαι ταῦτα πρὸς τὴν Ἀλθαίαν λέγειν τὸν Οἰνέα λυπουμένην δι' ἀδελφὸν αὐτῆς ἀναιρεθέντα παρὰ Μελεάγρου καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτῆς λυπούμενον.*

57

πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ᾽ εὔνοιαν φέρων
μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματ᾽, ἀλλ᾽ ἵνα
τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανεστέρας.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1399 b 22: ὅθεν καὶ τοῦτ᾽ εἴρηται ʻπολλοῖς — ἐπιφανεστέρας᾽. vs. 1 φέρων] φρενῶν Schneidewinus.

58

λιμένας εἰς Ἀχαϊκούς

Aristot. Rhet. 3, 6 p. 1407 b 34: ἑνὸς ὄντος λιμένος ὅμως λέγουσι ʻλιμένας εἰς Ἀχαϊκούς᾽.

59

λόγχην ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς

Aristot. Poet. 16 p. 1454 b 22: εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ διὰ τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα, οἷον ʻλόγχην ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς᾽, ἢ ἀστέρας οἵους ἐν τῷ Θυέστῃ Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα. Cf. Dio Chrys. 4, 23: τοῖς μὲν ἐν Θήβαις Σπαρτοῖς ποτε λεγομένοις σημεῖον λέγεται εἶναι τοῦ γένους λόγχη τις, οἶμαι, ἐπὶ τοῦ σώματος. Iulianus p. 81 C: λόγχη δὲ λέγεται περὶ τὴν Βοιωτίαν τοῖς Σπαρτοῖς ἐντυπωθῆναι παρὰ τῆς τεκούσης καὶ θρεψαμένης αὐτῆς βώλου καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ πολὺ διασωθῆναι τοῦτο τῷ γένει σύμβολον. Hygin. fab. 72: *ex draconteo genere omnes in corpore insigne habebant.* Greg. Naz. Epist. 139: Σπαρτιάτας ἡ λόγχη γνωρίζει, ὦμος τοὺς Πελοπίδας.

60

σπείρων θεοκτίσταν φλόγα

Aristot. Poet. 21 p. 1457 b 29: τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι σπείρειν, τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον· ἀλλ᾽ ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπόν. διὸ εἴρηται ʻσπείρων θεοκτίσταν φλόγα᾽. Vtrum lyrici sit an tragici ambiguum esse iudicat Bergkius Lyr. p. 1077.

61

οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ᾽ αἰσχρῶς θανεῖν.

Arrian. Diss. Epict. 2, 1, 13: διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν τὸν εἰπόντα ʻοὐ — θανεῖν᾽. Men. mon. 504: τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρόν (l. οὐ δεινόν), ἀλλ᾽ αἰσχρῶς θανεῖν.

62

καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ᾽ ἐπεισρέει.

Arrian. Peripl. P. Eux. p. 4: ὡς μὴ κατὰ τὰς κώπας μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὰς παρεξειρεσίας ἐπεισρεῖν ἡμῖν ἑκατέρωθεν ἀφθόνως τοῦ ὕδατος, τοῦτο δὴ τὸ τραγικὸν ʻκαὶ τὴν — ἐπεισέρρει᾽. Cf. Lucian. Hermot. 61 vol. 1 p. 803: ἐπιρρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα ἐξαντλούμενον ἐς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ τῶν Δαναΐδων πίθος. ubi Schol.

p. 119: *ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν. ἡ δ' ἐπεισρέει, τοῦτο ἡ παροιμία.* Zenobius 1, 75 Diogenianus 2, 22 Suid. (cf. Diogen. Vindob. 1, 34 Greg. Cypr. 1, 44 Greg. Cypr. Mosq. 1, 41 Greg. Cypr. Leid. 1, 15): *ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν. ἡ δ' ἐπεισρέει· ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ οὐδὲν πλέον ἀνυόντων.* Ath. IV p. 156 E: *τῆς τραπέζης παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακῆν. ἡ δ' ἐπεισρέει* (sic L, *ἐπεισέρρει* PV). *ἐξηντλοῦμεν*] *ἐξαντλοῦμεν* Suidas, ut poetam (Euripidem) scripsisse suspicatur Meinekius Exerc. in Ath. spec. 2 p. 8.

63

ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους
στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα.

Ath. II p. 48 A: '*ἀλλὰ — κέρα*'. vs. 3 *αἶρου* L, *αἴγου* B, *αἴργου* V. Locus satyrici dramatis, nisi fallor.

64

ἀπόλωλα· πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί.

Ath. III p. 107 E: *Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασί φησι Μετάνειραν τὴν ἑταίραν ὡς ἐν τοῖς κεκαλυμμένοις ἡπατίοις αὐτὴ πνευμόνιον ἔλαβε, καὶ ὡς περιελοῦσα τὸ στέαρ εἶδεν, ἀνέκραγεν* '*ἀπόλωλα — περιπτυχαί*'.

65

κακός σε δαίμων καὶ κακὴ τύχη λάβοι.

Ath. IV p. 156 F: *καὶ ὁ Διιτρέφης δραξάμενος ἔφη* '*Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιος φακῶν*' (cf. Eur. Med. 332), *καὶ ἄλλος ἐξῆς ἀνεβόησε* '*φακός σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι*'. Tragicum versum eruit Leopardus.

66

μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα

Ath. IV p. 164 E: *ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ μέλη πάραυλα καὶ ἀκρότητα κύμβαλα.* Trimetrum agnovit Valckenarius.

67

τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

Ath. V p. 187 A: *τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν ἁρμόττον* '*τηλοῦ — εἰσὶν φίλοι*'. Proverb. append. 3, 99: *μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι· παροιμία. καὶ* '*τηλοῦ — εἰσὶν φίλοι*'. Nicephorus Gregoras in *Notices et Extr.* vol. XII, 2 p. 22: *ἡ μὲν παροιμία* '*τηλοῦ — εἰσὶν φίλοι*' *φάσκουσα κτἑ.*

68

πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι,
τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν

τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός·
μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.

Ath. VIII p. 336 B: *καὶ ἄλλος δέ τίς φησι* — '*πᾶσιν δὲ* — *χρεών*'. vs. 2 *τοὐφ' ἡμέραν* Casaub. vs. 4 *ἐπαυρέσθαι* BPV, *ἐπαύρεσθαι* L. Euripidi locum tribuit Porsonus.

69

ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

Ath. X p. 433 E (cf. Eust. Od. p. 1701, 30): *καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη* '*ἴσχειν* — *φόνου*'. Similiter Soph. Ai. 50: *καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν* (*διψῶσαν* v. l. in Schol.) *φόνου*. Lycophr. 1171: *μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.*

70

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος

Ath. X p. 457 B: *τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἷον* '*λαβὼν* — *κράτος*'. Fortasse Aeschyli est versus.

71

ἐγὼ δὲ φεύξομαί γ' ἐλεύθερος γεγώς.

Ath. XIV p. 658 F: *ἔφυγε σὺν αὐτῇ.* '*ἐγὼ δὲ* — *γεγώς*'. *οὐδὲ γὰρ ἂν εὕροι τις ὑμῶν δοῦλον μάγειρόν τινα ἐν κωμῳδίᾳ κτέ. φεύξομαι* libri, *φεύξομαί γ'* Schweighaeuser, cui favet Ar. Ach. 203 fortasse hunc ipsum versum respiciens: *ἐγὼ δὲ φευξοῦμαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.*

72

πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντίς,
εἴτε τύχα [τις] εἴτε δαίμων
τὰ βρότεια κραίνει,
παρά τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δίκαν
τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων δ' ἀναπίπτοντας
ἀτὰρ θεοῦ, τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει.

Athenag. Legat. pro Christ. 22 p. 101 sq., quem locum attulimus in Eur. fr. 893. vs. 1 *πολλάκις* Bod. 1 et 2. vs. 2 *τις* om. libri. vs. 3 *κρίνει* scribendum suspicor. vs. 5 sq. *τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων καταπίπτοντας* (vel *ἀποπίπτοντας*) *ἄτερ θεοῦ* ci. Gesner.

73

πόντου πλάνητες Λευκοθέαν ἐπώνυμον

Athenag. Legat. pro Christ. 26 p. 118: *ὁπότε καὶ Ἰνὼ μετὰ τὴν μανίαν καὶ τὰ ἐπὶ* (*ὡς* Bod. 1 et 2, fort. *ἀπὸ*) *τῆς μανίας πάθη θεὸν δοξάζουσι γεγονέναι* '*πόντου* (*πόντος* Bod. 1 et 2 Aeton.) *πλάνητες Λευκοθέαν ἐπώνυμον*', *καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς* '*σεμνὸς* — *κεκλήσεται*' (fr. 74).

74

[σεμνὸς] Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται.

Athenag. Legat. pro Christ. 26 p. 118, quem locum attulimus fr. 73. σεμνὸς om. Bod. 1 et 2 Aeton.

75

τὸ μέλλον οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐπίσταται·
ἡ γὰρ τύχη βραχεῖαν ἢν λάβῃ ῥοπήν,
ἢ τοὺς ταπεινοὺς . . . .
ἢ τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν.

Ps. Callisth. 2, 16 p. 73b: ἀληθῶς τὸ μέλλον οὐδεὶς ἀσφαλῶς βουλεύεται (ἐπίσταται C)· ἡ γὰρ τύχη βραχεῖαν ἐὰν λάβῃ ῥοπήν, ἢ τοὺς ταπεινοὺς ὑπεράνω τῶν νεφῶν ἀναβιβάζει ἢ τοὺς ἀφ' ὕψους (τοὺς ὑψηλοὺς C) εἰς ζόφον (εἰς ᾅδην L) κατάγει. vs. 1 extat in Men. mon. 412 sic scriptus: οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἐπίσταται, unde ἐπίσταται cum Callisthenis codice C praetuli. cf. οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται Greg. Naz. vol. 2 p. 155 B. vs. 2 ἐὰν in ἢν mutavi. vs. 3 temptare possis ἦρεν ὑπεράνω νεφῶν. vs. 4 κατάγει] κατήγαγεν scripsi. pro ἢ vs. 3 et 4 fortasse καὶ leg.

76

Αἴσωνος υἱὸς Κρηθέως ἀφ' αἵματος

Choerob. in Theodos. p. 76, 35 (Anecd. Bekk. p. 1309 sq.): τὸ Αἴσων κύριον ὄνομα ὂν διχῶς κλίνεται· καὶ γὰρ διὰ τοῦ Ω κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον, οἷον 'Αἴσωνος — αἵματος', καὶ διὰ τοῦ Ο ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον. Euripidis esse versum ci. Bekkerus.

77

οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ .. σαφῶς κατειδότα
τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν.

Chrysipp. π. ἀποφ. c. 1 p. 4: 'οὐκ οἶδ' — κατηγορεῖν'. vs. 1 Letronnius τὸν supplet, μὴ Fixius. Euripideos esse versus ci. Letronnius.

78

οὐκ οἶδα· τἀληθὲς γὰρ ἀσφαλὲς φράσαι.

Chrysipp. π. ἀποφ. c. 11 p. 9: οὕτως ἀπεφήνατό τις 'οὐκ — φράσαι'. Euripidi fr. 78 et 79 tribuit Bergkius.

79

οὐκ ἀξιῶ μικρῶν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω.

Chrysippus π. ἀποφ. c. 19 p. 13: εἰ οὕτως ἀπεφαίνετό τις τῶν ποιητῶν 'οὐκ — ἔχω'.

80

ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδ' ἀπωθοῦνται ψόγον

Cic. ad Att. 14, 22, 2: *itaque me Idus Martiae non tam consolantur quam antea; magnum enim mendum continent. etsi illi iuvenes* 'ἄλλοις — ψόγον'.

81

πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων.

Cic. Epist. ad Fam. 9, 7, 2: *adventat enim Dolabella. cum puta magistrum fore.* 'πολλοὶ — διδασκάλων'. Lucillus Anth. Pal. 11, 176: τὸν πτανὸν Ἑρμᾶν, τὸν θεῶν ὑπηρέταν — ὁ νυκτικλέπτας Αὖλος εἶπε βαστάσας 'πολλοὶ — διδασκάλων'. κρείττονες Cic., κρείσσονες Anthol. Similiter καλοὺς μαθητὰς ἐκ κακῶν διδασκάλων Gregor. Naz. vol. 2 p. 155 C et χείρων μαθητὴς τοῦ σοφοῦ διδασκάλου ibid. p. 240 D.

82

Μιλησία

σμάραγδος ἐμπόλημα τιμιέστατον

Clemens Alex. Paed. II p. 241: ἰάσπιδες καὶ τοπάζιον ἥ τε 'Μιλησία — τιμηέστατον'. τιμηέστατον vulgo, τιμιέστατον scripsi. Comici an tragici poetae verba sint incertum, cf. Meineck. Com. 4 p. 611.

83

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέρου δάκνον
ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρός, ὡς ἀτιμία.
οὕτως πέπονθα καί με συμφορᾶς ἀεὶ
βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει
λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον.

Clemens Alex. Strom. II p. 462: ἀλλ' οὐδὲ Αἴας σιωπᾷ· μέλλων δὲ ἑαυτὸν ἀποσφάττειν κέκραγεν 'οὐδὲν οὖν ἦν πρᾶγμα ἐλευθέρου ψυχὴν δάκνον οὕτως ὡς ἀνδρὸς ἀτιμία. οὕτως πέπονθα — ἠρεθισμένον'. Chrysippus περὶ ἀποφατ. c. 4 p. 6: εἰ ἀπεφήνατό τις 'οὐκ — ἀτιμία' (vs. 1 et 2). vs. 1 οὐθὲν Chrys. πῆμ'] πρᾶγμ' Clem. ἐλευθέραν Chrysipp. vs. 3 συμφοροῦσα libri, συμφορᾶς ἀεὶ Süvernius. Euripidi hos versus tribuit Bergkius de Aiace dictos fuisse negans, aliis Aeschyleus esse locus videtur e Thressis repetitus.

84

. . ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν
πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν.

Clemens Alex. Strom. III p. 520: λέγει γὰρ ἡ τραγῳδία 'τὸ μὴ — πόνους;' (Eur. fr. 900) καὶ ἔθ' ὁμοίως 'ἐμοὶ γένοιτο — φυτεύομεν'. vs. 1 ἐμοὶ γένοιτο καὶ πάλαι δοκεῖν libri, corr. Grotius; cf. Soph. Ant. 181: κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ. El. 676: νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.

85

ὦ δυστυχεῖν φὺς καὶ κακῶς πεπραγέναι,
ἄνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχὲς βίου
ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο
τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς·
μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει.

Clemens Alex. Strom. III p. 521: ἐν δὲ τοῖς αὖθις (f. εὐθὺς) λεγομένοις καὶ τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἐναργῶς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἐπανάγει λέγων ὧδε 'ὦ — ἀγνωμόνει'. vs. 1 πεπραχέναι ante Musgr. vs. 5 μὴ οὖν vel μὴ τοίνυν libri, μή νυν Valck.

86

πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ καὶ πίστις κακά.

Clemens Alex. Strom. IV p. 566: οἱ πολλοὶ δὲ τῇ τῶν χειμώνων καταστάσει ὁμοίαν ἔχουσι τὴν διάθεσιν ἀνέδραστόν τε καὶ ἀλόγιστον. 'πόλλ' — κακά'. καὶ addidit Klotzius.

87

ἃ δ' ἐκπυθέσθαι τῆς ἐμῆς χρῄζεις φρενός,
οὔτ' ἂν καταίθων οὔτε κρατὸς ἐξ ἄκρου
δεινοὺς καθιεὶς πρίονας εἰς ἄκρους πόδας
πύθοι' ἄν, οὐδ' εἰ δεσμὰ πάντα περιβάλοις.

Clemens Alex. Strom. IV p. 585: 'ἃ δ' — προβάλοις' ἀφόβως ἀνδρεϊζομένη παρὰ τῇ τραγῳδίᾳ λέγει γυνή. vs. 3 δεινὸν καθιεὶς πρίον' Porsonus. vs. 4 προβάλοις libri, περιβάλοις scripsi.

88

τοῦ σώματος γὰρ οὕνεχ' οἱ πολλοὶ πόνοι,
τοῦδ' οὕνεκ' οἶκον στεγανὸν ἐξευρήκαμεν
λευκόν τ' ὀρύσσειν ἄργυρον σπείρειν τε γῆν,
τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἡμεῖς ὀνόμασιν γιγνώσκομεν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 586: 'τοῦ σώματος — γινώσκομεν'. vs. 2 εἵνεκ' ed., ἕνεκα codex Paris. vs. 3 ὀρύττειν et vs. 4 γινώσκομεν libri.

89

ὁθούνεκ' ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη
οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει,
αὐτὴ δ' ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει.

Clemens Alex. Strom. IV p. 588: κινδύνων ὑπερφρονῶ διὰ τὴν πρὸς σὲ ἀγάπην, 'ὁθούνεκ' — ἔχει'.

90

ἄγαλμα θεῖον καὶ θεῷ προσεμφερές

Clemens Alex. Strom. VII p. 837: *μάλιστα γὰρ 'ἄγαλμα — προσεμφερὲς' ἀνθρώπου δικαίου ψυχή.* Fortasse eundem versum spectat Iohannes Eugenicus in Boissonadii Anecd. nov. p. 343: *σύ μοι καὶ ἄνθος καὶ καρπός, ἔρνος Χαρίτων, Ὑμήττιον μέλι, — φῶς, ἄγαλμα θεῖον.*

91

τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένως
εὔπιστος ἀνδρῶν ὅστις ἐλπίζει θεοὺς
ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης,
ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα,
χαίρειν ἀπαρχαῖς καὶ γέρας λαχεῖν τόδε;

Clemens Alex. Strom. VII p. 851: *ἐπεὶ τίς ὧδε μωρὸς κατὰ τὴν ποιητικὴν χάριν 'καὶ λίαν — λαχεῖν τόδε;'* Porphyr. de Abst. 2, 58: *λέγουσι γοῦν καὶ τῶν ποιητῶν οἱ ἐπ' ὀλίγον σωφρονοῦντες 'τίς ὧδε — λαχεῖν τόδε;'* E Porphyrio eundem locum repetiit Cyrillus c. Iul. p. 306 E. Tragici an comici poetae locus sit dubitatur (cf. Meinek. Com. 4 p. 613). vs. 1 *μωρὸς* libri. *ἀνειμένος* ante Grotium. vs. 2 *ἄπιστος* Clemens. vs. 5 *ἀπάτῃ* Clem., *ἅπαντας* Porph., *ἀπαρχῇ* Grotius, *ἀπαρχαῖς* Porsonus.

92

κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον,
δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς·
τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος.
ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ,
δοκεῖ τι φράζειν τοῖς κλύουσιν ἀσφαλές.

Compar. Men. et Philem. p. 357: *πρόσεστιν δὲ τῷ πένητι ἀπιστία· 'κἂν σοφὸς — ἀσφαλές'.* vs. 2 interpolatorem redolet. vs. 5 *ἀκούουσιν* ed., *κλύουσιν* Meinekius.

93

ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῇς· ἡ γλῶσσά τοι
αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,
ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά.

Corpus Inscr. Gr. 6745 (quo de titulo cf. L. Stephani Ind. schol. Dorpat. 1851, I p. 17): *Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην, οὐκ εἰμί· τοσαῦτα. εἰ δέ τις ἄλλ' ἐρέει, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι. Χαῖρε δίκαιος ἐών. 'Ὦ παῖ — κακά'.* Euripideos esse hos trimetros ci. Dobraeus.

94

ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ.

Demetrius de Eloc. 194: *ὅτι δὲ ὑποκριτικὸν ἡ λύσις, παράδειγμα ἐγκείσθω τόδε 'ἐδεξάμην — φίλε'. φίλε* libri, *φιλῶ* Cobetus. Menan-

dro versum tribuit Meinekius Com. 4 p. 284 sq., et est fortasse comici poetae.

95

κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με.

Demosth. de Cor. § 267: *παρανάγνωθι καὶ σύ μοι τὰς ῥήσεις ἃς ἐλυμαίνου· ʻἥκω λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλαςʼ καὶ ʻκακαγγελεῖν — μεʼ καὶ κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν.* Hinc versum repetiit Hermog. Rhett. vol. 3 p. 321.

96

κακὸν κακῶς σέγʼ ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Demosth. de Cor. § 267, vide fr. 95. Ath. IV p. 150 C: *ἡσθεὶς ὁ Ὦχος τῷ δείπνῳ, κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.* Trimetrum agnovit Meinekius Exerc. in Ath. spec. 2 p. 7.

97

σοφὴ μὲν ἤμην, ἀλλὰ πάντʼ οὐκ εὐτυχής.

Dio Chrys. 64. 4: *ἐπιγραφὴ δὲ ἐπί τινος στήλης πλησίον ʻσοφὴ — εὐτυχήςʼ.* Videtur inscriptio ista tragici poetae versum referre, cf. fr. 93. De forma *ἤμην* cf. Eur. Hel. 931 et Tro. 474.

98

[ἔμελλεν] αἰσχρὰ κερδανεῖν θεάματα

Dio Chr. 64, 6: *ἐγὼ δὲ καὶ τὴν ἐκείνου* (Oedipi) *πήρωσιν εὐτυχίαν καλῶ. Τέλλος μὲν γὰρ βλεπέτω τοὺς παῖδας καὶ Κυδίππη καὶ Αἴολος καὶ εἴ τις ἄλλος ἦν πατὴρ εὐτυχής· Οἰδίπους δὲ ἐκ τῆς πηρώσεως αἰσχρὰ κερδανεῖ* (*κερδαίνειν* codex optimus Vatic.) *θεάματα.* Addidi *ἔμελλεν* et e librorum vestigiis *κερδανεῖν* correxi.

99

ποῖ μεταστρέφεσθʼ, ὦ κακοὶ
κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σπορᾶς,
Αἰτωλίδος ἀγάλματα μητρός;

Dio Chrys. 78, 44: *τὸν γοῦν Ἡρακλέα φασίν, ἐπειδὴ οὐκ ἐδύνατο ἰάσασθαι τὸ σῶμα ὑπὸ νόσου δεινῆς κατεχόμενον, τοὺς υἱοὺς καλέσαι πρώτους κελεύοντα ὑποπρῆσαι λαμπροτάτῳ πυρί, τῶν δὲ ὀκνούντων καὶ ἀποστρεφομένων λοιδορεῖν αὐτοὺς ὡς μαλακούς — λέγοντα, ὡς ὁ ποιητής φησι ʻποῖ — μητρός;ʼ* vs. 1 *μεταστρέφεσθʼ ὦ* Mr, *μεταστρεφέσθων* B. vs. 2 *καὶ ἀνάξιοι* libri.

100

φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον
καὶ μεγάλων πεδίων ἀρούρας,
φρονεῖθʼ ὑπερβαλλόμενοι

δόμων δόμους, ἀφροσύνᾳ
πρόσω βιοτὰν τεκμαιρόμενοι.
ὁ δ' ἀμφιβάλλει ταχύπους
κέλευθον ἔργῳ σκοτίαν,
ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα
μακρὰς ἀφαιρούμενος ἐλπίδας
θανάτῳ πολύμοχθος Ἅιδας.

Diod. Sic. 16, 92: *Νεοπτόλεμος ὁ τραγῳδὸς — προστάξαντος αὐτῷ τοῦ Φιλίππου προενέγκασθαι τῶν ἐπιτετευγμένων ποιημάτων καὶ μάλιστα τῶν ἀνηκόντων πρὸς τὴν κατὰ τῶν Περσῶν στρατείαν, ὁ μὲν τεχνίτης — ἤρξατο λέγειν τόδε τὸ ποίημα 'φρονεῖτε νῦν — πολύμοχθος Ἅιδας' καὶ τὰ τούτων ἐφεξῆς συνεῖρε, πάντα πρὸς τὴν ὁμοίαν φερόμενα διάνοιαν.* vs. 3 *φρονεῖτε ὑπερβαλόμενοι* ante Rhodomannum. vs. 6 *ταχύπουν* libri, *ταχύπους* ed. Paris. vs. 7 *ἔργῳ* corruptum, f. *ἄφνω*? vs. 10 *θνατῶν* Reiskius. Cinyrae tragoediae (vide p. 652) hos versus parum caute adscripsit Wesselingius.

101

Κόρινθος ἄστρον οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος

Diod. Sic. exc. Vat. p. 107: *περὶ τῆς Κορίνθου καὶ οἱ ποιηταὶ προειρηκότες ἦσαν 'Κόρινθος — Ἑλλάδος'.*

102

ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός,
οἷον ἔρωτα βροτοῖσι φλέγεις,
πάντων κράτιστε, πάντων τύραννε·
πολεμεῖς δ' Ἄρεος
κρείσσον' ἔχων δύναμιν,
πάντα θέλγεις· ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς
εἵπετο δένδρεα καὶ
θηρῶν ἀνόητα γένη,
σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος καὶ ὁ παμμήστωρ Ἄρης.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 135: *διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοῦτον (sc. τὸν χρυσόν) ἐπιθυμίας παρ' ἕκαστα προφέρονται τούτους τοὺς στίχους τῶν ποιητῶν 'ὦ χρυσέ, δεξίωμα — ἡδύς'* (Eur. fr. 326) *καὶ πάλιν 'ἔα με — κακόν'* (adesp. fr. 147, 1) *καὶ τὰ διὰ τῶν μελῶν πεποιημένα 'ὦ χρυσέ — Ἄρης.'* vs. 1 *ὦ* deleverim. vs. 3 metrum turbatum. vs. 4 fort. *κἂν πολέμοις* leg. vs. 6 *μελῳδαῖς* cod., *μὲν ᾠδαῖς* Meinekius. vs. 8 *θηρίων* cod., *θηρῶν* L. Dindorfius. vs. 9 *παμνήστωρ* ante L. Dindorfium. Ceterum metro requiri videtur *πόντος χ' ὁ παμμήστωρ Ἄρης*, quae licentia novicium esse carmen prodiderit (cf. Meinekii Exerc. in Ath. spec. 1 p. 51 sq.).

103

πότνια σοφία, σύ μοι ἅνδανε·
ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν
ἀκτῖνα δαίμων διδοίη
πάρος σοφίας ἢ τυραννίδα.
Διὸς ἀπωτάτω
κεῖται καλὸς θησαυρὸς ὅτῳ προσέβαλε.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 135: καίτοι γε πόσῳ κρεῖττόν ἐστιν ἐκφέρεσθαι τῶν ποιημάτων τὰ τὴν ἐναντίαν ἔχοντα τούτοις παράκλησιν, 'πότνια — προσέβαλε'. vs. 1 πότνι' ὦ σοφία Hermannus. vs. 2 χρυσίου φαννὰν cod., χρυσέου φαεννὰν L. Dindorf. vs. 6 προσέβα Hermannus. Et metrum et sententia carminis laborat.

104

ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν.

Diog. L. 4, 25 de Crantore: λέγεται δὲ καὶ τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν Ἀρκεσιλάῳ — καὶ ἐρωτηθέντα πρὸς αὐτοῦ ποῦ βούλεται ταφῆναι, εἰπεῖν 'ἐν γῆς — καλόν'. ubi φίλοις libri. Teles in Stob. Flor. 40, 8: ἢ ἐκ Θηβῶν μόνον εἰς Ἅιδου ὁ Χάρων πορθμεύει; 'καὶ γῆς φίλης ὄχθοισι κρυφθῇ καὶ τάφῳ'. εἰ δὲ μὴ κρυφθείης — τί τὸ δυσχερές;

105

ἔξεστ' ἐρωτᾶν, πότνι', ἢ σιγὴν ἔχειν;

Diog. L. 4, 35: ἐπεὶ δὲ καὶ παρακίναιδος ὢν (sc. Ἥμων ὁ Χῖος) ὡς εἰς βαρὺν τὸν Ἀρκεσίλαον ἔφη 'ἔξεστ' — ἔχειν;' ὑπολαβὼν ἔφη 'γύναι — λαλεῖς;' (fr. 106). Fortasse legendum ἢ σιγὴν ἔχω;

106

γύναι, τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως
λαλεῖς;

Diog. L. 4, 35. vide fr. 105.

107

ἄπολις ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος,
πτωχὸς πλανήτης, βίον ἔχων τοὐφήμερον.

Diog. L. 6, 38 de Diogene Sinopensi: εἰώθει δὲ λέγειν τὰς τραγικὰς ἀρὰς αὐτῷ συνηντηκέναι· εἶναι γοῦν 'ἄπολις — τοὐφημέραν'. Aelian. V. H. 3, 29: Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὅτι τὰς ἐκ τῆς τραγῳδίας ἀρὰς αὐτὸς ἐκπληροῖ καὶ ὑπομένει· εἶναι γὰρ 'πλάνης ἄοικος — τὸν ἐφήμερον'. vs. 1 πλάνης Aelianus, ἄπολις Diog. L., cui favet Iulianus Orat. VI p. 195 B: ἆρά σοι μικρὰ φαίνεται ἀνὴρ 'ἄπολις ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος', οὐκ ὀβολόν, οὐ δραχμήν, οὐκ οἰκέτην ἔχων; et ad Themist. p. 256 D: τὸν Διογένους ἐκεῖνον 'ἄπολιν ἄοικον, πατρίδος ἐστερημένον'. vs. 2 πλανήτης Diog.

L., δυσείμων Ael. mox τοὐφημέραν Diog. L., τὸν ἐφήμερον Ael. Ex Euripidis Oedipo versus repetitos esse ci. Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 48.

108

τάδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα.

Diog. L. 6, 95 de Metrocle: οὗτος τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα κατακαίων, ὥς φησιν Ἑκάτων ἐν πρώτῳ Χρειῶν, ἐπέλεγε ʻτάδ' — φαντάσματαʼ. νερτέρων vulgo, νυκτέρων scripsi.

109

ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερὴς ὁ βουκόλος.

Diog. L. 7, 67: ὅμοιον δέ ἐστιν ἀξιώματι — ʻὡς — βουκόλοςʼ. Sextus Emp. p. 302 sq.: τὸ μὲν τοιοῦτο ʻΠριαμίδῃσιν — βουκόλοςʼ ἀξίωμά ἐστιν — τὸ δὲ οὕτως ἔχον ʻὡς — βουκόλοςʼ πλέον τι ἀξιώματός ἐστι. Πριαμίδῃσιν Diog. L. et priore loco Sextus. Versus aut Euripidis aut Sophoclis videtur esse petitus ex Alexandro.

110

ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σταθμὸν βίου

Diog. L. 9, 12 de libro Heracliti: ἐπιγράφουσι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν Μούσας, οἱ δὲ περὶ φύσεως, Διόδοτος δὲ ʻἀκριβὲς — βίουʼ. στάθμην ante Buttmannum.

111

ἄκων μέν, ὡς Ζεὺς οἶδεν

Diogenianus 2, 82: ʻἄκων — οἶδενʼ· ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνουμένων τι.

112

ἅπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσιν πρέπει.

Diogenianus 3, 28: ʻἅπαντα — πρέπειʼ· δῆλον τοῦτο. Eadem fere Macarius 2, 25. ἀνδράσι vulgo.

113

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν

Diogenianus 8, 11: σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. χρησμόν τις ἔλαβε ʻτὴν — καλεῖνʼ. Eundem versum habent Photius Lex. p. 586, 13 et Suid. v. τὴν χεῖρα.

114

λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόλυτα μέλεα

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 105 (p. 218 Schaef.): σχῆμα δ' αὐτοῦ (sc. τοῦ πυρριχίου) τοιόνδε ʻλέγε — μέλεαʼ. De Pentheo dilaniato verba dicta putavit Vptonus. νέοχυτα Mon. 1 teste Bergkio Lyr. p. 1067.

115

ποίαν δῆθ' ὁρμάσω; ταύταν

ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν;

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 105 (p. 220 Schaef.): παράδειγμα δὲ αὐτοῦ (sc. τοῦ σπονδείου) τόδε 'ποίαν — ταύταν'. Cf. Pors. in Eur. Hec. 165.

116

ἐπεὶ σχολὴ πάρεστι, παῖ Μενοιτίου

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 106 (p. 220 Schaef.): παράδειγμα δὲ τοῦ προτέρου (sc. τοῦ ἰάμβου) τοιόνδε 'ἐπεὶ — Μενοιτίου'.

117

ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτῆρες

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 107 (p. 222 Schaef.): παράδειγμα δὲ αυτοῦ (sc. τοῦ μολοττοῦ) τόδε 'ὦ — σωτῆρες'. καλλίστας ei. Schaefer.

118

Ἴακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 108 (p. 222 Schaef.): ἀμφίβραχυς — διακέκλασταί τε καὶ πολὺ τὸ θῆλυ καὶ ἀγενὲς ἔχει, οἷά ἐστι ταυτί 'Ἴακχε — χοραγέ'. διθύραμβε libri, θρίαμβε L. Dindorfius.

119

κέχυται

πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 109 (p. 226 Schaef.): παράδειγμα αὐτοῦ (sc. τοῦ ἀναπαίστου) φέροντες τοιόνδε 'κέχυται — γᾶν'.

120

οἱ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις.

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 110 (p. 226 Schaef.): ὑπόδειγμα δ' αὐτοῦ (sc. τοῦ κρητικοῦ) τοιόνδε 'οἱ δ' — χαλκεμβόλοις'. ἀπήναισι χαλκεμβόλοις cod. Mon. et Darmst. 1, ἀπήνῃσι χαλκεμβόλοισιν al.

121

σοὶ Φοῖβε Μοῦσαί τε συμβῶμεν

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 110 (p. 226 Schaef.) de cretico numero: ἐὰν δὲ τὴν ἀρχὴν αἱ δύο μακραὶ κατάσχωσι, τὴν δὲ τελευτὴν βραχεῖα, οἷά ἐστι ταυτί 'σοὶ — συμβῶμεν', ἀνδρῶδες δὲ πάνυ τοῦτο τὸ σχῆμα. Μούσαις τε malim.

122

τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 111 (p. 228 Schaef.) de cretico numero: τὸ δ' αὐτὸ συμβήσεται, κἂν ἡ βραχεῖα πρώτη προτεθῇ τῶν μακρῶν — παράδειγμα δ' αὐτοῦ τόδε 'τίν' ἀκτάν — πορευθῶ;'

123

Epiphanius Ancor. p. 108 D: Ζῆνες δὲ οὐχ εἷς ἢ δύο, ἀλλὰ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες γεγόνασι τὸν ἀριθμόν. ὁ μὲν γὰρ εἷς αὐτῶν Κρονίδης ὁ προειρημένος —, ἄλλος δὲ ὁ τραγῳδὸς ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὑτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὢν ἐπελάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ. His respici drama satyricum probabiliter statuit Meinekius in Philol. vol. 3 p. 320.

124

ἦ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγών;

Etym. M. p. 149, 55: ἄρταμος, ὁ μάγειρος. 'ἦ γὰρ — φυγών;' Hoc loco ἄρταμος potius ἐπὶ φονέως dictum videtur, quamobrem Gaisfordus Sophoclis esse versum coniecit, cuius vide fr. 918.

125

ἀκταῖνον μένος

Etym. M. p. 54, 37: ἀκταίνειν· τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ γαυριᾶν. — καὶ 'ἀκταῖνον μένος' τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν. Fere eadem Etym. Gud. p. 30, 15, ubi ἀκταινόμενον scriptum est.

126

ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ.

Etym. M. p. 197, 32: Βίβλινος οἶνος. οἷον 'ὕδωρ — στυγεῖ', ἀπὸ Βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου. Cratini Πυτίνῃ versum tribuit Meinekius, satyrico dramati Cobetus.

127

ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου.

Etym. M. p. 346, 43: ἐξάντης — ἀβλαβὴς καὶ ὑγιής, ὁ ἔξω ἄτης, οἷον 'ὦ Ζεῦ — νόσου'. Similiter Suidas v. ἐξάντη. τῆσδέ μ' libri plerique Etym. M., με τῆσδ' Suid. sicut Etym. M. codex D. ἐξάντην Etym. M., ἐξάντη Suid.

128

λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων

Eubulus Com. 3 p. 238 in Ath. XIII p. 569 A: καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν αἰσχίστην νόσων πασῶν διώκειν. Tragoediae imitatio ex metro apparet.

129

γυναιξὶ δεινὸν αἱ δι' ὠδίνων γοναί.

Eumath. de Ismeniae et Ismenes amor. VI p. 226: ὡς δὲ καὶ γυναιξὶ δεινὸν κατὰ τὴν παροιμίαν αἱ δι' ὠδίνων γοναί, ὅλαι μητέρες συμμαρτυρήσουσιν.

130

Eupolis Com. 2 p. 477 in Schol. Ar. Nub. 1001 et al.: εἶσ' Ἱπ-

ποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα κοὐδαμῶς τοῦ σοῦ τρόπου. 'Suspicor Euripidis versum parodia ludi, e. c. *ἔχθιστα τέκνα κοὐδαμῶς τοὐμοῦ τρόπου*'. MEINEKIVS.

131

ὑπέρ τε πόντου χεῦμ' ὑπέρ τε Πλειάδα

Euseb. Pr. E. p. 854 D: *μηδὲν γὰρ ἡμῖν ἔσεσθαι πλέον ἀλλ' οὐδ' εἰ μετεωρότεροι τοῦ Περσέως ἀρθέντες 'ὑπέρ τε — Πλειάδα' αὐτοῖς τοῖς ὄμμασι κατίδοιμεν τὸν πάντα κόσμον.* Euripidis esse versum ci. Gaisfordus, ad Andromedam refert Meinekius.

132

πανοῦχον ἅψαντες φλόγα

Eust. Il. p. 1189, 24: *πανὸς ἀπὸ τοῦ φαίνειν σχηματισθείς, φασί, κατὰ μεταβολὴν τοῦ Φ. οἷον 'πανοῦχον ἄξαντες φλόγα'. ἅψαντες* pro *ἄξαντες* correxit Meinekius, qui Sophocli verba tribuit et ad *Ἑλένης γάμον* (fr. 186) rettulit.

133

χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ
αἰγυπτιώσει

Eust. Od. p. 1484, 27: *αἰγυπτιάσαι καὶ αἰγυπτιάζειν οὐ μόνον τὸ ἐπικαῦσαι, οἷον 'χρόαν — αἰγυπτιάσει'. ἀλλὰ καὶ τὸ πανουργεῖν.* vs. 2 *αἰγυπτιάσει* Eust., *αἰγυπτιώσει* Meinekius. Hesychius I p. 142: *αἰγυπτιῶσαι· μελᾶναι.* vs. 1 *λαμπρᾷ* malim. Meinekio parodia videtur loci Aeschylei Prom. 22: *σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος.* Tragico poetae locum tribuit Cobetus.

134

Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί

Eust. Od. p. 1484, 49: *οὕτω δέ, φασί, καὶ ἄλλα ἐξ ἀρρενικῶν ἐπὶ θηλυκὰ μεταφέρονται· ὡς τὸ 'Κίλιξ — ἐπιστροφαί'. Σηρῶν* Eust., *Σύρων* Meinekius. Aristid. vol. I p. 388: *οὔτε Αἴγυπτος οὕτω πόρρω οὔτε Τυρρηνικὸν πέλαγος οὔτε Σύρων καὶ Κιλίκων, ποιητὴς ἂν εἴποι, ἐπιστροφαί* (*ἐνστροφαί* libri, correxit Bergkius). Aeschylo (cuius vide fr. 265) versum vindicat Bergkius.

135

ὃς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκόν, ἵλεως γενοῦ.

Eust. Od. p. 1625, 24: *σηκὸς γοῦν, φασίν, ἡρῷον, οἷον 'ὃς — γενοῦ'.*

136

ἡ δὲ προυκαλεῖτό με
βαυβᾶν μεθ' αὑτῆς

Eust. Od. p. 1761, 27: *βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι. οἷον 'ἡ δὲ — αὑτῆς'.*

vs. 2 μετ' αὐτῆς Eust., μεθ' αὐτῆς scripsi. Temere haec olim Sophocli tribuebantur: equidem comici esse poetae suspicabar; nunc malo satyrico dramati adscribere.

137

μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου·
διπλάσιος ἔστω. τοῦ καλοῦ δὲ μὴ σφαλεὶς
δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου.

Eratosth. ap. Eutoc. in Archimed. p. 144: τῶν ἀρχαίων τινὰ τραγῳδοποιῶν φασὶν εἰσαγαγεῖν τὸν Μίνω τῷ Γλαύκῳ κατασκευάζοντα τάφον, πυθόμενον δὲ ὅτι πανταχοῦ ἑκατόμπεδος (f. ἑκατόμποδος leg., cf. Lobeck. in Phryn. p. 546) εἴη εἰπεῖν 'μικρόν — τάχει τάφου'. ἐδόκει διημαρτηκέναι (l. δοκεῖ δ' ἡμαρτηκέναι)· τῶν γὰρ πλευρῶν διπλασιασθεισῶν τὸ μὲν ἐπίπεδον γίνεται τετραπλάσιον, τὸ δὲ στερεὸν ὀκταπλάσιον. vs. 1 βασιλεικοῦ ante Valck. σικὸν Par. A. vs. 2 τοῦ δὲ τοῦ καλοῦ libri, nisi quod κύβου pro καλοῦ Par. B manu altera, τοῦ κύβου δὲ Valck. σφαλεῖς Par. AD. vs. 3 διπλασιάζεν Par. AD, διπλασιάζων ceteri, δίπλαζ' scripsi. ἐν τάχει cod. Flor., ἐν πάχει ceteri habere videntur. Euripidis Polyido hos versus adscripsit Valck. Diatr. p. 203.

138

τὴν εὐγένειαν, ἣν θέλῃς ἀνασκοπεῖν,
ἐν τοῖς καλῶς φρονοῦσιν εὑρήσεις βροτῶν.

Floril. Leid. 115 in Philol. vol. 6 p. 578: 'τὴν — βροτῶν'.

139

τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσῶνται βροτοί.

Floril. Leid. 118 in Philol. vol. 6 p. 588: 'τῷ — βροτοί. τῷ et ἡττῶνται ed., an leg. τῷ λαμβάνειν — ἥδονται βροτοί? Cf. Men. mon. 513: τιμώμενοι γὰρ πάντες ἥδονται βροτοί.

140

οὐκ ἔστιν ἐπιτήδευμα χρησιμώτερον
τῆς πραότητος.

Floril. Leid. 137 in Philol. vol. 6 p. 588: 'οὐκ — πραότητος'.

141

εἴθ' ὤφελεν τὸ κάλλος ὅ με διώλεσε
κακῶς ὀλέσθαι.

Galenus vol. 1 p. 15 (vol. 1 p. 3 ed. Basil., vol. 2 p. 8 Chart.): πολλοῖς συνέβη περιβλέπτοις διὰ κάλλος γεγενημένοις ἀμελῆσαι τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, εἶθ' ὕστερον ὅτ' οὐδὲν ὄφελος λέγειν 'εἴθ' — ὀλέσθαι'. Helenae videntur esse verba.

142

ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω.

Galenus vol. 5 p. 293 (vol. 1 p. 265 ed. Basil., vol. 5 p. 114 Chart.): *οὐ μὴν τουτό γ' ἦν σοι τὸ ἀμφισβητούμενον, εἰ τὸ θυμούμενον τῆς ψυχῆς ἐν καρδίᾳ κατῴκισται, ἀλλ' εἰ τὸ λογιζόμενον, ὅπερ ἐχρῆν ἀποδείξαντα μὴ πολλὰ κάμνειν ὑπὲρ τοῦ θυμουμένου μηδ' ἐμπιπλάναι τὸ βιβλίον ἐπῶν ποιητικῶν, ὧν ἐφεξῆς γράφεις ὡδί 'ὅς γε πολὺ γλυκίων —' καὶ πάλιν 'ὁ θυμὸς — ἄνω'.* Vide fr. 143.

143

πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται.

Galenus loco modo allato pergit: *καὶ πάλιν 'πηδῶν — μαντεύεται'.* Versum hunc et praecedentem Euripideos esse probabile est.

144

σὺ μὲν βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς,
σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας στεῖχε τὰς Καδμηίδας.

Galenus vol. 13 p. 363 (vol. 2 p. 312 ed. Basil., vol. 13 p. 641 Chart.): *πότερα γάρ, φασίν, ἐφεστηκώς τις αὐτοῖς προστάττει, καθάπερ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ 'σὺ μὲν — Καδμηίας', οὕτως ἐνταῦθα κτέ.* vs. 1 servavit etiam Diog. L. 7, 67: *προστακτικὸν δέ ἐστι πρᾶγμα ὃ λέγοντες προστάσσομεν, οἷον 'σὺ μὲν — ῥοάς'.* vs. 2 *Καδμηίας* vulgo, scripsi *Καδμηίδας.*

145

εἰ μή σε Λητὼ καλλίπαις ἐγείνατο

Galenus vol. 17, 2 p. 145 (vol. 5 p. 495 ed. Bas., vol. 9 p. 483 Chart.): *νοσοῦντος γάρ τινος, εἶτ' εἰπόντος τῷ Καλλιάνακτι 'τεθνήξομαι', φασὶν αὐτὸν ἐπιφωνῆσαι τόδε τὸ ἔπος 'εἰ μή — ἐγείνατο'. ἑτέρῳ δὲ ταὐτὸ τοῦτ' εἰπόντι φάναι 'κάτθανε καὶ Πάτροκλος ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων'.*

146

πολλοί σε μισήσουσιν, ἢν σαυτὸν φιλῇς.

Greg. Cypr. 3, 42 et Macar. 7, 26: '*πολλοί — φιλῇς*'. Greg. Cypr. Leid. 2, 96 (item Mosq. 4, 81) et Suidas v. *πολλοί σε* haec addunt: *τοῦτο φασὶ τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν ἀποβλέποντα εἰς πηγὴν καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν. ἢν*] *ἂν* vel *ἐὰν* libri.

147

ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν·
κρεῖσσον γὰρ ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους
πένητα ναίειν δόξαν ἠμποληκότα.

Greg. Naz. vol. 2 p. 210 B: *μήτ' οὖν ἐκεῖνα προσδέχου τὰ μὴ καλὰ βίβλων παλαιῶν, ὠγάθ', οἷς ἐνετράφης· 'ἔα με — ἠμποληκότα'.*

μή μοι γένος γένιζε (*ξένιζε* cod. Vat.), *μᾶζά μοι γένος. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα* (Eur. Phoen. 442). *πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν ἀθλιώτερον* (cf. Men. Com. 4 p. 247). *ἄνευ δὲ χαλκοῦ Φοῖβος οὐ μαντεύεται. 'οὐκ ἔστιν — ἀροῖ πλάκα'* (Eur. fr. 662). vs. 1 *ἔα με — κακόν* afferunt Diod. Sic. exc. Vat. p. 135 et Schol. Aphthon. Rhett. vol. 2 p. 24 p. 594. Latine reddidit Seneca Epist. 115 (vide adesp. fr. 384): *sine me vocari pessimum, ut dives vocer.*

148

οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος.

Harpocr. p. 6, 20: *ἀεί ἀντὶ τοῦ ἕως — καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ οὕτως ἤρξατο 'οὕτω μὲν — λόγους'.* Locus lacunosus. Thucydidis significari videtur 1, 18: *ἀπὸ τῶν Μηδικῶν εἰς τόνδε ἀεὶ τὸν πόλεμον.* Verba *οὕτω μὲν κτέ.* tragici sunt poetae, Euripidis esse ci. Meier de Lycurg. p. cxix. *οὗτος* pro *οὕτω* correxit Stanleius, *λόγους* in *λόγος* ego mutavi. Eodem spectat Schol. Aeschyl. Eum. 596: *τὸ ἀεί ἐπὶ τοῦ ἕως τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλάκις. 'δεῦρο μέν μοι τόνδ' ἀεὶ τεῖνον λόγον'.*

149

αἳ Κυθερείας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου

Hephaest. p. 51 de metro choriambico: *τετράμετρον δέ 'αἳ — λευκωλένου'.* Cf. Ioh. Sicel. Rhett. vol. 6 p. 243 et Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 988. *αἳ*] *ἃ* Ioh. Sicel., *ἐκ* Greg. Cor. *ἐπιπνεῖ τὄργια* Ioh. Sicel.

150

πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται Κύπρις.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 76: *οἱ μὲν γὰρ ὑπέλαβον ἁπλῶς φαῦλον τὸ ἐρᾶν ὡς Ἐπίκουρος — καὶ ὁ εἰπών 'πλήρει — Κύπρις'.* Euripidis esse versum ci. Meinekius Com. 4 p. 171.

151

δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρως

Hermias in Plat. Phaedr. p. 76: *καὶ τὸν τραγῳδὸν τὸν εἰπόντα 'δισσὰ — Ἔρως'.* Lucian. Amor. 37 vol. 2 p. 438: *δισσὰ γὰρ ὄντως κατὰ τὸν τραγικὸν πνεύματα πνεῖ ὁ Ἔρως, ἑνὸς δὲ ὀνόματος οὐχ ὅμοια πάθη κεκοινώνηκε.* Euripidi versum tribuit Meinekius Com. 4 p. 171.

152

ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σῦν ἐμέ.

Hermog. Rhett. vol. 3 p. 442: *τὸ 'ὦ Ζεῦ — ἐμέ' ἀμφίβολον φασὶν εἶναι.* Eundem versum afferunt Aristides vol. 2 p. 764 Schol. Aristot. Rhet. fol. 61 a 42 (vide Eur. fr. 519) Eust. Il. p. 753, 12. Ex Euripidis Meleagro petitum esse ci. Valck. Diatr. p. 145.

153

Αἴαντε δ' ὁρμήσαντες ἐκ συνωρίδος

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 244: ἐπὶ δυϊκοῦ 'Αἴαντε — συνωρίδος'. ἔδει γὰρ ἐπενεχθῆναι δυϊκῷ δυϊκόν. δ' ὁρμ.] διορμ al. συνωρίδος] ξυνωρίδος al.

154

ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ᾐόνα.

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 244: τὸ δὲ πληθυντικὸν τῷ ἑνικῷ συναφθὲν ἀσχημονεῖ 'ἦλθε δὲ — ᾐόνα'. ἦλθε libri, ἦλθεν Boiss.

155

χεῖρας δὲ Τρώων ὅπλ' ἔδωκαν Ἑλλάδος

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 245: αἰτιατικὴν ἀντὶ δοτικῆς 'χεῖρας — Ἑλλάδος', ἀντὶ τοῦ δοτικῇ χρήσασθαι 'χερσὶν δὲ Τρώων ὅπλ' ἔδωκαν'. Exemplum mihi obscurum.

156

τιμᾶν Μακεδόνων εἵνεκ' εὐανδρησίας

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 246: ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικήν· 'τιμᾶν — εὐανδρησίας', ἀντὶ τοῦ αἰτιατικῇ χρήσασθαι, Μακεδόνας τιμᾶν. Fortasse nec sanus est locus nec veteris poetae. τιμᾶν] τιμὴν BD. εὐανδρησίας] ἀνδρησίας BD.

157

ἐγάμησεν Ἑλένη τὸν θεοῖς στυγούμενον

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 249: γίνεται σολοικισμός, ὅταν τις τῷ πάσχοντι ἐνεργητικὸν ῥῆμα περιάψῃ, οἷον 'ἐγάμησεν — στυγούμενον'. ἔδει γὰρ τὸ παθητικὸν τῇ γυναικὶ περιάψαι. ἐγάμησεν] ἐγήματο C, ἔγημεν expectaris.

158

γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ Τυνδάρεω κόρην μίαν

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 253: ἔσθ' ὅτε δέ τινες ἀντὶ τοῦ παρῳχημένῳ χρῆσθαι τῷ ἐνεστῶτι χρῶνται, οἷον 'γαμεῖ — μίαν', ἀντὶ τοῦ ἐγάμησε. δὴ om. BD.

159

αὐλῶνά θ' ἣν ἄρδουσι

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 255: γίγνεται τοίνυν σολοικισμὸς περὶ τὰ ἄρθρα, ἀρσενικοῖς ἀκολούθως· 'αὐλῶνά τε ἣν ἄρδουσι' δέον λέγειν 'ὃν ἄρδουσιν'. Poetis nomen αὐλών femininum esse docuit Ath. V p. 189 D.

160

τοίων γὰρ ἀνδρῶν σπέρμ' ἔδωκεν Ἑλλάδος

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 255: ἢ ὅταν ἀντὶ προτακτικοῦ χρήσηταί τις τῷ ὑποτακτικῷ. ‘τοίων — Ἑλλάδος’, τῆς κατὰ Τροίαν. Locus lacunosus. ἔδωσεν libri, ἔδωκεν Schneidewin.

161

ἀγνῶτας φίλους

Hesych. 1 p. 59: ἀγνῶτας φίλους· ἀγνώμονας, ἀνεπιστήμονας.

162

ἄλλη συνωρίς

Hesych. 1 p. 242: ἀλλησίνωρις (ἄλλη συνωρίς Musurus)· ἄλλη κατάστασις.

163

ἀργῆν ἔπεφνεν

Hesych. 1 p. 516: ἀργῆν ἔπεφνεν (ἀργηνέπεφν^αι cod.)· ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος. Cf. Achaei fr. 1 p. 578.

164

ἄσειρος ἵππος

Hesych. 1 p. 567: ἄσειρος ἵππος· ὁ μὴ ἔχων σειρὰν μηδὲ δέσιν, ἀλλ᾽ ἄφετος καὶ ἄνετος.

165

αὐτόχθων ἑστία

Hesych. 1 p. 631: αὐτόχθων (αὐτοχθρῶν cod.) ἑστία· ἡ τοῦ Χείρωνος, παρόσον ἐν τοῖς ὄρεσι διῆγεν. Cf. Eust. Il. p. 1332, 14 Etym. M. p. 173, 41.

166

Ἀχίλλειον πλάκα

Hesych. 1 p. 660: Ἀχίλλειον πλάκα· τὴν Ἀχιλλέως νῆσον τὴν Λευκὴν λεγομένην. — εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον. Cf. Soph. fr. 504.

167

Βάκχου Διώνης

Hesych. 1 p. 682: Βάκχου Διώνης· οἱ μὲν βακχευτρίας Σεμέλης, οἱ δὲ Βάκχου τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης τῆς Διώνης, παρόσον διωνυμία περὶ τὰς θεάς. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία Ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ. Anecd. Bekk. p. 225, 4: Βάκχου Διώνη· οἱ μὲν βακχεύτριαν Σεμέλης, οἱ δὲ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης.

168

δεσπότην κεκαρμένοι

Hesych. 1 p. 920: δεσπότην κεκαρμένοι (κρεμμένοι cod.). ἔνιοι μὲν ἵππου κουρᾶς εἶδος εἶναί φασιν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρειν τοὺς αὐχένας, ἐπειδὰν ὁ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βέλτιον (βελήντιον cod.) δὲ δεσπότην πενθοῦντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ἐπὶ

τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν. Vitiose Suidas: δεσπότου κεκαρμένου· ἀπενθοῦντος.

169

δι' ἔνδειαν φρενῶν

Hesych. 1 p. 983: δι' ἔνδειαν φρενῶν· διὰ μωρίαν.

170

ἐπὶ στράβης ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων

Hesych. 1 p. 1391: ἐπιστράβης ὄχημα (.πιστράβη . . χημα cod.) ἀκινδύνως φέρων. Senarium agnovit Piersonus in Moer. p. 58, qui ἐπ' ἀστράβης proposuit; rectius ἐπὶ στράβης Bergkius Lyr. p. 802, cf. μονοστραβὴς ὄχος adesp. fr. 189.

171

ἐς μέσον συνίεσαν

Hesych. 1 p. 1462: ἐς μέσον συνίεσαν (συνήεσαν ed.)· εἰς τὸ φανερὸν ἀλλήλοις ὡμολόγησαν (an ὡμίλησαν?).

172

εὔπλουτον κανοῦν

Hesych. 1 p. 1520: εὔπλουτον κανοῦν· εὖ ἔχον πλούτου, διὰ τὰς ἐπ' αὐτῷ ὀλάς. πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν περιουσίαν.

173

ἱππικὴ βάσις

Hesych. 2 p. 64: ἱππικὴ βάσις· ἡ νευρὰ τοῦ τόξου διὰ τὸ ἐξ ἱππείων γίνεσθαι τριχῶν. οἱ δὲ 'θώμιγγα νευρῶν ἱππικήν' καλοῦσιν. Extrema verba fortasse sic scribenda: οἱ δὲ θώμιγγα 'νευρὰν ἱππικήν' καλοῦσιν. Cf. Attius Philoct. p. 176 Ribb.: *reciproca tendens nervo equino concita tela.* Verg. Aen. 9, 622: *nervoque obversus equino contendit telum.*

174

θώμιγγα νευρῶν ἱππικήν

Hesych. 2 p. 64, vide fr. 173.

175

. . καταῖθυξ ὄμβρος

Hesych. 2 p. 168: καταῖθυξ ὄμβρος· ὁ καταιθύσσων. Codex καταιθύξομβρος ὁ καταιθυσῶν.

176

καταλλαγὴν δορός

Hesych. 2 p. 174: καταλλαγὴν δορός· ἀνάπαυλαν, μεταλλαγήν, κατάλλαγμα.

177

κενὸν φάους

Hesych. 2 p. 229: *κενὸν φάους· τυφλόν* (*τυφλῶν* cod.). Suidas: *κενῶν φάους· τυφλῶν.* ubi *κενὸν* litterarum ordine requiritur.

178

Κιμμερὶς θεά

Hesych. 2 p. 261: *Κιμμερὶς θεά· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν.*

179

κλύετ᾽ οἰμωγῆς

Hesych. 2 p. 281: *κλυτοιμωγεῖς· ἀκουσταὶ θρήνου.* Corrigendum *κλύετ᾽ οἰμωγῆς· ἀκούετε θρήνου.*

180

κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν

Hesych. 2 p. 284: *κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν· συνέχειν ἐντὸς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν.*

181

οὔτ᾽ εἶπον οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον, ὦ γύναι.

Hesych. 2 p. 388: *κύρον.* ʻ*οὔτ᾽ — γύναι*ʼ. *σοὶ ἀνῆκον, εἰς σὲ τεῖνον. πρὸς κύρον* cod., *πρὸς σὲ κῦρον* Musurus.

182

λαιθάργῳ ποδί

Hesych. 2 p. 413: *λαιθάργῳ· ποδὶ λαθραίῳ.* Distinguas *λαιθάργῳ ποδί· λαθραίῳ.* ibid. p. 411: *λαθάργῳ· λαθραίῳ.*

183

Λερναία χολή

Hesych. 2 p. 452: *Λερναία χολή.* Macar. 5, 58: *Λερναία χολή· ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ τραχέων, ἀπὸ τῆς ὕδρας.*

184

λιβρὸν σέλας

Hesych. 2 p. 471: *λιβρόν· σκοτεινόν, μέλαν, δίυγρον. ἢ* (fort. *ὡς*) *λιβρὸν σέλας.* Phot. Lex. p. 222, 25: *λιβρόν· τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόρατον οἱ τραγικοί.*

185

λιτῆρα θαλλόν

Hesych. 2 p. 488: *λιτῆρα θαλλόν* (*θαλόν* cod.)· *τὸν ἱκέσιον.* Cf. *ἱκτῆρι θαλλῷ* Eur. Suppl. 10.

186

. . *λωτοβοσκὸν φῦλον*

Hesych. 2 p. 517: λωτοβοσκὸν φῦλον (λωτόβοσκον φύλλον cod.)· οἱ μὲν τὴν Θρᾴκην, οἱ δὲ τὴν Αἴγυπτον, ἄλλοι Σκυθίαν.

187

μέγ᾽ ἀχήσεται

Hesych. 2 p. 555: μέγ᾽ ἀχήσεται (μεγαχήσεται ante Sopingium)· μέγα βοήσει.

188

ὡς οἰνοπλῆγες [καὶ] μεθυστάδες γάμων

Hesych. 2 p. 558: μεθυστάδες· ὡς οἰνόπληγες μεθυστάδες γάμων, μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι. καὶ addidit Salmasius; ex Aeschyli Lycurgia versum repetitum esse ci. Hermannus.

189

μονοστραβὴς ὄχος

Hesych. 2 p. 619: μονοστραβὴς ὄχος· ἡμίονος. μοναστραβὴς ci. Sopingius et Salmasius.

190

νεόφθιτος κόρη

Hesych. 2 p. 670: νεόφθιτος κόρη· ἡ ἄρτι φθαρεῖσα (ἀρτιφθαρεῖσα vulgo), ἡ τελευτήσασα, νεόφθιτος (νεόφθαρτος ci. Albertius).

191

ὁμόπαιδα κάσιν Κασάνδρας

Hesych. 2 p. 754: ὁμόπαιδα κάσιν (κάσι cod.) Κασάνδρας· ὁμοῦ παιδευθέντα (παιδευθέντες cod.) ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα, ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν.

192

ὀρσίπους βοή

Hesych. 2 p. 789: ὀρσίπους βοή· ἐριστικοὺς παρασκευάζουσα πρὸς τὸν τῶν ποδῶν δρόμον.

193

ὄτοβος ἅλιμος

Hesych. 2 p. 799: ὄτοβος ἅλιμος (ἄλιμος ante Albert.)· θάλασσα θορυβώδης.

194

οὐκ ἄμοιρος ἦν

Hesych. 2 p. 807: οὐκ ἄμοιρος ἦν· οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν.

195

οὐκ εὐθυσκόπου

Hesych. 2 p. 811: οὐκ εὐθυσκόπου· οὐκ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς βλέποντος.

196

Hesych. 2 p. 827: ὀχᾶσθαι ἀλλ' ἄλλεσθαι. ο λόγος ἐπὶ Ἀχιλλέως· οὐ βαρυσκελεῖς (βαρυσκέλης cod.) ποιεῖ ὁ τῶν νεβρῶν μυελός. Locum corruptissimum non expedio.

197

παμβῶτις τύχη

Hesych. 2 p. 848: παμβῶτις τύχη· ἐλπὶς παντοτρόφος.

198

περισπερχοῦς βοῆς

Hesych. 2 p. 935: περισπέρχου βοῆς· ὑπερεπειγούσης. Codex περισπέ . του βοῆς, scripsi περισπερχοῦς βοῆς.

199

ποιναῖς ἐφικταῖς

Hesych. 2 p. 990: ποιναῖς ἐφικταῖς· Ἐρινύσι, τιμωρίαις.

200

πολλὴ φαρέτρα

Hesych. 2 p. 994: πολλὴ φάρετρα· πολλοὶ τοξόται.

201

πόντια ῥάκη

Hesych. 2 p. 1005: πόντια ῥάκκη· σπόγγοι ἢ τὰ τούτων σπαράγματα. Phot. Lex. p. 443, 10: ποντα ράκη· τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων. Scripsi πόντια ῥάκη.

202

πρέμνον ἑστίας

Hesych. 2 p. 1017: πρέμνον ἑστίας· τῆς οἰκίας θεμέλιος.

203

. . προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα

Hesych. 2 p. 1041: προσαιθερίζουσα πόμπιμον φλόγα· πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα (f. προϊεῖσα), ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα. προσαιθρίζουσα recte Albertius. Aeschyli Agam. 301 ex hoc loco emendandum esse ingeniose ci. Dindorfius in Aeschyli ed. sec. Oxon. 1851 p. VI sq., ubi libri φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων, Dindorfius φρουρὰ προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.

204

νοτὶς προσαυρίζουσα χερσαίᾳ τροχῇ

Hesych. 2 p. 1042: προσαυρίζουσα (προσαυρίζουσαι cod.) χερσαίᾳ τροχῇ· ὑπὸ τῆς αὔρας ἡ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ

οἷον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν. Initio versus νοτὶς addidit Salmasius.

205

Πυθίων ἀνακτόρων

Hesych. 2 p. 1077: *Πυθίων ἀνακτόρων· ἐπὶ τοῦ ἐν Χρύσῃ* (*χρ . .* codex) *ἱεροῦ, ἤγουν Ἀπόλλωνος.*

206

σαρκήρη στάχυν

Hesych. 2 p. 1155: *σαρκήρη* (*σαρκήρης* cod.) *στάχυν· τὸν* (*τῶν* cod.) *ἐκ σαρκῶν συνηρμοσμένον καὶ οὐκ ἐκ κριθῶν συνεστῶτα, οἷον ἄνθρωπον* (fort. *ἀνθρώπων*).

207

σαυροβριθὲς ἔγχος

Hesych. 2 p. 1159: *σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ.* Lemma corruptum videtur ex *σαυρωτοβριθὲς ἔγχος*, cf. Hesych. v. *σαυρωτοῖς δόρασι* p. 1160.

208

σηματίζονται πέδον

Hesych. 2 p. 1175: *σηματίζονται πέδον, ὅσοι σημειοῦνται ὅσοι Τρῶες λέγονται εἶναι.* Musurus glossam omisit.

209

συλλαβὰς ὁδοῦ

Hesych. 2 p. 1291: *συλλαβὰς ὁδοῦ· τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας.* Vbi *συλητὰς ὁδοῦ* ci. Sopingius.

210

τετραέλικτον ἅλμαν

Hesych. 2 p. 1372: *τετραέλικτον ἅλμαν· ἤγουν τρικυμίαν.*

211

τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες

Hesych. 2 p. 1378: *τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες.* Comico poetae haec tribuit Meinekius vol. 4 p. 648.

212

Τιρύνθιον πλίνθευμα, Κυκλώπων ἕδος

Hesych. 2 p. 1391: *Τιρύνθιον πλίνθευμα* (*πλίνθεμα* cod.)· *ἀντὶ τοῦ τὸ τεῖχος. ὑπὸ δὲ Κυκλώπων κατεσκεύαστο.* ibid. p. 372: *Κυκλώπων ἕδος· ἐπειδὴ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας.* Glossas coniunxit Meinekius Anal. Alex. p. 51. Videtur Aeschyleus esse versus.

213

τραπεζείτην Πάριν

Hesych. 2 p. 1407: *τραπεζίτην Πάριν· τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν καὶ ἀτιμάσαντα τὸν Μενέλαον.* Scripsi *τραπεζείτην*, cf. Etym. M. p. 763, 42: *διὰ δὲ τῆς ΕΙ διφθόγγου τὸν ἐν τῇ τραπέζῃ παριστάμενον — τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ διὰ τοῦ Η λεγόμενον 'τραπεζητᾶν κυνᾶν' ἔστιν ὡς πλείων πλήων.* Quae ex Herodiano *ἐν τῇ καθόλου* derivata esse docet Theognostus p. 45, 23. Adde Polluc. 3, 84: *τραπεζίτης ἀργυρογνώμων —, τραπεζείτης δὲ κύων.*

214

φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα

Hesych. 2 p. 1517: *φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα. ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον.* Cf. Meinekius Com. vol. 4 p. 648. Nomen *φοινικελίκτης* restituendum Theognost. p. 25, 31.

215

χαλκόδοντας στόλους

Hesych. 2 p. 1540: *χαλκόδοντας στόλους· χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα, ἅ τινες ἐμβόλια.*

216

χθονίαν λώβαν

Hesych. 2 p. 1553: *χθονίαν λώβαν· ἀντὶ τοῦ μεγάλην ὕβριν, καὶ τὴν χθονὸς λώβην.*

217

. . *χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φόνῳ*

Hesych. 2 p. 1568: *χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φοάω· ἀντὶ τοῦ χρωτισθείς. φοάω* cod., *φόνῳ* Meinekius.

218

χύτλος δὲ κρατὸς ὅκος εὔσκιος παρῆν

Hesych. 2 p. 1569: *χύτλασον· ὕγρανον. 'χύτλος δὲ κράτος ὅκοσ-εύσκιος παρῆν'. ἐσπαρμένος εἰκῇ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν.* Locus nondum emendatus: *ὄσχος* pro *ὅκος* ci. Funger.

219

Ψυλλικὸς γύης . .

Hesych. 2 p. 1581: *Ψυλλικὸς γύης· ὁ τῶν Ψύλλων. οἱ δὲ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης.* Editur *Ψύλλικος* et *Ψυλλῶν*.

220

οἴμοι, τί δράσω; δυσὶ κακοῖς μερίζομαι.

Hieroclis et Philagrii *Φιλόγελως* p. 318: *νεανίσκος τραγῳδὸς ἠγαπήθη ὑπὸ γυναικῶν δύο, ὀζοστόμου καὶ ὀζοχρώτου, καὶ — ἀνεβόησεν 'οἴμοι — μερίζομαι'.* Extremum vocabulum mihi suspectum est.

221

τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχει πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 23: '*τῷ λόγῳ — κακῶς*'.

222

καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἄν, εἰ βούλοιο σύ,
τἀληθές, ὡς ἔγωγε καὐτὸς ἄχθομαι,
ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται,
τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 698, 22: '*καὶ — παρέσχετο*'. Locus cohaeret vulgo cum Eur. fr. 809, a quo disiunxit Boiss. vs. 3 et 4 sine lemm. idem Ioh. Dam. habet p. 717, 30. vs. 1 *δηλώσαιμ' ἐν εἰ βούλοιο εὖ σύ* cod., corr. Gaisf.

223

. . *τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον*
καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 717, 23: . . *χῷ*. '*τὸ γὰρ — δυνήσεται*'. vs. 1 *σιγῶ* supplendum videtur.

224

οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς·
οὐ γὰρ καλὸν τόδ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ βαρύ.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 717, 28: '*οὐκ εὖ — βαρύ*'. vs. 1 graviter corruptus est, temptabam *οὐκ εὖ λέγειν χρῆν, εἴ τι τῶν ἔργων κακόν.*

225

ἐλευθέρα γὰρ γλῶσσα τῶν ἐλευθέρων.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 718, 4: '*ἐλευθέρα — ἐλευθέρων*'.

226

Ἐλευθερία Διὸς ὄλβιον τέκος

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 718, 5: '*Ἐλευθερία — τέκος*'.

227

μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 726, 16: *παροιμία*. '*μελέτη — καθίσταται*'. Stob. Ecl. 2, 6, 6 p. 220: *καὶ τὸ ἐν ταῖς παροιμίαις λεγόμενον τοῦτο παρεδέξαντο* '*μελέτη — καθίσταται*'.

228

ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 727, 5: '*ἀεί — προσμανθάνειν*'. Cohaeret vulgo cum Soph. fr. 627.

229

αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν, ἐρρέτω, κακή·
πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὢν ἐκτήσατο.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 762, 23: '*αἰδὼς — ἐκτήσατο*'.

230

τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι
κόσμον μὲν ἂν δοίησαν· ἡ δ' εὐπραξία
ξὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ὥρισται βίου.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 762, 26: '*τοῖς γὰρ — βίου*'. vs. 2 *ἐνδοίησαν* cod., *ἂν δοίησαν* scripsi. vs. 3 *ᾤκισται* malim.

231

ὦ παῖ, τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα
διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 763, 3: '*ὦ παῖ — ἔφυ*'.

232

τίς ἆρ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος;

Iulianus Epist. 40 p. 418 B: *εἰ δὲ ὡς ἀληθῶς ἐλλείψαντά τι τοῦ πρός σε καθήκοντος αἰτιᾷ, τίς ἂν ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος; τίς ἀντ' ἐμοῦ* M. Schmidtius in Didym. p. 342, *τίς ἆρ' ἐμοῦ* ego praetuli. Similis est versus Sophocleus *τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος;* Oed. R. 815.

233

οὐ μνημονεύω· μὴ λίαν μ' ἡγοῦ σοφόν.

Longinus Rhett. vol. 9 p. 570 (vol. 1 p. 313, 14 Speng.): *ὁ δὲ ἄκρως μνημονευτικός τε καὶ μνήμων διαφερόντως σοφός· ὅθεν καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἐστιν εἰρημένον* '*οὐ μνημονεύω μὴ λίαν ἡ μὲν τοῦ σοφοῦ*' *καὶ* (Pind. Ol. 2, 86) '*σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φύσει*'. Trimetrum restituit Finckhius.

234

ἐξῆλθον Ἕκτορές τε καὶ Σαρπηδόνες.

Longin. de Subl. c. 23, 3: *χυθεὶς εἰς τὰ πληθυντικὰ ὁ ἀριθμὸς συνεπλήθυσε καὶ τὰς ἀτυχίας, καὶ ὡς* (malim *ὡς καὶ*) *ἐκεῖνα πεπλεόνασται* '*ἐξῆλθον — Σαρπηδόνες*'.

235

λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον

Lucian. Pisc. 2 vol. 1 p. 572: *ἄριστον ἦν καθάπερ τινὰ Πενθέα ἢ Ὀρφέα* '*λακιστὸν — μόρον*'.

236

χαῖρ', ὦ δυνάστα τῆσδε γῆς Τιρυνθίας.

Lucian. de Lapsu c. 2 vol. 1 p. 726: πρῶτον μὲν ἰδόντες ἀλλήλους ἔλεγον αὐτό (sc. τὸ χαίρειν), ὡς τὸ 'χαῖρ' — Τιρυνθίας'. χαῖρ' ὦ] χαίροις F. γῆς] τῆς F.

237

οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα.

Lucianus Iov. trag. 2 vol. 2 p. 644 verbis in Eur. fr. 934 allatis haec subicit: ἀγνοεῖν ἡμᾶς νομίζεις τὴν αἰτίαν τῆς λύπης ἥτις ἐστὶ σοί; ΖΕΥΣ. 'οὐκ — μέγα'. Suspicor Euripideum hunc esse versum.

238

χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη.

Lucian. Somn. 14 vol. 2 p. 725: ἀκούεις δὲ καὶ τῶν ποιητῶν λεγόντων 'ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον' (Eur. fr. 326, 1) καὶ 'χρυσὸς — κράτη'.

239

δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ φόνου,
ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Lucian. Muscae enc. 11 vol. 3 p. 98: ἡ μὲν γὰρ τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις 'δεινόν — δόρυ'.

240

ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά,
τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον, ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν· εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει
γνώμην, ἵν' εἰδῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει.

Lycurg. c. Leocr. § 92: καί μοι δοκοῦσι τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν 'ὅταν — ἁμαρτάνει'.

241

οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον,
ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν.

Lycurg. c. Leocr. § 132: τὰ γοῦν ζῷα πετεινὰ ἃ μάλιστα πέφυκε πρὸς τάχος, ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὑτῶν νεοττιᾶς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν· ὅθεν καὶ τῶν ποιητῶν τινες εἰρήκασιν 'οὐδ' — ἠξίωσεν'. vs. 2 ἄλλῃ vulgo, ἄλλην scripsi. ἐντεκεῖν ἠξίωσεν ante Scaligerum.

242

ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει
ἀλκήν.

Macar. 1, 16: 'ἀγὼν — ἀλκήν'. ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπερβάλλοντος. Ex Aristophanis Thesmophoriazusis secundis versum petitum esse ci. Leutschius, mihi tragicus videtur.

243

ἔνεισιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι λόγοι.

Macar. 3, 82: 'ἔνεισιν — λόγοι'. Discrepat Zenobius 3, 73: ἔνεισιν ἐν δειλοῖσι κἄνανδροι λόγοι· ὅτι, φησί, καὶ οἱ λόγοι ταῖς ψυχαῖς συσχηματίζονται καὶ τυποῦνται. Vtrum verum sit, non ausim dicere.

244

σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει.

Macar. 7, 95: 'σφάλλειν — φέρει'· ὁμοία ταύτῃ 'ἀπόλοιτο καὶ φίλος σὺν ἐχθροῖς'.

245

θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη
τλῆναι καμάτοις ἀνοδύρτοις.

Marcus Anton. 7, 51: 'θεόθεν — ἀνοδύρτοις'. Aeschylea esse haec verba conicit Wagner.

246

δοῦλος πέφυκας, οὐ μέτεστί σοι λόγου.

Marcus Anton. 11, 30: 'δοῦλος — λόγου'. Eundem versum affert Philo Iud. vol. 2 p. 453.

247

ἀγαθὴν τιθήνην καὶ τροφὸν γνώμης νέας

Maximus Tyr. XXXVII p. 201: παρακαλείτω δὲ (sc. ἡ φιλοσοφία) ξυλλήπτορας ἐσομένας αὐτῇ καὶ ἄλλας τέχνας, — τὴν μὲν τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ παρασκευάζουσαν ὄχημα εὐπειθὲς καὶ ἐρρωμένον τοῖς προστάγμασιν ὑπηρετεῖν, γυμναστικὴν ταύτην ὀνομάζουσα, τὴν δὲ ἄγγελον τῶν τῆς ψυχῆς διανοημάτων, ῥητορικὴν ταύτην ὀνομάζουσα, τὴν δὲ 'ἀγαθὴν — νέας', ποιητικὴν ταύτην ὀνομάζουσα. Poetae verba agnovit Reiskius.

248

ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινα.

Men. mon. 1: ἄνθρωπον — τἀνθρώπινα. Scripsi ἀνθρώπινα ex Vita Aesop. p. 46, 8: ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπινα φρόνει.

249

γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται.

Men. mon. 112: 'γνώμης — γίνεται'.

250

ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην.

Men. mon. 164: 'ἐχθροῖς — βλάβην'.

251

ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον.

Men. mon. 195: 'ζῆλος — δόμον'.

252

θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ.

Men. mon. 247: ‘*θεῷ — τύχῃ*’.

253

θεῶν ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν.

Men. mon. 255: ‘*θεοῦ ὄνειδος — εὐδαιμονεῖν*’. *θεοῦ δ’* ci. Arsenius, *θεῶν* Meinekius.

254

κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσει κακός.

Men. mon. 274: ‘*κακοῖς — κακός*’. *ἐκβήσῃ* libri.

255

κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.

Men. mon. 276: ‘*κρίνει — πῦρ*’.

256

λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον.

Men. mon. 310: ‘*λίαν — φίλον*’.

257

λόγῳ μ’ ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.

Men. mon. 313: ‘*λόγῳ με πεῖσον φαρμάκῳ σοφωτάτῳ*’. ubi *λόγῳ μὲν πεῖσαι φάρμακον σοφώτατον* Vind. 3, hinc *λόγῳ μ’ ἔπεισας* Meinekius; cf. Tertull. de pallio c. 6: *sermone, inquit, me suasisti medicamine sapientissimo.*

258

τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.

Men. mon. 716: ‘*τῷ — πατρίς*’. Fortasse hunc locum spectavit Ar. Plut. 1151: *πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ’ ἵν’ ἂν πράττῃ τις εὖ* (quem Euripidis esse versum ci. Hemsterh.). Cf. Cic. Tusc. 5, 37, 108: *itaque ad omnem rationem Teucri vox accommodari potest*, ‘*patria est ubicumque est bene*’. Publ. Syr. Sent. 543 Or.: *patria tua est ubicumque vixeris bene.* Macar. 6, 45: *ὅπου γὰρ εὖ πράσσει τις, ἐνταυθοῖ πατρίς.* Eust. Opusc. p. 200, 20: *πατρίδα κρίνοντες εἶναι πᾶσαν ἐν ᾗ εὖ παθεῖν περιγίνεται.* Zenob. 5, 74: *πᾶσα γῆ πατρίς· τοῦτο μέρος ἐστὶ χρησμοῦ κτέ.*

259

τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ’ ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Men. mon. 724: ‘*τὸ — ποιεῖ*’. Cf. Alexis Com. 3 p. 416: *πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ’ ἁμαρτάνειν ποιεῖ.* Eur. fr. 580: *ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ’ ἁμαρτάνει βροτῶν.*

260

δεινὸς σοφιστής, τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς

Numenius in Euseb. P. E. XIV p. 730 C: ὠνομάζετο οὖν (Arcesilaus) ‘δεινὸς — σφαγεύς’. Cf. Eur. Suppl. 903: ἐν ἀσπίδι δεινὸς σοφιστὴς πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφά (σοφός Valck.). Dio Cass. 60, 28: δεινὸς σοφιστὴς ἐν τῇ ὀρχήσει.

261

ἄνθρωπος ὢν ἥμαρτον· οὐ θαυμαστέον.

Orion Flor. 8, 11 p. 54, 5: Φανιέως. ‘ἄνθρωπος — θαυμαστέον’. Corruptum Φανιέως qui emendem non habeo.

262

πάσης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεων φόνον,
παντὸς δὲ θανάτου δυσποτμώτερον μόρον.

Phalarid. Epist. 5: ἐπεὶ δὲ ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ἐγύμνωσε, ‘πάσης μὲν — μόρον’, τότε δὴ τῆς τέχνης αὐτὸν ἐπαινέσαντες τῶν τρόπων ἐτιμωρούμεθα. vs. 1 ἀνάπλεω et vs. 2 δυσποτμότερον ante Porsonum, qui primus versus agnovit.

263

πολλῷ δὲ κρεῖσσόν ἐστι μηδὲν εἰδότα
παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα.

Phalarid. Epist. 116: τὸ γὰρ εἱμαρμένον ἥξει, κἂν Ἀρισταίνετος μᾶλλον ἢ δεῖ φοβηθῇ. ‘πολλῷ — ἢ δεδοικότα’, ἵνα σοι καὶ μετὰ παραδειγμάτων ποιητικῶν ἐπιστέλλω. vs. 1 κρεῖττόν editur. μὴ δεδοικότα vulgo, μηδὲν εἰδότα scripsi, cf. Eur. fr. 204.

264

οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφυ.

Philo Iud. vol. 2 p. 453: ὅθεν καὶ τὰ τρίμετρα φιλοσόφως ἐκεῖνα φασὶν εἰρῆσθαι· ‘οὐ γὰρ — ἔφυ’ καὶ ‘δοῦλος — λόγου’ (adesp. fr. 246).

265

ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι
ἄρχειν θ' ὁμοίως, τἀρετῇ σταθμώμενος
τὰ πάντα.

Philo Iud. vol. 2 p. 469: ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ κατὰ τὸν τραγικὸν ‘καὶ κλύειν — τὰ πάντα’. Euripidis verba videntur, cuius Syleo olim tributa sunt.

266

περισφάτως ἔχων

Phot. Lex. p. 423, 24: περισφάτως ἔχων· περιωδύνως. Hesych. 2 p. 937: περισφάτως· περιωδύνως, περιβοήτως.

267

τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον

Phot. Lex. p. 586, 4 et Suidas: *τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον· παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.* *κάμνειν*] *κάμνει* scripserim. Fortasse alterum quoque proverbium

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν

a tragico poeta profectum est.

268

τυφλῶν ὀνείρων

Phot. Lex. p. 611, 17 et Suid.: *τυφλῶν ὀνείρων· ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν — ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.* cf. Diogenian. 8, 26 Etym. M. p. 772, 25. Hinc correxerunt locum Hesychii vol. 2 p. 1437: *τύφλων ὁ ἥρων.* Fortasse respicitur Eur. Iph. T. 571, ubi *πτηνῶν ὀνείρων* libri.

269

ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ.

Phryn. Bekk. p. 6, 1: *ἀκύμων θάλασσα· Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν. ὡσανεὶ ἄγονον. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. λέγεται δὲ καὶ ἀκύματος. ʽἀκύματος δὲ — γελᾷʼ.* Ita Bekkerus edidit, contra Ruhnkenius ap. Valck. in Eur. Phoen. p. 81: *λέγεται δὲ καὶ ἀκύματος. Εὐριπίδης ʽἀκύματος δὲ — γελᾷʼ.* Hunc igitur versum utrum Euripidis esse statuamus an poetae incerti, a codicis auctoritate pendebit. Quae supra fit Euripidis mentio ad Andr. 158 spectat: *νηδὺς δ' ἀκύμων.* Phrynichus enim hoc voluit: *ἀκύμων* proprie dicitur *θάλασσα*, Euripidi autem et Aristophani *ἀκύμων* i. q. sterilis.

270

ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον

Phryn. Bekk. p. 17, 20: *ʽἄψυχον — συνέμποροںʼ. ἀντὶ τοῦ δειλόν.* Comico poetae versum tribuit Meinekius.

271

δισχιδὴς ὁδός

Phryn. Bekk. p. 35, 1: *δισχιδὴς* (*διασχιδὴς* cod.) *ὁδός· ἡ δύο ἐκτροπὰς ἔχουσα.*

272

δυσήλιον θέρος

Phryn. Bekk. p. 36, 18: *δυσήλιον θέρος· τὸ καταφλέγον θέρος ἄκρως.*

273

διχόρροπος γνώμη

Phryn. Bekk. p. 37, 9: *διχόρροπος γνώμη· ἡ εἰς ἑκάτερα ἥκουσα* (l. *νεύουσα*) *καὶ μὴ ἐφ' ἑνὸς ἑστηκυῖα.*

274

ἐλαφρὸν παραινεῖν [τῷ] κακῶς πεπραγότι.

Phryn. Bekk. p. 38, 7: 'ἐλαφρὸν — πεπραγότι'. ἐλαφρὸν σημαίνει τὸ ῥᾴδιον καὶ κοῦφον. τῷ addidit Bekker. Comici poetae esse versum ci. Meinekius.

275

εὔορνις τύχη

Phryn. Bekk. p. 40, 21: εὔορνις τύχη· ἡ αἴσιος καὶ εὐοιώνιστος (εὐώνιστος cod.) καὶ εὐτυχής.

276

οὐδὲν κακὸν [γὰρ] ῥᾳδίως ἀπόλλυται.

Phryn. Bekk. p. 53, 21: οὐδὲν κακὸν ῥᾳδίως ἀπόλλυται. ἐπὶ τῶν εὖ πραττόντων πονηρῶν. Interpretationem omittit Macarius 6, 76. γὰρ addidit Meinekius Com. vol. 4 p. 666.

277

σκοτεινὸς ὀργήν

Phryn. Bekk. p. 64, 5: σκοτεινὸς ὀργήν· ὁ δόλιος καὶ οὐ φανερὸς (φανερῶς cod.) ὀργήν.

278

χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν.

Phryn. Bekk. p. 72, 24: χωρὶς οἰκοῦσιν· οἷον διεστήκασιν. 'χωρὶς — ἡδονῶν'. οἰκοῦσιν ἀρεταὶ ante Meinekium.

279

φίλων ἔρημος, ὦ τάλας, ἀπόλλυμαι.

Plat. Epist. p. 310 A: ὑπομνῆσαι δέ σε βούλομαι διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγῳδοποιῶν (praecedit Euripidis mentio) οἱ πλεῖστοι, ὅταν ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα τύραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι 'φίλων — ἀπόλλυμαι'.

280

ὦ μηχάνημα λυγκὸς αἰολώτερον

Plut. Mor. p. 16 D: δυνάμενος λέγειν ἑκάστοτε πρὸς αὐτήν (sc. τὴν ποιητικήν) 'ὦ — αἰολώτερον'. λυγγὸς libri.

281

τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον;
ἄμεινον οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς.

Plut. Mor. p. 20 D: καὶ 'τί — θεούς'. οὖσιν codex Venetus, θύειν Cobetus.

282

ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησὶ σοῦ σοφώτερος;

Plut. Mor. p. 23 D: ὅταν μὲν γὰρ λέγωσι 'Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων' καὶ 'ὦ Ζεῦ — σοφώτερος;' τὸν θεὸν αὐτὸν λέγουσιν.

283

εἱμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
κακὰς ἀμοιβάς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς.

Plut. Mor. p. 23 E: 'εἱμαρμένον — βροτοῖς'. Stob. Flor. 5, 8 et Ecl. 1, 3, 8 p. 106 sine lemmate: 'εἱμαρμένον — βροτοῖς'. vs. 1 δὲ] γὰρ Plut.

284

Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν τοιαῦτα φροντίζει βροτῶν,
τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ.

Plut. Mor. p. 24 C: ἐνταῦθα κυρίως ὀνομάζεσθαι τὸν θεὸν νομίζομεν· ὥσπερ — 'Ζεὺς — ἐᾷ'.

285

μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα.

Plut. Mor. p. 28 C: οἷα καὶ ταῦτ' ἔστιν 'δουλοῖ — πατρὸς κακά' (Eur. Hipp. 424 sq.) καὶ 'μικρὸν — πεπραχότα'. πεπραγότα Wagner.

286

τόδ' ἔστι τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ
τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ.

Plut. Mor. p. 33 E: χρωμένους τοῖς λεγομένοις 'τόδ' — πέσῃ'.

287

φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.

Plut. Mor. p. 34 A: 'φόβος — βροτῶν'. καὶ μὴν οὐδαμῶς, ἀλλὰ θάρσος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσι βροτῶν. Stob. Flor. 5, 3 sine lemm.: 'φόβος — βροτῶν'. τὰ] δὲ τὰ Stob.

288

A. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ 'πὶ τἄρσενα;
B. ὅπου προσῇ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος.

Plut. Mor. p. 34 A: 'πρὸς — ἀμφιδέξιος'. ἦν δὲ βέλτιον εἰπεῖν 'ὅπου προσῇ τὸ σῶφρον, ἀμφιδέξιος'. Plut. Mor. p. 766 sq.: οὐ γὰρ ὁ μὲν φιλήδονος ἐρωτηθεὶς εἰ 'πρὸς θῆλυ — τἄρρενα', καὶ ἀποκρινάμενος 'ὅπου προσῇ — ἀμφιδέξιος', ἔδοξεν οἰκείως ἀποκρίνασθαι τῆς ἐπιθυμίας. vs. 1 τἄρρενα Plut. Sophoclis versus esse ci. Porsonus.

289

τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα.

Plut. Mor. p. 34 E: 'τῆς — τέκνα', καὶ ναὶ μὰ Δία τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς δεισιδαιμονίας κτέ.

290

ΑΛΚΜ. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς.
ΑΔΡ. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἥ σ' ἐγείνατο.

Plut. Mor. p. 35 D: ὁ τραγικὸς Ἄδραστος τοῦ Ἀλκμαίωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ‘ἀνδροκτόνου — ἔφυς’, ἀπεκρίνατο ‘σὺ δ’ — ἐγείνατο’. Plut. Mor. p. 88 F: ‘ἀνδροκτόνου — ἔφυς’ πρὸς τὸν Ἄδραστον ὁ Ἀλκμαίων· τί οὖν ἐκεῖνος; οὐκ ἀλλότριον, ἀλλὰ ἴδιον αὐτῷ προσφέρων ὄνειδος, ‘σὺ δ’ — ἐγείνατο’. Ad Sophoclis Alcmaeonem hos versus referri iussit Valck.

291

ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη.

Plut. Mor. p. 36 F: καὶ ‘ἰὼ — φίλη’.

292

ἡ βροτῶν τ’ εὐπραξία
τῶν τἀλάχιστα γίγνεται λυπουμένων.

Plut. Mor. p. 37 A: καὶ ‘ἡ βροτῶν τ’ — λυπουμένων’. vs. 2 γίνεται Plut.

293

κινοῦσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν

Plut. Mor. p. 43 E: ἡ περιμανὴς ἐξ ἔρωτος ἐπιθυμία ‘κινοῦσα — φρενῶν’. Eundem versum habet Plut. Mor. p. 456 C p. 501 A p. 502 D p. 657 D.

294

ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ

Plut. Mor. p. 50 F: ἡμεῖς δὲ εἰ μηδαμῇ μηδαμῶς ἐπαινοῦμεν τὸ ‘ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ’, διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ φίλῳ συμπεπλεγμένον ἀποσπάσαι ζητοῦντες κτἑ. Macarius 4, 12: ‘ἐρρέτω — ἐχθρῷ’· ἐπὶ τῶν δι’ ἐχθρὸν καὶ φίλους σφαλλόντων. Cic. pro Deiot. 9, 25: *de Domitio dixit versum Graecum eadem sententia qua etiam nos habemus Latinum ‘pereant amici, dum inimici una intercidant’.*

295

οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ’ ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ.

Plut. Mor. p. 51 C: ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ ὕλην τινὰ ῥυθμίζει — ὥστ’ εἰπεῖν ‘οὐ παῖς — αὐτὸς εἶ’. Plut. Vit. Alcib. 23: ἐν γοῦν τῇ Λακεδαίμονι πρὸς τὰ ἔξωθεν ἦν εἰπεῖν· οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ’ ἐκεῖνος εἴη ἂν αὐτός.

296

γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει,
παῖς παιδί, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή,
νοσῶν τ’ ἀνὴρ νοσοῦντι, καὶ δυσπραξίᾳ
ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ.

Plut. Mor. p. 51 E: ἐφ’ οἷς καὶ ταῦτα εἴρηται ‘γέρων — πειρωμένῳ’. Euripidi locum tribuit Valckenarius. vs. 1 affert Sextus Empir. p. 668, 19: καὶ ὡς ‘γέρων — ἔχει’, οὕτως οἱ μὲν ἐρωτομανεῖς καὶ

μέθυσοι τὰς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεις ἀναγνόντες προσεκκαίονται. vs. 2 verba γυναικὶ πρόσφορον γυνή recurrunt in Eur. Hel. 830.

297

σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος

Plut. Mor. p. 58 B: δεχόμενος πάντα καὶ βοῶν παρ' ἕκαστον ὡς εὖ καὶ ἱκανῶς. γίνεται καταφανὴς 'σύνθημ' — χρέος', ἐπαινέσαι καὶ συνεπιτυφῶσαι βουλόμενος.

298

πρὸς στάθμη πέτρον τίθεσθαι, μήτι πρὸς πέτρῳ στάθμην.

Plut. Mor. p. 75 F: ἀλλ' ὀρθῶς μὲν εἴρηται τὸ 'πρὸς στάθμη — στάθμην', οἱ δὲ μὴ τιθέμενοι τὰ δόγματα πρὸς τοῖς πράγμασιν — πολλῶν ἀποριῶν ἐμπεπλήκασι τὴν φιλοσοφίαν. Num tragici poetae sit versus dubitari potest.

299

αὐτόν τε πράσσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον,
τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων οὐκ ἄχθεται.

Plut. Mor. p. 94 C: φίλους πολλούς — ὧν ἕκαστος αὐτός τε 'αὐτὸν πράττων — ἄχθεται'. vs. 1 τε addidit Xylander.

300

ἀλλ' ἓν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε.

Plut. Mor. p. 98 D: μόνος δὲ ὁ ἄνθρωπος — ἄστρωτος ὑπὸ τῆς φύσεως ἀπολέλειπται. 'ἀλλ' ἓν — τάδε', τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν πρόνοιαν.

301

τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν.

Plut. Mor. p. 103 B: οὐκ ἔστι γὰρ ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ (Eur. fr. 662, 1), καὶ νὴ Δία 'τό τοι — ποιεῖν'. Cf. quae diximus in Eur. fr. 733.

302

Ἅιδην δ' ἔχων βοηθὸν οὐ τρέμω σκιάς.

Plut. Mor. p. 106 D: μέγα γάρ ἐστι τὸ μετὰ πείσματος τεθαρρηκότως εἰπεῖν 'τίς δ' ἔστι —ὤν' (Eur. fr. 950) καὶ 'Ἅιδην δ' —σκιάν'.

303

μηδεὶς φοβείσθω θάνατον ἀπόλυσιν πόνων.

Plut. Mor. p. 108 E: οὐκ ἀπᾴδειν δὲ τούτων ἔοικεν οὐδ' ὁ εἰπών 'μηδεὶς — πόνων', ἀλλὰ καὶ κακῶν τῶν μεγίστων.

304

οὐκ ἀεὶ θαλέθοντι βίῳ

βλάσταις τέκνων βριθομένα
γλυκερὸν φάος ὁρῶσα

Plut. Mor. p. 116 C: *εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύθους πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν ταύτην, ὅτι 'οὐκ αἰεὶ — ὁρῶσα' τελευτήσει, οὐκ ἂν οὕτως ἐδυσχέραινεν ὡς καὶ τὸ ζῆν ἐθέλειν ἐκλιπεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ἀνάρπαστον αὐτὴν γενέσθαι πρὸς ἀπώλειαν τὴν χαλεπωτάτην.* Lyrico poetae locum tribuit Bergkius Lyr. p. 1064, alii ad Sophoclis Nioben rettulerunt.

305

ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθ'· ἐγὼ δέ σε
ὡς ἔργον ἤσκουν· σὺ δ' ἄρ' ἐδούλευες τύχῃ.

Plut. Mor. p. 165 A: *ἀλλ' αἵτινές εἰσι τοιαῦται κρίσεις καὶ ὑπολήψεις, 'ὦ τλῆμον — ἤσκουν', ἀφεὶς τὴν πλουτοποιὸν ἀδικίαν καὶ τὴν γόνιμον ἁπάσης ἡδονῆς ἀκολασίαν, ταύτας ἄξιόν ἐστιν οἰκτείρειν ὁμοῦ καὶ δυσχεραίνειν.* Dio Cass. 47, 49 (cf. Zonar. Annal. 10, 20 vol. 2 p. 365, 9) *καὶ ἀναβοήσας* (Brutus) *τοῦτο δὴ τὸ Ἡράκλειον 'ὦ τλῆμον — τύχῃ' παρεκάλεσέ τινα τῶν συνόντων ἵν' αὐτὸν ἀποκτείνῃ.* Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* vol. 8, 2 p. 82: *ἃ γάρ φησί* (Brutus) *'τλῆμον — τύχῃ', ἀγεννῆ ταῦτα λέγω καὶ Βρούτου ψυχῆς ἀνάξια.* vs. 1 *ὦ τλῆμον ἀρετή*] *ὦ τλᾶμον ἀρετά* Zon., *τλῆμον ἀρετή* Theod. Prodr. *λόγος ἄρ' ἦσθ'*] *ἄλλως ἄρ' ἦσθα λόγος* Zon., *λόγος ἄρ' ἦσθα μόνος* Theod. Prodr. vs. 2 *ἤσκουν*] *ἐτίμων* Theod. Prodr. *ἄρ'*] *αὖ* Zon.

306

ἀλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβεῖ
χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω

Plut. Mor. p. 166 A: *εἰς ἀγύρτας καὶ γόητας ἀνθρώπους ἐμπεσόντες λέγοντας 'ἀλλ' — ἐδέξω', τὴν περιμάκτριαν κάλει γραῦν.* vs. 1 *φοβῇ* Plut. Aeschyli esse locum ci. Porsonus.

307

δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ
δούλους γενέσθαι δεσπότας τε δυσχερεῖς
λαβεῖν.

Plut. Mor. p. 166 E: *τὸ δουλεύειν ἀτύχημα ἡγοῦνται καὶ λέγουσι 'δεινὴ — λαβεῖν'.* vs. 2 *δυστυχεῖς* Plut., *δυσχερεῖς* Valck.

308

φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας
ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης

Plut. Mor. p. 169 B: *κυβερνήτης εὔχεται μὲν ὑπεκφυγεῖν καὶ θεοὺς ἐπικαλεῖται σωτῆρας, εὐχόμενος δὲ τὸν οἴακα προσάγει, τὴν κεραίαν ὑφίησι, φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης.* cf. p.

475 F: *ἀλλ' ἕως οὐκ ἀπέγνωκε. τῇ τέχνῃ χρώμενος φεύγει μάλα λαῖφος ὑποστολίσας ἔστε ἐνέρτερον ἱστὸν ἐρεβώδεος ἐκ θαλάττης ὑπέρσχη. τρέμων κάθηται καὶ παλλόμενος.* Locum non expedio.

309

Φοίβου ποτ' οὐκ ἐῶντος ἔσπειρεν τέκνα.

Plut. Mor. p. 205 C: *Οὐοκωνίῳ δὲ ἀπαντήσας* (Cicero) *μετὰ τριῶν θυγατέρων ἀμορφοτάτων τὴν ὄψιν, ἀτρέμα πρὸς τοὺς φίλους εἶπεν* '*Φοίβου — τέκνα*'. Similiter Plut. V. Cic. c. 27. Ex Euripidis Oedipode versum petitum esse ci. Meinekius.

310

ἕλκει γὰρ ἤδη θυμὸς οὐδ' ἔτ' ἀντέχει
θινῶδες ὡς ἄγκιστρον ἀγκύρας σάλῳ.

Plut. Mor. p. 446 A: '*ἕλκει με γὰρ — σάλῳ*', *θινῶδες ἄγκιστρον οὐ φαύλως λέγων τὸ μὴ κάτοχον τοῦ λογισμοῦ.* Plut. Mor. p. 782 D: '*ἐκεῖ γὰρ — σάλον*'. vs. 1 *ἕλκει*] *ἐκεῖ* p. 782. *οὐδ'*] *οὐκ* p. 782. vs. 2 *σάλον* p. 782.

311

ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις,
πνεῖ δ' οὖρος, ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα.

Plut. Mor. p. 446 B: *οὐ πόρρω δὲ τῆς εἰκόνος ταύτης κἀκεῖνα εἴρηται* '*ναῦς — πείσματα*'.

312

οὔτοι πρέπει τὸ σχῆμα· τοὺς αὐλοὺς μέθες
κᾆθ' ὅπλα λάζου καὶ γνάθους εὐσχημόνει.

Plut. Mor. p. 456 B: *καὶ γὰρ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν λέγουσιν οἱ παίζοντες αὐλοῦσαν ὑπὸ τοῦ σατύρου νουθετεῖσθαι καὶ μὴ προσέχειν·* '*οὔτοι — εὐσχημόνει*'· *θεασαμένην δὲ τοῦ προσώπου τὴν ὄψιν ἐν ποταμῷ τινι δυσχερᾶναι καὶ προέσθαι τοὺς αὐλούς — καὶ ο Μαρσύας ὡς ἔοικε φορβειᾷ τινι καὶ περιστομίοις βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε.* vs. 2 *λάζεν* libri, hinc dubito num tragici poetae locus sit. Meinekius Ex. in Ath. spec. 2 p. 34 Euripidi tribuit coll. fr. 1070.

313

ἄνδρ' ἠδίκησας, ἄνδρ'· ἀνεκτέον τόδε;

Plut. Mor. p. 457 C: *ἄρχομαι καταφρονεῖν τῶν λεγόντων· ἄνδρ' ἠδίκησας. ἄνδρ' ἀνεκτέον τόδε.* Post alterum *ἄνδρα* interpunxi; sed fortasse *ἆρ' ἀνεκτέον* legendum, quod iam Conington proposuit.

314

καὶ γὰρ κάπρον φριξαύχεν' οὐ μόνον γυνή,
παῖς δ' ἂν νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέᾳ
κλίναι παλαιστοῦ παντὸς εὐμαρέστερον.

Plut. Mor. p. 462 E: 'καὶ γὰρ — εὐμαρέστερον'. ἀλλ' ἡμεῖς ἀγριαίνοντα τιθασεύομεν ζῷα κτἑ.

315

εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με.

Plut. Mor. p. 465 A: τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέροπος οὐ πέπονθας οὐδ' ὡς ἐκεῖνον εὐδαιμονίζων ὁ ὄχλος ἐξέπληξε τῶν φυσικῶν παθῶν. Tragicum trimetrum agnovit Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 38, qui haec suspicatur in Euripidis Phaethonte a Merope dicta esse post gratulationes faustasque acclamationes chori.

316

φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος
μόνη κακοῦ ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ.

Plut. Mor. p. 481 B: ποῖος δ' ἂν ἦν ὁ Ἀτρεύς, εἰ τοιαῦτα δειπνίσας τὸν ἀδελφὸν ἐγνωμολόγει πρὸς τοὺς παῖδας 'φίλων — φιλεῖ'; vs. 2 κακοῦ 'σρέοντος legendum suspicor. Euripidis esse versus ci. Porsonus.

317

οἴμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας
ὡς μᾶλλον ἐς οὖς φέρεται θνητῶν.

Plut. Mor. p. 518 A: καὶ τὸ 'οἴμοι — θνητῶν' ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων εἰρημένον ἐστὶν ἀληθῶς. vs. 2 fortasse θνητῷ leg.

318

ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς
κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν

Plut. Mor. p. 518 C: 'ἀεὶ δ' — ἐμπέπτωκεν', αὕτη τοῖς πολυπράγμοσι μοῦσα καὶ σειρὴν μία. ibid. p. 463 B: ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ὀργίλου ἀνδρὸς κωκυτὸς ἐμπέπτωκε.

319

ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς.

Plut. Mor. p. 520 B: εἴ τις ἐπιὼν τὰ συγγράμματα τῶν παλαιῶν ἐκλαμβάνοι τὰ κάκιστα τῶν ἐν αὐτοῖς — ἆρ' οὐκ ἔστι τῆς τραγικῆς κατάρας ἄξιος; 'ὄλοιο — συμφοράς'. Eundem versum habet Lucianus Lexiph. 17 vol. 2 p. 342. cf. Plut. Mor. p. 855 D: ὁ δὲ παρενθήκην τοῦ λόγου τὸ βλασφημεῖν καὶ ψέγειν ποιούμενος ἔοικεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐμπίπτειν κατάραν, θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς.

320

οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος.

Plut. Mor. p. 533 A: ὁ δὲ ἀβελτηρίᾳ καὶ μαλακίᾳ πρὸς τὸν αἰτοῦντα δυσωπούμενος εἰπεῖν 'οὐκ ἔστ' — ἄργυρος', εἶτα ὥσπερ ἐνέχυρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν κτἑ.

321

πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω

Plut. Mor. p. 550 F: *φλέγεται καὶ σφαδάζει 'πηδῶν ὁ θυμος — ἀνωτέρω'.* Euripidi versum tribuit Ruhnkenius.

322

θύννος βολαῖος πέλαγος ὣς διαστροβεῖ.

Plut. Mor. p. 554 F: *ἔχεται γὰρ ἕκαστος ἀδικήσας τῇ δίκῃ — τὸ δὲ συνειδὸς ἐγκείμενον ἔχων καὶ ἀποτίνων 'θύννος — διαστροβεῖ'.* Eundem versum habet Plut. V. Luculli c. 1, ubi *διεστρόβει* scripsit.

323

Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὔχομαι
μιᾶς· ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς.

Plut. Mor. p. 600 F (Stob. Flor. 40, 3): *ὅθεν εὖ μὲν ὁ* (*ὅθεν ὁ μὲν* Plut.) *Ἡρακλῆς εἶπεν 'Ἀργεῖος — πατρίς'· ὁ δὲ Σωκράτης βέλτιον, οὐκ Ἀθηναῖος οὐδὲ Ἕλλην ἀλλὰ κόσμιος εἶναι φήσας.* vs. 1 *ἢ*] *εἶ ἢ* Stobaei MVind.

324

σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν

Plut. Mor. p. 602 C: *αἱρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος, Γύαρον ἢ Κίναρον 'σκληρὰν — κακήν', οὐκ ἀθυμῶν οὐδὲ ὀδυρόμενος.*

325

ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασε
πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον.

Plut. Mor. p. 632 F: *ποιεῖ δ' εὔχαρι σκῶμμα καὶ μέμψις ἐμφαίνουσα χάριν· ὡς Διογένης περὶ Ἀντισθένους ἔλεγεν 'ὅς — ἀνάστατον'.*

326

κακῶν κατάρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων.

Plut. Mor. p. 634 F: *οἷον τὸ Τιμαγένους* (sc. *σκῶμμα*) *πρὸς ἄνδρα τῆς ἐμετικῆς· 'κακῶν — εἰσάγων'.* Ath. XIV p. 616 C: *Τελεσφόρον γὰρ ἕνα τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσκωψέ ποτε ἐν συμποσίῳ τὴν Ἀρσινόην, γυνὴ δὲ ἦν τοῦ Λυσιμάχου, ὡς ἐμετικὴν οὖσαν εἰπὼν 'κακῶν κατάρχεις τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων', ὁ Λυσίμαχος ἀκούσας ἐμβληθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς γαλεάγραν.*

327

λήγει δὲ κύπρις θαλίαι τε νέων,
οὐδ' ἔτι θύρσος φύλλα βακχείου

Plut. Mor. p. 655 A: *ἐν ᾧ καιρῷ φροῦδα τὰ τῆς ἡδονῆς, 'λήγει — φίλος βακχείου'· συντείνουσι γὰρ φροντίδες.* vs. 2 *οὐδέ τι* libri, *οὐδ' ἔτι* Meziriacus. *φύλλα*] *φίλος* olim ed., quid lateat non assequor.

328

τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους
ἡμῶν τε θρέψαι.

Plut. Mor. p. 736 F verba 'τὸν — θρέψαι' apud Demetrium regem a rhapsodo recitata narrat, quae verba Euripidis esse ci. Porsonus.

329

μισεῖς· ἐγὼ δὲ ῥᾳδίως μισήσομαι
πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.

Plut. Mor. p. 750 F: ἀκούεις δέ τινος τραγικοῦ γαμέτου λέγοντος πρὸς τὴν γυναῖκα 'μισεῖς — ἀτιμίαν'.

330

βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην;

Plut. Mor. p. 751 D: ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑπό τινος ἐρωτᾶται· 'βίᾳ — κόρην;' δὲ πράξας libri, δ' ἔπραξας Friebelius Satyrogr. p. 17.

331

γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος.

Plut. Mor. p. 752 A: τὰς ὀφρῦς αἴρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σωφρονεῖ ἔξω διὰ τὸν νόμον· εἶτα νύκτωρ καὶ καθ' ἡσυχίαν 'γλυκεῖ' — ἐκλελοιπότος'. Versus proverbialis (cf. Diogenian. 3, 95 Diogenian. Vind. 2, 17 Greg. Cypr. 1, 98 Greg. Cypr. Mosq. 2, 52 Suid. al.), quem e tragoedia derivatum esse probabile est.

332

τόδ' ἐξοπλίζει τοὔπος Ἀργεῖον λεών.

Plut. Mor. p. 752 C: ἐνταῦθα μέντοι καὶ ὁ πατὴρ ἔφη τοῦ Πρωτογένους ἐπιλαβέσθαι καὶ εἰπεῖν 'τόδ' — λεών'.

333

οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας,
οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλὰ . . .
θνητῶν ἅμα ψυχαῖσι

Plut. Mor. p. 758 B: ἔστι δέ τις ἐκεῖ — ψυχοπομπός, ὥσπερ οὗτος· 'οὐ γάρ — ψυχαῖς'. vs. 2 et 3 ἀλλὰ θνητὸν ἅμα in ἀλλ' ἡγήτορα mutabat Valck. in Eur. Phoen. p. 506. vs. 3 θνητὸν ante Dübnerum ed. ψυχαῖς vulgo, ψυχαῖσι scripsi. Mercurii haec verba sunt.

334

τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν;

Plut. Mor. p. 759 A: λείπεται δὲ τῆς ἐξαλλαγῆς ἐν ἀνθρώπῳ καὶ παρατροπῆς οὐκ ἀμαυρὸν οὐδὲ ἡσυχαῖον — μόριον, ὑπὲρ οὗ βούλομαι τουτονὶ Πεμπτίδην ἐρέσθαι * τί * καρπονθύρσον ἀνασείει θεῶν τὸν

φιλητικὸν τοῦτον περὶ παῖδας ἀγαθοὺς καὶ σώφρονας γυναῖκας ἐνθουσιασμόν; Ita libri, τίς καλλίκαρπον A. G. Winckelmannus.

335

ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας

Plut. Mor. p. 759 F: Γναθαίνιον 'ἐφέσπερον — σέλας' ἐκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολλάκις.

336

πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος
περᾶν ἕτοιμος

Plut. Mor. p. 760 D: ἀνὴρ γὰρ ὑποπλησθεὶς Ἔρωτος οὐδὲν Ἄρεως δεῖται μαχόμενος πολεμίοις, ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ θεὸν ἔχων συνόντα, 'πῦρ καὶ — ἕτοιμος' ὑπὲρ τοῦ φίλου οὗπερ ἂν κελεύῃ.

337

Ὕβρις τάδ', οὐχὶ Κύπρις ἐξεργάζεται.

Plut. Mor. p. 768 E: τὴν μὲν πρὸς ἄρρενα ἄρρενος ὁμιλίαν, μᾶλλον δὲ ἀκρασίαν καὶ ἐπιπήδησιν, εἴποι τις ἂν ἐννοήσας 'Ὕβρις — ἐξεργάζεται'. οὐχ ἡ libri, οὐχὶ Meinekius.

338

πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ.
. . μήτι πανσώμεσθα δρῶντες εὖ βροτούς.

Plut. Mor. p. 791 D: ταύτας ὑπαγορεύει (sc. ἡ φύσις) τὰς φωνὰς τοῖς μὴ διεφθορόσι τελείως ὑπ' ἀργίας καὶ μαλακίας· 'πολλοῦ — πατήρ', καὶ 'μήτε πανσαίμεσθα — βροτούς'. Plut. Mor. p. 1099 A: ὅθεν οὐδὲ κάμνουσιν ὠφελοῦντες οὐδὲ ἀπαγορεύουσιν, ἀλλὰ τοιαύτας αὐτῶν ἀκούομεν φωνάς 'πολλοῦ — πατήρ', καὶ 'μή γε πανσώμεθα — βροτούς'. vs. 2 μήτε p. 791, μή γε p. 1099, μή τι Wagner. πανσαίμεσθα p. 791, πανσώμεθα p. 1099.

339

φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ.

Plut. Mor. p. 809 D: εὐγενὲς καὶ φρονήματος μεγάλου τὸ ἀναφωνῆσαι 'φιλῶ — μᾶλλον φιλῶ'. Cic. Epist. ad Fam. 12, 14, 7: *sodalis et familiarissimus Dolabellae eram, coniunctissimus sanguine Antoniis, provinciam quoque illorum beneficio habebam; sed* πατρίδα ἐμὴν μᾶλλον φιλῶν *omnibus meis bellum primus indixi.* Versum ex Euripidis Erechtheo petitum esse ci. Porsonus, cui suspicioni favet Lycurgus c. Leocr. § 101: φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν ταύτην ἐποίησε (Praxitheam Euripides) τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παίδων φιλοῦσαν.

340

δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς.

Plut. Mor. p. 813 F: *πολλοῖς μὲν ἐπέβη ʽ δεινὸς — τομεύς'*. Plut. Mor. vol. 5 p. 706 ed. Wyttenb.: *καὶ ὁ λέγων ʽ δεινὸς — αὐχένος τεμεῖν'. αὐτὸ κολάζει ὃ εἴρηκεν* (l. *οὐ τὸ ὃ κολάζει εἴρηκεν*), *ἀλλ' ὡς* (l. *ᾧ*) *κολάζουσιν*.

341

μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλῃ
κύματος ἀλκῇ

Plut. Mor. p. 818 A: *ʽ μικρὸν — ἀλκῇ', τὰ μὲν αὐτὸν ἐνδιδόντα κτἑ.*

342

ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός,
καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων
σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

Plut. Mor. p. 821 B: *ὥσπερ οὖν τῆς Κασάνδρας ἀδοξούσης ἀνόνητος ἦν ἡ μαντικὴ τοῖς πολίταις, ʽ ἄκραντα γάρ με' φησίν ʽ ἔθηκε — μαίνομαι', οὕτως ἡ πρὸς Ἀρχύταν πίστις καὶ πρὸς Βάττον εὔνοια — ὠφέλησε.* Fortasse huc spectat Cicero ad Att. 8, 11, 3: *προθεσπίζω igitur, noster Attice, non ariolans ut illa cui nemo credidit, sed coniectura prospiciens.* Euripidis esse locum ex Alexandro petitum ci. Musgravius.

343

στείχει πολίταις ὄμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρόν.

Plut. Mor. p. 823 A: *οὐδὲ αὐθέκαστός ἐστιν ὁ σώφρων ἀνὴρ καὶ ʽ στείχει — πικρόν', ἀλλὰ πρῶτον μὲν εὐπροσήγορος κτἑ.*

344

κραταιῷ περιβαλὼν βραχίονι
εὕδει πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον.

Plut. Mor. p. 967 C: *ὥστε μὴ πάνυ θαυμάζειν τοῦ Ἡρακλέους, εἰ τόξα μασχάλῃ ὑποθεὶς καὶ ʽ κραταιῷ — ξύλον'.* Ad scenam a Philostr. Imagg. 2, 22 p. 426 sq. et Psello p. 132 descriptam hos versus referendos esse ci. O. Iahnius *Berichte über d. Verhandl. d. Sächs. Ges. d. Wissensch., philol.-histor. Cl.* 1853 p. 139.

345

ὅδ' αὖτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος.

Plut. Mor. p. 1076 E: *ἀλλὰ πᾶν μὲν ἔμψυχον οὕτως ἴσχεσθαι καὶ οὕτω κινεῖσθαι πέφυκεν ὡς ἐκεῖνος* (sc. *Ζεύς*) *ἄγει κἀκεῖνος ἐπιστρέφει καὶ ἴσχει καὶ διατίθησιν, ʽ ὁ δ' αὖτ' — ἐξωλέστερος'.* Pro *ὁ δ'* praetuli *ὅδ'*. Haud dissimiles sunt Aristophanis versus, Eccl. 1053: *τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.* 1070: *τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.* Plut. 443: *Πενία — ἧς οὐδαμοῦ οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.* cf. Antiphanes Com. 3 p. 86: *τούτου γὰρ οὐδὲν*

ἐστιν ἐξωλέστερον. Diphilus Com. 4 p. 415: *οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον.*

346

κλίθητι καὶ πίωμεν· οὐ καὶ σιτία
πάρεστιν; ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει.
οἱ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν, ἐν δ' ἐκίρνατο
οἶνος· φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις·
ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης
ὁ Φοῖβος οὐ προσῳδά· τήν τ' ἐναύλιον
ὠθῶν τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην.

Plut. Mor. p. 1098 C: *οἱ θεράποντες ὅταν Κρόνια δειπνῶσιν ἢ Διονύσια κατ' ἀγρὸν ἄγωσι περιιόντες, οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὀλολυγμὸν ὑπομείναις — τοιαῦτα ποιούντων καὶ φθεγγομένων· 'τί κάθῃ — φίλην'.* Comico poetae hunc locum tribuerunt Bergkius et Meinekius (vol. 4 p. 676), mihi et oratio et metrum tragoediam videntur arguere. vs. 1 *τί κάθῃ* libri, *κλίθητι* Meinekius coll. Eur. fr. 692, 1. *σῖτα* libri, *σιτία* Bergkius. vs. 5 *ὑμνεῖ* libri, *ὑμνεῖτο* Meinekius. vs. 7 *ἐξέκλαξε* libri, *ἐξέκλαγξε* Bothius.

347

οὐκ ἔστιν αὐτῶν μέτρον ὁ τοῦ βίου χρόνος.

Plut. Mor. p. 1098 E: *τῶν δὲ πρὸς τὸ καλὸν ὁρμῶν καὶ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ τιμὴν καὶ χάριν 'οὐκ ἔστιν — χρόνος'.* Fortasse non tragici est poetae versus, sed quod Wyttenbachius coniecit, Menandri.

348

Κρητικοὺς αὐλοὺς θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ

Plut. Mor. p. 1104 D: *καὶ ὅπλα καὶ σκεύη καὶ ἱμάτια συνήθη τοῖς τεθνηκόσι, καὶ ὡς ὁ Μίνως τῷ Γλαύκῳ 'Κρητικοὺς — νεβροῦ' συνθάπτοντες ἥδιον ἔχουσι.* Versum ex Euripidis Polyido depromptum esse ci. Valck. Diatr. p. 203. *Κρητικῆς αὐλοὺς θανόντι* proposuit Heckerus.

349

σύμμικτον ὥστε γλεῦκος αὐλητήριον

Plut. Mor. p. 1109 E: *οἱ πᾶν μὲν τὸ αἰσθητὸν κρᾶμα παντοδαπῶν ποιοτήτων ἀποφαίνουσι 'σύμμικτον — αὐλητήριον'.*

350

ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Plut. Mor. p. 1124 F: *χλευάζουσι δὲ ταῦτα καὶ γελῶσιν 'ἔστιν — ὁρᾷ'.* Idem versus extat in Men. mon. 179 et in novicii poetastri loco, quem Philemoni tribuit Iustinus Martyr vol. 1 p. 120, Diphilo Clemens Alex. Strom. V p. 721 Euseb. P. E. p. 684 A Theodoretus

vol. 4 p. 854. Respicit Polybius 24, 8, 3 (Suid. v. *δίκης ὀφθαλμός* et *ἔστι τις*): *διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ἔστι τις Δίκης ὀφθαλμός, ἧς μηδέποτε δεῖ καταφρονεῖν.* item fortasse auctor epigr. in Anth. Pal. 7, 357: *ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα.* Cf. Dionys. fr. 5 Eur. fr. 509, 2 adesp. fr. 410.

351

σοφοὶ σοφοὺς σώζουσιν, ἢν ὦσιν σοφοί.

Plut. V. Anton. c. 80: *ὁ δὲ* (sc. *Φιλόστρατος*) — *Ἀρείῳ παρηκολούθει τοῦτον ἀεὶ τὸν στίχον ἀναφθεγγόμενος ʻσοφοὶ — ἂν ὦσι σοφοίʼ.* Versum Euripideum esse iam Dobraeus coniecit.

352

σοφὸς γὰρ ἁνήρ, τῆς δὲ χειρὸς οὐ κρατῶν.

Plut. V. Aristid. c. 4: *τοὺς πρὸ αὑτοῦ γενομένους ἄρχοντας ἀπεδείκνυε* (Aristides) *πολλὰ νενοσφισμένους καὶ μάλιστα τὸν Θεμιστοκλέα· ʻσοφὸς — κρατῶνʼ.* Euripidis esse versum ci. Valck.

353

ἄδοξον, ἄκραν γλῶσσαν ἠκονημένον

Plut. Comp. Lysandri et Sullae c. 4: *τρυφὴν γὰρ οἶμαι καὶ παιδιὰν πρὸς Ἀντίοχον διαναυμαχεῖν τὸν Ἀλκιβιάδου κυβερνήτην καὶ Φιλοκλέα τον Ἀθηναίων ἐξαπατᾶν δημαγωγὸν ʻἄδοξον — ἠκονημένονʼ.*

354

ἁγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ

Pollux 1, 6: *σηκὸν τὸν τῶν ἡρώων λέγουσιν, οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ τὸν τῶν θεῶν, ὡς οἱ τραγῳδοί ʻἁγνὸν — θεοῦʼ.*

355

ἔργων μυστικῶν προφάντιδες

Pollux 1, 14: *αἱ δὲ θήλειαι ἱέρειαι, προφήτιδες καὶ ἔργων μυστικῶν προφάντιδες.* Dicendi genus tragoediam sapit, cf. Aesch. fr. p. 22.

356

ῥινηλάτην κύνα

Pollux 2, 74: *ῥινηλατεῖν τὸ τὰς ὀσμὰς ἕλκειν καὶ ῥινηλάτην κύνα ἡ τραγῳδία.*

357

στηρίγματʼ οἴκου

Pollux 3, 12: *τέκνα, φυτεύματα, γεννήματα — τροφεῖς, ταφεῖς, στηρίγματα οἴκου ἢ βίου, ἐπίκουροι ἀναγκαῖοι.* Non dubito quin *στηρίγματα οἴκου* tragicus aliquis poeta dixerit. Similiter Eur. Iph. T. 57: *στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες.* Poeta com. Charisii V p. 252 (in Ribbeckii Com. Lat. p. 105): *pater qui te tutamen fore sperarat familiae domuique columen.*

358

ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων.

Polyb. 31, 21: τὸ δὲ πιττάκιον περιεῖχε τὰς γνώμας ταύτας. 'ὁ δρῶν — φέρων'. Fortasse tragici poetae versus sicut is qui statim sequitur ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον Euripideus est (Phoen. 726).

359

[θεοὺς δὲ] καὶ λαθεῖν ἀμήχανον.

Porph. Epist. ad Marc. 21: καὶ εἰσὶν ἄγγελοι θεῖοί τε καὶ ἀγαθοὶ δαίμονες ἐπόπται τῶν πραττομένων, οὓς καὶ λαθεῖν ἀμήχανον. Porph. de Abst. 2, 24: τὸν δὲ θεὸν ἀμήχανον καὶ λαθεῖν.

360

Amelius in Porphyr. V. Plotini c. 17: ἠνάγκασμαι δ' ὡς ἔοικεν, ὥς που φησὶν ἡ τραγῳδία, ὢν φιλοπράγμων τῇ ἀπὸ τῶν τοῦ καθηγεμόνος ἡμῶν δογμάτων διαστάσει εὐθύνειν τε καὶ ἀποποιεῖσθαι. In his quae insint tragici poetae verba non video.

361

μετὰ γὰρ νοσούντων, φασί, μαίνεσθαι καλόν.

Proverb. append. 3, 87 et Suidas: μετὰ γὰρ νοσούντων μαίνεσθαί φασι καλόν· ὅτι χρὴ συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσι. ubi γὰρ et τοῖς παροῦσι om. Prov. app., φασι om. Suidas. Versum restitui φασὶ μαίνεσθαι transponens. Seneca de tranq. an. c. 15, 16: *nam sive Graeco poetae credimus, aliquando et insanire iucundum est, sive Platoni, frustra poeticas fores conpos sui pepulit.*

362

χρημάτων τε γάργαρα

Schol. Ar. Ach. 3: ψαμμακοσιογάργαρα — καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ 'χρημάτων τε γάργαρα'. Cf. Suid. v. ψαμμακοσιογάργαρα.

363

δεῦρ' ἐλθέ· σὺν σοὶ τἄλλα βούλομαι φράσαι.

Schol. Ar. Av. 1647: δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ 'δεῦρ' — φράσαι'. Cf. Eur. Ion. 1521: δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς σοι τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω.

364

ἄλλος γυναικὸς κόσμος, ἄλλος ἀρσένων.

Schol. Clem. Alex. p. 127: παρὸ εἴρηται τὸ 'ἄλλος — ἀρρένων'. Scripsi ἀρσένων.

365

γνησίων ἐπὶ σπορᾷ
παίδων

Schol. Eur. Andr. 4: *παιδοποιός*] adscriptum est in codice Ven. 471 '*γνησίων ἐπὶ σπορᾷ παίδων*' teste Cobeto, qui Euripidi fragmentum tribuit. Sic *παίδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίων* Procopius Epist. 67 in Maii Class. auct. vol. 4 p. 256, ubi *ἐπ' ἀρετῇ* editur, et alii, cf. Meinek. in Alciphr. p. 90 sq.

366

Schol. (cod. Ven. 471) Eur. Andr. 32: *ὁ μὲν Εὐριπίδης ἄπαιδα* (*ἀπο* cod.) *Νεοπτολέμῳ φησὶν εἶναι τὴν Ἑρμιόνην, ὁ δὲ Λυσίμαχος* — (sequitur Lysimachi locus, de quo cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 3 p. 339 et Stiehl. in Philol. 4 p. 104). *ταῦτα μὲν Λυσίμαχος . . . . δὲ ὁ τραγῳδοποιὸς . . . . ὕστερον δὲ Διομήδει συνοικῆσαι . . . . . [Νεοπτο]λέμῳ Ἀγχίαλον γενέσθαι . . . . δὲ ἐν μὲν Ἀνδρομάχῃ . . . . δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος . . . .* Locus pessime habitus sine aliis codicibus non poterit restitui; interim docemur Anchialum Neoptolemi et Hermiones filium tragico poetae nescio cui memoratum fuisse: quae fortasse spectant ad Sophoclis Hermionen; cf. Livii Hermiona p. 3 Ribb.: *obsecro te, Anchiale, matri ne quid tuae advorsus fuas.*

367

μήποτέ τις ἄνδρα πανόλβιον αὐδήσειε,
πρὶν ἴδῃ πῶς κεῖνος ἔχοι ποτὲ πότμον ἀπήμων.

Schol. Eur. Andr. 100: *χρὴ δ' οὔποτ' εἰπεῖν· τούτῳ συνᾴδει τὸ 'τέλος ὅρα μακροῦ βίου'. ἄλλως 'μήποτέ τις — ἀπήμων'.* vs. 2 *ἐκεῖνος* libri, *κεῖνος* Cobetus.

368

ἐν πρώτοις ἄγω

Schol. (cod. Vat. 909) Eur. Med. 1016: *ἀγῆλαι — δηλοῖ καὶ τὸ τιμῆσαι. ἄγειν γὰρ τὸ τιμῆσαι φησὶν ἐν πρώτοις ἐγώ· καὶ 'ἠγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ'.* Extrema Sophoclis sunt verba Oed. R. 775, in praegressis latere fragmentum tragicum vidit Meinekius, qui *ἐγώ* in *ἄγω* mutavit.

369

. . Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.

Schol. B Il. *Α*, 175: *καὶ παροιμία 'Ζεὺς κατεῖδε — διφθέρας'.* Idem proverbium afferunt Zenob. 4, 11 Greg. Cypr. cod. Leid. 2, 19 cod. Mosq. 3, 53 Diogenianus 4, 95 a. *ὁ Ζεὺς* ci. Valck. *εἰς τὰς*] *ἐπὶ* Diogen. Aeschyli esse versum ci. Valck.

370

ὡς αἰσχρόν ἐστι καὶ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων
κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν.

Schol. BLV Il. *Β*, 269: *τὸ πρόσωπον τοῖς δάκρυσιν ἀμορφώσας, 'ὡς αἰσχρόν — ὁρᾶν'.* vs. 1 *μὴ* ed. Bekk., *καὶ* ed. Bachm. Ex Eu-

ripidis Syleo locum esse petitum ci. Fritzschius in Ar. Thesm. p. 157.

371

θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται,
ἀλλ' ὡς λέβης . . μείζονος δεῖται πυρός.

Schol. BLV Il. *Γ*, 414: *τὸ ἀνεξίκακον δὲ τῆς θείας ἐδήλωσε φύσεως· 'θεὸς — πυρός'.* vs. 1 *θεὸς γὰρ* libri, *θεὸς δ'* scripsi. vs. 2 *λέβης τις* ci. Porsonus.

372

ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός.

Schol. ADV Il. *H*, 93: *καὶ παροιμία 'ὅ τοι — κακός'.* Eust. Il. p. 667, 41: *θρασὺς γὰρ πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός, κατὰ τὴν παροιμίαν.* Verba *ἐκ πολλοῦ* suspecta.

373

λαγὼ βίον ζῇς ὁ πρὶν ἄτρομος λέων.

Schol. Il. *K*, 360 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 12, 17 (Eust. Il. p. 811 sq.): *δοκεῖ δὲ Ἀττικοῖς φίλος εἶναι ὁ ἐν δυσὶ συλλαβαῖς λαγώς — καθὰ δὴ ὁ γράψας τὸ 'λαγὼ — λέων'. ὁ πρὶν] ὢν πρὶν* probabiliter ci. Wagner. Ceterum cf. *λαγὼ βίον ἔζης* Demosth. de Cor. § 267, *λαγὼ βίον ζῶν* Lucian. Somn. 9 vol. 1 p. 13 sq. Dio Chr. 66, 24.

374

τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων
τῆς δειλίας σημεῖα κοὐχὶ τοῦ θράσους.

Schol. V Il. *N*, 291: *καὶ ὁ Λυσίας τὸν Ἰφικράτην ποιεῖ λέγοντα 'τραύματα ἔχων οὐχ ἑτέρων ἐπ' ἐμὲ ἐρχομένων, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιών'. ἀνδρογύνης καὶ ἔτ' ὀλίγα τραύματα ἐξόπισθεν ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα καὶ οὐχὶ τοῦ θράσους.* Tragici aut comici fragmentum in extremis verbis latens agnovit Meinekius Com. 4 p. 687. Verba *ἀνδρογύνης καὶ ἔτ' ὀλίγα* nondum emendata, temptabam *ἀνδρογύνης καὶ τὸ λεγόμενον.* Prellerus Philol. 3 p. 522 ci. *Μένανδρος Ἀνδρογύνῃ ἢ Κρητί 'ὅλωλα τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων' κτέ.*

375

ἄνθρωπον ἦθος

Schol. Il. *Ω*, 58: *τοὺς δὲ Ἀττικοὺς καὶ Δωριέας τοῖς κυριωτέροις χρῆσθαι ἀντὶ κτητικῶν, Ἕλληνα στρατὸν ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικόν, καὶ ἄνθρωπον ἦθος ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπινον, καὶ Ἑλλάδα διάλεκτον.*

376

ἥλιος,
ὃς [δὴ] δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς
φθίνει τε.

Schol. Od. Σ, 367: ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ 'ἥλιος ὃς διὰ γῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς φθίνει τε'. Correxi δι' αὐγῆς cum Lobeckio in Soph. Ai. p. 90 et δὴ addidi.

377

καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους

Schol. Pind. Nem. 3, 127: λέγει δὲ οὐχ ὅτι γέρων ἦν τὴν ἡλικίαν οὐδὲ γὰρ παῖς· ἀλλ' ὡς ὁ τραγικός 'καὶ παιδὶ — τρόπους', πάσῃ ὁμιλῆσαι ἡλικίᾳ δυνάμενος.

378

σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν
Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος.

Schol. Pind. Pyth. 8, 73: ὅτι δὲ Λυγκέως Ἄβας, ἐξ ἐκείνου δῆλον 'σφαγὰς — τυραννίδος'. Locus Euripideae tragoediae prologum sapit, ut Boeckhius iudicat.

379

ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά,
τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται.

Schol. Soph. Ant. 620: κλεινὸν ἔπος πέφανται τὸ 'ὅταν — βουλεύεται'. Verbis 'ὅταν — πρῶτον' utitur Athenagoras Legat. pro Christ. c. 22 p. 106, ubi δ' libri om.

380

μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος

Schol. Soph. El. 139: καὶ Αἰσχύλος 'μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ'. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος. Eadem Suidas v. πάγκοινος. Verba μόνος οὐ δέχεται κτἑ. poetae sunt, utrum tragici an lyrici incertum. μόνος om. Suid. μέρος] an μέλος leg.?

381

ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν λόγον.

Schol. Soph. El. 1437: δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γε· μὴ ἀνατεταμένως φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐλαφρῶς. ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν τὸν λόγον. Agnovit versum G. Wolffius de Soph. schol. Laur. p. 24. ἐν τῷ] ἔν τοι scripserim.

382

ἀεὶ δ' ὁρῶντί τ' ὀξὺ καὶ τυφλὸς ἦν·
θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας ἐπέμπομεν πατρὶ
. . περισσὸν ὦμον ἔκκριτον γέρας.
τὸ δή γε σῦν κόψαντες, οὐ μεμνημένοι,
λήσειν δοκοῦντες, ἀντὶ τοῦ κεκομμένου
ἐπέμψαμεν βόειον. ὁ δὲ λαβὼν χερὶ

ἔγνω ἐπαφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε·
τίς μοι τόδ' ἀντόμοιον μισητὸν κρέας
πέμπων; γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι
θύοντες ὕβρει· 'τυφλὸς οὔτι γνώσεται',
οὕτω λέγοντες. ὦ θεοί, μαρτύρομαι
ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς καὶ κατεύχομαι κακὰ
αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν.
χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χρόα
σφάζοιεν ἀμφὶ κτήμασιν βασιλικοῖς.

Schol. Soph. Oed. C. 1375: *οἱ περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοί ποτε — ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν — καὶ ἔοικεν τὸ τῆς ἱστορίας ἥκειν ἐπὶ πολλούς, ὡς καὶ παρά τινι αὐτὰ κεκτῆσθαι* (*ἐκτεθεῖσθαι* ci. Dindorfius) *πρὸς τὸ γελοιότερον διὰ τούτων 'ἀεὶ δ' — βασιλικοῖς'.* vs. 1 *ἀεὶ δ'*, *ὁρῶν γὰρ ὀξὺ καὶ τυφλός περ ἦν* ci. Hermannus, mihi versus interpolatus videtur. vs. 2 *γὰρ* delet Hermannus. *ἀπαρχὰς*] *ἄπαρ*[χ] L. *κρέας*] *γέρας* L. vs. 3 initio lacunam indicavi. vs. 4 *τὸ δή γε* interpolatori tribuo. *συγκόψαντες* vulgo, *σῦν κόψαντες* scripsi. vs. 5 *κεκομμένον* L. vs. 8 *ἀντόμοιον*] *ἀντ' ὤμοιο* Dindorfius, videtur aliud quid latere. vs. 9 *γέλω δή με* cod. vs. 10 *οὗτοι* ante Brunckium. vs. 13 *αὐτοὺς* L, *ἀντὶ* scripsi. *τόσσα σχέθειν* L. vs. 15 *κτήμασιν τυραννικοῖς* probabiliter ci. Elmsleius, *κτήμασιν βαληνικοῖς* Bergkius. De auctore versuum magna est dissensio: quinto sextove vel inferiori saeculo qui tribuunt, ut alia taceam, exitus versuum omnino neglexerunt; Bergkius Pratinae esse locum coniecit proponens *ὡς καὶ Πρατίναν αὐτὰ ἐκτίθεσθαι.* Certe e dramate satyrico locum repetitum esse crediderim.

383

καὶ τοῦτο τοὔπος ἐστὶν ἀνδρὸς ἔμφρονος,
ὅταν καλῶς πράσσῃ τις, ἐλπίζειν κακά.

Schol. Soph. Trach. 296: *γνωμολογεῖ ὁρῶσα τοὺς αἰχμαλώτους. 'καὶ τοῦτο — κακά'.* vs. 1 *εὔφρονος* L, *ἔμφρονος* Triclinius.

384

Seneca Epist. 115: *nec apud Graecos tragicos desunt qui lucro innocentiam salutem opinionem bonam mutent:*

sine me vocari pessimum, ut dives vocer.
an dives omnes quaerimus, nemo an bonus.
non quare et unde, quid habeas tantum rogant.
ubique tanti quisque quantum habuit fuit.
quid habere nobis turpe sit quaeris? nihil.
aut dives opto vivere aut pauper mori.
bene moritur qui dum moritur lucrum facit.

Vs. 1 Graece servatus est (v. adesp. fr. 147, 1), ceteros ut indagarem non contigit. Extremi duo versus fuisse videntur

ἢ πλούσιος ζῆν ἢ πένης θνήσκειν θέλω.
καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς θανεῖν κέρδος φέρει.

Cum altero versu cf. Men. mon. 291: *καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν* (*οἷς τὸ ζῆν ὕβριν* Corp. Inscr. 3902*r* vol. 3 p. 29) *φέρει*. Quae subicit Seneca, *pecunia ingens generis humani bonum*, Euripidea sunt (fr. 326).

385

δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν,
τοῖς δ' ἔχθος εἶναι.

Sextus Emp. p. 21, 4: *ἀλλὰ καὶ ἡ τραγῳδία μεστὴ τῶν τοιούτων ἐστί· λέγει γοῦν 'εἰ πᾶσι — ἔρις'* (Eur. Phoen. 499 sq.), *καὶ πάλιν 'δεινόν — εἶναι'*.

386

σωτῆρες εὐσέλμων νεῶν

Sextus Emp. p. 411, 1: *καὶ τούτῳ συμφωνεῖ τὸ τοὺς Διοσκούρους ἀγαθούς τινας εἶναι δαίμονας σωτῆρας εὐσέλμων νεῶν.*

387

κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνήρ.

Sextus Empir. p. 663, 30: *'κάλλιστα — ἀνήρ'*. Poetae nomen Sextus non addidit, Euripidis esse versum inde coniecerunt, quod aliquot huius poetae loci praecedunt.

388

τολμῶ κατειπεῖν, μήποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί·
κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες ἐκπλήσσουσί με.

Simplicius in Epictet. p. 357: *καὶ χώραν διδόναι τῇ τραγῳδίᾳ λέγειν 'τολμῶ — με'*. Eundem locum servavit Olympiod. in Plat. Gorg. *Archiv für Philol. u. Paedag.* vol. 14 p. 257. vs. 1 *κατειπεῖν* Simpl., *γὰρ εἰπεῖν* Olymp. vs. 2 *ἐπιπλήττουσί* Simpl., *ἐκπλήττουσί* Olymp.

389

σημεῖα καὶ γὰρ ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ,
ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος.

Socrates Hist. Eccl. 7, 33 p. 306 C: *καί τις τῶν παρόντων οὐ καλὸν ἔλεγε σημαίνειν τὸν μολυσμὸν τοῦ ναοῦ, ἐπιλέγων ἀρχαίου τινὸς ποιητοῦ δύο ἰάμβους 'σημεῖα — μύσος'*. Similiter Nicephorus Callistus Hist. Eccl. 14, 32 vol. 2 p. 505 D. vs. 1 *γὰρ τὰ τοιαῦτα* Socr., *καὶ γὰρ ταῦτα* Niceph., fortasse *γάρ τοι ταῦτα* leg. vs. 2 *ἐν* Socr., *τι* Niceph.

390

Ἀκτίτου πέτρα

Steph. Byz. p. 64, 15: Ἀκτή. οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο — τὸ ἐθνικὸν Ἀκταῖος — καὶ Ἀκτίτης, ἐξ οὗ τὸ 'Ἀκτίτου πέτρα' ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ. ἀκτίτ RV.

391

Βαρκαῖον αἶπος

Steph. Byz. p. 159, 15: *Βάρκη, πόλις Λιβύης — Βαρκαῖον τὸν Λίβυν φασί. 'Βάρκαιον ἔπος'. αἶπος* restituit Meinekius.

392

Φασιανὸν νάπος

Steph. Byz. p. 661, 5: *Φᾶσις, πόλις τῆς Αἴας πρὸς τῷ Φάσιδι ποταμῷ ἐν Κόλχοις — τὸ ἐθνικὸν Φασιάτης καὶ Φασιατικός καὶ Φασιανός — καὶ Φασιανή θηλυκὸν καὶ 'Φασιανὸν νάπος' οὐδετέρως.* Verba *Φασιανὸν νάπος* ex Sophoclis Colchidibus petita esse ci. Meinekius.

393

ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διῴκησ᾽ ὄντα πρὶν πεφυρμένον
θηρσίν θ᾽ ὅμοιον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
ἀριθμὸν εὕρηκ᾽ ἔξοχον σοφισμάτων.

Stob. Ecl. 1, 1, 1 p. 4: '*ἔπειτα — σοφισμάτων*'. Adhaerent haec loco Aeschyleo (Prom. 454—459). vs. 3 et 4 fortasse respicit Plato Reip. VII p. 522 D (cuius verba repetit Theo Smyrn. Arithm. c. 1 p. 7): *παγγέλοιον οὖν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγῳδίαις Παλαμήδης ἑκάστοτε ἀποφαίνει. ἢ οὐκ ἐννενόηκας ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὑρὼν τάς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ τἄλλα πάντα, ὡς πρὸ τοῦ ἀναριθμήτων ὄντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς ἔοικεν, οὐδ᾽ ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότος, εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἐπίστατο;* Platonem sequitur Aristides vol. 2 p. 340: *ὡς μὲν γὰρ ἡ τραγῳδία φησίν, οὐδὲ τῶν βοσκημάτων οὐδὲν διέφερον πρὶν ἐκείνῳ* (Palamedi) *συγγενέσθαι. οἱ δὲ τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ σύμπαντας ἂν αὐτοὺς ἀριθμῆσαι ἢ τὰς ναῦς ὁπόσαι τινὲς ἦσαν ἃς ἦγον, ὥστ᾽ οὐδ᾽ ὁπόσοι τινὲς αὐτοῖς εἰσὶν οἱ βασιλεῖς ὅ τε Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος ἔμελλον εὑρήσειν, οὐδέ γε, ὡς ἔοικεν, ἐκεῖνοι τοὺς αὑτῶν πόδας ἢ καὶ τὰς χεῖρας ἑκάτερος, μὴ ὅτι τὴν στρατιάν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν Πλάτων τε ἡμῖν προσπαίζει τοὺς τραγικοὺς καὶ ἡμεῖς συνεπαίξαμεν.* De verbis *οὐδὲ τῶν βοσκημάτων οὐδὲν διέφερον* inepte Schol. Aristid. p. 702: *τοῦτο ἐν Αἰσχύλῳ Προμηθεὺς λέγει περὶ τοῦ ἀνθρωπείου γένους.* Recordabatur qui haec scripsit Aeschylei loci Prom. 452: *κατώρυχες δ᾽ ἔναιον ὥστ᾽ ἀήσυροι μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.* Euripidis (cf. fr. 582) esse versus supra scriptos ci. Hermannus. cum vs. 2 sq. cf. Eur. Suppl. 201: *βίοτον ἐκ πεφυρμένου καὶ θηριώδους — διεσταθμήσατο.* vs. 4 simillimus Aesch. Prom. 459: *καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς.*

394

ὁ γὰρ θεὸς μέγιστος ἀνθρώποις νόμος.

Stob. Ecl. 1, 2, 5 p. 26: 'ὁ γὰρ — νόμος'. μόνος] νόμος AV.

395

Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν

Stob. Ecl. 1, 2, 9 p. 28: 'Ζεὺς — νωμῶν'. νέμων] νωμῶν A.

396

θεοῦ θέλοντος ἀνυτὰ πάντα γίγνεται.

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 34: 'θεοῦ — γίγνεται'. θέλοντος] θελοσ A. μέτα] μετὰ A, ἀνυτὰ scripsi. γίνεται A.

397

τί δ' οὐ γένοιτ' ἂν θεοῦ ἐφιέντος τύχη;

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 34: 'τί δ' — τύχη;' θεοῦ γ' ἐφιέντος Wagnerus, fortasse θεῶν ἐφιέντων praestat. τύχη ante Gaisfordum.

398

Ζεὺς ἔσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν.

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 34: 'Ζεὺς — τροφήν'.

399

ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει.

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 34: 'ἄνευ — σθένει'. οὐδ' ἂν — σθένοι ci. Meinekius.

400

θείᾳ προνοίᾳ πάντ' ἐγέννησεν φύσις.

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 36: 'θείᾳ — φύσις'.

401

θνητοῖσιν ἀνθρώποισι καταφυγὴ θεοί,
[καὶ τἀμπλακήματ' ἔρχεται θεοὺς ἔπι]
ὅθεν λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες
σωτηρίαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας.

Stob. Ecl. 1, 2, 20 et 21 p. 38: 'θνητοῖσιν — δυσπραξίας'. vs. 2 θεὸς ἔπι A, θεοὺς ἔπι Iacobsius. versum mihi suspectum uncis inclusi. vs. 4 ἀπηλ῀ ἐκ δυσπραξίαν A.

402

νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός,
ἀλλὰ σαφὴς ὅτι καὶ τὰ βροτοῖς
Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει,
καθελὼν μὲν δοκέοντ',
ἀδόκητον δ' ἐξαεί ων.

Stob. Ecl. 1, 2, 22 p. 40: ‘νῦν — ἐξαιρῶν’. vs. 1 οὐκ ἔστι A, οὐκέτι ed. Heeren. vs. 2 ἀλλ’ ἀσαφὴς libri, σαφὲς ἀλλ’ ci. Heeren, ἀλλὰ σαφὴς λόγος ἔσθ’ Bergkius Lyr. p. 1074. καὶ τὰ corruptum. vs. 5 ἐπαείρων Heeren.

403

φθείρει γὰρ ἡ πρόνοια τὴν ἀβουλίαν.

Stob. Ecl. 1, 3, 4 p. 106: ‘φθείρει — ἀβουλίαν’.

404

οὐ δῆκταί πως κύνες οἱ θεοί,
ἀλλ’ ἡ Δίκη γὰρ καὶ κατὰ σκότους βλέπει.

Stob. Ecl. 1, 3, 6 p. 106: ‘οὐ — βλέπει’. vs. 1 πῶς A, γ’ ὅπως Grotius. οὐ λαθροδῆκταί γ’ εἴσ’ ὅπως κύνες θεοί ci. Blomfieldus, sed λαθροδήκτης Atticis certe ignotum (cf. Phryn. Bekk. p. 50, 32); medelam desidero. vs. 2 κατασκόπους A, unde κατασκότους scripserim.

405

οὐχ εὕδει Διὸς
ὀφθαλμός, ἐγγὺς δ’ ἐστὶ καίπερ ὢν πρόσω.

Stob. Ecl. 1, 3, 9 p. 106: ‘οὐχ — πόρρω’. vs. 1 εὕσει ed. vs. 2 πόρρω libri, πρόσω Huschkius.

406

οὐ γάρ τις οὐδὲ χρημάτων ὑπεργέμων
νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται,
ἀλλ’ ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ
τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ’ ἔχουσ’ ἐνήλατο.

Stob. Ecl. 1, 3, 10 p. 108: ‘οὐ γάρ — ἐνήλατο’. vs. 1 οὔτε χρημάτων ὑπεργεγώς libri, corr. Wagner. vs. 2 γηράσκεται libri, γηράσεται Grotius.

407

τὸ μὴ δίκαιον ἔργον οὐ λήθει θεούς.

Stob. Ecl. 1, 3, 11 p. 108: ‘τὸ — θεούς’.

408

δαίμων βροτοῖσι πόλλ’ ἀνευρίσκει κακά.

Stob. Ecl. 1, 3, 12 p. 108: ‘δαίμων — κακά’. Cf. Eur. fr. 269: δεινὴ πόλις νοσοῦσ’ ἀνευρίσκειν κακά.

409

λύπας μὲν ἀνθρώποισιν, ὦ γύναι, θεοὶ
τοῖσιν διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσ’, ἐπεὶ
οὔ σφιν πονηρόν ἐστιν

Stob. Ecl. 1, 3, 14 p. 110: ‘ταύτας μὲν — ἐστιν’. In libris haec

cohaerent cum Eur. fr. 508. vs. 1 ταύτας ed., αὔτας VA., λύπας scripsi. vs. 2 τοῖσι libri, τίσεις Grotius, fort. πᾶσιν leg.

410

ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν.

Stob. Ecl. 1, 3, 16 p. 112: 'ὀξὺς — ἰδεῖν'. Idem versus extat in Men. mon. 695. ὀξὺς] εὐθὺς (h. e. εὐθὴς) Stobaei V. εἰς τὰ πάντ'] ἔσθ' ἅπαντ' malim, cf. adesp. fr. 350. πάντ' ἰδεῖν] πάνθ' ὁρᾶν Men. mon.

411

ἔσθ' ὡς ἔοικεν, ἔστιν οὐχ ὁρώμενον
τοῖς ζῶσιν ἡμῖν οὐδὲ προσδοκώμενον
δαιμόνιον, ᾧ μέλει τι τοῦ θνητοῦ βίου.

Stob. Ecl. 1, 3, 17 p. 112: 'ἔσθ' ὡς — βίου'. vs. 1 ἔσθ' ὡς] ἑστὼς A. ὁρώμενος V. vs. 2 προσδοκώμενος V. vs. 3 μέλλει A. τι] τί A, τὰ ed. Heeren.

412

ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον, οὐχ ὁρωμένην
εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ·
ἑξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

Stob. Ecl. 1, 3, 28 p. 120: 'ὁρᾷς — ὕστερον'. Eosdem versus habet Theophilus ad Autol. 2, 54 p. 256. Nulla ratio erat, cur Aeschylo tribuerentur (cf. quae diximus in Aesch. fr. 379). vs. 2 στείχοντι καὶ] στίχοντι Theophili codex B. vs. 3 δ' om. Theoph. ὀπηδεῖ] ὁπηδεῖ Stobaei cod. A, ὀπάζει Theoph., ὀπαδεῖ scripsi. ἄλλοθ'] ἄλλο δ' Stobaei cod. A et Theoph. Stobaeus et Theophilus subiciunt hos versus: οὐδὲν καλύπτει νὺξ (τῶν Stob.) κακῶς εἰργασμένων, ὅ τι δ' (δ' om. Theoph.) ἂν ποιῇς ἀεὶ (δεινὸν Theoph.) νόμιζ' ὁρᾶν τινα (τινας Stob.), quos Menandri esse ci. Hermannus.

413

ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω.

Stob. Ecl. 1, 3, 30 p. 122: 'ἐχθρὸς — σέβω'.

414

μόνη ἐστὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη.

Stob. Ecl. 1, 3, 41 p. 128: 'μόνη — Δίκη'. μόνη ἐστὶν] μόνοις τῖν' A. θνητοῖς] ἀνθρώποις A.

415

μὴ μουσοποίει πρὸς τὸ νηπιώτερον·
πόρρω γὰρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν κλύει.

Stob. Ecl. 1, 3, 42 p. 128: 'μὴ — κλύει'. vs. 1 μηδὲν σὺ ποίει

ci. Grotius. μήπου σὺ ποίει Heeren. vs. 2 habet Plut. Mor. p. 1124 F sic scriptum: πέλας γὰρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

416

ὅστις λέγει κακὰ φρονῶν, σιγῇ στένει.

Stob. Ecl. 1, 3, 43 p. 128: 'ὅστις — στένει'. κακὰ] κακὰν A, unde κάκ' ἀφρονῶν ci. Gaisfordus, malim κάκ' εὖ φρονῶν.

417

ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

Stob. Ecl. 1, 3, 44 p. 128: 'ἄγει — δίκην'. Idem versus extat in Men. mon. 14 et Vit. Aesop. p. 46, 9.

418

τὸ δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους·
ἄφρονες δ' ὁπόσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ'
ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές·
μέγα γὰρ ὄμμα δαιμόνων οἷς τίνουσ'
ἀμοιβὰς κακῶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 45 p. 128: 'τὸ δὲ — κακῶν'. ab vs. 2 novum fragmentum ordiuntur AVE. vs. 3 τὰς ἀδίκου βιωτὰς A. ἀφανὲς om. A. vs. 3 μέγα καὶ] μέγα γὰρ A.

419

Δίκας δ' ἐξέλαμψε θεῖον φάος

Stob. Ecl. 1, 3, 48 p. 130: 'Δίκας — φάος'. Cohaeret hic versus in libris cum Soph. fr. 18. ὅσιον libri, θεῖον Cobetus Var. Lect. p. 9.

420

ὁσίᾳ δ' ἀνάγκη πολεμιωτάτη θεός.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 d p. 154: 'ὁσία — θεός'. ὁσία ed., ὁσίᾳ scripsi. πολεμικωτάτη] πολεμιωτάτη AV.

421

οὐδεὶς ἀνάγκης μεῖζον ἰσχύει νόμος.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 e p. 154: 'οὐδεὶς — νόμος'.

422

μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται
Μοῖρ' οὐδ' ἐν ἀνθρώποισιν, ἀλλ' αὐτὴ κρατεῖ.

Stob. Ecl. 1, 5, 8 p. 170: 'μόνη — κρατεῖ'. vs. 2 αὐτῆς vulgo, αὐτὴ scripsi.

423

ὦ Μοῖρα κεδνῶν καὶ κακῶν κυνηγέτι

Stob. Ecl. 1, 5, 9 p. 170: 'ὦ — κυνηγέτι'.

424

A. ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών;
B. οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται.

Stob. Ecl. 1, 5, 13 p. 174: 'ἔζης — βιάζεται'. 'Cant. et Grot. ut codd. AE locum ἀδέσποτον relinquunt; cod. V vero in margine habet Σοφοκλ. Φαιδρ.' HEEREN. Repetita videtur ista inscriptio e praegressis (vide Soph. fr. 611).

425

ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ' ἀεὶ
καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν Τύχη
μερίδα.

Stob. Ecl. 1, 6, 6 p. 196: 'ἡ τὰ — μερίδα'. vs. 1 ἐπισκοποῦσα V, ἐπισκοπεῖ AE, ἐπισκοποῦσ' ἀεὶ Iacobs.

426

πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν,
τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην·
μόνη διοικεῖν οὖν ἅπαντα βούλεται.

Stob. Ecl. 1, 6, 16 p. 202: 'πάντων — βούλεται'. vs. 3 γοῦν malim. Chaeremoni, cuius praemittitur fr. 19, locum tribuit codex V teste Heerenio.

427

μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος.

Stob. Ecl. 1, 8, 11 p. 228: 'μετὰ — χρόνος'. Mira haec est sententia, atque in summa similitudine vehementer discrepat Men. mon. 347: μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις.

428

ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνος
δείξει· μόνος γάρ ἐστιν ἀνθρώπων κριτής.

Stob. Ecl. 1, 8, 27 p. 236: 'ἀλλὰ — κριτής'. Videtur Chaeremonis locus, cuius cf. fr. 21.

429

χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται.

Stob. Ecl. 1, 8, 29 p. 236: 'χρόνῳ — κρίνεται'. Chaeremoni versum tribuit Canter. χρόνῳ] νόμῳ Men. mon. 368, ubi mox γίνεται.

430

ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Stob. Ecl. 2, 6, 7 p. 252: τὰς τοιαύτας φωνάς 'ἐμοῦ θανόντος — καλῶς ἔχει'. vs. 1 habent Sueton. Ner. c. 38 Dio Cass. 58, 23 (Iohan-

nes Antioch. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 570) Prov. append. 2, 56 Anecd. Paris. vol. I p. 398, 29. cf. Cic. de Fin. 3, 19, 64: *vox inhumana et scelerata ducitur eorum qui negant se recusare quominus ipsis mortuis terrarum omnium deflagratio consequatur, quod vulgari quodam versu Graeco pronuntiari solet.* Senec. Clem. 2, 2: *cui Graecus versus similis est [eius] qui se mortuo terram misceri ignibus iubet.* vs. 2 recurrit in Iulian. Or. VIII p. 242 B: *δάκνομαι ὅτι σοι τῶν ἄλλων ἕνεκα λέγειν δυναμένῳ ʻοὐθὲν — ἔχειʼ, μόνος εἰμὶ λύπης αἴτιος. οὐθὲν* Iulianus et Stob.

431

ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς.

Stob. Flor. 3, 1, vide Aeschyli fr. 381.

432

οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.

Stob. Flor. 4, 15, quem locum attulimus in Chaerem. fr. 26. Aeschyli esse hunc versum ci. Hermannus.

433

ἔμβα, πορθμίδος ἕρμα.

Teles in Stob. Flor. 5, 67 p. 161: *ὥσπερ ἐκ συμποσίου ἀπαλλάττομαι οὐθὲν δυσχεραίνων, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ βίου, ὅταν ὥρα ᾖ· ʻἔμβα πορθμίδος ἔρυμαʼ.* Tragici poetae verba agnovit Gaisfordus. *ἔρυμα* in *ἕρμα* mutavi.

434

θάλλουσα λυπῇ τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας

Stob. Flor. 5, 127: *ʻθάλλουσα — ὑπέρφροναςʼ.* Versus lemmate carens subicitur loco Platonis. Verba non intellego.

435

ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι,
ἐνταῦθ᾽ ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν·
διδάσκαλος γὰρ ηὐτέλεια τῶν σοφῶν
καὶ τῶν ἀρίστων γίγνεται βουλευμάτων.

Stob. Flor. 17, 5: *ʻὅσοι — κρατεῖνʼ.* ib. 6: *ʻδιδάσκαλος — βουλευμάτωνʼ.* Locos iungendos esse olim conieci, quam suspicionem confirmavit codex Vindob. vs. 3 *γὰρ οὖσα ἡ εὐτέλεια* libri, *γὰρ εὐτέλεια* Grotius. respicit Philostr. V. Apoll. Tyan. p. 110, 21: *εὐτέλεια γὰρ διδάσκαλος μὲν σοφίας, διδάσκαλος δὲ ἀληθείας.*

436

πόλλ᾽ ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά.

Stob. Flor. 20, 12, v. Eur. fr. 261.

437

ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ συγγένει' ὅταν παρῇ
τραχεῖα κὠξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει.

Stob. Flor. 20, 40: '*ἐν τοῖς — ἔχει*'. vs. 1 *γὰρ*] *γάρ ἡ* libri ut videtur. vs. 2 *καὶ ὀξύθυμος* libri.

438

ἀφροδίσιος [γὰρ] ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Stob. Flor. 28, 2: '*ἀφροδίσιος — ἐμποίνιμος*'. *γὰρ* addidit Grotius. omittunt et Stobaeus et qui eundem versum habent Schol. Plat. p. 959 a 18 Diogenianus 3, 37 Greg. Cypr. 1, 2 Greg. Cypr. Leid. 1, 1 Macar. 2, 69 Suidas v. *ἀφροδίσιος ὅρκος* et *ταχυβάμονας ὅρκους*. respiciunt hunc versum Plat. Sympos. p. 183 B (Stob. Flor. 63, 30) et Cornut. N. D. 24 p. 137. cf. Publ. Syr. Sent. 22 Or.: *amantis ius iurandum poenam non habet.*

439

ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόνος.

· Stob. Flor. 29, 27: '*ἅπανθ' — πόθος*'. *πόνος* Valck.

440

θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.

Stob. Flor. 30, 6, vide Soph. fr. 287. *δὲ*] *γὰρ* A. *ἀργοῦσιν*] *ἀργοῖσιν* Men. mon. 242.

441

κακὴ γὰρ αἰδώς, ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ.

Stob. Flor. 32, 3: *Διφίλου. οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς ζῷον εὐθαρσέστερον.* '*κακὴ γὰρ — κρατεῖ*'. Duo esse fragmenta et alterum poetae tragici recte iudicat Meinekius. *γ' ἀναιδὲς* libri, *τἀναιδὲς* Valck.

442

αἰσχρόν γ' ὅταν τις [ἐπὶ γλώσσῃ φυεὶς]
γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους.

Stob. Flor. 36, 12: *Μενάνδρου.* '*αἰσχρόν — λόγους*'. vs. 1 *εὐεπὴς γλώσσῃ φυεὶς* Valck., qui certe *φανεὶς* scribere debebat. *ἀξίωμ' ἔχων μέγα* aut aliquid huiusmodi requirit Cobetus Mnem. vol. 4 p. 233. Locum non Menandri, sed tragici poetae esse vidit Valckenarius.

443

ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.

Stob. Flor. 38, 2: '*ἀεὶ — φθόνον*'. Versum vulgo Dionysio tribuunt, cuius fragmento 7 adhaesit. *κέκτηνται* A.

444

ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον.

Stob. Flor. 38, 2: 'ἅπαν — ἐπίφθονον'. Cohaeret vulgo hic versus cum adesp. fr. 443.

445

ἀδικώτατον πρᾶγμ' ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος.

Stob. Flor. 38, 4: 'ἀδικώτατον — φθόνος'.

446

εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει.

Stob. Flor. 38, 6: 'εἰσίν — τρέφει'. Vide quae dixi in Dionysii fr. 8 p. 618.

447

οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς,
οὐδ' εἰ Φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος.

Stob. Flor. 38, 16: οὐδεὶς — δυσμενέστερος'.

448

χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν ἢ λέγουσιν εὖ
μὴ δυσμεναίνειν τῷ φθόνῳ νικώμενον.

Stob. Flor. 38, 17: 'χρὴ — νικώμενον'. vs. 2 δυσμεναίειν] δυσμενέειν B, δυσμεναίνειν Trinc.

449

σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν τήνδε δουλώσας ἔχεις.

Teles in Stob. Flor. 40, 8 p. 84: ἀλλὰ καὶ ὅτι μέτοικος, ὀνειδίζουσι δὲ πολλοί 'μέτοικε'. 'σὺ δ' — ἔχεις'. εὐγενὴς libri, ἐγγενὴς Valckenarius.

450

ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ
ὡς τρεῖς ἀφέντι· προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει
σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει.

Stob. Flor. 43, 3: 'ναῦν — κακὸν πόλει'. Lemma Stobaeus om., Euripidi versum primum Arsenius p. 540, 15 tribuit, quia nimirum in Stobaeo Euripidis locus praecedit. vs. 1 οὐδαμῶς] οὐχ ὁμῶς probabiliter Badham. vs. 3 πόλει libri, πέλει tacite Heathius.

451

κρεῖττόν τ' ἀμύνειν· κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς
ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς γε κατθανών.

Stob. Flor. 51, 13: 'κρεῖττόν — κατθανών'. Coaluerunt versus cum loco Eur. Andromachae, seiungere videtur (ut ait Gaisf.) codex Vindob. vs. 1 τ'] γ' scripserim. vs. 2 fortasse δυσκλεῶς, μὴ κατθανών leg.

452

τὸ νέον ἅπαν ὑψηλόν ἐστι καὶ θρασύ.

Stob. Flor. 52, 8: 'τὸ νέον — θρασύ'. Lemma om. A et fortasse M, τοῦ αὐτοῦ praebet Vindob., praecedit: *Μητροδώρου.* 'νέος φιλοδοξῶν πρώιμος πονηρία'.

453

γνῶμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοί.

Stob. Flor. 54, 1: 'γνῶμαι — τροφοί'.

454

βουλαὶ τάδ' ἐξέπραξαν, οὐ χερῶν σθένος.

Stob. Flor. 54, 2: 'βουλαὶ — σθένος'.

455

εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν
νώτισμα θηρός· εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι,
κυανωπὸν ὥς τις Ἶρις ἀντηύγει σέλας.

Plut. in Stob. Flor. 64, 31: καὶ ἡ Σφὶγξ εἶχεν ἐπαγωγὸν τὸ ποί- τρέψειε κιλμα τοῦ πτεροῦ καὶ 'εἰ μὲν — σέλας'. vs. 1 ἡλίου] ἡλίου A, ἡλίου τρέψειε B. Ex Euripidis Oedipo locum sumptum iudicavit Valck.

456

καινοῦ
δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου.

Antiphon in Stob. Flor. 68, 37: φέρε δὴ προσελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἡ ἡμέρα, αὕτη ἡ νὺξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου. μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπῳ. Verba supra exhibita poetae alicuius esse ci. Gaisfordus.

457

ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν.

Stob. Flor. 73, 6: 'ἐχθροῖσιν — ἔχειν'.

458

δεῖ πυνθάνεσθαι γάρ σε νῷν χἠμᾶς σέθεν.
τὸ μὲν μέγιστον, οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν
λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων·
ἐρᾷ γὰρ ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς·
ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη
βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ,
τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν·
τό τ' ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον.

ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διασφαλίσμασι
σώζει δάμαρτα, δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν
μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ·
ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει,
θᾶσσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται,
λάθοι δ' ἂν Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας·
καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως,
ἁνήρ τ' ἀχρεῖος χἡ γυνὴ διοίχεται.

Stob. Flor. 74, 27: *Μενάνδρου.* [*χρὴ*] *μὴ γαμεῖν γάρ, ἂν δ' ἅπαξ λάβῃς, φέρειν μύσαντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ.* '*ἐκπυνθάνεσθαι — διοίχεται*'. Menandri et tragici poetae fragmenta coaluisse vidit Piersonus in Moer. p. 275. cf. Meinek. Com. vol. 4 p. 226 sq. vs. 1 *ἐκπυνθάνεσθαί τ' ἀρσένων δ' ἡμᾶς σέθεν* libri, quod correxi; *χἠμᾶς* praeivit Iacobsius. vs. 2 *ἄνδρα χρὴ* Grotius, *ἀνδρὶ* A, *ἄνδρα ἢ* vel *ἄνδρ' ἢ* ceteri libri. vs. 5 *ἀναστρεφομένη* AB, *ἀναστροφωμένη* Vind. Voss. vs. 7 *ἐμπλήσασά τ'*] *ἐμπλήσασ'* Bentleius. vs. 9 *διὰ σφραγισμάτων*] *διασφραγίσμασι* A, *διασφαλίσμασι* scripsi. vs. 10 *σώζειν* A. *δ' ἀνδρὶ* libri (nisi quod *τἀνδρὶ* B), *δρᾶν τι* Tyrwhitt. *δὴ* om. A. *σοφῶν* A. vs. 11 cf. Eur. Bacch. 332: *νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.* vs. 14 *λάθῃ* A. *ἀργοῦ*] *Ἄργου* codex Voss. vs. 16 *ἀνήρ* libri.

459

τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει,
ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος.

Stob. Flor. 79, 7: '*τοῦ γὰρ — νικητήριος*'. Cf. Meinek. Com. 3 p. 152.

460

τοὺς εὖ γεγῶτας καὶ τεθραμμένους καλῶς
κἀν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας.

Stob. Flor. 89, 1: *Μενάνδρου.* '*τοὺς — εὐφημίας*'. vs. 1 *γεγῶτας* A, *γεγονότας* al. Non Menandri esse locum, sed tragici poetae recte iudicat Cobetus Mnemos. vol. 4 p. 233.

461

ἐγὼ γάρ, εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ,
ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν,
ὡς εὐτυχὴς ὢν καὶ κακῶς πράξων ποτέ.
πρῶτον μέν, ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς,
εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ
στέργειν θ' ὑδρηροῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς,
χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου
τοξεύματ' αἰνεῖν μὴ σκιατροφούμενος.

νῦν δ' οὐκ ἐθισθεὶς τοῦτ' ἐπίσταμαι μὲν οὔ,
φέρειν δ' ἀνάγκη· τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν
ἅπαν τε Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος,
οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ', ἀλλὰ δεῖ βίου.

Stob. Flor. 97, 17: 'ἐγὼ γὰρ — δεῖ βίου'. Praecedit Eur. fr. 287, cui hunc locum adiungunt AMVind. vs. 1 εἶχέ μ' BM. vs. 2 παρεισπονεῖν] παρεὶς πονεῖν B ut Heathius. vs. 3 εὐτυχήσων libri, εὐτυχὴς ὢν Schneidewin. vs. 6 στέργειν τ' ὑδρηροῖς ἀεὶ ὥστε Vindob. vs. 7 θέρμα M. vs. 8 σκιατραφούμενος] σκιατροφούμενος A, σκιᾷ τροφούμενος M. vs. 9 μὲν οὖν Vindob., μενοῦν M.

462

τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον
καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,
οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει,
ὅπερ διέστρεψ' ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος,
ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράσσειν δράμῃ.
ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα,
τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης
μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν.
κἂν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου,
εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν·
ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα.
πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιβάζεται,
σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη.

Stob. Flor. 105, 51: τραγικὸν ἐπεισόδιον. 'τὰ μεγάλα — ὑψώσῃ τύχη'. vs. 4 ὃ περιέστρεψεν AM, ὃ περιέτρεψεν al., ὅπερ διέστρεψ' scripsi. vs. 5 ὅταν ἐπ' ἄκρον scripserim. ibidem πράττειν libri. vs. 7 τῷ ed., τὸ AVind. Voss. τῆς] τῳ ci. Meinekius. vs. 9 κἂν] καὶ M. mox ἐλάττονος libri. vs. 10 εὐπραξίαν A. vs. 12 βιάζεται vulgo, βιβάζεται scripsi. vs. 13 τύχη] ψυχή AM.

463

σὺ δ' ὦ τεκοῦσα,
μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα.

Teles in Stob. Flor. 108, 83: καὶ ταύτην μὲν ἐπαινοῦσιν ἐντελλομένην 'σὺ δ — παρηίδα', τὴν δὲ κατακολουθοῦσαν ὠμήν φησιν ἡ δόξα. Pro ταύτην vide an Αὔγην legendum sit. σὺ δ' ὦ τεκοῦσα, μή τι σὴν | λιβάσι κατάσπενδ' – ∪ – παρηίδα ci. Meinekius.

464

γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον.

Stob. Flor. 116, 2: 'γέροντι — χρόνον'. Versus vulgo iungitur cum Eur. fr. 638.

465

μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Flor. 116, 2: 'μακρὸς — ἔχει'. Cf. annot. in Eur. fr. 638. Versus recurrit in Men. mon. 351. Simillimum est Eur. fr. 579, 3: μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους. Philem. Com. 4 p. 35: ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

466

. . *πολύς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ.*

Stob. Flor. 116, 44: Φαβωρίνου ἐκ τῶν κγ. 'πολύς — χρόνῳ'. Lemma φαβ~ praebet Vindob.

467

ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον.

Stob. Flor. 117, 1: 'ἐσθλοῦ — εὐπροσήγορον'.

468

εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος.

Strab. XI p. 497: τό τε παροιμιακῶς λεχθέν 'εἰς Φᾶσιν — δρόμος', οὕτω δεῖ δέξασθαι οὐχ ὡς τὸν ποταμὸν λέγοντος τοῦ ποιήσαντος τὸ ἰαμβεῖον οὐδὲ δὴ ὡς τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν κειμένην ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀλλ' ὡς τὴν Κολχίδα. Versum repetiit Eust. in Dionys. Per. 687.

469

χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.

Strab. XII p. 572: ὥσθ', ὅπερ ἔφην, ἔργον διορίσαι 'χωρὶς — ὁρίσματα'. Cf. Eust. Il. p. 364, 43: ὅθεν ἴσως καὶ παροιμία ἡ περὶ τοῦ δύσγνωστα τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν εἶναι ὅρια. Versum proverbialem fuisse docent Cyrill. c. Iul. II p. 67 A Gregor. Cypr. 3, 99 (cod. Mosq. 5, 16) Macar. 8, 83 Eust. Dionys. P. 809 Schol. Lucian. p. 231, utitur Greg. Naz. vol. 2 p. 20 B et p. 249 D, item in Gallandii Bibl. Patr. vol. 6 p. 434 B, et Photius Epist. 243. Eodem respiciunt Plut. Mor. p. 122 C Damascius in Phot. Bibl. p. 345 a 27 (Suid. v. χωρίς) Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* VI p. 552 VIII, 2 p. 85. Gregorius Naz. hinc effinxit χωρὶς τὰ Μήδων καὶ Λυδῶν ὁρίσματα (vol. 2 p. 209 A) et χωρὶς τὰ Μερρᾶς καὶ Σιλωὰμ ῥεύματα (Greg. Naz. in Gallandii Bibl. Patrum vol. 6 p. 434 B, cf. Append. Prov. 5, 35 Macar. 8, 84). Aeschyleum esse versum suspicatus est Hermannus in Soph. Oed. C. 808, cf. quae dixi in Aesch. fr. 266. Meinekius Philol. 3 p. 321 ingeniose coniecit ex hoc loco derivatam esse glossam Hesychii 1 p. 870: γωνορίσματα [γνωρίσματα]· τοποθεσίαι. De origine proverbii haec narrat Schol. Greg. Naz. in Catal. codd. Clark. 1 p. 37: Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀναπλέοντες ἐπλανήθησαν καὶ Φρυ-

γίαν καταλιπόντες τῇ Μυσίᾳ προσέβαλον. Τήλεφος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέους παῖς τούτους διώκων ἔλεγεν 'κεχώρισται τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν τὰ ὅρια'. τοῦτον ἐν συστάδι (συστάδη cod.) μάχῃ τιτρώσκουσιν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας· ἀλγοῦντα δὲ δεινῶς Ἡρακλέους υἱὸν αὐτὸν εἶναι μαθόντες καὶ μεταμεληθέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς ἐπισκέπτονται καὶ λόγοις παρακαλοῦσιν ἰατροὺς οἰκείους (ἰατροῖς οἰκείοις cod.) ὡς ἐνὸν ἐπιμελούμενοι. τοῦ δὲ χρηματισθέντος μὴ ῥωσθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως ἄνευ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος θεραπεύεται. Ceterum πόρρω (pro χωρὶς) Eust. in Dion. P. τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν Greg. Cypr.

470

ὀπισθόπους δίκη

Suidas: ὀπισθόπους δίκη· ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν. Dicendi genus tragoediam sapit. Gregorius Naz. vol. 1 p. 302 D: οὐδ' ὀπισθόπους ἡ δίκη, τοῦτο δὴ (adde τὸ) ποιητικόν.

471

αὔρα, θεῶν ὄχημα τιμιώτατον

Tatian. Orat. ad Gr. c. 8 p. 40: Ζέφυρος αὐτὸν (sc. Ὑάκινθον) ἐνίκησε, καὶ τοῦ τραγῳδοποιοῦ λέγοντος 'αὔρα — τιμιώτατον' ὑπὸ βραχείας αὔρας νικηθεὶς ἀπώλεσε τὸν ἐρώμενον.

472

πᾶν τοι σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει
καὶ πάντα κηλεῖ, κἂν ἀπώμοτός τις ᾖ.

Themist. Orat. XVI p. 207 sq. ubi poetarum testimonia profert, quibus sapientiam plurimum posse demonstret: 'μήτει τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφι' (Il. Ψ, 315) καὶ 'πάντα ὁ σοφὸς — ᾖ'. vs. 1 πάντα ὁ libri, πᾶν τοι scripsi.

473

ὅρκων ἐρῶσιν οὐδὲν εὐχερέστερον.

Theophyl. Simoc. Ep. 33 p. 51: σὺ δέ μοι παρῄνεις πολλά· ὅρκοις μὴ πείθου, Γαλάτεια· ὅρκων τοῖς ἐρῶσιν οὐδέν ἐστιν εὐχερέστερον. In his latere videtur iambus supra scriptus. Priora quoque verba poetica sunt, id quod apparet e codicis A scriptura: ὅρκοις πείθουσαν μὴ πιστεύει γαλάτειαν. Quomodo corrigam non habeo. Quae ibidem leguntur Epist. 67 p. 72: ἀβαρές τι γὰρ χρῆμα ὁ ὅρκος εἶναι δοκεῖ, καὶ παντὸς ἄχθους ἐστὶ δυσφορώτερον, fortasse et ipsa poetae verba referunt.

474

κλύδωνα σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον.

Theophyl. Sim. Epist. 57 p. 65: εἰ δὲ οὐκ ἐρᾷς, τί δακρύεις καὶ στένεις καὶ 'κλύδωνα — αὐθαίρετον;' Videtur tragici poetae versus esse.

475

Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ
ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας.

Tryph. *περὶ τρόπων* Rhett. vol. 8 p. 738 de metalepsi: '*Τεῦκρος — Φρύγας*'· *εἴρηται γὰρ φειδωλίᾳ ἀντὶ τοῦ ἀκριβείᾳ.* Similiter Greg. Cor. Rhett. vol. 8 p. 767 et Moschop. Opusc. p. 76. vs. 1 affert Choerob. Rhett. vol. 8 p. 808. vs. 2 *ἔστησε* libri. Sophoclis Teucro hos versus parum probabiliter vindicabat Blomfieldus.

476

οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος.

Tryph. *περὶ τρόπων* Rhett. vol. 8 p. 739 de metonymia: *ἀπὸ τοῦ εὑρήματος τὸν εὑρόντα, οἷον* '*οἶνός μ' — ὑπέρτατος*'. Similiter Georg. Choerob. Rhett. vol. 8 p. 812 Cocondrius ib. p. 786 Moschop. Opusc. p. 77. Latine expressit poeta Festi p. 153 (Ribbeck. Com. Lat. p. 106): *persuasit animo vinum, deus qui multo est maximus.*

477

παρ' οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν ἡρμηνεύμεθα.

Tzetz. Exeg. Il. p. 89 sq.: *ἡμεῖς αὐτομαθεῖς τινες καὶ θυμόσοφοι καὶ μὴ μέγα κομπάζοντες εἰδέναι τι ἐκ φιλοσοφίας καὶ φυσικῆς*· '*παρ' οὐδενὸς — ἡρμηνεύμεθα*'. ib. p. 128, 17: *καίτοιγε μηδὲν περὶ μηδενὸς .... νευμένω* (l. *μηδὲν παρὰ μηδενὸς ἡρμηνευμένῳ*) *ἢ θυμοσόφως καὶ αὐτομαθῶς ἐξ ἀναγνώσεως βιβλίων πάντων μαθόντι μοι.*

478

τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια.

Tzetz. Exeg. Il. p. 146, 22: [*ἄ*]*καιρον γὰρ ἄλλως καὶ περιττὸν τῶν* [*ἀ*]*κροατῶν καταβαρύνειν τὰς* [*ψυχὰς*] *ἐν ταῖς προοιμιώδεσι καὶ ὥσπερ* [*ἐ*]*ξαγωνίοις τῶν υποθέσεων· τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ ...* In fine *καίρια* supplevit Bachmannus. Vide quae dixi in Aeschyli fr. 204.

479

ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται,
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ . . . . . .

Vita Aesopi ed. Westerm. p. 9, 5: *καὶ ἐκέλευε μὲν αὐτοὺς γυμνωθέντας τύπτεσθαι καὶ πομπεύεσθαι λέγων* '*ὅστις — μηχανεύεται*' *αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ τοῦτο πανθάνει.* vs. 2 *αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τοῦτο δρῶν οὐ μανθάνει* proposuit Schneidewinus, qui vs. 1 *μηχανορραφεῖ* praetulerit. De sententia cf. Ennius Ribbeck. Trag. p. 51: *qui alteri exitium parat, cum scire oportet sibi paratum pestem ut participet parem.*

480

ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται.

Vita Aesop. p. 47, 23: *πάντα γὰρ θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται*. Scripsi *ἅπαντα θάλλει*, Westermannus *θάλλει δὲ πάντα* maluit.

481

ἄστυλος οἶκος

Xenarchus (Com. 3 p. 614) in Ath. II p. 63 F: *ἄστυτος οἶκος, κοὔτε* (f. *κοὔτι*) *βυσαύχην θεᾶς Δηοῦς σύνοικος — δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι*. Verba *ἄστυτος οἶκος* detorta esse e tragici poetae dictione *ἄστυλος οἶκος* verissime iudicat Meinekius comparans Leonidae Tarentini verba *κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι οἶκος*, Anth. Pal. 7, 648.

482

. . *ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα.*

Zenob. 2, 9: '*ἅπαντα — εὔκολα*'· *ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων*. Cf. Diogenianus 1, 97 Greg. Cypr. 1, 66 (cod. Mosq. 1, 63) Macar. 2, 22.

483

εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.

Zenob. 3, 56 et Suid.: '*εἰς — ἐλήλυθα*'. *ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων*. Similiter Greg. Cypr. 2, 33 (cod. Mosq. 3, 6). *ἀσθενῶν ἐλήλυθα* Zenob. et Suid., *ἀσθενῶς ἐλήλυθας* Greg. Cypr. Versum ex Eur. Philoct. repetitum suspicor, cf. Dion. Chrys. 59, 11 supra p. 484 allatum.

484

Κουρήτων στόμα

Zenob. 4, 61 et Suid.: *Κουρήτων στόμα· ἐδόκουν γὰρ εἶναι οὗτοι μάντεις, οἷον θεσπιῳδὸν στόμα*. Cf. Hesych. 2 p. 332 et Diogenian. 5, 60.

485

φόνου πτερόν

Zenob. 6, 31: *φόνου πτερόν· τὸν διὰ τῶν οἰστῶν, πτερόεντα ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον*. Similiter Diogenianus Vind. 3, 86 Phot. Lex. p. 653, 13 Suidas. Cf. Prov. append. 5, 18: *φόνου πτερὸν καὶ θανάτου πτερόν· οἰστός*.

486

ἄγανον

Anecd. Bekk. p. 335, 10: *ἄγανον· τὸ κατεαγός· ἡ πρώτη ὀξεῖα. καὶ τοῦτο τραγικώτερον τὸ ὄνομα*. Eust. Il. p. 200, 2: *ἔστι καὶ ἄγανον προπαροξυτόνως καὶ δηλοῖ τὸ κατεαγός. τραγικώτερον δέ, φησί, τὸ ὄνομα*.

487

ἀγένειος

Pollux 2, 88: *γένειον — ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἀγένειος, εἰ μὴ τραγικώτερον*.

488

ἀμφίκαυτις

Schol. Ar. Eq. 1236: *εὔστρα ἡ ὡρίμη* (*ὀρεινὴ* ante Albertium) *κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφίκαυτις παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι.* Etym. M. p. 90, 32: *ἀμφίκαυστις ἡ ὡρίμη* (*ὀρεινὴ* libri) *κριθή. ἣν ἡμεῖς εὔστραν καλοῦμεν. καὶ οὕτω μὲν οἱ τραγικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ τὸ αἰδοῖον ἀμφίκαυτις ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι.*

489

ἄνδεργμα

Hesych. 1 p. 349: *ἄνδεργμα· ὁ ἐπὶ τῆς τραγικῆς σκηνῆς παραγόμενος παράκοτος* (*παράκοπος* Guyetus). ib. p. 318 sq.: *ἀναδείγματα — καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεικνύμενα.*

490

ἀνώπια

Pollux 2, 53: *παρὰ δὲ τοῖς τραγῳδοῖς προνώπια τὰ πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἀνώπια τὰ ἄνω.*

491

βαθμοί

Hesych. 1 p. 674: *βαθμοί· ἴχνη, πόδες. καὶ δίφροι παρὰ τραγικοῖς.* Cf. Anecd. Bekk. p. 224, 3, ubi legitur *καὶ οἱ παρὰ τοῖς στρατηγοῖς δίφροι.*

492

ἐριούνης

Schol. Il. *Υ*, 33: *ἐριούνης δὲ ὁ ἐρευνητικός — οἱ δὲ τραγικοὶ τὸν καταχθόνιον.* Suspicabar in Aesch. Choeph. 124 pro ** *Ἑρμῆ χθόνιε* legendum *ἐριούνι' Ἑρμῆ χθόνιε*, cf. Ar. Ran. 1144: *οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε.*

493

Ἥρυλλος

Eust. Il. p. 989, 48: *ὅτι δὲ ὁ δηλωθεὶς Ἡρακλῆς καὶ Ἡρακλείδης ἐκαλεῖτο — ἔτι δὲ καὶ Ἥρυλλος ἐν τοῖς σατυρικοῖς, δηλοῦσιν οἱ κατὰ στοιχεῖον τὰ ῥητορικὰ ἐκθέμενοι, παρ' οἷς δῆλον καὶ ὡς ὑποκεκόρισται ὁ Ἥρυλλος ἐκ τοῦ Ἡρακλῆς.* Hesych. 1 p. 1658: *Ἥρυλλον, ὑποκοριστικῶς τὸν Ἡρακλέα.* Cf. Etym. M. p. 142, 58 p. 437, 26.

494

καθηγητής

Pollux 3, 95: *παρὰ δὲ Κέβητι καὶ καθηγητής, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς τραγῳδοῖς.*

495

μαγείαν

Phot. Lex. p. 240, 13: *μάγους· τοὺς μαγγανεύοντας. καὶ μαγείαν οἱ τραγικοὶ λέγουσι.*

496

μαίμακον

Phot. Lex. p. 241, 14: *μαίμακον· τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον. τραγικὴ ἡ λέξις.*

497

οἰκοδέγμων

Pollux 6, 11: *ὁ μὲν οὖν συνιστὰς τὸ συμπόσιον ἑστιάτωρ — ὁ γὰρ οἰκοδέγμων τραγικόν.*

498

πέλλη

Pollux 10, 78: *ἰστέον δὲ ὅτι τὴν λεκάνην πέλλιν οἱ τραγῳδοὶ καλοῦσιν.* Videtur *πέλλην* scribendum esse.

499

στολοκρατές

Hesych. 2 p. 1273: *στολοκρατές· τὸ τῆς Ἰοῦς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα.*

500

ταλαπείριος

Phot. Lex. p. 567, 16: *ταλαπείριον· οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.* Eadem fere Etym. M. p. 744, 50. Num haec vere dicta sint dubito; facilius *ταλαιπαθές* (Phot. Lex. p. 567, 14) tragicum crediderim.

501

ὑπέρτερος

Schol. B Il. *Λ*, 786: *γενεῇ μὲν ὑπέρτερος] οὐ λέγει ὅτι τῇ γεννήσει σοῦ ἐστὶν ὑπερέχων, ἵν' ᾖ πρεσβύτερος, ὥς τινες τῶν τραγικῶν ἤκουσαν· πῶς γὰρ ἂν ἐπήγαγε 'πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσί';*

502

χορταιοβάμων

Hesych. 2 p. 1562: *χορταιοβάμων. χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ Σειληνοῦ.*

503

ψυχορροφεῖν

Phryn. Bekk. p. 73, 25: *ψυχορροφεῖν· ἐπὶ τοῦ* (*τὸ* cod.) *τὴν ψυχὴν ἐκροφεῖν διὰ κακῶν παρουσίαν ἡ τραγῳδία.*

INDICES

INDEX POETARVM

INDEX FABVLARVM

*) Vncis quadratis eos inclusi titulos, quorum auctores non novimus nisi Romanos. Testimonia horum titulorum ex O. Ribbeckii Trag. Lat. reliquiis petenda sunt.

INDEX FONTIVM

TABVLA FRAGMENTORVM

A DINDORFIO IN POETIS SCENICIS (LIPS. 1830)

COLLECTORVM

		DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.
Aeschylus		38	43	77	79	116	120	155	163	195	207
		39	44	78	78	117	121	156	165	196	208
DIND.	N.	40	47	79	81	118	122	157	p. 42	197	209
1	1	41	48	80	83	119	122	158	164	198	210
2	2	42	46	81	p.21sq.	120	57	159	162	199	211
3	3	43	49	82	85	121	p. 29	160	167	200	212
4	adesp. 1	44	51	83	88	122	127	161	169	201	215
5	5	45	52	84	84	123	135	162	170	202	216
6	7	46	50	85	86	124	133	163	171	203	213
7	10	47	53	86	89	125	128	164	168	204	214
8	8	48	p. 14	87	234	126	Eur.880	165	173	205	219
9	9	49	54	88	90	127	134	166	174	206	220
10	11	50	55	89	p. 24	128	131	167	175	207	218
11	13	51	Soph.	90	p. 24	129	129	168	176	208	217
12	14		189	91	91	130	130	169	177	209	p. 57
13	15	52	94	92	93	131	137	170	179	210	221
14	16	53	96	93	98	132	138	171	178	211	222
15	17	54	56	94	97	133	136	172	180	212	223
16	18	55	59	95	99	134	139	173	181	213	228
17	19	56	58	96	100	135	140	174	204 182	214	227
18	24	57	65	97	101	136	141	175	200	215	224
19	23	58	61	98	102	137	p. 35	176	202	216	225 226
20	p. 8	59	62 399	99	107	138	142	177	184 185	217	230
21	25	60	63	100	103	139	143	178	186	218	229
22	32	61	64	101	104	140	144	179	187	219	231
23	30	62	60	102	106	141	145	180	188	220	232
24	29	63	68	103	108	142	146	181	189 201	221	233
25	31	64	67	104	105	143	148	182	193	222	235
26	33	65	69	105	109	144	147	183	191	223	236
27	26	66	66	106	110	145	149	184	190	224	238 239
28	27 28	67	70	107	111	146	157 158	185	199	225	237 240
29	36	68	71	108	114		153 154	186	198		241
30	37	69	72	109	115	147	156	187	196	226	242
31	34	70	73	109 b	112	148	155	188	194	227	244
32	40	71	74	110	113	149	152	189	192	228	p. 62
33	38	72	76	111	117	150	150	190	197	229	250
34	41	73	75	112	116	151	151	191	195	230	246
35	39	74	77	113	118	152	161	192	183	231	249
36	35	75	80	114	119	153	160	193	205	232	252
37	42	76	p. 21	115	59	154	p. 38	194	206	233	245

DIND.	N.
234	248
235	247
236	251
237	253
238	260
239	366
240	254
241	255
242	256
243	259
244	257
245	263
246	264
247	258
248	265
249	262
250	261
251	p. 65
252	266
253	p. 65 sq.
254	436
255	269
256	267
257	272
258	268
259	270
260	271
261	p. 69
262	273
263	274
264	396
265	275
266	340
267	444
268	379
269	adesp. 412
270	380
271	381 adesp. 431
272	383
273	294 295
274	384
275	443
276	385
277	386
278	387
279	388
280	310
281	389
282	390
283	391
284	300 301

DIND.	N.
285	305
286	352
287	343
288	349
289	280
290	293
291	297
292	308
293	309
294	350
295	Euphor. 1
296	296
297	342
298	372
299	363
300	364
301	450
302	368
303	320 321
304	322
305	323
306	299
307	398
308	307
309	302—4
310	306
311	p. IX
312	20 21
313	393
314	451
315	394
316	395
317	234 82
318	353
319	373
320	355
321	356
322	311
323	369
324	313
325	315
326	341
327	p. IX
328	314
329	319
330	318
331	433
332	361
333	441
334	316
335	432
336	432
337	449

DIND.	N.
338	400
339	397
340	p. IX
341	420
342	354
343	401
344	357
345	415
346	418
347	419
348	421
349	329
350	404
351	312
352	410
353	327
354	435
355	417
356	p. IX sq.
357	337
358	Eur. 1063
359	348
360	346
361	347
362	359
363	351
364	279
365	344
366	437
367	326
368	333
369	439
370	344
371	375
372	376
373	377
374	378
375	374
376	438
377	360
378	317
379	277 278
380	281
381	345
382	p. X
383	332
384	392
385	423
386	424
387	p. X
388	338
389	426
390	328

DIND.	N.
391	427
392	429
393	430
394	312
395	370
396	78
397	440
398	324
399	402
400	416
401	290
402	123 124 126
403	Soph. 14
404	431
405	287
406	406
407	405
408	442
409	339
410	282
411	325
412	283
413	p. X
414	284
415	285
416	286
417	403
418	407
419	408
420	409
421	288
422	413
423	422
424	428
425	362
426	367

Sophocles

DIND.	N.
1	1
2	p. 103
3	2
4	3
5	4
6	6
7	7
8	8
9	9
10	5
11	18 11 adesp. 419
12	13
13	12
14	662
15	15
16	10
17	16
18	14
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24
25	659
26	25
27	26
28	27
29	28
30	29
31	30
32	31
33	32
34	33
35	34
36	35
37	36
38	37
39	38
40	42
41	43
42	44
43	41
44	45
45	46
46	47
47	48
48	49
49	39
50	50
51	51
52	56
53	52
54	53
55	54
56	55
57	40
58	58
59	59
60	60
61	61
62	61
63	62
64	63
65	64

DIND.	N.
66	350
67	351
68	347
69	348
70	349
71	65
72	66
73	67
74	68
75	69
76	70
77	71
78	72
79	57
80	73
81	90 91
82	94
83	92
84	93
85	95
86	96
87	97
88	98
89	99
90	100
91	101
92	102
93	103
94	104
95	105
96	106
97	107
98	75
99	76
100	77
101	78
102	79
103	80
104	81
105	82
106	83
107	84
108	85
109	86
110	87
111	88
112	89
113	108
114	109
115	117
116	110
117	118
118	112
119	113

DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.
120	114	174	167	228	218 219	281	276	334	335	386	392
121	116	175	168	229	217	282	278	335	336	387	394
122	111	176	169	230	p.X	283	p. 155	336	337	388	402
123	115	177	172	231	223	284	280	337	338	389	p. 180
124	119	178	170	232	224	285	279	338	339	390	404
125	120	179	173	233 a	819	286	282	339	869	391	403
126	121	180	174	233 b	226	287	283	340	340	392	405
127	131	181	171	234	236	288	287	341	341	393	407
128	p. 124	182	175	235	237		adesp.440	342	343	394	p. 181
129	123	183	176	236	238	289	286	343	345	395	p. 38
130	124	184	177	237	239	290	288	344	346	396	410
131	133	185	660	238	240	291	290	345	353	397	408
132	122	186	179	239	235	292	289	346	353	398	409
133	126	187	180	240	241	293	284	347	p. 171	399	406
134	127	188	182	241	242	294	291	348	703	400	adesp.5
135	128	189	181	242	243	295	293	349	352	401	412–415
136	129	190	183	243	228	296	294	350	354	402	416
137	125	191	184	244	244	297	295	351	356	403	417
138	130	192	186	245	245	298	297	352	355	404	418
139	132	193	185	246	246	299	302	353	368	405	419
140	p. 126	194	187	247	229	300	301	354	369	406	420
141	134	195	188	248	247	301	301	355	370	407	776
142	135	196	adesp.2	249	230	302	371	356	1003	408	877
143	136	197	222	250	231	303	303	357	739	409	426
144	137	198	189	251	233	304	Eur.927	358	372	410	411
145	138	199	190	252	248	305	304	359	373	411	421
146	146	200	191	253	232	306	308	360	374	412	422
147	141	201	192	254	234	307	306	361	375	413	423
148	140	202	196	255	262	308	307	362	376	414	424
149	139	203	197	256	249	309	305	363	377	415	425
150	145	204	194	257	257	310	310	364	378	416	298
151	144	205	198	258	253	311	320	365	379	417	300
152	142	206	195	259	263 254	312	319	366	380	418	427
153	726	207	199	260	256	313	314	367	381	419	428
154	148	208	200	261	251	314	316	368	382	420	429
155	143	209	193	262	251	315	318	369	383	421	430
156	147	210	p. 140	263	261	316	321	370	384	422	431
157	149	211	201	264	261	317	315	371	385	423	432
158	150	212	202	265	250	318	322	372	386	424	433
159	151	213	203	266	265	319	312 313	373	387	425	p. 185
160	152	214	204	267	258	320	311	374 a	388	426	434
161	153	215	p. 141	268	264	321	323	374 b	Ach.	427	436
162	154	216	317	269	266	322	324		27	428	437
163	155 156	217	211	270	267	323	325	375	389	429	439
164	157	218	206	271	268	324	326	376	390 391	430	441
165	158	219	207	272	269	325	327	377	398	431	442
166	159	220	212	273	270	326	328	378	399	432	438 714
167	160	221	213	274	272	327	329	379	396	433	443
168	161	222	208	275	273	328	330	380	435	434	444
169	162 729	223	214	276	271	329	331	381	393	435	446
170	163	224	685	277	260	330	333	382	395	436	445
171	164	225	215	278	259	331	332	383	397	437	451
172	165	226	216	279	274	332	57	384	400	438	461
173	166	227	221	280	275	333	334	385	401 802	439	449

DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.
440	452	492	502	546	555	600	609	653	656	707	700
441	453	493	503	547	511	601	1014	654	p. 70	708	1020
442	450 454	494	504	548	556	602	610	655	658	709	699
443	455	495	505	549	558	603	adesp.	656	873	710	789
444	472	496	506	550	562		424	657	832	711	788
445	459	497	adesp. 7	551	557	604	611	658	833	712	784
446	460	498	507	552	563	605	612	659	834	713	786
447	462	499	508	553	564	606	618	660	835	714	785
448	464	500	509 864	554	565	607	Eur. 434	661	836	715	747
449	465	501	510	555	566	608	617	662	837	716	748
450	456	502	511	556	567	609	614	663	838—40	717	750
451	463	503	512	557	568	610	616	664	755	718	751
452	470	504	513	558	569	611	615	665	841		752 531
453	471	505	514	559	560	612	619	666	842	719	753
454	468	506	518	560	559	613	622	667	843	720	754
455	473	507	517	561	572	614	621	668	844	721	757
456	474	508	516	562	573	615	623	669	845 846	722	758
457	457	509	519	563	574	616	613	670	847	723	731
458	466	510	87	564	576	617	624	671	848	724	759
459	475	511	p. 205	565	582	618	625	672	344	725	760
460	469	512	525	566	577	619	620	673	850	726	761
461	476	513	526	567	578	620	626	674	851 852	727	763
462 a	357	514	527	568	579	621	p. 189	675	853	728	764
	358	515	528	569	580	622	627	676	854	729	765
462 b	361	516	522	570	581	623	628	677	855	730	766
463	364	517	521	571	575	624	629	678	856	731	767
464	365	518	529	572	583	625	1002	679	857	732	768
465	363	519	530	573	592	626	631	680	858	733	769
466	367	520	596	574	591	627	630	681	859	734	770
467	366	521	523	575	p. 217	628	633	682	860	735	771
468	477	522	535	576	p. 217	629	634	683	861	736	772
469	478	523	520	577	p. 217	630	635	684	Eur. 447	737	773
470	479	524	534	578	588	631	632	685	533	738	774
471	480	525	524	579	600	632	adesp. 9	686	862	739	775
472	p. 195	526	590	580	594	633	p. 226	687	863	740	777
473	481	527	538	581	595	634	639	688	865	741	778
474	483	528	543	582	599	635	640	689	867	742	779
475	482	529	540	583	601	636	641	690	868	743	759
476	487	530	p. 208	584	597	637	636	691	737	744	780
477	484—86	531	545	585	587	638	642	692	532	745	781
478	488	532	548	586	598	639	637	693	794	746	782
479	489	533	549	587	593	640	638	694	741	747	225
480	490	534	547	588	597	641	643	695	685	748	783
481	491	535	537	589	589	642	645	696	686	749	876
482	492	536	542	590	584	643	646	697	687	750	814
483	493 494	537	539	591	586	644	647	698	362	751	717
484	495	538	536	592	603	645	648	699	689 690	752	1013
485	496	539	544	593	585	646	650	700	691	753	697
486	497	540	546	594	602	647	649	701	665	754	702
487	299	541	550	595	604	648	651	702	692	755	822
488	498	542	552	596	605	649	652	703	693	756	823
489	499	543	551	597	607	650	655	704	695	757	824
490	500	544	553	598	608	651	664	705	713	758	825
491	501	545	554	599	606	652	657	706	698	759	821

DIND.	N.
760	653
761	796
762	808
763	809
764	806 807
765	801
766	799
767	654
768	816
769	684
770	667
771	668
772	875
773	663
774	828 829
775	830
776	831
777	811
778	701
779	736
780	735
781	870
782	871
783	756
784	827
785	795
786	p.X
787	724
788	725
789	669
790	205
791	787
792	661
793	292
794	277
795	1017
796	879
797	880
798	881
799	882
800	883
801	885
802	884
803	887
804	888
805	889
806	670
807	671
808	890
809	891
810	892
811	672
812	917
813	673
814	894
815	826
816	895
817	674
818	896
819	1010
820	897
821	897
822	676
823	675
824	898
825	899
826	901
827	902
828	1018
829	903
830	67
831	900
832	745
833	905
834	906
835	907
836	909
837	910
838	911
839	677
840	678
841	912
842	913
843	704
844	914
845	915
846	916
847	666
848	918
849	791
850	919
851	727
852	922
853	923
854	924
855	926
856	705
857	927
858	878
859	719
860	706
861	928
862	721
863	930
864	931
865	874
866	1016
867	932
868	933
869	707
870	934
871	935
872	708
873	709
874	936
875	937
876	938
877	939
878	940
879	762
880	679
881	941
882	942
883	792
884	742
885	943
886	728
887	945
888	946
889	948
890	696
891	949
892	688
893	p.X
894	1015
895	951
896	950
897	711
898	952
899	953
900	718
901	798
902	800
903	954
	adesp. 136
904	712
905	955
906	956
907	957
908	959
909	547
910	960
911	961
912	962
913	963
914	691,1
915	964
916	965
917	p.X
918	966
919	967
920	994
921	968
922	793
923	969
924	p.X
925	970
926	971
927	723
928	710
929	974
930	975
931	976
932 a	977
932 b	978
933	979
934	980
935	743
936	981
937	982
938	458
939	984
940	985
941	732
942	986
943	733
944	987
945	734
946	820
947	990
948	991
949	744
950	995
951	996
952	997
953	998
954	999
955	1000
956	1001
957	715
958	1005
959	1007
960	1009
961	1008
962	720
963	872

Euripides

ΑΙΓΕΥΣ

DIND.	N.
1	2
2	1
3	6
4	8
5	11
6	10
7	9
8	5
9	3
10	4
11	273

ΑΙΟΛΟΣ

DIND.	N.
1	14
2	21
3	15
4	22
5	20
6	16
7	26
8	24
9	23
10	17
11	19
12	32
13	31
14	29
15	36
16	33
17	28
18	25
19	42 818
20	37
21	35
22	34
23	30
24	39
25	27
26	38
27	18
28	40
29	41

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

DIND.	N.
1	44
2	45
3	46
4	47
5	59
6	49
7	48
8	52
9	58
10	50
11	51
12	60
13	57
14	56
15	55
16	53
17	54
18	61
19	929
20	63
21	43
22	64

ΑΛΚΜΑΙΩΝ

DIND.	N.
1	70
2	71
3	73
4	74
5	66
6	75
7	76
8	78
9	67
10	82
11	77
12	81
13	80
14	86
15	87
16	79
17	83
18	88
19	85
20	84

ΑΛΚΜΗΝΗ

DIND.	N.
1	90
2	89
3	92
4	93
5	100
6	94
7	104
8	96
9	97
10	98
11	99
12	101
13	103
14	68
15	102
16	91
17	105

ΑΛΟΠΗ

DIND.	N.
1	107
2	108
3	110
4	109
5	111
6	106
7	112
8	113

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

DIND.	N.
1	114
2	115 949 975
3	118
4	120
5	117
6	121
7	122—25 129
8	132
9	126 133
10	130
11	140
12	139
13	151
14	147
15	131
16	138
17	153
18	148
19	128
20	143
21	141
22	146
23	152
24	149
25	119
26	154
27	142
28	127
29	150
30	135
31	134
32	145
33	116
34	137
35	136
36	p.X
37	156

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

DIND.	N.
1	157 158
2	170
3	171
4	173
5	172
6	162
7	161
8	Hippoth. 3
9	168
10	167
11	166
12	163
13	169
14	174
15	175
16	165
17	176
18	177
19	159
20	160

ΑΝΤΙΟΠΗ

DIND.	N.
1	181
2	182
3	180
4	206
5	p. 326
6	209
7	204
8	208
9	179
10	215
11	216
12	217
13	202
14	222
15	224
16	223
17	214
18	213
19	211
20	183
21	185
22	185
23	187
24	186
25	188
26	188
27	184
adesp.	326
28	205
29	189
30	199
31	220
32	198
33	200
34	201
35	193
36	194
37	191
38	219
39	221
40	218
41	210
42	203
43	207
44	196
45	212
46	197
47	228
48	227

ΑΡΧΕΛ.

DIND.	N.
1	229
2	230
3	231
4	232
5	233
	234
6	234
7	241
8	239
9	242
10	240
11	235
12	238
13	245
14	246
15	244
16	243
17	249
18	251
19	250
20	248
21	253
22	261
adesp.	436
23	260
24	256
25	266
26	264
27	265
28	247
29	255
30	252
31	263
32	236
33	237
34	262
35	p.X
36	259

ΑΥΓΗ

DIND.	N.
1	267
2	268 281
3	271
4	278
5	279
6	274
7	276
8	272
9	275
10	277
11	270
12	282
13	280
14	283

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ

DIND.	N.
1	284
2	285
3	286

ΒΕΛΛΕΡ.

DIND.	N.
1	311
2	307
3	299
4	290
5	296
6	297
7	295
8	298
9	291
10	292
11	300
12	670
13	293
14	304
15	301
16	310
17	308
18	309
19	312
20	287
21	288
22	294
23	294
24	302
25	303
26	305
27	306
28	289
29	313
30	314
(31)	353

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

DIND.	N.
1	315
2	316
3	317

ΔΑΝΑΗ

DIND.	N.
1	325
2	319
3	318
4	332
5	331
6	327
7	330
8	324
9	320
10	323
11	321
12	329
13	322
14	326
15	328

ΔΙΚΤΥΣ

DIND.	N.
1	336
2	338
3	337
4	334
5	335
6	341
7	340
8	342
9	339
10	333
11	345
12	346
13	349
14	349
15	344
16	347
17	348
18	343

ΕΡΕΧΘΕΥΣ

DIND.	N.
1	368
2	369
3	359
4	355
5	358
6	354
7	357
8	1040
9	366
10	356
11	363
12	367
13	370
14	371
15	352
16	352
17	362 971
18	361
19	360
20	364
21	351

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ

DIND.	N.
1	375
2	374
3	372
4	376
5	378
6	379
7	377
8	373
9	380
10	381

ΘΗΣΕΥΣ

DIND.	N.
1	388
2	387
3	390
4	389
5	392

DIND.	N.
6	383 384
7	385
8	382
9	7
10	393

ΙΝΩ

DIND.	N.
1	402
2	415
3	417
4	414
5	408
6	409
7	421
8	416
9	405
10	404
11	407
12	420
13	423
14	406
15	410
16	411
17	425
18	403
19	419
20	412
21	413
22	422
23	424
24	418
25	adesp. 73 74

ΙΞΙΩΝ

DIND.	N.
1	adesp. 3
2	430
3	428
4	429
5	p. 389

ΙΠΠΟΛ. ΚΑΛ.

DIND.	N.
1	436
2	437
3	433
4	439
5	p.X
6	431
7	432
8	446

DIND.	N.
9	441
10	440
11	443
12	442
13	438
14	448
15	444
16	445
17	449
18	450
(19)	1052

ΚΑΔΜΟΣ

DIND.	N.
1	451 922

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ

DIND.	N.
1—7	1068
8	461
9	460
10	456
11	453
12	455
13	452
14	459
15	462
16	454
17	457
18	458

ΚΡΗΣΣΑΙ

DIND.	N.
1	468
2	466
3	467
4	463
5	473
6	464
7	396
8	465
9	399
10	472
11	469
12	471
13	470
14	853
15	400

ΚΡΗΤΕΣ

DIND.	N.
1	474
2	475

ΛΑΜΙΑ

DIND.	N.
1	914

ΛΙΚΥΜΝΙΟΣ

DIND.	N.
1	476
2	477
3	479
4	480
5	478
6	481

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ

DIND.	N.
1	483 484
2	486
3	485
4	492
5	489
6	488
7	491
8	510
9	494
10	515
11	514
12	508 adesp. 409
13	509
14	497
15	503
16	504
17	505
18	496
19	500
20	499
21	516
22	513
23	511
24	502
25	506
26	507
27	512
28	517
29	495
30	498
31	518

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

DIND.	N.
1	p.414
2	519
3	520
4	534
5	535
6	521
7	523
8	529
9	524
10	525
11	526
12	522
13	531
14	537
15	538
16	541
17	539
18	527
19	533
20	536
21	540
22	528
23	532
24	542
25	543

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

DIND.	N.
1	544
2	545
3	551 671
4	549
5	550
6	552
7	547
8	548
9	546
10	555
11	556
12	558
13	553
14	557
15	554
16	559
17	561

ΟΙΝΕΥΣ

DIND.	N.
1	562
2	568
3	569
4	563
5	571
6	567
7	570
8	564
9	566
10	565
11	574
12	572

ΟΙΝΟΜΑΟΣ

DIND.	N.
1	580
2	575
3	576
4	579
5	577
6	578

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

DIND.	N.
1	584
2	582 adesp. 393
3	585
4	583
5	588
6	587
7	589
8	591
9	590
10	592
11	593
(12)	adesp. 281

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

DIND.	N.
1	595
2	596
3	597
4	598
5	594
6	601
7	600
8	599

ΠΕΛΙΑΔΕΣ

DIND.	N.
1	605
2	604
3	609
4	607
5	608
6	606
7	610
8	619
9	613
10	612
11	611
12	615 614
13	616
14	618
15	617

ΠΗΛΕΥΣ

DIND.	N.
1	625
2	623
3	620
4	621
5	622
6	624

ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

DIND.	N.
1	627
2	628
3	810
4	630
5	631
6	632
7	634

ΠΟΛΥΙΔΟΣ

DIND.	N.
1	637
2	adesp. 137
3	635
4	640
5	641
6	adesp. 348
7	639
8	636
9	643
10	642

DIND.	N.
11	644 429
12	645
13	638 adesp. 464 465
14	648
15	647

ΠΡΩΤΕΣ.

DIND.	N.
1	650
2	656
3	658
4	653
5	651
6	652
7	657
8	649
9	655
10	654

ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ

DIND.	N.
1	660
2	659
3	661

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ

DIND.	N.
1	662
2	668
3	666
4	672
5	667
6	673
7	669
8	663
9	664
10	665

ΣΙΣΥΦΟΣ

DIND.	N.
1	674
2	675

ΣΚΙΡΩΝ

DIND.	N.
1	677
2	676
3	680
4	678
5	679
6	682

ΣΚΥΡΙΑΙ

DIND.	N.
1	683
2	685
3	684
4	686

ΣΥΛΕΥΣ

DIND.	N.
1	688
2	689
3	690 691
4	692
5	693
6	695
7	694
8	adesp. 265

ΤΕΝΝΗΣ

DIND.	N.
1	696

ΤΗΛΕΦΟΣ

DIND.	N.
1	699
2	698
3	880
4	704
5	706
6	572
7	701
8	707
9	710
10	709
11	712
12	711
13	718
14	723
15	714
16	702
17	717
18	716
19	727
20	700
21	705
22	721
23	722
24	715
25	724
26	725
27	719
28	708
29	720
30	726

ΤΗΜΕΝΟΣ

ΤΗΜΕΝΙΔΑΙ

DIND.	N.
1	734
2	737
3	435
4	746
5	729
6	728
7	731
8	745
9	743
10	744
11	732
12	742
13	739
14	738
15	733
16	735
17	730
18	740
19	747
20	748
21	749
22	750

ΥΨΙΠΥΛΗ

DIND.	N.
1	752
2	765
3	756
4	753
5	754
6	757
7	758
8	760
9	761
10	755
11	764
12	762
13	767
14	766
15	768
16	770

ΦΑΕΘΩΝ

DIND.	N.
1	771
2	775 781
3	783 972
4	782
5	779
6	776
7	780
8	784
9	774
10	778
11	adesp. 450
12	773
13	772

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

DIND.	N.
1	785 786
2	787
3	788
4	789
5	792
6	793
7	790
8	adesp. 8
9	796
10	794
11	791
12	795
13	799
14	798
15	800

ΦΟΙΝΙΞ

DIND.	N.
1	801
2	804
3	802
4	809 adesp. 222
5	808
6	811
7	806
8	812
9	813
10	814
11	805
12	807
13	815

ΦΡΙΞΟΣ

DIND.	N.
1	816
2	816
3	817
4	824
5	821
6	819
7	820
8	832
9	829
10	831
11	822
12	825
13	826
14	830
15	823
16	827
17	828
18	833

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ

DIND.	N.
1	837
2	838
3	839
4	840
5	p. 497
6	836
7	841

ΑΔΗΛ.ΔΡ.

DIND.	N.
1	935
2	969
3	1030
4	890
5	1016
6	1017
7	1018
8	1019
9	891
10	1020
11	951
12	884
13	1021
14	1022
15	1023
16	1024
17	1028
18	757,9
19	1034
20	269
21	1035
22	803
23	1092
24	1036
25	1037
26	1038
27	1041
28	1042
29	1043
30	1039
31	1044
32	1045
33	1046
34	1047
35	1048
36	1049
37	1051
38	1053
39	1054
40	1055
41	1056
42	1057
43	1058
44	1059
45	1060
46	1062
47	1064
48	1065
49	1066
50	736
51	736
52	872
53	1096
54	948
55	69
56	883
57	965
58	882
59 a	1069
59 b	898
60	910
61	916
62	697
63	986
64	1067
65	1070
66	1075—1077
67	395,1 1074
68	395,2
69	p. X
70	985
71	984
72	897
73	982
74	983
75	925
76	950

DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.
77	952	100	901	124	874	146	adesp.	167	1032	189	860
78	954	101	902	125	992		269	168	943	190	862
79	953	102	903	126	858	147	997	169	928	191	863
80	956	103	904	127	893	148	998	170	955	192	866
81	957	104	1116	adesp.	72	149	1071	171	915	193	p. XI
82	958	105	906	128	1007	150	918	172	849	194	917
83	959	106	905	129	993	151	919	173	846	195	1099
84	961	107	907	130	994	152	895	174	875	196	1095
85	963	108	908	131	854	153	435	175	848	197	861
86	964	109	909	132	426	154	995	176	p. XI	198	1080
87	966	110	911	133	1000	155	p.X	177	852	199	864
88	967	111	885	134	877	156	Aesch. 386	178	p. XI		865
89	968	112	887	135	763	157	920	179	Soph.	200	1107
90	973	113	889	136	999	158	1003		840	201	1106
91	974	114	921	137	878	159	1001	180	1026	202	1082
92	976	115	888	138	1111	160	886	181	1027	203	842
93	977	116	856	139	876	161	p. XI	182	1029	204	1091
94	978	117	912	140	996	162	857	183	Dionys. 6	205	634
95	979	118	855	141	1009	163	p.XI	184	1004	206	p. XI
96	980	119	913	142	1008	164	1025	185	Biot. 1	207	p. XI
97	981	120	937	143	1006	165	adesp.	186	1050	208	1110
98	899	121	938	144	989		436	187	adesp.	209	1113
99	900	122	930	145	991	166	adesp.		387	210	1090
adesp. 84	85	123	931 932				437	188	859		